

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

Juni 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel	29
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	45
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	95
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	201
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	257
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	285
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	337

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	385
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	405
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	441
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	443
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	457
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	469
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	481
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	581
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	587
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	605
Nihil	606
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	607
Nihil	608

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 49
van 20 april 2007
van **JAAK GABRIELS**

Eikenprocessierups - Schadevergoeding

Sinds een drietal jaar heeft het grondgebied van Bree te kampen met grote problemen ten gevolge van de overmatige aanwezigheid van de eikenprocessierups in het voorjaar en de zomer. Bree ligt centraal in het probleemgebied dat zich situeert in het noordoosten van de provincie Limburg.

Eerst op eigen houtje, later onder coördinatie van het provinciebestuur, wordt in Bree (en omstreken) werk gemaakt van een preventief en curatief programma teneinde de last voor de lokale bevolking tot een minimum te beperken.

Hierbij is het noodzakelijk dat de preventieve behandeling (door besproeien van de eikenbomen met een biologisch bestrijdingsmiddel) maximaal rendeert, teneinde het aantal rupsennesten gedurende de maanden mei, juni en juli te beperken. De brandharen van deze rupsen zijn bijzonder irriterend en veroorzaken makkelijk huiduitslag en jeukaanvallen.

Het curatieve optreden bestaat uit het wegbranden van nesten door de brandweer en civiele bescherming.

Ondanks de enorme inspanningen met betrekking tot het preventieve optreden, waarbij dit jaar zelfs een helikopter ingezet zal worden, leert de ervaring dat lang niet alle haarden voorkomen kunnen worden en nesten zich blijven ontwikkelen in en op de eikenbomen (bv. in moeilijk toegankelijke plaatsen).

Na drie jaren van problemen neemt het ongenoegen bij de bevolking hand over hand toe, ondanks de gedane inspanningen. Dit uitte zich vorig jaar in de organisatie van een volksvergadering waarbij aan de overheid gevraagd werd om een oplossing ten gronde uit te werken.

We hopen dat onder andere met het inzetten van een helikopter bij de preventieve besproeiing dit doel bereikt kan worden.

De hinder bij de bevolking blijft evenwel bijzonder groot. Veel mensen moeten door deze plaag de huisarts raadplegen en de noodzakelijke medicatie aankopen. Het probleem voor de volksgezondheid wordt erkend door de Limburgse LOGO's (Lokaal Gezondheidsoverleg) en de Gezondheidsinspectie Limburg. Vanuit de provinciale coördinatie informeren zij de lokale huisartsen en apothekers. Hierin stellen zij onder andere dat blootstelling aan de brandharen van de rupsen bij aanraking sterke irritatie en jeuk kan veroorzaken van huid, luchtwegen en ogen.

Bij herhaling van de feiten dit voorjaar dreigt de situatie te escaleren tot een probleem voor bijna de hele bevolking van Bree en de buurgemeenten. Gezien het schaalniveau durven we te spreken van een

probleem op het vlak van volksgezondheid. De levenskwaliteit van de Breese bevolking in de mooiste periode van het jaar (mei-juni-juli) wordt immers fel beknot door de irritante hinder en uitslag. Buiten leven en ontspannen is in grote delen van onze gemeente niet meer mogelijk. De spontane organisatie van een volksvergadering vorig jaar onderstreept de volksirritatie.

In dit kader lijkt het noodzakelijk alle mogelijke tegemoetkomingen naar onze bevolking op het vlak van gezondheidszorg uit te putten.

1. Zijn er plannen om het forfait van de gemaakte dokters- en apothekersrekeningen voor particulieren te vergoeden? Is het voor de minister een optie om voor de bevolking de medicatie gezamenlijk aan te kopen en te verdelen? Of beschikt het Ministerie van Volksgezondheid over andere mogelijkheden?
2. Ook voor de landbouwers ontstaan er grote problemen, omdat het hooi niet meer eetbaar is voor de dieren wanneer de brandharen van de processierups in het gras terecht komen. Dit betekent een enorme schade in een gebied waar nog heel wat melkveebedrijven zijn.

Worden er maatregelen uitgewerkt om deze landbouwers schadeloos te stellen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 49) en minister Vervotte (nr. 147).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 20 april 2007
van **JAAK GABRIELS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 51
van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Inkomenssteun landbouwers - Stand van zaken

Sinds 1 januari 2005 is het hervormd gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) van toepassing in Vlaanderen.

Een belangrijk nieuw element van het hervormde landbouwbeleid zijn de randvoorwaarden. Landbouwers die rechtstreekse inkomenssteun wensen te ontvangen, moeten bepaalde randvoorwaarden naleven voor het verkrijgen van die steun. Bij niet-naleving van de randvoorwaarden kan de overheid de rechtstreekse steun verlagen of zelfs volledig intrekken.

Graag had ik de minister-president enkele vragen gesteld over de toegekende bedrijfstoelagen van 2005 en 2006.

1. Hoeveel landbouwers kregen (respectievelijk voor 2005 en 2006) hun volledige bedrijfstoelage uitbetaald en aan hoeveel landbouwers werd een korting opgelegd?

Welke bedragen (€) aan Europese middelen werden hierdoor respectievelijk in 2005 en 2006 uitbetaald?

2. Is er een stijging of daling vast te stellen? Welke oorzaken liggen hieraan ten gronde?
3. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van deze procentuele kortingen? Graag een opsomming van de meest voorkomende oorzaken in functie van het percentage korting dat is opgelegd.
4. Hebben deze kortingen gevolgen voor deze landbouwers met betrekking tot hun premies in de toekomst?

Zijn deze Europese middelen verloren voor Vlaanderen of kunnen die elders worden benut? Waar dan en op welke manier?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

1. Cijfers in de volgende tabel geven een overzicht van de uitbetaling van de drie types toeslagrechten (gewone, braak en speciale toeslagrechten). Deze vormen samen de bedrijfstoelage. De nog gekoppelde premiestelsels met als belangrijkste de zoekkoeienpremie en de slachtpremie kalveren, zijn hier niet in opgenomen. Naast het aantal landbouwers wordt eveneens het overeenkomstig bedrag aan Europese middelen weergegeven.

Er zijn 4 mogelijke redenen waarom een bedrijfstoelage niet volledig uitbetaald wordt:

- de premievoorwaarden (teelt, oppervlakte, 10- maandenperiode...) werden niet gerespecteerd;
- de verzamelaanvraag werd te laat ingediend;
- onderaangifte (niet alle percelen in gebruik werden aangegeven in de verzamelaanvraag);
- één of meerdere randvoorwaarden werden niet gerespecteerd.

Campagnejaar 2005				
	Aantal landbouwers	Bedrag	Niet – uitbetaald bedrag	% niet – uitbetaald bedrag / totaal uitbetaald bedrag
Dossiers met volledige bedrijfstoelage uitbetaald	24364	128.513.025,90 €	-	
Dossiers met korting door premievoorwaarden	681	4.147.797,43 €	581.967,55 €	0,41%
Dossiers met korting door te late indiening	428	552.750,27 €	218.956,62 €	0,16%
Dossiers met korting door onderaangifte	237	1.081.044,54 €	17.238,49 €	0,01%
Dossiers met korting door randvoorwaarden	609	5.602.601,27 €	161.014,46 €	0,12%
Totaal	26242	139.353.508,39 €	979.177,12 €	0,70%

Campagnejaar 2006				
	Aantal landbouwers	Bedrag	Niet – uitbetaald bedrag	% niet – uitbetaald bedrag / totaal uitbetaald bedrag
Dossiers met volledige bedrijfstoelage uitbetaald	23747	205.164.864,11 €	-	
Dossiers met korting door premievoorwaarden	564	3.906.247,97 €	735.535,57 €	0,33%
Dossiers met korting door te late indiening	242	888.821,95 €	34.168,07 €	0,02%
Dossiers met korting door onderaangifte	351	2.765.201,54 €	39.519,77 €	0,02%

Dossiers met korting door randvoorwaarden	624	8.646.742,18 €	419.038,17 €	0,19%
Totaal	25444	220.419.127,13 €	1.228.261,58 €	0,56%

2. Aangezien de ontkoppeling van de suiker, cichorei, tabak en melk pas in 2006 plaatsvond, stijgt de uitbetaalde bedrijfstoelage gevoelig t.o.v. 2005. Dit maakt een vergelijking in absolute cijfers minder gemakkelijk en werden de gegevens ook meegedeeld in % ten opzichte van het totaal uitbetaalde bedrag.

Er is een daling in de niet – uitbetaling omwille van de premievoorwaarden. Dit betekent dat de subsidiabiliteitsvoorwaarden beter werden nageleefd in 2006 ten opzichte van 2005.

Er is een merkelijke daling wat betreft de kortingen door te late indiening. Dit is enerzijds te wijten aan het feit dat 2005 het eerste jaar van de nieuwe bedrijfstoelageregeling was en anderzijds bedroeg in 2005 het toe te passen kortingspercentage door te late indiening 4 % ten opzichte van 1 % in 2006, waardoor per landbouwer het niet – uitbetaalde bedrag ook lager is. Er is een stijging wat betreft het niet – aangeven van percelen in gebruik.

Er is een lichte stijging voor wat betreft het aantal landbouwers met een korting omwille van de randvoorwaarden. Er zijn verschillende redenen voor deze lichte stijging:

- er waren meer beheerseisen van toepassing in 2006 t.o.v. 2005, zodat er meer aspecten moesten nageleefd worden. Het gaat hier onder meer om de aspecten m.b.t. tot de traceerbaarheid, het hygiënepakket en diergezondheid;
- het aantal te controleren landbouwers moest in 2006 met een factor 1,5 verhoogd worden t.o.v. 2005 als gevolg van EU – richtlijnen met betrekking tot de risicoanalyse;
- er werden meer ‘ad hoc’ – vaststellingen meegedeeld door de externe beheersdiensten (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, de Vlaamse Landmaatschappij, Agentschap voor Natuur en Bos).

3. De belangrijkste oorzaken van de kortingen die toegepast worden omwille van het niet – naleven van de premievoorwaarden zijn
- vaststelling van een niet – subsidiabel gewas;
 - het perceel niet in gebruik hebben;
 - verschil in de aangegeven en de werkelijk vastgestelde oppervlakte;
 - het niet respecteren van de 10-maandenperiode.

Het te laat indienen van de verzamelaanvraag leidt tot het tweede type van korting.

Een derde type korting wordt toegepast wanneer landbouwers nalaten om al hun landbouwpercelen in gebruik aan te geven. Wanneer dit vastgesteld wordt, moet conform de Europese Verordening een korting omwille van onderaangifte toegepast worden.

De belangrijkste oorzaken van de procentuele kortingen die toegepast worden naar aanleiding van de randvoorwaarden zijn:

- tekortkomingen met betrekking tot de identificatie en registratie van dieren (zowel runderen, varkens als schapen en geiten);
- tekort aan analyseresultaten m.b.t. koolstofgehalte en zuurtegraad van de bodem
- minimaal onderhoud van de percelen;
- een substantiële overschrijding van de mestbalans op bedrijfsniveau;
- tekortkomingen met betrekking tot het bijhouden van het gewasbeschermingsmiddelenregister (in het kader van traceerbaarheid);

De berekening van het uiteindelijke kortingspercentage 'randvoorwaarden' gebeurt op bedrijfsniveau, waarbij alle niet-nalevingen in rekening gebracht worden. Een overzicht van deze kortingscoëfficiënt op bedrijfsniveau is terug te vinden in de volgende tabel:

Kortingscoëfficiënt randvoorwaarden			
kalenderjaar 2005		kalenderjaar 2006	
%	# landbouwers	%	# landbouwers
1	230	1	242
2	9	2	27
3	196	3	224
4	11	4	16
5	190	5	154
6		6	2
7		7	
8		8	2
9		9	8
10		10	2
11		11	1
12		12	5
13		13	2
14		14	2
15		15	33
100	1	100	5
TOTAAL	637	TOTAAL	725

Opmerking : in deze tabel zijn alle landbouwers opgenomen met een kortingscoëfficiënt op de randvoorwaarden. Deze tabel kan dus ook landbouwers bevatten die geen bedrijfstoelag aanvragen.

4. Alle toegepaste kortingen zijn enkel van toepassing op de uitbetaling van de bedrijfstoelag in een bepaald jaar. De individuele waarde van de toeslagrechten en het recht op de premie wordt niet aangepast naar aanleiding van eventuele niet-nalevingen van premievoorwaarden, randvoorwaarden, onderaangifte of te late indiening.

De kortingen m.b.t. de randvoorwaarden worden eveneens enkel toegepast op de uitbetalingen van de steun in het jaar waarin de niet – naleving op de randvoorwaarden werd vastgesteld. In principe heeft een korting omwille van de randvoorwaarden in een bepaald jaar dus geen gevolgen op de uitbetaling van de premies in de toekomst. Wanneer echter een bepaalde niet – naleving binnen de drie opeenvolgende jaren nog eens wordt vastgesteld bij een bepaalde landbouwer, dient conform de Europese Verordening het vorige kortingspercentage omwille van de randvoorwaarden vermenigvuldigd worden met een factor drie. Op die manier kan (ingeval van een zelfde inbreuk) een niet – naleving van de randvoorwaarden mogelijk wel invloed hebben op de uitbetaling van de premies in de toekomst.

Het grootste deel van het niet – uitbetaalde bedrag omwille van kortingen is verloren voor Vlaanderen en kan niet elders benut worden. Er is één uitzondering: voor wat betreft het niet – uitbetaalde bedrag omwille van de randvoorwaarden, mogen de lidstaten wel 25 % zelf aanwenden. In Vlaanderen wordt nog onderzocht op welke manier deze middelen kunnen aangewend worden. Voor 2005 en 2006 samen komt deze 25% overeen met een bedrag van 145.013,16 €.

Daarnaast werden in 2006 in Vlaanderen ongeveer 13.800 toeslagrechten (voor een bedrag van 4.575.000 €) niet geactiveerd door gebrek aan voldoende in aanmerking komende oppervlakte. Deze Europese middelen werden dan ook niet gebruikt en gingen bijgevolg verloren voor de

Vlaamse landbouw. De actuele EU-bepalingen laten ook geen alternatief gebruik van deze middelen toe.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 52
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?

2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW,
ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 52 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams Minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 53
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Voor Minister-president Yves Leterme**a. Algemeen**

1. Binnen het begrotingsprogramma 11.2 "Communicatie en Ontvangst" werden er in 2006 op basis van het beschikbare krediet op de basisallocatie 33.14 "Subsidies aan organisatoren van belangrijke evenementen" een reeks evenementen en projecten gesponsord.
2. In totaal ging het in 2006 over 8 evenementen en projecten die voor een totaal bedrag van 108.400 EUR gesubsidieerd werden.
3. De hiernavolgende algemene en formele criteria werden gehanteerd ter afweging van de aanvragen tot sponsoring:
 - De projecten hebben een beleidsdomeinoverschrijdend karakter.
 - De projecten kaderen binnen de beleidsprioriteiten en het beschikbare budget van de minister-president van de Vlaamse Regering.
 - De projecten hebben een publieksgericht en openbaar karakter. Initiatieven die alleen op eigen leden of eigen gebruikers van de instelling zijn gericht, komen niet in aanmerking voor een subsidie.
 - De gevraagde subsidie bedraagt maximum 80% van het geheel van de uitgavenposten die door de minister-president in aanmerking worden genomen. Het project moet dus voor een deel via eigen inkomsten of een inbreng van anderen tot stand komen.
 - Investeringskosten komen niet in aanmerking voor subsidie.
 - De activiteit vindt plaats in Vlaanderen of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.
 - Het project wordt aangekondigd in het Nederlands en alle communicatie wordt in het Nederlands gevoerd. Het Nederlands wordt ook gebruikt tijdens het verloop van het project. Bij initiatieven waar doelbewust verschillende talen worden gehanteerd, bekleedt het Nederlands een positie die minstens evenwaardig is aan die van de andere talen.
 - Het project krijgt een open en duidelijk communicatieplan, waarin een omschrijving is opgenomen van de manier waarop het doelpubliek zal worden geworven en van de communicatiemiddelen die daartoe zullen worden gebruikt.
 - De subsidieaanvrager besteedt in zijn projectaanvraag op een proactieve wijze aandacht aan de mogelijkheden om de steun van de Vlaamse overheid te vermelden. Bij de communicatie betreffende het project wordt duidelijk melding gemaakt van de steun van de Vlaamse overheid.
 - Het project moet afgelopen zijn ten laatste op 31 oktober van het jaar dat volgt op het jaar van de ondertekening van het subsidiebesluit.
 - Alle verenigingen of instellingen met rechtspersoonlijkheid, met uitzondering van handelsvennootschappen, kunnen een projectaanvraag indienen. Die vereniging moet haar maatschappelijke zetel in het Nederlandse taalgebied of in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben.

4. Het dossier dat de organisatoren na afloop van de evenementen indienden, bevatte steeds een projectverslag, alle nodige financiële verantwoordingsstukken en de bewijsstukken van de aandacht die de organisator heeft besteed aan de vermelding van de ontvangen steun. Op basis daarvan kon het evenement geëvalueerd worden en de afweging gemaakt over de uitbetaling van het sponsoringbedrag – of het saldo ervan.

b. Landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid

Er worden noch door het Departement, noch door het Agentschap Landbouw en Visserij, noch het ILVO evenementen gesponsord. Er zijn wel een aantal initiatieven die een subsidie genieten.

VLAM sponsort wel een aantal evenementen.

1. Projecten 2006
 - Internationale vakwedstrijd voor jonge slaggers, ingericht door de Landsbond der Belgische Beenhouwers (bedrag: 500 euro)
 - Special Olympics (bedrag: 500 euro)
 - Nacht van de 33, ingericht door de orde der 33 Meesterkoks van België (bedrag: 2.250 euro)
2. Het gaat telkens om productsponsoring - tussenkomst wordt verleend voor het aankopen van producten 'van bij ons'
3. Moet kaderen in de promotiestrategie van VLAM + mogelijke promotionele return.
4. Promotionele return + daadwerkelijk gebruik van producten van bij ons.

Voor Minister Fientje Moerman

Agentschap Economie

1 & 2.

EWI

- Evenementen die door de Vlaamse gemeenschap binnen het beleidsdomein **Economie** tijdens 2006 gesubsidieerd werden:

Evenement	Organisatie	Subsidie
Dag van de Klant 2006	Unizo vzw	€ 150.000
Open Bedrijvendag 2006	Open Bedrijvendag vzw	€ 175.000
Tech Tour	European Tech Tour Association	€ 35.000
Vlaamse Startersdag 2006	Unizo vzw	€ 125.000
BENELUX Venture Capital Summit 2006	Europe Unlimited nv	€ 26.000
Beurs Ondernemen 2006	Promotiecentrum voor Ondernemingen vzw	€ 30.000
RENT XX	EIASM	€ 25.000
Accenta 2006	Internationale jaarbeurs van Vlaanderen	€ 157.000
World Creativity Forum	Flanders DC	€ 220.000

VLAO

Het VLAO sponsort geen evenementen.

PMV

De PMV sponsort geen evenementen.

- Evenementen die door de Vlaamse gemeenschap binnen het beleidsdomein **Wetenschap en Innovatie** tijdens 2006 gesubsidieerd werden:

Evenement	Organisatie	Subsidie
III International Rubiaceae Conference	Laboratorium voor Plantensystematiek Instituut voor Plantkunde en Microbiologie	€ 4.083,53

Daarnaast werd in 2006 de

vierde Vlaamse Ruimtevaarddagen georganiseerd. We kunnen hier niet stricto sensu spreken van een sponsoring aangezien EWI hier medeorganisator is, samen met FOD Wetenschapsbeleid en de Vlaamse Ruimtevaart Industriëlen (VRI). EWI heeft hier een budget van € 120.000 aan besteed.

IWT

IWT voorziet geen sponsoring van evenementen.

VITO

Evenement	Organisatie	Subsidie
KVIV Energieforum	Technologisch instituut vzw	€ 5.000
Doctoraatsymposium UGent	UGent Mech, constructie & productie	€ 500
Donatie 2006	Stichting Kempens Landschap	€ 1.500
Donatie	Vlerick school	€ 500
Regul 2 steunkaarten Koning Boudewijnstichting	Steunraad Antwerpen Koning Boudewijnstichting	€ 400
Annual Meeting Caets 2006	Annual meeting Caets	€ 2.000
Ingenieurshuis Hydro 06	Technologisch instituut	€ 650
Sponsoring volgens afspraak	Vlaamse Vereniging voor Biologie	€ 15.000
Sponsoring katholiek onderwijs Geel – Kasterlee	Kogeka Katholiek onderwijs Geel – Kasterlee	€ 400
ICNIRP/EMF-NET Workshop 14-16/02/07	Universitat Degli Studi di Milano	€ 2.500
Ledenontmoeting Voka	Voka	€ 1.000
Vlaams jongerencongres van de chemie	Kon. Vlaamse Chemische Vereniging	€ 500
Vlottentocht	Rotary club Mol	€ 125

- Binnen het beleidsveld internationaal ondernemen bestaan geen subsidies voor gemeenten, enkel voor bedrijven en bedrijfspgroeperingen.

3.

Economie

De subsidies toegekend door de Vlaamse gemeenschap, worden op volgende criteria gebaseerd:

- een doelmatigheidsanalyse waarbij de effectiviteit en het budget van het evenement worden uiteengezet. Hiertoe wordt het advies van Inspectie van Financiën ingewonnen.
- de complementariteit met het beleid.

Wetenschap en Innovatie

Gelet op het zeer occasioneel karakter is er geen structureel toetsingskader. Beslissingen worden op ad hoc-basis genomen in functie van de relevantie voor het Vlaamse innovatiebeleid en de Vlaamse internationale uitstraling. Tevens moet worden opgemerkt dat steeds eerst wordt onderzocht of er geen beroep kan worden gedaan op andere, reguliere financieringskanalen (bijv. wetenschappelijke conferenties kunnen terecht bij het FWO-Vlaanderen).

4.

Economie

De evaluatie van de subsidies wordt uitgevoerd door de Inspectie Economie en bevat:

- de financiële rapportering: controle van de bewijsstukken die de uitgaven verantwoorden, een staat van ontvangsten en uitgaven en een schuldvordering.
- de inhoudelijke rapportering: a.d.h.v. een door de organisator opgemaakt gedetailleerd verslag en evaluatierapport.

Wetenschap en Innovatie

Er wordt geen formeel evaluatiekader gehanteerd. Gelet op het zeer occasioneel karakter van deze vormen van sponsoring lijkt dit momenteel niet aan de orde.

VITO

De ad-hocsponsoring betreft telkens een beperkt aantal lokale projecten en kleine bedragen. De grotere sponsoringprojecten sluiten aan bij de onderzoeksinspanningen van VITO en/of samenwerkingsverbanden tussen VITO en universiteiten of hogescholen of specifiek met het oog op een grotere naamsbekendheid van VITO.

De evaluatie van de sponsoring gebeurt aan de hand van de impact op of ondersteuning van de relatie tussen VITO en de organisatoren (universiteiten, hogescholen of lokale organisaties).

Beleidsdomein Internationaal Ondernemen

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen was in 2006 geen sponsor van evenementen of sociale en culturele manifestaties.

Voor Minister Frank Vandenbroucke

a. Onderwijs

Er zijn geen sponsoringprojecten in 2006 die onder het beleidsdomein Onderwijs en Vorming vallen.

b. Werk

Departement Werk en Sociale Economie, Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, ESF-agentschap vzw

Deze entiteiten hebben in 2006 geen sponsoringprojecten opgezet.

c. VDAB

Sponsoringbeleid van de VDAB

De VDAB beschouwt zijn sponsoring als een instrument om de doelstellingen voor de communicatie te bereiken. Het maakt daarmee een wezenlijk onderdeel uit van een geïntegreerde benadering van de communicatie door de VDAB. Sponsoring moet steeds een middel zijn om de communicatiestrategie te realiseren en is om die reden gebouwd op een principe waarbij de ondersteunde organisatie voldoende tegenprestatie levert voor de overeengekomen sponsoring.

Voor sponsoringprojecten gaan wij uit van het gelijkheidsprincipe. Omdat wij dat bij het sponsoren van bv. liefdadigheidsprojecten niet kunnen waarmaken, kiest de VDAB er ook bewust voor om dergelijke projecten niet te ondersteunen.

Welke projecten?

Projecten die op een of andere manier gerelateerd kunnen worden aan de kernactiviteiten van de VDAB: arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding (vb.: met de sponsoring voor De Kleine Avonden ondersteunen we een tweejaarlijkse wedstrijd voor jong talent dat intensief kan genieten van een twee jaar durende begeleiding en coaching).

De VDAB verzorgt geen zuivere financiële sponsoring of mecenaat.

In de meeste gevallen gaat men bij sponsoring uit van het principe van de gesloten beurzen. De VDAB gebruikt het partnerschap dat op die manier ontstaat voor de verspreiding van informatie, redactionele teksten of voor deelname aan de activiteiten.

Evaluatiecriteria bij sponsoring

De sponsoring wordt geëvalueerd op:

- De doelstelling die men wil bereiken
- De doelgroep of doelgroepen die men via deze projecten kan bereiken
- Kosten/baten (de middelen die men inzet)
- ...

Sponsoringprojecten 2006

1) De Kleine Avonden

Een begeleidings- en coachingsproject voor jonge muzikanten.

Financiële inbreng: 7.000 euro (excl. BTW)

Return: De VDAB krijgt 2 exclusieve optredens in de periode 2006-2007 om aan zijn klanten werkgevers (=werkgeversevenement) of aan een specifieke doelgroep werkzoekenden aan te bieden.

2) Open Doek

Een jaarprogramma en filmfestival van wereldfilms in Turnhout.

Financiële inbreng: 7.000 euro (excl. BTW)

Return: Tijdens het jaar kan de VDAB op vaste weekdays met een beperkte groep klanten aan de filmvoorstellingen, die dikwijls themagebonden zijn, deelnemen. Tijdens het filmfestival biedt de VDAB zijn klanten werkgevers uit verschillende regio's, de mogelijkheid om het filmfestival bij te wonen (werkgeversevenement).

d. SYNTRA Vlaanderen

1. Sponsoringprojecten 2006

- Financiële sponsoring van het evenement “Laureaat van de KMO” – 5000 euro aan Hermes vzw, een initiatief van UNIZO.

Return: visibiliteit tijdens het evenement, logo op uitnodiging, advertentie in programmaboekje

- Partnerovereenkomst met UNIZO in het kader van “KMO-contact” (regionale en lokale contact en netwerkevenementen of –bijeenkomsten voor ondernemers). Kostprijs: 25.000 euro/jaar voor visibiliteit in de communicatie naar ondernemers en gratis aanwezigheid van een aantal personen op de evenementen.

- Partnerovereenkomst met VLAJO – Vlaamse Jonge Ondernemingen ter ondersteuning van de mini-ondernemingen om ondernemerschap bij jongeren te stimuleren. Kostprijs: 20.500

Return: Visibiliteit op het handboek voor begeleidende leerkrachten voor de mini-ondernemingen en visibiliteit tijdens het congres “Small Business Projects” te Gent.

2. Criteria voor sponsoringprojecten

Er moet steeds een duidelijke inhoudelijke of structurele link zijn met de activiteiten van SYNTRA Vlaanderen. Bovendien moet er een duidelijke toegevoegde waarde zijn voor SYNTRA Vlaanderen of het SYNTRA-netwerk (visibiliteit, netwerking,...).

3. Evaluatie van sponsoringprojecten

Bespreking van kosten/baten tijdens de werkgroep communicatie met alle marketing-verantwoordelijken van het SYNTRA-netwerk en rapportering hiervan aan de leidinggevenden (i.c. de directieraad van SYNTRA Vlaanderen en het managementorgaan van het SYNTRA-netwerk).

Voor Minister Inge Vervotte

1. Er werden binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin noch evenementen, noch sociale of culturele manifestaties gesponsord.
2. Niet van toepassing
3. Niet van toepassing
4. Niet van toepassing

Voor Minister Dirk Van Mechelen

a. Financiën en Begroting

Ik houd eraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee te delen dat er binnen mijn bevoegdheid als minister van Financiën en Begroting geen projecten gesponsord worden.

b. Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen

Voor wat betreft de beleidsvelden ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed kan er, in de meest ruime betekenis van het woord ‘sponsoring’, melding worden gemaakt van vijf ‘activiteiten’ (cf. tabel) die door het Vlaams gewest financieel worden ondersteund.

2 500 €	Plandag	Stichting Planologische discussiedagen
20 000 €	Jaarthema 2007 “Boeiend bouwen voor morgen”	KVIV
250 000 €	Organisatie van het secretariaat van de Open Monumentendag (OMD)	SVE
25 000 €	Vlaamse monumentenprijs	

500 000 €	Monumentenstrijd	Stichting Monumentenstrijd
-----------	------------------	----------------------------

De vorig jaar afzonderlijk vermelde Ruimtelijke Planningsprijs en de Eindwerkprijs (samen 15 000 €) zijn dit jaar mee opgenomen in de algemene subsidiëring van de werking van de VRP (Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning).

De Vlaamse Monumentenprijs bekroont een persoon, een privé- of een openbare instelling, een project of een realisatie op het gebied van monumentenzorg, landschapszorg of archeologie. De Vlaamse Monumentenprijs wordt toegekend op basis van het uitzonderlijk belang, de verdienste, de hefboomfunctie of het vernieuwend karakter van deze verwezenlijking, die een bijzondere erkenning van de Vlaamse Gemeenschap verdient. De Vlaamse regering kiest uit een lijst van genomineerden, geselecteerd door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, de laureaten voor de "Vlaamse Monumentenprijs Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen". De winnaars krijgen elk een bedrag van 2.500 euro. Vervolgens wordt onder deze vijf laureaten een winnaar van de Vlaamse Monumentenprijs aangeduid. Deze wint een bedrag van 12.500 euro en kan rekenen op de nodige media-aandacht. De provinciale laureaten worden ieder jaar op Open Monumentendag (OMD) bekend gemaakt. De winnaar wordt voorgesteld op het Slotfeest van OMD, wordt de winnaar voorgesteld. De winnaar van de Vlaamse Monumentenprijs 2006 was het Stoomcentrum in Maldegem, dat de lokale stationssite restaureerde en veelzijdig herbestemde, en historische stoomtreinen laat rijden op de buiten gebruik gestelde spoorlijn Eeklo-Brugge. De 4 andere provinciale laureaten waren de barokke Sint-Augustinuskerk te Antwerpen, gerestaureerd en herbestemd tot hedendaags muziekcentrum, de Keizelboomgaard in Diepenbeek, met ruim 2.000 hoog- en laagstamfruitbomen, aangeplant als levend archief van fruitkundig erfgoed, de 18de eeuwse Norbertijnerpastorie van Wemmel, gerestaureerd en herbestemd tot administratief gebouw, en brouwerij "De Leeuw" in Aartrijke-Zedelgem, een gebouwencomplex uit 1871, gerestaureerd en herbestemd tot gemeentelijk archief

De subsidie aan de stichting Monumentenstrijd betreft uiteraard het Vlaamse aandeel in het prijzengeld van het VRT programma 'Monumentenstrijd'.

De sponsoring betreft hetzij een financiering als tegemoetkoming voor gemaakte kosten die de Vlaamse overheid, indien ze één en ander zelf had georganiseerd, ook had moeten betalen; hetzij gaat het om het toekennen van een extra sensibiliseringstoelage binnen de sectoren architectuur, ruimtelijke planning of onroerend erfgoed.

De evaluatie wordt ofwel doorgevoerd op basis van de vigerende reglementering (aangezien het over subsidies gaat die nominatief in de begroting zijn ingeschreven) ofwel op basis van het feit dat het gaat om een jaarlijks georganiseerd evenement waarbij de Vlaamse overheid betrokken is doch ter zake zelf niet het initiatief neemt.

Voor Minister Bert Anciaux

1. In het kader van de beleidsuitvoering inzake cultuur, jeugd en sport worden geen evenementen gesponsord. Sponsoring is een samenwerkingsverband tussen twee of meer partijen dat gericht is op wederzijdse bevoordeling en is gebaseerd op een wilsovereenstemming tussen deze partijen. Er is een formulering van een aanbod en een uitdrukkelijke aanvaarding van dit aanbod. Tal van evenementen vinden wel ondersteuning via subsidiëring. Een subsidie is een éézijdige wilsuiting waarbij de overheid bereid is om aan een instantie een bepaalde geldsom toe te kennen voor de financiering van activiteiten die het maatschappelijk belang dienen. Aan deze vorm van ondersteuning is, behoudens een verplichte vermelding van het feit van subsidiëring, niet noodzakelijk een tegenprestatie verbonden.
2. Niet van toepassing

3. Niet van toepassing
4. Niet van toepassing

Voor Minister Geert Bourgeois

a. Toerisme

Departement internationaal Vlaanderen

1. In 2006 werd een culturele manifestatie gesponsord, nl. een concert ter viering van de verjaardag van het verdrag van Rome, georganiseerd door de vzw. COCEROME. In ruil kreeg Vlaanderen een artikel en publiciteitsruimte in het programmaboekje.
2. De sponsoring gebeurde door toekenning van een subsidie van 3.000 EUR.
3. De selectiecriteria en de evaluatie zijn de algemene criteria die gelden voor subsidies, met name bereik, verhouding tussen de kosten en de baten/effecten, aansluiting bij andere initiatieven en/of complementariteit.
4. Evaluatie gebeurt ter plaatse.

Toerisme Vlaanderen

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de zeer minimale sponsoringprojecten van het Intern Verzelfstandigd Agentschap Toerisme Vlaanderen in 2006.

Jaartal	Evenement	Bedrag in EUR
2006	Steunend lidmaatschap 'Last Post' Ieper	1.000
2006	Zomerzoektocht ambtenarentijdschrift '13'	250
2006	Personeelsenquête VRT	250
2006	Kom op Tegen Kanker vrijwilligersactie	1.250
	<i>TOTAAL 2006</i>	<i>2.750</i>

2. De in onder punt 1 vermelde sponsoring betreft een financiële bijdrage of de schenking van een Vlaanderen Vakantiecheque die als prijs kan uitgereikt worden.
3. Toerisme Vlaanderen zoekt niet actief naar gelegenheden om te sponsoren, het wil dergelijke uitgaven zo beperkt mogelijk houden. Af en toe echter gaat het in op een vraag om sponsoring, als:
 - Er een inhoudelijk verband is met de doelstellingen en de werking van het agentschap
 - Er een valabele return is waar het agentschap baat bij heeft
 - Het gaat om betrouwbare organisaties waar relatie-opbouw voor het agentschap zijn nut heeft.
4. Evaluatie van de (weinig en bescheiden) sponsoring gebeurt per individueel project.

Vlaams agentschap voor internationale samenwerking

Het Vlaams agentschap voor internationale samenwerking sponsort geen evenementen.

Voor Minister Kris Peeters

Een aanvullend antwoord zal later bezorgd worden.

Voor Minister Marino Keulen**a. Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid en Inburgering betreft**

1. Overzicht sponsoringsprojecten in 2006

- Subsidie voor het organiseren van het "7de congres Lokale en Provinciale politiek", Universiteit Gent, 5.000,00 euro
- Subsidie voor het organiseren van het tweedaagse congres "Geweldig", Associatie Universiteit Antwerpen & hogescholen Antwerpen, 2.500,00 euro
- Subsidie voor het organiseren van het "Second International Congress on local politics in Europe, Universiteit Gent, 5.000, 00 euro
- Subsidie voor de organisatie van het Congres van de Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen, VFG, 2.500,00 euro
- Subsidie voor de organisatie van het VVOS-congres 2006, Vereniging van OCMW-secretarissen, 2.500,00 euro

2. Criteria selectie en evaluatie gesponsorde projecten

In uitvoering van het Pact met de lokale besturen werd op de begroting van het programma 53.1 een krediet ingeschreven om deel te nemen aan projecten ter verbetering van het binnenlands bestuur en om initiatieven in dit verband te ondersteunen. Enkel projecten die een verbetering van het binnenlands bestuur voorop stellen komen in aanmerking voor subsidiëring. Verschillende organisatoren kunnen initiatieven nemen om het binnenlands bestuur te verbeteren. Het is nuttig dergelijke initiatieven te stimuleren en actief eraan deel te nemen.

b. Wonen

Vanuit het beleidsveld Wonen is er enkel een financiële ondersteuning aan het jaarlijkse evenement "Vlaamse Renovatiedag", georganiseerd door de Vlaamse Architectenorganisatie NAV.

1. Het betreft een geldelijke ondersteuning ten bedrage van 5000 euro. In ruil hiervoor krijgt de Vlaamse overheid enkele pagina's redactionele ruimte ter beschikking in de Vlaamse Renovatiegids, die naar aanleiding van dit evenement verschijnt, evenals aanwezigheid op de website van het evenement.
2. Dit project geniet onze steun omdat het aansluit bij enkele belangrijke beleidsprioriteiten, nl. het stimuleren van verwerving en van renovatie van woningen, en dus een goed platform biedt om deze onder de aandacht te brengen en Vlaamse maatregelen dienaangaande te promoten, in casu de nieuwe Vlaamse renovatiepremie.
3. Ter evaluatie hebben we weliswaar inzage in de cijfers van bezoekersaantallen en verspreide publicaties, maar uiteraard is het moeilijk de precieze impact van zo'n eenmalig evenement te meten, te meer omdat dit vaak niet geïsoleerd is maar inhoudelijk aansluit bij andere (communicatie-)initiatieven: de thema's die in het kader van dit evenement aan bod komen (zoals de Verzekering Gewaarborgd Wonen, renovatie door sociale verhuurkantoren, of de renovatiepremie) worden immers ook via andere kanalen (campagne, folders, website...) onder de aandacht gebracht.

Voor Minister Kathleen Van Brempt

Een aanvullend antwoord zal later bezorgd worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 54
van 23 mei 2007
van **JAN PEUMANS**

Gemeenten - Subsidiëring

Bij het overlopen van de financiële profielen van de Vlaamse gemeenten blijkt voor de ontvangsten nogal eens een verschil te bestaan in de subsidies die gemeenten ontvangen, hetzij van de provincie-, hetzij van de Vlaamse, hetzij van de Belgische overheid.

Naar aanleiding van een schriftelijke vraag van 10 oktober 2003 aan alle ministers, gaf de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden in zijn gecoördineerd antwoord een overzicht van de bestaande subsidiëringen aan gemeenten binnen de respectieve bevoegdheden van de regeringsleden (vraag nr. 13 van 10 oktober 2003 aan minister Van Grembergen, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 938 e.v.).

Graag een geactualiseerde c.q. aangevulde stand van zaken.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende subsidie- en toelagemogelijkheden, renteloze leningen of andere vormen van financiële tegemoetkomingen binnen zijn/haar bevoegdheden en via zijn/haar administraties?

Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.

2. Via welke kanalen kunnen gemeentebesturen de mogelijkheden ter zake raadplegen?
3. Kan de minister, in zoverre er voor die subsidies, toelagen en dergelijke overzichten zouden worden bijgehouden per gemeente, die overzichten meedelen vanaf 2000 c.q. latere inwerkingtreding?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 54, Moerman nr. 56, Vandebroucke nr. 161, Vervotte nr. 172, Van Mechelen nr. 116, Anciaux nr. 56, Bourgeois nr. 81, Peeters nr. 468, Keulen nr. 150, Van Brempt nr. 144).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 23 mei 2007
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 48

van 24 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Buitenlandse industriebeurzen - Promotie bij Vlaamse bedrijven

In een artikel in De Tijd van 17 april geeft de minister-president blijkbaar impliciet kritiek op de werking van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. Bij een bezoek aan de Hannover Messe stelde hij namelijk vast dat er op 6.400 exposanten, slechts 17 Vlaamse deelnemers waren.

In hetzelfde artikel wordt gewezen op het belang van een goede voorbereiding van zo'n deelname, waar erg veel tijd in kruipt. De minister-president verklaart: "Vlaamse bedrijven moeten het belang beseffen van een sterke promotie. Ik kan me meteen enkele bedrijven voor de geest halen waarvan ik me afvraag waarom ze hier niet zijn. Ik zou Vlaamse bedrijven aansporen naar de Hannover Messe te komen".

Het artikel in kwestie roept volgende vragen op.

1. Worden de bedrijven die deelnemen aan de Hannover Messe en andere buitenlandse beurzen, bij hun voorbereiding voldoende en op een proactieve wijze bijgestaan door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen?
2. Worden potentiële deelnemers aan dergelijke beurzen door het Agentschap buiten het tijdschrift om ook individueel benaderd om te wijzen op het mogelijke belang van een of andere beurs?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 24 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen maakt jaarlijks een selectie van beurzen waar het actief aan deelneemt. Op basis van de sector- regio- focusstrategie wordt een selectie gemaakt uit de diverse sectoren en geografische regio's. Tot voor enkele jaren nam het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen jaarlijks deel aan de Hannover Messe. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen heeft er nu echter voor gekozen om jaarlijks aanwezig te zijn op de CeBIT-beurs te Hannover, de CeBIT vindt steeds een maand na de Hannover Messe plaats. De interesse van de Vlaamse bedrijven voor deze technologie- beurs is immers duidelijk groter dan voor de industriebeurs. Voor beurzen waarop het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen niet met een stand aanwezig is, kunnen Vlaamse kmo's beroep doen op Vlaamse subsidies. Zo kunnen Vlaamse bedrijven voor maximum twee beurzen per jaar een subsidieaanvraag indienen. Deze subsidie die kan oplopen tot 50% komt in belangrijke mate tegemoet aan de kosten voor de deelname. Ter voorbereiding van hun beursdeelname, zowel op het gebied van de logistiek als de marketing, kunnen de bedrijven beroep doen op de diensten van de Vlaamse economische vertegenwoordigers (Vlev). Zo kan de Vlev advies en ondersteuning leveren bij het versturen van een mailing of uitnodiging naar potentiële klanten, bij het plaatsen van advertenties, het verspreiden van persberichten, enz.
2. Vlaamse bedrijven die beroep doen op het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen bij hun marktprospectie zullen steeds gewezen worden op het belang van beurzen. De Vlev volgen in hun landen of regio nauwkeurig de evoluties en de rol van de beurzen in de diverse sectoren. Indien nuttig, dan zullen zij de Vlaamse exporteurs adviseren om aan één of andere beurs deel te nemen. De Vlev of de adviseur internationaal ondernemen van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zal het bedrijf er echter op wijzen dat elke beursdeelname de nodige voorbereidingen vergt. Zo dient het bedrijf klaar te zijn om een bepaalde markt te benaderen. Dit betekent bijvoorbeeld; over de nodige brochures en verpakkingen in de juiste taal beschikken, de nodige talenkennis in huis hebben, voldoende marktkennis hebben over het betrokken land, enz. het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zal dus zeker wijzen op het belang van een beurs, maar zal in overleg met het bedrijf over deelname adviseren.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 49

van 25 april 2007

van **GREET VAN LINTER**

Werelddag ME-Fibromyalgie - Initiatieven

12 mei 2007 is uitgeroepen tot Werelddag ME-Fibromyalgie. Naar schatting 20.000 Vlamingen zijn getroffen door deze ziekte. Voor patiënten met een aandoening als CVS, waarbij zowel inzake oorzaak als behandeling nog zoveel onduidelijkheden zijn en waarbij in de symptomatologie ook heel wat subjectieve factoren meespelen, is het vinden van erkenning en de strijd tegen vooroordelen vaak moeilijk. CVS-patiënten worden dikwijls met ongeloof en onbegrip geconfronteerd.

CVS (of chronisch vermoeidheidssyndroom) is sinds 1969 erkend door de Wereldgezondheidsorganisatie als "Benign Myalgic Encephalomyelitis" onder code 323, en is in 1993 ingeschreven als neurologische aandoening in de ICD10, de index van alle ziektes die de Wereldgezondheidsorganisatie erkent, onder de code G93.3. Dat betekent dat de ziekte beschreven is, dat er een diagnostisch model is en dat er behandelingen zijn. Spijtig genoeg is deze ziekte nog steeds niet als dusdanig erkend en wordt zij veelal gecatalogeerd als psychische afwijking.

CVS veroorzaakt een ernstige, belemmerende vermoeidheid gedurende minstens zes maanden. Iemand die in een ernstige mate aan de ziekte lijdt, kan niet meer normaal functioneren. De vermoeidheid gaat dikwijls gepaard met lichamelijke pijnen en gedragsproblemen, zoals spierpijnen, keelpijn, koorts, slaapproblemen en aandachts- en geheugenproblemen. Door die toestand kan een depressie ontstaan, net zoals dat ook het geval is bij andere chronische ziekten en ernstige aandoeningen, zoals aids en kanker. De diagnose van CVS wordt gesteld op basis van de symptomen en door het uitsluiten van andere oorzaken. Daarnaast zijn er ook markers. Uit onderzoek in Nederland is gebleken dat CVS-patiënten voor 37 % minder huishoudelijk productief waren en voor 54 % minder arbeidsproductief. Inderdaad betekent deze ziekte vaak lange arbeidsongeschiktheid en zelfs invaliditeit.

Ondanks binnen- en buitenlandse onderzoeksresultaten blijft in Vlaanderen de medische en sociale ondersteuning beperkt. Vooral op vlak van wetenschappelijk onderzoek is de nood zeer hoog.

Ik heb begrepen dat het onderzoeksteam van de VUB fondsen krijgt uit Groot-Brittannië voor onderzoek en vergelijkende studies. Europa geeft van zijn kant via het kankerfonds geld voor research.

1. Welke initiatieven nam de minister in het kader van de Werelddag ME-Fibromyalgie 2007 voor haar beleidsdomein?
2. Welke stappen ondernam de minister in haar beleid om wetenschappelijk onderzoek naar oorzaken en behandeling te ondersteunen?

In antwoord op een schriftelijke vraag met hetzelfde onderwerp kreeg ik reeds een overzicht van enkele initiatieven (vraag nr. 62, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 09-05-2006).

Zijn hier nieuwe initiatieven bijgekomen, of blijft het bij de (weliswaar beperkte) lijst van vorige initiatieven?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 49) en Vervotte (nr. 153).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 25 april 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Ik heb geen specifieke initiatieven genomen in het kader van de Werelddag ME-Fibromyalgie 2007. Zoals ik vorig jaar reeds antwoordde op een gelijkaardige vraag, kenmerkt het Vlaamse wetenschapsbeleid zich door een maximale “bottom-up” benadering. De overheid stelt geen thematische prioriteiten voorop, maar creëert een financieringskader waarbinnen waardevolle projectvoorstellen en onderzoeksmandaten kunnen worden gefinancierd op basis van een objectieve kwalitatieve beoordeling volgens het internationaal aanvaarde systeem van de “peer review”.
2. Deze aanpak betekent dus niet dat er geen mogelijkheden zijn voor de ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek inzake CVS of ME-Fibromyalgie. Integendeel, zowel de Bijzondere Onderzoeksfondsen van de Vlaamse universiteiten, als de programma’s van het IWT-Vlaanderen en het FWO-Vlaanderen bieden mogelijkheden. Voor wat het IWT-Vlaanderen betreft, wijs ik bovendien op de operationalisering in het najaar 2006 van het nieuwe programma Toegepast Biomedisch Onderzoek. Dit programma biedt mogelijkheden voor de financiering van wetenschappelijk onderzoek waarvoor nog geen onmiddellijke bedrijfsinteresse bestaat. Het jaarlijks budget bedraagt 5 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 50
van 27 april 2006
van **JOHN VRANCKEN**

Investeringssteun KMO's - Kempisch en Limburgs Logistiek Platform

In het kader van steun aan kleine en middelgrote bedrijven kent de Vlaamse Regering respectievelijk 4,77 miljoen euro en 4,8 miljoen euro toe voor de strategische investeringsprojecten NV Kempisch Logistiek Platform in Beringen en de NV Limburgs Logistiek Platform in Beringen.

1. Welke waren de criteria voor het verkrijgen van deze steun?
2. Hoe werd deze subsidie aangewend, met andere woorden wat werd ermee gerealiseerd?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 27 april 2007

van **JOHN VRANCKEN**

1. De steunaanvragen werden door beide vennootschappen ingediend in het kader van het inmiddels opgeheven artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest. De criteria op basis waarvan deze investeringssteun werd toegekend, peilden naar de milieugerichtheid, de bedrijfseconomische gezondheid, het innovatieve karakter en de sociale verantwoordelijkheid van de ondernemingen. Zij waren opgedeeld in twee categorieën : criteria die reeds waren gerealiseerd bij het indienen van de aanvraag en criteria waaraan moest worden voldaan voor het einde van het investeringsprogramma.

In concreto werd voor beide vennootschappen rekening gehouden met volgende criteria van de eerste categorie:

- hun status van startende ondernemingen
- hun hoogkwalitatief business-plan, beantwoordend aan de normen die Flanders Investment & Trade en Mc Kinsey Cie terzake hanteren,

Verder werd de steun toegekend op voorwaarde dat aan volgende criteria van de tweede categorie wordt voldaan:

- een ISO 14001-certificaat halen,
- het bewijs voorleggen van een actieve deelname aan de werkzaamheden van het Vlaams Instituut voor de Logistiek
- de aanwerving van 40 VTE medewerkers aantonen en
- 30% van de bijkomende aanwervingen voorbehouden voor laaggeschoolden.

2. De NV Kempisch Logistiek Platform te Mol en de NV Limburgs Logistiek Platform te Beringen werden opgericht door de familiale transportgroep Gheys en geven uitvoering aan het strategische groeipad dat de groep heeft uitgezet. Dit bestaat erin, naast de oorspronkelijke transportactiviteiten – die onder steeds zwaardere concurrentiële druk, minder rendabel worden – bijkomende toegevoegde waarde te creëren in de logistieke dienstverlening. Meer bepaald wil de groep ingaan op de toenemende vraag van de industrie naar operatoren die zogenaamde “*postponed manufacturing*”-activiteiten voor hun rekening willen nemen: die voeren op de in bulk aangeleverde producten diverse bijkomende bewerkingen uit als drogen, optisch *cleanen*, mengen, verwarmen, ontgeuren, fractioneren, markeren en verpakken, alvorens deze toe te leveren aan de eindgebruiker.

De NV Kempisch Logistiek Platform te Mol wil zich positioneren op de logistieke markt via een doorgedreven specialisatie in goederen die via de binnenwateren worden aangevoerd in containers. Zij investeert 24.852.520,80 euro in de bouw van een laad- en loskade, van magazijnen en kantoren en de aankoop van machines silo's, de aankoop van machines en heftrucks en randapparatuur.

De NV Limburgs Logistiek Platform te Beringen legt zich toe op de logistieke behandeling van petrochemische producten. Haar investeringsplan, ter waarde van 24.991.000 euro, omvat de oprichting van verpakkingshallen en stockagesilo's, de uitrusting ervan met transportbanden, overslagsystemen en brandbeveiligingsinstallaties en de aankoop van verpakkings- en logistiek materieel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 51
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?

2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 52

van 10 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Investeringsubsidies - Behandelingsduur aanvragen

Het in Bornem gevestigde bedrijf Schulman Plastics is een producent van kleurpigmenten en additieven voor plastics.

Deze maand neemt het bedrijf een nieuw onderzoekscentrum in gebruik. Het gaat om een investering van 2,5 miljoen euro. De directie van het bedrijf prefereert te werken zonder Vlaamse subsidies. Volgens de woordvoerder is het een bijna onontwarbaar kluwen aan voorschriften om aan investeringen te geraken. Het bedrijf heeft berekend dat het maximaal 70.000 euro zou kunnen krijgen, maar dat het dan anderhalf jaar zou moeten wachten om de investering te realiseren. Schulman kan zich dit tijdverlies niet veroorloven als het een grote speler wil blijven in zijn marktsegment.

Is het normaal dat bedrijven die willen investeren in onderzoek zo lang moeten wachten op een al dan niet positief advies inzake subsidies?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 52 van 10 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In zoverre de gestelde problematiek geen betrekking heeft op de onderzoeksactiviteiten van de onderneming, maar op de courante investeringen voor de bouw en de inrichting van een bedrijfsruimte (die dan als onderzoekscentrum zal fungeren) kan de onderneming voor een investeringsproject tot een bedrag van 8 miljoen euro een beroep doen op de groeipremie bij het Agentschap Economie. Gegeven het steunpercentage van 10% voor kleine ondernemingen en 5 % voor middelgrote ondernemingen, betekent dit dat de onderneming op haar investeringsbedrag van 2,5 miljoen euro, een groeipremie van hetzij 250.000 euro, hetzij 125.000 euro kan krijgen naargelang zij, overeenkomstig de Europese KMO-definitie, behoort tot de categorie van de kleine of de middelgrote ondernemingen. Kleine ondernemingen stellen tot 50 personen tewerk en hebben een jaarlijkse omzet of een balanstotaal die 10 miljoen euro niet overschrijdt. Middelgrote ondernemingen stellen tot 250 personen tewerk en hebben een jaaromzet van maximum 50 miljoen euro of een balanstotaal van maximum 43 miljoen euro.

In toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest, wordt de groeipremie toegekend via een call-systeem met wedstrijdformule. Er worden in 2007 drie oproepen afgekondigd, elk met een looptijd van vier maanden. De regelgeving voorziet dat de minister de rangschikking van de steunaanvragen binnen de vier maanden na het afsluiten van de oproepperiode bekendmaakt. Op dat moment krijgt de onderneming uitsluitsel over het al dan niet verkrijgen van de groeipremie.

Rekening houdend met de totale duur van de oproepperiode en met de integrale periode voor de bekendmaking van de rangschikking, kan de doorlooptijd van een steunaanvraag dus theoretisch oplopen tot maximum acht maanden. Dit is beduidend minder dan de periode van anderhalf jaar waar de onderneming gewag van maakt.

Maar uit de beheersgegevens van de voorbije calls blijkt dat deze doorlooptijd in de praktijk nog veel korter is. Enerzijds worden de meeste steunaanvragen ingediend naar het einde van de oproepperiode toe: tussen 60% en 90% van de aanvragen worden geregistreerd binnen de maand voor afsluiting van de oproep. Anderzijds blijkt het niet nodig om de volledige periode te benutten die de regelgeving inruimt voor de opmaak van de rangschikking: gemiddeld duurt de beslissingstermijn drie maanden.

Samengevat betekent dit dat zowat twee derden van de steunaanvragers niet langer dan vier maanden moeten wachten op een beslissing over het al dan niet verkrijgen van de groeipremie. De duur van de procedure voor de groeipremie is hiermee zeer vergelijkbaar met de gemiddelde doorlooptijd van een kredietaanvraag bij een financiële instelling. Het overige derde van de steunaanvragen kent een doorlooptijd van vier tot zeven maanden.

Tot slot moet er nog worden op gewezen dat de doorlooptijd van de steunaanvraag de start en de realisatie van het investeringsproject niet hoeft te vertragen. Ter vrijwaring van de effectiviteit van de steun voorziet de regelgeving dat de indieningsdatum van de steunaanvraag de startdatum van de investeringen moet voorafgaan. Dit betekent dat het investeringsproject niet noodzakelijk vier tot zeven maanden vertraging hoeft op te lopen omdat de beslissing over het al dan niet toekennen van de groeipremie wordt afwachten. Daags na de indiening van de steunaanvraag kan de onderneming haar investeringsproject opstarten.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 53
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Leterme, Minister-president van de Vlaamse regering.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 139
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan De Rand - Promotie koopwoningen faciliteitengemeenten

In het actieplan van vzw De Rand dat in oktober 2006 door de raad van bestuur werd goedgekeurd, lees ik op bladzijde 7 dat De Rand in 2007 een initiatief wil nemen om, in samenwerking met actoren zoals Vlabinvest en immobiënkantoren, het koopaanbod van woningen in de zes faciliteitengemeenten meer kenbaar te maken bij inwoners uit Vlaanderen.

Thans richt de promotie zich vaak prioritair of zelfs uitsluitend op de Brusselse markt.

Dit lijkt inderdaad een zeer goed initiatief.

1. Kan de minister medelen of er ter zake al meer concrete initiatieven werden uitgewerkt?
2. Op welke wijze wordt Vlabinvest hierbij betrokken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 135) en Vandenbroucke (nr. 139).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 143
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Opleidingsactie horecapersoneel - Evaluatie

Verwijzend naar mijn vraag om uitleg van 15 maart over de Travel and Tourism Competitiveness Index van het World Economic Forum, deelde minister Bourgeois mee dat de premie voor opleiding van horecapersoneel een belangrijke stap is in de richting van een betere beschikbaarheid van geschoold personeel in de horeca. Hij verwees hierbij naar de samenwerking met de minister (Handelingen C134 van 15 maart 2007, blz. 13-17).

1. Wanneer ging deze actie juist van start?

Wat houdt ze concreet in?

Welk budget werd voor deze actie voorzien?

2. Heeft de minister reeds een zicht op de (voorlopige) resultaten ten gevolge van de toekenning van een opleidingspremie voor horecapersoneel? Zijn er meer inschrijvingen bij de VDAB?

3. Hoe reageert de horecasector op dit initiatief?

4. Zijn er nog andere initiatieven gepland om te voorzien in de vraag van goed geschoold personeel in de horeca?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 143 van 20 april '07
van **STERN DEMEULENAERE**

In maart 2006 organiseerden minister Bourgeois (Toerisme) en ikzelf (Werk, Onderwijs en Vorming) samen met de sector horeca en de belangrijkste opleidingsverstrekkers een Rondetafel. Eén van de knelpunten was de beschikbaarheid van geschoold personeel. Daaruit is een concreet actiepunt voortgekomen: het organiseren van opleiding voor seizoenswerknemers gedurende de winterperiode met de VDAB als projectverantwoordelijke.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Wanneer ging deze actie juist van start?

De actie ging van start op 1 oktober 2006 en eindigde op 31 maart 2007.

Wat houdt ze concreet in?

Via de zogenaamde winteropleidingen, willen we de seizoensarbeiders in de sector houden, maar ook de instroom van werknemers stimuleren en de uitstroom tegenhouden. Het vinden van voldoende gekwalificeerde arbeidskrachten blijft moeilijk en daar komt bij dat de werknemers slechts gemiddeld zes jaar in de horecasector actief zijn.

Doel is dus de potentiële arbeidskrachten via deze winteropleidingen toe te leiden naar de horecasector. De seizoenswerknemer in deze opleiding heeft al ervaring in de sector en hij is actief in West-Vlaanderen, met sterke concentratie in de toeristische kustregio.

De VDAB is de projectverantwoordelijke, maar organiseert de opleidingsmodules in nauw overleg met de Vlaamse overheid, de horecasector en andere openbare en privé-partners. De opleidingen worden niet alleen door de VDAB zelf verstrekt, maar ook uitbesteed aan externe partners.

Het aanbod van kortlopende opleidingen staat in functie van het verwerven van nieuwe competenties. De inhoud van de modules werd in samenspraak met de sector bepaald en is gebaseerd op de meest recente gegevens van knelpuntberoepen en op basis van gedetecteerde leemtes (bijvoorbeeld communicatie met de klanten).

Kwantitatief was hieraan de doelstelling gekoppeld dat 250 personen één of meerdere modules zouden volgen tussen 1 oktober 2006 en 31 maart 2007.

Voor dit project werd, bovenop de uitbreiding die was voorzien in het Vlaamse Werkgelegenheidsakkoord voor knelpuntberoepen, nog 250.000 € extra voorzien in het Meerbanenplan.

2. Heeft de minister reeds een zicht op de (voorlopige) resultaten ten gevolge van de toekenning van een opleidingspremie voor horecapersoneel? Zijn er meer inschrijvingen bij de VDAB?

Na afloop van deze eerste sessie is het resultaat uiterst positief: 288 verschillende personen volgden één of meerdere opleidingen.

3. Hoe reageert de horecasector op dit initiatief?

Het Waarborg en Sociaal Fonds voor de Horeca werd bij alle fasen van het initiatief betrokken. Zij waren mee gangmaker voor de Rondetafel, hebben mee gestalte gegeven aan het opleidingsaanbod en nu ook aan de evaluatie van de afgelopen opleidingen en de aanbevelingen voor de eerstvolgende sessie, die opnieuw georganiseerd wordt vanaf oktober 2007.

4. Zijn er nog andere initiatieven gepland om te voorzien in de vraag van goed geschoold personeel in de horeca?

Jaarlijks stelt de VDAB middelen ter beschikking voor de opleidingen t.b.v. de horecasector. De VDAB organiseert in eigen beheer of in samenwerking met andere organisaties opleidingen tot hulpkok, kok, hulpkelner en kelner in volgende competentiecentra:

- Oostende
- Antwerpen
- Diest
- Hasselt
- Herentals
- Eisden

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 145
van 24 april 2007
van **JOS DE MEYER**

Rationeel energiegebruik in scholen - Stand van zaken (2)

Specifiek voor REG-dossiers (rationeel energiegebruik) voorziet de minister een prioritaire behandeling binnen de specifiek daarvoor bestemde middelen. Voor het jaar 2007 werd hiervoor 25 miljoen euro uitgetrokken.

In antwoord op een eerdere schriftelijke vraag (vraag nr. 112, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 20-04-2007) vernamen we dat in de eerste drie maanden van 2007 reeds 167 dossiers goedgekeurd werden, voor een totaalbedrag van ruim 17 miljoen euro. Op datum van 15 maart 2007 waren er in totaal 384 dossiers ingediend, goed voor een totaalsubsidiebedrag van 39.620.788 euro.

1. Hoeveel dossiers verwacht de minister in 2007 nog te kunnen goedkeuren vooraleer de budgetten zijn uitgeput?
2. Voorziet de minister in voorkomend geval in een begrotingswijziging?
3. Worden in de komende jaren (2008 en 2009) de specifieke inspanningen van 2007 voor REG-dossiers voortgezet?
4. Hoelang is de gemiddelde wachttijd tussen de aanvraag en de goedkeuring van een REG-dossier?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 24 april 2007
van **JOS DE MEYER**

Voor het gesubsidieerd onderwijs zijn de extra budgetten die in 2007 voorzien waren voor rationeel energiegebruik reeds volledig besteed aan concrete REG-investeringen. Met het in 2007 voorziene bedrag werden in totaal 209 REG-dossiers goedgekeurd. Zolang er budget beschikbaar was, werd een aanvraag voor een REG-investering binnen de maand goedgekeurd. Dossiers die werden ingediend nadat het voorziene bedrag reeds was overschreden, zullen moeten wachten op het budget 2008.

Voor het GO! werden in 2007 nog geen bedragen vastgelegd op het budget dat voorzien is voor concrete REG-investeringen. Deze vastleggingen kunnen pas gebeuren nadat het budget definitief is goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Het GO! is al wel begonnen met de voorbereidingen. De scholengroepen hebben reeds alle informatie gekregen om over te gaan tot het opstellen en publiceren van bestekken. De gunning kan evenwel pas gebeuren nadat de dossiers effectief zijn vastgelegd.

Omdat de aanvragen voor REG-investeringen de extra middelen die de Vlaamse overheid aanvankelijk heeft voorzien voor REG-investeringen (25 miljoen euro in 2007), overstijgen, werd bij de budgetcontrole 2007 het budget voor REG-investeringen verhoogd met 3 miljoen euro. Het is de bedoeling dat de inspanningen op het vlak van REG-investeringen in 2008 en 2009 verdergezet zullen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 146
van 25 april 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Buitengewoon basisonderwijs - Tweede taal

Het buitengewoon onderwijs (BuO) kent zijn eigen structuur, aangepast aan de behoeften van het kind. Toch zijn veel ouders het hier niet mee eens wanneer het gaat over het talenonderwijs in het BuO.

Kinderen in het buitengewoon basisonderwijs kunnen een inhaalmanoeuvre maken en een overstap maken naar het gewoon secundair onderwijs. Bij deze overstap krijgen deze kinderen opnieuw te maken met een achterstand omdat zij geen notie hebben van een tweede taal. In veel scholen van het buitengewoon basisonderwijs wordt namelijk geen tweede taal aangeleerd. Van de ouders komen er meer en meer reacties in dit verband.

In vergelijking met het gewoon onderwijs krijgt het BuO een zeer grote autonomie. De BuO-scholen zijn immers zelf verantwoordelijk voor de selectie van de ontwikkelingsdoelen, terwijl gewone scholen in principe alle opgelegde eindtermen dienen aan te bieden en te bereiken.

Hoe vroeger een kind in contact komt met een nieuwe taal, hoe sneller dit kind die taal onder de knie zal hebben. Wij evolueren naar een veeleisende maatschappij. Volgens de Lissabon-doelstellingen moeten wij evolueren naar een kenniseconomie. Wij moeten er dan ook alles aan doen om iedereen de kans te geven zich optimaal te ontplooiën. Taal is daar een essentieel onderdeel van.

1. In een aantal scholen wordt geen tweede taal onderwezen.

Geldt dit als algemene regel, of zijn er toch scholen van het buitengewoon basisonderwijs waar een tweede taal wordt gegeven? Kan de minister hieromtrent meer gegevens verstrekken?

2. Is het verplicht invoeren van een lessenkoffer Frans of Engels als tweede taal in het buitengewoon basisonderwijs een beleids optie? Kan de minister dit toelichten?
3. Heeft de minister reeds reacties hieromtrent ontvangen van de ouders? Zo ja, heeft hij hieromtrent reeds overlegd met de oudercomités of ouderverenigingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 146 van 25 april 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Om op deze vraag een correct antwoord te kunnen geven, kunnen we niet over het Buitengewoon onderwijs als een geheel praten. Het is inderdaad zo dat BuO-scholen een zeer grote autonomie hebben en zelf verantwoordelijk zijn voor de selectie van de ontwikkelingsdoelen. Deze autonomie heeft echter als doel zo flexibel mogelijk voor elke leerling een optimale harmonische ontwikkeling te garanderen. In het buitengewoon onderwijs wordt dus een taal aangeleerd wanneer na overleg tussen school, CLB en ouders dit wenselijk en haalbaar wordt geacht.

Per type van buitengewoon onderwijs kunnen nog verschillende oplossingen mogelijk zijn. Type 8 sluit in zijn curriculum het nauwst aan bij het gewone basisonderwijs. Deze leerlingen maken het vaakst de overstap naar het gewoon secundair onderwijs. In type 8 worden naast de eindtermen bijkomende ontwikkelingsdoelen geformuleerd voor leren leren, sociaal emotionele ontwikkeling en enkele leergebieden.

Het decreet basisonderwijs bepaalt immers:

"Ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs zijn doelen op het vlak van kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes die de overheid wenselijk acht voor zoveel mogelijk leerlingen van de leerlingenpopulatie. In samenspraak met het centrum voor leerlingenbegeleiding en zo mogelijk in overleg met de ouders en eventueel andere betrokkenen, kiest de klassenraad de ontwikkelingsdoelen die aan individuele leerlingen of groepen worden aangeboden en uitdrukkelijk nagestreefd'."

Het verplicht invoeren van een lessenkoffer in scholen voor buitengewoon basisonderwijs is niet nodig omdat de wetgever duidelijk heeft aangegeven wat in dit verband de mogelijkheden zijn. Ik ben niet van plan een initiatief te nemen omdat volgens mij de huidige regelgeving scholen ruim de kans biedt een tweede taal in te richten, in samenspraak met de ouders.

Het decreet basisonderwijs bepaalt:

"Art. 43.

§ 1. Het leergebied Frans is verplicht in het vijfde en zesde jaar gewoon lager onderwijs."
(Decr. 7-5-2004)

Het BVR op ontwikkelingsdoelen type 8 zegt:

"Artikel 1.

De eindtermen en ontwikkelingsdoelen van het gewoon basisonderwijs zoals geformuleerd in het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 1997 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs gelden als ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 8, zoals bedoeld in artikel 44 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De ontwikkelingsdoelen die als bijlage bij dit besluit zijn gevoegd, zijn de bijkomende specifieke ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 8, zoals bedoeld in hetzelfde decreet." (B.Vl.R. 15-12-2006)

Hier vormt zich geen probleem, de eindtermen Frans worden gewoon als ontwikkelingsdoelen overgenomen.

BVR op ontwikkelingsdoelen type 7 zegt:

"Artikel 1.

De ontwikkelingsdoelen voor de leergebieden "Lichamelijke Opvoeding", "Muzische Vorming", "Wereldoriëntatie" en "Wiskundige Initiatie", de eindtermen voor de leergebieden "Lichamelijke Opvoeding", "Muzische Vorming", "Wereldoriëntatie" en "Wiskunde", en de leergebiedoverschrijdende eindtermen "Leren Leren" en "Informatie- en communicatietechnologie" van het gewoon basisonderwijs, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 1997 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs, zoals tot op heden gewijzigd, gelden als ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 7, vermeld in artikel 44 van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997, zoals tot op heden gewijzigd.

De ontwikkelingsdoelen "Muzische Vorming" en "Wereldoriëntatie" die als bijlage bij dit besluit zijn gevoegd, zijn aanvullende ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 7, zoals bedoeld in hetzelfde decreet.

De ontwikkelingsdoelen "Communicatie en Taal" en "Sociaal Emotionele Ontwikkeling" die als bijlage bij dit besluit zijn gevoegd, zijn specifieke ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 7, zoals bedoeld in hetzelfde decreet."

(B.Vl.R. 15-12-2006)

Hier heeft men geoordeeld dat het voor een dove en slechthorende leerling in het basisonderwijs niet evident is naast zijn moedertaal en of gebarentaal ook een vreemde taal te verwerven. De meeste leerlingen met een gehoorstoornis die over voldoende cognitieve mogelijkheden beschikken, volgen echter via GON het gewoon onderwijs. Zij krijgen dan alle leergebieden van het gewoon onderwijs in hun lessenspakket en dus ook Frans in de laatste twee jaren van hun lagere schoolleven.

Voor alle scholen voor buitengewoon onderwijs geldt bovendien dat:

"Bepaalde eindtermen of ontwikkelingsdoelen van het gewoon basisonderwijs of van andere types van het buitengewoon basisonderwijs kunnen door een beslissing van de klassenraad in een handelingsplan worden opgenomen. Het handelingsplan wordt opgemaakt door de klassenraad, in samenspraak met het CLB en indien mogelijk met de ouders."

(Decr. 14-2-2003)

Scholen buitengewoon onderwijs kunnen dus steeds bepaalde eindtermen in de handelingsplannen opnemen. Ze zullen dit voornamelijk doen wanneer ze oordelen dat de leerling het getuigschrift basisonderwijs zal kunnen bereiken. Het is daarom belangrijk dat scholen voor buitengewoon onderwijs er zich van bewust zijn dat het selecteren van ontwikkelingsdoelen Frans steeds moet overwogen worden. Het is een legitieme vraag van de ouders, die niet zo maar naast zich kan neergelegd worden. Ook dienen de leerkrachten in het buitengewoon onderwijs voorbereid te zijn op de mogelijkheid dat aanleren van Frans en aanbieden van taalinitiatie in hun takenpakket zit.

Ik heb omtrent het taalonderwijs, of het gebrek daaraan, in het buitengewoon onderwijs nog geen reacties van ouders mogen ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 147
van 3 mei 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Knelpuntvacatures textielsector - Initiatieven

De textielsector heeft momenteel te kampen met een tekort aan goed geschoold personeel.

1. Worden er acties ondernomen om deze vacante jobs in te vullen (opleidingen VDAB, omscholingen,...)?
2. Worden er ook initiatieven genomen om het textielonderwijs te promoten (zoals eerder al gedaan werd met wetenschappen) teneinde dit probleem op te lossen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 3 mei 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

De textielsector heeft momenteel te kampen met een tekort aan goed geschoold personeel.

1. Vanaf 21 mei 2007 start er in samenwerking tussen COBOT en VDAB-competentiecentrum Wevelgem een opleiding voor een 10-tal werkzoekenden tot bobijnopzetter-wever waarna toeleiding tot de vacatures in de regio.

Ook worden momenteel een 20-tal ex-werknemers in outplacement uit textielbedrijven in herstructurering (BIC Wevelgem en NELCA Lendeledede) aangesproken voor een aanbod tot herscholing en bijscholing met het oog op herplaatsing in de textielsector.

De VDAB-cursussen voor werknemers, die aangeboden worden via COBOT, zijn ook opengesteld voor werkzoekenden met voldoende voorkennis zoals wevers en monteurs die ontslagen werden in bedrijven in herstructurering.

Op jaarbasis zullen te Wevelgem een 3-tal basisopleidingen voor werkzoekenden tot platwever georganiseerd worden. Lesgevers van COBOT en leerkrachten uit het textielonderwijs zullen tevens ingeschakeld worden voor de opleidingen bobijnopzetten tapijt, tuft en fluweel en andere niet-weeftechnische opleidingen voor werkzoekenden.

Gezien de huidige restpopulatie van werkzoekenden in de textielregio Zuid-West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen voornamelijk de kortgeschoolden zijn, zal ook geprobeerd worden deze mensen toe te leiden naar vacatures voor die beroepen waarbij slechts een kortlopende opleiding nodig is en kan gevolgd worden door een stage op de werkvloer of een individuele beroepsopleiding (IBO). Voorwaarde hierbij is de beschikbaarheid van vacatures.

2. Wanneer er gesteld wordt dat een sector een tekort heeft aan goed geschoold personeel, zitten hierin twee elementen. Enerzijds is er een kwantitatieve vraag, met name studeren er voldoende mensen af in studierichtingen textiel om te voldoen aan de behoeften van de bedrijven? Anderzijds is er ook een kwalitatief aspect: zijn de mensen die op de arbeidsmarkt komen voldoende opgeleid om vlot mee te draaien in de bedrijven? Het is in de vraag van het geachte parlementslid niet duidelijk welk van beide aspecten bedoeld wordt. Ik zal dan ook proberen voor beide duidelijkheid te geven.

Wat het kwantitatieve betreft dient opgemerkt dat er een dalende trend is in de inschrijvingen voor studierichtingen textiel. Zo tonen de cijfers voor het gewoon voltijds secundair onderwijs binnen het studiegebied textiel dat daar waar in het schooljaar 2004-2005 nog 151 leerlingen kozen voor dit studiegebied, dit aantal voor dit schooljaar gereduceerd is tot 99 leerlingen (voor schooljaar 2006-2007 onder voorbehoud van afronding van verificatie).

Sinds jaar en dag neemt de sector initiatieven om het dalende leerlingenaantal te keren, tot vandaag helaas met weinig succes. Maar dat kan geen reden zijn om het hoofd te laten hangen. In de sectorconvenant met de sector textiel die per 30.06.2007 afloopt en normalerwijze hernomen wordt, kunnen we extra maatregelen opnemen. Studiekeuze en correcte leerlingeneriëntering zijn

trouwens als zeer belangrijke werkpunten opgenomen in de competentieagenda die ik met de interprofessionele sociale partners op 14 mei jongstleden ondertekende.

Inzake het kwalitatieve moet vermeld dat in het kader van de investeringsoperatie in uitrustingsgoederen ook textielopleidingen werden opgenomen. De betrokken scholen (VTI Waregem en PTI Kortrijk) krijgen op die manier de kans hun machineparken te beveiligen of te vernieuwen. Daarenboven zijn beide scholen betrokken bij het project 'technisch textiel' van het RTC Zuid- en Midden West-Vlaanderen dat de focus legt op nieuwe technieken. Hierbij kunnen beide scholen sterk rekenen op inbreng vanuit de sector én de machinebouwers. Op die manier wordt wél gewerkt aan het imago van de opleidingen in kwestie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 148
van 3 mei 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Planlast onderwijs - Informatisering

Momenteel moeten onderwijsdirecties soms tot driemaal toe dezelfde gegevens doorgeven (aan de scholengroep, binnen hun net en aan het departement Onderwijs). Dit brengt heel wat rompslomp, extra werk, mogelijkheid tot fouten, ... met zich mee.

In de huidige geïnformatiseerde samenleving kan het makkelijk eenvoudiger door de invoering van een kruispuntdatabank.

Is de minister zich van dit probleem bewust?

Zijn er plannen voor de oprichting van een kruispuntdatabank, waarbij de gegevens slechts éénmaal doorgestuurd moeten worden en vervolgens raadpleegbaar zijn door de verschillende instanties? Zo ja, tegen wanneer? Zo neen, waarom niet?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 148 van 3 mei 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Uw analyse dat scholen vandaag met een zekere planlast geconfronteerd worden die d.m.v. meer aangepaste ICT-toepassingen kan verholpen worden is correct. Zoals u zelf al opmerkt ligt niet altijd het departement Onderwijs aan de basis van bijkomende administratieve lasten, maar wordt heel wat bijkomende planlast veroorzaakt door regelgeving buiten onderwijs en door externe organisaties. Naast een goed uitgebouwde ICT-structuur, kan ook meer overleg tot oplossingen leiden.

De onderwijsadministratie werkt in elk geval al geruime tijd aan een meer performante ICT-infrastructuur en realiseerde via die weg heel wat belangrijke vereenvoudigingen inzake de administratieve opvolging van ons onderwijs. Toch zijn er nog belangrijke stappen te zetten en zijn er nog heel wat mogelijkheden tot verbetering.

In de ICT-planning van het Agentschap voor Onderwijsdiensten zijn momenteel meerdere projecten opgenomen die in de richting van een kruispuntendatabank gaan. Het betreft hier de koppeling van een aantal bestaande databanken en ICT-systemen. Er zijn twee soorten projecten lopende. De eerste hebben tot doel om de onderliggende infrastructuur te realiseren die nodig is voor de koppeling van de verschillende databanken. Deze projecten richtten zich eerder op de toegangscontrole en de beveiliging om zo bv. externe toegang tot het systeem door leerkrachten mogelijk te maken.

Andere projecten zijn er dan weer op gericht om de beschikbare gegevens stap voor stap te ontsluiten. Dit kan pas als de onderliggende infrastructuur in voldoende mate is uitgebouwd. Het betreft inhoudelijke projecten die een zichtbare verbetering zullen opleveren voor scholen en leerkrachten.

De ontwikkeling van een globaal ICT-systeem vraagt veel middelen en is technisch complex. We moeten dus prioriteren tussen de verschillende mogelijkheden die zich aandienen. Stuk voor stuk bouwen we aan een globale ICT-infrastructuur. In onderstaande lijst geef ik u alvast mee welke projecten lopende zijn of gepland zijn:

- Infrastructuurprojecten
 - WebEdison (toegangsbeheer)
 - Webgebaseerde toegang tot mainframetoepassingen (infrastructuurcomponent)
 - Basisarchitectuur voor webservices
 - Onderwijsportaal voor scholen, leerkrachten, ouders en studenten

- Inhoudelijke projecten
 - Rekeninguittreksels salarissen onderwijs on line
 - Inzage personeelsdossiers
 - Inzage schoolloopbaan
 - Digitaal pensioendossier
 - Elektronisch ziekteattest
 - Vlaamse diplomadatabank

In het kader van een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs wordt een momenteel een nieuw ICT-systeem ontwikkeld. Hoger vermelde infrastructuurprojecten zijn hierbij voorzien.

Mijn administratie maakt momenteel een planning op voor de realisatie van de inhoudelijke projecten gedurende de volgende jaren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 149
van 3 mei 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Leerlingen secundair onderwijs - Uitsluitingen

In de commissie Onderwijs van 19 april 2007 kwam een vraag om uitleg aan bod over de uitsluiting van leerlingen. In zijn antwoord gaf de minister cijfers over het aantal leerlingen dat via een tuchtmaatregel – de definitieve uitsluiting – uitgeschreven is sinds het schooljaar 2003-2004, gedifferentieerd naar leeftijd en naargelang dit voor of na de tellingdatum van 1 februari gebeurde (Handelingen C168 van 19 april 2007, blz. 10-13).

Graag had ik volgende bijkomende vragen gesteld.

1. Kan de minister differentiëren naar geslacht? Hoeveel jongens en hoeveel meisjes in het secundair onderwijs werden uitgesloten vóór en na 1 februari?
2. Kan hij eveneens differentiëren naar studierichting?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 149 van 03 mei 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. In bijlage 1 gaat een algemeen overzicht van het aantal leerlingen dat via een tuchtmaatregel (definitieve uitsluiting) uitgeschreven is sinds schooljaar 2003-2004, gedifferentieerd naar leeftijd en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde. Deze cijfers verschillen van deze gegeven in het antwoord op vraag nr. 738 van 29 maart 2007 van de heer Jef Tavernier. Bij het antwoord op de vraag van de heer Tavernier zijn de cijfers voor 2006-2007 gegeven tot en met 31 maart 2007, in het antwoord op uw vraag zijn de cijfers voor 2006-2007 gegeven tot en met 18 mei 2007.

In bijlage 2 tot en met bijlage 5 gaat een overzicht van het aantal leerlingen dat via een tuchtmaatregel (definitieve uitsluiting) uitgeschreven is sinds het schooljaar 2003-2004, gedifferentieerd naar studierichting en geslacht en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde.

2. Idem vraag 1.

BIJLAGEN

1. Aantal definitief uitgesloten leerlingen sinds schooljaar 2003-2004, gedifferentieerd naar leeftijd en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde.
2. Aantal definitief uitgesloten leerlingen schooljaar 2003-2004, gedifferentieerd naar studierichting en geslacht en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde.
3. Aantal definitief uitgesloten leerlingen schooljaar 2004-2005, gedifferentieerd naar studierichting en geslacht en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde.
4. Aantal definitief uitgesloten leerlingen schooljaar 2005-2006, gedifferentieerd naar studierichting en geslacht en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde.
5. Aantal definitief uitgesloten leerlingen schooljaar 2006-2007, gedifferentieerd naar studierichting en geslacht en naargelang dit voor of na 1 februari gebeurde (cijfers tot en met 18 mei 2007).

Bijlage(n):<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/149/antw.149.bijl.005.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/149/antw.149.bijl.001.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/149/antw.149.bijl.002.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/149/antw.149.bijl.004.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/149/antw.149.bijl.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 150
van 3 mei 2007
van **AN MICHIELS**

Privéscholen - Inspectie

In Vlaanderen geldt wel een leer- maar geen schoolplicht. Ouders zijn dus niet verplicht hun kinderen naar een door de overheid gesubsidieerde school te sturen. Zij kunnen er ook voor kiezen om hun kinderen zelf les te geven (thuisonderwijs) of hen naar een (meestal dure) privéschool te sturen. Het nadeel van deze beide onderwijsvormen is dat zij geen geldig diploma kunnen afleveren. Daartoe dienen de leerlingen examen af te leggen bij de Centrale Examencommissie.

Einde maart konden we in de krant lezen dat de Vlaamse onderwijsinspectie, in tegenstelling tot de Nederlandse, machteloos staat tegenover het privé-onderwijs. Zij kan wel nagaan of kinderen die thuis- of privéonderwijs volgen, effectief les krijgen, maar er is een probleem voor de privé-scholen. De inspectie kan immers slechts leerling per leerling ondervragen en per kind tot een besluit komen. De inspectie zou graag willen dat er uitvoeringsbesluiten komen voor de privéscholen, zodat ook die volledig kunnen worden doorgelicht.

In de media vernamen we dat de minister zijn administratie wil laten onderzoeken of het wenselijk, doenbaar en nuttig is om uitvoeringsbesluiten te schrijven voor de privéscholen.

Graag zou ik vernemen wat de stand van zaken is in dit dossier.

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 150 van 3 mei 2007
van AN MICHIELS

Er zijn – zoals ook gesteld door de vraagsteller – in Vlaanderen maar twee mogelijkheden om te voldoen aan de leerplicht: hetzij via inschrijving (en regelmatige aanwezigheid) in een door de overheid erkende instelling, hetzij via huisonderwijs.

De onderwijsadministratie controleert de regelmatige aanwezigheid van leerlingen in erkende scholen, de onderwijsinspectie controleert de onderwijskundige voorwaarden voor erkenning van deze scholen. Wanneer leerplichtigen niet in een erkende school zijn ingeschreven en dus onder het regime van 'huisonderwijs' vallen, is het aan de inspectie om te controleren of deze leerlingen (individueel) voldoen aan de voorwaarden: de inspectie gaat dan na of het onderwijs dat hen wordt aangeboden – ongeacht de verstrekker - beantwoordt aan de (eerder bescheiden) inhoudelijke voorwaarden inzake leerplicht.

Het is de zgn. privé-scholen evenwel toegelaten de controle van de inspectie aan te vragen indien zij een status als erkende onderwijsinstelling willen verkrijgen. Dergelijke erkenning is reglementair voorzien en kan – op advies van de onderwijsinspectie – worden toegekend aan instellingen die inhoudelijk de maatschappelijke verwachtingen m.b.t. onderwijs – i.e. het aanvaarden en bereiken van eindtermen – inlossen, zonder dat ze daarom ook alle andere voorwaarden voor financiering of subsidiëring zouden voldoen. De erkende scholen krijgen dan het recht om getuigschriften en diploma's uit te reiken, maar ze genieten niet van andere voordelen zoals subsidiëring.

De privé-scholen waarnaar verwezen wordt door de vraagsteller hebben dergelijke procedure van erkenning evenwel niet ingezet. Ze kunnen dus onder geen beding erkende getuigschriften of diploma's uitreiken. Als evenwel naar aanleiding van een vraag van een ouder dergelijke instelling wordt bezocht, zal het geboden onderwijs enkel worden beoordeeld met het oog op de rechten van de leerplichtige leerling. Dergelijke controle kan enkel leiden tot de aanvaarding dat een individuele leerling voldoet aan de leerplicht.

We zijn er geen voorstander van een specifieke erkenningsprocedure voor dergelijke privé-scholen uit te werken. Dit zou niet alleen bijzonder verwarrend zijn voor ouders bij de keuze van een school, het zou bovendien de negatie zijn van de meest fundamentele doelstelling m.b.t. de leerplicht nl. alle jongeren gelijke kansen tot volwaardig onderwijs te bieden.

Controle van zgn. privé-scholen zelf is niet voorzien en is o.i. ook niet opportuun, vermits deze scholen bewust afstand nemen van de mogelijkheid om als 'onderwijsinstelling' erkend te worden. Wellicht kunnen een aantal praktische modaliteiten m.b.t. de opvolging van de leerplicht van hen die voor huisonderwijs kiezen worden uitgewerkt, maar het vastleggen in een uitvoeringsbesluit van specifieke erkenningsvoorwaarden voor deze instellingen lijkt ons niet gewenst en is dan ook niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 151

van 4 mei 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Homofobie op school - Maatregelen

Homofobie op school is nog een veelvuldig voorkomend probleem. De cijfers over heteroseksuele jongeren die afkerig zijn van homoseksuele jongeren lopen uiteen. De ene bron spreekt van 29 % jongeren die op school een negatieve houding heeft ten aanzien van holebi's, de andere spreekt dan weer van 40 %.

In een antwoord op een eerdere vraag om uitleg stelde minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen Kathleen Van Brempt dat een enorm grote opdracht is weggelegd voor het onderwijs inzake acceptatie en sensibilisering omtrent homoseksualiteit. Zij stelde tevens dat er al afspraken waren gemaakt met de minister om na te gaan hoe het aspect acceptatie en sensibilisering in het onderwijs kan worden verbeterd (Handelingen C51 van 14 december 2006, blz. 3-7).

In datzelfde antwoord haalde minister Van Brempt het Zzzip-onderzoek van de vakgroep Sociologie van de Universiteit Gent aan. De cijfers inzake zelfmoord en depressies bij jonge holebi's liggen aanzienlijk hoger dan bij heteroseksuele leeftijdsgenoten.

1. Welke afspraken zijn er gemaakt tussen de minister en zijn collega inzake het aanpakken van homofobie op school?

Binnen welke termijn zal de regering een actieplan tegen homofobie op school lanceren?

2. Stereotypering is één van de oorzaken die homofobie in de hand werken.

Welke concrete maatregelen gaat de minister treffen om stereotypering van holebi's op school tegen te gaan?

3. Zijn er cijfers bekend inzake depressies, zelfmoorden en automutilatie van holebi's in relatie tot een schoolomgeving waar veel jongeren negatief staan ten opzichte van holebi's?

Bepaalde bronnen spreken van een grotere homofobie bij allochtone jongeren.

Komen depressies, zelfmoorden en automutilatie van holebi's meer voor in scholen met hogere populaties aan allochtone jongeren?

4. In Groot-Brittannië adviseerde de Nationale Unie van Leerkrachten de regering bij hun actieplan om homofobie op school aan te pakken, dat het bestrijden van homofobie op school best zo vroeg mogelijk moet worden gestart.

In Vlaanderen komen in het basisonderwijs en in de eerste graad van het secundair onderwijs geen specifieke eindtermen rond homoseksualiteit voor.

Komt het onderwerp homoseksualiteit voldoende aan bod in het thema “relaties en seksualiteit”?

Is de minister voorstander van het zo vroeg mogelijk sensibiliseren van kinderen inzake homoseksualiteit om homofobie tegen te gaan?

5. Uit een onderzoek in Groot-Brittannië bleek tevens dat maar liefst 75 % van de holebi's ziekte veinzen om het “bullying” op school te ontlopen.

Beschikt de minister over cijfers omtrent holebi's die ziekte veinzen wegens pestgedrag en homofobie op school? Zo ja, kan hij hieromtrent meer informatie geven?

6. Bestaat er binnen de scholen een aanspreekpunt voor holebi's met een identiteitscrisis?

Bestaat een dergelijk aanspreekpunt binnen het kader van de psychologische begeleiding door de CLB's (centra voor leerlingenbegeleiding) of is de vertrouwensleerkracht hier het meest aangewezen aanspreekpunt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 4 mei 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Om te informeren en te sensibiliseren over holebiseksualiteit in het basis-, secundair en hoger onderwijs (voor leerlingen, leerkrachten, directies, CLB, pedagogisch begeleiders,...) kan de Holebifederatie sinds 1999 rekenen op ondersteuning door de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming. De federatie werkte daarvoor zelf een meerjarig projectvoorstel uit: "Impulsen voor een holebibeleid in het onderwijs". Ook tijdens deze legislatuur subsidieer ik de Holebifederatie om die impulsen voor het onderwijs mee te realiseren. Daarmee blijft de continuïteit van het werken aan de deskundigheidsbevordering bij onderwijspersoneel verzekerd, wat een belangrijke focus van de onderwijswerking vormt. De federatie doet dit o.m. door ondersteuning te bieden via het ontwikkelde educatief materiaal en door de organisatie van studiedagen.

Daarnaast heb ik mij, vanuit mijn bevoegdheden Onderwijs en Vorming, zoals elk lid van de Vlaamse regering geëngageerd met een actieplan gelijke kansen (2006-2007). De acties die zich specifiek richten op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen veroorzaakt door seksuele oriëntatie omvatten volgende maatregelen:

- Holebideskundigheidsbevordering bij onderwijscommunicatoren

(o.m. redactie Klasse/Schooldirect/Lerarendirect), waarbij in de beheersovereenkomst 2007- 2012 met het Agentschap voor Onderwijscommunicatie van het ministerie expliciet rekening gehouden wordt met diversiteit, en dit op vlak van man-vrouw, etnisch-culturele herkomst, seksuele geaardheid, gezinsvormen, opleidingsniveau, sociaal-economische positie, fysieke toegankelijkheid.

- Sensibilisering bij het onderwijsveld over de rechten die holebi-personeel kan genieten inzake omstandigheidsverloven, etc

In welke gevallen holebileerkrachten bepaalde verlofregelingen kunnen genieten, wordt momenteel onderzocht. De rechten die we als Vlaamse overheid aan holebileerkrachten willen toekennen brengen we in kaart. We willen dit jaar nog daarover ook het terrein sensibiliseren. Immers, holebi's kunnen enkel hun rechten laten gelden indien hun werkgever hun privé-situatie kent en de werkgever vervolgens deze rechten ook zelf erkent en toekent.

- Expertiseontwikkeling Holebifederatie mbt. beroepssecundair onderwijs en mbt. weerstanden bij allochtone jongeren tegenover het holebiseksualiteit

In het kader van de subsidies die de federatie in 2006 en 2007 van Onderwijs ontvangt, willen we hun deskundigheid en de zoektocht naar concrete handvatten ondersteunen. De Holebifederatie onderzoekt hoe over de holebithematiek kan gewerkt worden bij jongeren uit beroepssecundair onderwijs en in klasgroepen

waarin nogal wat leerlingen van allochtone origine zitten. Onderzoek en ervaring leert, zoals de vraagsteller ook aangeeft, dat deze groepen heel afwijzend staan tegenover holebiseksualiteit.

Ik reken op de vakoverschrijdende eindtermen en ontwikkelingsdoelen als dé beleidsinstrumenten van de Vlaamse overheid om binnen de specifieke Vlaamse onderwijscontext bij leerlingen een open en respectvolle houding bij te brengen, ook gebaseerd op juiste informatie. Ik verwijs in dat verband ook naar mijn eerdere antwoorden op de vragen 231 en 232 van de heer Herman Schueremans (23 aug. 2006). Ik wil hier ook het diversiteitsbeleid in herinnering brengen, dat zich bv. vertaalt in een nascholingsaanbod dat in het kader van o.m. het Gelijkeonderwijskansendecreet het licht zag. Daarnaast ondertekende een hele waaier aan belangrijke onderwijsorganisaties de gemeenschappelijke verklaring over gelijke behandeling van hetero- en holebiseksualiteit op 6 juni 2002. Dat houdt een belangrijk signaal van de respectieve verantwoordelijken in het veld in. Ten slotte zijn vooral zij - de scholen - aan zet om dat engagement in hun dagelijks beleid vorm te geven.

Zie ook hierboven wat tegengaan van stereotypering betreft.

Er zijn ons geen onderzoeken bekend die daarover actueel cijfermateriaal bieden. Het grootschalige onderzoek over de leefsituatie van holebi's in Vlaanderen waarnaar verwezen wordt (Prof. Dr. Vincke, UGent), is gebaseerd op een 3000-tal holebi-respondenten in Vlaanderen.

Dit is tot nu toe de grootste holebi-steekproef ooit in Vlaanderen en zelfs in Europa. Echter, 42% van de steekproef in de Zzzip-survey bestaat uit jongeren onder de 26 jaar van wie 10% jonger is dan 19 jaar. Er is dus enige voorzichtigheid geboden om de conclusies door te trekken naar schoolgaande jongeren.

Holebi's zijn sowieso een erg heterogene groep, jongere en oudere mannen en vrouwen, uit lagere en hogere socio-economische klassen. Niet alle holebi's identificeren zich automatisch met de stereotiepe beeldvorming over holebi's of met de holebigemeenschap en ze beleven hun seksuele geaardheid ook heel verschillend. De vraag rijst ook of we een holebibeleid enkel op de aanwezigheid van nauwkeurig cijfermateriaal moeten stoeien. Hoe het bij leerlingen in Vlaanderen ook precies zit met depressieve gevoelens, geïnternaliseerde homonegativiteit, stigmabewustzijn, ervaren van discriminatie, sociale steun, etc., het welbevinden van *alle* schoolgaande jongeren is (ook) een zaak van onderwijs. We weten uit getuigenissen en vroeger enquête-onderzoek dat schoolgaande holebi-jongeren gemiddeld meer problemen ervaren. Ze vormen een groep waarvoor een schoolteam aandacht moet hebben.

Leuvens onderzoek (Hooghe, 2006) toonde recent nog aan dat bepaalde groepen jongeren opvallend intoleranter zijn, bv. jongeren van allochtone herkomst en uit beroepsonderwijs. Zoals gezegd, vormen zij het voorwerp van expertiseopbouw en materiaalontwikkeling tijdens het vorige en ook het komende jaar door Holebifederatie.

Het is inderdaad zaak om van jongs af aan homofobie tegen te gaan.

Daartoe biedt het leergebied wereldoriëntatie voor het basisonderwijs alleszins alle ruimte. In het basisonderwijs en in de eerste graad komen weliswaar geen specifieke eindtermen rond homoseksualiteit voor, maar het onderwerp komt aan bod binnen het thema 'relaties en seksualiteit'. De aanpak van scholen terzake wordt ook nagegaan door de onderwijsinspectie bij doorlichtingen.

Drie jaar geleden heeft de Holebifederatie met onze steun didactisch materiaal ontwikkeld waarmee het werken over holebiseksualiteit bij basisschoolkinderen laagdrempelig en evenwichtig kan gebeuren: *Maarten heeft twee mama's*.

Door vorming daarover te organiseren, pogen we eventuele handelingsverlegenheid bij leerkrachten weg te nemen.

De inspectie heeft in een gericht onderzoek van 2003 bij een steekproef van scholen vastgesteld dat homoseksualiteit op school geen taboe meer is, dat de meeste scholen aantoonbare inspanningen leveren om informatie te verstrekken en om holebileerlingen te begeleiden. Holebileerlingen die problemen ervaren, kunnen ze dan ook best aankaarten bij (vertrouwens)leerkrachten en/of met hun vraag aankloppen bij het CLB, ook al hebben de centra geen gespecialiseerd aanspreekpunt.

Niet alleen voor identiteitsvragen, maar ook bij pesterijen (zie ook vraag 5.) kunnen leerlingen bij hen terecht. Voorts raad ik jongeren aan ook bij de Holebifederatie en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding aan te kloppen ingeval ze menen gediscrimineerd te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 152
van 4 mei 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Schoolattesten - Informatie over beroepsprocedures

Volgens de Vlaamse Ombudsdienst blijkt uit klachten over scholen het belang om bij tuchtsancties of het uitreiken van een B- of C-attest alert te reageren op signalen van de ouders en met hen in gesprek te gaan.

Formele beroepsprocedures waar scholen in voorzien, blijven soms ongebruikt omdat de termijnen zeer kort zijn of de ouders niet de juiste procedure volgen. Bij klachten over een tekort aan informatie hierover verwijzen de scholen stevast naar het schoolreglement. De termijn om in beroep te gaan tegen een B- of C-attest bedraagt drie werkdagen. Het is begrijpelijk dat ouders er op dat moment niet aan denken om rustig het schoolreglement door te nemen. Ouders moeten geïnformeerd worden als het attest wordt uitgereikt, zodat ze met kennis van zaken kunnen oordelen of ze in beroep willen gaan of niet.

De Vlaamse Ombudsdienst wil dan ook dat de Vlaamse overheid (en de Vlaamse minister van Onderwijs) waarborgt dat alle erkende onderwijsinstellingen bij de mededeling van een B- of C-attest de ouders afdoende informeren over de mogelijke beroepsprocedures.

1. Heeft de minister kennis van dit concrete probleem m.b.t. de mogelijke beroepsprocedures bij het uitreiken van een B- of C-attest? In hoeverre houdt zijn beleid hier reeds rekening mee?
2. Neemt de minister de nodige initiatieven om te waarborgen dat alle erkende onderwijsinstellingen bij mededeling van een B- of C-attest de ouders afdoende informeren over de mogelijke beroepsprocedures?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 4 mei 2007
van ANNE MARIE HOEBEKE

De grote krachtlijnen waaruit een studiereglement (als onderdeel van het school- of centrum reglement) dient te bestaan, waren aanvankelijk louter het voorwerp van een ministeriële omzendbrief doch zijn intussen decretaal verankerd. Artikel 74novies van het onderwijs decreet II van 31 juli 1990, ingevoegd bij onderwijsdecreet XVI van 7 juli 2006, bepaalt namelijk dat in het studiereglement alleszins het studieaanbod, de lesspreiding, de vakantie- en verlofregeling, het evaluatiestelsel inclusief remediëringmaatregelen, de stageregeling en de eventuele verhaalmogelijkheden tegen beslissingen van delibererende klassenraden moeten voorkomen. Het begrip “eventueel” slaat dan op het feit dat de betrokken regeling uitsluitend van toepassing is in het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Indien de Vlaamse Ombudsdienst vaststelt dat tal van ouders/leerlingen onvoldoende vertrouwd zijn met het schoolreglement, dan kunnen mijn diensten dat uit ervaring slechts beamen. Hoewel ouders en meerderjarige leerlingen zich met het oog op inschrijving akkoord moeten verklaren met het schoolreglement en er ook een exemplaar van ontvangen, zijn sommigen niet altijd op de hoogte van de precieze inhoud en beseffen zij niet of niet genoeg welke de relevantie en draagwijdte van dit document is. Nochtans is het schoolreglement op te vatten als een contract dat de onderwijsverstrekker en de onderwijsgebruiker juridisch bindt en dat hun wederzijdse rechten en plichten bevat. Tezelfdertijd wens ik daarbij onmiddellijk te stellen dat de onderwijsverstrekkers niet steeds te kort schieten in hun optreden, integendeel.

Hoe dan ook, communicatie en informatie zijn essentiële factoren zowel voor een optimale schoolwerking en een sereen schoolklimaat als voor een evenwichtige studiekeuze en studieloopbaan. De decreetgeving op het leerlingenstatuut, die momenteel in voorbereiding is, zal met het oog op de versterking van de rechtsbescherming van de leerling dan ook de nodige aandacht besteden aan de algemene verplichting tot duidelijke en transparante communicatie door de onderwijsinstelling.

Op korte termijn, d.w.z. naar het komende schooljaar 2007-2008 toe, heb ik beslist om in de vigerende ministeriële omzendbrief inzake onderwijsorganisatie (SO 64) de bepaling toe te voegen dat bij de bestaande verplichting tot schriftelijke motivering van de beslissing om een oriënteringsattest B of C toe te kennen, de onderwijsinstelling de ouders/leerling tevens moet herinneren aan het schoolreglement waarin de verhaalmogelijkheid tegen een omstreden beslissing wordt uiteengezet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 153
van 4 mei 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Aanmoedigingspremie loopbaanonderbreking - Eenvormigheid

Volgens de Vlaamse Ombudsdienst waren er in 2006 opnieuw klachten van verzoekers die de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking en deeltijds werken te laat indienen. In al die klachten blijkt de weigering terecht.

Het stelsel voor de aanmoedigingspremie voor de openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs laat immers geen enkele uitzondering toe op de voorwaarde van indiening van de aanvraag binnen zes maanden na de aanvang van de loopbaanonderbreking. De filosofie is dat er geen aanmoedigend effect zou zijn. Die regel geldt ook voor de aanmoedigingspremies voor de social profitsector en voor de gemeenschapsinstellingen voor Bijzondere Jeugdzorg.

Merkwaardig genoeg geldt in het stelsel voor de privésector een andere regel en dus blijkbaar ook een andere filosofie: daar geldt geen uiterste indieningsdatum, en kan de premie bovendien met een terugwerkende kracht van zes maanden worden verkregen.

De Vlaamse Ombudsdienst raadt dan ook aan dat de Vlaamse overheid (en met name de Vlaamse Regering) verder werk maakt van de eenvormigheid tussen de drie onderscheiden stelsels voor de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking.

1. Heeft de minister kennis van dit concrete probleem m.b.t. de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking? In hoeverre houdt zijn beleid hier reeds rekening mee?
2. Neemt hij de nodige initiatieven met het oog op eenvormigheid tussen de drie onderscheiden stelsels voor de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 4 mei 2004
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

1. De aanmoedigingspremie loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs moet worden aangevraagd binnen een termijn van zes maanden na de aanvang van de loopbaanonderbreking (art. 6, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 1998). De afwezigheid van een indieningstermijn zou in tegenspraak zijn met de bestaansreden van het stelsel van aanmoedigingspremies, die juist bedoeld zijn als 'incentive' om personeelsleden van de openbare sector er toe aan te zetten hun loopbaan te onderbreken. Ingeval van een langere indieningstermijn of bij ontstentenis van een aanvraagtermijn zou het aanmoedigend effect van de premie (grotendeels) teniet worden gedaan.

Voor de werknemers uit de Vlaamse privé-sector gold initieel eenzelfde indieningstermijn van zes maanden. Het is pas in het kader van een algemene herziening van het premiestelsel in de privé-sector in 2002 en op voorstel van de betrokken sociale partners, dat deze termijn van zes maanden werd afgeschaft en vervangen door de bepaling dat de aanmoedigingspremie met een terugwerkende kracht van maximum zes maanden kan worden verkregen. Deze versoepeling van de aanvraagprocedure was een compensatie voor het feit dat de regelgeving voor de privé-sector op een aantal punten werd verstrengd.

2. De drie stelsels van Vlaamse aanmoedigingspremies (openbare sector, privé-sector en social profitsector) hebben elk hun eigen doelgroep en hun eigen finaliteit. Mede gelet op de beperkte budgettaire ruimte is een wijziging momenteel dan ook niet aan de orde.

&VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 154
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?

2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 155
van 9 mei 2007
van **JOS DE MEYER**

Buitengewoon basisonderwijs - Vestigingsplaats Astene

Al enkele weken krijg ik alarmerende berichten van zowel vrije als gemeenschapsscholen in het buitengewoon basisonderwijs in de streek van Gent-Deinze over de op til zijnde aanvraag tot bijkomende oprichting van vestigingsplaatsen type 1 en 8 en de bijkomende programmatie van type 3 van het buitengewoon basisonderwijs door het MPIGO (Medisch Pedagogisch Instituut van het Gemeenschapsonderwijs) 't Craeneveld in Astene.

Wat de oprichting van bijkomende vestigingsplaatsen type 1 en type 8 betreft, behoort deze beslissing tot de autonomie van het schoolbestuur. In het geval echter van de betrokken school, dient door de minister een afwijking toegestaan te worden, aangezien het hier niet gaat om een vestigingsplaats in een aangrenzende gemeente. Zeker in de programmatie van een nieuw type dat in een school voor buitengewoon basisonderwijs nog niet wordt aangeboden, dient een procedure doorlopen te worden.

1. Werd de bedoelde afwijking toegestaan? Zo ja, wat is de motivering van de minister daarvoor?
2. Kan de minister toelichting geven bij de adviezen die hij ingewonnen heeft ter zake?
3. Kan de minister toelichting geven bij de motivering tot eventuele positieve beslissing voor programmatie van type 3?
4. Hoe past dit gegeven in het ruimere leerzorgkader, met andere woorden in het leerzorgkader wordt het programmeren van nieuwe types niet als prioriteit beschouwd, maar wordt geopteerd voor het wegwerken van blinde vlekken. In de regio Gent-Deinze lijkt voor deze types het aanbod verzekerd te zijn.

Hoe valt dit te rijmen met een eventuele bijkomende vestigingsplaats en type in Astene?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 155 van 9 mei 2007
van **JOS DE MEYER**

1. Beslissingen i.v.m. programmaties en herstructureringen van scholen, behoren tot de autonomie van de schoolbesturen, bijgevolg ook programmaties van vestigingsplaatsen en types.

In dit geval is dit de bevoegdheid van de Raad van Bestuur van de betrokken scholengroep.

De regelgeving legt enkel programmatienormen op die de scholen moeten behalen om voor verdere subsidiëring of financiering in aanmerking te komen. Wel is het zo dat in toepassing van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, art. 62 4° een school erkend wordt indien zij een pedagogisch geheel vormt dat gevestigd is in eenzelfde complex van gebouwen of in elk geval in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, behoudens een door de regering verleende afwijking.

Astene is geen aangrenzende gemeente van Oudenaarde. Bijgevolg kon het M.P.I.G.O. Oudenaarde enkel een vestigingsplaats in Astene oprichten op voorwaarde dat ze daarvoor een afwijking heeft.

Aangezien deze programmatie past binnen de visie van leerzorg (zie pt. 4) en na positief advies van GO! (zie pt. 2) heb ik deze afwijking toegestaan.

2. Aangezien een school uit een andere scholengroep tegen de programmatie bezwaar maakte, werd er een advies gevraagd aan de Afgevaardigd Bestuurder van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs (GO!). Een geschil tussen verschillende scholengroepen i.v.m. een programmatie of herstructurering kan immers door de Algemeen Directeurs van de betrokken scholengroepen voorgelegd worden aan de Afgevaardigd Bestuurder van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs (RAGO) die gemachtigd is dergelijk geschil te beslechten. Het advies van de Afgevaardigd Bestuurder van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs was positief.
3. Beslissingen i.v.m. programmaties en herstructureringen van scholen, behoren tot de autonomie van de schoolbesturen (zie pt.1). De Raad van Bestuur van de betrokken scholengroep beslist dus autonoom over het al dan niet oprichten van type 3.
4. Met leerzorg streef ik een betere spreiding van het onderwijsaanbod na. Misschien is de regio Gent-Deinze niet de meest "blinde vlek" maar na deze verruiming van het aanbod zal een groep kinderen weer dichterbij huis naar school kunnen. In deze visie passen deze programmaties wel bij leerzorg. Programmatie van type 3-onderwijs is op zich ook positief; er is een grote vraag naar opvang en onderricht voor kinderen met gedragsproblematiek.

Daarenboven is er in het kader van leerzorg een plannificatiecommissie in het vooruitzicht gesteld. Die commissie wordt opgericht op vraag van het onderwijsveld zelf met de bedoeling om te werken aan de verruiming van het onderwijsaanbod. In dat licht wil ik als minister van onderwijs initiatief vanuit het onderwijsveld niet ontmoedigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 156
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandebroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 156 van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 157
van 10 mei 2007
van **HELGA STEVENS**

Zelfstandigen met arbeidshandicap - Rendementssubsidie

Uit cijfers van het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming van de KU Leuven bleek al dat zo'n 640.000 Vlamingen op arbeidsleeftijd kampen met een handicap of een langdurig gezondheidsprobleem. Slechts zo'n 45 % van hen is aan het werk.

Om deze mensen een duwtje in de rug te geven, is er voor de privé-ondernemingen onder meer de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) en de CAO26.

De Vlaamse Regering heeft vorige maand ook een systeem van rendementssubsidies geïntroduceerd bij de aanwerving van personen met een arbeidshandicap bij de Vlaamse overheid. Voor 2007 is een rendementssubsidie voorzien voor 45 nieuwe personeelsleden. Dit aantal zal jaar na jaar toenemen in de richting van de tewerkstellingsnorm van 4,5 procent personen met een arbeidshandicap. De Vlaamse overheid heeft dit als doel vooropgesteld tegen 2010. De rendementssubsidie geldt voor de tewerkstelling van alle personen met een handicap die een "ticket" hebben voor een Vlaamse inschakelingspremie. Diensten van de Vlaamse overheid die een persoon met een arbeidshandicap aanstellen, kunnen het eerste jaar een rendementssubsidie tussen de 8.000 en 17.000 euro ontvangen. Dit vermindert gradueel jaar na jaar. Vanaf het derde jaar blijft de rendementssubsidie vast de helft van het aanvangsbedrag.

Voor personen met een handicap die in het zelfstandig milieu aan de slag zijn of wensen te gaan, is er echter geen soortgelijke ondersteuning. Er zijn wel voorzieningen voor aangepast arbeidsmateriaal, maar er zijn nog andere factoren die het rendement van een zelfstandige met een arbeidshandicap in negatieve zin kunnen benadelen. Soms hebben zij meer tijd nodig voor bepaalde handelingen, om zich te verplaatsen of zijn er andere drempels.

In het Vlaams regeerakkoord staat expliciet dat de Vlaamse Regering bijzondere aandacht zal hebben voor personen met een handicap en de activiteitsvallen voor arbeidsgehandicapten zal wegwerken (hoofdstuk I,B,2). Het ontbreken van ondersteuning voor zelfstandigen met een arbeidshandicap is een duidelijke activiteitsval.

Op 2 december 2003 werd een platformtekst ondertekend door de Vlaamse Regering, de Vlaamse sociale partners, gebruikersorganisaties en intermediaire organisaties van personen met een arbeidshandicap. In dit kader zou ook onderzocht worden hoe zelfstandigen met een handicap ondersteund kunnen worden. Toen is voorzien in de opstelling van een concreet actieplan tegen 1 april 2004.

1. Graag had ik vernomen wat de stand van zaken is vandaag, welke stappen de minister de voorbije jaren heeft ondernomen, of hij voorstander is van dergelijke rendementssubsidie voor

zelfstandigen met een arbeidshandicap, welk concept hij voor ogen heeft en binnen welk tijdpad hij de realisatie mogelijk acht.

2. Wat de VIP en de CAO26 betreft, herhaalde de minister in zijn beleidsbrief Werk voor 2007 op welke manier de twee systemen voor loonkostensubsidies in één stelsel geïntegreerd kunnen worden.

Graag had ik een stand van zaken vernomen op dit vlak.

Welke stappen zijn de voorbije jaren ondernomen? Wat zijn de denkpistes? Binnen welk tijdpad wil de minister dit realiseren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 10 mei 2007

van **HELGA STEVENS**

1. In uitvoering van de platformtekst zijn diverse initiatieven genomen om de arbeidsdeelname van mensen met een arbeidshandicap te verhogen. Een deel daarvan kaderen in het beleid inzake Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit. Te vermelden zijn de aandacht voor de doelgroep arbeidsgehandicapten in de diversiteitplannen en het initiatief Jobkanaal dat rechtstreeks tot doel heeft om de instroom van die groep te verhogen. Heel recent is er nog de verhoogde aandacht voor de diversiteittoets in sectorconvenanten. In het kader van de VDAB wordt de doelstelling van oververtegenwoordiging van de doelgroep arbeidsgehandicapten in de trajectwerking al enkele jaren bereikt. De platformtekst werd ondertekend in een periode waarin via de operatie Beter Bestuurlijk Beleid een belangrijke aanzet is gegeven om het arbeidsmarktbeleid ten aanzien van personen met een handicap inclusief te maken. De uitvoering van de engagementen is dan ook te situeren in het nieuwe kader dat stilaan vorm krijgt. De administratieve overheveling van het bestaande instrumentarium is in 2006 gerealiseerd en er wordt in verschillende werkgroepen volop gewerkt aan de vernieuwing van de instrumenten. Dit heeft zowel betrekking op de instrumenten voor reguliere arbeid (de toeleiding via de VDAB-basisdienstverlening en de trajectbegeleiding, de competentieversterking, de loonkostensubsidies, de hulpmiddelen bij arbeid, de tolkuren) als op de aangepaste arbeid (beschutte en sociale werkplaatsen). De zelfstandige arbeid van personen met een handicap wordt vandaag al ondersteund via arbeidspostaanpassingen en arbeidsgereedschap, maar er bestaat geen vorm van aparte financiële ondersteuning. Hoe die eruit zou kunnen zien en de voorwaarden om er voor in aanmerking te komen zijn nog in onderzoek, samen met alle andere instrumenten. In het najaar 2007 zullen de lijnen van het gehele kader wellicht duidelijk zijn.
2. Omtrent de VIP en de CAO-26 is de laatste jaren heel veel voorbereidend werk verricht. Het Hoger Instituut voor de Arbeid van de KU-Leuven heeft een wetenschappelijk onderzoek verricht over deze loonkostensubsidies en de SERV-commissie Diversiteit heeft een advies uitgebracht over de gewenste vormgeving ervan. De basisstructuur die zowel het onderzoek als het SERV-advies voorzien, is een tijdelijke inschakelingpremie en een daarop aansluitende ondersteuningspremie waarvan de opportuniteit en de duur afhankelijk zijn van de noden in de concrete situatie waarin een persoon met een handicap werkt. Binnen deze basisstructuur zijn er nog vele modaliteiten mogelijk, bijvoorbeeld inzake hoogte en duur van de inschakelingpremie, hoogte van de ondersteuningspremie en herzieningstermijnen, meting van de graad ondersteuningsbehoefte, enz. Tevens moet in samenspraak tussen de VDAB en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap nader bepaald worden welke personen met een handicap voor de premies in aanmerking komen. Al deze materies zijn momenteel het voorwerp van besprekingen in een werkgroep over de vormgeving van de bijzondere ondersteuning voor personen met een arbeidshandicap met grote tot zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 169
van 1 juni 2007
van **JAN LAURYS**

www.aandeslag.be - *Actualisering*

Sinds 1 april 2007 is de bestaande vermindering van de werkgeversbijdragen voor 57-plussers versterkt met een bijdragevermindering voor 50-plussers met een brutoloon tot 12.000 euro per kwartaal.

Op de website “Aan de slag. Overheidssteun voor banen” is deze maatregel midden mei 2007 niet terug te vinden.

Wat is daarvan de verklaring?

Wie is verantwoordelijk voor beheer en kwaliteit van de website?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 1 juni 2007
van **JAN LAURYS**

De versterking van de vermindering van de werkgeversbijdragen voor 57-plussers met een bijdragevermindering voor 50-plussers met een brutoloon tot 12.000 euro per kwartaal is een maatregel die door de federale overheid werd genomen in het kader van de uitvoering van het generatiepact.

Bij het opzet van de website "www.aandeslag.be" is afgesproken dat de betrokken instelling die instaat voor de lastenverlagende maatregel de federale KSZ, als beheerder van de website "www.aandeslag.be", op de hoogte brengt van eventuele nieuwe maatregelen en of aanpassingen. Aangezien het om een sociale-zekerheidskorting gaat die door RSZ wordt berekend, zou deze instelling dit, cf. de gemaakte afspraken, aan KSZ moeten melden.

Willen we dat de website echt een referentiepunt wordt waar iedereen terecht kan voor een laatste stand van zaken over welke maatregelen in welke situaties recht geven op lastenverlagingen, dan is het natuurlijk noodzakelijk dat de afspraak én wordt nageleefd én iedere betrokken instelling nieuwe maatregelen en/of wijzigingen zo snel als mogelijk aan KSZ doorgeeft. Uw vraag is hierbij dan ook doorgegeven aan de federale overheid.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 143
van 18 april 2007
van **VERA JANS**

Jeugdhulp - Capaciteitsuitbreiding

Het Globaal Plan Jeugdzorg voorziet (ook) in capaciteitsuitbreiding in de jeugdhulpverlening. Dit uit zich in :

- de implementatie van het Samen Terug Op Stap Programma voor kinderen van 4 tot 7 jaar (STOPP 4-7);
- de projecten rond steungezinnen als differentiatie van laagdrempelige, gezinsondersteunende pleegzorg;
- de versterking van de orthopedagogische pleegzorg;
- de versterking van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning;
- de uitbreiding van crisishulp aan huis;
- de uitbreiding van de capaciteit van de onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra;
- de uitbreiding van de capaciteit van de begeleidingstehuizen (al dan niet met 'opnameplicht'), de dagcentra, de thuisbegeleidingsdiensten en de diensten voor begeleid zelfstandig wonen;
- de uitbreiding van de maatregelen voor herstelgerichte constructieve afhandeling;
- het introduceren van het "proeftuinmodel", met name het creëren van gesloten residentiële plaatsen binnen de private opvang;
- de implementatie van het Youth at Risk-programma;
- de uitbreiding van de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen met twintig plaatsen in Mol;
- de uitbreiding van de projecten inzake gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding.

1. Voor welke van deze uitbreidingen of versterkingen gebeurden reeds effectieve toewijzingen?
2. Aan welke voorzieningen werden welke (budget en bijkomend aantal plaatsen) uitbreidingen of versterkingen toegekend? Met welk bijkomend personeelsbestand gingen deze uitbreidingen of versterkingen gepaard? Kan de minister deze voorstelling van zaken per provincie geven?
3. Hoe kwam de minister tot deze toewijzingen? Welk beslissingsproces werd met andere woorden doorlopen? Aan de hand van welke criteria gebeurde dit?
4. Welke uitbreidingen of versterkingen staan nog op stapel in 2007 (in welke beleidsfase bevindt men zich hier?)? Voor welke bedragen zijn deze uitbreidingen of versterkingen effectief begroot?
5. Worden er middelen uit het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profit van 2005 aangewend voor de financiering van maatregelen uit het Globaal Plan Jeugdzorg en zo ja, welke en waarvoor?
6. Kan de minister aangeven wat de verhouding is tussen het aantal "posers" en het aantal "moffers" dat men met de respectieve uitbreidingen of versterkingen beoogt?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 143 van 18 april 2007

van **VERA JANS**

1.

- a. implementatie van het Samen Terug Op Pad Programma voor kinderen van 4 tot 7 jaar
 - De erkenningaanvragen werden ingediend voor de implementatie van dit programma in 2007, 2008 en 2009. De beslissing voor de toekenning wordt eerstdaags meegedeeld. In 2007 gaan 2 nieuwe teams van start. Het bestaande VBJK-team wordt overgenomen en een halftijdse projectleider wordt gesubsidieerd. Het Besluit van de Vlaamse Regering daarover wordt normaal begin juli ter goedkeuring voorgelegd.
 - 1.
- b. de projecten rond steungezinnen als differentiatie van laagdrempelige, gezinsondersteunende pleegzorg
 - Het project ‘steungezinnen’ is mee opgenomen in de werking van de Diensten voor Gezinsondersteunende Pleegzorg, omdat deze werking nauw aansluit bij hun opdrachten. De in het Globaal Plan voorziene middelen worden toegekend door middel van een Besluit van de Vlaamse Regering. Dit besluit zal voor de zomer ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.
 - 2.
- c. de versterking van de orthopedagogische pleegzorg
 - De oproep in mijn omzendbrief d.d. 6 oktober 2006 waarin ik de modaliteiten beschreef voor de uitbreidingsdoelstellingen, leverde geen kandidatuur op voor “OPPZET”.
 - Een deel van de hiervoor voorziene middelen werd ingezet voor het project ‘éénloket-pleegzorg Limburg’ dat moet bijdragen tot de reorganisatie van het pleegzorglandschap. Dit éénloket-project moet een nieuwe organisatie-structuur in Limburg finaliseren en moet de uitbouw van structurele samenwerkingsverbanden tussen de diensten voor pleegzorg in de andere provincies ondersteunen.
 - In overleg met de Federatie Pleegzorg zal onderzocht worden hoe de geparkeerde middelen voor OPPZET kunnen aangewend worden.
- d. de versterking van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning
 - De Vlaamse Regering besliste op 30 maart 2007 om 55 bijkomende CKG-plaatsen goed te keuren. Deze plaatsen worden toegekend omwille van overbezetting en in het kader van een betere spreiding. Het besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2007. De toekenning van bijkomende plaatsen zal gebeuren via het indienen van erkenningaanvragen en mits toetsing aan objectieve criteria. De procedure van uitbreiding wordt opgestart in mei.
 - 3.
- e. de uitbreiding van Crisishulp aan Huis
 - Er is een uitbreiding gebeurd tot een volwaardige dienst Crisishulp aan Huis te Houthalen; tevens vond een splitsing plaats van de dienst Mechelen – Leuven.
 - Met de uitbreiding van het Globaal Plan werd aan West-Vlaanderen een nieuwe dienst Crisishulp aan Huis toegewezen.
- f. de uitbreiding van de capaciteit van onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra
 - 2007: 26 bijkomende plaatsen;

- 2008: 9 bijkomende plaatsen;
 - 2009: 19 bijkomende plaatsen.
- g. de uitbreiding van de capaciteit van de begeleidingstehuizen, de dagcentra, de thuis-begeleidingsdiensten en de diensten voor begeleid zelfstandig wonen
- De initiatiefnemers van uitbreidingsaanvragen werden op 5 april '07 in kennis gesteld van de uitbreidingsbeslissingen voor het residentieel aanbod van categorie 1 en 1bis, voor het ambulante en semi-ambulante aanbod van erkennings-categoriën 4, 5 en 6.
- h. de uitbreiding van de maatregelen voor herstelgerichte constructieve afhandeling
- 14 diensten in Vlaanderen, operationeel op 2 april '07 voor zowel de herstelgerichte-constructieve afhandeling als voor de ouderstage.
- i. het introduceren van het “proeftuinmodel”, met name het creëren van gesloten residentieële plaatsen binnen de private opvang
- Proeftuin I (De Overstap, Antwerpen) is op kruissnelheid;
 - Proeftuin II: momenteel worden diverse mogelijkheden onderzocht inzake concept, doelgroep, lokatie, enz.
- j. de implementatie van het Youth at Risk-programma
- Sinds november 2006 is de projectleider YAR-Vlaanderen in dienst en begin januari 2007 werd een projectmedewerker aangeworven.
 - Van januari tot einde mei wordt een intensief voorbereidingstraject gelopen met werving van jongeren, vrijwilligers en coaches.
 - De residentieële week zal starten op 26 mei 2007 en vindt plaats te Geetbets.
- k. de uitbreiding van de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen met 20 plaatsen in Mol
- Bouwtechnische voorbereidingen en het afleveren van vergunningen zijn volop in uitvoering.
 - De aanvang van de bouwwerken voor de capaciteitsuitbreiding campus De Kempen is voorzien voor augustus 2007.
 - In het najaar 2008 zullen deze extra plaatsen operationeel zijn.
- l. de uitbreiding van de projecten inzake gestructureerde kortdurende residentieële begeleiding
- Deze uitbreiding wordt pas voorzien in 2009. De oproep tot kandidatuurstelling is gepland voor september – oktober 2008.
2. Voor een overzicht van de uitbreidingen en de budgetten binnen de Bijzondere Jeugdzorg verwijs ik naar de bijlage. Hieronder vindt u de budgettaire versterking van programma's binnen Kind & Gezin.

STOP4-7:

a. Voor 2007 is voorzien in 2 nieuwe teams van 4 voltijdse personeelsleden met een kostprijs per team voor 2007 met ingang per 1 juni 2007: 114.041,66 euro. Per team wordt op jaarbasis gewerkt met 60 kinderen. De beslissing van toewijzing moet nog plaatsvinden. Voor de overname van het VBJK-team en de bijkomende halftijdse projectleider is op jaarbasis voor 2007 een bedrag voorzien van 190.000 euro. Het VBJK-team is gevestigd in Gent-Lokeren, en bedient de provincie Oost-Vlaanderen. Ten laatste 2009 zullen alle provincies over één tot twee STOP4-7 teams beschikken. In totaal zullen in Vlaanderen en Brussel 7 teams werkzaam zijn. Op jaarbasis ontvangt 1 team een subsidiebedrag van 195 500 €.

b. Project steungezinnen

Hiervoor is 200.000 euro voorzien voor 2007 en dit bedrag wordt verdeeld over de 4 Diensten voor Gezinsondersteunende Pleegzorg. Men verwacht dat per dienst op jaarbasis 25 steungezinnen worden begeleid. De diensten zijn gevestigd in Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Brussel. Eén dienst heeft verschillende afdelingen in Vlaanderen. Kind en Gezin zal met de Diensten voor Gezinsondersteunende Pleegzorg de module 'steungezinnen' inhoudelijk verder uitwerken.

c. Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning

De toekenning van de plaatsen zal gebeuren aan de hand van de aanvragen, en aan de hand van objectieve criteria. Nu is nog niet duidelijk waar de plaatsen worden toegewezen. In de begroting 2007 is 712.000 euro, vanaf 1 juli 2007, voor deze 55 bijkomende plaatsen opgenomen.

- 4.
3. Graag licht ik toe welke criteria er gehanteerd werden bij de toekenning van de uitbreidingen van het reguliere aanbod binnen de Bijzondere Jeugdbijstand.

Stap 1: ontvankelijkheid

Alle aanvragen werden op hun ontvankelijkheid getoetst aan de in mijn omzendbrief vermelde criteria en uitbreidingsdoelstellingen en aan de voorwaarden vervat in het erkennings- en subsidiëringbesluit¹.

Stap 2: het programmatiebesluit²

In mijn omzendbrief werd aangekondigd dat het programmatiebesluit als basis zou dienen om de voorziene uitbreidingen van de categorieën 1, 1bis, 3, 4, 5 en 6 regionaal te spreiden.

Uit het programmatiebesluit kunnen grote verschillen tussen provincies en arrondissementen afgeleid worden. Zo is de kloof tussen de programmatorische capaciteit (programmatie in eenheden) en de reële capaciteit (de erkende capaciteit in programmatorische eenheden) in het ene arrondissement duidelijk groter dan in het andere. Aangezien het programmatiebesluit een instrument is dat als doel heeft het aanbod en de ingeschatte zorgbehoefte op elkaar af te stemmen, is het logisch dat bij de verdeling van de beschikbare middelen prioritair wordt geïnvesteerd in die arrondissementen waar de kloof tussen het beschikbare en het geprogrammeerde aanbod het grootste is. Bij het uittekenen van het beslissingskader namen we het afzwakken van de verschillen tussen de arrondissementen en het streven naar een maximaal effect van de input uit het Globaal Plan Jeugdzorg als uitgangspunten.

Stap 3: het programmatiebesluit en prioriteiten

Uitbreiding van het residentiële aanbod

Om ons toe te laten prioritair bijkomende capaciteit te erkennen in die regio's waar de programmatorische kloof het grootste is, en dus de verschillen tussen de verschillende arrondissementen (gedeeltelijk) weg te werken, namen we de verhouding tussen de totale erkende capaciteit en de geprogrammeerde capaciteit als basis.

De residentiële uitbreidingen worden prioritair gerealiseerd in die arrondissementen waar de erkende capaciteit minder dan 85% van de programmatorische capaciteit bedraagt. Deze programmatorische capaciteit is de som van residentiële en ambulante capaciteit.

Om binnen deze arrondissementen de voorziene uitbreiding van het residentiële aanbod uit te zetten, werd in verhouding tot de kloof met 85% gewerkt. De bijkomende capaciteit werd over de betrokken arrondissement verhoudingsgewijs verdeeld à rato van die kloof tot 85% .

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

² Ministerieel besluit van 1 september 2006 betreffende de programmatie van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

Uitbreiding van het (semi-)ambulante aanbod

Art. 3, §3 van het programmatiebesluit laat toe dat in elk arrondissementen bijkomende capaciteit kan worden toegekend aan een voorziening van de categorieën 4 tot en met 6 wanneer in dat arrondissement de erkende (semi-)ambulante capaciteit minder dan 40% van de programmatorische capaciteit van het arrondissement bedraagt.

Ook hier werd een prioritering op basis van een objectief gegeven gehanteerd: bijkomende (semi-)ambulante capaciteit werd enkel ingezet in die arrondissementen, waar de verhouding tussen de erkende (semi-)ambulante capaciteit en de programmatorische capaciteit kleiner is dan 25%. Met deze uitbreiding van het ambulante aanbod worden tevens de decretale principes als gezinsgerichtheid en subsidiariteit verder gevolgd en wordt input gegeven in arrondissementen die over eerder beperkte (semi-) ambulante hulpverleningsmogelijkheden beschikken.

De bijkomende capaciteit werd over de betrokken arrondissement verhoudingsgewijs verdeeld à rato van die kloof tot 25% .

Ik vind het belangrijk te benadrukken dat er, rekening houdend met de grootste noden, gestreefd werd naar een objectiveerbare en verantwoorde verdeling van de beschikbare capaciteit op basis van het programmatiebesluit.

Uitbreiding van het aanbod van de OOOOC's (erkenningscategorie 3)

De programmatorische marge voor de OOOOC-capaciteit (categorie 3) bedraagt 68 capaciteitseenheden over gans Vlaanderen. Binnen de uitbreidingsdoelstelling Globaal Plan Jeugdzorg staat een uitbreiding met ca. 60 capaciteitseenheden ingeschreven. Het maximaal invullen van de programmatorische marge werd hierbij als doelstelling gehanteerd.

Voor de spreiding van het bijkomende aanbod van de OOOOC's werden de voorziene capaciteitseenheden (60) verdeeld over de verschillende provincies naar rato van de huidige kloof met de programmatorisch voorziene capaciteit. Hierbij werd het realiseren van een maximale spreiding van de OOOOC-capaciteit over de provincie als uitgangspunt genomen.

Stap 4: toewijzen binnen het kader

De prioriteitenstelling en de resultaten van de hierboven beschreven keuzes, leverden ons objectiveerbare indicatoren als kader voor het verdelen van de uitbreidingen voorzien in het Globaal Plan Jeugdzorg.

Het aantal ingediende initiatieven noopte ons verder tot gemotiveerde keuzes binnen dit kader.

Er werd rekening gehouden met de prioritering door de verwijzende instanties. Dit heeft vooral bij de toekenning van de (semi-)ambulante capaciteit een belangrijke invloed gehad.

Om het effect van het Globaal Plan Jeugdzorg te maximaliseren, werd gekozen om een maximaal aantal betekenisvolle plaatsen te realiseren binnen de budgettaire marge en zo weinig mogelijk versnipperde uitbreidingen te realiseren.

Per initiatief werd tevens rekening gehouden met het inhoudelijke verslag van de verwijzende instanties en de reactie daarop van de betrokken initiatiefnemer.

Het is evident dat het Agentschap Jongerenwelzijn als overheidsinstantie verantwoording moet afleggen over de besteding van gemeenschapsgelden. Het element kostprijs per te realiseren plaats speelde dus een rol bij de finale toekenning.

Voor wat betreft de initiatieven die, onder voorbehoud van het gunstige advies van de financiële overheid, voor 2007 gehonoreerd worden, heb ik mijn diensten de opdracht gegeven het dossier verder te finaliseren om te kunnen overgaan tot de erkenning of de wijziging van de erkenning vanaf 1 juli 2007.

Zoals aangekondigd in mijn omzendbrief, is het niet mogelijk nu al een definitieve beslissing te nemen voor initiatieven die gerealiseerd zullen worden in 2008 en/of 2009. Als een ingediend initiatief gehonoreerd wordt voor realisatie in 2008 en/of 2009, gaat het om een voorlopige instemming. Bij de begrotingsopmaak van het respectieve jaar zal dat initiatief dan met voorrang behandeld worden.

4. Het antwoord op de timing van de gefaseerde uitbreidingen binnen de Bijzondere Jeugdzorg worden overzichtelijk teruggevonden in de bijlage.
Voor de 3 projecten binnen Kind en Gezin vermeld ik hier dat deze volop in uitvoering zijn en dat een aantal procedurele maatregelen nog moet worden uitgevoerd.
- * STOP4-7: alles wordt in het werk gesteld opdat de 2 nieuwe teams per 1 juni 2007 van start kunnen gaan. De Vlaamse Regering behandelt nog het Besluit voor een facultatieve subsidie. De bedragen zijn begroot zoals onder punt 2 aangegeven.
 - * project steungezinnen: men wacht nog op de behandeling door de Vlaamse Regering van het besluit voor een facultatieve subsidie. Het project is begroot voor 200 duizend EUR.
 - * centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning: de procedure voor de erkenning van bijkomende plaatsen wordt eerstdaags opgestart. De uitbreiding van de 55 bijkomende plaatsen in de CKG's vanaf 1 juli 2007 is begroot voor 712 duizend EUR.
5. Met de middelen van het Vlaams Intersectoraal Akkoord van 2005 werden in 2006 de volgende uitbreidingen gerealiseerd op de vastgelegde as Antwerpen – Brussel:

<i>Aanbod</i>	<i>Capaciteit</i>	<i>Arrondissement</i>
Dienst Begeleid Zelfstandig Wonen	16	Brussel
1bis voor Niet Beg. Buitenlandse Vreemdelingen	5	Brussel
Crisishulp aan Huis	48bgl/jaar	Halle- Vilvoorde
Thuisbegeleiding	78	Antwerpen
Idem	16	Mechelen
Idem	32	Halle- Vilvoorde
Idem	12	Brussel

Voor de jaren 2007 en volgende bedraagt de totale begrotingsinzet voor het Globaal Plan Jeugdzorg een veelvoud van wat vooropgesteld was voor deze sector in het akkoord van 2005. De middelen van het akkoord werden voor die periode niet toegewezen aan specifieke maatregelen.

6. Zoals voorzien in de regelgeving inzake Bijzondere Jeugdbijstand is het erkende, private aanbod (erkenningscategorieën 1 t.e.m. 7) zowel toegankelijk voor “possers” als “moffers”. Het is dus niet mogelijk aan te geven welke verhoudingen met de uitbreidingen beoogd worden. Het aanbod inzake herstelgerichte en constructieve afhandeling is uiteraard enkel bedoeld voor jongeren die een als misdrijf omschreven feit pleegden.

BIJLAGE

1. Overzicht van de uitbreidingen van het aanbod binnen de Bijzondere Jeugdbijstand in het kader van het Globaal Plan Jeugdzorg 2007-2009.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/143/antw.143.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 145
van 18 april 2007
van **CARL DECALUWE**

Tegemoetkomingen voor gehandicapten - Residuaal karakter

Eén van de dwingende principes van een goede sociale bescherming is dat eenzelfde schade geen tweemaal moet/mag worden vergoed. Wanneer iemand een handicap oploopt waarvoor een andere persoon, al dan niet via zijn verzekering, kan worden aangesproken, dan is het sociaalrechtelijk maar normaal dat de verkregen schadeloosstelling voor hulp van derden of hulpmiddelen in mindering wordt gebracht op de (vaak levenslange) betoelaging via overheidsmiddelen voor hulp van derden of hulpmiddelen.

Artikel 14 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) bepaalt het volgende:

“Een persoon met een handicap krijgt geen tegemoetkoming van het agentschap als hij krachtens andere wetten, decreten met uitzondering van het decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering, ordonnanties of reglementaire bepalingen, of krachtens gemeen recht, voor dezelfde schade en op grond van dezelfde schade al een schadeloosstelling heeft gekregen. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op deze schadeloosstelling doen gelden.

Als deze schadeloosstelling minder bedraagt dan de tegemoetkoming van het agentschap, dan past het agentschap het verschil bij.

In afwachting van de daadwerkelijke schadeloosstelling krachtens andere wetten, decreten, ordonnanties of reglementaire bepalingen of krachtens gemeen recht, worden de tegemoetkomingen van het agentschap toegekend onder de door de Vlaamse regering vastgestelde voorwaarden.

Het agentschap treedt, ten belope van het bedrag van de aan een persoon met een handicap uitgekeerde tegemoetkoming, in diens rechten en rechtsoverdrachten tegen de derden die de schadeloosstelling, bedoeld in het derde lid, verschuldigd zijn.

De overeenkomst tussen de persoon met een handicap en de derde die de schadeloosstelling moet betalen, is niet tegenstelbaar aan het agentschap behalve als het agentschap met de tegenstelbaarheid akkoord gaat. Daarbij speelt het geen enkele rol of de overeenkomst dateert van voor of na de tussenkomst van het agentschap.

Evenmin heeft het feit dat de persoon met een handicap of de derde bij de overeenkomst te goeder trouw handelde, invloed op de geldigheid van de overeenkomst ten aanzien van het agentschap”.

In het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 verbindt de Vlaamse Regering zich tot het volgende: “We putten de mogelijkheden van recuperatie bij ongevallenverzekeraars via de uitoefening van het subrogatie uit” (p. 35).

1. Hoe wordt in een aanvraagprocedure concreet omgesprongen met bovenstaande bepalingen? Uit welke documenten of bevestigingen blijkt dat een consequente toepassing van het residuaal karakter van de VAPH-tegemoetkomingen mogelijk is?

2. Voor hoeveel dossiers (aanvragen tot ondersteuning) werd sinds het aantreden van deze Vlaamse Regering artikel 14, eerste lid van het genoemde decreet van 7 mei 2004, m.b.t. het residuaal karakter van de VAPH-tegemoetkomingen, ingeroepen (opdeling volgens jaar: 2004, 2005, 2006 en eventueel eerste kwartaal van 2007), wetende dat het VAPH hierin absoluut geen beoordelingsvrijheid heeft gekregen van de decreetgever?

Bijkomend:

- a) om welke aanvragen tot ondersteuning gaat het hier (bv. hulpmiddelen of een bepaalde zorgvorm, met vermelding van de aantallen;
 - b) welke waren de wetten, decreten, ordonnanties of reglementaire bepalingen die werden ingeroepen (met voor elk van deze grondslagen de vermelding van het aantal dossiers) (bv. arbeidsongevallenregeling);
 - c) in hoeveel gevallen werd het gemeen recht ingeroepen (bv. aansprakelijkheidsregeling van artikel 1382 B.W.);
 - d) zo bovenstaande informatie niet kan worden verstrekt, hoe kan bewezen worden dat artikel 14, eerste lid van het decreet van 7 mei 2004 consequent wordt toegepast?
3. Welke stappen zet het VAPH concreet in het licht van de volgende bepaling “De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op deze schadeloosstelling doen gelden” (artikel 14, eerste lid, laatste zin van het decreet van 7 mei 2004)?
4. In hoeveel gevallen was er in 2004, 2005, 2006 en eventueel het eerste kwartaal van 2007 reeds sprake van de toepassing van de verschilregeling van artikel 14, tweede lid van het decreet van 7 mei 2004?
5. In hoeveel gevallen werden in 2004, 2005, 2006 en eventueel het eerste kwartaal van 2007 schadeloosstellingen in afwachting toegekend door het VAPH (artikel 14, derde lid van het decreet van 7 mei 2004)?

Hoe past het VAPH deze regel in concreto toe, wetende dat decretale bepalingen niet noodzakelijk uitvoeringsbepalingen behoeven en voldoende eigenstandig kunnen zijn?

6. Welke stappen heeft de minister reeds gezet in het licht van de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009, wetende dat vooral de residualiteit budgettaire relevantie heeft en dat in veel mindere mate geldt voor de subrogatie of indeplaatsstelling (art. 14, vierde lid van het decreet van 7 mei 2004)?

In hoeveel gevallen werd in 2004, 2005, 2006 en eventueel het eerste kwartaal van 2007 een subrogatievordering ingesteld?

7. Welke faciliterende rol (bv. persoon met een handicap inzicht laten verschaffen in de omvang van de levenslange nood aan derdenhulp) vervult het VAPH of zal het in de zeer nabije toekomst vervullen bij het tot stand komen van de overeenkomst waarvan sprake in artikel 14, vijfde lid van het decreet van 7 mei 2004 (cf. het VAPH dat met de tegenstelbaarheid van de overeenkomst akkoord moet gaan)?
8. Beschikt het VAPH over de informatie die het toelaat om het residuaal karakter van zijn tegemoetkomingen consequent toe te passen? Zo neen, welke stappen plant de minister opdat het VAPH dit wel kan?
9. Acht de minister het nodig om de (federale) Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid aan te spreken, al dan niet middels een samenwerkingsakkoord, teneinde te weten welke van de bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap ingeschreven personen met een handicap

een beroep doen op analoge of overlappende schadeloosstellingen vanuit de wetgeving op de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de arbeidsongeschiktheid, ...?

10. Hoeveel personen waken bij het VAPH over de consequente toepassing van het residuaal karakter van de tegemoetkomingen? Wat is hun functieomschrijving? Aant de minister dit aantal voldoende, in het licht van de eventuele dubbele schadeloosstelling?
11. Heeft de minister weet van voorzieningen van personen met een handicap die nu reeds deels gefinancierd worden vanuit de schadeloosstellingen die één of meer van hun gebruikers op verzekeringsbasis ontvingen (ik heb weet van één voorziening)? Zo ja, welke?

Hoe werkt deze financieringswijze concreet?

Indien het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap deze informatie niet kan aanleveren, hoe komt dit en bijkomend, welke stappen zal de minister zetten opdat deze informatie wel kan worden aangeleverd?

12. Werd de residualiteit van de tegemoetkomingen vanuit het VAPH (dus ook de hulp van derden die wordt geboden door voorzieningen) voor verkeersslachtoffers besproken op de Staten-Generaal van de Verkeersslachtoffers? Zo neen, waarom niet?
13. Kan de minister verduidelijken welke stappen zij heeft gezet in de preventie van de niet-aangeboren handicaps?

Op welke wijze wordt het mogelijk gemaakt om dienaangaande uit de cijfers van het aantal ingeschreven personen met een handicap ontwikkelingen voor het ganse Vlaamse beleid af te leiden (bv. minder zwaargewonden bij verkeersongevallen kunnen leiden tot minder levenslange handicaps of meer gevallen van hersenbloeding kunnen leiden tot meer levenslange handicaps)?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 18 april 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Een persoon die bijstand wenst van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap moet hiertoe een aanvraag indienen bij de Provinciale Afdelingen (PA's).

Aan de hand van het aanvraagformulier (A001) of het Multidisciplinair Verslag (A002) kan het personeelslid dat de aanvraag behandelt nagaan of de beperkingen van de aanvrager zijn opgelopen door een verkeersongeval, arbeidsongeval, beroepsziekte... .

Na vaststelling van deze feiten wordt een vragenlijst opgestuurd naar de aanvrager, waarin om meer concrete informatie wordt verzocht met betrekking tot het schadegeval. Meer bepaald wordt er gepeild naar de oorzaak van het schadegeval, gegevens betreffende de (vermoedelijk) aansprakelijke derde en zijn/haar verzekeringsmaatschappij of arbeidsongevallenverzekeraar, de stand van zaken betreffende de afwikkeling van het schadegeval en de reeds verleende tegemoetkomingen in het kader van dit schadegeval.

Als de aanvrager niet reageert op de eerste brief met bijhorende vragenlijst, wordt er een herinnerings schrijven opgestuurd. Er wordt duidelijk gesteld dat de aanvrager verplicht is het VAPH te informeren, en dit op grond van artikel 3,§2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Eveneens wordt de aanvrager erop gewezen dat bij gebrek aan reactie, zijn/haar zorgvraag zonder gevolg zal worden geklasseerd.

De PA kan eventueel een maatschappelijk assistent ter plekke te sturen, bijvoorbeeld bij gebrek aan reactie op het herinnerings schrijven of wanneer de aanvrager zelf meldt dat hij moeite heeft met het invullen van de vragenlijst.

Na ontvangst van de vragenlijst wordt het dossier overgemaakt aan de juridische cel, gevestigd in de hoofdzetel te Brussel. Daar wordt het dossier verder onderzocht en worden de betrokken partijen, meer bepaald aanvrager en zijn/haar raadsman en de verzekeringsmaatschappij van de betrokken derde partij, aangeschreven teneinde een duidelijke stand van zaken van het schadedossier te kennen. Tevens worden de partijen gewezen op de residualiteit van de tussenkomsten van het VAPH.

In het geval de zorgvraag een persoonlijke-assistentiebudget (PAB) betreft brengt de PAB-cel de juridische cel op de hoogte van alle dossiers waar er sprake is van een ongeval. De juridische cel onderzoekt vervolgens of deze dossiers bij hen gekend zijn. Indien niet, wordt de PA verzocht om alsnog een vragenlijst op te sturen naar de persoon met een handicap. Op deze manier ontstaat er een dubbele controle voor wat betreft dossiers die in de PAB-cel gekend zijn.

2. Aantal dossiers waar het residuaal karakter van de VAPH-tegemoetkomingen van toepassing is, of waar dit residuaal karakter momenteel in onderzoek is:

2004: 240

2005: 268

2006: 431

2007 (t.e.m. 24/04/2007): 165

a) 2004:

IMB	Collectieve zorg	Ambulante zorg	Werk
119	27	14	106

2005:

IMB	Collectieve zorg	Ambulante zorg	Werk
129	39	25	66

2006:

IMB	Collectieve zorg	Ambulante zorg	Werk
305	69	53	201

2007:

IMB	Collectieve zorg	Ambulante zorg	Werk
55	35	15	35

b) 2004:

Arbeidsongeval	Verkeersongeval	Andere schadegevallen
80	122	38

2005:

Arbeidsongeval	Verkeersongeval	Andere schadegevallen
87	115	66

2006:

Arbeidsongeval	Verkeersongeval	Andere schadegevallen
177	152	102

2007 (tot en met 24/04/2007):

Arbeidsongeval	Verkeersongeval	Andere schadegevallen
53	24	88

c) De rubriek 'verkeersongevallen' heeft voornamelijk betrekking op dossiers waar de gehandicapte persoon de hoedanigheid heeft van zwakke gebruiker in de zin van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte verzekering aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen. Voormeld artikel is in feite een toepassing van artikel 1382 B.W., met dien verstande dat er bij toepassing van artikel 29bis W.A.M.-wet sprake is van een foutloze aansprakelijkheid in hoofde van de bestuurder of eigenaar van het betrokken motorvoertuig. De

andere dossiers betrekkelijk verkeersongevallen zijn een zuivere toepassing van artikel 1382 B.W., bijvoorbeeld wanneer de gehandicapte persoon in hoedanigheid van bestuurder van een motorrijtuig het slachtoffer is van een verkeersongeval met aansprakelijke derde.

Tenslotte zullen de dossiers die werden opgenomen onder 'andere schadegevallen' voor het overgrote deel bestaan uit schadegevallen, andere dan verkeersongevallen, waar de gehandicapte persoon de tegenpartij kan aanspreken op grond van artikel 1382 B.W.

3. De juridische cel van het VAPH tracht de nog niet afgehandelde procedure tegen de derde vergoedingsdebiteur zo nauw mogelijk op te volgen. Dit gebeurt in eerste instantie door een schrijven gericht aan de persoon die de persoon met een handicap bijstaat, in de regel de raadsman. Daarin wordt de gevraagde bijstand meegegeeld én wordt de raadsman diets gemaakt deze bijstand op te nemen in de schadeclaim.

Als er bovendien nog een deskundigenopdracht lopende is, verzoekt het VAPH de raadsman om bij de beschrijving van deze opdracht aan te sturen dat de rechtbank rekening houdt met de mogelijke nood aan tussenkomsten van het VAPH. Daarom bevat het voormeld schrijven een voorbeeld van opdrachtbeschrijving.

Dit is van belang, gezien de rechtbank doorgaans het model van deskundigenopdracht van in de zogenaamde "indicatieve tabel" hanteert. Deze indicatieve tabel, die een consolidatie van rechtspraak omvat, dateert van vóór de wettelijke subrogatie van het VAPH en is aan vernieuwing toe. Zo is de schadepost "hulp aan derden" onvoldoende gespecificeerd zodat het risico, dat de uiteindelijke schadevergoeding ontoereikend is voor het dekken van de kosten voor opvang en/of bijstand door een erkende voorziening of een PAB, reëel is.

In de verdere opvolging van de procedure tracht het VAPH, in de mate van het mogelijke, betrokken te worden bij de afwikkeling van het schadegeval. In de praktijk blijkt echter dat de partijen niet happig zijn om het VAPH in de procedure te betrekken. Het VAPH is immers geen betrokken partij inzake de onderhandelingen tussen de persoon met een handicap en de derde vergoedingsdebiteur met betrekking tot de regeling van de toekomstige schade, d.i. de schade na de definitieve regeling. Dit heeft tot gevolg dat er een zekere goodwill van de persoon met een handicap en zijn/haar raadsman nodig is teneinde een nauwe betrokkenheid van het VAPH toe te laten.

Het VAPH streeft ernaar om zoveel mogelijk tussen te komen in de procedure en de onderhandelingen tussen de persoon met een handicap en de derde vergoedingsdebiteur van dichtbij te volgen. Dit heeft al meermaals geleid tot een vergadering met alle betrokken partijen.

Uiteindelijk kan er ook gekozen worden voor de aanstelling van een eigen raadsman teneinde tussen te komen in de gerechtelijke procedure. Deze tussenkomst gebeurt meestal wel met het oog op de begroting van de schadevergoeding voor toekomstige kosten betrekkelijk opvang en/of bijstand door een erkende voorziening. Deze kosten wegen immers, in vergelijking met materiële bijstand, zwaarder door op het budget van het VAPH.

4. Momenteel zijn er 10 dossiers waar de verschilregel mogelijk kan toegepast worden. De concrete toepassing van de verschilregel is momenteel in onderzoek.
5. Hierna volgt een overzicht van het aantal dossiers waar er in 2004, 2005, 2006 en 2007 (tot en met 24/04/2007) betalingen werden verricht bij wijze van voorschot overeenkomstig artikel 14, derde lid van het Oprichtingsdecreet van 7 mei 2004.

	aantal dossiers
Betalingen in 2004	72
Betalingen in 2005	174
Betalingen in 2006	280
Betalingen in 2007	15
totaal	541

Inzake de dossiers waarvan de juridische dienst op de hoogte is dat het schadegeval nog niet definitief is afgehandeld én dat de gehandicapte persoon zijn aanspraken betrekkelijk de bij het VAPH gevraagde bijstand laat gelden ten opzichte van de derde vergoedingsdebiteur, wordt er een positieve beslissing genomen doch met opname van een clause. Deze clause stipuleert duidelijk dat de mogelijke tegemoetkomingen zullen geschieden bij wijze van voorschot in afwachting van een definitieve schaderegeling en dat deze nadien zullen teruggevorderd worden bij de derde vergoedingsdebiteur.

6. De raadsman van de gehandicapte persoon wordt duidelijk gemaakt dat er in de schadebegroting rekening dient worden gehouden met de toekomstige noodzaak aan materiële bijstand of opname en/of bijstand door een erkende voorziening.

Daartoe wordt er een voorbeeld van libellering van de deskundigenopdracht overgemaakt aan de raadsman van de gehandicapte persoon, waar al de voornoemde elementen staan opgesomd. Tevens wordt er voorgesteld om een voorbehoud op te nemen in de definitieve schaderegeling met betrekking tot de mogelijke toekomstige bijstand van het VAPH.

Momenteel vindt er een overleg plaats tussen het VAPH en Assuralia, teneinde de residualiteit van de tegemoetkomingen van het VAPH ten opzichte van de verzekeringsmaatschappijen van de verantwoordelijke derden nog te verbeteren.

Overzicht terugvorderingen (per dossier):

2004: 3

2005: 27

2006: 26

2007 (tot en met 24/04/2007): 8

Hierbij dient opgemerkt dat er vóór 2007 pas werd teruggevorderd van de werkelijk gehouden partij na het afsluiten van de definitieve schaderegeling. Vandaar dat het aantal terugvorderingsdossiers voor de jaren 2004, 2005 en 2006 eerder gering is.

Vanaf 2007 werden er echter ook subrogatievorderingen ingesteld vóór de definitieve afwikkeling van het schadegeval.

In het kader van dossiers arbeidsongevallen worden er doorgaans geen voorschotten uitbetaald omdat een bijkomende vraag om tussenkomst voor hulpmiddelen bij de arbeidsongevallenverzekeraars of het Fonds voor arbeidsongevallen doorgaans snel afgewikkeld wordt.

7. Het VAPH verzoekt de raadsman van de gehandicapte persoon om haar te betrekken bij de definitieve schaderegeling. Meer bepaald wordt verduidelijkt dat bij gebreke aan instemming door het VAPH met de regelingsovereenkomst, deze niet tegenstelbaar is aan het VAPH.

Tevens verleent het VAPH aan de betrokken partijen alle informatie met betrekking tot de kostprijs van opname en/of bijstand door een erkende voorziening.

8. Op grond van artikel 3, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap heeft de gehandicapte persoon een informatie- en medewerkingsplicht ten opzichte van het VAPH.

Het VAPH richt zich bijgevolg in grote mate tot de gehandicapte persoon om deze informatie te bekomen.

9. Momenteel verloopt de communicatie met de arbeidsongevallenverzekeraars en het Fonds voor Arbeidsongevallen vlot. Dit heeft tot gevolg dat het VAPH de dossiers arbeidsongevallen, in vergelijking met verkeersongevallen, redelijk vlug kan afhandelen.

Bijgevolg is een mogelijk samenwerkingsakkoord omtrent het gebruik van de gegevensverzameling van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, geen prioriteit.

10. Momenteel is er één jurist aangesteld om de dossiers wettelijke subrogatie op te volgen, bijgestaan door een administratief medewerkster. Het diensthoofd van de juridische cel staat in voor de coördinatie.

Binnenkort wordt er een tweede jurist angeworven, die tevens belast zal zijn met het behandelen van dossiers wettelijke subrogatie.

11. Momenteel heeft het VAPH weet van een vijftal personen die hun opname in een voorziening bekostigen met verzekeringsgeld, zonder enige tussenkomst van het Vlaams Agentschap. Het VAPH beschikt echter over geen gegevens betreffende de identiteit van deze personen. Het VAPH heeft verzocht om deze groep van personen op te nemen in de cliëntregistratie (een systeem van registratie van de personen die een voorziening voor personen met een handicap zijn opgenomen).

12. De residualiteit van de tegemoetkomingen vanuit het VAPH werd niet expliciet besproken op de Staten-Generaal. Bij de Staten-Generaal werd vooral gefocust op de verhouding verzekering versus slachtoffer of nabestaanden.

13. Primaire en secundaire preventie zijn vooral het domein van gezondheidsbeleid. Deze vorm van preventie zal zich richten op ziekten, aandoeningen en gebeurtenissen die uiteindelijk, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanleiding kunnen geven tot handicaps. Momenteel zijn er acties te vermelden op volgende terreinen:

infectieziekten en vaccinatie

- borstkankeropsporing
- tabak, alcohol, drugs
- ongevallen in de privésfeer
- gezonde voeding en beweging
- depressie en zelfdoding
- sexuele gezondheid
- kanker
- diabetes
- hart- en vaatziekten
- hielprik

- werken en gezondheid

Het gehandicaptenbeleid (dat gestalte krijgt via het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het VAPH) richt zich meer op tertiaire preventie. Volgens de Wereld Gezondheidsorganisatie omvat tertiaire preventie alle maatregelen die tot doel hebben stoornissen, beperkingen of handicaps te verminderen of te elimineren. In de praktijk vertaalt “preventie van handicaps” zich op twee manieren:

1. Preventie van onwelzijn binnen een context van bestaande beperkingen, en vermijden dat andere en ernstiger handicaps ontstaan. Voorbeelden zijn het vermijden van definitieve opname in een instelling door maatregelen om de zelfredzaamheid te ondersteunen, en het tegengaan van werkloosheid door allerlei steunmaatregelen, het bestrijden van discriminatie van personen met beperkingen enz.
2. Op basis van onderzoek en kennis op het gebied van handicaps en risicofactoren actief wegen op het beleid inzake primaire preventie. Voorbeeld is informatieverbreiding over het verband tussen het stijgend aantal personen met handicaps ten gevolge van NAH (niet-aangeboren hersenletsels) en verkeersongevallen.

Eén van de bronnen van informatie over niet-aangeboren handicaps is voor het VAPH een databank m.b.t. de stoorniskenmerken van al de aanvragers om bijstand. Wat NAH betreft, waren in maart 2006 221 personen aangemeld met de stoorniscode “postcommotioneel syndroom” wat alle gevallen van niet-psychotisch posttraumatisch hersensyndroom omvat. De evolutie tussen 1999 en 2004 ziet er als volgt uit:

- 1999: 27
- 2000: 26
- 2001: 28
- 2002: 34
- 2003: 41
- 2004: 49

De stijgende tendens is duidelijk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 146
van 20 april 2007
van **TOM DEHAENE**

Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - VIPA-subsidiëring

Vanuit de regelgeving op het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) worden investeringssubsidies en –waarborgen toegekend aan diverse welzijns- en gezondheidsvoorzieningen (gehandicaptenzorg, centra voor geestelijke gezondheidszorg, ...).

1. Voor welk bedrag werden sinds het aantreden van deze Vlaamse Regering in 2004, 2005, 2006 en 2007 subsidiebeloftes toegekend?

- Opdeling per type van welzijns- of gezondheidsvoorziening (bv. centrum voor algemeen welzijnswerk).
- Opdeling naargelang het al dan niet de realisatie van nieuwe capaciteit betreft en zo ja, om welke capaciteitsuitbreiding het gaat (aanduiden van de aard van de werken).
- Opdeling naar gegevens over initiatiefnemer (rechtsvorm, naam, zetel, e.d.m.).
- Opdeling van al het bovenstaande per provincie waarin de welzijns-of gezondheidsvoorziening gelegen is.
- Opdeling van al het bovenstaande naargelang het al dan niet een aanvullende subsidiebelofte betreft.

Voor welke van bovenvermelde dossiers is sprake van een investeringswaarborg en wat is hierbij de geboden dekking?

2. Voor welk bedrag werden sinds het aantreden van deze Vlaamse Regering respectievelijk in de vigerende zorgregio-omschrijvingen Mechelen ('kleine stad'), Halle ('kleine stad'), Asse ('kleine stad') en Vilvoorde ('kleine stad') in 2004, 2005, 2006 en 2007 subsidiebeloftes toegekend?

- Opdeling per type van welzijns- of gezondheidsvoorziening (bv. centrum voor algemeen welzijnswerk).
- Opdeling naargelang het al dan niet de realisatie van nieuwe capaciteit betreft en zo ja, om welke capaciteitsuitbreiding het gaat (aanduiden van de aard van de werken).
- Opdeling naar gegevens over de initiatiefnemer (rechtsvorm, naam, zetel, e.d.m.).
- Opdeling van het bovenstaande naargelang het al dan niet een aanvullende subsidiebelofte betreft.

Voor welke van bovenvermelde dossiers is sprake van een investeringswaarborg en wat is hierbij de geboden dekking?

3. Voor welke van de subsidiedossiers die sinds het aantreden van de Vlaamse Regering een subsidiebelofte kregen, werd reeds een aanvraag tot subsidiebeslissing ingediend (opdeling naar

datum en opdeling naar de maximum vier projectfasen waarvoor de subsidiebeslissing wordt aangevraagd)?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 146 van 20 april 2007

van **TOM DEHAENE**

1. *zie bijlagen 1, 2 en 3*
2. *zie bijlagen 1 en 2*
3. *zie bijlage 4*

BIJLAGEN

1. Overzicht verleende subsidiebeloftes voor de periode 2004-2006
2. Overzicht verleende investeringswaarborg met geboden dekking
3. Overzicht verleende principieel akkoorden voor de periode 2006-2007
4. Overzicht subsidiebeslissingen voor de periode 2004-2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/146/antw.146.bijl.003.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/146/antw.146.bijl.002.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/146/antw.146.bijl.001.doc>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/146/antw.146.bijl.004.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 147
van 20 april 2007
van **JAAK GABRIELS**

Eikenprocessierups - Schadevergoeding

Sinds een drietal jaar heeft het grondgebied van Bree te kampen met grote problemen ten gevolge van de overmatige aanwezigheid van de eikenprocessierups in het voorjaar en de zomer. Bree ligt centraal in het probleemgebied dat zich situeert in het noordoosten van de provincie Limburg.

Eerst op eigen houtje, later onder coördinatie van het provinciebestuur, wordt in Bree (en omstreken) werk gemaakt van een preventief en curatief programma teneinde de last voor de lokale bevolking tot een minimum te beperken.

Hierbij is het noodzakelijk dat de preventieve behandeling (door besproeien van de eikenbomen met een biologisch bestrijdingsmiddel) maximaal rendeert, teneinde het aantal rupsennesten gedurende de maanden mei, juni en juli te beperken. De brandharen van deze rupsen zijn bijzonder irriterend en veroorzaken makkelijk huiduitslag en jeukaanvallen.

Het curatieve optreden bestaat uit het wegbranden van nesten door de brandweer en civiele bescherming.

Ondanks de enorme inspanningen met betrekking tot het preventieve optreden, waarbij dit jaar zelfs een helikopter ingezet zal worden, leert de ervaring dat lang niet alle haarden voorkomen kunnen worden en nesten zich blijven ontwikkelen in en op de eikenbomen (bv. in moeilijk toegankelijke plaatsen).

Na drie jaren van problemen neemt het ongenoegen bij de bevolking hand over hand toe, ondanks de gedane inspanningen. Dit uitte zich vorig jaar in de organisatie van een volksvergadering waarbij aan de overheid gevraagd werd om een oplossing ten gronde uit te werken.

We hopen dat onder andere met het inzetten van een helikopter bij de preventieve besproeiing dit doel bereikt kan worden.

De hinder bij de bevolking blijft evenwel bijzonder groot. Veel mensen moeten door deze plaag de huisarts raadplegen en de noodzakelijke medicatie aankopen. Het probleem voor de volksgezondheid wordt erkend door de Limburgse LOGO's (Lokaal Gezondheidsoverleg) en de Gezondheidsinspectie Limburg. Vanuit de provinciale coördinatie informeren zij de lokale huisartsen en apothekers. Hierin stellen zij onder andere dat blootstelling aan de brandharen van de rupsen bij aanraking sterke irritatie en jeuk kan veroorzaken van huid, luchtwegen en ogen.

Bij herhaling van de feiten dit voorjaar dreigt de situatie te escaleren tot een probleem voor bijna de hele bevolking van Bree en de buurgemeenten. Gezien het schaalniveau durven we te spreken van een probleem op het vlak van volksgezondheid. De levenskwaliteit van de Breese bevolking in de mooiste

periode van het jaar (mei-juni-juli) wordt immers fel beknot door de irritante hinder en uitslag. Buiten leven en ontspannen is in grote delen van onze gemeente niet meer mogelijk. De spontane organisatie van een volksvergadering vorig jaar onderstreept de volksirritatie.

In dit kader lijkt het noodzakelijk alle mogelijke tegemoetkomingen naar onze bevolking op het vlak van gezondheidszorg uit te putten.

Zijn er plannen om het forfait van de gemaakte dokters- en apothekersrekeningen voor particulieren te vergoeden? Is het voor de minister een optie om voor de bevolking de medicatie gezamenlijk aan te kopen en te verdelen? Of beschikt het Ministerie van Volksgezondheid over andere mogelijkheden?

Ook voor de landbouwers ontstaan er grote problemen, omdat het hooi niet meer eetbaar is voor de dieren wanneer de brandharen van de processierups in het gras terecht komen. Dit betekent een enorme schade in een gebied waar nog heel wat melkveebedrijven zijn.

Worden er maatregelen uitgewerkt om deze landbouwers schadeloos te stellen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 49) en minister Vervotte (nr. 147).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 20 april 2007

van **JAAK GABRIELS**

1. De eikenprocessierups geeft vooral aanleiding tot hinder door de verspreiding van haar brandharen. Deze brandharen behouden meer dan 5 jaar hun schadelijke werking en worden erg gemakkelijk verspreid door de wind. Het woongenot van bewoners van getroffen streken vermindert dan ook sterk en in ernstig aangetaste gebieden worden inwoners en passanten beperkt in hun bewegingsvrijheid. Recreanten zien hun recreatiegenot verminderd of, erger nog, zij blijven weg. Ik erken dat, zeker voor wat betreft het kerngebied en binnen een brede definitie van volksgezondheid, we dus kunnen spreken van een volksgezondheidsprobleem.

Naar analogie met andere gezondheidsproblemen die worden veroorzaakt door (milieu)hinder kiezen we niet voor een vergoeding van mogelijk gemaakte dokters- en apothekerskosten. Zoals u weet is de curatieve gezondheidszorg immers een federale bevoegdheid.

Ik gebruik de beschikbare budgetten voor een preventieve aanpak van deze hinderproblemen. Het provinciale initiatief tot coördinatie van de bestrijding wordt dan ook ondersteund zowel door het agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Toezicht Volksgezondheid als door de medisch milieukundigen bij de Logo's. Deze provinciale actie bestaat zowel uit een sanerend als uit een preventief luik.

Concreet werden en worden volgende acties ondernomen door de afdeling Toezicht Volksgezondheid en door de medisch milieukundigen bij de Logo's:

- de medisch milieukundigen hebben in overleg met de afdeling Toezicht Volksgezondheid alle gezondheidswerkers in het kerngebied geïnformeerd over zowel de bestrijdingsmethoden als de gezondheidskundige impact van de eikenprocessierups. Dit wordt ondersteund via hun website www.eikenprocessierups.be ;
- voor de gezondheidswerkers werd er op initiatief van de afdeling Toezicht Volksgezondheid een literatuurstudie gemaakt door het Steunpunt Milieu en Gezondheid met specifieke medische informatie over de gezondheidsgevolgen die verband houden met de eikenprocessierups. U vindt deze studie op de website www.eikenprocessierups.be ;
- de afdeling Toezicht Volksgezondheid brengt in samenwerking met de medisch milieukundigen, binnenkort een hernieuwde folder uit met alle gezondheidskundige informatie over de eikenprocessierups. De doelgroep van de folder is de algemene bevolking;
- tijdens de biologische bestrijding met een helikopter wordt er door de afdeling Toezicht Volksgezondheid, in samenwerking met het callcenter, een permanentie voorzien om gezondheidsvragen te beantwoorden;
- de volgende maanden wordt een proefproject opgestart om de gezondheidskundige impact van de eikenprocessierups in het kerngebied te becijferen. De resultaten hiervan zullen met de ecologische monitoringgegevens van de provincie Limburg worden samen gelegd om hinderkaarten aan te maken. Deze kunnen dan worden gebruikt om de preventieve bestrijding de volgende jaren bij te sturen.

Er wordt gestreefd naar een resultaatgerichte preventieve aanpak van het eikenprocessierupsprobleem, waarin ecologie en gezondheid maximaal worden gekoppeld.

Een financiële tussenkomst in de facturen die betrekking hebben op de gezondheidszorgen alsook coördinatie in het medicatiebeleid is actueel niet mogelijk.

2. Door risicoanalyse, monitoring en doelgerichte bestrijding op biologische, mechanische en thermische wijze kan de hinder ongetwijfeld sterk beperkt worden.

De Vlaamse landbouwadministratie volgt deze zaak op o.m. door adviezen uit te brengen in het erkenningscomité voor de bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik.

Dit jaar heeft het erkenningscomité toelating verleend tot een bespuiting, uitgevoerd per helikopter, met een biologisch bestrijdingsmiddel op basis van de bacterie *Bacillus thuringiensis*.

Van deze bestrijding wordt heel wat verwacht en mogelijk kan op basis hiervan een bestrijdingsplan worden uitgewerkt tot minimale hinder voor mens en dier.

Het landbouwkundige aspect beperkt zich hoofdzakelijk tot dieren die contact hebben met de rupsen. Het zijn vooral paarden die last hebben van de brandharen van deze rupsen. Bij rundvee stellen zich quasi geen gezondheidsproblemen en zijn de dieren hooguit wat onrustig tijdens de periode dat er brandharen aanwezig zijn. Paarden hebben wel veel last: sterke jeuk en irritaties wanneer ze rechtstreeks in contact komen met de brandharen; en irritaties en ontsteking van de luchtwegen en het spijsverteringsstelsel bij het vervoederen van hooi dat afkomstig is van het gras onder de eikenbomen.

Volgens voornoemd erkenningscomité kan het biologisch insecticide Xentari WG wel degelijk gebruikt worden op eik ter bestrijding van de processierups in vroeg stadium.

Er wordt geopteerd om preventief en efficiënt op te treden zodat de schade sterk beperkt wordt eerder dan het uitwerken maatregelen om schade te vergoeden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 150
van 24 april 2007
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Gemeentelijke sociale huizen - Verzoeken tot uitstel

Volgens de artikels 9 en 18 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleidsplan moet elk plaatselijk bestuur op 1 januari 2007 een sociaal huis hebben opgericht. Voor gemeenten en OCMW's die echter tegen dit tijdstip er niet in zouden slagen een dergelijk sociaal huis op te richten, voorziet het decreet in artikel 18 eveneens dat zij daartoe uitstel kunnen vragen. Dit uitstel kan gebeuren "indien de raad voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad hierom gezamenlijk verzoeken", zoals het decreet het formuleert in artikel 18.

Heel wat gemeenten hebben de bewuste streefdatum van 1 januari inderdaad niet gehaald. De minister en de administratie waren zich daarvan bewust en hebben daarover ook gecommuniceerd met de betrokken gemeenten. Merkwaardig daarbij is dat in deze communicatie voorbij werd gegaan aan de bepalingen uit het decreet, of dat daarbij minstens slecht werd gecommuniceerd, waardoor de indruk bij een aantal gemeentebesturen kon ontstaan dat uitstel op een vereenvoudigde wijze kon gebeuren. Zoals bekend zijn noch de minister, noch de administratie echter bevoegd om af te wijken van bepalingen die de decreetgever heeft uitgevaardigd.

Het gevolg is dan ook dat door een aantal gemeente- en OCMW-besturen uitstel bij de Vlaamse Regering werd gevraagd met miskennis van de bevoegdheid terzake van de OCMW-raad en de gemeenteraad. In sommige gemeenten gebeurde dit enkel door het OCMW-bestuur, in andere door de burgemeester en de OCMW-voorzitter, enzovoort. Dergelijke verzoeken tot uitstel zijn juridisch gezien dan ook niet rechtsgeldig. En wat erger is: zij gaan totaal voorbij aan de bevoegdheid die de decreetgever ter zake gegeven heeft aan de democratisch verkozen organen.

1. Op welke wijze werd er door de minister en haar administratie naar de lokale besturen gecommuniceerd omtrent het verkrijgen van uitstel wat de realisatie van het sociaal huis betreft? Kan de minister hiervan een volledig overzicht geven?
2. Welke gemeenten richtten een verzoek tot uitstel tot de Vlaamse Regering, wanneer gebeurde dat en welke organen deden deze aanvraag? Graag een volledig overzicht.
3. Welk gevolg heeft de Vlaamse Regering gegeven aan de verzoeken die niet op een rechtsgeldige wijze werden ingediend? Werden de betrokken besturen hierop gewezen met verzoek de juiste procedure te volgen? Zo neen, waarom niet?
4. Neemt de minister of de Vlaamse Regering maatregelen om deze gemeenten alsnog de juiste procedure te laten volgen?
5. Zijn er gemeentebesturen die nog geen sociaal huis hebben opgericht en die evenmin een vraag om uitstel hebben ingediend? Zo ja, graag een overzicht van deze gemeenten.

Welke maatregelen neemt de Vlaamse Regering ten aanzien van deze gemeenten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 150 van 24 april 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid voorziet in artikel 18 dat lokale besturen uitstel kunnen vragen voor de oprichting van het sociaal huis.

Mijn administratie vermeldde in de *elektronische nieuwsbrief lokaal sociaal beleid* dd. 2 juni 2006 hoe het verzoek tot uitstel voor de oprichting van het sociaal huis kon ingediend worden: "Het lokaal bestuur richt een schriftelijk verzoek aan de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit verzoek dient geen verantwoordingsdossier te bevatten maar enkel de reden tot uitstel en een richttermijn waarop het lokaal bestuur zal overgaan tot de realisatie van het sociaal huis." Deze elektronische nieuwsbrief werd aan alle OCMW 's en gemeentebesturen bezorgd.

Op de voor iedereen toegankelijke *webstek lokaal sociaal beleid* werd onder de rubriek "veel gestelde vragen" volgende aanvullende toelichting gegeven: "Het OCMW én het gemeentebestuur hebben de opdracht om samen een sociaal huis op te richten. Afstemming tussen OCMW en gemeente bij het verzoek tot uitstel voor de oprichting van het sociaal huis is cruciaal. Daaruit volgt concreet dat de schriftelijke vraag naar uitstel ondertekend dient te zijn door de voorzitter en de secretaris van het OCMW, de burgemeester en de gemeentesecretaris." Lokale besturen konden via een *eigen brief* om uitstel verzoeken. Met alle vragen rond het uitstel kon men terecht bij de administratie en het kabinet. Indien men dat wenste bezorgde men een *aanvraagformulier*. In januari 2007 verstuurde mijn kabinet een *herinneringsmail* naar lokale besturen die nog geen (volledig juist) verzoek tot uitstel gedaan hadden.

2. De volgende lokale besturen deden een verzoek tot uitstel voor de oprichting van een sociaal huis. In het overzicht hierna wordt de aanvraagdatum vermeld:

Aalter (9/1/2007), Affligem (24/11/2006), Alveringem (24/1/2007), Ardoeie (24/11/2006), Arendonk (18/10/2006), As (5/3/2007), Asse (22/11/2006), Beersel (3/1/2007), Bekkevoort (8/1/2007), Beringen (18/12/2006), Berlaar (18/12/2006), Bertem (10/1/2007), Bever (26/10/2006), Beveren (9/1/2007), Blankenberge (12/12/2006), Bonheiden (8/1/2007), Boortmeerbeek (26/10/2006), Borgloon (23/11/2006), Bornem (1/12/2006), Borsbeek (20/12/2006), Boutersem (26/10/2006), Brakel (10/1/2007), Brecht (28/3/2007), Bredene (9/1/2007), Bree (4/12/2006), Buggenhout (4/1/2007), De Haan (21/12/2006), De Panne (17/11/2006), De Pinte (10/1/2007), Deerlijk (9/1/2007), Denderleeuw (29/11/2006), Dendermonde (15/1/2007), Dessel (3/11/2006), Diksmuide (15/1/2007), Dilbeek (4/1/2007), Drogenbos (3/1/2007), Duffel (14/12/2006), Eeklo (4/12/2006), Erpe-Mere (18/10/2006), Essen (24/1/2007), Evergem (23/11/2006), Galmaarden (18/9/2006), Geel (3/1/2007), Geraardsbergen (20/12/2006), Gingelom (18/12/2006), Gistel (29/9/2006), Glabbeek (30/11/2006), Grimbergen (28/3/2007), Haacht (26/10/2006), Haaltert (18/12/2006), Halen (23/11/2006), Halle (13/12/2006), Hamme (9/1/2007), Hechtel-Eksel (9/1/2007), Heers (17/11/2007), Heist-op-den-Berg (14/9/2006), Herentals (9/1/2007), Herenthout (5/12/2006), Herne (15/1/2007), Herselt (9/1/2007), Heuvelland (3/1/2007), Hoegaarden (23/11/2006), Hoeilaart (4/12/2006), Hoeselt (28/3/2007), Holsbeek (9/1/2007), Hoogstraten (17/11/2006), Horebeke (5/1/2007), Houthulst (18/12/2006), Huldenberg (18/10/2006), Hulshout (18/10/2006), Ieper (23/11/2006), Kalmthout (9/1/2007), Kapellen (29/11/2006), Kapelle-op-den-Bos (23/11/2006), Keerbergen (9/1/2007), Kinrooi (21/12/2006), Knesselare (28/12/2006), Knokke-Heist (30/11/2006), Koekelare (23/11/2006), Koksijde (23/10/2006), Kortemark (3/1/2007), Kortesseem (9/1/2007), Kruibeke (18/10/2006), Laarne

(7/12/2006), Lanaken (22/11/2006), Landen (3/1/2007), Langemark-Poelkapelle (6/12/2006), Lebbeke (24/11/2006), Lede (3/1/2007), Ledegem (26/10/2006), Lendelede (18/12/2006), Lennik (18/10/2006), Lichtervelde (22/1/2007), Liedekerke (18/10/2006), Lier (15/12/2006), Lierde (13/12/2006), Linter (20/12/2006), Lummen (17/11/2006), Maaseik (9/1/2007), Machelen (21/11/2006), Meerhout (6/12/2006), Meise (6/12/2006), Menen (28/12/2006), Merelbeke (26/10/2006), Merksplas (28/11/2006), Mesen (3/1/2007), Meulebeke (6/12/2006), Middelkerke (18/10/2006), Moerbeke (6/12/2006), Mol (23/11/2006), Moorslede (24/11/2006), Nevele (9/1/2007), Nieuwpoort (29/11/2006), Nijlen (29/11/2006), Oosterzele (19/2/2007), Oostkamp (7/12/2006), Oostrozebeke (18/10/2006), Opglabbeek (26/10/2006), Opwijk (20/12/2006), Oudenaarde (4/12/2006), Oudenburg (16/11/2006), Overijse (8/12/2006), Peer (18/10/2006), Pepingen (3/1/2007), Poperinge (28/11/2006), Putte (23/11/2006), Puurs (26/10/2006), Ranst (26/10/2006), Ravels (9/1/2007), Riemst (20/3/2007), Ronse (13/12/2006), Roosdaal (4/12/2006), Rotselaar (18/3/2007), Ruiselede (31/10/2006), Schoten (9/1/2007), Sint-Amands (9/1/2007), Sint-Gillis-Waas (22/1/2007), Sint-Martens-Latem (14/12/2006), Sint-Niklaas (20/12/2006), Stabroek (3/1/2007), Staden (23/11/2006), Stekene (22/11/2006), Temse (3/1/2007), Ternat (23/11/2006), Tervuren (6/11/2006), Tessenderlo (3/1/2007), Tielt (1/3/2007), Tielt-Winge (21/11/2006), Tienen (9/1/2007), Tongeren (20/11/2006), Torhout (18/10/2006), Tremelo (24/11/2006), Veurne (26/10/2006), Vilvoorde (26/10/2006), Voeren (20/12/2006), Wachtebeke (23/11/2006), Waregem (12/1/2007), Wellen (13/12/2006), Wervik (28/7/2006), Westerlo (26/10/2006), Wetteren (15/1/2007), Wezembeek-Opem (15/1/2007), Wichelen (17/11/2006), Wielsbeke (8/1/2007), Wijnegem (9/1/2007), Willebroek (3/1/2007), Wortegem-Petegem (26/10/2006), Zedelgem (22/12/2006), Zele (26/10/2006), Zelzate (22/12/2006), Zingem (15/1/2007), Zonnebeke (17/11/2006), Zoutleeuw (9/1/2007), Zutendaal (14/12/2006), Zwalm (20/12/2006), Zwevegem (7/12/2006), Zwijndrecht (2012/2006).

3 en 4. Ik ga ervan uit dat lokale besturen de regelgeving kennen en de bepalingen ervan toepassen. Mijn kabinet en mijn administratie hebben lokale besturen zowel per brief, e-mail als telefonisch geïnformeerd enkel over de procedure zoals vermeld in de elektronische nieuwsbrief. Indien men deze procedure niet opvolgde, omdat bv. enkel het OCMW of enkel het stadsbestuur de brief ondertekende, werden lokale besturen hierop gewezen zowel per brief, e-mail als telefonisch.

5. Lokale besturen die geen uitstel hebben gevraagd :

Aalst, Aarschot, Aartselaar, Alken, Antwerpen, Anzegem, Assenede, Avelgem, Baarle-Hertog, Balen, Beernem, Beerse, Begijnendijk, Berlare, Bierbeek, Bilzen, Bocholt, Boechout, Boom, Brasschaat, Brugge, Damme, Deinze, Dentergem, Destelbergen, Diepenbeek, Diest, Dilsen-Stokkem, Edegem, Gavere, Geetbets, Genk, Gent, Gooik, Grobbendonk, Ham, Hamont-Achel, Harelbeke, Hasselt, Hemiksem, Herent, Herk-de-Stad, Herstappe, Herzele, Heusden-Zolder, Hoogdele, Houthalen-Helchteren, Hove, Ichtegem, Ingelmunster, Izegem, Jabbeke, Kampenhout, Kaprijke, Kasterlee, Kluisbergen, Kontich, Kortenaken, Kortenbergh, Kortrijk, Kraainem, Kruishoutem, Kuurne, Laakdal, Leopoldsburg, Leuven, Lille, Linkebeek, Lint, Lochristi, Lokeren, Lommel, Londerzeel, Lo-Reninge, Lovendegem, Lubbeek, Maarkedal, Maasmechelen, Maldegem, Malle, Mechelen, Meeuwen-Gruitrode, Melle, Merchtem, Mortsel, Nazareth, Neerpelt, Niel, Nieuwerkerken, Ninove, Olen, Oostende, Oud-Heverlee, Oud-Turnhout, Overpelt, Pittem, Retie, Rijkevorsel, Roeselare, Rumst, Schelle, Scherpenheuvel-Zichem, Schilde, Sint-Genesius-Rode, Sint-Katelijne-Waver, Sint-Laureins, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Pieters-Leeuw, Sint-Truiden, Spiere-Helkijn, Steenokkerzeel, Turnhout, Vleteren, Vorselaar, Vosselaar, Waarschoot, Waasmunster, Wemmel, Wevelgem, Wingene, Wommelgem, Wuustwezel, Zandhoven, Zaventem, Zemst, Zoersel, Zomergem, Zonhoven, Zottegem, Zuienkerke, Zulte,

Zij worden niet systematisch gecontroleerd naar aanleiding van het niet indienen van een vraag om uitstel. In het decreet zijn er trouwens geen sancties voorzien voor lokale besturen die geen gevolg geven aan de bepalingen van het decreet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 151
van 24 april 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Adoptieverdrag met Vietnam - Stand van zaken

Naar verluidt worden mensen die een kind willen adopteren uit Vietnam, aangespoord om een kind te adopteren uit China. Twee adoptiediensten, Horizon en Ray of Hope, kondigden op hun website aan dat zij in de nabije toekomst met het kanaal Vietnam willen gaan werken.

Ondertussen is bekend dat de onderhandelingen inzake het bilaterale adoptieverdrag met Vietnam zeer moeilijk verlopen. Op 28 april heeft de Vlaamse Regering haar goedkeuring gegeven aan de ratificatie ervan. Evenwel heeft de Raad van State sindsdien geoordeeld dat het gaat om een gemengd verdrag en dat dus de federale regering had moeten betrokken worden bij het onderhandelen en afsluiten van het verdrag.

Daardoor lijkt dit een kafkaïaans dossier te worden. Het dossier zit in het overlegcomité. Men kan nog geen timing geven, aangezien de technische werkgroep nog geen besluiten heeft neergelegd. En het is juist die werkgroep die moet bepalen of deze overeenkomst ook nog naar het federale parlement moet.

De werkgroep gemengde verdragen bereikte op september 2006 geen consensus over het al dan niet gemengde karakter van de verdragen.

1. Wat is de stand van zaken van het dossier?
2. Wanneer kan het verdrag worden voorgelegd aan de verschillende wetgevende assemblees voor ratificatie?
3. Wanneer kunnen kandidaat-adoptanten naar verwachting een kind uit Vietnam adopteren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 24 april 2007

van **MARGRIET HERMANS**

1. Op het overlegcomité van 17 november 2006 bleef de federale overheid bij het standpunt dat de overeenkomst tussen de gemeenschappen en Vietnam een gemengd verdrag is. Naar aanleiding van het overlegcomité is er een technische werkgroep opgestart die volgend voorstel heeft uitgewerkt:

- Het verdrag wordt ook geratificeerd door de federale overheid zonder dat ze mee ondertekent waardoor de onderhandelingen met Vietnam niet heropend moeten worden. Een instemmingswet zal voorgelegd worden aan het federale parlement.

- Bij het verdrag wordt een interpretatieve verklaring gevoegd waarin t.o.v. de Vietnamese verdragspartij wordt verduidelijkt waarom de federale staat de overeenkomst mee dient te ratificeren en hoe een aantal artikelen uit het verdrag in de gewijzigde juridische context in België (nieuwe adoptiewet, nieuw wetboek IPR) dienen gelezen en toegepast worden.

De federale overheid zou trachten de instemmingswet nog gedurende deze legislatuur door het parlement te laten goedkeuren. Indien de voorgestelde oplossing niet op bezwaren vanuit Vietnam zou stuiten en ook de Raad van State een positief advies zou verlenen kon dan ook de Vlaamse ratificatieprocedure verder gezet worden.

Op 23 maart ging de federale ministerraad akkoord met het voorontwerp van instemmingswet en op 28 maart werd een advies binnen de vijf dagen aangevraagd bij de Raad van State. Dit advies is echter negatief over de werkwijze voorgesteld door de technische werkgroep.

Op maandag 21 mei komt de werkgroep gemengde verdragen bijeen en zal besproken worden hoe dit dossier voort kan gaan, nu het advies van de Raad van State gekend is.

2. Gezien de recente evoluties zoals hierboven geschetst kan hierop momenteel niet geantwoord worden.

3. Idem

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 152
van 25 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Adoptie cursussen Kind en Gezin - Taalgebruik

In mijn vraag om uitleg van 5 december 2006 over Franstalige cursussen door Kind en Gezin voor kandidaat-adoptieouders uit de Vlaamse Rand, betwijfelde ik dat de taalwetgeving toelaat dat cursussen in de faciliteitengemeenten in het Frans worden gegeven, vermits Franstalig onderwijs alleen voor het basisonderwijs kan worden ingericht (Handelingen C 38 van 5 december 2006, blz. 13-15).

De minister kondigde in verband met deze problematiek aan dat ze nog in overleg was met de andere gemeenschappen en met de federale overheid, en dat er nog geen samenwerkingsakkoord was goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Kan zij een stand van zaken geven?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 25 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het overleg om te komen tot een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap over de mogelijkheid om als inwoner van de Franse gemeenschap het adoptieproces te volgen bij de Vlaamse Gemeenschap en vice versa, werd stopgezet.

Uit verder onderzoek vooral inzake het territorialiteitsbeginsel en de taalwetgeving voor de faciliteitengemeenten, bleek dat het niet zinvol was om verder te onderhandelen rond een samenwerkingsakkoord. Alle inwoners van Vlaanderen, ook de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten zijn gebonden aan het territorialiteitsbeginsel en moeten zich voor hun adoptieprocedure wenden tot de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten kunnen formeel wel vragen dat hun betrekkingen/communicatie met de overheid - in casu Kind en Gezin - in het Frans gebeurt. Ook het geven van voorbereidingscursussen valt onder deze bepaling. Het geven van een voorbereidingscursus wordt immers gekwalificeerd als een betrekking met een particulier. Het is dus volledig wettelijk dat Kind en Gezin Franstalige voorbereidingscursussen organiseert voor Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten, indien ze dit formeel aanvragen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 154
van 27 april 2007
van **TOM DEHAENE**

“Vlaanderen in actie” - Welzijns- en gezondheidszorg

Project II.12 van het regeringsdocument “Vlaanderen in actie” van juli 2006 bevat een aantal actiepunten rond welzijns- en gezondheidszorg.

1. a) Wat is de stand van zaken m.b.t. het protocolleren van programma’s en methodieken (p. 111)?
b) Wat behelst dit concreet?
c) Hoe komt een dergelijk protocol tot stand en welke decretale basis wijst de minister hiervoor aan?
d) Welke meerwaarde zit hierin voor de “stakeholders” (gebruikers, voorzieningen, personeel, vrijwilligers, overheid, ...)?
e) Welke zijn de rechtsgevolgen van het protocolleren van een programma of methodiek?
2. a) Er wordt verwezen naar het Homebuildingsmodel (p. 111).
Wat zijn voor de ministers de merites van dit model?
b) Hoe wenst zij dit te implementeren?
3. Inzake preventieve gezondheidszorg wil men praktijkrichtlijnen ontwikkelen die coördinerend kunnen werken ten aanzien van de diverse actoren (p. 111).
Wat is de stand van zaken in de uitvoering van deze doelstelling?
4. In “Vlaanderen in Actie” is sprake van een intersectoraal platform waar vernieuwende methodieken samenkomen en vanwaar nieuwe stimuli zullen worden uitgestuurd voor nieuwe ontwikkelingen (p. 111-112).
Werd dit platform reeds opgericht? Zo ja, wie maakt hier deel van uit en welke initiatieven werden reeds ontwikkeld vanuit dit platform?
Zo neen, wat is de stand van zaken?
5. “Vlaanderen in Actie” maakt gewag van de accreditatie in ziekenhuizen. Nog in 2007 moeten de resultaten van dit onderzoek zichtbaar de start vormen voor concretisering van het concept (p. 112).

- a) Waarin zit voor de minister het verschil tussen de bestaande inspectiemechanismen en het nieuwe concept dat zij beoogt?
- b) Wat is volgens de minister de meerwaarde van accreditatie?
- c) Welke impact gaat volgens de minister uit van accreditatie op de bestaande welzijnsrechtelijke normering (bv. klassieke erkenningsnormen en sectorspecifieke kwaliteitsnormen)?
- d) Welke instanties (in algemene termen) komen in aanmerking voor het uitvoeren van een dergelijke accreditatie?
- e) Als de minister consequent dit model doortrekt, welke rol ziet zij dan weggelegd voor het intern verzelfstandigd agentschap Inspectie en Toezicht?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 27 april 2007

van **TOM DEHAENE**

1 en 2

In 'Vlaanderen in Actie' wordt inderdaad verwezen naar protocolleringen die momenteel lopende zijn. In het kader van het Globaal Plan Jeugdzorg (GPJ) worden een aantal methodieken (verder) geprotocolleerd:

Het Samen Terug Op Stap- programma (STOPP 4-7) is een in Vlaanderen geprotocolleerde en zelfs gepatenteerde methodiek. De methodiek werd via projectsubsidies uitgewerkt, wetenschappelijk onderzocht naar zijn meerwaarde en op basis hiervan klaar bevonden voor verdere implementatie in Vlaanderen. In het GPJ is een halftijdse programmaleider voorzien die instaat voor de implementatie van de methodiek naar de Centra voor Kinderzorg en gezinsondersteuning.

De methodiek Crisishulp aan Huis is gebaseerd op de homebuildingsmethodiek. Homebuilding werd door het Behavioral Science Institute (Seattle, USA) ontwikkeld. In Nederland draait deze methodiek onder de naam 'Families First'. Zowel Homebuilding als Families First zijn internationaal veelvuldig onderzocht naar hun meerwaarde (Mitchell, C. et al, 1989; Kirk, R. S. & Griffith, D. P., 2004 ;Blythe, B. & Jayaratne, S, 1999 ; McTavish, T. H., 1998 ; Kinney, J. & Haapala, D., 1984 ; Fraser, M.W. et al, 1991 ; Fraser, M.W. et al, 1996 ; blythe, B. & Jayaratne, S., 2002; Veerman, J.W. et al, 2004; Berger, M. & Hordijk, S., 2007 ; Kemp R., de et al, 1998; Damen, H. & Veerman, J.W., 2005). Een constante vaststelling hierbij is dat een hoog % van de aangemelde jongeren die zich in een acute crisissituatie bevinden, door de interventie niet residentieel moeten worden opgenomen. Uit recent Amerikaans onderzoek (Washington State Institute for Public Policy, 2006) blijkt daarenboven dat programma's die aansluiten bij de werkprincipes van het Homebuildersprogramma resulteren in significant minder uithuisplaatsingen. De Homebuilders-gebaseerde hulpprogramma's verminderen significant het aantal rapporteringen van kindermishandeling en -verwaarlozing.

De implementatie van de Vlaamse variant hiervan 'Crisishulp aan Huis' is in 1997 via proefprojecten opgestart. Van bij de opstart werd er aan deze proefprojecten een wetenschappelijk onderzoek gekoppeld dat de efficiëntie en de effectiviteit van de methodiek in beeld moest brengen (Beenker, L. et al, 2002; Brink ten, L. & Veerman, J.W. , 2000; Veerman, J.W., 2003; Loots, G. et al, 2006; van Puyenbroeck, H. et al, 2007).

Op basis van deze positieve evaluatie is de methodiek Crisishulp aan Huis opgenomen in het GPJ. Hierin wordt voorzien in een geleidelijke opbouw van het aantal diensten Crisishulp aan Huis, van de bestaande 3,5 tot 10 diensten verspreid over Vlaanderen.

Verder is in het GPJ voorzien in een halftijdse programmaleider die deze protocollering afrondt én de overdracht hiervan coördineert.

Een derde methodiek die in het kader van het GPJ geprotocolleerd zal worden is de CANO-methodiek. CANO staat voor 'centra voor actieve netwerkontwikkeling en omgevingsondersteuning'. Momenteel werken reeds een aantal voorzieningen met deze methodiek. Vanuit het GPJ wordt de methodiekontwikkeling verder ondersteund door een halftijdse programmaleider. Doel is om deze methodiek ook te gaan protocolleren.

Met het protocolleren worden de standaarden van een methodiek geëxpliciteerd: wat zijn de onderscheiden fasen in de methodiek, welke acties gebeuren dan met welk doel. Door dit expliciet te maken kunnen hulpverleners getraind worden in de methodiek, heeft supervisie een duidelijk kader

van waaruit gewerkt kan worden. Protocollering zorgt er dan ook voor dat methodieken overdraagbaar worden. Door wetenschappelijk onderzoek te koppelen aan dergelijke standaarden, leren we over de efficiëntie van methodieken én kunnen methodieken die hun meerwaarde bewezen hebben worden overgedragen.

De meerwaarde van protocolleren voor de klant, zit dan ook in het verhogen van de kwaliteit, de transparantie én de effectiviteit van de aangeboden hulp.

Door het protocolleren van methodieken kunnen we de goede praktijkvoorbeelden in Vlaanderen versterken en (mogelijks ook internationaal) overdraagbaar maken.

De ontwikkelde protocollen kunnen dan door de respectievelijke voorzieningen in hun praktijk gehanteerd worden.

3.

Momenteel zijn er haast geen formeel gedragen, horizontaal georiënteerde, wetenschappelijk onderbouwde aanbevelingen inzake preventie ten gevolge van het ontbreken van een horizontale structuur die dit als één van zijn kerntaken heeft. Daarom zijn er in mijn eerste concepttekst inzake de uitvoering van het eerste lijnsdecreet en preventiedecreet Vlaamse werkgroepen en een Vlaamse Hoge Raad voor preventie en eerste lijnszorg voorzien. De Vlaamse werkgroepen zullen thematisch een forum bieden voor het samenbrengen van experts en actoren. Zo zal per gezondheidsdoelstelling een formele werkgroep permanente, multidisciplinaire en breed gedragen beleidsinput moeten mogelijk maken. Daarnaast zullen ook werkgroepen mogelijk zijn rond belangrijke aandachtspunten van de eerste lijn zoals onder meer een aantal zeer frequent voorkomende chronische aandoeningen (denken we maar aan kanker, diabetes, hart- en vaatziekten, depressie, ernstig longlijden,...) en palliatieve zorg. Dit moet onder meer leiden tot een betere complementariteit en synergie tussen preventie en curatie op de eerste lijn, tot effectievere boodschappen omwille van een grotere gedragenheid en eenduidigheid en tot een verdere professionele uitstraling van zowel de preventie als van de eerste lijnszorg.

Omdat ik geen categoriale aanpak wil op het terrein, dient de Vlaamse Hoge Raad voor preventie en eerstelijnszorg de samenhang tussen de thematische werkgroepen te bewaren en de synthese te maken. Dit zal voor de eerste lijn moeten resulteren in zorgtrajecten die, naar analogie met de klinische paden zoals deze gekend zijn in de ziekenhuizen, een horizontaal aanbod voor de patiënt moeten realiseren, waarbij een goed afgesproken en gecoördineerde oplossing voor frequente problemen op termijn moet beschikbaar zijn in elke zorgregio. Het wordt één van de hoofdtaken van de toekomstige SEL's om dit te ondersteunen en te implementeren.

4.

Dit is momenteel nog in voorbereiding.

Vooreerst willen we zicht krijgen op de mogelijkheden van de Vlaamse Overheid om ontwikkelde protocollen te ondersteunen. Hierbij willen we leren over soortgelijke procedures in andere, zgn. hardere, sectoren.

Ook met organisaties die dergelijke protocollen ontwikkelen, worden voorbereidende gesprekken gepland.

Wat het platform zelf betreft is er een inventaris opgemaakt van de bestaande steunpunten/ondersteuningsstructuren binnen het beleidsdomein WVG. Het te organiseren overleg met deze partners zal zich ondermeer focussen op de versterking en afstemming van het werk in de respectievelijke steunpunten. Voorbeelden hiervan zijn de coordinatie op het vlak van effectiviteit en efficiëntie, kanalen creëren om opgebouwde expertise te kunnen delen met andere sectoren, In overleg met meerdere actoren wordt aan een aantal voorstellen hieromtrent gewerkt.

5.

- a) De externe kwaliteitsevaluatie van de ziekenhuizen gebeurt momenteel vanuit de Vlaamse overheid, meer bepaald vanuit IVA Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Deze inspectie is georganiseerd op basis van een auditmodel, waarbij een multidisciplinair samengestelde groep³ gedurende meerdere dagen een audit uitvoert.

Het accrediteringsconcept in de ziekenhuizen kan beschouwd worden als een **aanvulling in de diepte of een inhoudelijke verrijking** van het bestaande auditmodel. Deze aanvulling bestaat uit **volgende elementen**:

- accreditatie gaat inhoudelijk verder in op het concept zelfevaluatie en interne kwaliteitsbewaking;
- de aanwezigheid van peers bij de audits; dit heeft meerdere voordelen, als peers worden mensen met hoge expertise en dagelijkse ervaring aangetrokken: dit verhoogt de inhoudelijke kennis, zorgt ervoor dat deze steeds actueel blijft en praktisch uitvoerbaar is. Daarnaast brengen deze peers ook hun “audit ervaring” in, in hun eigen instelling, waarbij ze zich duidelijker bewust worden van verbetermogelijkheden of gevaren voor de patiëntveiligheid;
- het verder uitbouwen van met de sector overlegde, internationale en wetenschappelijk gefundeerde kwaliteitsstandaarden, welke publiek gemaakt worden. Dit verhoogt de transparantie en maakt voor het publiek duidelijk aan welke kwaliteitsvereisten instellingen getoetst worden en dus ook welke inspanningen door instellingen reeds geleverd worden in het kader van de kwaliteitsverbetering en de patiëntveiligheid.

- b) Meerwaarde van accreditatie georganiseerd door de Vlaamse overheid:

Voor de overheid / patiënt:

- Kwaliteitsborging: gerechtvaardigd vertrouwen in de kwaliteit van zorg. Transparantie inzake de kwaliteitsvereisten moet duidelijkheid bieden aan de patiënt inzake wat er getoetst wordt en op welke wijze.
- Maximale koppeling met in consensus vastgelegde wetenschappelijk onderbouwde kwaliteitsstandaarden, die aansluiten op internationale aanbevelingen terzake.
- Verdere invulling van het kwaliteitsdecreet onder meer door een doorgedreven zelfevaluatie en het stimuleren van een aantoonbare verbetercultuur.
- Deze zelfevaluatie moet ziekenhuizen toelaten hun (potentiële) kwaliteitsproblemen sneller in kaart te hebben en daardoor -in de mate van het mogelijke- ernstige kwaliteitsproblemen te voorkomen.
- Deelname van peer-auditors levert een verrijkende aanbreng van zeer actuele en inhoudelijke hoogstaande kennis en deskundigheid.

Voor de ziekenhuizen:

- Overheidstoezicht en accrediteringsaudits worden geïntegreerd in één bezoek, wat de toezichtslast sterk beperkt.
- De permanente zelfevaluatie met een onafhankelijke externe “validering via een accrediteringsaudit” zal de verbeterpunten of gevaren nog sneller in kaart brengen, zodat de ziekenhuizen zich vlugger bewust zijn van (potentiële) kwaliteitsproblemen en daardoor de problemen – in de mate van het mogelijke - kunnen bijsturen alvorens er zich ernstige kwaliteitsproblemen voordoen.
- Accreditering op basis van standaarden die vertrekken vanuit internationale aanbevelingen maakt het voor ziekenhuizen mogelijk zich te positioneren ten opzichte van buitenlandse voorzieningen.

³ Toezicht Volksgezondheid (IVA Zorg en gezondheid) sluit ook aan bij het auditteam.

c) De ziekenhuizen vallen onder het generieke decreet d.d. 17 oktober 2003 inzake de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. De vereiste zelfevaluatie binnen het accrediteringsconcept zit reeds vervat in dit kwaliteitsdecreet van 2003. Naast dit decreet bestaan er geen sectorspecifieke kwaliteitsnormen voor de ziekenhuizen. De erkenningsnormering voor de ziekenhuizen is federale materie en zal bijgevolg eveneens geen impact ervaren van de invoering van accreditering binnen de Vlaamse ziekenhuizen.

d) en e)

Gezien het huidige auditmodel dat gehanteerd wordt door het intern verzelfstandigd agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin reeds heel sterk aanleunt bij het accrediteringsconcept, werd besloten de accreditatiekenmerken in te bouwen in het bestaande auditconcept. Op deze wijze wordt de rol van de overheidsinspectie verrijkt i.p.v. uitgehold en wordt de toezichtslast voor de ziekenhuizen fors beperkt. Want een accreditering uitwerken volledig naast de overheidsaudits brengt minstens een verdubbeling van de werklust en een forse extra kost voor de ziekenhuizen met zich.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 155
van 27 april 2007
van **TOM DEHAENE**

Ouderenvoorzieningen - Kwaliteitshandboek en klachtenboek

Alle rusthuizen, serviceflats en centra voor kortverblijf dienen te beschikken over een kwaliteitshandboek en een klachtenboek. Vaak bevinden deze voorzieningen zich echter in éénzelfde complex/campus.

Met het oog op het efficiënt beheer van zulke voorzieningen en de administratieve vereenvoudiging lijkt het interessant om slechts één kwaliteitshandboek en één klachtenboek in voorzieningen met rusthuis en/of serviceflats en/of centra voor kortverblijf op te leggen.

Welke mogelijkheden ziet de minister om de nodige aanpassingen te doen om, zeker nu elk erkend rusthuis een kamer voor kortverblijf kan aanbieden, te komen tot één kwaliteitshandboek en één klachtenboek per complex/campus?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 155 van 27 april 2007

van **TOM DEHAENE**

In de ouderensector zijn er vier soorten voorzieningen: rusthuizen, serviceflatgebouwen, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra. Alle ouderenvoorzieningen hebben inderdaad de wettelijke verplichting om hun kwaliteitsbeleid te registreren in een kwaliteitshandboek. De procedure van de klachtenbehandeling is hierbij één van de belangrijke onderwerpen. Ik zal niet ontkennen dat het uitschrijven van een kwaliteitshandboek veel inspanningen vraagt en dat het op het eerste gezicht zeer omslachtig lijkt.

Uit de regelgeving blijkt duidelijk dat afzonderlijke en sectorspecifieke kwaliteitseisen voor de centra voor kortverblijf zijn uitgewerkt. Centra voor kortverblijf zijn per definitie steeds kleine voorzieningen van minimum 3 woongelegenheden en maximum 10 woongelegenheden, en ze zijn steeds ingebed in de werking van een rusthuis. Er zijn geen dwingende regels opgelegd over de lay-out of vormgeving van een handboek. Het staat de beheersinstantie dus vrij om de procedures voor het rusthuis en het centrum voor kortverblijf in één handboek te verwerken.

Al jaren leeft binnen de welzijnssector een groeiende aandacht voor de kwaliteit van de dienstverlening en het welzijn van alle betrokkenen. Die aandacht voor kwaliteit werd de afgelopen jaren versterkt door het kwaliteitsdecreet op de welzijnsvoorzieningen waardoor de voorzieningen geresponsabiliseerd worden om de kwaliteit van de zorg voortdurend te bewaken en te optimaliseren. Bij de uitwerking van de sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen is rekening gehouden met het feit dat centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra in de regel een beperkte opnamecapaciteit hebben en normaliter ingebed zijn in de werking van een andere ouderenvoorziening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 156
van 27 april 2007
van **TOM DEHAENE**

Ziekenhuisbacterie - Preventieproject voor rusthuizen (2)

De ziekenhuisbacterie, ook bekend als MRSA, verspreidt zich nu ook in rusthuizen. Daarom achtte de minister het raadzaam om de kennis omtrent MRSA en de preventie ervan in alle rusthuizen te verspreiden. Het voorstel dat de koepelorganisaties VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), VVI (Verbond der Verzorgingsinstellingen) en Ferubel (Federatie van Rustoordn van België) gezamenlijk indienden, werd goedgekeurd. De stuurgroep is van start gegaan op 19 januari 2007.

Intussen werden alle rusthuizen uitgenodigd voor verschillende vormingsdagen op verschillende locaties in juni en september 2007.

De koepels zoeken daarbij ook voorbeelden van goede praktijken rond dit thema. Uiteraard is er ook ruimte voor evaluatie binnen deze stuurgroep.

1. Kan de minister een korte stand van zaken geven van de werkzaamheden van de stuurgroep?
2. Kan de minister specifiek de lijst van voorlopig binnengekomen goede praktijkvoorbeelden medelen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 156 van 27 april 2007

van **TOM DEHAENE**

1. De Vlaamse overheid heeft op mijn initiatief een budget vrijgemaakt voor een grootschalig vormingsproject voor directies, kwaliteitscoördinatoren, (hoofd)verpleegkundigen en coördinerende en raadgevende artsen (CRA's) van alle Vlaamse rusthuizen. In een samenwerkingsverband zorgen de rusthuiskoepels VVSG, VVI en FERUBEL via een stuurgroep voor de operationalisering van dit project. Deze stuurgroep werkte de voorbije maanden intens.

a) Vormingsdagen

Er worden acht vormingsdagen georganiseerd verspreid over het Vlaamse land.

Deze vormingsdagen zullen doorgaan op volgende data en locaties:

- 5 juni 2007 in het Provinciehuis van Antwerpen
- 7 juni 2007 in het Cultureel centrum van Roeselare
- 12 juni 2007 in het Provinciehuis van Leuven
- 14 juni 2007 in het Guislainvormingscentrum van Gent
- 21 juni 2007 in het Cultureel centrum van Hasselt
- 4 september 2007 in het Provinciehuis van Leuven
- 6 september 2007 in het Provinciehuis van Antwerpen
- 25 september 2007 in het Guislainvormingscentrum van Gent

Er wordt bovendien een videoconferentie gehouden via het Pentalfa-project van de K.U. Leuven op dinsdagavond 25 september 2007, meer specifiek gericht op de CRA's. Er zal een verbinding gelegd worden tussen Leuven en vijf verschillende locaties in Vlaanderen (één in elke provincie). Het programma van de vormingsdagen is ondertussen uitgewerkt.

b) De instructie-DVD

Een globaal ontwerp van het DVD-project werd reeds besproken. Vier thema's zullen in de DVD opgenomen worden: handhygiëne (handen wassen, handen ontsmetten, handschoenen aan/uit), beschermkledij, techniek screenen en dekoloniseren en onderhoud van de kamer.

De DVD zal met een inleiding starten (korte toelichting project), vervolgens de vier thema's belichten, de studiedagen, de Gospiz-richtlijnen en FAQ.

Tegen eind mei zal het scenario volledig uitgeschreven te zijn, van 11 tot 22 juni vinden de opnamedagen plaats.

15 september zal de instructie-DVD klaar zijn.

c) Bespreking tekst vormingsmap

De vormingsmap wordt voorbereid door Prof. Schuermans en dr.Sion.

Volgende zaken worden in de vormingsmap opgenomen:

- inleiding
- epidemiologische gegevens

- literatuurstudie
- een algemeen infectiepreventiebeleid en specifieke voorzorgsmaatregelen ten aanzien van MRSA voor de rusthuizen en woon- en zorgcentra voor bejaarden (Bics)
- lijst van antwoorden op frequent gestelde vragen
- naam- en adressenlijst contactpersonen
- voorbeelden van een informatiebrochure voor bewoners en familie, een transfertdocument, een dekolonisatieschema, ...

Tegen eind mei zal een ontwerpversie af zijn.

2. Momenteel wordt door het Agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een thematische terreinanalyse –via een grote steekproef- uitgevoerd betreffende MRSA in de ouderensector.

Begin juli zal een globaal rapport beschikbaar zijn. De goede praktijkvoorbeelden, die tijdens de uitgevoerde terreinanalyse verzameld zijn, zullen in het rapport vermeld worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 157
van 7 mei 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Bijzondere jeugdzorg - Drugbeleid en trajectbegeleiding

Het Residentieel Kortdurend Jongerenprogramma (RKJ) van De Sleutel zit op een keerpunt. Ouders die vandaag aankloppen met hun minderjarig kind dat wil afkicken, worden de deur gewezen. Binnenkort zou een dergelijke vrijwillige opname wel kunnen.

Vandaag worden jongeren dus pas geholpen als ze zijn doorverwezen door een jeugdrechter of door het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg voor een verplichte opname. Dan blijkt het al vaak te laat te zijn, omdat ze reeds feiten hebben gepleegd.

De Sleutel legt het probleem deels bij het feit dat Bijzondere Jeugdzorg niet stelselmatig gaat opsporen of jongeren al dan niet een drugprobleem hebben. Het gevolg hiervan is dat pas ingegrepen wordt als het hek van de dam is. Het drugprobleem is dan al aan het escaleren, er ontwikkelt zich een crisissituatie en er is veelal reeds crimineel gedrag vastgesteld. Binnen de Bijzondere Jeugdzorg zou er een gebrek aan visie zijn.

De Sleutel pleit voor de uitbouw van een hele trajectbegeleiding. Dit houdt in dat een minderjarige terecht kan voor een heel traject van crisisopvang, oriëntatie, behandeling tot nazorg. Thans moeten deze modules afzonderlijk en gescheiden van elkaar werken. Een dergelijke trajectbegeleiding impliceert natuurlijk een nauwe samenwerking met het federaal niveau, omdat verschillende beleidsniveaus elkaar kruisen.

1. Is het stelselmatig opsporen van druggebruik bij jongeren in de bijzondere jeugdzorg een beleids optie van de minister? Kan de minister dit toelichten?
2. Is de uitbouw van een volledige trajectbegeleiding een beleids optie? Kan de minister dit toelichten?

Wordt hierover overleg gepland met de federale minister van Volksgezondheid en Sociale Zaken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 7 mei 2007

van **MARGRIET HERMANS**

Omwille van de duidelijkheid ga ik eerst in op vraag 2. Hierin situeer ik het initiatief van De Sleutel ten overstaan van de Vlaamse bevoegdheden. Daarna licht ik het antwoord op vraag 1 toe.

2. De behandeling van minderjarige verslaafden, net zoals de behandeling van verslaafde meerjarigen en zoals ik in doelstelling 15 van mijn Globaal Plan Jeugdzorg heb geschreven, behoort tot de federale bevoegdheid. Het is dus de federale overheid die de contouren van een dergelijk aanbod moet uittekenen.
Het feit dat het aanbod voor minderjarigen van De Sleutel zich sinds 1999 tot vandaag binnen de Bijzondere Jeugdbijstand situeert, heeft alles te maken met de aangevoelde en acute nood aan een hulpaanbod voor minderjarige verslaafden waarvoor de federale overheid op dat ogenblik geen middelen had.
Vlaanderen heeft zich geëngageerd om het initiatief tijdelijk te subsidiëren, binnen het raam van een erkenning als begeleidingstehuis binnen de Bijzondere Jeugdbijstand. Hieruit volgt noodzakelijkerwijs dat in dit aanbod enkel opnames op verwijzing van een comité voor bijzondere jeugdzorg of van een jeugdrechter kunnen gebeuren.
Ik benadruk hierbij nogmaals de tijdelijkheid van deze erkenning binnen de Bijzondere Jeugdbijstand in afwachting van een overname door de federale overheid. De voorbije maanden hebben mijn kabinet en het agentschap Jongerenwelzijn overleg gepleegd met de RIZIV-administratie om de overheveling te bespreken. Het momenteel voorliggende tijdspad is dat het RIZIV de erkenning van De Sleutel per 1 juli a.s. overneemt. Vanuit het Fonds Jongerenwelzijn zou de Vlaamse Gemeenschap een additionele subsidie van ca. 320.000 euro aan de initiatiefnemer toekennen die de initiatiefnemer in staat moet stellen om toch nog jongeren op doorverwijzing van het comité voor bijzondere jeugdzorg of de jeugdrechter op te nemen en voor die jongeren aan de problematische opvoedingssituatie te werken en hun context bij de begeleiding te betrekken. Binnen deze constructie wordt het voor De Sleutel mogelijk om zowel vrijwillige als gedwongen opnames te doen en blijft de toegang gewaarborgd voor jongeren in een problematische opvoedingssituatie of die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De trajectbegeleiding - crisisopvang, oriëntatie, behandeling, nazorg - waarnaar in vraag 2 gevraagd wordt, werd door de verantwoordelijken van De Sleutel tijdens gesprekken met mijn kabinet al uitvoerig voorgesteld. Conform het bovenstaande, ondersteunen wij hen om deze vraag op het federale niveau te stellen én aan te dringen dat men zijn verantwoordelijkheid hieromtrent opneemt.

1. Net zoals binnen andere sectoren van de jeugdhulpverlening, het jeugdwerk of het onderwijs, zijn er binnen de bijzondere jeugdzorg jongeren die (ook) een drugsprobleem hebben. Meerdere voorzieningen hebben hier een eigen werking rond ontwikkeld, waarbij het niet tolereren van drugsgebruik centraal staat.
Het agentschap Jongerenwelzijn is, samen met de private sector van de Bijzondere Jeugdbijstand, aan het onderzoeken op welke wijze de voorzieningen bijkomend ondersteund kunnen worden in hun hulpverlening ten aanzien van verslaafde minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd of die in een problematische opvoedingssituatie verkeren. Dit moet ertoe leiden dat voorzieningen meer instrumenten krijgen om met

minderjarigen met een verslavingsproblematiek om te gaan en om deze problematiek beter en sneller te onderkennen.

Echter, om drugsgebruik systematisch te gaan opsporen zijn er belangrijke juridische, ethische en praktische moeilijkheden.

Artikel 16 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind bepaalt dat geen enkel kind onderworpen mag worden aan willekeurige of onrechtmatige inmenging in zijn of haar privéleven. Artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) formuleert het nog stringenter:

"1. Eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven. (...).

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Effectieve opsporing van druggebruik gebeurt bij voorkeur via het gebruik van een urinetest. Een urinetest veronderstelt in elk geval in zekere mate van aantasting van de lichamelijke integriteit van de te onderzoeken persoon. Ook al wordt het lichaam van die persoon daarbij niet noodzakelijk door een derde aangeraakt, toch kunnen de afname en het onderzoek van urine het recht op bescherming van het privéleven schenden op twee wijzen:

- door de mogelijkheid tot analyse van de biochemische samenstelling van de urine kunnen de onderzoekers kennis krijgen van allerlei persoonlijke gegevens betreffende de te onderzoeken persoon;

- de procedure van afname en vooral de controle op de wijze waarop het urinemonster geproduceerd en afgeleverd wordt, kan een verregaande inmenging in de intieme sfeer van de betrokkene noodzakelijk maken¹.

Volgens de rechtsleer moet het al dan niet geoorloofde karakter van een drugtest worden onderzocht in het licht van artikel 8 van het EVRM. Dit artikel vereist dat er een wettelijke basis bestaat voor de urinetest en dat een dergelijke test nodig is om een van de in de wet vermelde doelen te bereiken. Daarbij moet de test relevant zijn om dat doel te bereiken en moet de inmenging in het privéleven proportioneel zijn met het nagestreefde doel. Die relevantie en proportionaliteit zullen mee bepaald worden door de betrouwbaarheid van de test, de wijze waarop het urinestaal wordt afgenomen en de verspreiding van de testresultaten².

Aan de voorwaarden van het artikel van het EVRM moet in ieder geval worden voldaan van zodra een persoon niet volledig vrijwillig met de urinetest instemt, wat sowieso het geval is wanneer drugtests systematisch en stelselmatig uitgevoerd zouden worden.

Ik ben ervan overtuigd dat systematische drugscontroles een meer dan proportionele inmenging in het privéleven zijn.

Het bovenstaande impliceert dat algemene, stelselmatige drugcontroles voor jongeren uit de Bijzondere Jeugdbijstand juridisch - maar ook op basis van de ethische overwegingen die aan de regelgeving ten grondslag liggen - niet mogelijk zijn.

Echter, ook in de individuele situaties waarbij de jongere volledig en vrijwillig instemt met een drugtest of waarbij de jeugdrechter als aanvullende voorwaarde oplegt dat de jongere zich van druggebruik moet onthouden, rijzen er obstakels. Zo moet een urinetest volgens de wet op de patiëntenrechten als een medische handeling beschouwd worden. Dit impliceert dat een urinecontrole enkel door een erkend beroepsbeoefenaar van een gezondheidsberoep uitgevoerd kan worden en dat de resultaten van een test medische gegevens zijn die onder het

beroepsgeheim van de arts vallen. Een arts mag deze medische gegevens niet aan 'derden' doorgeven, tenzij bij gedwongen plaatsingen wanneer in het vonnis van de jeugdrechter vastgelegd wordt dat de arts de resultaten van de controle aan de jeugdrechter moet bezorgen.

¹ BALTHAZAR T., Juridische en medisch-deontologische problemen bij het testen van druggebruik, Recht en gezondheidszorg, 1996, nr. 6, 59.

² BALTHAZAR T., o.c., 62-64.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 158
van 9 mei 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Rustoorden - Tweepersoonskamers

Veelal gaan alleenstaande ouderen (weduwen, niet-gehuwden) naar een rustoord, maar af en toe gaan ook echtparen samen naar een rustoord. In principe verblijven zij in een tweepersoonskamer.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 21 december 2006 stelde de minister over geen cijfergegevens te beschikken hieromtrent. Een enquête van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid naar de infrastructuur van de rusthuizen zou echter tegen eind februari duidelijkheid brengen (vraag nr. 48, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2007).

Hoeveel tweepersoonskamers zijn er op dit ogenblik in de verschillende provincies beschikbaar?

Kan een zicht gegeven worden op de verhouding van het aantal tweepersoonskamers ten opzichte van de totale opnamecapaciteit per provincie, zowel in absolute cijfers als procentueel?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 9 mei 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

Begin januari 2007 werd door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid een sectorbevraging georganiseerd over de infrastructuur in de Vlaamse rusthuizen. Er werd een globale mailing gedaan naar 700 voorzieningen met de vraag om een vragenlijst op de website van het agentschap in te vullen in het kader van de toekomstige aanpassing van de erkenningsnormen voor infrastructuur in de rusthuizen.

238 rusthuizen stuurden de ingevulde vragenlijst terug. Momenteel beschikt het agentschap dus over de gegevens van 31,8 % van de erkende rusthuizen. Uitgedrukt in woongelegenheden beschikt het agentschap over de gegevens van 21.717 van de 63.382 erkende woongelegenheden.

Uit de resultaten van de bevraging blijkt dat er 1.673 tweepersoonskamers geteld werden. Dit geeft een totaal van 3.346 woongelegenheden in tweepersoonskamers of 15% van de 21.717 woongelegenheden die in de enquête opgenomen zijn.

Er kan geen overzicht gegeven worden van het aantal tweepersoonskamers ten opzichte van de totale opnamecapaciteit per provincie, aangezien het agentschap slechts beschikt over de gegevens van 31,8 % van de Vlaamse voorzieningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 159
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr.76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 160
van 9 mei 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Auditief gehandicapten - Communicatietechnologie

Op 31 oktober 2005 werd de doventelefoon uit de refertelijst (tegemoetkoming) geschrapt, waardoor er sindsdien geen tegemoetkoming meer is voor telefonie voor personen met een auditieve handicap. Sindsdien is er niets in de plaats gekomen om personen met een auditieve handicap in hun communicatie te ondersteunen.

Op 28 en 29 maart jongstleden vond het brookrage event “ Mapping the fundamentals ’07 ” van i-City plaats in Hasselt. I-City is een labo voor mobiele communicatietechnologie. I-City bestaat uit een softwareplatform met gebruiksvriendelijke applicaties. Voor personen met een auditieve handicap kan i-City een instrument zijn om hun communicatie te verbeteren.

1. Heeft de minister concrete plannen om de doelgroep van de personen met een auditieve handicap als gebruikersgroep in het i-City-project te betrekken om zo deze mensen een communicatiemiddel te verschaffen?
2. Heeft de minister andere concrete plannen om voor personen met een auditieve handicap in een communicatiemiddel ter vervanging van de doventelefoon te voorzien?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 9 mei 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Ik vind het waardevol dat personen met een auditieve handicap als testgebruikers zouden kunnen betrokken worden bij mobiele telecommunicatietoepassingen, nl. het Living Lab. Ik zal aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) vragen om via het KOC (Kennis- en Ondersteuningscentrum voor hulpmiddelen) en de inschakeling van het werkveld de haalbaarheid hiervan te onderzoeken en een pilootproject voor te stellen.
2. In Vlaanderen is de doventelefoon, een voorbijgestreefde teksttelefoon, al jaren niet meer te verkrijgen. Dit toestel was bovendien geen oplossing bij de communicatie met horenden, gezien bijna niemand over dergelijk toestel beschikte en alleen communicatie mogelijk was in de thuissituatie. Mobiel had men geen enkele mogelijkheid om op afstand te communiceren. Op voorstel van het VAPH werd de klasse 'doventelefoon' (VG/Communicatie) dan ook uit de referentielijst verwijderd bij ministerieel besluit van 31 oktober 2005.

Met de huidige telecommunicatiemiddelen (sms, fax, e-mail en chat), die actueel aanwezig zijn op de Vlaamse markt, kunnen personen met een auditieve handicap op afstand zowel thuis als mobiel via tekst met elkaar of met horenden communiceren. Om dergelijke schriftelijke telecommunicatievormen (sms, fax, e-mail en chat) op een goede en doeltreffende manier te gebruiken, is taalvaardigheid nodig op twee niveaus. Men moet in staat zijn om duidelijke boodschappen te schrijven en men moet in staat zijn om een geschreven boodschap te begrijpen. Vooral bij het begrijpend lezen ondervinden sommigen problemen omdat de grammatica van het Nederlands en van de Vlaamse Gebarentaal niet dezelfde zijn. Deze personen doen er langer over om een geschreven boodschap te begrijpen, daarnaast kan het ook gebeuren dat de boodschap niet of verkeerd begrepen wordt. Vooral bij fax en e-mail stelt dit probleem zich omdat de boodschappen dan langer zijn dan bij sms.

Deze personen met een auditieve handicap verwachten dat ze met behulp van videotelefonie op afstand in de Vlaamse Gebarentaal (VGT), hun moedertaal, zullen kunnen communiceren. Videotelefonie maakt ook liplezen mogelijk en aangezien men de gesprekspartner kan zien, kan men, indien nodig, de communicatie ondersteunen met gebaren. Videotelefonie draagt bij tot de sociale integratie van personen met een auditieve handicap en maakt het voor hen in principe mogelijk om een direct gesprek 'op afstand' te voeren. Maar de technische overdracht van beelden is momenteel veel te traag waardoor het uiteindelijke beeld veel te onduidelijk is om op een zinvolle manier een gesprek te voeren. Het KOC volgt de technische evolutie van dit communicatiemiddel op.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 161
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 162
van 10 mei 2007
van **SONJA CLAES**

Centra voor kortverblijf - Stand van zaken

De invulling van de programmatie van de centra voor kortverblijf in Vlaanderen bedroeg op 1 januari 2006 slechts 28 %. Aangezien de oudere de dag van vandaag zo lang mogelijk thuis wenst te blijven, is het dan ook essentieel dat de thuiszorgondersteunende diensten zoals de centra voor kortverblijf alle kansen krijgen tot verdere uitbouw. Het stimuleren van de invulling van de programmatie voor deze diensten is zeker nodig.

Gelet op de leegstand waarmee centra voor kortverblijf te kampen hebben, de noodzaak om in crisisopvang te voorzien, de kosten voor de meerdere intakes voor dezelfde duur, het feit dat zwaar zorgbehoevenden in de centra geen aangepast RVT-forfait krijgen,...is het aangewezen de nodige maatregelen te nemen om de centra voor kortverblijf te ondersteunen.

Het is echter essentieel om maatregelen die reeds genomen werden eerst te evalueren voor er nieuwe maatregelen genomen worden.

Zo werd er in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg (B.S. 30.III.1999), in bijlage V – centra voor kortverblijf, een vierde lid toegevoegd aan artikel 2 bij besluit van de Vlaamse Regering op 17 maart 2006, namelijk: “het programmacijfer bedraagt per gemeente minstens drie woongelegenheden, de minimale capaciteit van een erkend centrum voor kortverblijf.

Gegeven dat het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1998 werd gewijzigd, volgende vragen.

1. Is er reeds een toename merkbaar in het aantal erkende centra voor kortverblijf in Vlaanderen?
2. Kan de minister aangeven hoeveel voorafgaandelijke vergunningen er voor de centra voor kortverblijf in 2005, 2006 en de eerste maanden van 2007 werden afgeleverd, per provincie/gemeente en per maand?
3. Kan de minister aangeven hoeveel erkenningen voor de centra voor kortverblijf er in 2005, 2006 en de eerste maanden van 2007 werden afgeleverd, per provincie/gemeente en per maand?
4. Kan de minister een stand van zaken geven over de diverse initiatieven en maatregelen die vermeld werden in haar beleidsbrief 2006-2007 om te komen tot een betere financiering voor de centra voor kortverblijf?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 162 van 10 mei 2007

van SONJA CLAES

1. Op 1 januari 2005 waren er in Vlaanderen 576 erkende woonegelegenheden kortverblijf. Op datum van 21 mei 2007 zijn dit reeds 786 woonegelegenheden. Dit is dus een stijging met 206 woonegelegenheden.

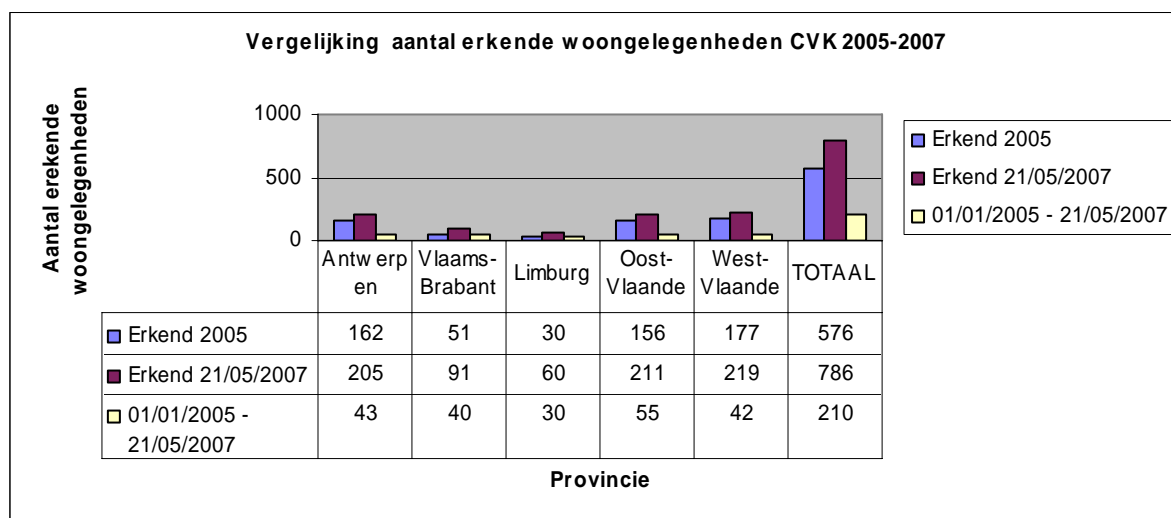
Tabel 1: Overzicht aantal erkende woonegelegenheden CVK per provincie.

Provincie	Erkend 01/01/2005	Erkend 01/01/2006	Erkend 01/01/2007	Erkend 21/05/2007
TOTAAL	576	649	744	786

In onderstaande grafiek wordt een overzicht gegeven van het aantal erkende woonegelegenheden centrum voor kortverblijf op 1 januari 2005 ten opzichte van 21 mei 2007.

In alle provincies is een duidelijke stijging van het aantal woonegelegenheden merkbaar.

Grafiek 1: Overzicht aantal erkende woonegelegenheden CVK periode 01/01/2005 t.o.v. 21/05/2007

2. In bijlage 1 wordt een overzicht gegeven van het aantal woonegelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting op 1 januari 2005. In bijlage 2 wordt de toestand weergegeven op 1 januari 2006. Bijlage 3 geeft de toestand weer op 1 januari 2007. In bijlage 4 wordt een overzicht gegeven van het aantal woonegelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting op 21 mei 2007.

Tabel 2: Overzicht aantal woonegelegenheden CVK met een erkenning met opschorting.

Provincie	Opschorting 01/01/2005	Opschorting 01/01/2006	Opschorting 01/01/2007	Opschorting 21/05/2007
Antwerpen	270	262	284	284
Vlaams- Brabant	218	223	210	222
Limburg	106	108	102	109
Oost- Vlaanderen	282	261	271	287
West- Vlaanderen	259	265	252	248
TOTAAL	1135	1119	1119	1150

In tabel 2 wordt een overzicht gegeven van het aantal woongelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting.

Op 1 januari 2005 waren er 1135 woongelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting. Op 21 mei 2007 waren er 1115 woongelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting. Dit is een stijging met 15 woongelegenheden.

- In bijlage 1 wordt een overzicht gegeven van het aantal erkende woongelegenheden centrum voor kortverblijf op 1 januari 2005. In bijlage 2 wordt de toestand weergegeven op 1 januari 2006. Bijlage 3 geeft de toestand weer op 1 januari 2007. In bijlage 4 wordt een overzicht gegeven van het aantal erkende woongelegenheden centrum voor kortverblijf op 21 mei 2007.

Tabel 3: Overzicht aantal erkende woongelegenheden CVK.

Provincie	Erkend 01/01/2005	Erkend 01/01/2006	Erkend 01/01/2007	Erkend 21/05/2007
Antwerpen	162	189	194	205
Vlaams- Brabant	51	56	81	91
Limburg	30	36	58	60
Oost- Vlaanderen	156	174	203	211
West- Vlaanderen	177	194	208	219
TOTAAL	576	649	744	786

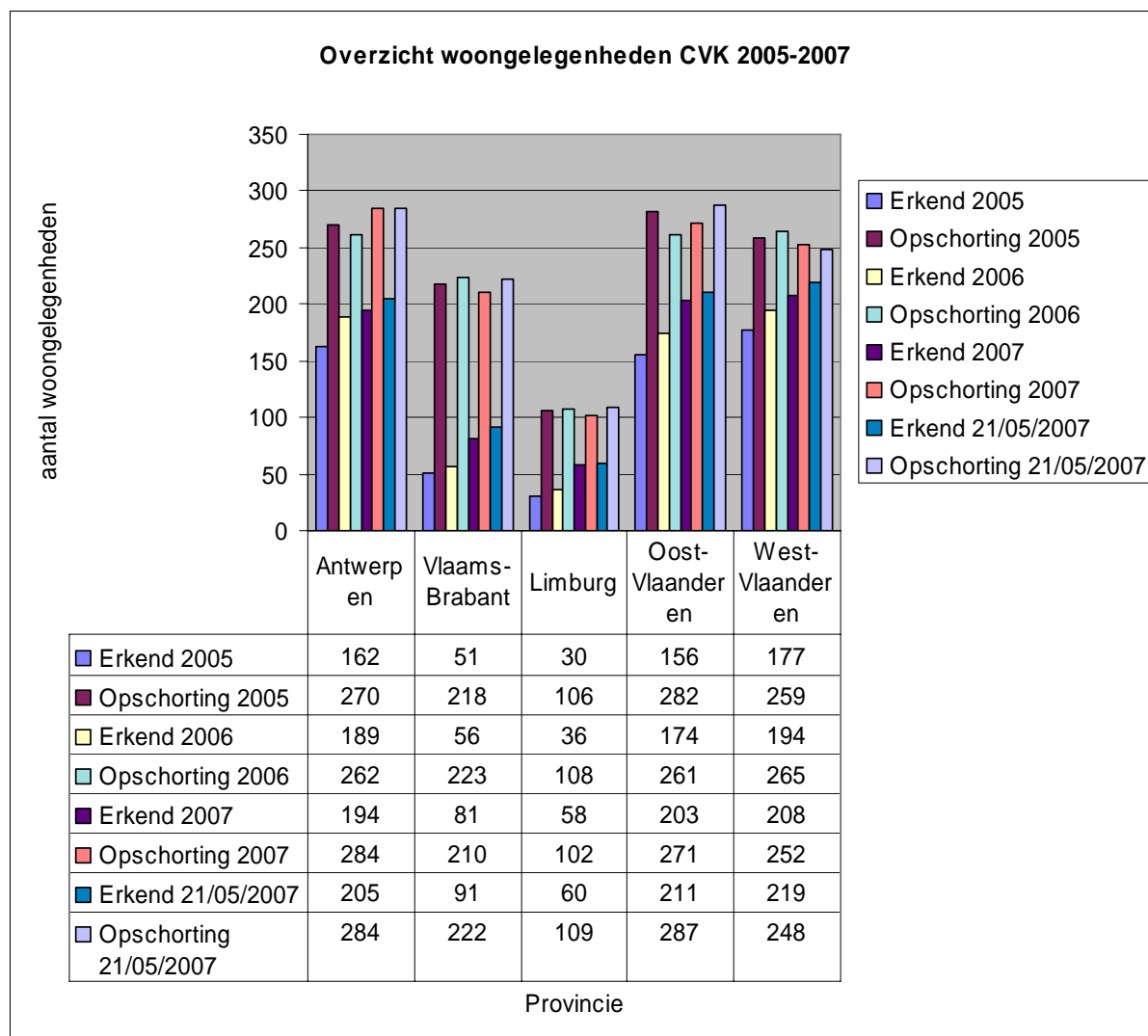
In bovenstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal erkende woongelegenheden centrum voor kortverblijf per provincie op 1 januari 2005, 1 januari 2006, 1 januari 2007 en 21 mei 2007.

Op 1 januari 2005 waren er 576 woongelegenheden erkend. Op 21 mei 2007 waren er 786 woongelegenheden met een erkenning als centrum voor kortverblijf. Dit is een stijging met 206 woongelegenheden.

In grafiek 2 wordt een totaaloverzicht gegeven van het aantal erkende woongelegenheden centrum voor kortverblijf en het aantal woongelegenheden centrum voor kortverblijf met een erkenning met opschorting.

In alle provincies is er een stijging van het aantal erkende woongelegenheden. Met uitzondering van de provincie West-Vlaanderen is er ook voor het aantal woongelegenheden met een erkenning met opschorting in alle provincies een stijging merkbaar.

Grafiek 2: Overzicht aantal erkende woongelegenheden CVK en aantal woongelegenheden CVK met opschorting periode 01/01/2005 t.o.v. 21/05/2007.

Aandachtspunt: er wordt bij het beantwoorden van bovenstaande vragen geen rekening gehouden met de dossiers die in behandeling zijn.

- In het protocolakkoord nr. 3 gesloten tussen de federale regering en de overheden van de Gemeenschappen en Gewesten, over het te voeren ouderenzorgbeleid (BS 28/04/2006) wordt de equivalentieregel gebaseerd op de kostprijs van een rustoordbed: 1 RVT-equivalent geeft recht op de opening van 3,43 plaatsen/bedden voor kortverblijf in bestaande en erkende rusthuizen.

In het derde protocolakkoord wordt gesteld dat met betrekking tot het kortverblijf de Gemeenschappen en Gewesten en de federale overheid zich ertoe verbinden om op korte termijn de relevantie van de equivalentieregel te evalueren en een gemeenschappelijke basisdefinitie uit te werken. Tegelijkertijd zal in overleg met de sector en de ziekenfondsen de financieringsnormen bepaald worden op grond waarvan de equivalentieregel kan worden aangepast.

Deze equivalentieregel zal ook van toepassing zijn op alle door de Gemeenschappen en Gewesten reeds erkende voorzieningen van kortverblijf en bijgevolg aanleiding geven tot een aanrekening op de beschikbare RVT-equivalenten. Deze aanrekening kan in de tijd worden gespreid volgens nader uit te werken modaliteiten.

In de werkgroep kortverblijf van de interkabinettenwerkgroep ouderenzorgbeleid werd een voorstel uitgewerkt voor een specifieke financiering voor de onderbezetting van het centrum voor kortverblijf en voor de tewerkstelling van een maatschappelijk assistent (1 uur). Aangezien er binnen het budget van de ziekteverzekering voor 2007 bijkomende middelen worden voorzien voor de onderbezetting van het centrum voor kortverblijf, worden de middelen van Protocol 3 nog slechts geïndiceerd voor de tewerkstelling van de maatschappelijk assistent.

Dit voorstel kan pas ten vroegste vanaf 1/10/2007 worden ingevoerd aangezien er ook nog een federale programmatie moet worden bepaald. Er zal ook een herberekening van de equivalentieregel dienen te gebeuren.

Verder keurde de Vlaamse regering de uitbreiding van de animatiesubsidies voor de centra voor kortverblijf goed.

Vanaf 1 januari 2006 worden ook de erkende woongelegenheden centra voor kortverblijf in rekening gebracht om de animatiesubsidies te berekenen.

BIJLAGEN

1. Toestand woongelegenheden centra voor kortverblijf op 01/01/2005
2. Toestand woongelegenheden centra voor kortverblijf op 01/01/2006
3. Toestand woongelegenheden centra voor kortverblijf op 01/01/2007
4. Toestand woongelegenheden centra voor kortverblijf op 21/05/2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/162/antw.162.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/162/antw.162.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/162/antw.162.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/162/antw.162.bijl.004.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 163
van 10 mei 2007
van **SONJA CLAES**

Dagverzorgingscentra - Transportvergoeding

In de Beleidsnota 2004-2009 Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd het volgende aangegeven:

“Ouderen in Vlaanderen kunnen zich nagenoeg kosteloos verplaatsen, een goede zaak ... behalve wanneer zij zorgbehoevend zijn en een beroep moeten doen op een in het kader van het thuiszorgdecreet erkend dagverzorgingscentrum. De kostprijs voor aangepast vervoer naar de voorziening bedraagt hier al gauw 6 euro per verblijfsdag. Dit is ongeveer 20 à 25% van de totale kostprijs voor een verblijf van een ganse dag of 35 à 40 % van de totale kostprijs voor een verblijf van een halve dag. Mensen met een geringe financiële draagkracht kunnen dan ook vaak geen of onvoldoende frequent gebruik maken van het dagverzorgingscentrum. Ik zal concrete maatregelen uitwerken zodat Vlaanderen kan bijdragen deze financiële last te verlagen en zo het dagverzorgingscentrum letterlijk en figuurlijk een stuk toegankelijker te maken.”

Het belang van thuiszorg en thuiszorgondersteunende diensten in het algemeen en het dagverzorgingscentrum in het bijzonder werd elk jaar in de beleidsbrief herhaald.

In de Beleidsbrief 2006-2007 Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt er meer specifiek gesteld dat “de dagverzorgingscentra wellicht vanaf 1 januari 2007 een bijkomende vergoeding ontvangen voor de organisatie van het transport en de begeleiding van de cliënten.”

Kan de minister een stand van zaken geven met betrekking tot de implementatie van deze maatregel?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 10 mei 2007

van **SONJA CLAES**

Naar aanleiding van de werkzaamheden van de werkgroep “vervoer” van de interkabinettenwerkgroep ouderenzorgbeleid, beslisten de gemeenschappen en gewesten om in het kader van het derde protocol-akkoord vanaf 2007 een financiering te voorzien voor de centra voor dagverzorging.

Het voorstel houdt een beperkte financiering in voor de maatschappelijk assistent die de brugfunctie moet leveren naar de thuissituatie. Hij staat in voor de organisatie van het transport van de gebruikers van en naar het dagverzorgingscentrum.

Voor deze taak wordt 1 uur arbeid van een maatschappelijke assistent per dag gerekend voor 15 gebruikers van het dagverzorgingscentrum. Dit stemt overeen met 0.1316 VTE maatschappelijk assistent.

Deze financiering zal gebeuren via een voorafname van de bijkomende middelen voor ouderenzorg, die aan Vlaanderen zijn toegekend in uitvoering van het protocolakkoord nr. 3 gesloten tussen de federale regering en de overheden van de gemeenschappen en gewesten, over het te voeren ouderenzorgbeleid (BS 28/04/2006).

De bovenstaande financiering is nog niet goedgekeurd op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

De middelen zijn in afwachting van een akkoord nog steeds voorbehouden voor dit initiatief.

Deze financiering is complementair aan de middelen die in het budget van de ziekteverzekering voor 2007 zijn voorzien voor de financiering van de begeleider van het transport naar de centra voor dagverzorging alsook de 134 VTE die in het generatiepact voorbehouden worden voor de chauffeur in onder meer de centra voor dagverzorging.

De financiering van de werkingsmiddelen voor het vervoer in de centra voor dagverzorging dient verder ook in de interkabinettenwerkgroep van de ministers bevoegd voor mobiliteit besproken te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 164
van 14 mei 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Culturele evenementen - Gehandicaptenpas

Vele organisatoren van tentoonstellingen, filmvoorstellingen, recreatieparken en andere culturele evenementen geven een korting bij de toegang voor gehandicapten.

Aan de kassa's wordt dan een bewijs gevraagd. Verschillende verenigingen voor gehandicapten geven wel een lidkaart, maar thans bestaat er geen uniformiteit in deze kaarten. Bijgevolg kan het personeel van het cultureel evenement aan de ingang niet alle kaarten kennen. In de zomerperiode betreft het dan ook vaak jobstudenten die deze kaarten niet kennen en vaak niet weten dat gehandicapten een verminderingstarief kunnen genieten.

Daarenboven is de handicap van een persoon met een hersenletsel niet altijd uiterlijk waarneembaar. Soms krijgen deze mensen dan het antwoord dat zij niet gehandicapt zijn en derhalve kunnen zij het voordeeltarief niet genieten.

1. Worden er initiatieven genomen om te komen tot de aflevering van een soort van uniforme gehandicaptenpas bij het toekennen van het statuut van gehandicapte door de sociale dienst?

Zo ja, tegen wanneer kan een dergelijke pas beschikbaar zijn?

Zo neen, kan de minister toelichten waarom een dergelijke pas niet beschikbaar kan worden gesteld? Is de minister voorstander van een dergelijke uniforme pas?

2. Indien een dergelijke pas er komt, worden dan de recreatieparken en organisatoren van culturele evenementen waar toegangskortingen worden gegeven aan gehandicapten, hiervan op de hoogte gesteld?
3. Heeft of neemt de minister hieromtrent contact met haar collega, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, Bert Anciaux?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 164) en Anciaux (nr. 51).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 14 mei 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

De idee van een uniform pasje voor personen met een handicap waarmee zij korting op de toegangsprijzen van culturele (en mogelijks andere) evenementen zouden kunnen krijgen, is op zich een goed idee, maar we moeten het nuanceren op basis van bevindingen in de praktijk.

1. Er zijn diverse (overheids)instanties, zowel op het federale als op het Vlaamse niveau, die voorzieningen voor personen met een handicap uitreiken. (bv. vrijstelling van fiscale lasten, parkeerkaarten, thuisbegeleiding, ...). In Vlaanderen denken we aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en op federaal niveau aan de FOD Sociale Zekerheid en het RIZIV. Momenteel bestaat er geen overkoepelende dienst of databank die een compleet overzicht geeft van alle personen met een handicap in Vlaanderen. Sommige personen met een handicap ontvangen immers wél een inkomen van de federale overheid, maar zijn niet ingeschreven bij eht VAPH en omgekeerd. Het bronbestand voor de uitreiking van een dergelijke kaart zou m.i. dus het beste van de kruispuntbank komen, mits daarover duidelijke criteria bepaald worden.

Op Vlaams niveau (in het Bureau, een voorbereidende vergadering van het Raadgevend Comité van het VAPH) is dit idee al besproken met o.m. gehandicaptenverenigingen en koepels van voorzieningen. Zij bereikten hierover geen consensus. Omdat er binnen de sector geen eenduidige visie op dit initiatief bestaat, is er dus voorlopig geen overkoepelend overleg tussen de federale, Vlaamse en provinciale overheid opgestart.

2. Als een dergelijke pas er zou komen, is een bekendmakingscampagne zeker aangewezen. Wie dat zou doen, de culturele of de welzijnssector, is op dat ogenblik verder af te spreken. Toch moeten we hier een aantal bedenkingen meenemen.
De behoefte aan een dergelijke kaart kan zeker bestaan, maar het is aan de diverse organisatoren om deze kaart te aanvaarden en er mogelijks voordelen aan te verbinden; Zonder deze heeft de kaart weinig nut. Zeker voor de doelgroep van verstandelijk gehandicapten zijn heldere en uniforme voordelen voor een dergelijke kaart aan te raden. Anders zal het voor deze mensen zeer moeilijk te begrijpen zijn dat bijvoorbeeld de ene bioscoop een korting geeft van 25%, terwijl een toneelvoorstelling in dezelfde stad of gemeente helemaal géén reductie geeft. Daarop zouden er wel eens heel wat klachten richting VAPH of FOD Sociale Zekerheid kunnen gestuurd worden.
3. Momenteel is er nog geen overleg gepland met de collega van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, de heer Bert Anciaux.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 166
van 16 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Agentschappen - Beheersovereenkomsten

Het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 voorziet in het afsluiten van een beheersovereenkomst tussen elk intern of extern verzelfstandigd agentschap en de Vlaamse Regering (art. 8, eerste lid, 10, § 4 en 14, § 1, eerste lid Decr. VI. Parl. 18 juli 2003). De beheersovereenkomst (evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan) moet voor de ondertekening ervan, door de Vlaamse Regering worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement moet binnen de maand de overeenstemming toetsen tussen de beheersovereenkomst en de doelstellingen van de goedgekeurde beleidsnota (art. 8, derde lid, 10, § 4 en 14, § 2, Decr. VI. Parl. 18 juli 2003).

1. Welke beheersovereenkomsten werden in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin reeds ondertekend?
2. In welke fase van voorbereiding bevinden zich de andere beheersovereenkomsten binnen dit beleidsdomein? Welke voorbereidende stappen werden reeds voor elk van de agentschappen gezet (met vermelding van data)? Welke zijn de eventuele pijnpunten?
3. Stelt de minister nieuwe prioriteiten voorop inzake interne werking van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, zoals bijvoorbeeld een versterking van de Juridische Cel of een verbetering van de aanlevering van essentiële informatie inzake de doelgroep?
4. Een beheersovereenkomst bevat “de bepalingen inzake de toewijzing door de Vlaamse Regering aan het agentschap van bijzondere opdrachten die aansluiten bij de doelstellingen van het agentschap”.

Hoe word dit ingevuld voor de diverse agentschappen die onder het beleidsdomein van de minister vallen?

5. Welke prioriteiten stelt de minister voorop inzake de informatieverstrekking door de diverse agentschappen aan de Vlaamse Regering?
6. Artikel 36 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid bepaalt dat de Vlaamse Regering jaarlijks verslag moet uitbrengen aan het Vlaams Parlement over “de activiteiten van de intern en extern verzelfstandigde agentschappen, over de uitvoering van de beheersovereenkomsten en over de activiteiten van de instellingen, verenigingen en ondernemingen, bedoeld in artikelen 12 en 32”.

Wat verstaat de minister onder de verslaggeving over deze activiteiten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 16 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Binnen het beleidsdomein WVG werden nog geen beheersovereenkomsten ondertekend.
2. Alle beheersovereenkomsten binnen het beleidsdomein WVG zitten in de eindfase van de ontwerpfase. De beheersovereenkomst Fonds Jongerenwelzijn werd reeds aan de Inspectie van Financiën voorgelegd. De minister zal binnenkort haar principiële goedkeuring hechten aan de ontwerpbeheersovereenkomsten. Daarna zal de procedure tot voorlegging aan de Vlaamse Regering worden ingezet. De beheersovereenkomsten zullen in eerste instantie voorgelegd worden aan de Inspectie van Financiën. Vervolgens wordt het begrotingsakkoord aangevraagd.
3. De beheersovereenkomsten zitten nog in de ontwerpfase en zijn bijgevolg nog niet goedgekeurd. De agentschappen binnen het beleidsdomein WVG trachten steeds de interne werking te optimaliseren en waar nodig te verbeteren. In de beheersovereenkomsten van de agentschappen binnen WVG worden dan ook nieuwe prioriteiten gelegd wat betreft de interne werking voor de periode 2008 en 2009. Dit geldt ook zo voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.
4. Artikel 9 van het kaderdecreet bepaalt dat in voorkomend geval de Vlaamse Regering aan het agentschap bijzondere opdrachten kan toewijzen die aansluiten bij de doelstellingen van het agentschap. De Vlaamse Regering heeft evenwel nog geen bijzondere opdrachten toegewezen aan de agentschappen. Wel worden in de beheersovereenkomsten een aantal aanvullende opdrachten beschreven die ofwel kaderen in de permanente werking van het agentschap ofwel bijdragen tot het realiseren van de beleidsdoelstellingen.
5. In het kader van de oprichtingsdecreten en -besluiten van de verschillende agentschappen waar het uitwisselen van gegevens, kennis en expertise zeer uitdrukkelijk naar voren wordt geschoven, werd in de beleidsraad van het beleidsdomein WVG beslist om een werkgroep op te richten rond het uitwisselen van gegevens en informatie. Deze werkgroep start binnenkort haar werkzaamheden. Uiteraard zullen ook de generieke elementen van rapportering aan de Vlaamse Regering door de verschillende agentschappen uitgevoerd worden.
6. Artikel 36 van het kaderdecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering jaarlijks verslag moet uitbrengen aan het Vlaams Parlement over de activiteiten van de intern en extern verzelfstandigde agentschappen, over de uitvoering van de beheersovereenkomsten en over de activiteiten van de instellingen, verenigingen en ondernemingen. Binnen de schoot van de Vlaamse Rgering zullen afspraken worden gemaakt rond de modaliteiten van de verslaggeving aan het Vlaams Parlement. Ik zal me uiteraard houden aan deze afspraken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 167
van 16 mei 2007
van **SONJA CLAES**

Alternatieve financiering ouderenvoorzieningen - Dossiers

In het decreet van 17 maart 2006 betreffende de alternatieve financiering wordt bepaald dat:

- “binnen de perken van de begrotingskredieten, het VIPA alternatieve vormen van investerings-subsidies kan verstrekken aan initiatiefnemers”;
- “er een investeringswaarborg kan verleend worden aan initiatiefnemers die een investering doen, conform het goedgekeurd masterplan en de VIPA-normen, en die past in de programmatie”.

De modaliteiten van de alternatieve financieringssubsidies en -waarborg werden bepaald in de uitvoeringsbesluiten van 1 september 2006.

In augustus 2006 werden alle initiatiefnemers met ingediende wachtlijstdossiers, ontvankelijk verklaard vóór 1 januari 2005, gevraagd om te schakelen naar de alternatieve procedure in 2006. Daartoe werd een vraag gericht aan de initiatiefnemers om aanvullende informatie te bezorgen aan het VIPA, namelijk:

- actuele financiële gegevens en kostenraming;
- antwoorden op de bemerkingen uit het advies van de coördinatiecommissie;
- geldigheid van de vergunningen.

De doelstelling was om deze dossiers nog een principieel akkoord te geven in 2006.

De initiatiefnemers waarvan de ingediende wachtlijstdossiers na 1 januari 2005 ontvankelijk werden verklaard, worden in een tweede golf alternatieve financiering aangeschreven. Zij schakelen in 2007 om naar de alternatieve procedure.

De ingediende aanvragen die nog geen gunstig advies van de commissie mochten ontvangen en de nieuwe ingediende aanvragen zouden in 2008 aan bod kunnen komen.

De alternatieve financiering betekent in de ouderenzorgsector een belangrijke meerwaarde, omdat er 63 dossiers, ten bedrage van 318.675.843 euro, kunnen worden gerealiseerd.

Echter, initiatiefnemers binnen de ouderenzorgsector geven ondertussen aan dat zij, gelet op deze actualisatie, een minder hoge financiering ontvangen.

1. Aangezien de minister vandaag een zicht heeft op de concrete dossiers die geactualiseerd werden, kan zij dan een overzicht geven van:
 - a) de dossiers van individuele initiatiefnemers die op de wachtlijst stonden vòór 1 januari 2005, hun totale kostprijs en de geraamde VIPA-tegemoetkoming vóór de alternatieve financiering;

- b) hun totale kostprijs, het bedrag van het principieel akkoord en de zogenoemde gebruikstoelage ná de actualisatie van het dossier in het kader van de alternatieve financiering van dezelfde dossiers?
2. Welke van deze dossiers kregen reeds een principieel akkoord?
 3. Welke garanties heeft de minister ingebouwd voor nieuwe initiatiefnemers, die (nog) niet op de wachtlijst staan, opdat de nodige kredieten voorzien worden ter realisatie van hun nieuwe projectvoorstellen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 16 mei 2007

van **SONJA CLAES****1. Dossiers die op de wachtlijst stonden voor 1 januari 2005****a) vóór de alternatieve financiering**

	Instelling	Datum ontvankelijkheid	Totale kostprijs (excl. BTW & Alg. kosten)	Initieel berekend subsidiebedrag
1	O.C.M.W. Geraardsbergen	24/01/03	7.217.800,26	4.795.305,02
2	O.C.M.W. Genk	20/05/03	17.686.839,56	14.192.432,61
3	O.C.M.W. Kaprijke	30/09/03	2.774.892,69	2.065.712,15
4	O.C.M.W. Wervik	09/07/03	7.518.559,81	5.398.350,70
5	Zemst Akapella	20/01/03	7.274.363,00	5.298.344,93
6	O.C.M.W. Sint-Pieters-Leeuw	01/03/04	9.229.087,05	6.543.330,14
7	Sint-Antonius St-Pieters Leeuw	30/09/04	9.055.259,00	7.001.902,75
8	Sint-Anna Beringen	05/03/04	4.431.125,32	3.259.402,00
9	O.C.M.W. Brugge De Zeventorentjes	12/05/03	10.311.801,43	7.182.227,31
10	O.C.M.W. Brugge Huize Van Zuylen	12/05/03	6.606.774,75	2.547.258,59
11	O.C.M.W. Brugge Rusthuis Fabiola	02/04/04	11.221.625,37	5.839.967,37
12	O.C.M.W. Menen Sint-Gerardus	11/03/04	8.515.142,57	4.624.509,62
13	O.C.M.W. Menen Hof ter Linden	11/03/04	15.425.941,38	9.509.327,38
14	O.C.M.W. Diepenbeek	05/07/04	5.655.917,44	4.223.882,59
15	O.C.M.W. Geetbets	17/05/04	3.675.251,00	2.863.441,00
16	Domino Gent	22/12/03	10.776.122,00	8.924.137,99
17	St-Jozef Intercommunale Peer	19/12/02	4.895.296,00	3.674.224,91
18	O.C.M.W. Berlare	14/04/03	9.408.709,00	5.980.442,95
19	Apfelbaum-Laub Antwerpen	21/12/04	224.893,25	154.461,18
20	O.C.M.W. Gent (Wondelgem)	22/12/03	9.839.006,00	6.460.140,89
21	Vincenthove Roeselare	15/12/03	1.678.650,09	1.187.055,39
22	Huyze De Pauw OLV Waver	26/05/03	8.273.172,65	5.103.282,00
23	Nottebohm Antwerpen	13/10/04	2.135.459,00	1.684.272,5
24	O.C.M.W. Mol	01/03/04	9.817.871,82	6.585.751,96
25	O.C.M.W. Edegem	27/06/03	9.490.871,42	4.889.505,86
26	Zonnewende Kapellen	26/06/03	4.725.832,27	2.855.562,62
27	St-Eligius Zeveneken	28/05/03	4.519.543,00	2.455.185,06
28	O.C.M.W. Wevelgem	30/04/03	6.501.738,70	4.548.467,85
29	Vzw Vives Gent (Kieldrecht)	09/07/03	3.801.729,00	2.711.452,19
30	Sint-Jozef Rumst	04/02/03	4.459.030,84	2.809.700,87
31	O.C.M.W. Hoeilaart	05/08/03	4.498.815,48	3.231.468,5

32	O.C.M.W. Tongeren	13/12/04	10.907.598,40	8.875.383,48
33	Sint-Vincentius Kaprijke	28/06/04	5.908.636,81	4.022.160,24
34	Hadschot Geel	15/06/04	9.982.994,00	6.865.281,79
35	Sint-Vincentius Kachtem	04/07/03	6.448.324,46	4.037.106,35
36	O.C.M.W. Hoogstraten	16/02/04	9.357.306,00	6.659.215,87
37	O.C.M.W. Maarkedal	21/12/04	3.600.681,18	2.332.280,54
38	Rustenhove Ledegem	20/07/04	5.025.129,33	3.522.178,92
39	O.C.M.W. Malle	06/07/04	5.453.704,36	3.098.292,30
40	O.C.M.W. Zele	24/06/03	11.936.457,51	8.565.930,45
41	O.C.M.W. Beveren	08/11/04	11.311.666,00	8.555.267,26
42	O.C.M.W. Leuven	23/12/02	6.997.489,00	4.491.999,11

b) na indiening van een geactualiseerd dossier in het kader van de alternatieve financiering,

	Instelling	Datum ontvankelijkheid	Totale kostprijs (excl. BTW & Alg. kosten)	Bedrag principeel akkoord
1	O.C.M.W. Geraardsbergen	24/01/03	(*)	(*)
2	O.C.M.W. Genk	20/05/03	(*)	(*)
3	O.C.M.W. Kaprijke	30/09/03	(*)	(*)
4	O.C.M.W. Wervik	09/07/03	(*)	(*)
5	Zemst Akapella	20/01/03	8.622.000,00	(*)
6	O.C.M.W. Sint-Pieters-Leeuw	01/03/04	(*)	(*)
7	Sint-Antonius St-Pieters Leeuw	30/09/04	(*)	(*)
8	Sint-Anna Beringen	05/03/04	(*)	(*)
9	O.C.M.W. Brugge De Zeventorentjes	12/05/03	11.701.729,16	7.182.227,31
10	O.C.M.W. Brugge Huize Van Zuylen	12/05/03	7.497.301,95	2.807.345,83
11	O.C.M.W. Brugge Rusthuis Fabiola	02/04/04	7.178.351,45	(*)
12	O.C.M.W. Menen Sint-Gerardus	11/03/04	9.993.657,19	5.881.561,53
13	O.C.M.W. Menen Hof ter Linden	11/03/04	(*)	(*)
14	O.C.M.W. Diepenbeek	05/07/04	(*)	(*)
15	O.C.M.W. Geetbets	17/05/04	(*)	(*)
16	Domino Gent	22/12/03	12.561.725,00	9.813.787,11
17	St-Jozef Intercommunale Peer	19/12/02	6.034.280,24	4.256.170,61
18	O.C.M.W. Berlare	14/04/03	11.072.493,00	6.804.815,69
19	Apfelbaum-Laub Antwerpen	21/12/04	240.830,00	165.406,86
20	O.C.M.W. Gent (Wondelgem)	22/12/03	PA geannuleerd	PA geannuleerd
21	Vincenthove Roeselare	15/12/03	1.782.007,52	1.300.061,07
22	Huyze De Pauw OLV Waver	26/05/03	9.660.260,14	5.988.797,92
23	Nottebohm Antwerpen	13/10/04	2.437.739,00	1.845.844,25
24	O.C.M.W. Mol	01/03/04	11.752.483,00	7.269.261,91
25	O.C.M.W. Edegem	27/06/03	11.080.794,94	5.603.637,55
26	Zonnewende Kapellen	26/06/03	4.670.190,00	3.248.709,13
27	St-Eligius Zeveneken	28/05/03	4.981.041,21	2.699.942,95
28	O.C.M.W. Wevelgem	30/04/03	13.128.025,00 (incl serviceflat)	5.001.905,53

29	Vzw Vives Beveren (Kieldrecht)	09/07/03	4.338.158,00	3.487.877,23
30	Sint-Jozef Rumst	04/02/03	5.323.450,00	3.190.980,99
31	O.C.M.W. Hoeilaart	05/08/03	5.271.340,00	3.553.614,24
32	O.C.M.W. Tongeren	13/12/04	14.775.405,29	9.279.186,75
33	Sint-Vincentius Kaprijke	28/06/04	6.985.078,78	4.423.130,21
34	Hadschot Geel	15/06/04	11.686.146,00	7.542.004,09
35	Sint-Vincentius Kachtem	04/07/03	7.803.809,60	4.962.316,81
36	O.C.M.W. Hoogstraten	16/02/04	10.221.507,00	8.242.896,44
37	O.C.M.W. Maarkedal	21/12/04	3.783.235,71	2.725.508,36
38	Rustenhove Ledegem	20/07/04	5.815.180,73	4.422.291,77
39	O.C.M.W. Malle	06/07/04	6.245.338,00	4.236.600,97
40	O.C.M.W. Zele	24/06/03	15.127.177,88	10.010.165,88
41	O.C.M.W. Beveren	08/11/04	14.556.691,00	9.997.704,86
42	O.C.M.W. Leuven	23/12/02	9.100.919,43	5.729.989,71

(*) dossier nog in onderzoek

2. Verleende principieel akkoorden

	Instelling	Datum PA
1	Domino Gent	12/10/2006
2	St-Jozef Intercommunale Peer	23/10/2006
3	O.C.M.W. Berlare	23/10/2006
4	Apfelbaum-Laub Antwerpen	23/10/2006
5	O.C.M.W. Gent (Wondelgem)	23/10/2006
6	O.C.M.W. Brugge De Zeventorentjes	10/11/2006
7	O.C.M.W. Brugge Huize Van Zuylen	10/11/2006
8	Vincenthove Roeselare	10/11/2006
9	Huyze De Pauw OLV Waver	10/11/2006
10	Nottebohm Antwerpen	10/11/2006
11	O.C.M.W. Mol	15/12/2006
12	O.C.M.W. Edegem	15/12/2006
13	Zonnewende Kapellen	22/12/2006
14	St-Eligius Zeveneken	22/12/2006
15	O.C.M.W. Wevelgem	22/12/2006
16	Vzw Vives Beveren	22/12/2006
17	Sint-Jozef Rumst	22/12/2006
18	O.C.M.W. Hoeilaart	22/12/2006
19	O.C.M.W. Tongeren	22/12/2006
20	Sint-Vincentius Kaprijke	22/12/2006
21	Hadschot Geel	23/01/2007
22	Sint-Vincentius Kachtem	24/04/2007
23	O.C.M.W. Menen Sint-Gerardus	24/04/2007
24	O.C.M.W. Hoogstraten	24/04/2007
25	O.C.M.W. Maarkedal	24/04/2007
26	Rustenhove Ledegem	24/04/2007
27	O.C.M.W. Malle	24/04/2007

28	O.C.M.W. Zele	21/05/2007
29	O.C.M.W. Beveren	21/05/2007
30	O.C.M.W. Leuven	21/05/2007

3. Voor de jaren 2006 - 2009 heeft de Vlaamse Regering één miljard euro voorzien om principiële akkoorden in de alternatieve financiering te kunnen verlenen. Deze financieringswijze is thans van toepassing op de sectoren: verzorgingsvoorzieningen, ouderen- en thuiszorgvoorzieningen en voorzieningen voor personen met een handicap.
- Hiermee heeft de Vlaamse Regering de nodige budgettaire ruimte voorzien om, binnen deze legislatuur en na het wegwerken van de wachtende dossiers, nieuwe initiatieven in het kader van de alternatieve VIPA-financiering in deze sector te kunnen opstarten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 168
van 16 mei 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Gonorrhoe - Preventiebeleid

Uit het jaarverslag van de dienst Toezicht Volksgezondheid van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid (TOVO) blijkt dat het aantal meldingen van gonorrhoe in Vlaanderen gestegen is van 295 in 2005 tot 453 in 2006.

Uit cijfers van dit jaar blijkt dat die trend zich doorzet. Opvallend is dat een andere geslachtsziekte, syfilis, de tendens niet volgt.

1. Hoe wordt de stijging van het aantal meldingen van gonorrhoe verklaard?
2. Welke maatregelen neemt de minister om deze toename te stoppen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 16 mei 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. De stijging van gonorrhoe kadert in een algemene stijging van seksueel overdraagbare infecties (SOI) sedert begin 2000 in Vlaanderen en in de ons omringende landen. De stijging van gonorrhoe en syfilis is het meest uitgesproken bij mannen die seks hebben met mannen (MSM).

De belangrijkste reden die men hiervoor aanhaalt, is dat de motivatie bij de seksueel actieve populatie om de regels van veilig vrijen te volgen gedaald is na het verschijnen van efficiëntere behandelingsschema's voor HIV vanaf 1995. Een sterke daling van de klassieke SOI zoals gonorrhoe kon men observeren vanaf 1985, ten tijde van de eerste veilig vrijen campagnes die het dodelijk aspect van AIDS benadrukten.

Een andere factor die bijdraagt tot stijging van SOI is de toegenomen mobiliteit. Deze brengt onze populatie gemakkelijker in contact met populaties die een hogere SOI incidentie kennen, zoals men vindt in Oost-Europa, Afrika en sommige Aziatische landen.

Een stijging van gemelde infecties kan ook steeds beïnvloed worden door variaties in het meldingssysteem. Wanneer artsen deze ziektes beter melden, stijgen de cijfers zonder dat dit noodzakelijk betekent dat er ook een effectieve stijging in de bevolking is. De stijging van gonorrhoe en syfilis in het verplichte meldingssysteem van de Vlaamse Gemeenschap wordt echter bevestigd door de resultaten van de rapportage van de peillaboratoria aan het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid (WIV). Dit maakt de conclusie dat er sprake is van een echte stijging steviger.

Voor het feit dat het aantal gemelde gevallen van gonorrhoe sneller stijgt dan van syfilis is er niet onmiddellijk een volledige verklaring. Het is wellicht nog te vroeg om hier al van trends te spreken. Specifiek voor gonorrhoe kan de recent sterk toegenomen resistentie tegen de klassieke voorkeursbehandeling wel zorgen voor een verlengde ziekteduur, die de verspreiding van de ziekte vergemakkelijkt.

2. Via Sensoa worden nu specifiek campagnes gericht op MSM geïntensifieerd. Het is te verwachten dat de sterke toename van SOI zich ook in de heteroseksuele populatie voortzet. Ik overweeg dan ook campagnes naar jongeren en naar de algemene bevolking uit te breiden.

In het specifieke geval van gonorrhoe zou het goed zijn dat aangepaste richtlijnen voor behandeling aan het medisch korps in Vlaanderen bezorgd worden, rekening houdend met de resistentie aan antibiotica.

Ik overweeg het Agentschap Zorg en Gezondheid te vragen het actuele behandelingschema voor gonorrhoe via zijn website kenbaar te maken bij het artsenkorps. Een dergelijk initiatief kadert in het streven naar het inkorten van de ziekteduur, en dus in de preventie van de verspreiding van de aandoening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 169
van 16 mei 2007
van **SONJA CLAES**

Centra voor kinderopvang - Proefprojecten

Begin december 2006 werd aan alle opvanginitiatieven in Vlaanderen, evenals aan de gemeentebesturen de vraag gesteld om zich kandidaat te stellen voor de proefprojecten “centra voor kinderopvang” of kortweg CKO. Deze initiatieven konden zich kandidaat stellen tot 28 februari 2007.

In de loop van de maanden maart/april zou een jury van experts de 16 proefprojecten selecteren uit de ingediende projecten, aangezien de proefperiode voor het proefproject loopt van mei 2007 tot 30 september 2008.

1. Kan de minister een overzicht geven van de projecten die ingediend werden in het kader van deze projectoproep?
2. Wie is de initiatiefnemer voor elk van de projecten?

Onder welke opvangvorm valt deze initiatiefnemer, in welke gemeente is de initiatiefnemer gelegen en hoeveel opvangplaatsen heeft hij?

Welk geografisch gebied wenst de initiatiefnemer te dekken met zijn centrum voor kinderopvang?

3. Welke andere partners worden er betrokken om elk van de projecten te realiseren?

Welke opvangvorm heeft elk van deze partners, in welke gemeente zijn ze gelegen en hoeveel opvangplaatsen heeft elk van de partners?

4. Worden de provinciegrenzen gerespecteerd door elk van de ingediende projecten?
5. Is er reeds een selectie gemaakt van de goedgekeurde projecten? Zo ja, welke projecten worden geselecteerd en kan de minister aangeven welke meerwaarde elk van de geselecteerde projecten biedt?
6. Om het proefproject op te volgen, zal een Coördinatieplatform Vernieuwing Kinderopvang worden opgestart.

Wat is de samenstelling van dit coördinatieplatform en wie maakt er concreet deel van uit?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

antwoord

op vraag nr. 169 van 16 mei 2007

van SONJA CLAES

1. Op 28 februari 2007 waren er 55 kandidaturen voor een proefproject Centrum voor Kinderopvang aangekomen op Kind en Gezin. Van deze 55 beantwoordden er 3 niet aan de formeel gestelde vereisten voor ontvankelijkheid. Aldus bleven 52 ontvankelijke kandidaturen over. Een overzicht van de ontvankelijke kandidaturen:
 - *CKO 't Breugelkind*, werkzaam in de gemeenten Ternat, Dilbeek, Lennik, Roosdaal, Liedekerke, Affligem, Wemmel, Halle, Galmaarden en Gooik
 - *CKO Mechelen*, werkzaam in de stad Mechelen
 - *Kinderopvangbalie Schoten*, werkzaam in de gemeente Schoten
 - *CKO Ravels*, werkzaam in de gemeente Ravels
 - *CKO Sint-Niklaas*, werkzaam in de stad Sint-Niklaas
 - *Kriskras*, werkzaam in de gemeente Bornem
 - *CKO Kempen*, werkzaam in de gemeentes Arendonk, Beerse, Geel, Turnhout, Herentals, Dessel, Ravels, Kasterlee, Oud-Turnhout en Merksplas
 - *CKO Olen*, werkzaam in de gemeentes Olen, Tielen en Lichtaart
 - *CKO Oostkust*, werkzaam in de gemeentes Knokke, Heist, Westkapelle, Ramskapelle en Zeebrugge
 - *CKO De Vloot*, werkzaam in de stad Genk
 - *CKO Zwijndrecht*, werkzaam in de gemeente Zwijndrecht
 - *CKO Gent West*, werkzaam in Gent West en deelgemeentes Drongen en Mariakerke
 - *Kind in Groot-Herent.be*, werkzaam in de gemeente Groot-Herent
 - *CKO Boutersem*, werkzaam in de gemeente Boutersem
 - *Kindercentrum Ham*, werkzaam in de gemeente Ham
 - *CKO Beernem*, werkzaam in de gemeente Beernem
 - *De Octopus*, werkzaam in de gemeente Lendelede
 - *CKO Oostende*, werkzaam in de stad Oostende

- *CKO aan de Maas*, werkzaam in de gemeentes Lanaken, Maasmechelen en Dilsen-Stokkem
- *Opvang/Onderwijs*, werkzaam in de stad Antwerpen (2000, 2018, 2060, 2020), Berchem, Wilrijk, Hoboken, Borgerhout, Zwijndrecht, Beveren, Bazel, Mortsel
- *CKO De Koepel*, werkzaam in de stad Kortrijk en Harelbeke, Waregem, Kuurne, Lendeledede, Wielsbeke, Anzegem, Deerlijk, Zwevegem, Menen, Wevelgem, Avelgem
- *CKO Peer*, werkzaam in de gemeentes Peer, Hechtel-Eksel, Helchteren en Bocholt-Kaulille
- *CKO Beveren*, werkzaam in de gemeente Beveren
- *De Gentse kindcirkel*, werkzaam in de stad Gent
- *CKO Hasselt*, werkzaam in de stad Hasselt
- *Kids & co*, werkzaam in de gemeente Herenthout
- *CKO Blankenberge*, De Haan, Zuienkerke, werkzaam in de gemeentes Blankenberge, Zuienkerke en De Haan
- *CKO Meetjesland-Kanaalzone*, werkzaam in de gemeentes Nevele, Lovendegem, Zomergem, Assenede, Moerbeke, Zelzate, Wachtebeke, Evergem, Waarschoot, Kaprijke, Eeklo en Sint-Laureins
- *CKO Mortsel*, werkzaam in de gemeente Mortsel
- *Maldegem, een hart voor kinderen*, werkzaam in de gemeente Maldegem
- *CKO Ijzervallei*, werkzaam in de gemeentes Nieuwpoort, Veurne, Alveringem en Diksmuide
- *Caleidoscoop*, werkzaam in de gemeente Neerpelt
- *CKO Regio Ronse*, werkzaam in de gemeentes Ronse, Brakel, Horebeke, Lierde, Kluisbergen, Maarkedal, Vlaamse Ardennen via Platform KO Vlaamse Ardennen
- *CKO Brugge*, werkzaam in de stad Brugge
- *CKO Het Kind - Groot Leuven*, werkzaam in Leuven-centrum, Kessel-Lo, Wilsele, Wijgmaal en Heverlee
- *CKO Brede School Ingelmunster*, werkzaam in de gemeente Ingelmunster
- *Kwaliteitsopvang: geïntegreerde aanpak*, werkzaam in de gemeentes Beersel en Sint-Genesius-Rode
- *Kinderopvangnet Hageland*, werkzaam in de gemeentes Tremelo, Rotselaar, Begijnendijk, Holsbeek, Aarschot, Lubbeek, Boutersem, Bierbeek, Tienen, Glabbeek, Tielt-Winge, Scherpenheuvel-Zichem, Diest, Zoutleeuw, Wilsele en Kessel-Lo.
- *Koala*, werkzaam in de gemeente Tienen
- *CKO Hopsassa*, werkzaam in de gemeente Asse

- *CKO Opwijk*, werkzaam in de gemeente Opwijk
 - *CKO regio Kempen*, werkzaam in de gemeentes Hoogstraten, Turnhout, Oud-Turnhout, Baarle-Hertog, Vosselaar, Beers, Merksplas, Rijkevorsel, Mall, Laakdal, Zandhoven, Zoersel, Retie, Mol, Kalmthout, Brecht, Wuustwezel, Geel, Ravels, Arendonk, Meerhout, Mol, Retie, Dessel en Balen
 - *CKO project opvang van/voor kinderen met specifieke zorgbehoeften*, werkzaam over alle gemeentes van Vlaams-Brabant
 - *CKO Londerzeel*, werkzaam in de gemeente Londerzeel
 - *CKO Essen*, werkzaam in de gemeente Essen
 - *Lokaal CKO Anzegem*, werkzaam in de gemeentes Kaster, Ingooigem, Tiegem, Vichte, Anzegem en Gijzelbrechtegem
 - *Klein Duimpje*, werkzaam in de gemeente Torhout
 - *CKO Herentals*, werkzaam in de gemeente Herentals
 - *CKO Kanton Borgloon*, werkzaam in de gemeentes Alken, Borgloon, Heers, Kortesseem en Wellen
 - *CKO LOKI*, werkzaam in de gemeente Lokeren
 - *CKO De Mereltjes*, werkzaam in de gemeentes Tongeren, Riemst, Kortesseem en Borgloon
 - *CKO Schilde*, werkzaam in de gemeente Schilde
 - *CKO Middenwestvlaanderen*, werkzaam in de gemeentes Roeselare, Hooglede, Ardooe, Ingelmunster en Izegem
 - *CKO₂*, werkzaam in Brussel stad, Sint-Jans-Molenbeek en Koekelberg
 - *Kinderopvang in Lijn*, werkzaam in de gemeentes Leuven-Heverlee, Holsbeek, Nieuwrode, Diest, Halen en Zonhoven
2. De initiatiefnemers voor kandidaturen voor proefprojecten zijn divers. Er is voor elke kandidatuur meestal niet zo maar één initiatiefnemer aan te duiden. Het gaat immers steeds over een samenwerkingsverband waarin meerdere opvangvoorzieningen zijn betrokken, die bijna altijd ook tot verschillende organiserende besturen behoren. Het initiatief tot kandidaatstelling is in de meeste gevallen dan ook gegroeid vanuit overleg tussen de betrokken voorzieningen. Slechts zelden is het initiatief eenduidig door één van de partners genomen. In een meerderheid wordt de kandidatuur minstens mee ondersteund door het gemeentebestuur of het ocmw, zeker wanneer het beoogde werkingsgebied beperkt is tot één gemeente. De eindverantwoordelijke voor elke kandidatuur is echter niet steeds de lokale overheid. Het gaat soms ook over de verantwoordelijke van één van de betrokken vzw's, of over een extern deskundig persoon die op vrijwillige basis is betrokken bij het samenwerkingsverband. Soms werden meerdere personen als eindverantwoordelijke aangeduid. Met deze nuancering als achtergrond, zijn over de 55 kandidaturen voor een proefproject de opgegeven eindverantwoordelijken te situeren in:

- een vzw die kinderopvang inricht (erkend of onder toezicht) : 19
- een gemeentebestuur of een ocmw : 28
- het lokaal overleg : 2
- een intercommunale : 2
- een onafhankelijke privé-persoon/expert aangeduid vanuit de samenwerking: 2
- een zelfstandig ondernemer in de kinderopvang : 2
- een feitelijke vereniging : 1

De vraag naar welke gemeenten betrokken zijn voor welk beoogd geografisch gebied, werd reeds beantwoord bij 1. De meerderheid van de 55 ontvangen kandidaturen betreft één gemeente of stad. Concreet:

1 gemeente: 35 kandidaturen
 2 gemeenten: 3 kandidaturen
 3 gemeenten: 3 kandidaturen
 4 gemeenten: 3 kandidaturen
 5 gemeenten: 3 kandidaturen
 meer dan 5 gemeenten: 8 kandidaturen

3. Over alle kandidaturen heen zijn alle opvangtypes vertegenwoordigd, zowel erkende als zelfstandige opvang. Slechts in een minderheid van de kandidaatstellingen nemen geen zelfstandigen deel. Vaak is het aantal zelfstandige opvangvoorzieningen in verhouding wat kleiner dan het aantal erkende voorzieningen. Toch zijn er ook meerdere kandidaturen waar de zelfstandige opvang duidelijk in de meerderheid is, en waar het initiatief ook duidelijk door zelfstandige opvangvoorzieningen is genomen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn in gemeenten waar er hoe dan ook weinig erkende opvang is. In sommige kleinere gemeenten nemen alle opvangvoorzieningen deel, maar betreft het slechts 5 of 6 voorzieningen. In grotere steden nemen soms een paar tientallen voorzieningen deel, maar blijven er ook heel wat voorzieningen buiten de samenwerking. Het beeld is dus zeer divers.

Hoeveel opvangplaatsen elk van de partners heeft, kan dan ook sterk verschillend zijn. In zeer vele kandidaturen zijn ook zelfstandige onthaalouders vertegenwoordigd. Anderzijds nemen geregeld ook voorzieningen met een zeer grote capaciteit deel: bijvoorbeeld een grote dienst voor opvanggezinnen werkzaam over een grotere stad of meerdere gemeenten. De globale opvangcapaciteit in de aanvragen is moeilijk heel precies in te schatten. In meerdere aanvragen werden de enkel gemelde opvangvoorzieningen die deelnemen, niet in de telling opgenomen, en is het opgegeven aantal dus een onderschatting. Elke ontvankelijke kandidatuur diende minstens 100 plaatsen te hebben.

Op basis van de aantallen die de aanvragen zelf opgaven zien we volgende cijfers:

- van de ontvankelijke kandidaturen betrof het kleinste samenwerkingsverband 103 plaatsen, het grootste 3.539 plaatsen;
- in totaal waren over alle kandidaturen minstens 27.587 plaatsen betrokken, of gemiddeld 530 plaatsen per kandidatuur

- wetend dat er 100.000 opvangplaatsen met erkenning of attest van toezicht zijn in Vlaanderen en Brussel, was dus meer dan 1 op 4 betrokken in een proefprojectkandidatuur.
- 4. Op één kandidatuur na die provinciegrens overschrijdend is omdat ze samenwerking langs een mobiliteitsas beoogt, blijft elke kandidatuur binnen de provinciegrenzen. Het respecteren van de provinciegrenzen was op zich echter geen selectie criterium.
- 5. De selectie van de 16 proefprojecten is reeds gebeurd, op basis van de selectiecriteria die vooraf zijn beslist en bekend gemaakt. name:
 - De heterogeniteit van de samenstelling van de groep opvangvoorzieningen in het samenwerkingsverband. Een score werd als volgt gegeven:
 - 10 punten als de groep bestaat uit zowel zelfstandige als erkende opvangvoorzieningen
 - 10 punten als de groep bestaat uit opvangvoorzieningen van verschillende organiserende besturen
 - 5 punten als minstens één van die organiserende besturen een zelfstandige onderneming is
 - 5 punten als de groep bestaat uit zowel voorzieningen voor buitenschoolse als voorzieningen voor voorschoolse opvang
 - 5 punten als de groep bestaat uit zowel groeps- als gezinsopvang

De maximale score inzake heterogeniteit was 35.

- De inhoud van de kandidaatstelling werd beoordeeld en gescoord door een jury, uitgaande van het basisconcept voor een Centrum voor Kinderopvang enerzijds en van de vooraf besliste en voor de voorzieningen bekende criteria voor de inhoudelijke beoordeling. De inhoudelijke beoordeling spitste zich toe op de visie achter de kandidatuur en op de intenties en de ambities in de plannen op de vooropgestelde werkterreinen. De maximale score inzake inhoud was 65.
- Elke kandidatuur kreeg aldus een score op 100 punten. De score is een uitdrukking van de kwaliteit en de meerwaarde van de kandidatuur over de diverse criteria.
- Elke kandidatuur werd in één van de zes verschillende mogelijke kandidatuurtypes ingedeeld. De hoogst scorende kandidaturen in elke categorie werd alvast als proefproject voorgesteld, en vervolgens aangevuld met de verder hoogst scorende kandidaturen. Op basis van dit voorstel van de jury heeft de administrateur-generaal van Kind en Gezin de beslissing genomen welke de 16 proefprojecten worden.
- De 16 proefprojecten zijn:

CKO2 Brussel

CKO Kind in Groot-Leuven
CKO Boutersem

CKO De Vloot Genk
CKO Ham

CKO Beveren
CKO Gent-West

CKO Mortsel

CKO Mechelen
CKO Olen-Kasterlee
CKO Herenthout

CKO Brugge
CKO Oostende
CKO Ijzervallei
CKO Torhout
CKO De Koepel arr. Kortrijk

- De 16 proefprojecten betreffen samen minstens 186 verschillende opvangvoorzieningen over alle provincies, voor 9430 plaatsen met erkenning of attest van toezicht. Aldus is nagenoeg 10% van alle formele Vlaamse opvangplaatsen in een proefproject CKO betrokken.
6. De opvolging van de proefprojecten zal gebeuren door Kind en Gezin dat daartoe een team van projectbegeleiders heeft aangesteld. Om een forum te hebben om de sector op de hoogte te houden van en met de sector te overleggen over de ontwikkelingen in deze proefopzet, wordt het Platform Vernieuwing Kinderopvang opgericht. Van dit Platform zullen naast Kind en Gezin deel uitmaken:
- vertegenwoordigers van de lokale overheid
 - vertegenwoordigers van de opvangvoorzieningen zelf
 - vertegenwoordigers van gebruikers van de opvang
 - vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties in de kinderopvang
 - enkele externen met specifieke deskundigheid inzake kinderopvang.

Welke personen concreet deel zullen uitmaken van dit Platform zal in juni 2007 beslist worden. Kind en Gezin heeft daartoe vanuit de sector de nodige kandidaturen ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 170
van 23 mei 2007
van **SONJA CLAES**

Subsidies Nationale Loterij - Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Sinds de Lambermontakkoorden van 2002 is de Vlaamse Gemeenschap zelf verantwoordelijk voor de verdeling van een groot deel van de winst van de Nationale Loterij.

Op programma 40.1 (algemene departementale bestaansmiddelen) neemt het provisioneel krediet ter financiering van de uitgaven gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij (krediet mag verdeeld worden over de sectoren Welzijn en Gezondheid) toe met 603.000 euro (wat het totale provisionele krediet op 1.866.000 euro brengt). Basisallocatie 01.01 wordt gebruikt voor de toewijzing van Lotto-middelen aan het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Bij de begrotingsopmaak werd slechts 80 % van deze kredieten verdeeld. Het krediet wordt nu met de resterende 20 % verhoogd, alsook met een extra te verdelen budget.

1. Kan de minister reeds een overzicht geven van de besteding van de 80 % van deze kredieten? Graag een overzicht per sector en per initiatiefnemer van de middelen die toegekend werden.
2. Welke criteria worden gehanteerd voor het verdelen van de resterende 20 % over de verschillende sectoren? Voor het extra te verdelen budget?

Graag ook een overzicht van wat dit zou betekenen voor de verschillende sectoren en – indien dit reeds duidelijk is – voor de verschillende initiatiefnemers?

3. Hoe verloopt de toewijzingsprocedure concreet?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 23 mei 2007

van **SONJA CLAES**

1. Tot nu toe zijn de kredieten op basisallocatie 01.01 van programma 40.1 nog niet verdeeld naar de betrokken basisallocaties. Na de goedkeuring van de begrotingscontrole in het Vlaams Parlement zal er een globaal herverdelingsbesluit worden opgemaakt voor het volledige krediet van 1.866.000 euro.
2. De kredieten zullen verdeeld worden volgens onderstaand schema:

Pr.	Ba	1.866.000,00	Na begrotingscontrole op basisallocatie 01.01 van programma 40.1
		1.052.000,00	1. Verdeling naar andere basisallocaties
41.2	4102	250.000,00	Dotatie aan het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand voor uitgaven i.v.m. begeleidingsmaatregelen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand
41.3	3404	100.000,00	Subsidies ter ondersteuning van experimentele initiatieven
41.4	3403	320.000,00	Subsidies aan verenigingen en voorzieningen in uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 betreffende de thuiszorg
41.1	3303	50.000,00	Subsidies allerhande in het kader van het welzijnsbeleid
41.7	3425	82.000,00	Subsidies aan diensten en instellingen voor vernieuwende experimentele projecten in de welzijnszorg
41.7	3426	250.000,00	Subsidie aan het georganiseerd vrijwilligerswerk in het kader van de welzijns- en gezondheidssector
		814.000,00	2. Verdeling naar basisallocaties Nationale Loterij
42.2	3380	543.070,60	Subsidies in het kader van het algemeen gezondheidsbeleid, gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij
41.2	3380	178.385,70	Werkingsubsidies voor voorzieningen bijzondere jeugdbijstand gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij
41.1	3380	92.543,70	Allerhande subsidies in het kader van het algemeen welzijnsbeleid, gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij

3. De toewijzingsprocedure van de subsidies wordt geregeld door de regelgeving die van toepassing is in elk van de betrokken sectoren. De toewijzingsprocedure voor de subsidies Nationale Loterij wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de voorwaarden tot toekenning van subsidies afkomstig van de over de Vlaamse Gemeenschap verdeelde winst van de Nationale Loterij. Voor Welzijn en Gezondheid is dit aangevuld door de Omzendbrief WEL 2003/06 – GEZ 2003/02 van 28 november 2003 betreffende de toekenning van subsidies afkomstig van de aan de Vlaamse Gemeenschap toebedeelde winst van de Nationale Loterij. Voor Welzijn werd voor het jaar 2006 een aanvullende omzendbrief opgemaakt (Omsendbrief WEL 2006/4 van 12 september 2006 tot toekenning van de subsidie afkomstig van de winst van de Nationale Loterij, toebedeeld aan de Vlaamse Gemeenschap – extra regeling voor subsidieaanvragen 2006).

Alleen publiek- of privaatrechtelijke verenigingen zonder winstoogmerk, stichtingen, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en vennootschappen met sociaal oogmerk of inrichtende machten als vermeld in artikel 24, § 4, van de Grondwet kunnen een subsidieaanvraag indienen. Ze moeten al gesubsidieerd of gefinancierd zijn door een overheid, tenzij het gaat om sociale, familiale, menslievende vaderlandslievende, wetenschappelijke, culturele of sportieve activiteiten. Alleen organisaties die duidelijk rond een welzijns- of gezondheidsmaterie werken komen in aanmerking. Organisaties die vallen onder de bevoegdheden van het Agentschap Kind en Gezin en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap kunnen terecht bij deze agentschappen, die over eigen middelen van de Nationale Loterij beschikken.

De subsidies worden toegekend voor de werking of voor de projecten of investeringen van de aanvragers. De werkingsubsidies betreffen het dienstjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag voor die subsidies wordt ingediend en kunnen worden ingediend tot 30 juni. De project- of investeringsubsidies betreffen het dienstjaar zelf waarin de aanvraag voor die subsidies wordt ingediend en kunnen worden ingediend tot 30 september.

Elke aanvraag voor subsidies bevat volgende gegevens :

1° een verantwoording omtrent de werking, het project of de investering, de prijzen of beurzen waarvoor de subsidies worden aangevraagd. Dit houdt onder meer in dat de aanvraag :

- a) de doeleinden waarvoor de subsidies worden bestemd, duidelijk omschrijft;
- b) de aangewende middelen vermeldt;
- c) de criteria bepaalt zodat de werking of de mate waarin het project of de investering verwezenlijkt wordt, kan beoordeeld worden;

2° de werkelijke of geraamde kosten en de eventuele opbrengsten;

3° de laatst goedgekeurde resultatenrekening of financieel jaarverslag;

4° een attest van een financiële instelling met vermelding van het rekeningnummer van de aanvrager.

Als de vereiste gegevens bij de aanvraag voor subsidies ontbreken, wordt de aanvrager verzocht om de ontbrekende gegevens binnen de dertig dagen na kennisgeving in te dienen, zoniet komt zijn aanvraag voor subsidies, behoudens in geval van overmacht, definitief te vervallen. Hetzelfde geldt als de aanvrager verzocht wordt aanvullende of bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Er werden geen criteria opgesteld voor de selectie van de ontvankelijke aanvragen. Aan alle ontvankelijke aanvragen wordt een subsidie toegekend. De subsidies worden toegekend binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten. Als de beschikbare begrotingskredieten ontoereikend zijn, worden de subsidies over de begunstigden verdeeld in gelijke dele met een maximum van 50 % van het totaal van de geraamde of werkelijke werkings-, project- of investeringskosten.

Elke beslissing tot toekenning van een subsidie vermeldt tenminste:

1° de identiteit van de begunstigde;

2° de werking, het project of de investering, de prijs of beurs waarvoor de subsidie wordt toegekend;

3° het subsidiebedrag;

4° de betalingswijze;

5° de aard en de omvang van en de nadere regels omtrent de door de begunstigde te verstrekken verantwoording over de aanwending van de ontvangen subsidies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 172
van 23 mei 2007
van **JAN PEUMANS**

Gemeenten - Subsidiëring

Bij het overlopen van de financiële profielen van de Vlaamse gemeenten blijkt voor de ontvangsten nogal eens een verschil te bestaan in de subsidies die gemeenten ontvangen, hetzij van de provincie-, hetzij van de Vlaamse, hetzij van de Belgische overheid.

Naar aanleiding van een schriftelijke vraag van 10 oktober 2003 aan alle ministers, gaf de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden in zijn gecoördineerd antwoord een overzicht van de bestaande subsidiëringen aan gemeenten binnen de respectieve bevoegdheden van de regeringsleden (vraag nr. 13 van 10 oktober 2003 aan minister Van Grembergen, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 938 e.v.).

Graag een geactualiseerde c.q. aangevulde stand van zaken.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende subsidie- en toelagemogelijkheden, renteloze leningen of andere vormen van financiële tegemoetkomingen binnen zijn/haar bevoegdheden en via zijn/haar administraties?

Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.

2. Via welke kanalen kunnen gemeentebesturen de mogelijkheden ter zake raadplegen?
3. Kan de minister, in zoverre er voor die subsidies, toelagen en dergelijke overzichten zouden worden bijgehouden per gemeente, die overzichten meedelen vanaf 2000 c.q. latere inwerkingtreding?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 54, Moerman nr. 56, Vandenbroucke nr. 161, Vervotte nr. 172, Van Mechelen nr. 116, Anciaux nr. 56, Bourgeois nr. 81, Peeters nr. 468, Keulen nr. 150, Van Brempt nr. 144).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 172 van 23 mei 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Marino Keulen, Vlaams minister, bevoegd voor de binnenlandse aangelegenheden..

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 177
van 25 mei 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Rapportering

Binnen het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) zonder rechtspersoonlijkheid opgericht onder de benaming Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Het agentschap werd opgericht voor de uitvoering van het beleid ter zake.

De inspectie bestaat uit de afdeling Welzijn en Gezondheid en de afdeling Kind en Gezin, Personen met een handicap. Men maakt een onderscheid tussen de staf, de financiële inspectie en de secretariaatspool.

1. Kan de minister meedelen hoeveel personen op deze diensten zijn tewerkgesteld, opgesplitst per afdeling en per dienst?
2. Hoe verloopt de rapportering van de bevindingen van deze inspectiedienst aan het parlement?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 25 mei 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. Vooreerst wil ik het geachte lid erop wijzen dat het IVA inspectie slechts één jaar werking achter de rug heeft. Dit agentschap werd gevormd door de samenvoeging van de vier inspectie-entiteiten die onder mijn bevoegdheid vallen namelijk
- de voormalige inspectiedienst van Kind en Gezin
 - de voormalige inspectiedienst van het Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap
 - de voormalige inspectiedienst van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn
 - de voormalige inspectiedienst van de administratie Gezondheidszorg.

De personeelsleden die in deze diensten betrokken waren op het inspectieproces werden overgedragen naar het IVA inspectie. Fusie van diensten is steeds een moeilijke operatie en het IVA inspectie opteerde om de bestaande teams en diensten bij de opstart te behouden. Het organogram waarnaar u verwijst is een voorlopig organogram dat uitdrukking geeft aan deze beleidskeuze.

Werken met twee afdelingen waarbij in de eerste afdeling "Welzijn en Gezondheid" de personeelsleden van de voormalige administraties Gezin en Maatschappelijk Welzijn en Gezondheidszorg werken en in de tweede afdeling de door Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap overgedragen personeelsleden. In afwachting van de aanstelling van een tweede afdelingshoofd werd een interne werkverdeling afgesproken tussen de leidend ambtenaar en het enige overgedragen afdelingshoofd om de diverse teams aan te sturen.

Afdeling	Team	Vte
Diensten van de administrateur-generaal	Administrateur-generaal	1
Diensten van de administrateur-generaal	Secr. Administrateur-generaal	1
Diensten van de administrateur-generaal	Staf	4
Diensten van de administrateur-generaal	Administratieve ondersteuning	11,8
Diensten van de administrateur-generaal	Financiële Inspectie	6
Afd. Personen met een Handicap en Kind en Gezin	Team Kind en Gezin	28,1
Afd. Personen met een Handicap en Kind en Gezin	Team Personen met een Handicap	9
Afd. Welzijn en Gezondheid	Afdelingshoofd	1
Afd. Welzijn en Gezondheid	Secr. Welzijn en Gezondheid	1
Afd. Welzijn en Gezondheid	Team Gezondheid	9
Afd. Welzijn en Gezondheid	Team Welzijn	21,8

2. In het kaderdecreet beter bestuurlijk beleid is in artikel 36 voorzien dat de Vlaamse regering naast het bijhouden van een volledig en geactualiseerd overzicht van alle intern en extern verzelfstandigde agentschappen, hun beheersovereenkomsten en eventuele statuten ook jaarlijks verslag uitbrengt over de activiteiten van deze agentschappen, over de uitvoering van de beheersovereenkomsten.

Er werd geen rapportage over de bevindingen van de inspectiediensten voorzien.

Dergelijke systematische rapportage aan het Vlaams parlement werd ook niet door de voormalige inspectiediensten verstrekt. De eerste voorzichtige stappen naar een elektronische verwerking van de inspectieverslagen worden gezet. Deze data verwerken in een systematische rapportage kan slechts een volgende stap zijn. Deze evolutie kan onmogelijk voor alle sectoren tezelfdertijd opgestart worden. Dit vraagt dat er voor elke (deel)sector en inspectiesoort (erkenning, opvolging, kwaliteit, klacht enz.) een geïnformatiseerde tool, die toelaat om rapporten te trekken, beschikbaar is om de inspectieverslagen op te maken. Momenteel worden enkel de verslagen van het inspectieteam "Kind en Gezin" en van het team "Welzijn" grotendeels elektronisch opgesteld. Het team "Kind en Gezin" slaagde er reeds in deze gegevens te verwerken in een rapport.

De uitdaging voor het IVA inspectie bestaat erin om informaticatechnisch de vier diensten op elkaar af te stemmen zodat alle verslagen binnen één informaticaplatform kunnen worden gedigitaliseerd en binnen dit informaticaplatform een eenduidige rapportagetool wordt ontwikkeld. Op korte termijn zal ik aan het IVA inspectie de nodige middelen ter beschikking stellen om dit informaticaplatform te ontwikkelen.

Momenteel loopt tot 1 juli 2007 een gerichte bevraging van de rusthuizen met betrekking tot MRSA en ik maakte reeds afspraken met het IVA inspectie om de resultaten van deze bevraging in rapportvorm te ontvangen.

Het IVA inspectie vindt het immers zelf uiterst belangrijk om over zijn bevindingen, zelfs naar het grote publiek, te kunnen rapporteren en zal hierin zeker verder investeren. Het IVA wil in deze rapportage specifiek aandacht besteden aan de normen die een invloed hebben op de kwaliteit van zorg, op de normen die voor de burgers belangrijk zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 178
van 25 mei 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Risicoanalyses

Het IVA Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin dient zo'n 8.700 voorzieningen te controleren op het concrete functioneren van de doelgroep met het oog op het evalueren van de conformiteit ten opzichte van de geldende normen, dit in het kader van vergunnings-, attesterings-, of erkenningsprocedure of autonome voortgangscontrole.

Deze controle kan op verzoek van het departement of één van de agentschappen, in het kader van klachten of vanuit een eigen aansturing op basis van een risicoanalyse.

1. Uit welke elementen is deze risicoanalyse opgebouwd en hoe wordt ze uitgevoerd?
2. Wie is er bevoegd om deze risicoanalyse uit te voeren?
3. Op basis van welke elementen of welke resultaten uit de risicoanalyse gaat men over tot controle?
4. Hoe groot is het percentage van controles op basis van de risicoanalyse ten opzichte van het totale aantal controles?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 25 mei 2007

van **BART VAN MALDEREN**

- Het IVA inspectie werkt aan de systematische ontwikkeling van een risico-analyse. Wat betreft de inhoudelijke inspecties wordt de risico-analyse momenteel in hoofdzaak gebaseerd op de resultaten van de vorige inspecties. Gezien er verondersteld kan worden dat de normen een garantie vormen voor de kwaliteit, is de niet-naleving van de normen een goede graadmeter voor het inschatten van het risico. Ook specifieke score-instrumenten zoals de "Kwapoi", waarmee de inspecteur van een zelfstandig kinderdagverblijf de kwaliteit beoordeelt, vormen mede de basis voor de risicobepaling. Daarnaast is klachtanalyse een bijkomend instrument. Kortom alle ernstige vaststellingen van de inspectie kunnen aanleiding zijn voor een verscherpt toezicht door middel van opvolgingsbezoeken. Daar waar mogelijk wordt deze analyse geautomatiseerd. In de toekomst wil het IVA inspectie deze risico-inschatting verder ontwikkelen en aanvullen met kerndata van de betrokken voorzieningen.

Bijvoorbeeld: Een rusthuis met een combinatie van een zwaar zorgprofiel, een laag zorgforfait, een lage dagprijs en een beperkt personeelsbestand...vormt een groter risico dan andere rusthuizen. De verdere ontwikkeling van kruispuntdatabanken en de openstelling van deze gegevens voor inspectiedoeleinden is hiertoe een voorwaarde. Het IVA inspectie volgt deze evolutie zeer nauwlettend op, ondermeer in het kader van haar strategische doelstelling om nog effectiever en efficiënter te inspecteren.

Voor de financiële inspectie werd in de rusthuissector gestart met een risicobepaling hoofdzakelijk op basis van de analyse van de jaarrekeningen. Deze analyse verloopt via een informaticatoepassing. Het IVA inspectie wil dit werkinstrument in de toekomst verder ontwikkelen en uitbreiden naar de andere sectoren. Het kunnen inlezen van de bij de Nationale Bank ingediende jaarrekeningen (momenteel nog in PDF-bestand), de verdere ontwikkeling van kruispuntdatabanken en de openstelling van deze gegevens voor inspectiedoeleinden is hiertoe een voorwaarde.
- In principe voert elke inspecteur deze analyse uit voor zijn/haar voorzieningen/regio. Het IVA inspectie beschikt voor enkele sectoren al over een elektronische verslaggeving. Voor deze sectoren wordt deze analyse ondersteund door de personeelsleden van de staf van het IVA inspectie, die rapporten trekken uit de desbetreffende databanken.

Deze analyse wordt verder aangevuld met dossierstudie door niet betrokken inspecteurs en overleg met de betrokken agentschappen. Intercollegiaal overleg, overleg met de leidinggevende en steekproefcontrole zijn methoden om te bewaken dat de opvolging correct wordt toegepast. Op basis van een collegiaal advies van de inspecteurs bepaalt de leiding van het agentschap de frequentie van opvolging.
- Zie vraag 1. De keuze om tot een controle over te gaan kan moeilijk worden gestandaardiseerd. De inspectie kan bij een bepaalde voorziening heel wat normtekorten vaststellen. Wanneer het echter om een startende voorziening gaat, behoeven deze vaststellingen mogelijks geen stringente opvolging. Dezelfde normtekorten in combinatie met een andere context, kunnen dergelijke opvolging wel noodzakelijk maken. Deze keuze verloopt ofwel via collegiaal overleg ofwel op basis van een overleg met de leidinggevendenden. Ze kan een gevolg zijn van een sectorrapportage of van een bespreking op voorzieningenniveau.

De inspecteur is in principe verantwoordelijk voor deze goede opvolging. Ook hier zijn het intercollegiaal overleg, het overleg met de leidinggevende en steekproefcontrole methoden om een correcte opvolging te bewaken.

4. In 2006 werden er 4845 inspectiebezoeken afgelegd. Hiervan werden er 1734 (35,78%) uitgevoerd in het kader van een procedure (erkenning, vergunning,...). De andere bezoeken waren opvolgingsbezoeken en zijn een gevolg van een risico-inschatting op sector- of voorzieningenniveau. 1051 (21,69%) opvolgingsinspecties werden uitgevoerd in opdracht van de betrokken agentschappen en 2060 (42,51%) opvolgingsinspecties vonden plaats op initiatief van het IVA inspectie zelf.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 179
van 25 mei 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Psychiatrisch Zorgcentrum Rekem - Wachtlijst

Het psychiatrisch verzorgingstehuis (PVT) Rekem ontstond in 1991 uit het ziekenhuis en telt vier sites:

- Ter Bosch met 59 mentaal gehandicapten, uitdovend;
- Rado Lanaken met 60 definitieve klassieke psychiatrie;
- MIN Antwerpen met 24 definitieve forensische bedden;
- Campus Ziekenhuis met een voorlopige huisvesting van 30 definitieve bedden, met 60 definitieve forensische bedden voorzien tegen 2010.

1. Hoeveel personen staan op de wachtlijst voor het PVT Rekem, specifiek op de Campus Ziekenhuis?
2. Hoelang staat een persoon gemiddeld op deze wachtlijst?
3. Waar worden de personen die pas tegen 2010 kunnen worden opgenomen, verzorgd?
4. Plant de minister bijkomende uitbreiding van bedden in de psychiatrische zorgsector?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 25 mei 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. Wat betreft de campus Rado (PVT Lanaken) staan er momenteel 13 personen op de wachtlijst. Wat betreft de campus Rekem staan er momenteel 3 personen op de wachtlijst voor het klassieke PVT en 3 personen voor het forensisch PVT.
2. De gemiddelde wachttijd bedraagt bijna 1 jaar.
3. De personen die pas tegen 2010 kunnen worden opgenomen worden in de regel verzorgd in het psychiatrisch ziekenhuis (OPZC Rekem) of, minder frequent, in een initiatief Beschut Wonen.
4. Er is ons niets bekend omtrent een bijkomende uitbreiding van bedden in de psychiatrische sector. Dit is trouwens een federale bevoegdheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 181
van 25 mei 2007
van **TOM DEHAENE**

Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Kwaliteitscertificaten

Het decreet van 30 april 2004 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer bepaalt in artikel 6: “De Vlaamse regering richt een onafhankelijke commissie op, die belast is met de bepaling, de actualisering en de voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen op grond waarvan een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer een kwaliteitscertificaat kan krijgen. De commissie is samengesteld uit alle actoren die actief zijn op het werkveld.”

De uitvoering daarvan is geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 houdende de oprichting van de onafhankelijke commissie, belast met de bepaling, actualisering en voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer.

1. Wat is de stand van zaken in “de bepaling, de actualisering en de voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen op grond waarvan een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer een kwaliteitscertificaat kan krijgen”?
2. Hoeveel kwaliteitscertificaten werden tot nog toe geweigerd en toegekend, en aan wie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 25 mei 2007

van **TOM DEHAENE**

1. De onafhankelijke commissie, belast met de bepaling, actualisering en voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer is opgericht en samengesteld. Sinds de benoeming van haar voorzitter op 1 april 2007 vergadert de commissie maandelijks. Tot op heden zijn er nog geen inhoudelijke beslissingen genomen.

Er werden tot nog toe geen kwaliteitscertificaten toegekend of geweigerd.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 94
van 16 april 2007
van **JAN LOONES**

Bedrijventerreinen - Kortrijk-Roeselare-Tielt

Vanuit het bedrijfsleven wordt geregeld aangedrongen op de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen.

Oude, bestaande terreinen kunnen wel een nieuwe economische bestemming krijgen, maar vaak is eerst een grondige herstructurering en een dure en ingewikkelde sanering nodig.

1. Kan de minister medelen hoeveel hectare industriegrond er momenteel (april 2007) nog beschikbaar is in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt?
2. Kan de minister ter zake een opsplitsing geven tussen de gronden die een reserve vormen voor de uitbreiding van bestaande bedrijven en de gronden die kunnen aangewend worden voor de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen, en een opsplitsing naar locatie?
3. Kan de minister medelen hoeveel leegstaande bedrijfsgebouwen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt kunnen worden aangewend voor industriële activiteiten (met vermelding van het aantal hectare en hun lokalisatie)?
4. In geval van oude, bestaande terreinen die in aanmerking kunnen komen voor een nieuwe economische bestemming: kan de minister medelen over hoeveel hectare industriegrond dit gaat?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 16 april 2007

van **JAN LOONES**

Om ruimte voor ondernemen te creëren zijn verschillende opties aan de orde die alle onderdeel uitmaken van het aanbodbeleid voor bedrijventerreinen. Reeds bestemde terreinen kunnen verder ingevuld worden. Soms is hiervoor nieuwe infrastructuur nodig. Oude verlaten terreinen kunnen gereed gemaakt worden voor hergebruik. De nodige maatregelen hiervoor kunnen gaan van een opknapbeurt tot zware saneringen, afhankelijk van de situatie ter plaatse. Tenslotte worden in functie van de uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, ook bijkomende bedrijventerreinen bestemd.

1. Op basis van de GIS-inventaris van bedrijventerreinen van VLAO (Vlaams Agentschap Ondernemen) heeft het departement RWO de beschikbaarheid van bedrijventerreinen in de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt in beeld gebracht. De VLao-gegevens (voorheen de GOM-inventaris) dateren van juli 2006. Actuelere gegevens konden vanuit het VLAO niet worden verstrekt. Deze inventarisatie bevat gebruiksgegevens voor bestemde bedrijventerreinen groter dan 5 ha. De kartering en codering zijn opgesteld in functie van de doelstelling van VLAO. Dit betekent dat in eerste instantie gemikt wordt op het verstrekken van informatie aan bedrijven over bouwrijpe percelen of bouwrijp te maken percelen.

Het departement RWO heeft de gegevens van VLAO aangevuld met recente bestemmingswijzigingen (BPA's, sectorale BPA's, RUP's) die niet vervat waren in de VLAO-gegevens en gebieden die niet door VLAO gekarteerd zijn. Deze aanvullingen betreffen 963 ha op een totaliteit van 6186 ha. Volgende resultaten op vlak van beschikbaarheid zijn van belang:

Aanbod bedrijventerreinen:	131 ha
Bruto-aanbod bedrijventerreinen:	278 ha
Gedeeltelijk in gebruik:	415 ha
Traag aanbod bedrijventerreinen:	508 ha

Het onmiddellijk beschikbare aanbod bedrijventerreinen bedraagt 131 ha. Dit betreft terreinen (of gebouwen) die kunnen uitgegeven worden en waarvoor desgevallend vergunningsaanvragen indienbaar zijn. Voor 278 ha (bruto-aanbod) dient de uitrusting aangelegd om ze uitgeefbaar te maken. Voor 415 ha bedrijventerreinen wordt vastgesteld dat ze slechts gedeeltelijk in gebruik zijn. Uit de basisgegevens van de inventaris kan worden afgeleid dat sommige onbebouwde en niet-gebruikte percelen nieuw bestemde terreinen betreffen. Terreinontwikkelaars dienen na te gaan welke delen hiervan uitgeefbaar worden in de toekomst. Op 508 ha traag aanbod rust vandaag een knelpunt dat de ontwikkeling vertraagt. Dit kan gaan over de niet-marktklare leegstand, privaatrechterlijke of publiekrechtelijke redenen of een zonevreemde gebruik. Als doelstelling wordt het noodzakelijk geacht om ten minste 10% van dit traag aanbod op de markt te brengen in de volgende vijf jaar. In een volgende periode zullen bijkomende inspanningen nodig zijn om dit traag aanbod te versnellen.

2. De GIS-inventaris van VLAO, zoals ter beschikking gesteld aan het departement RWO, laat niet toe om een opsplitsing te maken tussen enerzijds gronden die een reserve vormen voor de uitbreiding van bestaande bedrijven en anderzijds de gronden die kunnen aangewend worden voor

de realisatie van nieuwe bedrijven. Een beperkte aanwijzing vanuit het departement RWO die slechts zeer fragmentair een antwoord biedt op de vraag, betreft de oppervlakte gelegen in sectorale bijzondere plannen van aanleg. Ongeveer 200 ha (afwijkende bestemmingen van het gewestplan) is opgenomen in sectorale bijzondere plannen van aanleg voor individuele bedrijven. Er zijn geen systematische gegevens voorhanden over het huidige gebruik van deze terreinen.

De gegevens uit vraag 1 kunnen evenwel worden opgesplitst per arrondissement.

	Arr. Kortrijk	Arr. Roeselare	Arr. Tielt	Totaal 3 arr.
Aanbod	98	11	22	131
Bruto-aanbod	152	105	20	278
Gedeeltelijk in gebruik	238	79	98	415
Traag aanbod	242	138	128	508

Uit deze cijfers blijkt dat inspanningen in de categorieën 'gedeeltelijk in gebruik' en 'traag aanbod' de marktbeschikbaarheid per arrondissement kunnen nog verhogen.

- In de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt zijn 240 bedrijfsruimten opgenomen in de Inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten voor kenmerken van leegstand. Dit vertegenwoordigt een totale oppervlakte van 45,2 ha gelegen in industriegebied en 72 ha deels gelegen in industriegebied.

Volgend overzicht van lokalisatie van bedrijven in industriegebied kan worden gegeven:

- Kortrijk: 14 bedrijfsruimten
- Waregem: 7 bedrijfsruimten
- Anzegem: 5 bedrijfsruimten
- Zwevegem: 3 bedrijfsruimten
- Wevelegem en Harelbeke: elk 2 bedrijfsruimten
- Tielt, Ingelmunster, Kuurne en Wielsbeke: elk 1 bedrijfsruimte

Het overzicht biedt een eerste inschatting van de mogelijke aanwending van de bedrijfsruimten voor industriële activiteiten.

- De GIS-inventaris van VLAO laat niet toe een kwantitatieve inschatting te maken van de mogelijkheid om bestaande terreinen in aanmerking te laten komen voor een nieuwe economische bestemming. Uit de gegevens van de inventaris kan enkel vastgesteld worden dat op een totaliteit van 6185 ha, 4635 ha in gebruik is door bedrijven in juli 2006 of ingenomen wordt door infrastructuur. Deze terreinen die geboekstaafd staan als bezet, zouden op langere termijn potenties kunnen inhouden voor nieuwe economische bestemmingen. In die zin worden er momenteel reeds een aantal opwaarderings- / actualiseringsinspanningen doorgevoerd (initiatieven inzake ICT-toepassingen, meervoudig ruimtegebruik, parkmanagement, innovatieve product/proces ingrepen, ...). Ook in de categorieën 'traag aanbod' en 'gedeeltelijk in gebruik' (zie vraag 1 en 2) komen dergelijke mogelijkheden voor. Evenwel zou iedere situatie op het terrein uitvoerig moeten geanalyseerd worden om de vraag exact te beantwoorden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 95
van 18 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Werking Limburgse Reconversie­maatschappij - Stand van zaken (2)

Ter opvolging van de antwoorden die de minister verstrek­te naar aanleiding van:

- een interpellatie, gehouden in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting op 13 december 2005, over de mogelijke onregelmatigheden bij de Limburgse Reconversie­maatschappij (Handelingen C87 van 13 december 2005, blz. 8-39);
- een vraag om uitleg, gesteld in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting op 17 januari 2006, over het auditrapport naar aanleiding van de mogelijke malversaties binnen de LRM (Handelingen C108 van 17 januari 2006, blz. 1-9);
- een vraag om uitleg, gesteld in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting op 31 januari 2006, over de evaluatie van de LRM-audit (Handelingen C123 van 31 januari 2006, blz. 4-11);
- een schriftelijke vraag van 6 september 2006 over de werking van LRM en Lisom (vraag nr. 184, Websitebulletin publicatiedatum 13-11-2006);
- een schriftelijke vraag van 21 december 2006 over de LRM-audit (vraag nr. 37, Websitebulletin publicatiedatum 14-02-2007);

rijzen een aantal bijkomende vragen.

1. Werd de opmaak van een deontologische code inmiddels afgerond? Graag een afschrift.
2. Conform het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investerings­maatschappijen dient de raad van bestuur van iedere investerings­maatschappij jaarlijks verslag uit te brengen over de uitvoering van het beheers­contract met de Vlaamse Regering. Dit rapport dient vervolgens vóór 30 september meegedeeld te worden aan het Vlaams Parlement.

Ik kan enkel vaststellen dat er tot op heden geen enkel gevolg werd gegeven aan de bepaling uit artikel 12 §5.

Kan de minister alsnog de afschriften bezorgen van deze verslagen?

3. Graag een afschrift van de eigenlijke beheers­overeenkomst tussen de Vlaamse Regering en de LRM.
4. Graag ontvang ik ook de afschriften van de verslagen over de uitvoering van de beheers­contracten met de nv Lisom en een afschrift van de eigenlijke beheers­overeenkomst.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 18 april 2007

van **JAN PEUMANS**

1. NV LRM heeft aan Ernst & Young gevraagd om een gedragscode voor de bestuurders en de medewerkers van de LRM-groep (met uitzondering van NV LISOM) op te stellen. Het door hen voorbereide ontwerp van gedragscode werd besproken tijdens het auditcomité van NV LRM d.d. 16 april 2007 en het directiecomité van NV LRM d.d. 16 april 2007. Vervolgens werd aan Ernst & Young gevraagd om de opmerkingen van NV LRM te verwerken, wat inmiddels gebeurde. De gedragscode voor de bestuurders en de gedragscode voor de medewerkers worden eerlang, met name op 24 mei 2007 ter goedkeuring voorgelegd aan de raad van bestuur van NV LRM.
Ik zal niet nalaten, afschrift van deze gedragscode, éénmaal goedgekeurd, aan de commissie Financiën & Begroting over te maken.
2. Terzake verwijs ik naar punt 1 van het antwoord op vraag nr. 37 van 21 december 2006. Ik informeer de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens dat het jaarverslag 2006 en de jaarrekening 2006 werden goedgekeurd op de raad van bestuur d.d. 19 april 2007 en worden voorgelegd aan de algemene vergadering op 21 mei 2007. Zoals ik ook voorheen reeds heb aangestipt: de uitvoering van de beheersovereenkomst wordt door LRM meestal, samen met haar jaarverslag, aan haar enige aandeelhouder, het Vlaams Gewest overgemaakt. Op basis van de mij aangeleverde gegevens, geef ik in mijn jaarlijkse beleidsbrief op een geïntegreerde wijze, voor zowel PMV, LRM, LISOM, VPM en Gimvindus aan het Parlement een uitvoerige beschrijving van hun realisaties en de verwachtingen, die ik als verantwoordelijk minister t.a.v. deze investeringsmaatschappijen, na samenspraak met het Parlement wens te formuleren. Ik meen dat aldus ruim wordt voldaan aan artikel 12 §5.
3. Heden is nog steeds de beheersovereenkomst die op 25 maart 1999 werd gesloten tussen NV LRM en het Vlaamse Gewest, van kracht. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een afschrift van deze beheersovereenkomst. Op 19 april 2007 heeft NV LRM een ontwerp van samenwerkingsovereenkomst tussen NV LRM en het Vlaamse Gewest aan mij overgemaakt. Dit ontwerp wordt thans besproken binnen de Regering.
4. Ik laat de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij de gevraagde documenten van NV LISOM geworden:
 - Het jaarverslag 2003 en de jaarrekening 2003;
 - Het jaarverslag 2004 en de jaarrekening 2004;
 - Het jaarverslag 2005 en de jaarrekening 2005;
 - Het afschrift van de beheersovereenkomst.

Ik informeer de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens dat het jaarverslag 2006 en de jaarrekening 2006 worden voorgelegd aan de algemene vergadering op 21 mei 2007.

BIJLAGEN

1. Jaarverslag 2003 en jaarrekening 2003
2. Jaarverslag 2004 en jaarrekening 2004

3. Jaarverslag 2005 en jaarrekening 2005
4. Beheersovereenkomst tussen Vlaams Gewest en NV LRM
5. Beheersovereenkomst tussen Vlaams Gewest en NV LISOM

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.001.1.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.001.2.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.004.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.005.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.002.1.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.002.2.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECHELEN/95/antw.095.bijl.003.1.pdf

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 96
van 18 april 2007
van **BART CARON**

Bescherming monumenten en landschappen - Stand van zaken

Vorig jaar stelde ik de minister reeds een gelijkaardige vraag. Toen kreeg ik een uitgebreid antwoord op mijn vraag naar het aantal beschermde monumenten in 2005 (vraag nr. 79, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-04-2006).

Om onze architectuur te vrijwaren van volledige verdwijning, bestaat er een procedure om “oude” monumenten en landschappen te beschermen.

In de beleidsnota van de minister vind ik onder uitgangspunt 2 het volgende terug:

”Het behouden van de erfgoedwaarden door deze te beschermen blijft een beleidsoptie. Het instrumentarium waarmee erfgoed beschermd wordt is echter aan evaluatie toe. Eerder dan belemmerende erfdienstbaarheden op te leggen vanuit een absoluut gestelde erfgoedwaarde, zal elke potentiële erfgoedbescherming de overweging moeten maken welke erfgoedkenmerken belangrijk genoeg worden geacht om ook materieel mee te nemen naar de volgende generaties, gelet op hun brede maatschappelijke ontwikkelingspotenties. Eventueel materieel verlies van erfgoedkenmerken kan opgevangen worden door studie en archivering, waarbij uiteraard het Charter van Venetië de leidraad blijft. Beschermingsdoelstellingen zullen dan ook veel explicieter moeten geformuleerd worden en dienen meer oog te hebben voor het beheer.

In sommige gevallen is beschermen niet nodig of wenselijk. De inventaris geeft het globale erfgoedbestand weer. Het kan als een eerste vorm van vrijwaring van de erfgoedwaarden worden beschouwd, in onrechtstreekse en papieren vorm. De inventarisgegevens vormen een waardevolle basis voor objectieve adviesverlening met een erfgoedtoets en zorgen op hun manier rechtstreeks voor instandhouding. Erfgoed dat uiteindelijk niet expliciet een beschermingsstatuut krijgt, vergt een eigen soort aandacht.

Enige begeleiding bij de omgang met niet-beschermd erfgoed is niet onbelangrijk en hoeft ook niet problematisch te zijn. Een vakgroep niet-beschermd erfgoed zou zich kunnen buigen over dergelijke vormen van onrechtstreeks beheer.

Wanneer er alsnog wordt overgegaan tot bescherming, dient de draagwijdte van de bescherming weloverwogen te zijn. In sommige gevallen zal een algemene en bindende bescherming noodzakelijk blijven, in andere gevallen zal een grotere soepelheid aan de dag worden gelegd. De komende jaren zal er werk gemaakt worden van graduele en specifieke beschermingsregels die de belangrijkste erfgoedwaarden vrijwaren, maar die een gepaste hedendaagse herbestemming niet in de weg staan.

Het staat buiten kijf dat de topmonumenten van Vlaanderen onder een maximale bescherming zullen blijven staan. Hier wordt expliciet gesteld dat bepaalde erfgoedwaarden absoluut zijn, m.a.w. dat bepaalde aspecten kost wat kost moeten worden bewaard. Beschermen kan daarin erg letterlijk worden genomen: het waken over erfgoedaspecten die een moeilijk alternatief vormen voor moderne

oplossingen. Omdat dit taxerend werkt, dient echter aan de hand van strenge criteria te worden geredeneerd.

Aangezien heel wat van ons erfgoed beschermd is, is het van belang het bestaande bestand te toetsen. Reeds bestaande beschermingen moeten kunnen worden heroverwogen en/of genuanceerd. Vooral bij de aantasting van de intrinsieke waarde en als nieuwe kansen zich aanbieden voor een kwaliteitsvolle ontwikkeling moet de bescherming opnieuw geëvalueerd kunnen worden, of eventueel zelfs opgeheven.”

In de beleidsbrief 2006-2007 lees ik op pagina 58 bij doelstelling in hoofdstuk 3, van het Luik 2: Onroerend Erfgoed, het volgende:

“Zoals ik al in mijn beleidsnota heb aangegeven, blijft beschermen een belangrijk aspect van het Vlaamse onroerend-erfgoedbeleid, maar enkel mits selectie op evenwaardige basis, aan de hand van duidelijke criteria en mits inachtneming van voldoende flexibiliteit. Daarom vormt een themaschichtologische benadering het uitgangspunt bij het te voeren beschermingsbeleid. Deze aanpak garandeert een gelijkwaardige behandeling van gelijkaardige onroerend-erfgoedvormen binnen een objectief, duidelijk en transparant kader. De beschikbaarheid van een inventaris is van wezenlijk belang voor de realisatie van eender welk beschermingsbeleid. Gedurende deze legislatuur blijf ik daarom alvast de nadruk leggen op de afwerking van de geografische inventaris. Tegelijkertijd moet worden nagedacht over nieuwe instrumenten die complementair kunnen zijn met de klassieke bescherming. Het is bovendien duidelijk dat ook lokale en provinciale overheden op hun manier een rol kunnen spelen inzake behoud en bescherming wanneer ze voldoende gestimuleerd en ondersteund worden.

Dit kwalitatieve beschermingsbeleid kan bovendien niet losgekoppeld worden van een geoptimaliseerd beheersbeleid. Een gepast courant gebruik geeft zonder twijfel de beste garantie voor het behoud op lange termijn, zowel voor het erfgoed op zich als voor de uitstraling ervan op de ruime omgeving. Daarom wil ik het pro-actieve karakter van onderhoud eens te meer stimuleren en benadrukken.”

1. Hoeveel monumenten en landschappen heeft de minister definitief beschermd in de periode 1 januari 2006 tot 31 december 2006?

Zijn er markante verschillen met de jaren voordien?

2. Hoeveel monumenten en landschappen heeft de minister voorlopig beschermd in de periode 1 januari 2006 tot 31 december 2006?
3. Als er grote verschillen zijn tussen 2006 en de jaren voordien, welke zijn hiervoor de motieven?
4. Hoe meent de minister waardevol onroerend erfgoed dat nu nog niet beschermd is in de toekomst te beschermen? Welke instrumenten gaat hij daarvoor inzetten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 18 april 2007

van **BART CARON**

1. tot en met 3. In 2006 werden 86 monumenten, 2 stadsgezichten 10 dorpsgezichten, 3 landschappen en 1 archeologisch monument voorlopig beschermd. Naast deze traditionele beschermingen werd voor het eerst ook een schip (de “Crangon”) voorlopig beschermd als “varend erfgoed”, en werden de eerste 5 ankerplaatsen aangeduid, als eerste stap in het afbakenen van erfgoedlandschappen. Bovenop de voorlopige beschermingen werden in 2006 86 monumenten, 4 stads- of dorpsgezichten en 1 landschap definitief beschermd. Voor de vergelijking van deze cijfers tot de voorgaande jaren, verwijs ik naar mijn antwoord op schriftelijke vraag 79 van 25 januari 2006. De verschillen met de vorige jaren zijn meer bepaald te wijten aan de heroriëntatie van het beschermingsbeleid en de toepassing van nieuw beschermingsinstrumentarium. Na een noodzakelijke implementatieperiode neemt het aantal beschermingen in elk geval opnieuw toe, en deze trend lijkt zich nu al te bevestigen voor 2007. Dit was overigens ook mijn prognose naar aanleiding van de bespreking van mijn laatste beleidsbrief in de commissie Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed. Met een instrument als “erfgoedlandschappen” worden overigens virtueel veel meer beschermd dan via het klassieke beschermingsinstrumentarium. Er zijn weliswaar “slechts” vijf ankerplaatsen aangeduid, maar deze staan bijvoorbeeld voor 85 items uit de inventaris van het bouwkundig erfgoed, 10 archeologische vindplaatsen uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI), en dan wordt het landschappelijke erfgoed nog buiten beschouwing gelaten. Het schaalverschil tussen een beschermd monument en een ankerplaats maakt dat de 108 beschermde entiteiten feitelijk slaan op minstens dubbel zoveel virtueel beschermde ergoeditems.
4. De krachtlijnen van mijn beschermingsbeleid zijn uitvoerig toegelicht in mijn beleidsnota en opeenvolgende beleidsbrieven, worden gedeeltelijk hernomen in het antwoord op de reeds vermelde vraag 79, en beperken zich dus niet tot de passages die zijn aangehaald in de aanhef van de huidige vraag. Inzake beheers- en financieringsinitiatieven verwijs ik eveneens naar mijn beleidsbrief, en voor wat betreft het restauratie- en onderhoudspremiebeleid in het bijzonder ook naar mijn antwoord op recente uw vraag om uitleg ter zake. De krachtlijnen van al deze documenten blijven onverminderd gehandhaafd.
Voor een actuele stand van zaken met betrekking tot het thematisch-typologische beschermingsbeleid en de inventarisatie, verwijs ik naar mijn antwoord op schriftelijke vraag 72 van 18 februari 2007. In 2007 zijn we wat deze aspecten betreft volop op kruissnelheid aan het komen.
Los van de klassieke beschermingen zet ik daarnaast in op het nieuwe beschermingsinstrumentarium. Na de eerste (proef)bescherming van varend erfgoed verwacht ik dit jaar verschillende nieuwe dossiers, parallel met de vorderende thema-inventaris. Het is de bedoeling dat de beschermingsdossiers varend erfgoed meer bepaald inzake beheersplanning voorbeelden worden voor de klassieke monumentendossiers. Daar wordt nu volop aan gewerkt.
Vanuit mijn bekommernis om de afstemming tussen de beleidsvelden onroerend erfgoed en ruimtelijke ordening, begrijpt u ongetwijfeld dat ik veel verwacht van de erfgoedlandschappen. De aanduiding van de eerste ankerplaatsen was een waardevolle leerschool voor het ontwikkelen van goede dossierstandaarden. Op basis van de opgedane ervaring kunnen nu aan een versneld tempo nieuwe dossiers worden opgemaakt. Mijn administratie rekent op 10 à 15 nieuw aangeduide ankerplaatsen per jaar. Gelet op hoger vermelde cijfers, zal dit een exponentiële aangroei betekenen van het aantal virtueel beschermde ergoeditems. De cruciale tweede stap zal evenwel

zijn om de eerste aangeduide ankerplaatsen effectief om te zetten in erfgoedlandschappen. Dat zal de ultieme test worden voor de rekbaarheid van ons planningsinstrumentarium en de samenwerkingsmogelijkheden met provincies en gemeenten. Als het experiment werkt, ligt de weg open om het principe van de erfgoedlandschappen – dat in theorie toch neerkomt op geïntegreerde en integrale erfgoedzorg - uit te breiden naar stedelijk gebied.

Ik ben er trouwens van overtuigd dat de integratie van de administraties ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed in het departement Ruimtelijke Ordening Woonbeleid en Onroerend erfgoed (RWO) garant voor nog meer succesvolle synergieën (ik verwijs hierbij ook naar mijn antwoord op uw vraag om uitleg inzake Beter Bestuurlijk Beleid). Naar aanleiding van de reeds vermelde toelichting van mijn beleidsbrief in de commissie Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, heb ik bijvoorbeeld gesteld dat het mijn droom is om een link te creëren tussen het vergunningenbeleid – en meer bepaald de sloopvergunning – van ruimtelijke ordening, en de inventaris “Bouwen door de eeuwen heen”. Momenteel is deze inventaris een compleet vrijblijvend document. Met een link tussen beide komen er als het ware duizenden nieuwe beschermingen tot stand. Bedoeling is dat voor de sloop van een geïnventariseerd gebouw een advies moet komen van de administratie onroerend erfgoed.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 97
 van 18 april 2007
 van **JAN PEUMANS**

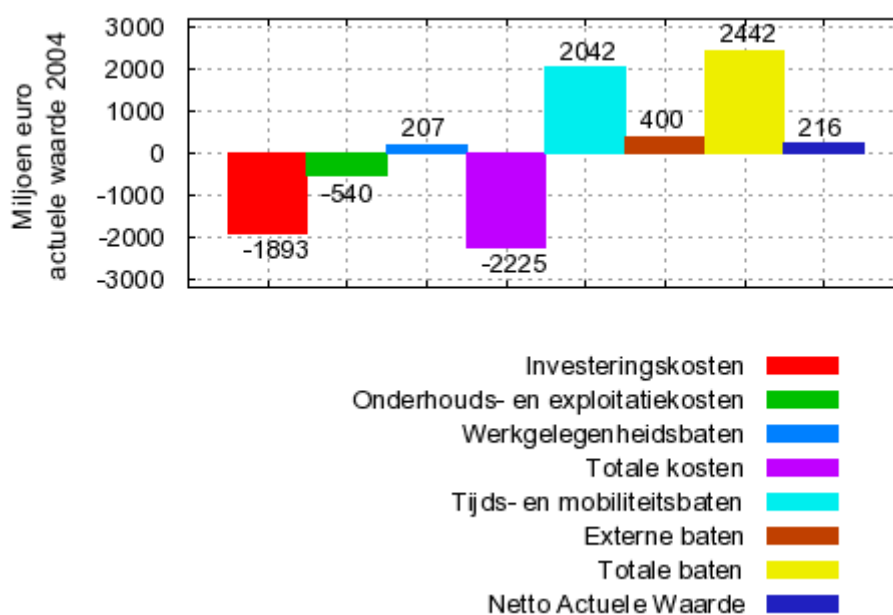
Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse

Naar aanleiding van het testen van de maatschappelijke rentabiliteit van de weg- en openbaar vervoersprojecten van het Masterplan Antwerpen, werd in 2004 de definitieve versie van de maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor deze projecten opgesteld. Ik verwijs hiervoor naar het document: MKBA-rapport Masterplan Antwerpen, november 2004.

Bij de uiteindelijke afweging van de kosten en baten, besluit het rapport dat aanzienlijke reistijdwinsten voor zowel vracht- als personenverkeer, de mobiliteitsbaten door de verbetering en uitbreiding van het openbaarvervoersnet en de verwachte positieve effecten op de verkeersveiligheid tot de belangrijkste baten behoren van het Masterplan.

Daartegenover staat echter wel de tijdelijke aantasting van enkele natuurlijk waardevolle gebieden en een verandering in de ruimtelijke spreiding van de geluidsoverlast. De maatschappelijke kosten hiervan worden geïnternaliseerd in de projectkosten door de uitvoering van milderende maatregelen bij de aanleg van de infrastructuur. Ook wordt visuele hinder veroorzaakt door de aanleg van de Oosterweelverbinding.

De uiteindelijke kosten en baten zien er als volgt uit:

(Bron: Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel, MKBA (2004) p. 60)

Belangrijk bij deze figuur is de Netto Actuele Waarde, geschat op 216 miljoen euro. Wat echter zeer opmerkelijk is, zijn de totale kosten voor het gehele Masterplan Antwerpen, geschat op 2.225 miljoen euro.

In 2004 werden deze cijfers als recent beschouwd, maar intussen lezen we in het verslag van het Rekenhof aan de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, goedgekeurd in de Nederlandse kamer op 12 maart 2007, dat de totaalkosten van het Masterplan Antwerpen op 3.837,89 miljoen euro worden geschat, wat 1.612 miljoen euro meer is dan wat men in 2004 voor ogen hield.

De vraag is echter wat zou gebeuren indien deze MKBA vandaag een update kent, waar de huidige kosten een stijging kennen tot 3.837,89 miljoen euro. Dat de baten intussen ook een toename kennen, is vrijwel zeker. Maar de toename bij de baten is wellicht nooit groot genoeg om de toename van de kosten te dekken, en ook de netto actuele waarde van 216 miljoen euro uit 2004 is dan ontoereikend.

Gegeven deze actuele feiten, had ik van de ministers graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Denkt de minister niet dat het tijd wordt om een actuele schatting te laten maken van de huidige kosten en baten?
2. Eén van de hoofdlijnen voor het opstellen van deze MKBA is dat ze de projecten moet testen op hun rendabiliteit, en het geheel moet testen op de maatschappelijke rendabiliteit.

Hoe staat de minister tegenover de financiering van niet-rendabele projecten?

3. Indien blijkt dat hier een negatieve rendabiliteit aanwezig is, dan is het volgens de voorwaarden van de MKBA een teken van inefficiënt overheidsbeleid.

Hoe staat de minister tegenover deze signalen van inefficiënt overheidsbeleid?

4. Indien hier effectief, na de update, sprake is van een negatieve netto actuele waarde, dan ontstaat ook het probleem dat de Europese Investeringsbank, die pas tot financiering overgaat nadat is aangetoond dat de projecten maatschappelijke rendabiliteit kennen, haar toegekende lening ter waarde van 700 miljoen euro kan intrekken.

Heeft de regering deze mogelijkheid in overweging genomen, en hoe zal het wegvallen van dit bedrag dan worden opgevangen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 97) Peeters (nr. 417) en Van Brempt (nr. 124).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 18 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 98
van 24 april 2007
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Beschermde gebouwen - Isolatie

In het kader van de Kyoto-doelstellingen worden tegenwoordig vanuit de overheid tal van sensibilisatiecampagnes gevoerd, maatregelen genomen en betoelagingen en fiscale voordelen voorzien die erop gericht zijn om de mensen ertoe aan te zetten zo zuinig mogelijk om te gaan met energie en hun huizen zo goed mogelijk te isoleren.

Eigenaars van beschermde monumenten en van gebouwen gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten, worden echter vaak van overheidswege met een verbod geconfronteerd om hun huis beter te isoleren. Zo wordt het hen vanuit de diensten van monumentenzorg vaak verboden om oude en meestal tochtige ramen met enkel glas, te vervangen door nieuwe ramen die niet alleen beter sluiten, maar uiteraard ook voorzien van isolerend glas. Het gevolg voor deze eigenaars is dat zij noodgedwongen permanent met een erg hoge energiefactuur opgezadeld blijven zitten en uiteraard niet kunnen profiteren van de talrijke fiscale en betoelagingsvoordelen die van overheidswege worden aangeboden met het oog op een betere isolatie.

Wat is het beleid van de minister ten aanzien van deze problematiek?

Het lijkt billijk dat de overheid in een financiële tegemoetkoming voorziet voor de eigenaars van beschermde monumenten en van gebouwen die gelegen zijn in beschermde stads- en dorpsgezichten, die van overheidswege om die redenen van monumentenzorg geconfronteerd worden met een verbod om hun woningen beter te isoleren en daardoor permanent met hogere energiefacturen geconfronteerd worden?

Welke initiatieven worden er ter zake genomen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 24 april 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

In het kader van het Kyoto-protocol heeft de Vlaamse overheid met het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties, normen opgelegd rond energiebesparingen. Artikel 7, 1° van dit decreet voorziet evenwel de mogelijkheid voor vrijstelling of afwijking op de eisen voor de energieprestatie en het binnenklimaat (EPB) voor beschermde monumenten, gebouwen die deel uitmaken van een beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap, en zelfs voor gebouwen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Die mogelijkheid is ingegeven door het feit dat voor het erfgoed in eerste instantie de intrinsieke erfgoedwaarde primeert. Net daar ligt immers de meerwaarde voor de gemeenschap en daaruit voortvloeiend het algemeen belang.

Dat neemt niet weg dat in de praktijk getracht wordt ook bij (beschermd) erfgoed de meest doeltreffende ingrepen aan te wenden die het energieverbruik en de CO₂-emissie kunnen verminderen. Uit een onderzoek (2001) van het VITO naar de invloed van gebouwisolatie en installatie-technische maatregelen op het energieverbruik en de CO₂-emissie, blijkt dat het plaatsen van een condensatieketel op aardgas en het aanbrengen van de nodige isolatie de grootste impact heeft. Deze beide ingrepen worden door Onroerend Erfgoed normaal gezien toegestaan. Alleen wanneer het om uitzonderlijke daken gaat waar het binnendakvlak of de balkenlaag zichtbaar moet worden gehouden, is dit niet mogelijk.

De toenemende aandacht voor energiebesparende maatregelen heeft er ook voor gezorgd dat steeds meer alternatieve producten op de markt komen die enerzijds de intrinsieke erfgoedwaarde van een monument respecteren en anderzijds energiebesparend zijn. Tegenwoordig is er dan ook beglazing op de markt die thermisch isolerend is, waarvan het uitzicht aansluit bij de oude glassoorten en die vaak past in de bestaande sponningen. Voorbeelden hiervan zijn het *Van Ruysdael gelaagd glas*, *Restaurationsglas van Lamberts*, *Dörr Monumentendubbelglas*, *Classique-glas van Allwin* en het *'Vacuümglas' van Glaverbel (SPACIA-glas)*. Daarnaast kan in een aantal gevallen een dubbele beglazing worden gemaakt met één of twee hermaakte oude glassoorten (zoals *Colonial-glas*) waardoor het historisch uitzicht goed behouden blijft en de isolerende waarde wordt verhoogd. Uiteraard zullen de concrete mogelijkheden steeds per individueel dossier moeten worden beoordeeld.

Wanneer de noodzaak voor het onderhoud of de restauratie van de ramen en de beglazing kan worden aangetoond en dit gebeurt met het nodige respect voor de intrinsieke erfgoedwaarden, kan binnen de modaliteiten van de regelgeving terzake gebruik worden gemaakt van onderhoudspremies, restauratiepremieën en fiscale aftrek.

Tot slot kan ik u ook meedelen dat ik binnen mijn beleid permanent aandacht besteed aan deze problematiek. Zo heb ik enkele weken geleden aan mijn administratie (en dan vooral het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed) de opdracht gegeven een traject op te starten waarbij samen met een aantal bevoorrechte partners zoals Monumentenwacht en het WTCB uitgekeken wordt naar allerlei alternatieve mogelijkheden die de toenemende eisen inzake emissie en klimaatregeling kunnen verzoenen met het behoud van de intrinsieke erfgoedwaarden van het historisch waardevol erfgoed.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 102
van 3 mei 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Fonteinpad Ichtegem - Afsluiting

De omgeving van het kasteel van Wijnendaele is zonder twijfel één van de mooiste plekjes van de regio. Dit gebied is zelfs zo uniek dat het als landschap beschermd werd. Ondanks de beperkte wandelmogelijkheden (o.m. door de illegale afsluiting van voetweg 21 halverwege de jaren 90) is dit gebied erg geliefd bij recreanten en natuurliefhebbers. Het was dan ook niet meer dan logisch dat Westtoer dit prachtige gebied in het provinciale fietsroutenetwerk wilde opnemen.

In november 2005 nam de gemeente Ichtegem, op vraag van Westtoer, de principiële beslissing om een stuk van voetweg 21 af te schaffen in ruil voor het gebruik van de “Duitse betonweg”.

Deze ruil roept nogal wat vragen op, omdat deze betonweg al sinds mensenheugenis gebruikt wordt door fietsers en voetgangers. Het is dus, het algemeen belang in acht genomen, niet redelijk om een illegaal afgesloten openbare buurtweg af te schaffen in ruil voor het gebruik van een reeds bestaande en gebruikte weg. Door deze “ruil” zouden ook het Fonteintje, een beschermd monument dat onlangs met gemeenschapsgeld fraai werd gerestaureerd, en de unieke omgeving ervan definitief onbereikbaar worden.

Ondertussen loopt het fietsroutenetwerk effectief over de “Duitse betonweg”, maar de toekomst van voetweg 21 blijft onzeker. Niet alleen is het Fonteinpad nog steeds illegaal afgesloten en verwaarloosd, er is ook nog geen beslissing genomen over de toekomst van deze buurtweg. De voetweg blijft dus bedreigd door een mogelijke afschaffing.

Zijn de diensten van de minister ervan op de hoogte dat het Fonteintje, een beschermd en gerestaureerd monument, door bovengenoemde “ruil” onbereikbaar en afgesloten is voor de gemeenschap?

Is het de bedoeling dat voetweg 21 (het Fonteinpad), de weg die naar het fonteintje loopt, afgesloten blijft? Het zou immers toch veel logischer zijn om deze op te nemen in een wandelparcours. Zo ja, waarom? Zo nee, wat wordt hieraan gedaan en wanneer?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 3 mei 2007

van **STERN DEMEULENARE**

Mijn administratie heeft tot op heden slechts informele informatie met betrekking tot het dossier "Fonteinpad". Westtoer zou de intentie hebben om het tracé van een provinciale fietsroute via deze buurtweg te verleggen naar een betonweg, die leidt over een privé-eigendom, vandaag onderdeel van het kasteel van Wijnendaele. Er zou een principiële akkoord zijn bereikt met de eigenaar, en in uitvoering hiervan zou aan de gemeente Ichtegem zijn verzocht om parallel met de tracéwijziging ook de voetweg te verplaatsen. De gemeente heeft in dit licht een technisch dossier uitgewerkt en overgemaakt aan de bevoegde diensten van de provincie. Er schijnt evenwel nog geen formele procedure te zijn opgestart tot afschaffing of verplaatsing van de buurtweg "Fonteinpad".

Op 15 maart jongstleden heeft mijn administratie de provincie West-Vlaanderen, de gemeente Ichtegem en de betrokken privé-eigenaar in elk geval per brief om meer uitleg verzocht. Het Wijnendalebos is immers een beschermd landschap, en voor ingrepen in beschermde landschappen, zoals het afschaffen van voetwegen, moet mijn administratie officieel geconsulteerd worden. De toegankelijkheid van het beschermde landschap is overigens een vereiste, omdat de Roopijfontein zich op het domein bevindt. Voor de restauratie van deze fontein, beschermd als monument, is immers een dubbele restauratiepremie toegekend, en publieke toegankelijkheid is in dat geval een voorwaarde. Zodra er duidelijkheid is over de intenties van de provincie West-Vlaanderen en de gemeente Ichtegem, kan worden ingeschat in hoeverre het noodzakelijk is om verdere stappen te ondernemen. Een antwoord op de aangehaalde brief is daarom cruciaal. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de situatie hoe dan ook zo snel mogelijk op te klaren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 103
van 3 mei 2007
van **BART CARON**

Fleriskothoeve Middelkerke - Bescherming

Het Fleriskot is een historische hoeve op een terp daterend uit de 18de eeuw, waarvan in de streek rond de Noordzee en de polders er maar weinig de tand des tijds doorstaan hebben. De oorspronkelijke hoeve, Hof Ten Diken, op dezelfde plek dateert van nog vroeger.

Bovendien is het zo goed als zeker dat onder de grond de restanten te vinden zijn van de 11de-eeuwse Tempeliercommanderij, een voorloper van de veel bekendere commanderij van Slijpe. Daarnaast is de hoeve onlosmakelijk verbonden met de legende van Fleris, de boerenknecht die een dienaar van de duivel was.

Het gaat hier dus om Erfgoed met een grote letter E.

Omdat de eigenaar een afbraakvergunning gevraagd én gekregen heeft van het Middelkerkse schepencollege, wordt deze hoeve momenteel met sloop bedreigd. Ondertussen verwaarloost de eigenaar deze boerderij en heeft hij ramen en deuren open gezet.

Er was in het schepencollege van Middelkerke weliswaar geen unanimitéit over de vergunning, waardoor schepen Verdonck van Middelkerke Monumenten en Landschappen gevraagd heeft een beschermingsprocedure op te starten. Monumenten en Landschappen gaf ondertussen een ongunstig advies aan Stedenbouw betreffende de afbraak, waardoor een eerste stap in de goede richting lijkt gezet. Alleen is het uiteraard niet zeker dat Stedenbouw dit advies gaat volgen.

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier en het advies van Monumenten en Landschappen aan Stedenbouw?
2. Neemt hij, alle criteria in acht genomen, de nodige initiatieven om de waardevolle historische hoeve Fleriskot in Middelkerke te beschermen?

Welke maatregelen neemt hij om de afbraak tegen te gaan? Wat doet hij om het verval te stoppen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 3 mei 2007

van **BART CARON**

1. De Fleriskothoeve wordt vermeld in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de gemeente Middelkerke, de site is als puntrelict opgenomen in de landschapsatlas, en staat bovendien bekend als een archeologische relictplaats. Om die redenen bracht mijn administratie een gemotiveerd ongunstig advies uit met betrekking tot de sloopaanvraag. De sloopvergunning werd op deze basis geweigerd, hoewel het gemeentebestuur de afbraak van de hoeve initieel wel gunstig gezind was. Er werd tegen de weigering vooralsnog geen beroep aangetekend.
2. Mijn administratie deed mij mee dat het bouwkundige erfgoed op het grondgebied Middelkerke volledig is geïnventariseerd, dat op basis van deze inventaris een representatieve selectie is gemaakt van het beschermingswaardige erfgoed in de gemeente, en dat dit in 2002 heeft geresulteerd in een sluitende beschermingsronde. Daarmee zou in Middelkerke alles beschermd zijn wat op Vlaams niveau voldoende representatief wordt geacht. De Fleriskothoeve werd naar aanleiding van de globale beschermingsronde mee geëvalueerd, maar werd noch in bouwkundig, noch in landschappelijk, noch in archeologisch opzicht als beschermingswaardig beschouwd. Dat een gebouw niet op Vlaams niveau wordt beschermd, betekent echter niet dat het niet waardevol kan zijn op gemeentelijk niveau. De inventaris biedt een globaal overzicht, zonder daarbij een waarde-oordeel te vellen, en kan dan ook perfect als leidraad worden gebruikt voor een gemeentelijk erfgoedbeleid, inzonderheid via plannings- en vergunningsinitiatieven. Via deze weg kan ook niet-beschermd erfgoed, dat op gemeentelijk niveau voldoende belangrijk wordt geacht, op een flexibele wijze voor de toekomst worden gevrijwaard. Los daarvan heeft de Fleriskothoeve blijkbaar een nieuwe eigenaar, die zich eerder behoudsgezind opstelt. Hij wil de bestaande gebouwen maximaal behouden en zo snel mogelijk renoveren. In functie daarvan voert hij besprekingen met mijn administratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 104
van 4 mei 2007
van **TOM DEHAENE**

Reclameborden lokale verenigingen - Vergunningplicht

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt onder andere:

“Art. 3. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende werken, handelingen en wijzigingen, die uitgevoerd mogen worden voorzover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, [ruimtelijke uitvoeringsplannen, bijzondere plannen van aanleg], verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving: [4° de plaatsing van de volgende publiciteitsinrichtingen of uithangborden:

- a) de bevestiging aan een vergund gebouw van niet-lichtgevende uithangborden, met een totale maximale oppervlakte van 4 vierkante meter;
- b) publiciteitsinrichtingen die voortvloeien uit wettelijke of reglementaire bepalingen;
- c) publiciteitsinrichtingen die enkel informatie van de overheid bevatten of deel uitmaken van sensibiliseringscampagnes van de overheid;
- d) door de overheid beschikbaar gestelde dragers met het oog op socio-culturele en politieke affichage;
- e) verkiezingspubliciteit, op voorwaarde dat gezamenlijk aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - 1) het betreft een verkiezing van het Europese, nationale of Vlaams parlement, of het betreft provincie-, gemeente- of districtsraadsverkiezingen;
 - 2) de publiciteit wordt aangebracht in een woongebied in de ruime zin, een industriegebied in de ruime zin of op een huiskavel;
 - 3) de publiciteit heeft een maximale oppervlakte van 4 vierkante meter per bord;
 - 4) de publiciteit wordt aangebracht ten vroegste vanaf de aanvang van de sperperiode voor de verkiezingen en wordt verwijderd ten laatste 14 dagen na de verkiezingsdatum;
- f) publiciteitsinrichtingen, aangebracht op een onroerend goed, waarbij wordt bekendgemaakt dat dit goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 vierkante meter en dat de publiciteitsinrichting ten laatste 14 dagen na de verhuring of verkoping wordt verwijderd;]”

Vrijstaande reclameborden (voor evenementen van plaatselijke socio-culturele verenigingen bijvoorbeeld) hebben dus altijd een vergunning nodig.

Plaatselijke verenigingen die een fuif, bal of ander evenement willen aanprijzen door reclameborden (klein of groot) in voortuinen, weiden, ... in eigen gemeente met goedkeuring van de eigenaar, dienen dan ook het aanvraagformulier “stedenbouwkundige vergunning waarvoor eenvoudige dossiersamenstelling volstaat” en de aanstiplijst “aanstiplijst eenvoudige dossiersamenstelling” in te vullen. Een kleine geldelijke bijdrage, foto's van de locaties, tekening van wat op het bord komt, overzichtsplan van de inplantingsplaatsen: het is een greep uit de bijkomende administratieve lasten

waar zo'n vereniging mee geconfronteerd wordt als ze alles volgens het boekje wil doen. Om maar te zwijgen van de administratieve druk voor de ambtenaren (afhandelen dossier, doorsturen voor advies naar bv. beheerder gewestweg,...).

In het kader van de administratieve vereenvoudiging lijkt het billijk dat voor lokale vrijwilligers en verenigingen een uitzondering gemaakt wordt op de wetgeving en dat zij borden tot maximum 2m² zonder vergunning tijdelijk mogen plaatsen.

Voor alle duidelijkheid: we moeten aandacht blijven hebben voor eventuele landschapsvervuiling. Het kan niet de bedoeling zijn dat eender wie zonder vergunning eender waar permanente reclamepanelen mag plaatsen. Maar waarom wordt er een uitzondering gemaakt voor verkiezingen, terwijl reclameborden voor plaatselijke evenementen meestal een nog tijdelijker karakter hebben?

1. Om welke reden is er voor plaatselijke verenigingen en vrijwilligers nog geen uitzonderingsmaatregel ingevoerd?

Zijn er plannen in die zin?

2. Kunnen steden en gemeenten een algemene uitzondering maken voor reclame voor lokale evenementen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 4 mei 2007

van **TOM DEHAENE**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 aangaande werken vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning, voorziet voor een socio- culturele affichage een uitzondering. Het door u aangehaalde artikel stelt in punt d) immers vrij van vergunning: “door de overheid beschikbaar gestelde dragers met het oog op socio-culturele en politieke affichage”.

De vrijstelling geldt op “door de overheid beschikbaar gestelde dragers”, hierdoor wordt een ongecontroleerde wildgroei vermeden gezien de lokale overheid de dragers heeft aangeduid.

Als we een individuele vrijstelling willen voorzien voor plaatselijke en / of locale verenigingen, zouden we moeten definiëren wat “plaatselijke verenigingen” zijn, over welke affichage of welk soort evenementen het mag gaan, en hoe lang het begrip “tijdelijk” is.

Er zouden quasi onvermijdelijk misbruiken ontstaan.

2. Steden en gemeenten kunnen echter over reclame een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening maken. Ze kunnen hierbij evenwel niet soepeler zijn dan de Vlaamse reglementering. Het is dus niet mogelijk om bepaalde vormen van reclame vrij te stellen van stedenbouwkundige vergunning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 105
van 7 mei 2007
van **AGNES BRUYNINCKX**

Nieuw voetbalstadion Club Brugge - Stand van zaken

Op 11 januari 2007 presenteerde voetbalclub Club Brugge KV zijn plannen voor een nieuw stadion. De door de club geselecteerde locatie betreft 16 ha in het grensgebied van Loppem en Brugge (grondgebied Zedelgem).

Sinds september 2004 is er nochtans de eindnota met een voorstel van afbakeningslijn voor het regionaalstedelijk gebied Brugge. Het is op die eindnota dat de Vlaamse Regering zich baseert om een ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te maken.

Het blijkt dat de geselecteerde locatie niet binnen de afbakeningslijn ligt van het stedelijk gebied. Het afbakeningsvoorstel benadrukt ook het belang van de groene gordel rond Brugge en de noodzaak om de perifere kernen van Oostkamp en Loppem niet te laten vergroeien met de kernstad Brugge. Dezelfde visie komt naar voor in de door de Vlaamse Regering goedgekeurde ruimtelijke visie op het buitengebied Brugge-Meetjesland, die de natuurlijke en agrarische structuren bevestigt. Met andere woorden op planologisch vlak zou men na het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Chartreuse een nieuwe “voorafname” moeten doen op de definitieve afbakening. Een arrest van de Raad van State maakt “voorafnames” bij de afbakening van stedelijke gebieden echter problematisch.

Naar verluidt zou nu ook een andere locatie worden overwogen op het grondgebied van de gemeente Oostkamp en in agrarisch gebied, met name ter hoogte van de aantakking van de A17 Brugge-Kortrijk op de E40 Oostende-Brussel.

Heeft de minister of het Agentschap RO-Vlaanderen al een formele aanvraag gekregen voor een noodzakelijke bestemmingswijziging?

Wat is de visie van de minister op die voorgestelde ruimtelijke inplanting van het project, en dit in de context van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 7 mei 2007

van **AGNES BRUYNINCKX**

Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik vooreerst naar het antwoord dat ik in de commissie heb gegeven op de vraag van Mevrouw Hilde Crevits. Daarin heb ik al aangegeven dat op 19 januari door de verantwoordelijken van Club Brugge aan de Vlaamse Regering toelichting is gegeven over de plannen om een multifunctioneel nieuw voetbalstadium te bouwen. De Vlaamse Regering heeft de vraagstelling van de club beluisterd en vroeg bijkomende duiding aangaande de concrete invulling, alsmede omgevingselementen. In dit kader worden er in opdracht van Club Brugge bijkomende studies uitgewerkt.

In antwoord op uw concrete en tweeledige vraag kan ik volgende elementen aanreiken.

Er is vandaag geen concrete of formele vraag ingediend bij de Vlaamse overheid voor het project van Club Brugge. Noch bij de regering, noch voor een bestemmingswijziging, noch in de vorm van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag bij het Agentschap RO.

Zoals vroeger gesteld zal de Vlaamse Regering, op basis van de nodige dossierelementen, ter zake een beslissing nemen in het kader van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge. Intussen is een voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan overgemaakt aan de adviserende instanties (administraties, gemeenten, provincie, ...). De plenaire vergadering zal plaats vinden op 24 mei. Op basis van de adviezen zal de regering een beslissing kunnen nemen. Procedureel gaat het na de plenaire vergadering om de voorlopige vaststelling van het ontwerp RUP. Dit ontwerp wordt dan in openbaar onderzoek gebracht. Na advies van Vlacoro komt het dossier nogmaals naar de Vlaamse Regering voor definitieve vaststelling. In die fase wint de Regering nog het advies van de Raad van State in.

In het huidige dossier (voorontwerp RUP) ligt de site van de Oostkampse Baan in Loppem (Zedelgem) binnen de voorgestelde afbakeningslijn. In dit voorontwerp wordt evenwel geen bestemmingswijziging opgenomen. Indien op basis van de afweging van alle elementen van het dossier de Vlaamse Regering eventueel zou komen tot een positief standpunt over dit project, zullen de noodzakelijke bestemmingsvoorwaarden en alle ruimtelijke randvoorwaarden in een afzonderlijk RUP worden vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 106
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr.76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 107
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Bouwmisdrijven - Evolutie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 3 februari 2006 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 88, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-04-2006).

1. Hoeveel processen-verbaal inzake bouwmisdrijven werden in 2006 opgemaakt? Kan dit worden opgesplitst per provincie?

Om welke overtredingen gaat het hier meestal?

2. Hoeveel stakingsbevelen waren er in 2006? Graag eveneens opgesplitst per provincie.
3. Wordt er een positieve of negatieve evolutie waargenomen?

Wat ligt aan de basis van deze evolutie? Uit welke cijfers blijkt dit?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het agentschap Inspectie RWO heeft kennis van de hierna vermelde aantallen processen-verbaal en stakingsbevelen voor het jaar 2006. Het betreft zowel de processen-verbaal en stakingsbevelen die werden opgesteld door de gewestelijke inspectiedienst als door externe verbalisanten. Ingevolge een omzendbrief van het college van procureurs-generaal worden sedert einde 2005 de lichtere overtredingen enkel nog opgenomen in een vereenvoudigd proces-verbaal. Deze vereenvoudigde processen-verbaal worden niet opgenomen in deze lijst.

	Aantal PV's	Aantal stakingsbevelen
Antwerpen	780	238
Limburg	305	80
Oost-Vlaanderen	601	240
Vlaams-Brabant	455	109
West-Vlaanderen	364	139
TOTAAL	2505	806

2. Zie bovenstaande tabel.
3. Het aantal PV's is ongeveer gelijk gebleven op het niveau van 2005 (zie tabel 2). De daling t.o.v. de voorgaande jaren (2004 en 2003) is wellicht te verklaren door de invoering van het vereenvoudigd proces-verbaal.

Het aantal stakingsbevelen is doorheen de jaren systematisch toegenomen. In bijna 1 op de 3 gevallen waarin proces-verbaal werd opgesteld werd tegelijkertijd een stakingsbevel uitgevaardigd, hetgeen onmiddellijk impliceert dat zich de inbreuk op het ogenblik van het uitvaardigen van het stakingsbevel nog aan het voltrekken was. Het cijfer voor 2003 is geen goede vergelijkingsbasis omdat gedurende dat jaar in één grote gecoördineerde actie een groot aantal stakingsbevelen m.b.t. reclamepanelen werden uitgevaardigd, waardoor het globale beeld wordt vertekend.

Uit de cijfers blijkt enerzijds dat de inspectiediensten erin slagen om tijdig op te treden, maar anderzijds ook dat velen nog steeds de regelgeving overtreden en bereid zijn het risico op een mogelijke veroordeling met verstrekkende gevolgen te lopen.

	2006	2005	2004	2003	2002	2001	2000	1999	1998
PV's	2505	2.534	2.909	2.810	2.513	2.449	2.383	2.376	2.963
Stakingsbevel	815	630	521	823	466	498	344	114	231

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 108
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, Minister-President van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 109
van 10 mei 2007
van **RUDI DAEMS**

Reservatiestrook voor pijpleidingen Antwerpen - Stand van zaken

Tijdens de bespreking van het jaarverslag 2006 van de Vlaamse Ombudsman in het Vlaams Parlement was er een gedachtewisseling over de reservatiestrook voor de Grote Ring en voor pijpleidingen rond Antwerpen (Stuk 41 (2005-2006) – Nr 4). Die strook blokkeert al meer dan vijftig jaar een aantal percelen, zonder dat daarvoor enige vergoeding wordt betaald. Een schrijnende situatie.

Een belangrijk knelpunt is het meningsverschil tussen de Vlaamse overheid (Ruimtelijke Planning) en de federale overheid (Algemene Directie Energie) over de noodzaak en de verdere modaliteiten voor deze reservatiestrook ten zuiden van Antwerpen.

Ik vroeg de minister of hij bereid was te werken aan een oplossing in de vorm van het creëren van meer duidelijkheid voor de gedupeerde eigenaars. Kunnen zij bijvoorbeeld overgaan tot bouwen of niet? En als dat niet zou kunnen, welke vergoedingen zijn hiervoor dan mogelijk? De minister antwoordde dat hij dit probleem ter harte zou nemen en wenste te zoeken naar een oplossing. Hij stelde onder meer dat hij zou nakijken hoe men daarover met de federale overheid in onderhandeling zou kunnen treden.

Mogelijk als gevolg daarvan vond er op 8 november 2006 een vergadering plaats met de Vlaamse Ombudsman en de administratie Ruimtelijke Planning. Uit het verslag van de vergadering blijkt dat er niet echt een oplossing is voor het probleem, ondanks het onderzoeken van verschillende (juridische) pistes, zoals:

- het opheffen van de reservatiestrook;
- het versmallen van de bestaande reservatiestrook;
- het versnellen van de realisatie van de pijpleidingen;
- het onteigenen van de eigenaars op de reservatiestrook;
- het betalen van een planschade;
- het betalen van een andere vorm van vergoeding.

Geen van onderzochte pistes wordt haalbaar of realistisch geacht. Nochtans erkennen zowel de Vlaamse Ombudsman als de betrokken Vlaamse overheidsdiensten dat er een probleem is. Dit is echt Kafkaïens.

Belangrijk is dat niettemin verder gezocht wordt naar oplossingen.

1. Welke oplossing stelt de minister nu voor om uit de impasse te geraken?

2. Heeft de minister naar aanleiding van de discussie in het Vlaams Parlement over het jaarverslag 2006 van de Vlaamse Ombudsman stappen ondernomen richting federale overheid? Zo ja, wat was het resultaat?

3. Is het onteigenen op basis van een ruimtelijke inkleuring als reservatiestrook juridisch dan geen voldoende basis? Zijn er geen gevallen in het verleden waar een onteigening op basis van een reservatiestrook heeft plaatsgevonden, bijvoorbeeld een reservatiestrook voor de mogelijk toekomstige aanleg van een weg?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 10 mei 2007

van **RUDI DAEMS**

1. In mijn reactie op het Ombudsverslag 2005 (Vl. Parl., Zittingsjaar 2005-2006, Stuk 41/4, p. 15) heb ik duidelijk gemaakt dat de Vlaamse Regering de voorbije jaren al regelmatig zelf initiatief genomen heeft of gemeenten toegelaten heeft om via de opmaak van plannen reservatiestroken of delen van reservatiestroken te schrappen als die niet meer nodig zijn. Wat het in de vraag vermelde dossier van de strook voor pijpleidingen in het Antwerpse betreft, is duidelijk dat het hier niet gaat om een reservatiestrook die niet meer zou moeten worden behouden. Anders dan in de vraagstelling wordt vermeld, is er – zeker vandaag – geen tegenstelling tussen de standpunten terzake van de Vlaamse overheid en de Federale overheid. Reeds in mijn reactie op het Ombudsverslag heb ik er op gewezen dat de betreffende locatie zowat de enige is waar men voor grote leidingen nog doorheen het bebouwde lint langsheen de A12 kan gaan. Het is een cruciaal doorgangspunt indien men via pijpleidingen nog een verbinding wil maken van het westen naar het oosten, en de havens via pijplijn wil ontsluiten naar het achterland. De bevoegde federale diensten en mijn administratie zijn het eens over de noodzaak van het behoud van de reservatiestrook. In die zin is er geen impasse die het gevolg zou zijn van een meningsverschil tussen verschillende overheden. De essentie van het probleem is dat de eigenaar de facto wordt geconfronteerd met een bouwverbod terwijl hij thans geen (plan)schadevergoeding meer kan krijgen (zie infra), en ook dat de grondslag van het bouwverbod (de mogelijke aanleg van leidingen) zich tot nader order niet “realiseert” door de feitelijke aanleg van bijkomende leidingen (er ligt reeds één leiding). Het is begrijpelijk dat de eigenaar zich hier niet zonder meer kan of wil bij neerleggen, maar zoals hierna zal blijken heeft de Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel, die zich in 2003 over de zaak heeft gebogen, het Vlaams Gewest niet veroordeeld tot het alsnog betalen van vergoeding of het ondernemen van enige andere specifieke actie. Het zou dus ook niet correct zijn te stellen dat het Vlaams Gewest hier in gebreke blijft om “een oplossing” in deze of gene zin door te voeren.
2. Mede in opvolging van het Ombudsverslag 2005 en de bespreking ervan in de Parlementaire Commissie op 18 mei 2006, is op 8 november 2006 een vergadering doorgegaan op de ombudsdienst, waarop behalve de ombudsman en één van zijn medewerkers, ook één van de eigenaars en een vertegenwoordiger van de afdeling ruimtelijke planning (Departement RWO van de Vlaamse overheid) aanwezig waren. De vertegenwoordiger van de federale Algemene Directie Energie was verontschuldigd. Voorafgaand aan de vergadering van 8 november 2006 was echter wel een vergadering doorgegaan tussen de ombudsdienst, de betrokken federale dienst en de afdeling ruimtelijke planning. Het is ook uit die contacten dat blijkt dat er zeker vandaag geen tegenstelling (meer) is tussen de standpunten van Vlaamse en Federale overheid over de noodzaak van het behoud van de reservatiestrook.

Zoals in de vraagstelling wordt aangehaald, toont het verslag aan dat diverse aspecten in het overleg zijn besproken. Opheffing of versmalling van de reservatiestrook (om toch bebouwing toe te laten) zijn geen optie, en versnelling van de aanleg van een pijpleiding maakt, aldus het verslag, geen verschil uit. Wat het aspect van de financiële vergoeding betreft blijkt uit het verslag dat onteigening niet aan de orde is, en dat een eis van de betrokken eigenaar tot planschadevergoeding door de rechtbank is afgewezen. Andere soorten vergoeding zouden een nieuwe gerechtelijke procedure veronderstellen, en het is helemaal niet zeker dat die resultaat zouden opleveren, mede

gelet op de motivatie van het vermelde vonnis van de Rechtbank van eerste Aanleg.

Voor het antwoord op de vraag wil ik toch niet nalaten enkele passages uit het vonnis van 12 juni 2003 van de Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel te citeren.

De Rechtbank oordeelt eerst over de mogelijke toepassing van art. 1 van het aanvullend protocol bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens:

”Art. 1 van het eerste aanvullend protocol bij het E.V.R.M. bepaalt uitdrukkelijk dat de staat het recht heeft de wetten toe te passen die hij noodzakelijk acht om toezicht uit te oefenen op het gebruik van eigendom in overeenstemming met het algemeen belang. De overheid kan derhalve een ruimtelijk beleid voeren dat in het algemeen belang beperkingen oplegt aan het gebruik van de ruimte en de uitoefening van de eigendom door de eigenaars. Daarbij moet zij wel een billijk evenwicht eerbiedigen tussen het algemeen belang en het bijzondere belang van de eigenaar. Tegenover de beperkingen van de rechten van de eigenaars moet daarom een vergoeding staan.

In casu werd in de betrokken periode het evenwicht tussen de ruimtelijke ordening in het algemeen belang en de beperkingen van de rechten van de eigenaars gewaarborgd door het systeem van planschadevergoeding.

(...)

Uit het bovenstaande blijkt dat de consoorten (...) niet binnen de in de wet bepaalde voorwaarden en termijnen een beroep hebben gedaan op de regeling die de wet- en decreetgever hen biedt tot vergoeding van de beperkingen van hun rechten als eigenaars die de overheid hen bij haar ruimtelijk beleid oplegt. Zij hebben niet tijdig aanspraak gemaakt op de wettelijke middelen, en kunnen in die omstandigheid niet een vergoeding vorderen op basis van art. 1 eerste aanvullend protocol E.V.R.M. onder het argument dat geen wettelijke regeling hen vergoeding biedt. Dat eisers niet tijdig een beroep hebben gedaan op de bepalingen over de planschadevergoeding, maakt de regeling op zich niet strijdig met art. 1 eerste aanvullend protocol E.V.R.M.

De vordering is dus ongegrond.”

De Rechtbank spreekt zich vervolgens ook uit over mogelijke foutaansprakelijkheid van het Vlaams Gewest

”In dagvaarding en conclusie hebben consoorten (...) het over een fout en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij verwijten het Vlaamse Gewest dat het de percelen door de reservatie geheel onbeschikbaar heeft gemaakt, dan wel dat het de percelen niet een bestemming heeft gegeven overeenkomstig art. 1 Stedenbouwwet of DROG. Uit de bewoordingen blijkt niet echt dat consoorten (...) aan die feiten een rechtsgrond verbinden voor hun vordering op basis van art. 1382 B.W. of onrechtmatige daad, maar de rechtbank beantwoordt, volledigheidshalve.

De reservatie maakt deel uit van het ruimtelijk beleid van de overheid waarvan de opportuniteit niet ter beoordeling staat van de rechtbank, en de schade die consoorten (...) lijden door het bouwverbod vindt zijn (mogelijkheid tot) compensatie in de planschadevergoeding. Anders dan consoorten (...) aanvoeren, zijn hun percelen niet zonder bestemming gebleven: de percelen liggen in gebied voor KMO's, met als overdruk reservatiegebied (art. 2.2.3. en 3.7.3. KB 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen). Niet de bestemming is uitgebleven, maar de onteigening. Ten overvloede zij opgemerkt dat de beide door eisers aangevoerde fouten zich situeren in 1979, zodat ook een vordering uit onrechtmatige daad kan stuiten op verjaringstermijn, in casu art. 100 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Voor zover de vordering zou steunen op onrechtmatige daad is zij dus onontvankelijk.”

Uit het vonnis concludeer ik dat de Rechtbank in 2003 geen rechtsgrond ziet voor het uitbetalen van een (schade)vergoeding aan de betrokken eigenaars. In die omstandigheden kan het Vlaams Gewest uiteraard ook niet uit eigen beweging één of andere vergoeding toekennen. Ik noteer ook dat de rechter zich niet uitlaat over de opportuniteit van de aanduiding of het behoud van de reservatiestrook (“De reservatie maakt deel uit van het ruimtelijk beleid van de overheid waarvan

de opportuniteit niet ter beoordeling staat van de rechtbank”). Ik meen hierboven te hebben aangetoond dat er voldoende redenen zijn voor het behoud van de strook, wat ook onderkend wordt in het verslag van het overleg bij de ombudsdienst. Kortom, er rust op de Vlaamse overheid geen verplichting tot vergoeding of tot een specifiek initiatief, bijvoorbeeld een planinitiatief.

3. De mogelijkheid van onteigening is besproken op het overleg bij de ombudsdienst op 8 november 2006. Het verslag stelt: “De pijpleiding is een soort erfdiensbaaheid. Normaal wordt daar niet voor onteigend”.

Artikel 69, §1 DRO, dat naar analogie van toepassing is in situaties waar plannen van aanleg van kracht zijn (cf. art. 196bis), stelt het volgende:

”Elke verwerving van onroerende goederen, vereist voor de verwezenlijking van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, kan door onteigening ten algemene nutte tot stand worden gebracht.”

A contrario is onteigening niet aan de orde als die eigendomsverwerving niet noodzakelijk zou zijn voor de realisatie van de plannen. De aanleg van ondergrondse leidingen veronderstelt normaalgezien niet dat men de eigendom van de gronden verwerft. Het is inderdaad veeleer zo dat er een erfdiensbaaheid ontstaat door de aanwezigheid van de ondergrondse leiding. Onteigening zou wel nodig zijn bij realisatie van bovengrondse infrastructuur (bijv. een drukstation), maar dat veronderstelt dat de concrete modaliteiten van een nieuw project tot aanleg van bijkomende leidingen al duidelijk zijn, wat niet het geval is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 110
van 10 mei 2007
van **MIEKE VOGELS**

Individuele windmolens - Vergunningsregeling

De aandacht voor de verandering van ons klimaat zet ook de zoektocht naar alternatieve energievormen in het “zonnetje”.

De Vlaamse Regering doet wat het halen van Kyotonormen betreft ook uitdrukkelijk een beroep op de individuele burger en op de gezinnen. Via folders wordt de Vlaming opgeroepen beter te isoleren en te investeren in alternatieve energievormen.

Door het plaatsen van zonnepanelen kunnen gezinnen deels voorzien in hun eigen energiebehoefte. Op dit ogenblik doen meer en meer gezinnen ook een beroep op omzetting van wind in energie via individuele windmolens die op het dak geplaatst kunnen worden. Hiertoe dient een vergunning te worden aangevraagd. Het is echter niet duidelijk welke voorschriften ter zake gelden.

Een voorbeeld: in een zone waarvoor een BPA (bijzonder plan van aanleg) bestaat dat een normale bouwhoogte van 7 meter voorschrijft, werd de vergunning voor de plaatsing van een windmolen geweigerd op basis van deze maximale bouwhoogte. In dezelfde zone werden GSM-masten op gebouwen wel vergund. Ook silo's hoger dan 7 meter werden vergund.

1. Welke planvoorschriften gelden voor het plaatsen van een windmolen op een bestaand gebouw?
2. De Vlaamse Regering roept de gezinnen op om inspanningen te doen om de Kyotonorm te halen; het lijkt dan ook logisch dat de regering de inspanning ter zake niet hypothekeert via de ruimtelijke voorschriften.

Worden de nodige maatregelen genomen om de voorschriften voor vergunningen voor windmolens in overeenstemming te brengen met het beleid voor bevordering van alternatieve energiebronnen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 10 mei 2007

van **MIEKE VOGELS**

Vooreerst kan ik verwijzen naar mijn antwoord op vraag 52 van 31 januari 2007 van Marleen Van den Eynde.

1. Er gelden geen algemene Vlaamse voorschriften voor de plaatsing van windmolens op bestaande gebouwen. Zoals u misschien weet, wordt de ruimtelijke ordening vastgelegd in plannen (vroeger plannen van aanleg, momenteel ruimtelijke uitvoeringsplannen), met elk hun eigen voorschriften. Noch de voorschriften van het gewestplan, noch de in opmaak zijnde typevoorschriften horend bij de ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn dermate gedetailleerd dat ze de plaatsing van individuele windmolens in woongebied in algemene zin zouden verbieden.
2. Voor de plaatsing van kleinschalige windmolens die geen energie aan het openbaar net leveren (omdat het verbruik van de woning groter is dan de realistisch te verwachten elektriciteitsproductie) is de gewone vergunningenprocedure van toepassing. Dat betekent dat de aanvraag zonder de verplichte tussenkomst van een architect en volgens de relatief simpele technische dossiersamenstelling wordt ingediend bij het college van burgemeester en schepenen, dat een beslissing neemt (in de niet ontvoogde gemeenten na eensluidend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar).
Ik zie niet onmiddellijk een reden om dit te wijzigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 111
van 10 mei 2007
van **FRANS PEETERS**

Grensgebied Mol-Postel - Ruimtelijke structuur

De afbakening van de agrarische structuur in het gebied Neteland is volop aan de gang. Er is een voorstel om een aantal agrarische gebieden te herbevestigen. Toch zijn er nog heel wat landbouwgronden waarvoor er tot op vandaag geen duidelijkheid is over hun voortbestaan als agrarisch gebied. Zo ook in de gemeente Mol-Postel.

In de verkenningnota (juni 2005) van de regio Neteland (145.000 ha) is het voorstel van ruimtelijk concept voor het grensgebied Mol-Postel: “Behoud en ontwikkeling van een uitgestrekt en rustig laagdynamisch bos- en heidegebied met ruimte voor grondgebonden landbouw en aandacht voor de aanwezige historische structuren en de natuurlijke hydrologie”.

Na het openbaar onderzoek en de opmerkingen op de verkenningnota werd in december 2005 het programma voor uitvoering en onderzoek voorgelegd. In dit programma worden twee scenario's voor de betrokken regio voorgesteld:

- 1) inkleuring van het huidige volwaardig landbouwgebied (3.000 ha) als verwervingsgebied (vermenging natuur en milieu) met als doelstellingen:
 - bemesting beperken – nulbemesting;
 - verbod van het onttrekken van grondwater voor beregening;
 - verscherpt gebied, beheerslandbouw;
- 2) volledige ontwikkeling van de landbouwgebieden tot hoogveengebieden in het noordelijk deel van Postel. Het zuidelijk deel kan landbouw blijven.

Bovendien wordt er in het programma voor de eerste keer melding gemaakt van een Grensoverschrijdend Ecologisch Basisplan (GEB), met name een groot, grensoverschrijdend natuurgebied (2.500 ha) met hoogveen en heide voor Postel.

Het eindvoorstel van gewenste ruimtelijke structuur en uitvoeringsplannen (juni 2006) maakt uiteindelijk melding van volgend voorstel: in het Noorden van Postel worden de aanwezige landbouwgronden en een aantal bosgebieden omgevormd tot hoogveen en heidegebieden. Het zuidelijk gebied kan een landbouwactiviteit behouden, maar er kunnen natuurverbindingen ontwikkeld worden.

Vanuit de gemeente Mol is men van mening dat men een ruim gedragen toekomstvisie heeft uitgewerkt voor de gemeente, met name het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Mol. Dit plan is tot stand gekomen na drie jaar intensief plaatselijk overleg met alle betrokken actoren, zowel landbouwers als natuurverenigingen. In dit plan heeft men een balans gevonden waarbij een duurzame ontwikkeling van de aanwezige landbouw gekoppeld wordt aan het behoud van de prachtige landschappen. De unieke afwisseling van akkers, bossen, grasvelden en natuurgebieden rondom de eeuwenoude Norbertijnenabdij kan op deze manier bewaard worden voor de toekomst.

1. Heeft de minister kennis van de inhoud van het Grensoverschrijdend Ecologisch Basisplan (GEB)?

Hoe kan het dat een dergelijk, toch wel uitvoerig plan niet vermeld wordt in de verkenningsnota van juni 2005 en pas na het openbaar onderzoek in het programma voor uitvoering en onderzoek verschijnt?

Waarom waren de betrokken gemeentebesturen, zowel de Vlaamse als de Nederlandse, niet op de hoogte van het bestaan van een dergelijk plan?

2. Gemeentebesturen steken veel energie in de ontwikkeling van een ruim gedragen gemeentelijk structuurplan. De ontwikkeling van de ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos is vooral een top-down benadering.

Waarom wordt er in de uitbouw van de ruimtelijke visie niet meer rekening gehouden met de bestaande, lokaal gedragen plannen die voor een bepaald gebied reeds werden opgemaakt?

3. Wat is de stand van zaken omtrent het actieprogramma voor de op te maken RUP's (ruimtelijke uitvoeringsplannen) en de herbevestiging van een reeks agrarische gebieden voor de regio Neteland?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 10 mei 2007

van **FRANS PEETERS**

Over de methode van werken in het kader van de afbakening van de gebieden van de agrarische structuur in uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen werd beslist door de Vlaamse regering op 17 december 2004 en 3 juni 2005.

In uitvoering van deze beslissingen is het gebied rond Postel, ruwweg afgelijnd door het Kanaal van Dessel naar Schoten, de Nederlandse Grens, de grens met tussen Limburg en de provincie Antwerpen en het kanaal Bocholt-Herentals, opgenomen in de buitengebiedregio Neteland. De buitengebiedregio Neteland behoort tot de 2de reeks van planningsprocessen, samen met Veldgebied Brugge – Meetjesland en Hageland.

Het overlegproces voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in de regio Neteland is voor wat betreft de visievorming afgerond. Er werd een voorstel van gewenste ruimtelijke structuur en uitvoeringsprogramma opgesteld in juni 2006. Na de adviesronde en verwerking door het projectteam formuleerde de strategische stuurgroep op 1 maart 2007 een advies over het voorstel van herbevestiging van de buitengebiedbestemmingen (landbouw, natuur, bos) van delen van de gewestplannen en over het operationeel uitvoeringsprogramma. Voor de buitengebiedregio's van de 2de reeks zijn de besprekingen in een interkabinettenwerkgroep met het oog op beslissing door de Vlaamse regering gestart. Voor het gebied rond Postel is er geen consensus van projectteam en stuurgroep.

Volgende elementen maken voorwerp uit van de discussie:

- Het gewestplan al dan niet herbevestigen voor het landbouwgebied tussen Diel en Luikgestelse Heide. Het gebied ligt grotendeels in vogelrichtlijngebied.
- Het operationeel uitvoeringsprogramma voorziet geen actie op korte termijn, voor de opmaak van een gewestelijk RUP met bestemmingswijzigingen ten voordele van natuur en bos (ook in vogelrichtlijngebied). Er wordt wel voorgesteld hierover bijkomend onderzoek en/of overleg te voeren en op basis van dit verder overleg en onderzoek na te gaan of een (gedeeltelijke) bestemmingswijziging gewenst is.

Zolang de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen over een bestemmingswijziging voor bepaalde gebieden door de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, blijft de bestemming op het gewestplan van kracht. Merk op dat alhoewel de landbouw een belangrijke activiteit is in het gebied het huidige gewestplan momenteel reeds volgende bestemmingen voorziet (opgesomd volgens oppervlakte en van groot naar klein): bosgebieden met ecologische waarde, landschappelijk waardevolle agrarische gebieden, natuurgebieden (en met wetenschappelijke waarde) en landbouwgebieden met ecologische waarde (een beperkte oppervlakte gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en woongebieden met landelijk karakter).

Als antwoord op uw derde vraag kan ik bijgevolg samenvatten dat ik binnenkort voor de regio Neteland een voorstel voor herbevestiging van het agrarisch gebied en een programma voor uitvoering voor beslissing zal voorleggen aan de Vlaamse regering. De opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen om het gewestplan van de regio Postel te wijzigen is in het huidige voorstel niet voorzien in de eerstvolgende fases.

De afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur is volgens het RSV een gewestelijke taak. Het uitwerken van deze ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos gebeurt via een uitgebreid overlegproces met zeer verschillende partners.

In antwoord op uw tweede vraag onderschrijf ik uw stelling dat het belangrijk is dat gemeenten in hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een visie voor landbouw, natuur en bos hebben uitgewerkt. Op deze manier kan de visie in het proces op Vlaams niveau ingebracht worden als suggestie naar de hogere overheid. In overleg over gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen wordt dit ook steeds benadrukt. De visie van de gemeenten is een belangrijke, maar niet de enige visie die aan bod komt in het overlegproces. In de mate van het mogelijke wordt dan ook rekening gehouden met de visie van de lokale besturen,

Voor de visievorming werkt mijn administratie ook samen met een administratieoverschrijdend projectteam waarin Vlaamse administraties bevoegd voor landbouw, water, natuur, bos, erfgoed en ruimtelijke planning samen zitten. Elk van deze partners heeft de verantwoordelijkheid om de noodzakelijke informatie aan te leveren. Het Grensoverschrijdend Ecologisch Basisplan (GEB) wordt uitgewerkt binnen het bevoegdheidsdomein van collega minister Peeters. AMINAL afdeling Natuur (het huidige Agentschap voor Natuur en Bos) was hiervoor één van opdrachtgevers. Het GEB werd in het planningsproces voor het Neteland ingebracht door de vertegenwoordigers van de administratie bevoegd voor natuur, na de verkenningsnota. In antwoord op uw eerste vraag moet ik dan ook stellen dat communicatie over het GEB niet tot mijn bevoegdheid behoort.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 112
van 14 mei 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Maagdentoren Zichem - Restauratie

De consolidatiewerken aan de Maagdentoren in Zichem (Scherpenheuvel) naderen hun hoogtepunt. Op het einde van deze maand (mei 2007) zal de overdekking waarschijnlijk klaar zijn.

Wat echter een domper op de festiviteiten zet, is het mogelijke uit(af?)stel van de restauratie. Alhoewel er nog meer dan de helft van het budget van 1 miljoen euro na de consolidatie overblijft, is de beloofde restauratie nog niet zeker.

Nochtans deelde de minister in een persmededeling van 16 juni 2006 mee de vaste overtuiging te hebben om aan het droeve lot van de Maagdentoren een schitterende wending te geven. Hij stelde zich toen garant niet alleen voor de consolidatie, maar ook voor de restauratie en zelfs de ontsluiting: "De Maagdentoren zou een baken voor de toekomst zijn in de Demerstreek!" Het is immers cruciaal dat de huidige constructie, die amper een garantie geeft voor hoogstens een paar jaar, naadloos gevolgd wordt door de restauratie.

Op 7 juni 2006 antwoordde de minister op een actuele vraag over de gedeeltelijke instorting van de beschermde Maagdentoren in Zichem het volgende: "Vervolgens is het mijn bedoeling de aanzet te geven tot dit restauratiedossier. De stad Scherpenheuvel was van plan dit zelf te doen. Ik zou voorstellen dat die projectleider zowel de eerste als de tweede fase voor zijn rekening neemt. Dan is het tijd voor de uiteindelijke beslissing: wordt het beheer van dit monument beschouwd als het beheer van een ruïne, of proberen we een stap verder te zetten, naar een restauratie?" (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 50 van 7 juni 2006, blz. 4-7).

De consolidatiewerken aan de Maagdentoren lopen op hun einde.

1. Wat is de concrete planning voor de verdere restauratie van de Maagdentoren?
2. Met welke middelen gaat de minister deze restauratie verder financieren? Wordt hierbij ook gedacht aan privépartners?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 14 mei 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. en 2.

De Maagdentoren is gedeeltelijk gedemonteerd, gestut en voorzien van stellingen en een nooddak, teneinde verdere instorting te voorkomen en de eigenlijke restauratie op een veilige manier te kunnen uitvoeren. De kosten van deze consolidatie, die op 1 juni jongstleden is opgeleverd, bedragen ongeveer 623.857 Euro en worden volledig gedragen door het Vlaamse gewest, dat ook de eigenlijke restauratie integraal zal bekostigen. Alvorens tot de restauratie kan worden overgegaan, moet echter nog worden beslist welke bestemming de toren zal krijgen.

De bestemming is afhankelijk van de mogelijkheden en beperkingen inzake onroerend erfgoed en ruimtelijke ordening, waarbij in het bijzonder ook het terrein omheen de toren in aanmerking moet worden genomen. Dit terrein, dat overigens privé-eigendom is, is immers cruciaal voor de ontsluiting van het monument. Tot slot moet het ook duidelijk worden wie de toren na restauratie zal beheren en exploiteren. Ook dit zal een impact hebben op de bestemmingsopties.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om in de loop van de zomermaanden alle bestemmings- en beheerspistes op hun haalbaarheid te onderzoeken. Onmiddellijk na de zomer moeten er definitieve afspraken kunnen worden gemaakt. Uiteraard blijft Erfgoed Vlaanderen een potentiële partner in het project. Er wordt echter vooral nadrukkelijk gerekend op de participatie van de vzw “Red de Maagdentoren”, het gemeentebestuur van Scherpenheuvel-Zichem en de provincie Vlaams-Brabant. De toekomst van de toren belangt immers eerst en vooral de Zichemse gemeenschap aan.

Op basis van de gemaakte afspraken kan dan een architect worden aangesteld om het eigenlijke restauratieproces in goede banen te leiden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 115
van 16 mei 2007
van **FRANS PEETERS**

Individuele windmolens - Beleid

In het Vlaams Regeerakkoord kunnen we op bladzijde 74 lezen: “We kiezen resoluut voor een groter aandeel hernieuwbare energie uit windenergie, biomassa, zonne-energie. We stimuleren gemeenten, provincies én ondernemingen om een maximaal aandeel hernieuwbare energieproductie op hun grondgebied mogelijk te maken. We kiezen voor een realistische toename om, zoals de Europese doelstelling, te streven naar 6 % tegen 2010.”

Het aanwenden van milieuvriendelijke energie, waardoor de uitstoot van broeikasgassen en andere schadelijke emissies vermindert, vastgelegd in het Protocol “Kyoto” dat sedert 16 februari 2005 in werking is, staat vandaag zeer hoog op de agenda. Windenergie kan, naast biomassa, waterkracht en zonne-energie, hier een belangrijke bijdrage toe leveren.

Medio 2005 bereikte de totale groenestroomproductie een aandeel van ongeveer 2 % in het certificaatplichtige verbruik. Windenergie op land maakt hiervan ongeveer 20 % uit. De eerstvolgende jaren is er dus een inhaalbeweging nodig om de bijdrage uit windenergie te verhogen.

Het komt er echter op aan de vraag naar locaties voor de inplanting van windturbines te verzoenen met de vraag naar kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening.

In Nederland zijn er diverse proefprojecten lopende met windturbines op daken van hoge gebouwen in bebouwd gebied. Ook in Vlaanderen liggen er reeds concrete projecten op tafel voor de bouw van windturbines op daken.

Rondvraag leert dat steden en gemeenten onvoldoende ondersteund worden in hun besluitvorming omtrent dergelijke projecten. Enerzijds is er te weinig kennis inzake kleine windturbines op daken, anderzijds ontbreken de nodige voorschriften inzake ruimtelijke ordening. De omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 heeft het immers enkel over grote windturbines.

Via de website www.energiesparen.be en de Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen (ODE) stellen ook particulieren zich heel wat vragen omtrent kleine windturbines op daken.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister m.b.t. windturbines (2.8 m + voet) in een bebouwde omgeving (bijv. op daken van hoge gebouwen)? Kan de plaatsing van een windturbine op het dak van bijvoorbeeld een appartementsgebouw positief beoordeeld worden in het kader van de afwegingselementen vermeld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen?
2. Neemt de minister initiatieven op het vlak van:

- a) het uitwerken van voorschriften inzake ruimtelijke ordening omtrent kleine windturbines in stedelijk gebied;
 - b) het opstarten van proefprojecten om wetenschappelijk onderbouwde kennis te vergaren inzake kleine windturbines in stedelijk gebied;
 - c) overleg met de sector van de kleine windturbines?
3. Past het voorgaande in het wettelijk kader zoals vermeld in de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 16 mei 2007

van **FRANS PEETERS**

Vooreerst kan ik verwijzen naar mijn antwoord op vraag 52 van 31 januari 2007 van Marleen Van den Eynde en vraag 110 van 10 mei 2007 van Mieke Vogels.

1. Momenteel heeft de Vlaamse overheid nog geen uitgeschreven beleidsvisie voor de plaatsing van kleine windturbines in een bebouwde omgeving. Het lijkt mij wel duidelijk te zijn dat een dergelijke beleidsvisie slechts een aantal algemene principes kan vastleggen. De vraag of een bepaald ontwerp vergunbaar is of niet zal immers steeds een concrete en plaatsgebonden evaluatie van de vergunningverlenende overheid vergen.
2. a) Gelet op deze omstandigheid en het feit dat de ruimtelijke ordening vastgelegd wordt in plannen van aanleg en ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarbij voor de bebouwde omgeving veelal het lokale (gemeentelijke) niveau bevoegd is om deze plannen op te maken, kan ik geen algemene Vlaamse voorschriften terzake uitwerken.

b) Het is niet de taak of bevoegdheid van de minister voor ruimtelijke ordening om proefprojecten voor de plaatsing van kleine windturbines op te starten. Dit lijkt mij eerder een zaak voor de minister, bevoegd voor energie, te zijn.

c) Het is mij niet bekend dat de sector van de kleine windturbines georganiseerd is in een beroepsvereniging. Indien dit zo zou zijn, ben ik bereid tot een gesprek met deze sector. Het lijkt mij echter niet aangewezen dat ik met individuele windmolenfabrikanten gesprekken zou voeren.
3. De vermelde omzendbrief gaat eerder over de problematiek van de grootschalige windmolens en is voor deze problematiek dus weinig relevant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 116
van 23 mei 2007
van **JAN PEUMANS**

Gemeenten - Subsidiëring

Bij het overlopen van de financiële profielen van de Vlaamse gemeenten blijkt voor de ontvangsten nogal eens een verschil te bestaan in de subsidies die gemeenten ontvangen, hetzij van de provincie-, hetzij van de Vlaamse, hetzij van de Belgische overheid.

Naar aanleiding van een schriftelijke vraag van 10 oktober 2003 aan alle ministers, gaf de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden in zijn gecoördineerd antwoord een overzicht van de bestaande subsidiëringen aan gemeenten binnen de respectieve bevoegdheden van de regeringsleden (vraag nr. 13 van 10 oktober 2003 aan minister Van Grembergen, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 938 e.v.).

Graag een geactualiseerde c.q. aangevulde stand van zaken.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende subsidie- en toelagemogelijkheden, renteloze leningen of andere vormen van financiële tegemoetkomingen binnen zijn/haar bevoegdheden en via zijn/haar administraties?

Graag een volledig en gedetailleerd overzicht.

2. Via welke kanalen kunnen gemeentebesturen de mogelijkheden ter zake raadplegen?
3. Kan de minister, in zoverre er voor die subsidies, toelagen en dergelijke overzichten zouden worden bijgehouden per gemeente, die overzichten meedelen vanaf 2000 c.q. latere inwerkingtreding?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 54, Moerman nr. 56, Vandenbroucke nr. 161, Vervotte nr. 172, Van Mechelen nr. 116, Anciaux nr. 56, Bourgeois nr. 81, Peeters nr. 468, Keulen nr. 150, Van Brempt nr. 144).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 23 mei 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 43
van 18 april 2007
van **JAN LOONES**

Openbare bibliotheken - Lidgeld

De vraag of een openbare bibliotheek lidmaatschapsgeld moet vragen, in het kader van een zo ruim mogelijke toegankelijkheid, blijft de bibliotheekwereld, de bibliothecarissen en de schepenen voor Cultuur bezighouden.

Ook in de literatuur wordt de vraag gesteld en wordt in het bijzonder gepleit voor nader onderzoek (zie 'Bibliotheekblad' 4, 2007).

Er zijn argumenten in twee richtingen.

Voorstanders van gratis lidmaatschap wijzen erop dat de investeringen in de openbare bibliotheek een streven naar maximaal gebruik door zoveel mogelijk mensen verantwoorden. Ze zijn van oordeel dat lidmaatschapsgeld wel degelijk een drempel vormt, en dat het schrappen van de bijdrage het ledenaantal merkelijk doet stijgen, terwijl er ook minder afhakers zijn. De bewering dat de ontleners minder respect zouden hebben omdat er geen lidmaatschapsbijdrage wordt gevraagd, wordt door hen tegengesproken.

Tegenstanders van gratis lidmaatschap zijn van oordeel dat een lidmaatschapsbijdrage – weliswaar gering – nodig is, en meer als een symbolische bijdrage moet worden gezien: “gratis is helemaal voor niks, een kleine inspanning van de kant van de lener mag wel verwacht worden”.

De vraag blijft of er een verband bestaat tussen de tarieven van lidmaatschap van openbare bibliotheken en de toegankelijkheid, vooral voor mensen met een lager inkomen, tot die bibliotheken.

Een onderzoek naar het verband tussen lidmaatschapsbijdrage en toegankelijkheid tot openbare bibliotheken lijkt dan ook aangewezen, en zou een meebepalende factor zijn in het bibliotheekbeleid van de diverse steden en gemeenten.

1. Kan de minister medelen of er onderzoek werd gedaan naar het verband tussen het al dan niet vragen van een lidmaatschapsbijdrage voor de openbare bibliotheek en het aantal leden? Zo ja, met welk resultaat?
2. Kan de minister medelen of er onderzoek werd gedaan naar het verband tussen factoren als inkomen en abonnementsstarieven enerzijds en de al dan niet toegankelijkheid van de openbare bibliotheken anderzijds? Zo ja, wat is het resultaat daarvan?
3. Zo neen in beide gevallen: zijn er plannen voor onderzoek daaromtrent?

4. Kan de minister alvast een overzicht geven van openbare bibliotheken waar het lidmaatschap gratis is?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 18 april 2007

van **JAN LOONES**

1. Ik kan de heer Loones medelen dat mijn administratie dit jaar een nieuwe set aan bibliotheekgegevens opvraagt bij de bibliotheken. Het lidgeld (maximaal bedrag als diverse lidgeld- of abonnementsformules gelden) en het aantal actieve leners behoren tot deze gegevensset. Het aantal leden wordt niet geregistreerd, wel het aantal actieve leners (dit zijn de personen die tijdens dat kalenderjaar minstens één materiaal hebben ontleend). Deze gegevens moeten voor 1 juni worden aangeleverd. Om gegevens (voorzichtig) te vergelijken is het dus nog te vroeg.

Om uw eerste vraag helemaal te kunnen beantwoorden is het dus nog een drietal maanden te vroeg. Dan kunnen we de relatie tussen de maximale lidgeldbijdrage en het aantal actieve leners duiden.

2. In het gebruikersonderzoek dat de onderzoeksgroep TOR (VUB) in opdracht van het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB) uitvoerde en de daaraan gekoppelde analyse in opdracht van mijn administratie komt het lidgeld aan bod. Ik citeer uit "De bibliotheek. Een huis vol meningen. (...) Eindrapport van het Vlaamse gebruikersonderzoek": "(...) Slechts 3 % van de Vlaamse bibliotheekgebruikers is niet tevreden over het lidgeld dat men dient te betalen. De overgrote meerderheid, 83 %, is wel tevreden over het lidgeld. Het is wel zo dat de tevredenheid over de hoeveelheid lidgeld die moet worden betaald daalt naarmate de grootte van de bibliotheek toeneemt." Verder wordt hierbij aangestipt dat "de jongste leeftijdsgroepen het minst tevreden zijn over het lidgeld dat ze moeten betalen. Personen met een laag inkomen zijn iets minder tevreden over het lidgeld dan de personen uit de hoogste inkomensgroep. Bezoekers die geen of lager onderwijs hebben genoten, laten zich bovendien vaker tevreden uit over het lidgeld dan de gebruikers met een diploma hoger onderwijs." Belangrijk om te onthouden is dat 83 % tevreden is, wat toch een meer dan behoorlijk resultaat is.

De verdere analyse op basis van het gebruikersonderzoek, in opdracht van mijn administratie, zocht naar factoren die samengaan met het succes of de effectiviteit van de bibliotheken. Ook de tevredenheid van de gebruikers werd afgezet tegen een aantal bibliotheekkenmerken. Hierbij wordt gesteld dat "de gebruikers in bibliotheken die veel lidgeld vragen, minder tevreden zijn over het gebouw en het algemeen gebruik van de bibliotheek. In bibliotheken die tussen één en drie euro lidgeld per jaar vragen, zijn de gebruikers minder tevreden dan in bibliotheken waar minder dan één euro lidgeld gevraagd wordt.

Het verschil in tevredenheid is nog groter voor de bibliotheken die meer dan drie euro lidgeld vragen. De tevredenheid over het lidgeld vormt een belangrijk onderdeel van de tevredenheidsdimensie over het algemeen gebruik en in mindere mate van de dimensie over het gebouw." Een hoger lidgeld leidt dus tot een lager gemiddelde score voor die twee tevredenheidsdimensies. (zie "De effectiviteit van Vlaamse bibliotheken. Een analyse op basis van het gebruikersonderzoek in 2004." door de onderzoeksgroep TOR-VUB).

Maar afgezet tegen de conclusies van het gebruikersonderzoek in het algemeen situeren deze bemerkingen zich eerder in de marge.

3. Er zijn voorlopig geen plannen voor bijkomend onderzoek hieromtrent.
4. Ik wil in deze context benadrukken dat in het decreet een aantal democratische principes werden ingeschreven: voor kinderen en jongeren tot 18 jaar moet het lidmaatschap in alle bibliotheken gratis zijn, alle informatiedragers - dus ook internet - moeten in alle bibliotheken kosteloos raadpleegbaar zijn en voor het ontlenen van gedrukte materialen mag geen leengeld worden gevraagd. Bovendien mag het lidgeld voor volwassenen maximaal 10 euro bedragen.

Van de maximale tarieven (maximaal bedrag als diverse tarieven gelden) die voor de plus-achtienjarigen gelden, kan vanaf juni-juli een overzicht worden gemaakt. Begin mei hebben reeds 246 bibliotheken de lidgeldbijdrage ingevuld in de webapplicatie. Ik kan u medelen dat bij 29 % van de 246 bibliotheken die dit item reeds invulden het lidmaatschap gratis is, 37 % vraagt maximaal 2,5 euro lidgeld en 31 % rekent tussen 2,6 en 5 euro. Slechts bij 3 % van deze 246 bibliotheken bedraagt het maximaal bedrag voor lidgeld of een abonnementsformule 6 euro of meer.

Ter vergelijking: de gemiddelde lidmaatschapsbijdrage bij de Nederlandse openbare bibliotheken bedroeg in 2005, 28 euro.

Als u een overzicht op naam wenst van de openbare bibliotheken met volledig gratis lidmaatschap, kan ik u deze in de loop van de maand juni bezorgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 44
van 18 april 2007
van **ELS ROBEYNS**

Jonge sporters - Medische screening

De vele positieve beleidsinitiatieven vanwege gemeenten, provincies en het Vlaamse niveau stimuleren massaal jongeren om aan sport te doen. Allemaal lovenswaardige initiatieven die de geestelijke en lichamelijke conditie van de jongeren ten goede komen en het gemeenschapsgevoel stimuleren. Maar vooral de betrachting om aan alle jongeren gelijke kansen te geven voor sportbeoefening lijkt een edele doelstelling.

Sport beoefenen mag dan wel als gezond worden beschouwd, toch schuilt er ook een keerzijde aan deze medaille. Geregeld worden we geconfronteerd met het plotse overlijden van jonge sportbeoefenaars, wat heeft geleid tot duidelijke aanbevelingen vanuit de medische wereld m.b.t. de medische screening van jonge sporters.

De huidige verplichte medische check-up die elke beginnende sporter moet ondergaan, voldoet blijkbaar niet om te achterhalen of iemands lichaam geschikt is voor sportbeoefening. Meer gespecialiseerde en gerichte onderzoeken en testen, zoals een inspanningstest en een cardiologisch onderzoek, moeten uitwijzen of iemand al dan niet geschikt is voor sportbeoefening, met andere woorden, onderzoeken en testen die moeten voorkomen dat jonge sportertjes plots overlijden ten gevolge van sportbeoefening.

Naar verluidt is aan een gedegen cardiologisch onderzoek een kostenplaatje van 150 euro verbonden. Het lijkt niet evident dat alle sportclubs dit bedrag zelf ten laste kunnen nemen.

Zijn er plannen om de huidige verplichte medische check-up uit te breiden met een gedegen cardiologisch onderzoek?

Zo ja, worden er dan Vlaamse middelen vrijgemaakt voor de financiering van dergelijke cardiologische onderzoeken?

Of worden er andere mogelijkheden ter financiering van dergelijke onderzoeken onderzocht, bijvoorbeeld in samenspraak met andere, eventuele federale departementen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 18 april 2007

van **ELS ROBEYNS**

Van een verplichte medische check-up bij elke beginnende sporter is momenteel absoluut geen sprake in Vlaanderen. Enkel de minderjarige motorcrossers worden momenteel door de overheid verplicht een medische check-up te ondergaan vooraleer zij aan een opleiding, proeven of wedstrijden kunnen deelnemen.

Daarnaast eisen een aantal sportfederaties (bijvoorbeeld Wielerbond Vlaanderen) een dergelijke "check-up" vooraleer een licentie wordt verleend. Maar alle sportfederaties bevelen een medisch onderzoek vooraleer te gaan sporten wel aan.

Vooraleer men een algemene cardiologische check-up, screening of keuring promoot (termen die hetzelfde betekenen en vaak door elkaar gebruikt worden) voor een bepaalde populatie, moet men vanzelfsprekend eerst de potentiële waarde van de keuring beoordelen.

Daarom ook dat op volgende vragen zeker eerst een antwoord dient worden gevonden vooraleer aan concrete maatregelen kan gedacht worden:

- over hoeveel personen gaat het ongeveer?
- wat is de kans dat in die groep iets gebeurt?
- wat is de kans dat men deze persoon met de keuring identificeert ten koste van hoeveel vals positieven (personen die ten onrechte bij de risicogevalen belanden) en vals negatieven (personen in gevaar die toch niet geïdentificeerd worden)?

Laat ons, zoals u vraagt, deze oefening even maken voor jonge sporters:

- Over hoeveel personen gaat het? Als we alle minderjarige kinderen in Vlaanderen vanaf 6 jaar tellen komen we aan ca 720.000 kinderen.
- Wat is de kans dat in die groep iets gebeurt? Cijfers over plotse dood bij sportende jonge mensen tot 35 jaar variëren tussen de 0,5 en 1,5 gevallen per 100.000 sporters per jaar. Minderjarigen bevinden zich bij de laagste risicogroep. Vanzelfsprekend is elke plotse dood bij een jongere er één teveel en moet dit in de mate van het mogelijke vermeden worden.
- Wat is de kans dat men deze persoon met de keuring identificeert ten koste van hoeveel vals positieven (personen die ten onrechte bij de risicogevalen belanden) en vals negatieven (personen in gevaar die toch niet geïdentificeerd worden)? Tot nu toe heeft geen enkel keuringsprogramma aangetoond dat het effectief is ter preventie van plotse dood bij kinderen. Het enige programma waar men een positief effect heeft kunnen aantonen is een Italiaans programma waar alle sporters onder de 35 jaar verplicht en regelmatig gekeurd worden met een electrocardiogram door daarvoor speciaal opgeleide sportartsen. Dit is dan ook het enige onderzoek dat door de Europese Vereniging van Cardiologie als mogelijk keuringsonderzoek wordt aanbevolen voor jonge sporters. Een gesofisticeerde batterij onderzoeken gaat vanzelfsprekend de grootste kans bieden op het accuraat detecteren van risicokinderen. Om deze batterij door alle kinderen te laten doorlopen is echter onbetaalbaar en door de maatschappij niet te dragen. Als we echter uit alle kinderen, die kinderen kunnen selecteren die een bepaald risicopatroon vertonen, kunnen we deze specifieke groep misschien wel met de meest gesofisticeerde onderzoeken keuren. Uit onderzoek blijkt immers dat bij een behoorlijk aantal gevallen van plotse dood bij kinderen, dit niet echt geheel onverwacht komt. Bij 40% zijn er aanwijzingen in de voorgeschiedenis die op gevaar hadden kunnen wijzen.

Deze kunnen familiaal (erfelijke ziektes in bepaalde families) of persoonlijk (onverklaard flauwvallen...) zijn. Deze risicofactoren kunnen aan de hand van een eenvoudige vragenlijst worden opgespoord. Dergelijke vragenlijst werd recent door de Amerikaanse Academy of Pediatrics goedgekeurd. Enkel die kinderen, die bepaalde risicofactoren vertonen kunnen dan worden doorverwezen voor verder cardiologisch nazicht.

Concreet denken we er dus aan om onze bevoegde collega's voor te stellen deze vragenlijst te incorporeren in het verplichte, bestaande CLB-onderzoek. Deze vragenlijst zou dan aan de ouders enkele weken voor het onderzoek worden meegegeven. Via deze vragenlijst en een degelijk lichamelijk onderzoek zal de CLB-arts in staat zijn om een aantal risicokinderen op te sporen, die dan voor specialistisch onderzoek kunnen worden doorverwezen. We gaan hiermee niet alle risicokinderen kunnen opsporen maar wetenschappelijk onderzoek toont ook aan dat het de mogelijkheid om alle risicokinderen op te sporen, ondanks alle gesofisticeerde onderzoeken, spijtig genoeg een illusie is.

Vanzelfsprekend kunnen we nog meer doen. We kunnen de sporters, ouders, trainers en artsen sensibiliseren voor gevaartekens, de zogenaamde rode vlaggen. Via brochures, websites enz... kunnen een aantal alarmsignalen benadrukt worden. Als deze alarmsignalen optreden moet de jonge sporter naar een arts verwezen worden en opnieuw onderzocht worden. Op deze wijze kunnen we de huidige (nog niet verplichte) medische "check-up" uitbreiden.

En wat betreft de sportmedische geschiktheid van de breedtesporter, kunnen we meer risicogroepen op sporen en deze mensen te sensibiliseren om te sporten onder een sportmedisch (en eventueel bijkomend cardiologisch) begeleiding van een erkend sportarts, keuringsarts of keuringscentrum.

Sporters in georganiseerd verband kunnen via hun federatie verplicht worden om een vragenlijst naar risicofactoren in te vullen. Personen met een risicoprofiel worden verplicht een sportmedisch onderzoek te ondergaan vooraleer hun lidmaatschap wordt aanvaard of alvorens ze mogen deelnemen aan trainingen of wedstrijden. De sportfederaties moeten hierover voldoende geïnformeerd worden. Via sensibiliseringscampagnes gericht op het herkennen van risicofactoren kunnen ook niet-georganiseerde sporters bereikt worden. Personen met een risicoprofiel moeten aangemoedigd worden om een sportmedische keuring te ondergaan. De vragenlijst kan via websites (www.gezondsporten.be), artsen, campagnes... verspreid worden.

De sportmedische keuringen gebeuren door erkende keuringsartsen en keuringscentra. Wij onderzoeken momenteel of via een systeem van sportcheques kan tussengekomen worden in de kosten van deze onderzoeken. Op dit moment is er een regeling die vastligt in een KB en niet meer volledig voldoet. En vanzelfsprekend zullen er ook afspraken met andere departementen op Vlaams of federaal niveau moeten gemaakt worden.

Wat betreft het sportmedisch onderzoek van getalenteerde sporters is het zo dat er in de wetenschappelijke literatuur geen aanwijzingen zijn dat topsportatleten op jonge leeftijd een hoger risico zouden vertonen op plotse hartdood dan andere jonge sporters. Wel is het zo dat wij nu reeds de getalenteerde sporters een toelage verlenen van 250 euro per jaar voor sportmedische keuring en begeleiding.

Deze materie rond sportmedische keuring en begeleiding zal trouwens op korte termijn worden ook uitgewerkt worden in de uitvoeringsbesluiten van het vernieuwde decreet inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening dat op 4 mei 2007 goedgekeurd werd door de regering en nu in het parlement voorligt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 45
van 25 april 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Dopinggebruik - Strafrecht en tuchtrecht

Onlangs deed het Hof van Beroep in Brussel een uitspraak in de zaak omtrent het dopinggebruik van een bekend wielrenner. De vraag was of door de schorsing van een sportbeoefenaar wegens het overtreden van het decreet inzake medisch verantwoord sporten van 27 maart 1991, de sportbeoefenaar niet meer strafrechtelijk vervolgd en/of bestraft kan worden.

Het Brusselse Hof van Beroep oordeelde dat gebruik van dopingproducten die ook strafbaar zijn volgens de wet, enkel disciplinair kunnen worden bestraft indien de overtreding wordt begaan ter gelegenheid van de voorbereiding of deelname aan een sportmanifestatie (artikel 44 decreet medisch verantwoord sporten). Het speelt hierbij geen rol of deze overtredingen begaan zijn buiten het sportterrein of de kleedkamer.

Nochtans heeft de decreetgever met het decreet van 19 maart 2004 tot wijziging van het decreet inzake medisch verantwoord sporten duidelijk te kennen gegeven dat bezit zonder gewettigde reden van substanties en middelen die decretaal zijn verboden en tevens worden verboden door de wet van 24 februari 1991, ook strafrechtelijk kan worden vervolgd, cfr. artikel 21, §2, 2°.

1. Welke beleidsconclusies trekt de minister uit het arrest van het Hof van Beroep?
2. Is het decreet medisch verantwoord sporten voldoende duidelijk? Zo neen, overweegt de minister een aanpassing ervan?
3. Vreest de minister niet dat dit achterpoortjes kan openen om strafrechtelijke veroordelingen voor doping, drugsgebruik en hormonengebruik te ontduiken? Kan hij dit toelichten?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 25 april 2007

van **MARGRIET HERMANS**

Het bestaande decreet Medisch Verantwoord Sporten van 27 maart 1991 wordt momenteel volledig in overeenstemming gebracht met de reglementering van het wereldantidopingagentschap (WADA) en UNESCO.

Door dit nieuwe decreet, het sluitstuk van de hervormingen in het dopingbeleid, zal ook de disciplinaire afhandeling en bestraffing van de sporter volledig conform de WADA-code gebeuren. Het ontwerp werd door de Vlaamse Regering definitief goedgekeurd op 04 mei 2007.

1. Ik start mijn antwoord door te verwijzen naar het advies van de Raad van State inzake bovengenoemd ontwerp van decreet, dat inmiddels werd verwerkt in het nieuwe decreet. De Raad van State is op vlak van de verhouding strafrecht/tuchtrecht van oordeel dat de tuchtsancties (zoals de uitsluiting) kunnen worden beschouwd als administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter in de zin van het EVRM. Dit betekent volgens de Raad van State dat het beginsel non bis in idem geldt en het dus verboden is iemand strafrechtelijk (in strikte zin) te vervolgen wanneer men al een tuchtsanctie heeft opgelegd. De Raad van State beveelt aan in het ontwerp de verhouding tussen de strafrechtelijke en de administratiefrechtelijke sanctionering te regelen.

Zoals u bekend is, is in het huidige decreet van 27 maart 1991, de depenalisering van dopingpraktijken een centraal element. Een aantal motieven lagen hieraan ten grondslag: zich inschrijven in een internationale trend; wenselijkheid om doping uit de clandestiniteit te halen; vermijden van coördinatieproblemen tussen parket en administratie inzake bewijsvoering; ruimte behouden voor positieve strategieën die een beroep doen op de verantwoordelijkheid van sporters en federaties; kiezen voor een eenvormig sanctioneringstelsel; lik-op-stuk beleid.

In het nieuwe ontwerpdecreet, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 04 mei 2007, is deze visie ook opgenomen. En ook de uitwerking blijft dezelfde: strafbaar gestelde feiten, gepleegd door sporters ter gelegenheid van hun voorbereiding op of hun deelname aan een sportmanifestatie, geven alleen aanleiding tot disciplinaire maatregelen.

Nu stelt de Raad van State dat de sporter nog steeds tuchtrechtelijk kan worden gestraft en daarna nog eens strafrechtelijk (vb. indien het een bezit van doping betreft dat verder gaat dan persoonlijke prestatieverbetering). Dit zou dan stuiten op het bezwaar van het beginsel non bis in idem.

Een mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan om alle dopingpraktijken gepleegd door sporters te depenalisieren en alleen nog strafsancties te behouden voor begeleiders en sportverenigingen. Dit zou een sterk doortrekken zijn van de zaak Vandenbroucke.

Het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 14 maart 2007 diende dan ook nog door de door mij aangestelde bevoegde werkgroep grondig te worden doorgenomen alvorens op dit punt een definitieve beslissing te nemen. Men zou immers kunnen stellen dat de context van de zaak Vandenbroucke, de nog lopende zaak Museeuw alsook de zaak van de Spaanse bloeddopingaffaire aantoont dat de gerechtelijke weg ook niet zonder meer de beste is.

Anderzijds is het ironisch genoeg zo dat deze zaken pas aan het licht kwamen op grond van een onderzoek van het gerecht.

Daarom ben ik van oordeel dat depenalisering de betere optie blijft. Een depenalisering in het kader van het decreet MVS sluit anderzijds niet de toepassing uit van de federale drugwet. Dit betekent dat een sportbeoefenaar, een begeleider, of elke andere persoon die zich schuldig maakt aan een drugdelict, zelfs indien te dien aanzien al een tuchtprocedure zou zijn opgestart, strafrechtelijk kan vervolgd worden en later veroordeeld, indien alle constitutieve bestanddelen van het drugmisdrijf bewezen zijn.

Ter aanvulling van dit antwoord kan ik u bevestigen dat het dus geenszins de bedoeling is om afbreuk te doen aan de federale drugwet van 24 februari 1921. In het aan het Vlaams Parlement voorgelegd ontwerp van decreet gaat het om een decretale depenalisering. De decreetgever bevestigt daarbij de zeer waardevolle bijdrage die het gerecht via een strafrechtelijke aanpak kan leveren in het bestrijden van de dopingproblematiek, onder meer door het aanpakken van het drugprobleem en de georganiseerde handel in verdovende middelen.

2. Voor alle duidelijkheid werd in het nieuwe ontwerpdecreet, dat goedgekeurd werd door de regering op 4 mei 2007 en nu in het parlement ligt, bij de bepaling van het begrip dopingpraktijken in Art. 3., opgenomen dat het gaat om de overtreding of de verschillende overtredingen van antidopingregels “onverminderd de bepalingen van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen”.

De in het nieuwe ontwerpdecreet genomen optie vermijdt niet a priori dat een inbreuk door de sporter op één en dezelfde norm zowel strafrechtelijk als tuchtrechtelijk wordt gesanctioneerd. In het kader van de in België eerder gangbare ‘zachte’ non bis in idem -regel die geldt tussen tuchtzaken en strafzaken, zou een tuchtveroordeling op basis van het ontwerp dan ook niet de strafrechtelijke vervolging en -veroordeling op basis van een andere wetgeving, zoals federale drugwet, beperken.

Dus voor mij is het ontwerpdecreet zeer duidelijk.

3. Met het nieuwe ontwerpdecreet zijn er opnieuw achterpoortjes gesloten. Dit ontwerpdecreet zal opnieuw moeten aangepast worden aan de steeds evoluerende en meer gesofistikeerde technologie van dopinggebruik. De permanent wijzigende omstandigheden van dopinggebruik maken dat het nooit een definitief decreet is. En daarom ben ik ook van plan, indien nodig, steeds opnieuw “verbeteringen” aan te brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 46
van 27 april 2007
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Openbare bibliotheken - Subsidies - Waregem

Elke gemeente in Vlaanderen is verplicht een openbare bibliotheek in te richten en in stand te houden.

Tijdens de toelichting bij het ontwerp van beleidsplan 2007-2012 gaf het Waregems college van burgemeester en schepenen aan op zoek te zijn naar subsidies voor een nieuw te bouwen multifunctionele bibliotheek.

1. Heeft de minister reeds een subsidieaanvraag ontvangen van het Waregems college van burgemeester en schepenen?
2. Welke subsidies kent de Vlaamse overheid toe voor dergelijke projecten?
3. Over welke subsidiebedragen gaat dit concreet?
4. Verleent de Vlaamse overheid ook subsidies voor de bouwkosten zelf? Zo neen, zijn er andere instanties of overheden die dergelijke subsidies toekennen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 27 april 2007

van **MICHELE HOSTEKINT**

Ik kan mevrouw Hostekint meedelen dat mijn administratie geen subsidieaanvraag ontvangen heeft van het Waregems College van Burgemeester en Schepenen voor de financiering van een nieuwe multifunctionele bibliotheek.

Sinds de oprichting van het Investeringsfonds, bij decreet van 5 juli 2002 vervangen door het Gemeentefonds, kent de Vlaamse overheid ook geen rechtstreekse subsidies meer toe voor dergelijke projecten. De Vlaamse Regering heeft er destijds voor gekozen om de middelen uit het Investeringsfonds integraal toe te wijzen aan het Gemeentefonds. Op deze manier kunnen de gemeenten autonoom beslissen waarvoor zij deze middelen wensen aan te wenden: hetzij voor de financiering van reguliere uitgaven, hetzij voor hun investeringsbeleid. Zo versterkt de Vlaamse Regering de bestuurskracht van de gemeenten.

Dit betekent dat er geen regelingen meer bestaan van waaruit de Vlaamse overheid subsidies toekent voor de bouw of verbouwing van bibliotheken.

Anderzijds kreeg het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB), het steunpunt voor de bibliotheken, als opdracht mee om gemeenten en bibliotheken te adviseren inzake bouw en inrichting van een bibliotheek. Heel wat concepten van bouw en verbouwing van bibliotheken gaan vandaag immers uit van een meer multifunctionele rol van bibliotheken in de toekomst, zowel wat de facetten educatie, ontmoeting en multimedia betreft. Het VCOB kan vanuit de gekende praktijken ongetwijfeld een zinvolle inhoudelijke bijdrage leveren aan het project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 47
van 4 mei 2007
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Homofobie in de sport - Maatregelen

Uit diverse studies blijkt homofobie nog in alle geledingen van de maatschappij voor te komen. Ook binnen de sportwereld is dit het geval, waardoor nog steeds veel holebi's zich niet durven outen. "Someone playing in the major leagues today has too much to lose," stelt Dan Woog, Amerikaans journalist en auteur van diverse boeken over holebi-atleten.

In de beleidsbrief 2007 van de minister staat een passage inzake het voorkomen van homofobie, racisme en discriminatie in het Belgisch voetbal. De minister stelt dat zowel het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR), de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) als de bevoegde ministers hiertegen gezamenlijk wensen op te treden.

Er is tevens een werkgroep opgericht met de verschillende partners. Samen heeft de minister een actie- en communicatieplan opgesteld met als doel racisme en discriminatie in het Belgisch voetbal te bestrijden en tegelijk de diversiteit en participatie van minderheden via deze sport te promoten. In het kader hiervan zou hij diverse initiatieven en activiteiten ondersteunen. Deze activiteiten en initiatieven zouden zowel preventief, sensibiliserend, educatief als repressief van aard zijn.

In zijn beleidsbrief staat dat in het najaar een communicatiecampagne wordt gelanceerd via radio- en tv-spots, advertenties in kranten en tijdschriften. In voetbalstadions worden activiteiten gepland in samenwerking met de clubs, spelers, supportersverenigingen en voetbalvedetten. Er wordt tevens een videomontage ter beschikking gesteld om jongeren via hun clubs en scholen bewust te maken van het fenomeen racisme en discriminatie in het voetbal.

De holebifederatie zou vragende partij zijn om een charter tegen homofobie in de sportwereld op te stellen met de titel "Gemeenschappelijke verklaring over de gelijke behandeling van hetero- en holebiseksualiteit in de sport".

1. Wat is de samenstelling van de werkgroep? Zetelen daarin enkel actoren uit de voetbalwereld of zijn in de werkgroep ook actoren uit de andere sporttakken vertegenwoordigd? Wie is er vertegenwoordigd vanuit de holebi-organisaties?

Komt de werkgroep periodiek samen?

2. In de beleidsbrief van de minister komt enkel bestrijding van homofobie in de voetbalwereld expliciet aan bod.

Gaat de minister ook homofobie in andere sporttakken – in eerste plaats teamsporten – aanpakken? Zo ja, gebeurt dat in diezelfde campagne of gaat de minister hiervoor aparte campagnes opzetten?

Wat zal de invulling zijn van die campagne en welke initiatieven en activiteiten zal de minister hieromtrent ontwikkelen?

3. Kan de minister toelichten wat hij verstaat onder initiatieven en activiteiten van repressieve aard?
4. Is de minister voorstander van het opstellen van een charter tegen homofobie in de sportwereld? Zo ja, is hiervoor reeds overlegd met de vragende partij en diverse actoren en wat zal de concrete invulling zijn van het charter?

Zo neen, kan de minister toelichten waarom hij geen voorstander is van een dergelijk charter?

5. Heeft de minister inzake het bestrijden van homofobie in de sportwereld reeds overlegd met zijn collega-minister bevoegd voor Gelijke Kansen? Zo ja, welke concrete afspraken zijn gemaakt op dat overleg?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 4 mei 2007

van **HERMAN SCHUEREMANS**

Het klopt inderdaad dat homofobie nog sterk in onze maatschappij en in de sportwereld aanwezig is. Vanuit mijn algemene bezorgdheid rond het geven van maximale kansen aan elk individu in deze zeer divers samengestelde maatschappij, heb ik mij geëngageerd om een aantal sensibiliserende maatregelen rond verdraagzaamheid, respect en begrip voor halebiseksualiteit in en samen met de sportwereld op te zetten.

In mijn beleidsbrief 2007, onder het deel “terugblik op het voorbije jaar” staat inderdaad een passage over een campagne rond discriminatie en racisme in het Belgisch voetbal, die samen met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR), de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en de verschillende overheden eind 2006 werd uitgevoerd. Deze campagne onder de slogan “Hang de aap niet uit” had als specifieke insteek racisme en discriminatie in de voetbalsport en in voetbalstadions en focuste niet zozeer op homofobie in het voetbal. Op uw vragen 1 tot 3 kan ik dan ook moeilijk een antwoord geven.

4. In het kader van de “Open Coördinatiemethode Gelijke Kansenbeleid” van minister Van Brempt heb ik voor de aandachtsgroep holebi’s voor mijn beleidsdomein sport de doelstelling opgenomen “het oproepen tot een grotere openheid tav. holebi’s binnen de sportwereld, via het opstellen en verspreiden van een sportcharter”. Mijn collega Van Brempt wordt via de actiefiches en via overleg tussen de kabinetsmedewerkers en administraties regelmatig geïnformeerd over de voortgang van de verschillende doelstellingen die ik voor mijn vier beleidsdomeinen heb uitgetekend in het kader van het gelijke kansenbeleid.

De halebifederatie heeft mij recent een voorstel van charter getiteld “Gemeenschappelijke verklaring over de gelijke behandeling van hetero- en halebiseksualiteit in de sport” en een infodossier bezorgd, samen met een aantal ideeën rond de verspreiding ervan. Bedoeling is dit charter te laten ondertekenen door verschillende sportfederaties, die het dan verder kunnen verspreiden onder de bij hen aangesloten clubs, als eerste stap naar meer openheid en zichtbaarheid van het thema homofobie in de sportwereld. Ik probeer dus zoveel mogelijk sportfederaties, zowel uit de teamsporten als de individuele sporten, aan te zetten tot het ondertekenen én ook het toepassen van dit charter. Een echte grootschalige campagne heb ik niet voorzien rond dit thema. Wel wens ik met de sportfederaties concrete afspraken te maken over hoe ze dit charter verder naar hun achterban gaan promoten. Mogelijke pistes kunnen zijn de vermelding op de websites, de aankondiging tijdens een groot sportevenement van de federatie, het mee opnemen van de thematiek in vorming en bijscholingen, Deze concrete initiatieven moeten in het najaar 2007 zichtbaar worden.

Samen met de halebifederatie heb ik afgesproken dat dit charter dat oproept tot meer openheid en verdraagzaamheid rond halebiseksualiteit in sport, aan de pers wordt voorgesteld tijdens de opening van de Eurogames, de Europese spelen voor holebi’s, op 13 juli in Antwerpen. De pers zal op dat moment immers veel aandacht besteden aan deze spelen en aan de doelgroep holebi’s en het evenement is dan ook een goede kapstok om dit nieuwe charter te promoten onder een ruim publiek.

5. Los van het charter heb ik vorig jaar, samen met mijn collega Van Brempt een subsidie gegeven voor de organisatie van de Eurogames 2007 in juli in Antwerpen. Dit groots internationaal sportevenement wil de integratie en emancipatie van holebi's versterken op een sportieve en socio-culturele manier en de samenwerking bevorderen tussen de verschillende holebi-groepen onderling en met het reguliere sport- en cultuurcircuit.
De organisatoren verwachten ongeveer 3000 deelnemers voor de 10 verschillende sporttakken en de vele socio-culturele randevenementen die geprogrammeerd zijn. Het evenement vraagt op een positieve manier aandacht voor de thematiek van holebiseksualiteit en uitsluiting daardoor in de sportwereld. De organisatoren en de sportambassadeurs die door hen werden gecontacteerd, laten geen gelegenheid onbenut om via de media en hun contacten te sensibiliseren rond verdraagzaamheid en respect voor deze doelgroep. Ik zet hier dan ook graag mee mijn schouders onder.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 48
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Geert Bourgeois, minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 49

van 9 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***VRT - Uitzending 11-juliviering Brussel*

Op 19 april jongstleden werd de minister in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand door collega Gatz ondervraagd over de beslissing van de VRT om het slotmoment van de 11-juliviering in Brussel niet meer rechtstreeks uit te zenden (Handelingen C165-BRU10, blz. 1-4). In zijn antwoord stelt de minister:

“Ik wil daar aan toevoegen dat ik zwaar til aan dit feit, want het is een schending van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Regering en de openbare omroep. In de beheersovereenkomst staat expliciet dat de openbare omroep Brussel als hoofdstad van Vlaanderen moet promoten. Ik kan de beslissing alleen maar opvatten als een schending van de beheersovereenkomst. Wat mij betreft, kan dit niet zonder gevolg blijven”.

1. Kan de minister meedelen naar welk artikel van de beheersovereenkomst 2007-2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT hij exact verwijst en wat de juiste formulering ter zake in de beheersovereenkomst is?
2. Heeft de Vlaamse Regering nog andere overeenkomsten of afspraken met de openbare omroep VRT gemaakt inzake de promotie van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen? Zo ja, welke?
3. Welke gevolgen, aangekondigd in het antwoord van de minister op 19 april jongstleden in de commissie, zijn er gekoppeld aan het feit dat de VRT het slotmoment van de 11-juliviering in Brussel niet langer rechtstreeks zal uitzenden?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 9 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Met betrekking tot promotie van Brussel staat er in de beheersovereenkomst 2007 – 2011 tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap één enkele passage en dit is artikel 9, §5 van de beheersovereenkomst waarin bepaald wordt: “De netten zijn zo geprofileerd dat zij een diversiteit brengen in hun aanbod in de verschillende Openbare Omroepdomeinen, zodat in elk van de Openbare Omroepdomeinen over de netten heen een diversiteit aan genres en disciplines wordt aangeboden. Hierbij wordt ook de nodige aandacht besteed aan Brussel.”
2. De VRT heeft geen andere overeenkomsten of afspraken met de Vlaamse Overheid inzake de promotie van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen.
3. De VRT heeft laten weten dat momenteel de programmering rond de Vlaamse feestdag op VRT-radio en -TV nog niet in alle details vastligt. De VRT wil op al zijn netten aandacht schenken aan de festiviteiten en plechtigheden in Vlaanderen rond 11 juli. Daarbij zal de omroep rekening houden met het profiel van elk net. Het is voor de VRT dan ook geen vanzelfsprekendheid meer om de Brusselse 11-juli viering op EEN uit te zenden. Ik heb dan ook naar alternatieven gezocht teneinde de 11-juli viering zeker en vast rechtstreeks op tv te laten uitzenden. De onderhandelingen hierover zijn in een eindstadium. Ik zal u hierover op korte termijn verder informeren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 53
van 16 mei 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Doortocht Ronde van Frankrijk - Promotie Vlaamse Gemeenschap

Begin juli 2007 trekt de Ronde van Frankrijk even door Vlaanderen. In diverse steden en gemeenten waar de tourkaravaan passeert, worden heel wat festiviteiten opgezet.

Aangezien dit evenement wereldwijd bekeken wordt, is dit voor Vlaanderen de ideale manier om zich aan de wereld te tonen. De tour wordt immers in 185 landen op de televisie uitgezonden en zal in nog meer landen ook via andere media in de belangstelling staan. 12 tot 13 miljoen televisiekijkers kijken rechtstreeks naar de aankomst van de tour op televisie.

Het is dan ook voor Vlaanderen belangrijk dat het zich op een positieve manier profileert tijdens dit gebeuren.

1. Welke initiatieven werden er reeds door de Vlaamse overheid genomen ter profilering van de Vlaamse Gemeenschap tijdens dit sportief wereldgebeuren?
2. Wordt er door de Vlaamse overheid op toegezien dat er op het parcours van de Ronde van Frankrijk in Vlaanderen voldoende aandacht zal zijn voor de Vlaamse Gemeenschap en haar symbolen (vlaggen, wimpels, e.d...)?
3. Participeert de Vlaamse overheid in bepaalde lokale initiatieven? Zo ja, in welke en op welke manier?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 16 mei 2007

van **JOHAN DECKMYN**

1. Reeds in december 2006 heb ik samen met wielerverlegende Eddy Merckx aangekondigd dat ik van 2007 "Het Jaar van de Fiets" zou maken. Zoals u zich ongetwijfeld herinnert, heb ik toen ook meegedeeld dat ik in het kader van deze actie een bijzonder initiatief zou nemen rond de aankomst van de Ronde van Frankrijk te Gent.

Na overleg met de verantwoordelijken voor de plaatselijke organisatie, met name de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent die de kandidatuur van deze aankomstplaats hebben voorgedragen, werden afspraken gemaakt om van 9 juli een bijzondere (sportieve) fietsdag te maken.

Door de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent worden op 7, 8 en 9 juli heel wat initiatieven ontwikkeld onder de naam "Feest mee aan den Arrivée".

Het Bloso, dat belast is met de volledige uitwerking en realisatie van alle activiteiten die in het kader van "Het Jaar van de Fiets" worden georganiseerd, zal in dat kader op maandag 9 juli een heel bijzonder wielerevenement organiseren, met name "Gentse Fietstoeren".

Dit evenement bestaat uit verschillende luiken waarop alle wielervrienden worden uitgenodigd. In en rond de Topsporthal Vlaanderen, het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx en het recreatiedomein Blaarmeersen zullen een 40-tal fietsactiviteiten gratis voor het ganse gezin worden georganiseerd. Verder kunnen alle deelnemers het verloop van de rit en de aankomst van de Ronde van Frankrijk te Gent, in de Topsporthal Vlaanderen op een groot scherm volgen. Deze sportieve fietsdag zal worden afgesloten met een grote wielershow, waarbij naast o.a. een muzikale omljsting ook alle Oost-Vlaamse renners die ooit aan de Ronde van Frankrijk deelnamen, zullen worden gehuldigd.

Alle informatie aangaande dit bijzondere initiatief is terug te vinden in een specifieke promotiefolder alsook op de Bloso website www.Gentsefietstoeren.be.

2. Voor het tooien van de openbare weg langs het parcours aan de aankomst in Gent met vlaggen van de Vlaamse Gemeenschap heb ik op 11 april een brief verstuurd naar André Denys, gouverneur van Oost Vlaanderen en voorzitter van de coördinerende vzw, met het verzoek hieraan de nodige aandacht te besteden.
3. Als minister van cultuur participeer ik in het project 'Sur la route. Een Tour van kunstenaars' dat wordt georganiseerd door het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst . Gent (SMAK) op vraag van de vzw Tour de France. Het kunstproject heeft een drempelverlagend karakter en richt zich naar een breed publiek o.a. de sportliefhebbers.

17 kunstenaars uit verschillende disciplines hebben in het voorjaar elk een traject van de tour 2007 afgelegd zodat ze samen het volledige parcours voltooien. Aan de kunstenaars werd gevraagd het traject te documenteren, filmen, fotograferen, tekenen of notities te nemen...

Het documentaire en artistiek resultaat wordt opgenomen in een boek en een kleine tentoonstelling. Het boek, een mooi album, een hebbeding, uitnodigend en toegankelijk voor het brede publiek, zal aan een zeer democratische prijs, via een bon in de krant, worden aangeboden.

De tentoonstelling met het gerealiseerde werk wordt opgesteld in 17 Gentse café's. Elk café wordt ingericht door de participerende kunstenaar-renner als supporterslokaal met het materiaal dat hij heeft verzameld.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 62
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

BVN-TV - Ontvangsbereik

Op sommige plaatsen in de wereld is het nog altijd niet mogelijk om de uitzendingen van BVN te ontvangen.

Blijkbaar zou het BVN aan financiële middelen ontbreken om de programma's zo door te stralen dat ze overal met een eenvoudige schotel te ontvangen zijn.

Buiten Europa, Australië, Oost-Azië en zuidelijk Afrika is dure apparatuur nodig om het signaal van BVN te kunnen capteren. Hierdoor kunnen Vlamingen en Nederlanders die buiten de genoemde gebieden reizen of verblijven, de uitzendingen van het Beste van Vlaanderen en Nederland niet bekijken.

1. Kan de minister meedelen welke som de bijkomende ingreep vergt die nodig is om BVN overal ter wereld met een eenvoudige schotel te kunnen ontvangen?
2. Bestaan er al plannen om dit binnen afzienbare tijd te verwezenlijken, of zijn er ter zake besprekingen aan de gang met de Nederlandse regering?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**Inleiding

BVN is op dit moment met eenvoudige middelen te ontvangen in Europa, Noord-Afrika (inclusief de Canarische Eilanden), het Midden Oosten, Zuidelijk Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland en Noord-Amerika. Deze gebieden worden bediend met het zogenaamde Direct To Home (DTH) satellieten, zoals de Astra satelliet in Europa. Voor de overige gebieden op de wereld, zoals Afrika, Azië en Zuidelijk-Amerika wordt gebruik gemaakt van zogenaamde "feeder" satellieten. Om deze "feeder" satellieten te kunnen ontvangen heeft men grote en dure schotels nodig. De keuze voor het gebruik van DTH satellieten naar bovengenoemde gebieden op de wereld is mede bepaald op basis van het aantal Vlamingen en Nederlanders die in deze gebieden werken, wonen of op vakantie gaan.

Antwoorden

1. Mede op basis van reacties van Vlamingen en Nederlanders in het buitenland zijn er drie gebieden op de wereld aan te wijzen waar BVN nog niet via een DTH satelliet te ontvangen is. In volgorde van prioriteit zijn dit West- en Centraal Afrika, Zuid Oost Azië (Thailand, Indonesië en omliggende landen) en Zuid-Amerika. Dit vergt per gebied een extra investering die varieert tussen de € 220.000,- en € 375.000,- exclusief BTW.
2. Gezien de beperkte financiële middelen heeft BVN op dit moment geen plannen om dit binnen afzienbare tijd te verwezenlijken. Ook zijn er geen besprekingen gaande met de Nederlandse regering. Van de totale begroting (ca. € 4.3 miljoen per jaar) wordt op dit moment ongeveer € 2.5 miljoen besteed aan de verspreiding van het satelliet signaal. De situatie voor Zuidelijk Amerika kan in 2008 enigszins verbeteren als gevolg van de uitkomst van een lopende aanbesteding die door BVN werd uitgeschreven voor de transmissie van zijn signaal via de satelliet in Noord- en Zuid-Amerika.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 64
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

www.vlaanderen-vakantieland.be - Gepubliceerde commentaren

Meer en meer zien we dat de quoteringen door andere bezoekers doorwegen bij de keuze voor een hotel bij de toerist van vandaag. Ook Toerisme Vlaanderen pakt in dit kader uit met een eigen community-luik op www.vlaanderen-vakantieland.be waar bezoekers hun mening kunnen achterlaten over Vlaanderen Vakantieland-verblijven.

Uiteraard schuilt hierin ook een groot risico, want wat met vernietigende commentaren?

Naar aanleiding van een artikel in “Seizoen Lente 07” van Toerisme Vlaanderen werd hierin door Toerisme Vlaanderen gesteld dat zij, als er berichten gepost worden die écht niet kunnen, deze eraf halen. Zo wil men vermijden dat vervelende, misnoegde klanten of concurrenten het systeem misbruiken of uitbaters in een slecht daglicht stellen. Echte klachten worden ernstig genomen en behandeld via de reguliere kanalen.

1. Hoe gaat dit er momenteel in de praktijk aan toe? Hoe worden deze commentaren in de praktijk beoordeeld en hoe kan men bepalen wat wel en wat niet op internet gepubliceerd mag worden? Hoe wordt bepaald wat een echte klacht is en wat niet?

Bestaat hiervoor een zekere procedure?

Gebeurt er een feedback naar de hoteliers over hun product?

2. Heeft de minister reeds een zicht op het aantal e-commentaren dat sedert het online gaan van het community-luik van www.vlaanderen-vakantieland.be gepost werd?

Hoeveel hiervan werden wel of niet in aanmerking genomen voor publicatie? Om welke redenen? Hoeveel werden er als echte klacht behandeld?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 20 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. Het zgn. community-luik van de website www.vlaanderen-vakantieland.be staat enkel open voor Vlaanderen Vakantielandlogies. Websitebezoekers kunnen dus enkel commentaar geven op een verblijf in een logies met een Vlaanderen Vakantielandarrangement. Toerisme Vlaanderen heeft met deze aanbieders een overeenkomst gesloten voor opname van hun aanbieding in de brochure Vlaanderen Vakantieland. Deze aanbieding wordt automatisch en kosteloos overgenomen op de website. Het zijn dus allemaal logies die door Toerisme Vlaanderen werden geprospecteerd en die voldoen aan een zeker kwaliteitsniveau.

Uit onderzoek weet Toerisme Vlaanderen dat 99% van de respondenten die een verblijf uit Vlaanderen Vakantieland geboekt hebben, de brochure aan anderen zouden aanbevelen om een verblijf in Vlaanderen te boeken. Dit is een zeer duidelijke indicatie wat betreft de tevredenheid over het verblijf op basis van het aanbod en de verwachtingen van het Vlaanderen Vakantielandlogies. De resultaten van dit onderzoek leren dan ook dat de overgrote meerderheid van de ervaringen die klanten op de website delen, positief zijn. Dat is meteen ook de bedoeling van het community-luik: andere bezoekers leuke tips en ideeën geven.

De e-commentaren van klanten over hun verblijf in een Vlaanderen Vakantielandlogies komen altijd automatisch online te staan. Nieuwe commentaren worden wekelijks gescreend door de dienst productontwikkeling (afdeling marketing) via het content management systeem van de website. De medewerkers van deze dienst kennen de Vlaanderen Vakantielandlogies en kunnen eventuele klachten ook naar waarde schatten. Naast deze controle door Toerisme Vlaanderen zelf, is de website ook een stuk zelfregulerend. Bij elk logies waarop men commentaar kan geven, staat standaard een button 'meld beledigende inhoud'. De bezoeker kan via deze tool zeer eenvoudig een boodschap achterlaten die automatisch wordt verstuurd naar Toerisme Vlaanderen.

Voor de klachtbehandeling geldt de procedure zoals op de bestelbon beschreven die logies ondertekenen als ze instappen in Vlaanderen Vakantieland:

Klachten gestuurd naar Toerisme Vlaanderen door de klanten zullen onverwijld naar de aanbieder worden toegestuurd voor onderzoek. De aanbieder verbindt er zich toe binnen 7 kalenderdagen te antwoorden en een klantgerichte oplossing voor te stellen. Het niet voldoen aan dit laatste kan aanleiding geven tot een eis tot schadevergoeding door Toerisme Vlaanderen, met de klant als begunstigde, met een maximum van 100% van de totale arrangementsprijs en per persoon.

Toerisme Vlaanderen behoudt het recht opname van een aanbieding in de brochure Vlaanderen Vakantieland te weigeren

- *bij een ernstige klacht. Over de ernst van de klacht oordeelt enkel Toerisme Vlaanderen.*
- *bij drie dezelfde klachten, waarvoor de aanbieder is aangemaand en waaraan hij geen gevolg heeft gegeven.*

Elke klacht die via de website bij de dienst productontwikkeling binnenkomt, wordt onmiddellijk doorgestuurd naar de aanbieder met vraag tot reactie. De klant wordt meteen ook gewaarschuwd dat de klacht in behandeling is. Zoals bij de reguliere klachtenbehandeling geldt de interne regel dat een klacht binnen een maand afgehandeld moet zijn. Als de negatieve commentaar met redenen kan ontkracht worden door de logiesaanbieder, wordt deze verwijderd van de website. Als de

klacht een terechte negatieve ervaring van de klant was (die eventueel ook al via andere kanalen opgevangen werd, bvb. “in dit hotel-restaurant is het altijd zeer lang wachten op het eten”), blijft die in regel gepubliceerd op de site (andere bezoekers kunnen deze opmerking immers zelf naar waarde schatten), tenzij in onderling overleg met de klant is afgesproken om de klacht te verwijderen omdat het om een eenmalige negatieve ervaring ging die ondertussen werd rechtgezet (bvb. een overboeking waarvoor de klant ondertussen een tegoedbon voor een gratis overnachting kreeg).

De Vlaanderen Vakantielandaanbieders werden in een e-nieuwsbrief van Toerisme Vlaanderen opgeroepen om de e-commentaren op hun logies regelmatig te bekijken. Toerisme Vlaanderen krijgt hierover meer en meer feedback van aanbieders of merkt dat aanbieders hun klanten stelselmatig beginnen te motiveren om hun ervaringen on line te zetten op de website.

2. Vanaf de lancering van de nieuwe website begin oktober 2006 tot begin mei 2007 werden 138 commentaren online gepost. Daarvan werden er 3 als klacht behandeld:
 - Een eerste klacht blijft voorlopig online staan in afwachting van reactie van de uitbater. Er is immers geen sprake van een beledigende inhoud. De gast uit voornamelijk kritiek op het lange wachten tijdens de maaltijd, maar spreekt zich in dezelfde commentaar ook lovend uit over de kamers.
 - Een recente klacht gaat over een overboeking, die momenteel wordt opgevolgd.
 - Een andere klacht gaat over de service (restaurant en bar niet toegankelijk voor gasten door een privé-feest). Toerisme Vlaanderen besliste om deze niet te verwijderen aangezien de hotelier zelf online reageerde. Andere bezoekers krijgen zodoende de beide kanten van het verhaal en kunnen zelf oordelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 65
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Benelux - Promotie plattelandstoerisme

Tijdens de vergadering van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad van 23 en 24 maart 2007 werd de promotie van het plattelandstoerisme in de drie Beneluxlanden besproken.

De heer Émile Calmes (Groothertogdom Luxemburg) kondigde in dit kader een dag gewijd aan de Moezelwijnen aan, een bezoek aan ongebruikte industriële sites in het zuiden van het Groothertogdom Luxemburg en een vergadering over de jacht.

1. Is de minister op de hoogte van deze initiatieven?
2. Zijn er ook plannen vanuit Vlaamse hoek om het plattelandstoerisme te promoten in het kader van de Benelux?

Zo ja, welke? Worden er hiervoor specifieke middelen voorzien en hoeveel?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 20 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. De tussenkomst van de heer Emile Calmes, volksvertegenwoordiger van het Groothertogdom Luxemburg in het Beneluxparlement werd gehouden naar aanleiding van een seminarie dat het Beneluxparlement organiseerde op 16 en 17 februari 2007 in Clervaux. Het seminarie was gewijd aan het plattelandstoerisme in de Benelux en in het Balticum.
2. Op dit ogenblik bestaan er bij Toerisme Vlaanderen geen plannen om in het kader van de Benelux initiatieven te nemen op het vlak van de promotie van het plattelandstoerisme. De promotie en de marketing van het plattelandstoerisme in en naar Vlaanderen gebeuren in de algemene binnenlandse en buitenlandse marketing van Toerisme Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 67
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

“Tafelen in Vlaanderen” - Promotie streekproducten

Er werd heel wat overheidsgeld (440.000 euro) geïnvesteerd in de nieuwe vzw “Tafelen in Vlaanderen” die Vlaanderen vanaf het najaar 2007 als dé restaurantbestemming bij uitstek zal profileren.

Uitgangspunten van dit project zijn onze sterke culinaire traditie, het prachtige aanbod van streekgerechten en regionale producten en de typisch Vlaamse gezellige tafeltraditie.

1. Is de Vlaamse horecasector klaar voor de promotie van onze streek- en regionale producten?
2. Wat zal de rol zijn van de vzw “Tafelen in Vlaanderen” naar de horeca-uitbater?
3. Zijn de horeca-uitbaters voldoende specifiek opgeleid om onze streekproducten te promoten / ontwikkelen? Zijn er hier opleidingen (bijscholingen) voor?

Zo ja, welke? Kan de vzw “Tafelen in Vlaanderen” hierbij een rol spelen? Wordt hiervoor in een budget voorzien?

Zo nee, zijn er plannen om te voorzien in een opleiding van de horeca-uitbaters? Wie ondersteunt dit?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 20 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. Op zich is de horecasector klaar voor de promotie van streekeigen en regionale producten, maar een vlotte integratie van streekproducten in de uitbating wordt onder andere gehinderd door de soms gebrekkige distributie van deze producten en door een gebrek aan vertrouwen aan de zijde van de Horeca-uitbater in de toelevering van de producten. De promotie en het aanbieden van streekproducten is een bijzonder aandachtspunt in de bedrijfsvoering voor zover zij een versterking van de bekendheid en het rendement van de eigen zaak met zich brengt.
2. De vzw "Tafelen in Vlaanderen" werd in 2006 opgericht met het oog op de promotie van de Vlaamse streekgastronomie in binnen- en buitenland en het coördineren van afgeleide toeristische initiatieven. Deze publiek-private samenwerking creëert een sector- en regio-overschrijdend platform rond het thema tafelcultuur. Naast de ruime toeristische sector en de provinciale toeristische organisaties is ook de beroeps- en sectorfederatie HoReCa-Vlaanderen één van de stichtende leden van de vzw.

De horecabedrijven en -ondernemers zijn één van de doelgroepen van het project. "Tafelen in Vlaanderen" wil de horeca-uitbaters stimuleren in het ontwikkelen en aanbieden van nieuwe instrumenten, zoals onder andere streekeigen producten, om het bestaande aanbod uit te breiden en te verbeteren.

In zijn opzet wil "Tafelen in Vlaanderen" de tafelcultuur uitgebreid aan bod laten komen in de toeristische communicatie. Anderzijds wil het project ook de productontwikkeling van het toeristische aanbod gekoppeld aan tafelen versterken. Streekproducten en streekeigen bereidingen zijn interessante instrumenten om ook op tafel de beleving van de eigenheid van een regio te ondersteunen. Het is meteen een van de redenen om via "Tafelen in Vlaanderen" de doorstroming van streekproducten en het aanbieden van streekgerechten in de horeca te faciliteren.

3. Opleiding is één van de instrumenten om de horeca-uitbater in contact te brengen met het aanbod van streekproducten en met de mogelijkheden van deze producten om een horeca-aanbod te creëren. "Tafelen in Vlaanderen"-projecten hebben onder meer als doelstelling om de kennis van de streekproductensector en de mogelijkheden van het gebruik van streekproducten en bereidingen in de horeca te vergroten. De projecten zijn er op gericht om de horecazaken die streekproducten en bereidingen aanbieden en als dusdanig de streekbeleving en het regioerisme ondersteunen te belonen (via wedstrijden - bv. streekgerechtenwedstrijd Waasland, de promotie van horecazaken met streekgerechten of evenementen met betrekking tot regionale culinaire producten via toeristische kanalen, enz.).

Anderzijds nodigt "Tafelen in Vlaanderen" de sector van de streekproducten uit om met hun distributie in te spelen op de behoeften van de horeca-uitbaters. "Tafelen in Vlaanderen" onderzoekt in dit kader de mogelijkheden tot het opzetten van gemeenschappelijke projecten in het kader van plattelandontwikkeling waarvoor er over heel Vlaanderen ruime Europese en Vlaamse cofinancieringsmiddelen ter beschikking zijn. Via de provinciale toeristische organisaties kan 'Tafelen in Vlaanderen' hierbij een stimulerende en inspirerende rol spelen voor de plattelandsector.

Horeca Vlaanderen, één van de trekkers van het “Tafelen in Vlaanderen”-project, participeert ook in Guidea, dat onder meer specifieke opleidingsprogramma's voor horeca-ondernemers organiseert. Daarnaast hebben ook de provinciale partners hun eigen vormingsinitiatieven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 68
van 20 april 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Toerisme Vlaanderen - Hotelclassificatie

In Vlaanderen deelt Toerisme Vlaanderen de hotelsterren uit. Hiervoor wordt een Benelux-classificatie gehanteerd, waarbij objectief waarneembare criteria, zoals de oppervlakte van de kamer, de aanwezigheid van een lamp op de schrijftafel, het aantal uren dat de receptie open is,... de norm zijn.

Alles wordt gecontroleerd door inspecteurs van Toerisme Vlaanderen en de optelsom van de aanwezige en goed bevonden criteria bepaalt het aantal sterren.

Bij het bepalen van het aantal sterren doen de klachten van de klanten er niet toe, wel de gebreken die de inspecteurs vaststellen, aldus Toerisme Vlaanderen. Andere bronnen beweren dan weer dat sterren wel ambtshalve worden ingetrokken na klachten.

Een bekend en gerenommeerd hotel in Knokke verloor in één klap vier sterren. Naar aanleiding daarvan rijzen toch enkele vragen.

1. Wat zijn nu de juiste criteria bij de toekenning van de sterren? Worden deze criteria bijgestuurd of geëvalueerd? Komt het aangekondigde koepeldecreet hiervoor in aanmerking?
2. Op welke wijze gebeuren de controles? Worden extra controles uitgevoerd na klachten van klanten? Hoe zit het met de beroepsmogelijkheden?
3. Hoe zit het met een Europese “uniformisering” van de criteria?
4. Is er in een klachtenprocedure voorzien voor uitbaters die niet akkoord gaan?

Wat houdt die in?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 20 april 2007

van **STEFAN SINTOBIN**

1. Bij de toekenning van de exploitatievergunning wordt het logiesverstrekkende bedrijf, op grond van objectief waarneembare kenmerken van comfort, ingedeeld in één van de 6 categorieën, gaande van “kamers”, eenvoudig hotel (cat. 1) tot luxe hotel (cat. 5).

De huidige classificatienormen zijn van toepassing sinds 1 januari 2000 en worden opgesomd in de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 04 mei 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor logiesvertrekkende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen. Het zijn in feite “inrichtingsvereisten die tevens als kenmerken van comfort gelden”.

Het spreekt voor zich dat in het kader van de ontwikkeling van een ‘Koepeldecreet betreffende het toeristische logies’ de huidige classificatienormen kritisch geëvalueerd zullen worden. Daarbij moet de vraag gesteld worden of de huidige klassering niet geëvolueerd is naar een kwantitatieve (in plaats van een kwalitatieve) classificatie die te weinig plaats biedt voor kwalitatieve, consumentgerichte normering.

2. De hotelregelgeving bepaalt dat de hotelier alle wijzigingen die de indeling van het bedrijf in een bepaalde categorie kunnen beïnvloeden, moet meedelen aan Toerisme Vlaanderen. Daarnaast kan de vergunninghouder op eenvoudig verzoek een indeling in een hogere categorie aanvragen. Een inspecteur van Toerisme Vlaanderen zal hieropvolgend het bedrijf ter plaatse controleren.

Toerisme Vlaanderen kan eveneens spontane inspecties ter plaatse uitvoeren en ambtshalve overtredingen op de classificatievoorwaarden vaststellen. Deze vaststellingen kunnen finaal (na advies van het Technisch Comité en rekening houdende met de rechten van verdediging) een declassering van het bedrijf tot gevolg hebben. In ieder geval vraagt Toerisme Vlaanderen bij een klacht van een consument een schriftelijke reactie van de hotelier.

Daarenboven moet iedere categorie voldoen aan normen zoals onderhoud en hygiëne (normen 11.01 en 11.02).

Indien het bedrijf niet meer voldoet aan de normen van de laagste comfortclassificatie (cat. O), kan dit leiden tot de tijdelijke of definitieve intrekking van de afgeleverde vergunning.

Tegen de beslissing tot indeling van het logiesverstrekkende bedrijf in een bepaalde categorie, kan de hotelier in beroep gaan bij de Raad van State.

Tegen de beslissing tot tijdelijke of definitieve intrekking van de afgeleverde vergunning, kan de vergunninghouder beroep instellen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme.

3. Mijn diensten hebben op dit ogenblik geen weet van concrete plannen tot Europese “uniformisering” van de classificatiecriteria voor hotels.
4. Ik verwijs hieromtrent naar de bovenstaande beroepsmogelijkheden

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 69

van 20 april 2007

van **MARNIC DE MEULEMEESTER***Scheepvaartbegeleiding - Personeelsbezetting*

Er bereiken mij verontrustende berichten over de personeelsbezetting bij de scheepvaartbegeleidingsdiensten in Zeebrugge en Zandvliet en het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum (MRCC) in Oostende. De recente herdenking van de ramp met de Herald of Free Enterprise, nu twintig jaar geleden, herinnerde ons nochtans nogmaals aan het belang van uitgebreide veiligheidsmaatregelen voor de scheepvaart.

Dat de scheepvaartbegeleidingsdiensten een uitermate belangrijke rol spelen bij het in goede banen leiden van het steeds drukker en complexer wordende scheepvaartverkeer, hoeft geen betoog. Als er dan toch iets misloopt, is een snelle en efficiënte reactie van de hulpdiensten cruciaal, zeker als er menselijke slachtoffers dreigen te vallen. De overheid draagt hierin dus de zware verantwoordelijkheid om in de nodige infrastructuur en personeelsomkadering te voorzien om de veiligheid te garanderen.

Momenteel wordt een wervingsexamen afgerond voor de invulling van 21 vacatures. Deze volstaan echter nauwelijks voor zelfs maar het invullen van de basisbezetting. De huidige personeelsformatie steunt op een plan dat dateert van 1990, ondertussen zijn het scheepvaartverkeer en het volume van de vrachtschepen sterk toegenomen. Bovendien zullen ook de geplande windmolenparken voor de Belgische kust en de extra LNG-terminal in de voorhaven van Zeebrugge de situatie merkkelijk complexer maken.

Ook de aanwervingsprocedure zelf vertoont heel wat gebreken. De procedure kan pas gestart worden zodra het personeelslid dat vervangen moet worden effectief op pensioen is of de dienst verlaten heeft. Rekening houdende met de duur van de procedure zelf en het feit dat daarna nog een opleiding van zes maanden gevolgd moet worden, betekent dit een aanzienlijke vertraging met onderbezetting van de dienst tot gevolg.

Ook de rekrutering verloopt blijkbaar niet optimaal. Voor het wervingsexamen dat momenteel loopt, hebben zich slechts 200 van de 500 geïnteresseerden effectief gemeld voor het schriftelijk examen, waarvoor dan weer slechts 27 kandidaten slaagden. Een oplossing voor de lange wachttijd zou het aanleggen van een wervingsreserve kunnen zijn, met een dergelijk kleine reserve kan men zich echter de vraag stellen of er na de opleiding van zes maanden zelfs al maar genoeg kandidaten zullen overblijven voor de huidige 21 vacatures.

Tot slot, maar daarom niet minder belangrijk, is er de problematiek van het MRCC in Oostende. Het MRCC is hét centrale meldpunt voor gebeurtenissen op zee en staat in voor de coördinatie van de SAR-acties (Search And Rescue). Op 12 juli 2006 werd een nieuw centrum in gebruik genomen met de meest moderne apparatuur en infrastructuur. Blijkbaar rijzen er heel wat technische problemen, maar in dit kader wil ik vooral de ook hier bijzonder verontrustende signalen over de personeelsbezetting aankaarten. Er is een structureel tekort van acht personeelsleden waardoor het

logboekstelsel Vision niet bemand wordt. Nochtans is dit stelsel cruciaal bij de communicatie met overheid en andere hulpdiensten tijdens een SAR-actie bij zware scheepsongevallen.

Naar aanleiding van deze zeer verontrustende berichten over de veiligheid van de scheepvaart in onze havens en voor de Belgische kust, had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. Welke maatregelen plant de minister om te verzekeren dat de basisbezetting van de scheepvaartbegeleidingsdiensten en het MRCC te allen tijde gegarandeerd wordt?

Is het aanleggen van een wervingsreserve in dit kader een haalbare oplossing?

2. Wat is de stand van zaken van het overleg over bijkomende personeelondersteuning om in te spelen op het drukker en complexer (windmolenparken, LNG-terminal, ...) wordende scheepvaartverkeer?
3. Welke conclusies trekt de minister voor de toekomst uit de rekruteringsproblemen die zich blijkbaar voordoen bij de huidige wervingsprocedure?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 69) en Peeters (nr. 418)

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 20 april 2007

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

Het gecoördineerd antwoord wordt verzorgd door het kabinet van minister Peeters.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 70
van 20 april 2007
van **SABINE POLEYN**

Jeugdverblijfsinfrastructuur - Alternatieve financiering

In het inforapport van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de alternatieve financiering wordt een overzicht en analyse geboden van de verschillende programma's ter zake (stand van zaken januari 2007).

Op bladzijde 62 wordt onder de noemer "een inhaalbeweging voor de jeugdverblijfsinfrastructuur" verwezen naar een principiële beslissing van de Vlaamse Regering hieromtrent (beslissing van 20 juli 2006).

Het hele concept bleek nog in verder onderzoek en diende nog in de vorm van een concreet project aan de Vlaamse Regering te worden voorgelegd.

Kan de minister een duidelijke stand van zaken schetsen omtrent dit dossier?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 20 april 2007

van **SABINE POLEYN**

Op 20 juli 2006 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de principes die van toepassing zijn op de voorgestelde inhaaloperatie inzake de bouw van jeugdverblijfsinfrastructuur:

- het versneld wegwerken van de bestaande achterstand inzake jeugdverblijfsinfrastructuur;
- het screenen van alle potentiële sites door Toerisme Vlaanderen;
- het oprichten van moderne en aangepaste jeugdverblijfsinfrastructuur;
- het voorzien van een flexibele en organische jeugdverblijfsinfrastructuur;
- het in acht nemen van de bindende principes van de ESR-95 neutraliteit;
- het voorzien van een financieel juridische structuur ter optimalisatie van de BTW;
- het voorzien van beschikbaarheidsvergoedingen waarbij terdege rekening dient te worden gehouden met mogelijke verboden staatsteun;
- het oprichten van een projectvennootschap na marktraadpleging (rekening houdend met de adviezen van het PPS-kenniscentrum, zoals een gezamenlijke oproep voor meerdere sites, vrijheid aan de private partner inzake de conceptvisie, het publiek ‘programma van eisen’ dient precies en volledig te zijn,...).

Van Toerisme Vlaanderen wordt verwacht dat zij het project structureert en de nodige financiële (kapitaalsinbreng via door de Vlaamse regering vrij te maken GIMV-gelden en de beschikbaarheidsvergoedingen) en juridische instrumenten (PPS-bestek / aankondiging, onteigening, ...) ter beschikking stelt.

Gezien de specifieke financiële, bouwtechnische en juridische contouren van de beslissing van de Vlaamse regering heeft Toerisme Vlaanderen op 1 april jongstleden een expert PPS in dienst genomen.

Op basis van een voorstel van Toerisme Vlaanderen werd door mij een actieplan “Jeugdverblijfsinfrastructuur in Vlaanderen” opgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Vlaanderen heeft vandaag een erg divers aanbod aan jeugdverblijven : van heel goedkope, primitieve kamphuizen in groene gebieden, over eenvoudige kampeercentra tot perfect uitgeruste vormingscentra. Nieuwbouwverblijven kunnen vandaag enkel worden opgetrokken in woon- en (verblijfs)recreatiegebied. De meest gegeerde locaties zijn echter vanzelfsprekend kamphuizen op het platteland, midden in het groen. En net deze zijn vaak zonevreemd. Ik wil méér investeren in comfortabele, hygiënische en brandveilige kampplaatsen en jeugdverblijven. Hierbij volg ik een tweesporenbeleid : enerzijds rechtstreekse investeringen in het eigen patrimonium, anderzijds het ruime particuliere aanbod ondersteunen via de subsidiemechanismen van het Toerisme voor Allen decreet. Daarnaast wil ik investeringen stimuleren via de alternatieve financieringsmogelijkheden van publiek-private samenwerking (PPS). Wat dit laatste betreft werd een lijst van volgende sites gedefinieerd :

- Jeugdherberg Oostende;
- Jeugdherberg Brugge;
- Jeugdherberg Brussel;
- Jeugdverblijfscentrum Overijse;
- Jeugdverblijfscentrum Oostduinkerke ;

Daarnaast worden nog nieuwe locaties onderzocht te Hasselt, Kortrijk, Brasschaat, Lier en Diest.

Toerisme Vlaanderen heeft in haar te onderzoeken portefeuille 2 soorten projecten. Ten eerste zijn er de projecten waar Toerisme Vlaanderen zelf eigenaar is en ten tweede zijn er de projecten die op voorstel van de gemeente en kaderend in de strategische nota Jeugdverblijfsinfrastructuur in Vlaanderen zullen worden ontwikkeld. De rol van Toerisme Vlaanderen bij eigen projecten zal omwille van het historische eigenaarschap verschillend zijn dan bij projecten aangereikt door de gemeente.

Een eerste belangrijke stap in de projectstrategie is het sluiten van overeenkomsten tussen Toerisme Vlaanderen en de betrokken gemeenten. Deze overeenkomst zal kortelings aan de gemeenten worden voorgelegd en bevat volgende elementen:

- Het stappenplan met een richtinggevend tijdspad en met vooraf gedefinieerde mijlpalen. Deze mijlpalen bieden de partners de mogelijkheid om uit het project te stappen indien niet aan de voorwaarden en/of wensen van partijen wordt voldaan;
- Een afsprakenkader waarbij wordt aangegeven wie wat doet en wie waar voor verantwoordelijk is;
- Een afsprakenkader met betrekking tot inbrengen en beschikbaarheidsvergoedingen. Van de gemeenten wordt in voorkomend geval verwacht dat zij gronden vrij en onbelast ter beschikking stellen of een zakelijk recht verlenen.

Naast het sluiten van de noodzakelijke overeenkomsten wordt een dienstverlener aangesteld voor het opstellen van masterplannen waarbij de (steden)bouwkundige en financiële haalbaarheid van de diverse sites nader in kaart wordt gebracht. Deze masterplannen moeten de overheid in staat stellen om de private markt precieze, uitvoerbare en controleerbare functioneel programma's van eisen aan te bieden. De aankondiging van de opdracht zal kortelings worden gepubliceerd.

Nog dit jaar wordt verwacht dat dit noodzakelijk voorbereidende huiswerk kan worden afgerond, met inbegrip van een advies van het Instituut voor de Nationale Rekeningen betreffende de ESR-neutraliteit. Na de goedkeuring van de Vlaamse regering zal een open marktbevraging worden uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 73
van 3 mei 2007
van **GREET VAN LINTER**

Openbaarvervoercongres Helsinki - Belgische avond

Het 57ste Internationaal congres betreffende het openbaar vervoer zal dit jaar plaatshebben in Helsinki van 20 tot 24 mei eerstkomend.

Twee jaar geleden beslisten de vervoermaatschappijen De Lijn, TEC en MIVB om zich op dit congres voor te stellen met een gezamenlijke stand. Hierover werd vergaderd en de voorbereidingen voor deze “mooie federale geste” werden getroffen. Echter konden we in de krant La Meuse begin deze maand de verontwaardiging van Franstalige kant lezen: de vertegenwoordiging van De Lijn neemt niet meer deel aan de vergaderingen en deelt ook mee afzonderlijk aanwezig te zijn op dit congres wegens de te hoge kosten van de geplande samenwerking met de MIVB en TEC.

De krant stelt verder dat De Lijn er niet voor terugschrikt een 40-koppige delegatie af te vaardigen naar Finland en er een Belgische avond te organiseren op de ambassade op zondagavond van dit congres (detail: de Waalse en Brusselse afgevaardigden komen pas aan op maandag). Dit betekent dat daar in Helsinki twee Belgische avonden op drie dagen zullen plaatshebben, en dit terwijl het openbaar vervoer gewestmaterie is.

1. Klopt het dat De Lijn in Helsinki een Belgische avond organiseert?

Waarom een Belgische en geen Vlaamse avond?

2. Wat is de kostprijs van dit alles: stand, congres, kosten delegatie, “Belgische avond”?

Kan de minister voor alle posten afzonderlijk de kostprijs meedelen?

3. Zal de minister daarop aanwezig zijn? Wat is de samenstelling van de delegatie?

N.B. Gelijkwaardige vragen werden gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 73) en Van Brempt (nr. 135).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 3 mei 2007

van **GREET VAN LINTER**

Minister Van Brempt zal een gecoördineerd antwoord op deze vraag bezorgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 74
van 4 mei 2007
van **JOHAN SAUWENS**

VRT - Pensioenstelsel

Minister van Pensioenen Bruno Tobback legde de federale ministerraad op 20 april 2007 een ontwerp van koninklijk besluit voor dat de bepalingen van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector uitbreidt tot de Vlaamse Radio- en Televisieomroep.

Dankzij het ontwerp kan artikel 44 uit het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994 worden opgeheven. Het regelt de rustpensioenen toegekend aan de vastgenoemde personeelsleden van de Nederlandse radio- en televisieuitzendingen in België en van de omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat zijn de praktische gevolgen van die maatregel?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 4 mei 2007

van **JOHAN SAUWENS**

De wet van 5 augustus 1968 regelt het verband tussen pensioenstelsels van de openbare en van de private sector.

Het artikel van het statutair VRT-pensioendecreet van 13 juli 1994 dat ambtshalve zal worden opgeheven, is artikel 43.

De pensioenstelsels van de "eerste pijler" kunnen onderverdeeld worden in drie categorieën (met eigen financieringsmechanismen, berekeningsregels en uitbetalingsinstanties):

- het pensioenstelsel van de contractuele werknemers
- het pensioenstelsel van de zelfstandigen
- de diverse pensioenstelsels van vastbenoemde ambtenaren

Binnen de loopbaan van een werknemer "in dienstverband" gebeurt het regelmatig dat zij/hij, gedurende zijn loopbaan, aan verschillende categorieën onderworpen is. Hij/zij heeft daardoor in verschillende pensioenregelingen stortingen verricht (maar daarom geen pensioenrecht verworven, bijvoorbeeld wegens onvoldoende dienstjaren). Op de pensioengerechtigde leeftijd is het mogelijk dat zij/hij zich (als er niets speciaals wordt geregeld) tot verschillende pensioenkassen zal moeten richten. Zij/hij zal dan verschillende pensioendelen ontvangen uit diverse pensioenkassen. Dat is niet eenvoudig te beheren en is meestal ook niet voordelig.

Daarom heeft de wetgever een aantal regels uitgevaardigd. Deze zorgen er voor dat (in de mate van het mogelijke) op de pensioengerechtigde leeftijd één pensioen wordt uitgekeerd, dat de volledige loopbaan omvat. Andere regels laten toe dat de pensioenkas die de kost van het enig pensioen zal dragen, alle bijdragen kan recupereren die in de andere stelsels zijn gestort.

Wat de openbare dienst betreft, wordt dat geregeld door twee wetten:

1. De wet van 14 april 1965 regelt het verband tussen de diverse pensioenstelsels van de openbare sector. Deze wet werd reeds vroeger op de VRT van toepassing gemaakt. Daardoor werd artikel 44 van het VRT-pensioendecreet ambtshalve opgeheven (zie artikel 44, laatste lid van het VRT-pensioendecreet). De wet van 14 april 1965 zorgt er bijvoorbeeld voor dat de VRT-regeling bijdragen kan recupereren van een gemeentebestuur voor diensten die bij die gemeente werden gepresteerd en die in aanmerking genomen worden voor de berekening van het VRT-ambtenarenpensioen.
2. De wet van 5 augustus 1968 regelt het verband tussen de pensioenregelingen van de openbare - en de private sector. Deze wet wordt met het Koninklijk Besluit nu van toepassing gemaakt op de VRT. Hierdoor wordt artikel 43 van het VRT-pensioendecreet ambtshalve opgeheven (zie artikel 43, laatste lid van het VRT-pensioendecreet). De wet van 5 augustus 1968 zorgt er bijvoorbeeld voor dat de VRT de in-het-werknemersstelsel-gestorte bijdragen zal kunnen recupereren voor contractuele diensten, die in aanmerking genomen worden voor het statutair ambtenarenpensioen.

Het van toepassing maken van de wet van 5 augustus 1968 op de VRT zorgt er voor dat

- (in de mate van het mogelijke) één pensioen wordt uitgekeerd voor de volledige loopbaan in plaats van verschillende deelpensioenen. Dat maakt het beheer van de pensioendossiers eenvoudiger en is voordeliger voor het personeel.
- de statutaire VRT-pensioenregeling pensioenbijdragen zal kunnen recupereren voor contractuele diensten vanuit de pensioenregeling van werknemers. Hierdoor zullen de uitgaven voor het Pensioenfonds Statutairen dalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 75
van 4 mei 2007
van **MARGRIET HERMANS**

Digitale televisie - Aanbod

Onlangs konden we in de geschreven pers lezen dat het aanbod van digitale televisie in ons land “een te duur en te pover boeket is”.

Die conclusie van Test-Aankoop is gebaseerd op een vergelijkende studie met het aanbod in onze buurlanden. Dat de Belgische tv-kijker niet genoeg keuze heeft, wijt Test-Aankoop aan enkele quasi-monopolies die verdedigd worden door de overheid, die er aandeelhouder van is. Bij de kabelbedrijven (Telenet en In.Di in Vlaanderen) zwaaien gemeentelijke intercommunales (gedeeltelijk) de plak, bij Belgacom is dat de federale overheid. Het enige alternatief in Vlaanderen is de satellietzender TV-Vlaanderen.

Er wordt in ons land al wel digitaal uitgezonden via de ether (DVB-T), maar dat aanbod is nauwelijks bekend en blijft beperkt tot de openbare zenders.

Frankrijk wordt als schoolvoorbeeld beschouwd van een land waar de concurrentie tot een ruim en goedkoop aanbod in digitale tv heeft geleid. Dat heeft alles te maken met het aanbod van zogenaamde triple play-formules (adsl-internet, telefonie en digitale tv via één aanbieder).

Blijkbaar heeft de minister een brief ontvangen van Test-Aankoop met de vraag om DVB-T te promoten. Bovendien vindt Test-Aankoop dat de commerciële zenders desnoods verplicht moeten worden om ook digitaal via antenne uit te zenden.

Heeft de minister al gereageerd op de brief van Test-Aankoop? Zo ja, in welke zin?

Acht de minister het aanbod van digitale TV inderdaad in Vlaanderen te pover en te duur? Zo ja, welke maatregelen neemt hij in dit verband?

Is het verplichten van de commerciële zenders om digitale televisie aan te bieden voor de minister daarbij een optie? Of is hij veeleer voorstander van een faciliterend beleid ten aanzien van de commerciële spelers en zo ja, op welke wijze?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 4 mei 2007

van **MARGRIET HERMANS**

1. Ik heb hierover een brief ontvangen van Test Aankoop. Ik bezorg de vereniging ook de elementen van antwoord die in dit antwoord op uw schriftelijke vraag zijn opgenomen.
2. Het aanbod in Vlaanderen van digitale televisie wil ik niet kwalificeren als te pover en te duur en dit om diverse redenen.
 - Ten eerste is er de afgelopen twee jaar een concurrentie ontstaan op televisiegebied met de opkomst van het Belgacom aanbod en het aanbod via TV Vlaanderen: dit heeft er toe geleid dat drie verschillende platformen (kabel, DSL en satelliet) momenteel beschikbaar zijn voor de ontvangst van digitale televisiebeelden. Vanuit die concurrentie zal zich vermoedelijk een prijzending gaan aftekenen die de kijker ten goede zal komen.
 - Wat betreft de regulering van de netwerken en het al dan niet toestaan dat andere alternatieve dienstenleveranciers toegang krijgen tot de bestaande netwerken van de operatoren, is het zo dat ik daar niet kan in tussenkomen. De uit de Europese regelgeving afgeleide mogelijke maatregelen rond regulering van de markt behoren immers tot de exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media. Dit houdt verband met de opdracht tot definiëring en analyse van de zogenaamde markt 18, de markt voor omroeptransmissie.
 - Dat het digitale TV aanbod in Vlaanderen te pover is, wil ik toch ook wel ontkrachten. Inzake het aantal televisiekanalen dat aangeboden wordt en het aantal bijkomende diensten die geleverd worden, denk ik dat Vlaanderen op Europees niveau goed scoort. Niet alleen hebben we video-op-aanvraag en elektronische programmagidsen, maar bovendien doen ook interactieve diensten (de rode knop) en bijkomende walled garden applications zoals internet via televisie hun intrede in de huiskamer.
 - De interactieve diensten, die de mogelijkheid bieden om actief te participeren in de informatiemaatschappij en die ook voor niet-PC-gebruikers een venster naar het internet vormen, of nog, de mogelijkheid om in uitgesteld relais te kijken via opname op de harde schijf of via "net gemist", alsook de mogelijkheid om mee te spelen in kwisprogramma's bijvoorbeeld, geven aan digitale televisie een meerwaarde voor de kijker en hebben dus ook een bepaalde prijs. Vandaar dat ik wil nuanceren dat digitale televisie in Vlaanderen te duur is. Als je vergelijkt tussen de verschillende landen moet je kijken naar vergelijkbare situaties in een volledig digitaal aanbod, en moet je ook rekening houden met de prijs van de interactieve diensten in dat pakket.
 - Een laatste punt dat ik hier wil aanhalen is het feit dat de Vlaamse Regering werkt aan de uitbouw van een vierde platform voor het aanbieden van digitale televisiediensten, namelijk digitale televisie via de ether, of de zogenaamde DVB-T en DVB-H diensten, waarmee de concurrentie metertijd misschien nog aangezwengeld zal worden.
3. Ik wil commerciële zenders niet verplichten om digitale televisie gratis te gaan aanbieden via de ether, omdat dit marktverstoring zou kunnen werken tussen de diverse platformen. Ik weet dat dit in andere landen wel gebeurt, doch daar is het historisch gegroeid en daar hebben de omroepen vrijwillig voor gekozen. Best vergelijkbaar met Vlaanderen is de Nederlandse situatie omwille van de hoge kabelpenetratie, en ook daar zijn de commerciële omroepen niet gratis te ontvangen via DVBT.

Ik ben inderdaad van mening dat eventueel faciliterend moet gewerkt worden. Je moet echter vooral oog hebben voor de kansen die de uitbouw van digitale ethertelevisie kan bieden aan de Vlaamse bedrijven en de Vlaamse gebruikers. Momenteel is de markt voor eventuele aanbieders van digitale terrestriële platformen nog onzeker. Het lijkt me daarom wijselijker deze markt eerst alle kansen te geven, eerder dan vooraf strikte regels op te leggen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 76
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?

2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Op basis van de mij door de verschillende Vlaamse ministers verstrekte gegevens kan ik u het volgende antwoord geven. Daarenboven kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook een algemeen antwoord terugvinden met betrekking tot de binnen de Vlaamse overheid getroffen maatregelen om betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan en met betrekking tot de evolutie die merkbaar is in vergelijking met de voorgaande jaren.

Antwoord van Minister-president Yves Leterme

Voor wat de bevoegdheid als Minister-president betreft:

1. De richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie (i.s.m. minister Bourgeois). Deze richtlijn werd omgezet bij decreet van 27 april 2007 betreffende het hergebruik van overheidsinformatie. Het decreet zal in werking treden op de dag van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De uitvoeringsbesluiten van het decreet zullen eerstdaags voor principiële goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Streefdatum voor definitieve goedkeuring van de uitvoeringsbesluiten is 20 juli 2007. De termijn voor omzetting was 1 juli 2005.
2. Op 10 januari 2007 werd de Vlaamse overheid gedagvaard voor het Hof van Justitie wegens laattijdige omzetting van bovenvermelde richtlijn (zaak C-528/06).
3. Met betrekking tot bovenvermelde richtlijn zijn alle maatregelen genomen om zo spoedig mogelijk volledige omzetting te verwezenlijken. De ontwerpregelgeving dient alleen nog de adviesprocedures te doorlopen.
4. Aangezien er slechts één dossier hangende is, kan bezwaarlijk gesproken worden van een evolutie in de behandeling van omzettingdossiers. Voor het hangende dossier is finalisering alleszins in zicht.

Voor wat de bevoegdheden Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid betreft:

1. Richtlijn 2005/24 van de Raad van 14 maart 2005 tot wijziging van Richtlijn 87/328/EEG voor wat betreft de spermacentra en het gebruik van eicellen en embryo's afkomstig van raszuivere fokrunderen moest uiterlijk op 23 maart 2007 omgezet zijn. Twee besluiten ter omzetting van deze richtlijn zijn in de maak.

Richtlijn 2006/124/EG van de Commissie van 5 december 2006 tot wijziging van Richtlijn 92/33/EEG van de Raad betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad, en van Richtlijn 2002/55/EG van de Raad betreffende het in de handel brengen van groentezaad moet uiterlijk op 30 juni 2007 omgezet zijn. Op 27 april 2007 keurde de Vlaamse regering dit besluit definitief goed. Publicatie in het Belgisch Staatsblad en notificatie aan de Europese Commissie volgen zo snel als mogelijk.

Richtlijn 2006/127/EG van de Commissie van 7 december 2006 tot wijziging van Richtlijn 2003/91/EG houdende bepalingen ter uitvoering van artikel 7 van Richtlijn 2002/55/EG van de Raad met betrekking tot de kenmerken waartoe het onderzoek van bepaalde rassen van groentegewassen zich ten minste moet uitstrekken en de minimumeisen voor dat onderzoek moet uiterlijk op 30 juni 2007 omgezet zijn. Op 27 april 2007 keurde de Vlaamse regering dit besluit definitief goed. Publicatie in het Belgisch Staatsblad en notificatie aan de Europese Commissie volgen zo snel als mogelijk.

Antwoord van Minister Moerman

Voor wat de bevoegdheden Economie, Ondernemen, Wetenschap en Innovatie betreft:

1. Geen.

Ten aanzien van de Gemeenschaps- en Gewestbevoegdheden die betrekking hebben op de Richtlijn van Diensten in de Interne Markt van 12 december 2006 (2006/123/EG), coördineert het Departement EWI een Vlaamse Stuurgroep die de omzetting van de bepalingen in de richtlijn op Vlaams niveau moet onderzoeken en desgevallend uitvoeren. De omzetting dient uiterlijk tegen december 2009 voltooid te zijn.

Bij de omzettingen werden geen opgelegde termijnen overschreden.

2. Ja, één betwisting in het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie. Hierover is bij het Arbitragehof tweemaal een zaak aanhangig gemaakt.

Deze betwisting betreft de wet van 7 mei 2004 inzake experimenten op de menselijke persoon (B.S. 18 mei 2004), die in werking trad op 1 mei 2004 en de omzetting betreft van Richtlijn 2001/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001. De Vlaamse Regering besliste in dit verband op 12 november 2004 om voor 18 november 2004 bij het Arbitragehof een beroep in te stellen tot (gedeeltelijke) vernietiging van deze wet, in zoverre ze betrekking heeft op het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de Gemeenschaps- en Gewestaangelegenheden, zoals de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, de preventieve gezondheidszorg en de bescherming van het leefmilieu, in de zin van artikel 4, 9°, artikel 5, §1, I, 2°, en artikel 6, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI).

De advocaat van de Vlaamse Regering heeft op 17 november 2004 hiertoe een verzoekschrift ingediend bij het Arbitragehof (rolnummer 3139). Op 16 november 2005 vernietigde het Arbitragehof (arrest nr. 164/2005) de woorden 'studie of onderzoek' in artikel 2, 11° van de wet van 7 mei 2004.

Na deze uitspraak is de betreffende wet aangepast door de federale overheid. De nieuwe formulering van artikel 2, 11° van de wet van 7 mei 2004 werd ingevoegd via artikel 117 van de wet van 27 december 2005 houdende diverse bepalingen. De nieuwe formulering kwam echter niet tegemoet aan het standpunt van het Arbitragehof.

Als gevolg hiervan heeft de Vlaamse Regering de zaak opnieuw aanhangig gemaakt (rolnummer 4025). Op 21 maart 2007 (arrest nr.48/2007, rolnummer 4025) heeft het Arbitragehof uitspraak gedaan in deze zaak en het beroep verworpen, zij het onder voorbehoud van een welbepaalde interpretatie. Het Hof is namelijk tot de volgende conclusie gekomen: "Aangezien echter, enerzijds, moet worden geoordeeld dat de Grondwetgever en de bijzondere wetgever, in zoverre zij daarover niet anders hebben beschikt, aan de gemeenschappen en de gewesten de volledige bevoegdheid hebben toegekend om de regels uit te vaardigen eigen aan het wetenschappelijk onderzoek in de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn en, anderzijds, dat de bevoegdheid

van de federale wetgever om de gezondheidszorgberoepen te regelen een residuaire bevoegdheid is, moet de bestreden bepaling zo worden geïnterpreteerd dat geen studies of onderzoeken worden beoogd in aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten vallen” (B.6.1.).

3. Geen (zie infra wel de maatregelen die binnen de Vlaamse overheid in het algemeen werden getroffen om betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan).
4. Geen. Door het uiterst beperkt aantal om te zetten Europese richtlijnen kan er geen relevante evolutie worden waargenomen.

Voor wat de bevoegdheid Buitenlandse Handel betreft:

1. Richtlijn 91/477 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens. Op het ogenblik dat deze richtlijn tot stand kwam, ging het nog om een federale bevoegdheid. De federale overheid oordeelde dat de bestaande wetgeving strenger was dan de vermelde richtlijn en dat de richtlijn aldus reeds correct was omgezet (Omzettingsdatum 1 januari 1993). Momenteel is er door de Europese Commissie een voorstel ingediend om deze richtlijn 91/477 te wijzigen. Het is dan ook aangewezen om de uitkomst van dit voorstel tot wijziging af te wachten en de nodige omzettingen nadien door te voeren in het kader van de huidige voorbereiding van een eigen Vlaams decreet inzake wapenhandel.
2. Neen.
3. Geen.
4. Niet relevant.

Antwoord van Minister Vandenbroucke

Voor wat de bevoegdheden Onderwijs en Vorming betreft:

1. Richtlijn 2005/36/EG van het Europese Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties van 7 september 2005, om te zetten tegen 20/10/2007. Het Departement Onderwijs en Vorming bereidt de aanpassingen voor.

De Richtlijn 2004/38 van het Europese Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden werd op tijd (d.w.z. voor 30 april 2006) omgezet, maar werd pas op 9 mei 2007 genotificeerd. De Richtlijn 2006/100 van de Raad van 20 november 2006 tot aanpassing van een aantal richtlijnen op het gebied van het vrije verkeer van personen, in verband met de toetreding van de Republiek Bulgarije en Roemenië werd tijdig (d.w.z. voor 1 januari 2007) omgezet.

2. Op dit ogenblik zijn er geen betwistingen op het vlak van Onderwijs.
3. Aangezien Onderwijs een bevoegdheid is van de lidstaten en de Europese Unie slechts een ondersteunende bevoegdheid heeft, zijn er geen richtlijnen zuiver over Onderwijs. Specifieke maatregelen binnen het beleidsdomein onderwijs werden daarom niet genomen.

Voor de Europese dossiers waarvan de impact zich over vele verschillende Vlaamse beleidsdomeinen uitstrekt en die dus een horizontaal karakter hebben, werden op Vlaams niveau onder meer volgende, structurele maatregelen getroffen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan:

- Aanstellen van EU kabinetscoördinatoren;
 - Aanstellen van eurocoördinatoren in de onderscheiden departementen;
 - Maandelijkse rapportering “vinger aan de pols” aan de leden van de Vlaamse Regering;
 - VIDEO overlegvergaderingen onder leiding van het Departement Internationaal Vlaanderen met de verschillende departementen over onder andere omzettingsprocedures van de richtlijnen.
4. Een evolutie is te merken in het stijgende aantal richtlijnen die betrekking hebben op andere materies dan Onderwijs, maar waarin een element is opgenomen waarvoor het beleidsdomein Onderwijs wordt gevat. Hierdoor wordt de opvolging iets moeilijker en worden er meer activiteiten teweeggebracht in het Departement Onderwijs en Vorming.

Voor wat de bevoegdheid Werk betreft:

1. De Richtlijn 2004/38 van het Europese Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden werd op tijd (d.w.z. voor 30/04/2006) omgezet, maar werd pas op 9 mei 2007 genotificeerd. De Richtlijn 2006/100 van de Raad van 20 november 2006 tot aanpassing van een aantal richtlijnen op het gebied van het vrije verkeer van personen, in verband met de toetreding van de Republiek Bulgarije en Roemenië werd tijdig (d.w.z. voor 1 januari 2007) omgezet.

Er zijn momenteel geen Europese richtlijnen met betrekking tot de bevoegdheid Werk die nog moeten omgezet worden.

2. België werd in januari 2006 in gebreke gesteld wegens een gebrekkige omzetting van Richtlijn 2000/43/EG van de Raad houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming. In maart 2007 werd België in gebreke gesteld wegens een gebrekkige omzetting van Richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep.

Een gecoördineerd antwoord met betrekking tot Richtlijn 2000/43/EG werd aan de Commissie toegestuurd. Het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt werd aangepast en gestemd in het Vlaamse parlement op 28 februari 2007. Voor wat de ingebrekestelling betreffende Richtlijn 2000/78/EG betreft, werd door de Belgische overheid uitstel van antwoord gevraagd aan de Europese Commissie. Een gecoördineerd antwoord wordt momenteel opgesteld. Sommige opmerkingen vervat in de ingebrekestelling m.b.t. Richtlijn 2000/78/EG kunnen echter eveneens worden getransponeerd naar Richtlijn 2000/43/EG. Een kaderdecreet gelijke behandeling op Vlaams niveau, waarvoor de voorbereidingen momenteel lopende zijn, moet aan deze opmerkingen tegemoet komen.

3. De Vlaamse Regering heeft in 2006 onder meer volgende maatregelen getroffen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan:
- Aanstellen van EU kabinetscoördinatoren;
 - Aanstellen van eurocoördinatoren in de onderscheiden departementen;
 - Maandelijkse rapportering “vinger aan de pols” aan de leden van de Vlaamse Regering;
 - VIDEO overlegvergaderingen onder leiding van het Departement Internationaal Vlaanderen met de verschillende departementen over onder andere omzettingsprocedures van de Richtlijnen.
4. Er is geen opmerkelijke evolutie merkbaar.

Antwoord van Minister Vervotte

1. Voor Volksgezondheid zijn er geen om te zetten Europese richtlijnen.
2. Er is actueel 1 betwisting hangende m.b.t. de Vlaamse zorgverzekering (Rolnummer 51/2006;3194;3195). Het betreft een beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 april 2004 houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, ingesteld door de Franse Gemeenschapsregering en door de Waalse Regering. Het Grondwettelijk Hof (Arbitragehof) heeft op 19 april 2006 een arrest gewezen waarbij het Hof, alvorens ten gronde uitspraak te doen, prejudiciële vragen stelt aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Momenteel dient te worden gewacht op de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op de gestelde prejudiciële vragen.
3. Niet van toepassing. Voor de Europese dossiers waarvan de impact zich over vele verschillende Vlaamse beleidsdomeinen uitstrekt en die dus een horizontaal karakter hebben werden op Vlaams niveau verschillende initiatieven met een meer structureel karakter ondernomen (zie infra).
4. De 2 betwistingen, zoals opgenomen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 16 januari 2004, zijn inmiddels niet meer hangende. Deze Europese inbreukdossiers m.b.t. de Vlaamse Zorgverzekering werden namelijk door de Europese Commissie geklasseerd.

Antwoord van Minister Van Mechelen

Voor wat de bevoegdheid Financiën en Begroting betreft:

1. Enkel de Europese Richtlijn van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (2006/123/EG), die op 28 december 2006 in werking is getreden, dient nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving. Momenteel screent de administratie zorgvuldig de regelgeving op mogelijke belemmeringen om op die manier vast te kunnen stellen welke regels reeds in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Dienstenrichtlijn (EDRL) en welke nog zullen moeten worden aangepast.
2. Er zijn geen betwistingen over de omzetting van Europese regelgeving.
3. Wat de omzetting van de Dienstenrichtlijn betreft, screent het beleidsdomein Financiën en Begroting, in samenspraak met de Vlaamse Ambtelijke Stuurgroep EDRL, de Vlaamse regelgeving op de verenigbaarheid met de bepalingen van de EDRL. De omzetting van deze Europese richtlijn zal tijdig gebeuren.
4. Er is geen opmerkelijke evolutie merkbaar.

Voor wat de bevoegdheid Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed betreft:

1. Er zijn momenteel geen Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed die nog dienen omgezet te worden in Vlaamse regelgeving.
2. Er zijn geen betwistingen over de omzetting van Europese regelgeving.
3. Niet van toepassing. Er zijn geen betwistingen of laattijdige omzettingen voor de vermelde beleidsvelden.

4. Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed zijn geen rechtstreeks bevoegdheden van de Europese Unie. Het overgrote deel van de Europese regelgeving met een impact op de beleidsvelden wordt via andere sectoren geïmplementeerd. Hierin is geen evolutie merkbaar.

Antwoord van Minister Anciaux

Voor de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport dient er geen Europese regelgeving te worden omgezet. Bijgevolg vervallen ook de overige deelvragen.

Antwoord van Minister Bourgeois

Voor wat de bevoegdheid Bestuurszaken betreft:

1. Er zijn geen richtlijnen die nog omgezet moeten worden.
2. Er is een betwisting inzake richtlijn 2000/43/EC - Betwisting 2005/2353: Gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (Minister Vandenbroucke, Minister Van Brempt, Minister Bourgeois en Minister Keulen). De Commissie is van oordeel dat Vlaanderen de richtlijn ter zake gebrekkig heeft omgezet.
3. Een gecoördineerd antwoord met betrekking tot richtlijn 2000/43/EC werd aan de Commissie toegestuurd. Het decreet evenredige arbeidsdeelname van 8 mei 2002 werd aangepast en gestemd in het Vlaamse parlement op 28 februari 2007. De voorbereidingen voor een globaal decreet antidiscriminatie op Vlaams niveau dat hieraan tegemoet moet komen zijn lopende.
4. Het inbreukdossier 1998/2302 met betrekking tot anciënniteit in overheidsdienst werd inmiddels door de Europese Commissie geklasseerd.

Voor wat de bevoegdheid Toerisme betreft:

Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties van 7 september 2005, om te zetten tegen 20/10/2007. Het recente Decreet houdende het statuut van de reisbureaus (B.S. 5 april 2007) voldoet aan de vereisten van deze richtlijn.

Voor wat de bevoegdheid Buitenlands Beleid betreft zijn er geen Europese richtlijnen om te zetten.

Voor wat de bevoegdheid Media betreft:

De omzetting van Richtlijn 2003/98/EG van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie zit in de eindfase. Op 18 april 2007 keurde het Vlaams Parlement in plenaire zitting het decreet betreffende het hergebruik van overheidsinformatie goed. De Vlaamse Regering bekrachtigde dit decreet op 27 april 2007. Er volgde nog geen publicatie. Het advies van de Inspectie van Financiën met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten werd op 29 mei 2007 uitgebracht. De Vlaamse Regering zal zich spoedig buigen over deze uitvoeringsbesluiten met het oog op een principiële goedkeuring. Vervolgens zal het advies van de Raad van State te worden ingewonnen, hierna kunnen de uitvoeringsbesluiten aan de Vlaamse Regering voorgelegd worden met het oog op een definitieve goedkeuring. Bedoeling is dat dit nog voor het reces kan gebeuren. Deze omzetting diende te worden uitgevoerd tegen 1 juli 2005, deze termijn werd bijgevolg overschreden.

Antwoord van Minister Peeters

Voor wat de bevoegdheid Openbare Werken betreft:

1. Nog om te zetten richtlijnen waarbij de omzettingstermijn niet werd overschreden:

Richtlijn 2005/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende geharmoniseerde River Information Services (RIS) op de binnenwateren in de Gemeenschap. (Europese omzettingstermijn: 20 oktober 2007). De omzetting van deze richtlijn bevat zowel federale als gewestelijke bevoegdheden.

Richtlijnen waarbij de omzettingstermijn werd overschreden:

Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van Richtlijn 93/75/EG van de Raad (Europese omzettingstermijn: 5 februari 2004). De omzetting van deze richtlijn bevat zowel federale als gewestelijke bevoegdheden. Het decreet tot omzetting van de Richtlijn 2002/59/EG van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum werd in het Belgisch Staatsblad van 26 oktober 2006 gepubliceerd. Het gaat hierbij om een partiële omzetting van de Richtlijn 2002/59/EG. De uitvoeringsbesluiten, die de volledige omzetting van de Richtlijn bewerkstelligen, worden op het ogenblik aan de verschillende adviesorganen voorgelegd en worden op korte termijn voor principiële goedkeuring op de Vlaamse Regering geagendeerd. Na advies van de Raad van State en de goedkeuring door de Vlaamse Regering, wordt de publicatie van de uitvoeringsbesluiten en de bijbehorende ministeriële besluiten in de loop van de zomer 2007 verwacht.

Richtlijn 2004/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet. (Europese omzettingstermijn: 30 april 2006). Wat de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur betreft, werd het decreet betreffende de minimumveiligheidseisen voor tunnels in het Trans-Europese wegennet op 1 juni 2007 door de Vlaamse Regering bekrachtigd en afgekondigd.

2. De laattijdige omzetting van de Richtlijn 2004/54/EG is het gevolg van een betwisting inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en het Vlaamse Gewest. In haar advies van 3 oktober 2006 is de Raad van State het standpunt van het Vlaamse Gewest bijgetreden.

De federale overheid is verplicht een aantal artikelen van de richtlijn om te zetten. De Vlaamse Regering heeft een standpuntbepaling ingenomen met betrekking tot het ontwerp van wet hieromtrent.

3. De Vlaamse Regering heeft in 2006 onder meer volgende maatregelen getroffen:

- aanstellen van EU kabinetscoördinatoren
- aanstellen van eurocoördinatoren in de onderscheiden departementen
- maandelijkse rapportering “vinger aan de pols” aan de leden van de Vlaamse Regering
- VIDEO overlegvergaderingen onder leiding van het Departement Internationaal Vlaanderen met de verschillende departementen over onder andere omzettingsprocedures van de Richtlijnen.

4. Gelet op de door de Vlaamse Regering sinds 2004 genomen maatregelen wordt er een gunstige evolutie waargenomen in het omzettingspercentage van de Europese regelgeving in Vlaanderen.

Voor wat de bevoegdheden Leefmilieu, Natuur en Energie betreft:

1. Volgende Europese richtlijnen dienen nog omgezet te worden in de beleidsvelden Leefmilieu, Natuur en Energie (stand van zaken 1 juni 2007):

Richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's;

Richtlijn 2002/91/EG van het Europees parlement en de raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen (luik energieprestatiecertificaten);

Richtlijn 2004/35/EG betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het herstellen van milieuschade;

Richtlijn 2004/12/EG houdende wijziging van richtlijn 94/62/EG betreffende de verpakkingen en verpakkingsafval;

Richtlijn 2006/21/EG betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën en houdende wijziging van Richtlijn 2004/35/EG;

Richtlijn 2006/7/EG betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG;

Richtlijn 2006/32/EG betreffende energie-efficiëntie bij het eindgebruik en energiediensten en houdende intrekking van richtlijn 93/76/EEG;

Richtlijn 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG;

Richtlijn 2006/118/EG betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand;

Richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire).

Wat de drie eerst vermelde richtlijnen betreft werd de omzettingstermijn overschreden.

2. Inzake omzetting en toepassing van richtlijnen zijn volgende (15) inbreukdossiers in behandeling bij de Commissie inzake regelgeving behorende bij Leefmilieu en Natuur (aangaande Energie zijn er geen hangende betwistingen):

- a) Ingebrekestellingen na eerste veroordeling door het Hof van Justitie

C-27/03: Stedelijk afvalwater (richtlijn 91/271/EEG) – De Commissie stelt een aanzienlijke achterstand vast bij de opvang en zuivering van stedelijk afvalwater (het betreft de deadline van de zuivering van agglomeraties boven 10.000 Inwonersequivalenten). Na de veroordeling door het Hof van Justitie in 2004 verzocht de Commissie gedetailleerde informatie inzake investeringen en effectieve capaciteit. Intussen werd regelmatig gerapporteerd. De achterstand is bijna weggewerkt.

- b) Eerste veroordeling door het Hof van Justitie

C-54/06: Milieueffectenbeoordeling voor plannen en programma's (richtlijn 2001/42/EG) – Op 07 december 2006 werd België veroordeeld wegens de niet-tijdige omzetting van Richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's. Op 18.04.2007 nam het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Dit werd op 27 april 2007 bekrachtigd. De inwerkingtreding hangt af van een uitvoeringsbesluit, dat op korte termijn wordt aangenomen.

C-221/03: Nitraatrichtlijn (richtlijn 91/767/EEG) Na de veroordeling door het Hof van Justitie in 2005 werd verder gewerkt aan een nieuw mestdecreet met als uitgangspunt het aanduiden van gans Vlaanderen als kwetsbaar gebied. Het Mestdecreet werd ondertussen op 29 december 2006 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd en genotificeerd aan de Commissie. Dit geldt ook voor het uitvoeringsbesluit van 9 maart 2007.

C-407/06: Beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (richtlijn 2003/105/EG) - Op 10 mei 2007 werd België veroordeeld wegens te late omzetting. Intussen is het samenwerkingsakkoord, dat het samenwerkingsakkoord dd 21 juni 1999 ter zake wijzigt, goedgekeurd door alle parlementen en werd de tekst gepubliceerd. De Commissie zal deze zaak wellicht einde juni 2007 klasseren.

c) Dagvaardingen

C-90/07: Verpakking en verpakkingsafval (richtlijn 2004/12) - De Commissie heeft België op 23 februari 2007 gedagvaard voor de niet-tijdige omzetting. De besprekingen tussen de Gewesten aangaande de wijziging van het bestaande samenwerkingsakkoord inzake verpakkingsafval zijn lopende.

C-522/06: Ozonlaagafbrekende stoffen (verordening 2037/2000/EG) – Op 22 januari 2007 werd de dagvaarding ontvangen. Enkele besluiten inzake opleidingsvereisten ontbraken. Op 08 december 2006 keurde de Vlaamse Regering het besluit inzake koeltechnici definitief goed. Binnenkort wordt ook het besluit inzake de opleidingseisen inzake brandblussers definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering.

d) Met redenen omklede adviezen

2004/5122: Handel in vogels (schending artikelen 28 tot 30 EG-verdrag) – De Commissie is van mening dat de Vlaamse regelgeving ter zake niet conform het vrij verkeer van goederen is. Vlaanderen betoogt dat de strengere Vlaamse bepalingen inzake merking van gekweekte vogels wel gehandhaafd kunnen worden. De regelgeving inzake vogelbescherming en vogelhouderij zal sowieso herzien worden. In deze herziening zullen de oplossingen voor het wegwerken van de bezwaren van de Commissie meegenomen worden.

2000/5231: Antwerpse Leien richtlijn (85/337/EEG) – Vlaanderen verantwoordt niet waarom de aanleg van de Leien gebeurde zonder milieueffectenrapport. Ondertussen heeft een studiebureau een “Evaluatienota milieueffecten” voltooid. Dit werd bezorgd aan de Commissie.

e) Ingebrekestellingen

2006/2477: Storten afvalstoffen (richtlijn 99/31/EG) - Op 19 december 2006 ontving Vlaanderen de ingebrekestelling wegens niet volledige omzetting van Richtlijn 1999/31. Een antwoord werd ondertussen aan de Commissie overgemaakt.

2006/2269: Milieueffectenbeoordeling van openbare en particuliere projecten (richtlijn 1985/337/EEG) – Volgens de Commissie zou deze richtlijn niet volledig en niet correct zijn omgezet, iets wat door Vlaanderen werd weerlegd. Een bilateraal contact is gepland medio 2007.

2007/2062: Beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (richtlijn 1996/82) – De Commissie merkt op dat de wetgeving niet volledig en correct is omgezet. de bevoegde federale en gewestelijke instanties hebben geantwoord dat dit een foute vaststelling is.

2007/967: Beheersing van omgevingslawaai (richtlijn 2002/49) - De Commissie merkt op dat de deadline inzake de mededeling van de volledige informatie over bevoegde autoriteiten en vervoersnetwerk (deadline 30 juni 2005) is overschreden

2007/2020: Beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (richtlijn 1996/82) – Ingevolge artikel 11 moesten alle VR-plichtige bedrijven tegen 3 februari 2002 over een extern noodplan beschikken. Volgens de Belgische rapportering is dat slechts voor 56,9 % van de bedrijven het geval. Dit is in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van de federale overheid (civiele veiligheid).

f) Quasi-klassementen (klassement is nagenoeg zeker op korte termijn).

2004/2301: Autowrakken (richtlijn 2000/53/EG) – Verschillende artikelen van de richtlijn ter zake werden niet correct omgezet. In het Vlaams antwoord werd dit deels weerlegd, maar werd ook gemeld dat de Vlaamse regelgeving aangepast zal worden. Op 9 februari 2007 werd dienaangaande het besluit tot wijziging van Vlarea definitief goedgekeurd. Het verscheen in het Belgisch staatsblad van 22 maart 2007.

2004/2089: Havenontvangstfaciliteiten scheepsafval (richtlijn 2000/59) – De Commissie had bedenkingen bij verenigbaarheid van de berekeningswijze van het kostendekkingssysteem. In het antwoord werd gepoogd de bezwaren te weerleggen, maar werd ook aangekondigd de regelgeving (Vlarea) aan te passen. Op 9 februari 2007 werd dienaangaande het besluit tot wijziging van Vlarea definitief goedgekeurd. Het verscheen in het Belgisch staatsblad van 22 maart 2007.

3. Aangaande betwistingen en laattijdige omzettingen worden de nodige wetgevende acties prioritair behandeld. Meestal worden, ondanks het feit dat de bezwaren van de Commissie over een al of niet-correcte omzetting soms voor interpretatie vatbaar zijn, toch de nodige aanpassingen en verduidelijkingen in de regelgeving aangekondigd. Aangezien het soms om detailkwesties gaat, is het noodzakelijk (en soms moeizaam) om de nodige wijzigingen in te passen in het lopend wetgevingsprogramma.

Laattijdige omzettingen zijn te wijten aan verschillende factoren. Soms dient een bestaande wetgevende omzetting (decretaal) bijgesteld te worden ten einde een solide basis voor de omzetting te bewerkstelligen. De wetgevende procedures voor decreten en uitvoeringsbesluiten vergen nu eenmaal tijd. In het geval de omzetting via een samenwerkingsakkoord gebeurt, hangt de omzetting uiteraard af van de wil van de partijen om de materie in een goede verstandhouding te regelen. De procedures voor de ondertekening en goedkeuring van samenwerkingsakkoorden zijn ook erg tijdrovend.

De entiteiten van het beleidsdomein LNE streven reeds enkele jaren naar een proactieve benadering van de omzetting van richtlijn. Zij volgen daarbij in praktijk aanbevelingen van het “Draaiboek voor de implementatie van Europese regelgeving in Vlaanderen” opgesteld door het beleidsdomein ‘Internationaal Vlaanderen’.

4. Het aantal dossiers inzake omzetting en toepassing van milieudossiers is in de voorbije twee jaar licht gedaald. Het aantal problemen met volledige nieuw omgezette richtlijnen is klein. Tijdige omzetting is een topprioriteit, maar bovenstaande factoren staan dit ideaal soms in de weg.

Antwoord van Minister Keulen

Voor wat de bevoegdheid Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid betreft:

1. De richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, moet nog omgezet worden in de Vlaamse regelgeving

voor wat de eventuele gevolgen voor de lokale besturen betreft. Deze richtlijn is op 28 december 2006 in werking getreden. De lidstaten moeten al de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inwerking doen treden om vóór 28 december 2009 aan deze richtlijn te voldoen. De opgelegde termijn voor omzetting is dus nog niet overschreden.

2. Tot op heden hebben er zich nog geen betwistingen voorgedaan.
3. en 4. Zonder voorwerp gelet op het antwoord op de onderdelen 1 en 2 van de vraag.

Voor wat de bevoegdheid Inburgering betreft kunnen volgende betwistingen worden vermeld:

2006/0192: Status van langdurig ingezetenen onderdanen van 3de landen – Op 16 januari 2007 verstuurde de Commissie een met redenen omkleed advies wegens laattijdige omzetting van Richtlijn 2003/109 status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen. Een antwoord op dit met redenen omkleed advies werd opgesteld, en de Vlaamse omzettingsteksten werden op 27 februari 2007 genotificeerd aan de Commissie, maar de Commissie heeft dit dossier nog niet geklasseerd.

2006/0371: Recht van vrij verkeer – Op 16 januari 2007 verstuurde de Commissie een met redenen omkleed advies wegens laattijdige omzetting van Richtlijn 2004/38 recht van vrij verkeer. Een antwoord op dit met redenen omkleed advies werd ondertussen opgesteld, en de Vlaamse omzettingsteksten werden op 09 mei 2007 genotificeerd, maar de Commissie heeft dit dossier nog niet geklasseerd.

2006/0851: Minimumnormen voor de erkenning als vluchteling – De Commissie stelde België op 27 november 2006 in gebreke wegens laattijdige omzetting van Richtlijn 2004/83 minimumnormen voor de erkenning als vluchteling. Alle nodige omzettingsmaatregelen werden op 23 januari 2007 genotificeerd, maar de Commissie heeft dit dossier nog niet geklasseerd.

Voor wat de bevoegdheid Wonen betreft:

1. Er zijn momenteel geen Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid wonen die nog dienen omgezet te worden in Vlaamse regelgeving.
2. Er zijn geen betwistingen.
3. Niet van toepassing. Er zijn geen betwistingen of laattijdige omzettingen voor de vermelde beleidsvelden.
4. Wonen is geen rechtstreekse bevoegdheid van de Europese Unie. Het overgrote deel van de Europese regelgeving met een impact op het beleidsveld wordt via andere sectoren geïmplementeerd. Hierin is geen evolutie merkbaar.

Antwoord van Minister Van Brempt

1. Voor wat de bevoegdheid Mobiliteit betreft zijn er geen richtlijnen die in Vlaamse regelgeving moeten worden omgezet. Er zijn dan ook geen richtlijnen waarvan de omzettingstermijn wordt overschreden

Voor wat de bevoegdheid Sociale Economie betreft zijn er geen Europese richtlijnen die nog moeten worden omgezet, noch betwistingen of ingebrekestellingen.

Voor wat de bevoegdheid Gelijke Kansen betreft:

Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming;

Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep;

Richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen, en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden;

Richtlijn 2004/113/EEG van de Raad van 13 december 2004 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van mannen vrouwen bij de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten.

De omzetting werd reeds gedeeltelijk gerealiseerd door het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, zoals gewijzigd door het decreet van 9 maart 2007 en het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen. Enkel voor Richtlijn 2004/113/EEG is de opgelegde termijn nog niet overschreden. Voor de omzetting van deze richtlijn is er tijd tot 21 december 2007.

2. Er werden geen betwistingen vastgesteld.
3. De Vlaamse Regering heeft in 2006 onder meer volgende maatregelen getroffen:
 - aanstellen van EU kabinetscoördinatoren;
 - aanstellen van eurocoördinatoren in de onderscheiden departementen;
 - maandelijkse rapportering “ vinger aan de pols” aan de leden van de Vlaamse Regering;
 - VIDEO overlegvergaderingen onder leiding van het Departement internationaal Vlaanderen met de verschillende departementen over onder andere omzettingsprocedures van de Richtlijnen.

Voor Gelijke Kansen:

Een eerste ontwerp van het decreet waarmee de omzetting van de betrokken EU-richtlijnen in de Vlaamse rechtsorde gefinaliseerd wordt, wordt nog voor het zomerreces voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

4. Gelet op de door de Vlaamse Regering sinds 2004 genomen maatregelen wordt er een gunstige evolutie waargenomen in het omzettingspercentage van de Europese Regelgeving in Vlaanderen.

Gezien binnen het beleidsdomein Gelijke Kansen tot op heden geen andere Europese richtlijnen omgezet dienden te worden, kan geen analyse gemaakt worden van de evolutie in vergelijking met de voorgaande jaren.

Genomen maatregelen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan.

- Naast de acties die bij de bovenstaande dossiers zijn vermeld, of die in de onderscheiden beleidsdomeinen zijn genomen, worden ook initiatieven met een meer structureel karakter ondernomen, want binnen de Vlaamse overheid ondervinden we nog steeds een aantal moeilijkheden om de EU- besluiten tijdig en juist te implementeren. Vlaanderen probeert daarom de transparantie, efficiënte informatiedoorstroming en coördinatie aanwezig binnen de Vlaamse overheid te vergroten, en dit zowel in de beleidsvoorbereidende fase als bij de omzettings- en beleidscorrectiefase.

•
Zoals reeds verleden jaar geantwoord aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger is een eerste initiatief terzake het periodiek opstellen van een lijst met EU initiatieven en dossiers die, na een eerste onderzoek, voor Vlaanderen belangrijk zijn. Deze lijst, ‘**Vlaamse Vinger aan de Europese Pols’ tabel**, wordt om de zes maanden en bij het begin van elk nieuw EU Voorzitterschap in een geactualiseerde versie rondgestuurd binnen de Vlaamse administratie tezamen met de uitnodiging om hierover van gedachten te wisselen op een **Vlaams Inter-Departementaal Europa Overleg (VIDEO)** georganiseerd door het Departement Internationaal Vlaanderen. Dit overleg heeft het laatste jaar op reguliere basis plaatsgevonden (ongeveer om de 6 weken) en op ad hoc basis, wanneer de nood zich voordeed in een bepaald dossier (bv. over het Galileo dossier). Op deze manier wordt een kader geschapen waarbinnen de Vlaamse overheid nog vóór de EU regelgeving tot stand komt, en dus pro-actief, een gecoördineerd standpunt kan innemen met het oog op de behartiging van haar belangen op intra-Belgische en Europese fora.

Naast de Vlaamse Vinger aan de Europese Pols wordt, in overeenstemming met het regeerakkoord, nog steeds elke maand een mededeling op de agenda van de Vlaamse Regering geagendeerd met daarin een stand van zaken over de meest actuele EU-dossiers. Deze mededeling bevat o.a. telkens een overzicht van de omzetting en toepassing van de Europese regelgeving. Dit initiatief zou moeten leiden tot een grotere bewustwording bij alle Vlaamse ministers van het belang van deze dossiers.

Zowel deze **maandelijkse agendering** als de ‘**Vlaamse Vinger aan de Europese Pols’ tabel**, zijn terug te vinden op de website van www.vlaanderen.be/eu onder actuele dossiers waardoor de transparantie naar alle belanghebbenden en de burgers gewaarborgd wordt. Beide worden trouwens systematisch aan het Vlaams Parlement bezorgd, dat ze als instrument kan gebruiken om de politieke discussies over Europese dossiers in de commissies van het Parlement te voeden.

Verder blijft de Eurocoördinator van de Vlaamse overheid de omzetting en toepassing van Europese regelgeving nauwgezet opvolgen door zijn deelname aan de federale **werkgroepen Pro-Actief en Omzetting**. Deze werkgroepen bespreken op regelmatige tijdstippen de voorstellen van richtlijn en gepubliceerde richtlijnen. Dit laat toe in een vroeg stadium de betrokken (Vlaamse) departementen te identificeren en zodoende kort op de bal te spelen.

Op verzoek van Vlaamse regering en in overleg met de verschillende departementen werden **naast de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering, sectorale vertegenwoordigers** gehuisvest bij de **permanente vertegenwoordiging bij de Europese unie**. Naast de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering, telt de Vlaamse Vertegenwoordiging momenteel drie generieke attachés en zeven domeingebonden attachés, al dan niet op voltijdse basis. Zij worden in hun werk ondersteund door verschillende administratieve medewerkers. Verschillende departementen die nog niet over een attaché beschikken, hebben de aanstelling ervan in het vooruitzicht gesteld (bv. een economisch attaché).

De **vormingssessies rond Europese structuren en Europese regelgeving**, waarnaar ik verwees in mijn antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 24 maart 2006, worden ondertussen geactualiseerd en bijgewerkt. Bedoeling is minstens één extra, praktijkgerichte, vormingssessie te ontwikkelen over de Europese inbreukprocedure. Voorzien is dat deze vorming in het najaar 2007 voor de eerste keer gegeven kan worden, en dit aan de Vlaamse ambtenaren die effectief met dergelijke inbreukdossiers worden geconfronteerd.

Tenslotte moet ik ook het ‘**Draaiboek voor de implementatie van Europese Regelgeving in Vlaanderen**’ opnieuw vermelden. Dit draaiboek is een algemene beschrijving van het proces met concrete aanbevelingen voor de departementen en kabinetten. Het is een leidraad voor de betrokkenen om de fase te identificeren waarin Vlaanderen zich bevindt zodat de geëigende maatregelen genomen kunnen worden om laattijdige en niet-correcte omzettingen te voorkomen. Dit Draaiboek, dat naar alle diensten van de Vlaamse Regering werd verspreid, raakt stilletjes aan ingeburgerd bij de departementen en kabinetten.

Al deze inspanningen moeten leiden tot een nauwer betrokken raken van Vlaanderen bij het Europese beleid in de diverse beleidsdomeinen.

Evolutie van de laatste jaren inzake de omzetting en toepassing van Europese regelgeving

Er moet worden vastgesteld dat zowel het aantal inbreukdossiers over de laatste jaren vrij stabiel is gebleven (28 in totaal). Cijfergegevens moeten echter om diverse redenen met de nodige omzichtigheid worden behandeld, want niet alleen het aantal inbreukdossiers, maar ook het soort en de ernst van de inbreuk zijn van belang.

Zo is het aantal milieudossiers inzake omzetting en toepassing van Europese regelgeving in de voorbije twee jaar licht gedaald en is het aantal problemen met volledige nieuw omgezette richtlijnen klein, maar blijven er niettemin een aantal knelpuntdossiers lang aanslepen. Daarenboven zijn er ook meer dan 10 dossiers waarbij Vlaanderen van oordeel is dat de Europese Commissie deze kan klasseren, omdat ondertussen de nodige omzettingsteksten werden genotificeerd aan de Commissie. Tenslotte kan ik ook opmerken dat niet alle betwistingen te maken hebben met de niet-tijdige of niet-correcte omzetting van Europese richtlijnen, maar met de niet correcte toepassing van Europese regelgeving (bv. inbreuken op het vrij verkeer, zoals door het EG-Verdrag gewaarborgd).

Dit toont duidelijk het belang voor Vlaanderen aan om verder te gaan met de proactieve aanpak inzake Europese besluitvormingsprocedure. Het is noodzakelijk dat we allemaal bijdragen tot een meer proactief beleid door ons intern sterker te organiseren en reeds bij de totstandkoming van de besluitvormingsprocedure deze in een voor Vlaanderen gunstige wijze proberen te beïnvloeden.

Zoals gezegd telt Vlaanderen dus 28 inbreukdossiers in het totaal (wegens laattijdige omzetting van Europese richtlijnen, niet-correcte omzetting van Europese richtlijnen en niet-correcte toepassing van Europese regelgeving). 12 daarvan zijn dossiers die volgens Vlaanderen ondertussen opgelost zijn, maar die nog niet officieel geklasseerd zijn door de Europese Commissie. Van de 16 overblijvende inbreukdossiers zijn er elf wegens niet-correcte omzetting van Europese richtlijnen en niet-correcte toepassing van Europese regelgeving. Slechts vijf zijn inbreukdossiers wegens laattijdige omzetting.

Het fenomeen van de laattijdige omzetting blijft dus ook nu nog een pijnpunt en het verdient de nodige aandacht om het zoveel mogelijk te voorkomen, net zoals de correcte omzetting van Europese richtlijnen de nodige aandacht vereist. De Vlaamse regering stelt ook alles in het werk om de erfenis uit het verleden nagenoeg volledig weg te werken. De getroffen maatregelen (zie supra) zouden hierbij moeten helpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 77
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Minister-president Letermé zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

Nr. 9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

Juni 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 408
van 18 april 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken

Het vernieuwde subsidiebeleid voor fotovoltaïsche zonnepanelen van de Vlaamse overheid ging van start op 1 januari 2006. Als overgang naar deze nieuwe regeling voorziet de Vlaamse overheid in 2006 en 2007 een investeringssteun van 10 % voor particulieren. Ook kan een particulier sinds 2007 een verdubbeling van het fiscale voordeel op zijn personenbelasting tot 2.600 euro genieten. Het opzet is om verdere groei in de PV-investeringen door particulieren in Vlaanderen te stimuleren.

Wegens het succes en de toestroom van aanvraagdossiers voor investeringssteun voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen, werd het aantal goed te keuren dossiers verhoogd tot 1.200. Op 2 april 2007 meldde de website www.energiesparen.be dat nog 180 aanvragen konden worden geregistreerd.

1. Hoeveel subsidie is er in totaal voor hoeveel in totaal geïnstalleerd vermogen tot nu toe uitgekeerd?

Wat betekent dit voor de totaliteit van de elektriciteit uit hernieuwbare bronnen?

2. Beschikt de minister over eenheidsprijzen per geïnstalleerd kWpiek-vermogen?
3. Hoeveel Vlamingen dienden tot vandaag een aanvraagdossier in en kunnen bijgevolg ook de subsidie genieten?

Kan de minister de gedetailleerde cijfers geven per provincie?

4. Het aantal nog beschikbare aanvragen daalt snel.

Wordt gedacht aan een uitbreiding van het contingent indien de aanvraagpot leeg is?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 408 van 18 april 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

Voor de flankerende investeringssteun van 10% voor particuliere investeringen in fotovoltaïsche zonne-energie (PV), werd eind 2005 door het Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie (VICO) het subsidiereglement vastgelegd voor het behandelen van de aanvragen in de twee overgangsjaren 2006 en 2007.

Deze overgangsmaatregel heeft tot doel om op een vlotte manier van het oude subsidiesysteem naar het nieuwe subsidiesysteem over te gaan. Dit nieuwe subsidiesysteem vergoedt de productie van elektriciteit uit zonlicht via het systeem van groenestroomcertificaten en is een systeem dat de groei van deze markt alle kansen geeft zonder een verdere kostprijzdaling tegen te werken.

Deze overgangperiode van twee jaar eindigt in 2007. Het subsidiereglement heeft als goedkeuringsvoorwaarde onder meer vastgelegd dat de PV-installatie voor 1 januari 2008 geplaatst en in dienst genomen moeten zijn. Gelet op de behandelingstermijn van de aanvraagdossiers en de leverings- en plaatsingstermijn binnen de PV-markt is het in dit kader noodzakelijk om midden dit jaar het programma stop te zetten en zo de realisatie van de verschillende projecten voor 1 januari 2008 mogelijk te maken.

Het klassieke investeringssteunbeleid had als grote nadeel dat enerzijds het voorziene budget vrij snel was besteed terwijl door het relatief hoge percentage van de steun geen incentive naar verdere kostprijzdaling was ingebouwd. Door het vernieuwde subsidiebeleid is vooral de kostprijzdaling een opvallende vaststelling.

Deze kostprijs evolueerde van 8.081 euro/kWp in 2003, 7.833 euro/kWp in 2004 naar 7.587 euro/kWp in 2005. In 2006 was de gemiddelde kostprijs verder gedaald naar 6.634 euro/kWp. In 2007 zet deze trend zich verder door. Voor de eerste reeks van 2007 bedroeg de gemiddelde kostprijs 6.238 euro/kWp.

Het investeringssteunprogramma begon in 1998 als een demonstratiesteunprogramma en evolueerde in 2003 naar een steunprogramma voor particuliere investeringen. Bij het afronden van het programma eind dit jaar zal naar schatting zo'n 7.000 kWp aan zonnepanelen gesubsidieerd zijn door het programma, verdeeld over ongeveer 2.500 aanvragen.

Vooralsinds het invoeren van het vernieuwde subsidiebeleid met een verhoogde productiesteun en de verhoging van het fiscale voordeel is de interesse in PV sterk aangewakkerd.

Vanaf 2005 is het aantal subsidieaanvragen sterk beginnen stijgen. Het budget dat binnen dit programma wordt besteed, nam gestaag toe van 500.000 euro in 2000 naar circa 1,5 miljoen euro in 2005. Voor de afsluitende periode 2006 – 2007 zal in totaal ongeveer 3,5 miljoen euro worden voorzien. Voor 2006 en 2007 zullen in totaal ongeveer 2000 aanvragen kunnen behandeld worden. De aanvragen worden momenteel geregistreerd en beoordeeld. Intussen werden voor 2006 en 2007 al ongeveer 1.400 aanvragen goedgekeurd. Midden van dit jaar zal gekend zijn hoeveel aanvraagdossiers werden ingediend. Het resultaat zal in ieder geval een enorme groei zijn. In 2007 zullen vier maal zoveel dossiers kunnen worden goedgekeurd dan in 2006 (1600 t.o.v. 400).

De administratie heeft nog geen cijfers over de goedgekeurde subsidieaanvragen per provincie beschikbaar. Ik heb het Vlaams Energieagentschap verzocht om na de afronding van het subsidieprogramma deze cijfers zo spoedig mogelijk samen te stellen en te publiceren op haar website.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 410
van 18 april 2007
van **RUDI DAEMS**

DDT-vervuiling - Oorzaken en maatregelen (2)

Deze schriftelijke vraag wordt gesteld in aanvulling van de discussie in de commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement op 11 januari 2007 (Handelingen C61 van 11 januari 2007, blz. 10-18) en het antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag terzake (nr. 196, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 08-03-2007).

Het gaat om één blootstellingsmerker, met name DDE (dichloordifenyldichloorethaan), waarvan de resultaten in het Vlaams biomonitoringonderzoek bij 4000 Vlamingen toch wel zorgwekkend zijn. DDE, als afbraakproduct van de zeer schadelijke pesticide DDT (dichloordifenyiltrichloorethaan), komt in onderzoeksresultaten het vaakst in significant hogere dosis voor vergeleken met het referentiegemiddelde.

Ik wil de aandacht vestigen op één onderzoeksgebied, met name de industriële as Albertkanaal tussen Olen en Tessenderlo. Deze as wordt niet bepaald gekenmerkt door intensief landbouwgebruik. Wel bevinden zich op deze as een aantal grote chemische bedrijven. Hoewel het gebruik van DDT in Europa reeds werd verboden in 1970, wijzen de resultaten in de zone Albertkanaal op een recente blootstelling aan DDT.

Dan rijst de vraag of in deze regio recentelijk nog DDT werd gebruikt in land- of tuinbouwtoepassing, dan wel of er in deze regio producten worden vervaardigd die met DDT verband houden (bv. tussenproducten in de syntheseketen van DDT).

Bij mijn schriftelijke vraag nr. 196 was het antwoord veeleer teleurstellend op mijn vraag of de minister over meer informatie beschikte om de oorzaak van deze verhoogde blootstelling te kunnen achterhalen. Het antwoord luidde als volgt: "Wat het bereiden en stockeren van DDT of tussenproducten betreft, kan AMV (afdeling Milieuvergunningen) enkel meedelen dat dergelijke informatie door AMV niet systematisch en gestructureerd geïnventariseerd en bijgehouden wordt. Enkel het inhoudelijk inkijken van dossier tot dossier zou die informatie kunnen opleveren maar dat is uiteraard geen haalbare kaart." En verder: "Op basis van de cijfers voorhanden bij de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie kan geen verklaring gevonden worden voor de vastgestelde DDE-resultaten."

De door de minister aangekondigde beleidsmaatregelen waren en zijn nuttig (met name een sensibilisatie om verboden pesticiden in te leveren), doch onvoldoende in vergelijking met de ernst van de situatie in de zone Albertkanaal tussen Olen en Tessenderlo.

Gezien de mogelijke gezondheidsrisico's is het aangewezen dat er meer daadkrachtig gezocht wordt naar oorzaken en mogelijke maatregelen voor het DDT-probleem in deze regio.

1. Zijn er plannen – bijvoorbeeld via een studieopdracht – voor een grondige analyse van de bedrijven die zich bevinden op de as Albertkanaal tussen Olen en Geel wat de eventuele productie of stockage van DDT of aanverwante producten betreft?
2. Waar en wanneer zal er door Milieu-inspectie bij land- en tuinbouwbedrijven een onderzoek gebeuren naar de aanwezigheid van illegale voorraden van pesticiden?

Zal er vanuit het Vlaams Gewest hulp worden aangereikt aan gemeenten in uitvoering van het toezicht op het illegaal gebruik van DDT door klasse 2-, klasse 3- of niet-ingedeelde bedrijven?

Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

3. Heeft de verdere uitwerking van het fasenplan geleid tot bijkomende beleidsmaatregelen naast degenen die vermeld staan in het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 196?

Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

4. Tegen wanneer worden de resultaten van de telefonische enquête en het persoonlijk interview van de onderzoeksgroep in de zone Albertkanaal verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 410 van 18 april 2007

van **RUDI DAEMS**

1. In het kader van de deskresearch en de expertenronde van het fasenplan werd onderzoek verricht naar de mogelijke (historische) productie en/of opslag van DDT in de betrokken aandachtsgebieden.

Hiertoe werden in eerste instantie de milieuableidenden van de gemeenten uit de Albertkanaalzone (Geel, Meerhout, Laakdal, Ham, Balen, Leopoldsburg, Tessenderlo, Diest) en de landelijke regio telefonisch gecontacteerd met betrekking tot onderstaande vragen:

- Wordt er nu nog DDT gebruikt door de plantsoendiensten van de gemeente?
- Is er vroeger gebruik gemaakt van DDT door de groendiensten?
- Was er een bedrijf, of grote opslagplaats van DDT in uw gemeente?
- Is er een industrieel stort waar DDT kan gestort zijn?
- Is het u bekend of bepaalde landbouwers nog DDT gebruikten (illegaal). Is er ooit proces verbaal hiervan opgemaakt?
- Wordt Dicofol gebruikt door de plantsoendiensten?
- Is er vroeger gebruik gemaakt van Dicofol door de groendiensten?
- Is er ooit een bedrijf of opslagplaats voor Dicofol geweest in uw gemeente?
- Is Dicofol ooit aangewend ter bestrijding van de eikenprocessie-rupsenplaag in uw gemeente?

Alle gemeenten uit de Albertkanaalzone hebben negatief geantwoord op: gebruik van DDT of Dicofol in groendienst (nu of vroeger, bv. specifiek gevraagd of niet aangewend voor de processie-rupsenplaag), illegaal gebruik in gemeente (opgestelde processen verbaal), of aanwezigheid van een industrieel stort, historische vervuiling of aanwezigheid van bedrijven met opslagplaatsen van DDT of dicofol.

Volgens de afdelingen Milieu-Inspectie en Milieuvergunningen zijn er geen meldingen dat er van illegaal storten, industriële storten of lozing van DDT door bedrijven in Vlaanderen.

Als tweede luik werd via de Federatie van de Chemische Industrie van België navraag gedaan naar eventuele productie van DDT in België. Door Fedichem werd gesteld dat er in België nooit productie van DDT geweest is. Op de vraag of DDE eventueel als bijproduct van bepaalde toepassingen in het milieu kan terecht komen werd geantwoord dat DDE enkel gevormd worden vertrekkend van DDT.

Binnen UN-ECE regio is er één actieve producent (Dow AgroSciences, 1500 ton/jaar) in Spanje welke DDT produceert voor on-site productie van Dicofol. De verdere verwerking (purificatie en formulatie) gebeurt in Italië (door SipCAM SpA). Buiten UN-ECE produceren China, Brazilië en India (geen info over productieproces) (*ref: Information dossier on DDT used for the production of Dicofol, Ministerie van VROM, 17/6/04, Final Report 4L0002.A1*)

2. Naar aanleiding van de vaststellingen uit het Vlaams humaan biomonitoringprogramma is de afdeling Milieu-inspectie al gestart met het uitvoeren van controles op het bezit van verboden bestrijdingsmiddelen. Bij elke inspectie van een land- of tuinbouwbedrijf controleren de toezichthoudende ambtenaren of alle aangetroffen bestrijdingsmiddelen zijn erkend of toegelaten.

De afdeling Milieu-inspectie zal op eenvoudige vraag van gemeenten ondersteuning aanbieden bij de controles op het bezit van verboden bestrijdingsmiddelen.

3. Uitgaande van de p,p'-DDE gehalten gemeten in het serum van de deelnemers aan de biomonitoringscampagne, werd een theoretische benaderde berekening uitgevoerd om in te schatten welke concentratie dagelijks opgenomen werd. Bij de meeste deelnemers werd enkel p,p'-DDE gemeten. P,p'-DDE is immers het belangrijkste en kwantitatief meest aanwezige afbraakproduct van DDT in het lichaam. In een klein aantal volwassenen werd ook p,p'-DDT bepaald. Gemiddeld bedroeg het percentage DDT (t.o.v. DDE) 2%. In de volgende berekening werd daarom verondersteld dat p,p'-DDE quasi gelijk is aan de som DDT.

De bedoeling was na te gaan, of de berekende dagelijkse inname bij de studiedeelnemers in de buurt ligt van de toegelaten hoeveelheid (PTDI) waarbij gekende toxische effecten kunnen optreden.

De schattingen van de intake werden uitgevoerd voor een aantal subgroepen van de gemeten serumconcentraties van DDE:

- Gemiddelde in navelstrengbloed en serum van 14-15 jarigen
- Hoogste 10% in navelstrengbloed en serum van 14-15 jarigen
- Gemiddelde 50-65 jarigen
- hoogste 10% van 50-65 jarigen
- Maximum in navelstrengbloed
- Maximum bij 14-15 jarigen
- Maximum bij 50-65 jarigen

De gemiddelde berekende DDE-opname lagen bij alle bovenstaande leeftijdsgroepen een factor 1000 tot 200 lager ligt dan de PTDI. Er waren echter ook individuen waarvan de berekende inname slechts 100x of minder beneden de toelaatbare inname liggen.

Er werd besloten dat de berekende inname niet van die aard zijn, om te stellen dat de humane DDE gehalten in Vlaanderen verontrustend zijn. De gemeten serumconcentraties liggen in de buurt van recent gemeten waarden in Europese landen.

Anderzijds is het zo, dat de binnen Vlaanderen hogere waarden in de Antwerpse Kempen (Albertkanaalzone & Olen) en landelijke Oost- en West-Vlaamse gemeenten voorkomen. Een eerste hypothese is dat er in deze regio's, recenter nog particulier gebruik zou kunnen zijn.

Omwille van bovenstaande redenen worden in eerste instantie de reeds eerder gecommuniceerde acties geconcretiseerd nl. de inzamelactie voor restanten van (verboden) bestrijdingsmiddelen en het verder onderzoek naar de (huidige) opnameroute onder de vorm van een case-control study.

De inzamelactie staat uiteraard niet op zich en zal gekaderd worden in de reeds bestaande campagne 'zonder is gezonder' die mede op basis van de DDE-resultaten eind voorjaar 2007 hernomen zal worden.

Bovendien werden naar aanleiding van de DDE-resultaten volgende acties uitgewerkt:

- Sensibilisering door de gemeenten werd opgenomen in de ontwerpsamenwerkingsovereenkomst met de gemeenten 2008-2011.
- Er wordt nagegaan of en hoe in de ophaalkalender kan vermeld worden dat verboden bestrijdingsmiddelen en restanten van toegestane bestrijdingsmiddelen dienen binnen geleverd te worden in het containerpark.

4. De telefonische enquête wordt uitgevoerd in de loop van de maanden mei en juni. De inbreng in de databank en verwerking van de gegevens wordt gepland voor de periode juli-september. De geïnterpreteerde resultaten zouden najaar 2007 volledig beschikbaar zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 419
van 20 april 2007
van **JAN ROEGIERS**

Fietsbrug “Franse Vaart” Gent - Stand van zaken

Al jaren is er sprake van de aanleg van een tweede fietsbrug over de oude Scheldearm “de Franse Vaart” vanuit het Gentse Keizerspark naar de Sas- en Bassijnwijk.

Die brug moet de verkeersveiligheid van de vele fietsende schoolkinderen gevoelig verbeteren en had eigenlijk reeds in 2005 aangelegd moeten zijn.

Vandaar volgende vragen aan de minister over de stand van zaken in dit dossier.

1. Waarom is de tweede fietsbrug over de Franse Vaart in Gent nog steeds niet aangelegd?
2. Wat is de precieze planning voor de aanleg van de tweede fietsbrug?

Wanneer zal ze effectief in gebruik kunnen worden genomen?

3. Is er hierover overleg geweest met de stad Gent en met de buurtbewoners? Zo ja, wat was de uitkomst ervan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 419 van 20 april 2007

van **JAN ROEGIERS**

1. Budgettaire beperkingen zijn er de oorzaak van dat de tweede fietsbrug over de oude Scheldearm “de Franse Vaart”, pas dit jaar wordt gebouwd.
2. Het bevel tot aanvang van de werken werd gegeven op 1 mei 2007. De effectieve aanvang van de werken op het terrein zal zich situeren na het bouwverlof. De werken zullen ongeveer 1 jaar duren.
3. Het project maakt deel uit van het “Herwaarderingsplan voor de Gentse Binnenwateren – Actieprogramma Watergebonden Infrastructuurwerken Gent” – dat door Waterwegen en Zeekanaal NV, samen met de stad Gent werd uitgewerkt. De fietsbrug maakt tevens deel uit van het fietsplan van de stad Gent, waarover de stad met haar inwoners communicatie en overleg heeft gevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 423
van 24 april 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Fietsinfrastructuur luchthavenregio Zaventem - Voorstellen provincie

Op 21 maart 2005 stuurde gouverneur Lode De Witte de minister een brief met de vraag om in het kader van het START-project en het fietsfonds 2006 bijkomende investeringen te doen om een aantal ontbrekende schakels van het bovenlokale fietsrouten netwerk in de luchthavenregio te realiseren.

Op 16 mei 2005 meldde de gouverneur aan de minister dat de provincie Vlaams-Brabant inmiddels, op basis van een haalbaarheidsstudie en overleg met AWV-Vlaams-Brabant en de gemeenten Zaventem en Machelen, een voorstel had uitgewerkt met een aantal cruciale fietsverbindingen in de regio. In een bijgevoegde nota werden zij nader toegelicht.

Welk gevolg werd er door de minister gegeven aan dit verzoek van de Vlaams-Brabantse gouverneur?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Van Brempt (vraag nr. 126).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 423 van 24 april 2007

van **ELOI GLORIEUX**

De omvorming van de R0 in het kader van het START-project heeft als één van de basisvoorwaarden dat de aanleg van de parallelwegen geen nieuwe barrières mag creëren voor fiets- en voetgangersverbindingen. Het uitgangspunt hierbij is dan ook dat minstens alle huidige verbindingen blijven bestaan en waar mogelijk natuurlijk worden verbeterd.

Als door de omvorming van de R0 bestaande bruggen moeten worden vervangen, wordt bij het ontwerpen van de nieuwe bruggen maximaal rekening gehouden met de behoeften en noden van de fietsers en het fietsroutenetwerk.

Voor de R0 Zone Zaventem tussen de A3/E40 Sint-Stevens-Woluwe en A1/E19 Machelen is het (voor)ontwerp al ver genoeg gevorderd, zodat hier al concreet kan worden aangegeven hoe de fietsverbindingen over de R0 worden hersteld of verbeterd : de bruggen van de N21 Haachtsesteenweg, N2 Leuvensesteenweg, de Zaventemse Steenweg en de Henneaulaan dienen te worden vervangen.

De nieuwe bruggen van de N21 en de N2 krijgen volwaardige fietsvoorzieningen, die nu ontbreken of ontoereikend zijn.

De nieuwe brug van de Zaventemse Steenweg zal in de toekomst alleen als fietsbrug worden gebruikt en als (nood)toegang voor hulpdiensten tot het zuidelijke luchthavengebied.

Ook bij het ontwerp van de nieuwe brug van de Henneaulaan worden voorzieningen voor fietsers en voetgangers gepland. Omdat de fietsers ook ter hoogte van de op- en afritten van de Henneaulaan naar de parallelwegen voldoende comfort en veiligheid moet worden geboden, blijft het bouwen van één lange en afzonderlijke fietsbrug in deze omgeving een optie.

Een zelfde houding wordt aangenomen bij de andere START-projecten voor de R0.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 432
van 25 april 2007
van **HILDE DE LOBEL**

Kruispunt Noordersingel-Turnhoutsebaan - Heraanleg

Bij het einde van de werken aan de Ring in Antwerpen werden alle kruispunten van de Singel heraangelegd. Bruggen werden verwijderd, kruispunten vrijgemaakt en blokken werden opgeruimd. Er blijft nog één kruispunt in zijn oorspronkelijke staat, namelijk het kruispunt van de Noordersingel met de Turnhoutsebaan. Het is nog steeds onmogelijk om vanuit richting Deurne normaal vanuit de Turnhoutsebaan de Noordersingel richting zuid op te rijden. Auto's dienen, noodgedwongen, een vrij absurde omweg van 1,5 km tot aan het recyclagepark van Borgerhout te maken. Het kruispunt is voor fietsers niet veilig over te steken. Ook voor voetgangers is de toestand allesbehalve veilig. Er zijn op dit kruispunt dan ook al ettelijke ongevallen gebeurd met stoffelijke schade, maar ook enkele met ernstige lichamelijke letsels en naar verluidt zelfs één dodelijk ongeval.

Op de raadscommissie Ruimtelijke Ordening van de gemeenteraad van Antwerpen heeft de bevoegde schepen op een informatieve vraag over deze materie geantwoord dat er geen fondsen van het Vlaams Gewest meer beschikbaar zouden zijn geweest om de blokken die de rechtstreekse doorstroming Turnhoutsebaan-Noordersingel blokkeren, te verwijderen. Bovendien zou de administratie van het Vlaams Gewest tegen het bestuur van de stad Antwerpen hebben gezegd dat dit het laatste kruispunt zou zijn dat opnieuw in de oorspronkelijke staat hersteld moest worden, omdat de vroegere situatie niet echt veilig te noemen was en deze voorlopige toestand eigenlijk veiliger is, hoewel men moet omrijden. Dit laatste valt ernstig te betwijfelen.

1. Waren er onvoldoende financiële middelen om de blokken op het kruispunt Noordersingel – Turnhoutsebaan te verwijderen?
2. Kan de minister aan de hand van de ongevalstatistieken aangeven of het kruispunt in zijn voorlopige toestand veiliger is dan in de oorspronkelijke toestand?
3. Zit in de 2,581 miljoen euro die in de meerjarenbegroting van De Lijn staan ingeschreven in 2007 betreffende de doorstroming N12 Antwerpen-Deurne-Turnhoutsebaan, tracé Schotensteenweg tot Noordersingel, een heraanleg van het kruispunt Turnhoutsebaan-Noordersingel vervat?

Zo neen, wanneer wordt dit kruispunt dan heraangelegd zodanig dat het verkeer komende van Deurne de Noordersingel in zuidelijke richting kan opdraaien en zodanig dat dit kruispunt voor alle gebruikers opnieuw verkeersveilig wordt?

4. Zijn er alsnog plannen om de blokken te verwijderen en het kruispunt in zijn oorspronkelijke staat te herstellen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 432) en Van Brempt (nr. 130).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 432 van 25 april 2007

van **HILDE DE LOBEL**

1. Na de voltooiing van de werken aan de Ring werd de Singel zoveel mogelijk in zijn oorspronkelijke toestand hersteld. In de globale context van die werken was er geen sprake van het niet uitvoeren van sommige werken en dus ook niet de bewuste verwijdering van de betonnen blokken wegens ontoereikende financiële middelen.

De tijdelijke inrichting is zo gebleven omdat het district Deurne (stad) heeft gevraagd om deze maatregel te behouden, om het verkeersaanzuigend effect van de N12 doorheen Deurne te beperken. Op deze manier wordt sluipverkeer vanuit het achterland en E313/E34 ontmoedigd. De huidige inrichting zorgt er tevens voor dat dit kruispunt minder complex is dan voordien. Dit komt de verkeersveiligheid ten goede.

2. Er zijn nog geen ongevallenstatistieken beschikbaar voor het bewuste kruispunt, maar het behoud van de situatie, zoals die was tijdens de werken aan de Ring, is gebaseerd op de doorstroming van het verkeer op de Singel en maakt het kruispunt eenvoudiger.

Het kruispunt Turnhoutsebaan Singel werd destijds aangepakt om de doorstroming op de noordelijke singel - tussen Schijnpoort en Plantin Moretuslei - te maximaliseren. De automobilisten die van Deurne richting Singel Zuid moeten, dienen via een U-turn van ongeveer 300m terug te keren. Bij de afbraak van Kipdorpsbrug op de Leien wordt 10% van het verkeer van de Leien naar de Singel Noord gestuurd.

Daartoe werden onder andere aanpassingen aan de Noorderlaan, Ijzerlaan, Schijnpoort uitgevoerd. Het kruispunt Turnhoutsebaan/Singel kadert binnen dit concept om met name de doorstroming in dit noordelijke stuk Singel tussen Schijnpoort en Plantin Moretuslei vlot te houden).

3. De heraanleg van het kruispunt zit niet vervat in de begrotingspost van De Lijn.
4. Zie antwoord op vraag 1.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 434
van 25 april 2007
van **ERIK MATTHIJS**

N49 Zelzate-Brugge - Verkeersveiligheid

De omvorming van de N49 expresweg Antwerpen-Kust krijgt meer en meer vorm. Momenteel wordt een brug over de N49 ter hoogte van de N434 Peperstraat aangelegd.

De totale omvorming overschrijdt de planperiode van het indicatief meerjarenprogramma.

Ondertussen blijft de N49 een gevaarlijke weg.

Op zaterdag 3 maart 2007 was de minister te gast in het Meetjesland en werd aangekondigd dat in afwachting van de definitieve herinrichting er dit en volgend jaar ook budgetten voorzien zijn voor specifieke veiligheidsmaatregelen.

Welke specifieke veiligheidsmaatregelen worden er getroffen in de zone tussen Zelzate en Brugge?

Welke budgetten worden hiervoor uitgetrokken?

Wat is de planning?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 434 van 25 april 2007

van **ERIK MATTHIJS**

Tussen Zelzate en Maldegem zijn er 7 punten geselecteerd door TV3V

- 4002 – Eeklo: N49 x St-Laureinsesteenweg (N455)
(op GBC / PCV gebracht dd. 22/09/2006)
- 4008 – Maldegem: N49 x Aardenburgkalseide
(op GBC / PCV gebracht dd. 20/10/2006)
- 4023 – Maldegem: N49 x Koning Albertlaan (N498)
(op GBC / PCV gebracht dd. 20/10/2006)
- 4052 – Maldegem: N49 x Passiedreef / Vakebuurtstraat
(op GBC / PCV gebracht dd. 08/12/2006)
- 4236 – Maldegem: N49 x Celieplas
(op GBC / PCV gebracht dd. 08/12/2006)
- 4216 – Assenede: N49 x Stroomstraat
(op GBC / PCV gebracht dd. 09/03/2006)
- 4253 – Assenede: N49 x Nieuwburgstraat (N485)
(op GBC / PCV gebracht dd. 09/03/2006)

Alle dossiers werden op commissie gebracht met uitgangspunt na te gaan of voor de kruispunten een kleinschalige oplossing kan worden gevonden die de verkeersveiligheid op het betreffende kruispunt verhoogt. Er bestaat voor alle punten door alle partijen een unanieme consensus omtrent de ingreep die is gepland volgens het goedgekeurde streefbeeld N49 dat voorziet de N49 om te bouwen tot autosnelweg met dito kruispuntoplossingen (ongelijkvloerse kruisingen met of zonder aansluitingen). Daarnaast moeten we stellen dat de voorgestelde kleinschalige ingrepen op de kruispunten niet meteen te linken zijn aan het overheersende ongevallebeeld.

Wel bestaat er voor een aantal punten een matige consensus om ingeval de streefbeeldoplossing op korte termijn niet kan gerealiseerd worden de lichtenregelingen om te vormen tot (semi-)conflict-vrije regeling en het plaatsen van roodlicht- & snelheidscamera's.

Wat betreft de budgetten die worden uitgetrokken, zullen deze die voorzien zijn binnen het programma van TV 3V ontoereikend zijn om de geselecteerde kruispunten om te bouwen conform het streefbeeld, tenzij extra budgetten worden uitgetrokken. Indien het gaat over het uitvoeren van kleinschalige maatregelen, kunnen deze wel binnen de voorziene budgetten TV 3V worden uitgevoerd.

In de planning is voorzien dat eind 2007 voor alle dossiers TV 3V de voorontwerpen dienen te zijn afgewerkt zijn. De uitvoering is afhankelijk van de gekozen oplossing. Het spreekt voor zich dat kleinschalige maatregelen sneller kunnen worden uitgevoerd dan grootschalige oplossingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 439
van 3 mei 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Micro-warmtekrachtkoppeling - Stand van zaken

In Nederland werd een grootschalige praktijktest opgezet rond micro-WKK's (warmtekrachtkoppeling) voor particuliere woningen.

Op basis van de eerste evaluatie is men erg hoopvol: tegen 2020 kunnen er 1,6 miljoen micro-WKK-toestellen in Nederlandse huizen staan. In 2030 zou micro-WKK een CO₂-reductie tot meer dan 9 miljoen ton kunnen opleveren.

1. Wat is de huidige situatie inzake micro-WKK voor toepassing in particuliere woningen in Vlaanderen en wat zijn de prognoses voor de toekomst?
2. Welke maatregelen zijn momenteel voorzien of zullen worden genomen om micro-WKK in Vlaanderen ingang te doen vinden en de achterstand tegenover Nederland in te lopen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 439 van 3 mei 2007

van **ELOI GLORIEUX**

Volgens de definitie uit richtlijn 2004/8/EG inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van de vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt wordt een microwarmtekrachtkoppelingseenheid gedefinieerd als een eenheid met een maximumcapaciteit van minder dan 50 kilowatt elektrisch vermogen (kWe).

Op basis van deze definitie en de lijst van warmtekrachtinstallaties waaraan de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en de Gasmarkt warmtekrachtcertificaten toekent, zijn er momenteel 5 installaties operationeel in Vlaanderen (allen tussen 5 en 10 kWe, 4 op particuliere naam). Er is ook nog een installatie van 65 kWe operationeel in een motel.

Sinds 2005 werd in Vlaanderen het warmtekrachtcertificatensysteem ingevoerd. Elke warmtekrachtinstallatie (grootschalig, kleinschalig of micro) ontvangt één certificaat per megawattuur energiebesparing. Dankzij deze steunregeling is het aantal groot- en kleinschalige warmtekrachtprojecten sinds 2005 sterk toegenomen.

Naast de certificatensteun kunnen warmtekrachtprojecten, uitgevoerd door ondernemingen, genieten van de ecologiesteun op de meerkosten van de investeringen (50% van de investeringen). Voor bedrijven geldt ook een verhoogde fiscale aftrek van 13,5%.

Warmtekrachtinstallaties, geplaatst door particulieren ter vervanging van een bestaande ketel, geven recht op een fiscaal voordeel van 40% op de investeringen. Het maximum fiscaal voordeel werd vanaf 2007 verhoogd van 1.280 naar 2.600 euro per aanslagjaar. De investering in een installatie van 5 kWe kan geraamd worden op ongeveer 12.000 euro. De verhoging van het maximaal fiscaal voordeel kan dus een aanzienlijke bijkomende ondersteuning betekenen.

De exacte economische haalbaarheid varieert sterk van geval tot geval en is sterk afhankelijk van de valorisatie van de geproduceerde elektriciteit. Tot 10 kW kan de geproduceerde elektriciteit in mindering gebracht worden van het eigen verbruik door een zogenaamde terugdraaiende teller. Voor het overschot aan geproduceerde elektriciteit dat terug geïnjecteerd wordt in het net, wordt meestal een vrij lage vergoeding bekomen. Het is dus het meest rendabel om de installatie af te stemmen op het eigen verbruik.

Met deze steunmaatregelen is in principe de plaatsing van een micro-WKK-installatie in woningen haalbaar (terugverdientermijn van naar schatting minder dan 10 jaar). De evolutie wordt opgevolgd door het Vlaams Energieagentschap. Indien de verwachte groei uitblijft kunnen bijkomende maatregelen overwogen worden in het Actieplan Milieuvriendelijke Energieproductie dat jaarlijks aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 442

van 4 mei 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE***Jachtdecreet - Uitspraak Arbitragehof*

Op de openbare terechtzitting van 21 maart 2007 heeft het Arbitragehof zich uitgesproken over het feit dat artikel 7bis van de Jachtwet van 28 februari 1882 en artikel 24 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden.

Om de vaststelling en begroting van belangrijke wildschade mogelijk te maken, maken de artikelen een onderscheid tussen belangrijke wildschade veroorzaakt door konijnen en belangrijke wildschade veroorzaakt door ander wild, in die zin dat iemand die belangrijke wildschade lijdt die werd veroorzaakt door fazanten zich niet op de (snellere en goedkopere) procedure van artikel 7bis van de Jachtwet kan beroepen om deze schade te laten vaststellen en begroten, terwijl deze procedure wel kan worden aangewend door iemand die belangrijke wildschade lijdt door konijnen.

Is de minister zich bewust van het probleem?

Neemt de minister de nodige initiatieven om het artikel 24 van het Jachtdecreet aan te passen en zo ja, gebeurt dit in coördinatie met de federale regering wat artikel 7bis van de Jachtwet van 28 februari 1882 betreft?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 442 van 4 mei 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Het arrest nr. 44/2007 van het Arbitragehof van 21 maart 2007 is mij bekend.

Dat arrest bepaalt dat artikel 7bis van de jachtwet van 28 februari 1882 en artikel 24 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 de artikelen 10 en 11 van de grondwet schenden.

Het Arbitragehof is van oordeel dat de regeling van de rechtspleging inzake wildschade tot de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever behoort.

Wat artikel 7bis van de jachtwet betreft is het Hof van oordeel dat deze bijzondere procedure voor de vergoeding van konijnenschade als gevolg van gewijzigde omstandigheden, m.n. sterk verminderde konijnenpopulaties, niet langer in verhouding staat tot de oorspronkelijke doelstelling en bijgevolg het gelijkheidsbeginsel schendt.

Omdat in artikel 24 van het jachtdecreet wordt verwezen naar de bijzondere procedure van artikel 7bis van de jachtwet, is het Hof van oordeel dat ook artikel 24 van het jachtdecreet het gelijkheidsbeginsel schendt.

Ik zal het nodige initiatief nemen om artikel 24 van het jachtdecreet in overeenstemming te brengen met de uitspraak van het Arbitragehof. Ik zal de federale regering in kennis stellen van mijn voornemen en er op aandringen dat artikel 7 bis van de jachtwet wordt opgeheven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 444
van 9 mei 2007
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Kustlaan Zeebrugge - Veiligheid oversteekplaats

Inwoners van de stationswijk in Zeebrugge wijzen erop dat de oversteekplaats voor voetgangers langs de Kustlaan, meer bepaald ter hoogte van de Azorenstraat en Mattransport, zeer onveilig is.

Er is nu enkel een zebrapad. Dit is onvoldoende. De oversteekplaats wordt immers druk gebruikt: er is de tramhalte en de shop van een benzinestation (o.a. krantenverkoop).

Stoplichten die door de voetgangers bediend kunnen worden, zouden de veiligheid ten goede komen.

Worden er initiatieven genomen om de veiligheid aan deze oversteekplaats te verbeteren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 444 van 9 mei 2007

van **ANDRE VAN NIEUWERKE**

Mijn administratie is op de hoogte van het onveiligheidsgevoel dat heerst bij overstekende voetgangers. Om de oversteekplaats extra te beveiligen is een onderzoek lopende. De resultaten ervan zullen worden voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor de Verkeersveiligheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 446
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

REG-actieplannen netbeheerders - Evaluatie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 25 januari 2006 had ik de minister graag de volgende vragen gesteld over de resultaten van de REG-actieplannen voor het werkingsjaar 2005 (vraag nr. 249, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 09-03-2006).

1. Hoeveel premies werden uiteindelijk door de netbeheerders gegeven in 2005? Hoe is de verhouding met voorgaande jaren?

Welke zijn de populairste investeringen waarvoor premies worden gegeven?

2. Hoeveel bedraagt de uiteindelijke besparing voor 2005? Kan dit uitgedrukt in percentage, GWh en ton CO₂-reductie?

Hoe is de verhouding van de uiteindelijke resultaten ten opzichte van de vooropgestelde doelstellingen?

Welk aandeel kan worden overgedragen naar het werkingsjaar 2006?

Welk aandeel van de uiteindelijke resultaten voor het werkingsjaar 2005 komt uit de overdracht van het werkingsjaar 2004?

Welk aandeel van de uiteindelijke resultaten voor het werkingsjaar 2005 komt uit de energiebonactie?

Hoe is de verhouding met de resultaten van voorgaande jaren?

3. Hoeveel netbeheerders haalden de doelstelling van 2005 niet? Welke boetes werden opgelegd?
4. Hoever staat het intussen met de rechtszaken rond de boetes die voor het eerste werkjaar werden opgelegd? Hoeveel werd uiteindelijk gerecupereerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 446 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In totaal hebben de netbeheerders in 2005 iets meer dan 38.300 premies uitbetaald. In 2004 werden iets meer dan 21.700 premies uitbetaald en in 2003 bijna 16.500. De aantallen werden telkens gecorrigeerd voor de respectievelijke spaarlampen- en spaardouchekopacties. Voor elke netbeheerder werden deze acties maar voor 1 premie in rekening gebracht.
Voor de huishoudelijke eindafnemers waren de populairste investeringen waarvoor premies werden gegeven in 2005 de condensatietetel, superisolerende beglazing en dakisolatie.
Voor de niet-huishoudelijke eindafnemers waren vooral de frequentieomvormers, de condensatietechnieken en de energieboekhouding populair.
2. Er werd in totaal 982,35 GWh primair bespaard, 488,5 GWh (2,87% ten opzichte van de afnames in 2003) bij laagspanningsafnemers en 493,85 GWh (2,18% ten opzichte van de afnames in 2003) bij hoogspanningsafnemers. De VITO heeft berekend dat hiermee jaarlijks 237,136 kton CO₂ gereduceerd wordt.
Voor de meeste netbeheerders bedroeg de doelstelling voor laagspanningsafnemers in 2005 2,1% ten opzichte van de afnamegegevens van deze doelgroep in 2003. Enkel voor het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en Distributienetbeheer Brussels Airport bedroeg de laagspanningsdoelstelling 1%. Voor alle netbeheerders bedroeg de doelstelling voor hoogspanningsafnemers in 2005 1% ten opzichte van de afnamegegevens van deze doelgroep in 2003.
De resultaten die hierboven werden beschreven zijn de zuivere resultaten van het werkingsjaar 2005. Er werd geen rekening gehouden met de overdrachten uit voorgaande jaren. In welke mate er rekening kon worden gehouden met de overdrachten uit voorgaande jaren, wordt beschreven onder vraag 3.
In totaal werd in 2005 ongeveer 170 GWh bespaard door de uitvoering van de opgelegde spaarlampen- en spaardouchekopactie, wat ongeveer 35% van de totale besparingen op laagspanning vertegenwoordigt. Om de totale impact van de actie correct te kunnen inschatten moeten de cijfers van de verschillende jaren waarover de actie gelopen heeft gesommeerd worden. De overdracht naar het werkingsjaar 2006 wordt netbeheerder per netbeheerder bepaald. In totaal wordt vanuit het werkingsjaar 2005 410,97 GWh primair overgedragen naar 2006.
In 2003 werd in totaal ongeveer 763 GWh primair bespaard (337 GWh voor laagspanning (2,19%) en 426 GWh voor hoogspanning (1,87%)). In 2004 werd in totaal 789,7 GWh primair bespaard (473,2 GWh in laagspanning (2,99%) en 316,5 GWh in hoogspanning (1,35%)).
3. Op basis van de zuivere resultaten van 2005 zouden 4 netbeheerders de doelstelling voor laagspanning en 3 netbeheerders de doelstelling voor hoogspanning niet hebben gehaald. De totale banking tot en met het werkingsjaar 2004 bedroeg 620 GWh primair (340 GWh laagspanning en 280 GWh hoogspanning). De betrokken netbeheerders hadden ook individueel voldoende overschot opgebouwd, zodat uiteindelijk alle netbeheerders de doelstellingen haalden. Er werden geen boetes opgelegd. De totale overdracht na het werkingsjaar 2005 bedraagt 1.019 GWh primair (472 GWh voor laagspanning en 547 GWh voor hoogspanning).
4. Tijdens het eerste werkingsjaar werden geen REG-boetes opgelegd, evenmin hebben er ooit rechtzaken gelopen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 453

van 10 mei 2007

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Strandreservaat Lombardsijde - Beheer*

Een strandzone in Lombardsijde is volgens de aanwezige bebording opgenomen in het Vlaams natuurreservaat “De IJzermonding”.

Dit strandreservaat bevindt zich op dit ogenblik evenwel in een erbarmelijke staat. Zowel de uit de jaren 1990 daterende betonnen dijk ter hoogte van de vuurtoren, als de oude bakstenen dijk dichterbij de vaargeul zijn plaatselijk ingestort.

Het strand ligt bezaaid met puin, waaronder blokken beton met uitstekende verroeste betonijzers, die klaarblijkelijk afkomstig zijn van de beschadigde dijken. Dit oogt niet alleen lelijk, het zorgt ook voor gevaar voor de argeloze strandbezoekers. Daarnaast liggen er ook nog grote buizen in zwarte kunststof verder oostwaarts op het strand. De meeste kunststoffen buizen lijken gescheurd.

De betonnen dijk voor de duinen van het militair domein vertoont dan weer op verschillende plaatsen barsten en ook hier komt puin vrij vanonder de gescheurde betonplaten. Aan de voet van de betonnen dijk ontstaan ook diepe erosiegeulen op het strand. Waar de duinen niet door een dijk tegen de golfslag zijn beschermd, heeft een spectaculaire afslag van die duinen plaatsgevonden.

1. Welke dienst van de Vlaamse overheid is bevoegd voor het beheer van het strand en de zeeerende duinen van Lombardsijde?
2. Wat zijn de ecologische doelstellingen van dat strandreservaat van De IJzermonding?
3. Wat zal er gedaan worden aan de onesthetische, klaarblijkelijk ondoeltreffende en tevens instortende bakstenen en betonnen dijken voor de duinen?
4. Wordt het op het strand verspreid liggende puin opgeruimd, in het bijzonder de voor de strandrecreanten gevaarlijke betonblokken met uitstekende, verroeste betonijzers?
5. Wat zijn de zwarte, gescheurde kunststoffen buizen op het strand, wat is hun functie en wat zal hiermee in de toekomst aangevangen worden?
6. Worden er op lange termijn duurzame, structurele maatregelen genomen tegen de blijkbaar sterke erosie op het strand en de zeeerende duinen van Lombardsijde? Zo ja welke maatregelen en tegen wanneer worden zij uitgevoerd?
7. Wat is de kostprijs van de eventuele duurzame maatregelen van kustverdediging op het strand en de zeeerende duinen van het natuurreservaat De IJzermonding in Lombardsijde? Zijn de nodige

kredieten voorzien op de begroting van de Vlaamse Regering en zo ja, op welk begrotingsjaar, programma en artikel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 453 van 10 mei 2007

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Het strand en de zeeuerende duinen zijn eigendom van het Vlaamse Gewest. Het strand en de zeeuerende duinen buiten het natuurreservaat de IJzermonding worden beheerd door het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust (MDK), afdeling Kust. Het strand en de zeeuerende duinen binnen het natuurreservaat worden in gemeenschappelijk overleg beheerd door MDK, afdeling Kust en het agentschap Natuur en Bos (ANB). MDK, afdeling Kust is bevoegd voor het aspect kustverdediging en ANB voor de ecologische aspecten. Er gebeurt nauw en gestructureerd overleg tussen beide entiteiten, zowel voor het beheer van strand en duin binnen als buiten het natuurreservaat via de Taakgroep Geïntegreerd Kustzonebeheer en via de adviescommissie van het natuurreservaat de IJzermonding, waarin telkens beide entiteiten zijn vertegenwoordigd.
2. In het strandreservaat wordt gestreefd naar het in stand houden en herstellen van het contactmilieu tussen zee, strand en duin en het vermijden van verstoring, meer bepaald door de volgende concrete ecologische doelstellingen: een voldoende breed intertidaal strand om maximale foerageer- en rustgelegenheid te bieden voor avifauna (het foerageren, impliceert uiteraard ook een goed ontwikkelde benthosfauna), met een droog blijvend hoogstrand van voldoende breedte om een vloedmerkgemeenschap potentiële ontwikkelingskansen te bieden en om broedgelegenheid te creëren voor strandbroeders als dwergstern, strandplevier en bontbekplevier. Daarenboven is het wenselijk om het oppervlak hard substraat uit te breiden met het oog op een verhoogde algemene biodiversiteit (macrowieren en epilithische fauna) en foerageergelegenheid voor soorten als paarse strandloper en steenloper.
3. Er werd een natuurontwikkelingsproject meer in detail uitgewerkt waarbij onder meer de afbraak van de glooiing in beton die de duinvoet verstevigt (schanskorven met betonpenetratie) en van de dijk met een glooiing in baksteen werd voorzien.
4. Met het verwijderen van het op het strand verspreid liggende puin (dat het gevolg is van stormschade aan de duinvoetversteving en het dijkje) werd al op 7 mei 2007 begonnen.
5. De zwarte gescheurde kunststoffen buizen op het strand zijn de overblijfselen van zgn. Longardbuizen die in 1981 werden geplaatst om de erosie van strand en duin te verhelpen en verdere afslag in de mate van het mogelijke te beletten. Het Longardconcept is afkomstig uit Denemarken en maakte opgang in de jaren '70. Het werd ook toegepast op het strand tussen Bredene en De Haan (1978-1980). Het concept maakte gebruik van buisvormige zakken die volgens een bepaald patroon op het strand werden aangebracht en werden volgespoten met zand. Een groot voordeel van het Longardconcept was de relatief lage kost per strekkende meter en de gemakkelijke toepasbaarheid op het terrein. Zwakke punten zijn de kwetsbaarheid voor vandalisme en het verslijten van de doeken, waardoor scheuren en verzakkingen ontstaan. Het aanleggen van het Longardbuizensysteem ging gepaard met de aanvoer van zand uit zee.

Het is een kustverdedigingsmaatregel die na de twee bovenvermelde realisaties niet meer langs de Vlaamse kust werd toegepast. De meeste Longardbuizen werden ondertussen ook verwijderd. De overblijfselen van de Longardbuizen te Lombardsijde zullen worden verwijderd in het kader van de afbraak van de duinvoetversteving en de bakstenen dijk.

6. De duurzame en structurele maatregelen om de erosie van het strand en de duinen te Lombardsijde tegen te gaan, zullen worden genomen in het kader van de uitvoering van het natuurontwikkelingsproject vermeld onder punt 3. Het natuurontwikkelingsproject omvat het hierna volgende. Er wordt een zacht hellend strand bestaande uit een nat strand met een breedte van minstens 250 m en een droog strand met een breedte van gemiddeld 50 m. aangelegd. Daartoe wordt een zandsuppletie uitgevoerd met zand waarvan de korrelgrootte zo dicht mogelijk aansluit bij deze van het huidige strand. De natuurlijke overgang van strand naar duin wordt hersteld door de duinvoetversteving in beton en de bakstenen dijk af te breken. Verder worden houten palenrijen aangelegd om het nieuwe strand te stabiliseren. De bovenvermelde werken kunnen uiteraard maar worden uitgevoerd nadat de administratief-juridische procedure is afgerond en nadat een stedenbouwkundige vergunning voor de werken te Lombardsijde is afgeleverd. Als tentatieve timing voor aanvang van de werken kan dan najaar 2008 worden vooropgesteld.
7. De kostprijs van de werken voor het natuurontwikkelingsplan te Lombardsijde wordt vandaag geraamd op 7.600.000 euro. Op het indicatief programma 2008 werd de eerste schijf van 1.600.000 euro voor de afbraak van de duinvoetversteving opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 454

van 10 mei 2007

van **CHRISTIAN VEROUGSTRÆTE***Loodsboten Oostende - Stand van zaken*

Op 26 mei 2003 diende ik een interpellatie in gericht tot toenmalig minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie Bossuyt omtrent het verkommeren op de kade in Oostende van de nieuwe loodsboten Pilot 9 Zeeparel en Pilot 10 Zeerob, omdat ze niet voldeden aan de eisen van zeewaardigheid. Deze interpellatie werd beantwoord door minister Bossuyt op 12 juni 2003. Hierbij verklaarde hij dat ingevolge problemen met de loodsboten een juridische procedure werd opgestart tegen de scheepsbouwer (Handelingen C 239 van 12 juni 2003, blz. 1-3).

De betrokken boten staan nog steeds op droog.

Op 18 mei 2006 stelde ik aan de minister een schriftelijke vraag omtrent de stand van zaken in dit dossier. Hierop werd geantwoord dat de juridische procedure nog lopende was (vraag nr. 474, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 12-07-2006).

Thans verneem ik dat ter zake tussen betrokken partijen een dading tot stand komt.

1. Wat houdt deze dading in?
2. Wat is de bestemming van de loodsboten Pilot 9 en Pilot 10, die nog steeds op droog staan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 454 van 10 mei 2007

van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

1. De dading houdt in dat een oplossing gezocht wordt waarin elk van de partijen zich kan vinden en waarbij een einde kan worden gesteld aan de complexe rechtszaak. Indien de besprekingen over de dading zouden afspringen, dan is het wel zo dat de rechtszaak onverwijld zal verder gezet worden.
2. De bestemming van de loodsboten maakt deel uit van de besprekingen over de dading en is op dit moment dus nog niet bepaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 456
van 14 mei 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Kanaal Bocholt-Herentals - Geluidshinder brug Sas 3

In maart 2005 maakte het “Buurtcomité Brug Sas 3” zijn ongenoegen al eens kenbaar aan de Vlaamse overheid over het gedaver van het houten wegdek van de dubbele brug aan Sas 3.

Bij zelf uitgevoerde geluidsmetingen door het buurtcomité heeft men waarden van 99,5 decibel genoteerd toen er voertuigen over de brug reden. Onder de brug werd zelfs 105,3 decibel gemeten.

Niet alleen het lawaai is een doorn in het oog van de omwonenden, ook de veiligheid van de gebruikers zou in het gedrang komen door de slechte montage van het wegdek.

Het “Buurtcomité Brug Sas 3” heeft nog geen enkele concrete reactie gekregen van de aangeschreven instanties.

Kan de minister meedelen welke maatregelen er worden genomen om de geluidsoverlast voor de omwonenden naar een aanvaardbaar peil te brengen en om de veiligheid voor de gebruikers te garanderen?

Wanneer worden deze noodzakelijke werken uitgevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 456 van 14 mei 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

De klachten over geluidshinder treden op wanneer in de zomer de houten planken waaruit het brugdek van de Baileybruggen bestaat, uitdrogen en krimpen.

De procedure bepaalt dat indien 80 dB(A) en hoger wordt gemeten, de aanpassingen door het Vlaamse Gewest ten laste zullen genomen worden. Bij meetwaarden tussen 65 dB(A) en 80 dB(A) geldt een verdeelsleutel van de kosten tussen het Vlaamse Gewest enerzijds en de gemeente (Mol) anderzijds.

De geluidsmetingen dienen met professionele apparatuur uitgevoerd. De afdeling Wegenbouwkunde is daarvoor uitgerust en een aanvraag daartoe is al door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen aan deze gespecialiseerde afdeling gestuurd.

De geluidsmetingen zullen in de zomer worden uitgevoerd als de juiste weersomstandigheden zich voordoen. Het is bijgevolg nu nog te vroeg om hierover een uitspraak te doen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 458
van 15 mei 2007
van **JOS DE MEYER**

Overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde - Stand van zaken

Het Sigmoplan werd opgesteld in 1977 na de grote overstromingen van 1976. Pas in 2005 werd een geactualiseerde versie van het plan door de Vlaamse Regering vastgesteld. Een belangrijk onderdeel van dit plan is de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied (GOG) in de polders van Kruibeke, Bazel en Rupelmonde (KBR). Waar de bewoners van het Zeescheldebekken momenteel beschermd zijn tegen stormvloed en zoals deze één keer in de 70 jaar voorkomen, is de ambitieuze doelstelling van het plan dit veiligheidsniveau op te trekken tot eens in de 350 jaar.

In februari van vorig jaar vroeg ik de minister reeds om een stand van zaken. Als uit te voeren werken voor 2006 stonden toen op het programma: aanleg van de ringdijk (fase 2) in het overstromingsgebied KBR (348.738 euro), de bouw van de uitwateringssluuis in de Schelddedijk in Kruibeke (395.738 euro) en voorbereidende werken voor de ringdijk deelcontract 1-4 (74.379 euro). Voor 2007 werden het bouwen van sluisen van de overlooptdijk (5.000.000 euro), het profileren en aanbrengen van opensteenafsluitingen op de achterkant van de overstroombare dijk (2.400.000 euro) en algemene inrichtingsmaatregelen (2.000.000 euro) gepland.

Los van de technische aspecten van dit programma zijn ook de nuttige bestemming en het behoud van de natuurlijkheid van het gebied, alsook het uitzicht van het landschap belangrijke aandachtspunten. Dat de gemeente Kruibeke zelfs een "schepen voor de potpolder" aanwees, onderstreept alleen maar de impact die het overstromingsgebied op de lokale gemeenschap heeft. Vooral omdat er voor de uitvoering van het project een beperkt maatschappelijk draagvlak bestaat.

1. Kan de minister een stand van zaken geven met betrekking tot de uitvoering van het project?

Zijn er bijstellingen in de timing en/of in de realisatie?

Blijft men binnen de vooropgestelde begroting?

2. Welke werkzaamheden zijn in 2006 voltooid?

Welke werken zullen dit jaar nog uitgevoerd worden?

Wat was of is de kostprijs van deze werken?

3. Wat is de werking van de beheerscommissie Natuur die voor het overstromingsgebied in het leven werd geroepen?

Welke adviezen werden door hen verstrekt? Worden deze, in voorkomend geval, geïntegreerd in de verdere uitvoering van het project?

4. Worden aan de betrokken gemeentebesturen compensaties geboden voor de komst van GOG?
5. Is er reeds overleg geweest met de betrokken gemeentebesturen met betrekking tot de recreatieve invulling van het overstromingsgebied?
6. Welke specifieke maatregelen werden genomen in het kader van het flankerend landbouw- en plattelandsbeleid voor het KBR-project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 458 van 15 mei 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Het Milieueffectenrapport (MER) werd afgewerkt in 2006; het project werd aangepast aan de milderende maatregelen uit dit MER.

Voor 2007 wordt gewacht op de stedenbouwkundige vergunningen die werden aangevraagd voor de overloopdijk in de polder te Kruibeke, de sluizen in de Ringdijk, de sluizen in de polder van Kruibeke, het sluiten van de opening in de ringdijk ter hoogte van de leidingen en het ontbossen ten behoeve van weidevogelgebied. Van zodra deze bekomen zijn, starten de werken.

Bijsturing van de timing en/of realisaties hangt af van de termijn binnen dewelke bovengenoemde vergunningen worden verleend.

Volgens de huidige planning blijven de werken binnen de vooropgestelde en in de goedgekeurde begroting 2007 opgenomen bedragen.

2. In 2006 werden geen werken voltooid; de werken zijn nog in uitvoering.

Voor 2007 zijn de hierna genoemde werkzaamheden gepland:

- overloopdijk in de polder van Kruibeke (plaatsen van gevezelde open steenasfalt – deelopdracht 1): 2.380.409,63 euro;
- sluizen in de Ringdijk: 1.896.333 euro;
- uitwateringssluis in de overloopdijk in de polder van Kruibeke: 2.295.730 euro;
- ontbossen ten behoeve van weidevogelgebied en andere inrichtingswerken: 1.838.763,50 euro.

3. De Beheercommissie Natuur Kruibeke-Bazel-Rupelmonde brengt de belangrijkste actoren samen die verantwoordelijk zijn voor de realisatie van of getroffen zijn door de natuurontwikkeling voortvloeiend uit de compensatie voor de aanleg van het Deurganckdok ('weidevogelgebied KBR', conform art. 2, punt 5 van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden), uit het zogenaamde Historisch Passief ('slik en schorregebied' conform de resolutie van het Vlaams Parlement van 20 februari 2002 betreffende de toepassing van de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van de grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde) en uit de boscompensaties (opgelegd in de decretaal bekrachtigde stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van de ringdijk van 18 maart 2002). Binnen het werkingsgebied volgt de Beheercommissie het beheer en de ontwikkeling van natuur op in het kader van het realiseren van een gunstige staat van instandhouding. De beheercommissie volgt ook de wetenschappelijke langetermijnmonitoring op die het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) in opdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos uitvoert teneinde de Vlaamse Regering in staat te stellen om voor de gebieden de nodige instandhoudingsmaatregelen vast te stellen. De Beheercommissie staat in voor een jaarlijkse rapportage aan de Vlaamse Regering en indien noodzakelijk vervolgens aan het Vlaams Parlement en de Europese Commissie. Dat gebeurt in de vorm van een jaarverslag en in een continue rapportage aan de Beheercommissie Natuurcompensatie Linkerscheldeover.

Het is de opdracht van alle partijen om door middel van dialoog pro-actief alle mogelijke aspecten van de uitvoering voor te bereiden en op te volgen. Tot nog toe zijn alle besluiten van de Commissie dan ook in consensus kunnen gebeuren.

De Beheercommissie heeft als werkwijze om alle aspecten te bediscussiëren en af te wegen om zo te komen tot een volledig gedragen besluitvorming. De suggesties en aandachtspunten van alle partijen spelen mee bij de opmaak van een advies en zitten zodoende vervat in de besluitvorming over adviezen. De leden van de Commissie kunnen op basis van rapportering waken over het naleven van de afspraken en het opvolgen van gegeven adviezen. Voorbeelden van dergelijke afspraken zijn de prioriteitsbepaling betreffende de aanvragen voor stedenbouwkundige vergunningen, overgangsmaatregelen voor het probleem vervuiling elzenbroekbossen vanuit het lozingspunt Kasteelvijver, afspraken rond distelbestrijding, infoborden, maaibeheer en onderhoudscontracten evenals de opmaak en uitvoering van een monitoringplan.

4. Strikt genomen worden geen compensaties verleend aan gemeentebesturen. Het overstromingsgebied op zichzelf zorgt voor een meerwaarde op het gebied van veiligheid, natuur en recreatie. Met de betrokken partijen in het project wordt steeds gezocht naar nieuwe mogelijkheden qua natuur en recreatie-invulling.
5. Er is nog geen formeel overleg geweest met het betrokken gemeentebestuur m.b.t. de recreatieve invulling van het overstromingsgebied.
6. Het flankerend landbouw- en plattelandsbeleid is in feite een term uit het geactualiseerde Sigmaplan en is alsdusdanig niet als term van toepassing op KBR-overstromingsgebied.

Niettemin zijn er vanuit Waterwegen en Zeekanaal NV al concrete stappen ondernomen ten behoeve van de landbouwsector. Zo zijn er nu al onderhoudscontracten afgesloten met landbouwers met het oog op natuurvriendelijk onderhoud van gebieden ten behoeve van weidevogels. Deze contracten kunnen, indien aan de natuurdoelstellingen voldaan wordt, evolueren naar een beheerslandbouw.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 462

van 16 mei 2007

van **RUDI DAEMS***Asbeststort Neerijse - Voorzorgsmaatregelen*

Ik verwijs vooreerst naar de schriftelijke vraag van 11 mei 2006 aan de minister aangaande het storten van asbesthoudend afval in Neerijse/Huldenberg (vraag nr. 460, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 12-07-2006).

Op de vraag welke voorzorgs- en controlemaatregelen de minister en zijn bevoegde diensten genomen hebben om de verspreiding van asbest naar de omgeving maximaal tegen te gaan op bovenvermelde stortplaats, antwoordde de minister dat “het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking moet worden afgedekt met daartoe geëigend materiaal en regelmatig moet worden besprenkeld om verspreiding van asbestvezels te voorkomen”. Deze verplichting staat intussen ook in het door de minister vastgestelde actieplan asbest: “...Asbesthoudend afval met gebonden vezels worden eveneens gestort op een stortplaats, waarbij het materiaal nat gehouden wordt en dagelijks afgedekt. De aard van de stortplaats hangt af van de aard van het afval.”

Op een andere vraag of er controlemetingen voor asbest zouden plaatsvinden, antwoordde de minister: “naar aanleiding van de klachten werd aan de VMM gevraagd om immissiemetingen uit te voeren rond de categorie 3-stortplaats. VMM heeft de milieu-inspectie meegedeeld het nodige te doen om metingen te organiseren.”

1. Wordt de verplichting om de stortplaats bij het storten van asbest te besprenkelen consequent nageleefd?

Is er een sproei-installatie aanwezig?

Heeft de bevoegde administratie sindsdien nog controles uitgevoerd?

2. Wordt het afval vervoerd door een erkend overbrenger?
3. Zijn er metingen op en rond de stortplaats gebeurd voorafgaandelijk, tijdens en na het storten van asbestafval? Zo ja, wat zijn de resultaten? Kan de minister daarvan een volledig verslag bezorgen?

Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 462 van 16 mei 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Voor zover tijdens de controlebezoeken (twaalf in 2006 en drie in 2007) van de toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie kon worden vastgesteld, wordt het asbestcementafval besprenkeld vooraleer het wordt gedeponerd. Voor het besprenkelen wordt gebruik gemaakt van de watertoevoer van de zandmenginstallatie. Elke lading wordt nat gemaakt met ongeveer 500 tot 1000 liter water. Steeds meer worden ladingen aangevoerd die in big bags zijn verpakt. Op vraag van de afdeling Milieu-inspectie worden zelfs deze zakken besprenkeld. In de periode waarin de metingen van de asbestconcentratie plaatsvonden, van 23/08/2006 tot 29/11/2006, gebeurden er vijf controles om na te gaan of er een normale uitbating was. Zowel in 2006 als in 2007 zijn er vijf monsters genomen van het aangevoerde materiaal.
2. Het asbestcementafval wordt aangevoerd door verschillende erkende overbrengers en geregistreerde vervoerders. De afdeling Milieu-inspectie controleert via het zogenaamde 'ketentoezicht' het vervoer en de overbrenging van afvalstoffen.
3. Gedurende de periode 23/08/2006 tot 29/11/2006 zijn in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) de concentratieniveaus van asbestvezels opgevolgd op een aantal locaties in Vlaanderen.

Op vraag van de afdeling Milieu-inspectie werd, mede n.a.v. ongerustheid van omwonenden, de asbestconcentratie gemeten nabij een categorie 3-stortplaats in Huldenberg. Op twee meetlocaties werden metingen uitgevoerd : een eerste meetpost werd windafwaarts op een afstand van 50 m t.o.v. de stortplaats opgesteld (noordoostelijke richting). Een tweede meetpost lag windopwaarts op 400 m van de stortplaats (zuidwestelijke richting). Simultaan werd een meetcampagne opgestart op twee locaties waar de VMM reeds in 1999 asbestmetingen heeft uitgevoerd nl. in Schilde (residentieel gebied) en in Borgerhout (verkeersrijke locatie).

Vermits het gezondheidsrisico gerelateerd is met de lengte van de asbestvezels, werd een onderscheid gemaakt tussen vezels korter dan 5 µm en vezels langer dan 5 µm. De korte vezels worden als onschadelijk beschouwd, de lange vezels worden verantwoordelijk gesteld voor een negatief gezondheidseffect. De vezeltellingen werden uitgevoerd met transmissie elektronen microscopie (TEM) uitgerust met beperkte oppervlakte elektronen diffractie en energie dispersieve X-stralen analyse.

Uit de resultaten volgt dat alle gemeten concentraties zich beneden de detectielimiet bevinden. In alle gebieden (verkeersrijk en residentieel) zijn de verwachtingswaarden van de jaargemiddelde asbestconcentratieniveaus in de meetcampagne van 2006 beduidend lager dan 92 vezels/m³. In de omgeving van een potentiële bron zoals de stortplaats in Huldenberg werd minder dan 88 vezels/m³ gemeten. De asbestconcentraties in de omgeving van een potentiële bron zijn dus niet significant verschillend van de asbestconcentraties in gebieden zonder potentiële bron.

Men kan derhalve stellen dat er in de omgeving van de stortplaats van Huldenberg, geen merkbare invloed is gemeten van dit bedrijf op de concentraties aan asbestvezels in de omgevingslucht. Bovendien liggen de actuele asbestconcentraties gemeten in Schilde en Borgerhout beduidend lager t.o.v. de voorgaande meetcampagne in 1999. Ook in Huldenberg kan er een significante daling van de asbestconcentratie genoteerd worden.

Eenvoudig samengevat kan gesteld worden dat alle in 2006 gemeten concentraties zich beneden de detectielimiet bevinden en er op basis van deze meetcampagnes geen aantoonbare risico's voor de volksgezondheid zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 463
van 16 mei 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Kanaal Bocholt-Herentals - Vernieuwing sluizen Blauwe Kei

Op het kanaal Bocholt-Herentals (Kempisch Kanaal) vormt het sluizencomplex van de Blauwe Kei een belangrijk knelpunt.

Door de vervanging van de drie 600-tonsluizen (sluis 1 aan de Blauwe Kei en de sluizen 2 en 3 in Mol) door één klasse IV-sluiss (1.350 ton) kan de waterwegverbinding naar Noord-Limburg sterk verbeterd worden. Dit kan een belangrijke stimulans betekenen voor het aantrekken van watergebonden bedrijven op de nieuwe industriegebieden en is noodzakelijk voor de opwaardering van de vaarwegen in Noord-Limburg.

1. Wat is de kostprijs om de drie bestaande sluizen te vervangen door één sluis van 1.350 ton?
2. Sas 1, de eerste sluis van het gebied Bocholt-Lommel, werd op 6 oktober 1999 wegens zijn industrieel-archeologische waarde als monument en dorpsgezicht beschermd.

Staat dit de vervanging van de sluizen niet in de weg?

3. Is er reeds een kosten-batenanalyse uitgevoerd voor de vervanging van de drie sluizen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 463 van 15 mei 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. nv De Scheepvaart, het agentschap dat voor het beheer van het Albertkanaal en de Kempense kanalen instaat, raamt de kostprijs voor de bouw van de nieuwe 1.350 ton sluis voorlopig op 45 miljoen euro, excl. BTW.
Deze raming is onder voorbehoud aangezien de studie voor het vastleggen van de gewenste ligging van de nieuwe sluis en de toegangseulen nog dient te worden uitgevoerd.
2. Bij het onderzoek naar het vastleggen van de gewenste ligging van de nieuwe sluis en de toegangseulen verdient de juridisch-administratieve situatie van het gebied alle aandacht, in het bijzonder de klassering van de sluis als monument en dorpsgezicht.
Het gewestplan voorziet overigens in een reservatiezone voor de bouw van de nieuwe sluis en de aansluitende kanaalverbindingen die ten noorden van het bestaande kanaal is gelegen. Dit moet toelaten om tijdens de bouw van de sluis het bestaande kanaal zo lang mogelijk in bedrijf te houden, zodat de continuïteit van de scheepvaart kan worden verzekerd.
nv De Scheepvaart zal, mede gelet op de natuurwaarden van het gebied, de verschillende mogelijke tracés van sluis- en kanaalverbindingen onderzoeken en op basis van o.a. een milieueffectenrapport het meest aangewezen tracé vastleggen. Indien uit dit onderzoek mocht blijken dat sluis 1 en zijn omgeving in het gedrang komen, zal met de betrokken instanties worden overlegd.
3. Eind 2006 werd het voorstel van nv De Scheepvaart goedgekeurd om voor het project voor de vervanging van de drie sluisen door één 1.350 ton-sluis de nodige onderzoeken te starten. Het uitvoeren van een maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor het project vormt hierbij een belangrijk element.
nv De Scheepvaart werkt op dit ogenblik het bestek uit voor een opdracht van diensten met als voorwerp het uitvoeren van de MKBA.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 464

van 16 mei 2007

van **HILDE DE LOBEL***Astridplein Antwerpen - Verkeerssituatie*

De heraanleg van het Astridplein in Antwerpen is een mislukking geworden die ondertussen al een dode heeft geëist. Vrij kort na dit dodelijk ongeval vernamen we dat de minister met alle “betrokken partijen”, namelijk het Vlaams Gewest, de stad, De Lijn en de NMBS, een crisisberaad zou houden om te bekijken hoe een en ander alsnog kon worden bijgestuurd. Luidens een antwoord van de bevoegde schepen in de gemeenteraad van Antwerpen hadden midden februari concrete voorstellen ter verbetering van de zeer gevaarlijke situatie bekend moeten zijn.

Daarbij viel op dat bij deze “betrokken partijen” noch de buurtbewoners of de daar zeer actieve bewonersgroepen, noch het districtsbestuur werden gerekend. Nochtans is dit districtsbestuur, na de bewonersgroepen zelf, als meest lokale bestuursniveau het best geplaatst om de vragen en noden van de buurtbewoners in deze gevoelige wijk te kennen.

Intussen zijn nog steeds geen concrete nieuwe voorstellen bekend en blijft de buurt met verwarring en tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd.

Zo deed een vereniging uit Borgerhout in dit dossier een voorstel dat, zo werd beweerd, zou worden “meegenomen” in de zoektocht naar nieuwe mogelijke oplossingen. Meer bepaald het voorstel om éénrichtingsverkeer op de as Carnotstraat-Turnhoutsebaan opnieuw te overwegen. Dit plan genoot oorspronkelijk duidelijk de voorkeur van de planners, maar werd toen onder druk van een zeer breed gedragen protest van de omwonenden en op deze as gevestigde handelaars afgevoerd. Hierover ondervraagd, ter gelegenheid van de bespreking van het mobiliteitsplan “Antwerpen Noord” in de commissie van de Antwerpse districtsraad, bestempelden de ambtenaren van de stedelijke mobiliteitscel deze mogelijkheid dan weer als “volgens ons compleet onmogelijk”.

Kortom, een hoop vragen en onduidelijkheden en ondertussen een verkeerssituatie die nog altijd even slecht en gevaarlijk is als ten tijde van het dodelijke ongeval.

1. Wat hebben de gesprekken met de stad, De Lijn en de NMBS tot op heden aan concrete afspraken en resultaten opgeleverd?
2. Op welke manier werden de “gebruikers”, dit wil zeggen in de eerste plaats de buurtbewoners en in tweede instantie het districtsbestuur, bij deze gesprekken en bij mogelijke “bijsturingen” betrokken?
3. Wordt de mogelijkheid van éénrichtingsverkeer op de as Turnhoutsebaan nu wel of niet nog “overwogen” of “meegenomen”, of is dit voorstel voorgoed van de baan?

4. Wanneer wordt de – al was het maar tijdelijke – verbetering van de moeilijke en gevaarlijke verkeerssituatie van het complexe kruispunt Astridplein-Gemeentestraat-Carnotstraat daadwerkelijk aangevat?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 464 van 16 mei 2007

van **HILDE DE LOBEL**

1. Ten behoeve van de veiligheid en het comfort van voetgangers en fietsers worden een aantal ingrepen gepland. Zo worden de fietspaden van Astridplein tot kruispunt Van Ertbornstraat / Osystraat in roodbruine asfaltverharding aangelegd, zodat een coherent en visueel geïntegreerd geheel ontstaat voor de fietsers. Hierbij wordt aandacht besteed aan de overgangen t.h.v. de zijstraten.
Ter hoogte van het Astrid Park Plaza-hotel aan het Astridplein wordt de afslagstrook van de rijweg gesupprimeerd, zodanig dat aldaar een verbrede fiets- en voetpadzone ontstaat met een totale breedte van meer dan 6m50. In de zone Astridplein tot het kruispunt Anneessensstraat / Van Straelenstraat worden de voetpaden eveneens heringericht : de betontegels worden vervangen door graniettegels van licht donkergrijze kleur. Hierbij wordt een visueel onderscheid beoogd tussen de laad- en loszones en het voetpad, aangezien het fietspad wordt verschoven tot tegen de rijweg. Om de veiligheid en het comfort te verhogen, worden uitstulpingen aan voetpaden t.h.v. de kruispunten gerealiseerd.
Er zal eveneens worden overgegaan tot het bijplaatsen van een punctuele verlichting ter plaatse van belangrijke voetgangersoversteken en er zullen driekleurige lichten worden bijgeplaatst op het kruispunt Gemeentestraat / Breydelstraat. Op de middenberm die de scheiding maakt tussen de rijbaan en de trambaan, zijn al groenaanplantingen of hekkens geplaatst. Tenslotte worden de zebrapaden op de trambanen verwijderd, teneinde het subjectief veiligheidsgevoel weg te nemen, gelet op het feit dat de trams steeds voorrang hebben. Ter beveiliging van de voetgangersoversteken worden echter bijkomende driekleurige lichten geplaatst (kant trambaan) om de voetgangers onder bescherming te laten oversteken.
2. De Vlaamse overheid, Agentschap Infrastructuur, heeft vanuit het verleden, de gewoonte om te spreken met het stadsbestuur, dat zelf instond voor de verdeling van de gegevens naar de bewoners en de districten.
3. Het invoeren van éénrichtingsverkeer op de Turnhoutsebaan zou enerzijds de moeilijke situatie van de handelaars nog verslechteren en anderzijds voor de bewoners de bereikbaarheid van hun huizen drastisch bemoeilijken. Om deze reden wordt het invoeren van éénrichtingsverkeer niet overwongen.
4. De werken worden voorzien begin 2008.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 465
van 23 mei 2007
van **BART CARON**

E17 Elzenlaan Kortrijk - Geluidswerende maatregelen

In het verleden werd aan het Kortrijkse stadsbestuur gevraagd om een beslissing te nemen in het dossier van de plaatsing van geluidsschermen langs de E17 ter hoogte van de Elzenlaan. De daar gemeten hoge geluidswaarden geven inderdaad aan dat een geluidswerende maatregel op deze locatie zeker aangewezen is.

Uit het antwoord op een parlementaire vraag van collega Carl Decaluwe blijkt dat het kostenaandeel voor Kortrijk is vastgelegd op 54 % voor de plaatsing van geluidsschermen. Dit aandeel werd bepaald op basis van het gemeten geluidsniveau en overeenkomstig module 5 van het mobiliteitsconvenant. Het Vlaams Gewest voerde reeds bijkomende topografische opmetingen uit. De akoestische berekeningen en de dimensioneringsberekeningen geven echter aan dat met een scherm van 4,20 meter hoog en 430 meter lang slechts een vermindering van 4 dB(A) te verwachten valt. Pas vanaf een vermindering van 10 dB(A) ervaart het menselijk oor een merkbaar verschil (vraag nr. 333, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 03-05-2007).

In plaats van geluidsschermen kan men voor een fractie van de kostprijs van geluidsschermen akoestische roosters plaatsen in de ramen van de aanpalende huizen. Op die manier kan men de huizen permanent verluchten zonder dat de ramen open moeten en het geluid binnendringt. Er bestaan op de markt roosters die tot 49 dB kunnen dempen (een verschil tussen de gemeten dB buiten en binnen van 49 dB). Bijkomend voordeel is dat er geen zicht- en lichtverlies is voor deze woningen. Nadeel is dat het geluid op straat en in de tuinen uiteraard niet gedempt wordt.

1. Wat zijn de tot nu toe door het Vlaams Gewest toegepaste alternatieven in dergelijke gevallen?

Is de mogelijkheid tot het plaatsen (op kosten van de overheid) van akoestische ventilatieroosters in de ramen van de aanpalende huizen hierbij reeds onderzocht en/of toegepast?

2. Geldt het vastgelegde kostenaandeel van stad en gewest ook voor alternatieve vormen van geluidswering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 465 van 23 mei 2007

van **BART CARON**

-
1. Momenteel wordt de mogelijkheid onderzocht om ter hoogte van de Elzenlaan te Kortrijk een “goedkopere” grondnam aan te leggen. Hierbij dient genuanceerd dat de 10dB(A) een doelstelling is om een haalbare kosten-baten balans na te streven (vb. in geval van dure akoestische schermen). Een vermindering van 1 dB(A) is wel degelijk waarneembaar, maar zal na verloop van tijd niet meer “merkbaar” zijn omwille van gewenning. Aanpassingen aan de woningen met het oog op de vermindering van geluidsoverlast, is in West-Vlaanderen nog niet toegepast, noch onderzocht.
 2. De procedure met het kostenaandeel van de stad is gebaseerd op de module 5 van het convenantenbeleid. Deze module maakt melding van “lawaaiwerende schermen en/of grondnammen”, zodat aanpassingen van woningen (aan de hand van verbeterde ramen bvb.) in principe niet in aanmerking komen voor deze procedure.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 137

van 24 april 2007

van **JAN PEUMANS***Openbare werken - Gemeentelijke informatieplicht*

Volgens de wet van 3 december 2005 betreffende de uitkering van een inkomenscompensatievergoeding aan zelfstandigen die het slachtoffer zijn van werken op het openbaar domein heeft de gemeentelijke overheid een informatieplicht. Deze plicht gaat vrij ver: de gemeente moet binnen een afgebakend gebied en voldoende tijdig de handelaars op de hoogte brengen van de op komst zijnde werken en hen wijzen op hun mogelijkheden inzake inkomenscompensatie.

Veelal kunnen de gemeenten dit correct en tijdig afhandelen, zeker wanneer de werken worden uitgevoerd met de gemeente als bouwheer. Maar dit is lang niet altijd zo. Er zijn immers vele spelers in het veld van de werken op openbaar domein: het Vlaams Gewest, de spoorwegen, gas en elektriciteit,... Zo komt het voor dat de betrokken bouwheer te laat de gemeente op de hoogte brengt, waardoor die de wettelijk bepaalde informatieplicht niet kan nakomen. Dit kan leiden tot heel wat wrevel. In eerste instantie bij de gemeente, maar uiteraard ook bij de betrokken handelaars.

1. Is de minister op de hoogte van de boven geschetste problematiek? Heeft de minister zicht op de naleving van deze wet m.b.t. de informatieplicht van de gemeenten?
2. Hoe kan de situatie verbeterd worden, zodat het werkbaar is voor alle betrokkenen (de bouwheer, de gemeenten, de handelaars)?
3. Ziet de minister heil in het verschuiven van de informatieplicht van de gemeente naar de bouwheer? Of toch op zijn minst voor die werken waarvoor het Vlaams Gewest bouwheer is?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 24 april 2007

van **JAN PEUMANS**

De wet van 3 december 2005 betreffende de uitkering van een inkomenscompensatievergoeding aan zelfstandigen die het slachtoffer zijn van hinder ten gevolge van werken op het openbaar domein is een federale wet en regelt een federale bevoegdheid. De Raad van State heeft de principiële federale bevoegdheid over de ontworpen regeling duidelijk bevestigd. De federale overheid is bevoegd om dergelijke financiële verplichtingen ook op te leggen aan de Gewesten en Gemeenschappen. De regeling was voor de Raad van State aanvaardbaar omdat deze verplichtingen niet alleen aan de Gemeenschappen en Gewesten maar aan alle bouwheren werden opgelegd.

De Raad van State bevestigt de federale bevoegdheid zonder dat hierbij wordt uitgesloten dat andere bevoegdheidsniveaus vergelijkbare vergoedingsregelingen treffen.

Door deze wet kunnen zelfstandigen die werkzaam zijn in een inrichting die geconfronteerd wordt met hinder als gevolg van werken op het openbaar domein vanaf 1 januari 2007 een inkomenscompensatie krijgen. Het betreft in de eerste plaats onderhouds- en herstellingswerken aan openbare wegen, fietspaden, voetpaden, rioleringsinfrastructuur, bermen, voorziening van nutsdiensten, enz. De gemeente op wiens grondgebied de werken zullen plaatsvinden, bakt in overleg met de bouwheer het gebied af waarbinnen de werken hinder kunnen veroorzaken voor een inrichting van een onderneming.

De inkomenscompensatievergoeding is een bevoegdheid van de Federale minister van Middenstand of Landbouw. Ik heb als Vlaams minister geen zicht op de naleving van deze wet m.b.t. de informatieplicht van de gemeenten. De bevoegde federale minister heeft al te kennen gegeven dat deze tekst slechts een eerste stap is en dat de prioriteit uitgaat naar een goede uitvoering van de wet. Ik wacht dan ook de federale toetsing van deze wet af.

De vraag of de informatieplicht bij de gemeente in plaats van bij de bouwheer zou moeten liggen is bij de parlementaire voorbereiding beantwoord. In ieder geval komt het uitsluitend de federale wetgever toe om eventueel wijzigingen aan de wetgeving aan te brengen.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 138

van 27 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

OCMW-voorzitters faciliteitengemeenten - Benoeming

Ik verneem dat, naast burgemeesters, ook de OCMW-voorzitters van de gemeenten met een bijzonder taalstelsel nog niet benoemd zijn.

De benoeming van deze voorzitters heeft normaliter niets te maken met het onderzoek dat lopende is naar de houding van de burgemeesters met betrekking tot de oproepingsbrieven. Te meer daar de burgemeester van Drogenbos wel benoemd is, maar de OCMW-voorzitter nog niet.

Wat is de stand van zaken m.b.t de benoeming van deze OCMW-voorzitters?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 27 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Overeenkomstig artikel 25 bis van de organieke ocmw-wet van 8 juli 1976 worden de ocmw-voorzitters in de randgemeenten en Voeren door de bevoegde gemeenschapsoverheid benoemd op voorstel van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Ter voorbereiding van de benoeming van de ocmw-voorzitters wordt onderzocht of de voorgedragen kandidaat voldoet aan de in de wet bepaalde voorwaarden om het ambt van ocmw-voorzitter naar behoren uit te oefenen. Dat onderzoek gebeurt op basis van een dossier dat de gouverneur samenstelt en waarvan ook het advies van de procureur-generaal over de voorgedragen kandidaat deel uitmaakt. Ingevolge artikel 25 ter van de ocmw-wet onderzoekt de gouverneur ook de vereiste taalkennis van de voorgedragen kandidaat.

Het onderzoek van de gouverneurs van Limburg en Vlaams-Brabant is op dit ogenblik nog lopende.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 139

van 3 mei 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Jeugdlokaal Overijse - Verhuurcriteria

Franstalige particulieren die deel uitmaken van een tafelvoetbalclub (Brussels Subbuteo Club) en die reeds drie jaar een lokaal huurden in Tombeek, hebben hun huuropzeg gekregen vanwege de gemeente Overijse omdat ze plaats moesten maken voor Nederlandstalige huurders.

Ik merk op dat eerstdaags de bepalingen van de anti-discriminatiewet in werking zullen treden waardoor een dergelijk gedrag zal kunnen worden gesanctioneerd.

Welke maatregelen worden getroffen ten opzichte van de gemeente Overijse, ten minste om ervoor te zorgen dat een dergelijke houding niet meer zal worden aangenomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 3 mei 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Ik ben niet op de hoogte van het concreet geval waarin u in uw vraag naar verwijst. Ik zal dan ook aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant vragen om de zaak te onderzoeken, waarna ik een beslissing zal nemen. Ik zal u van mijn eindbeslissing op de hoogte brengen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 145
van 7 mei 2007
van **PATRICK JANSSENS**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Onderscheid huur- en koopsector

In de sociale huisvestingssector worden er sociale huurwoningen en sociale koopwoningen gerealiseerd, elk met hun eigen regels inzake toewijzing en subsidiëring. Historisch zijn er ook aparte huisvestingsmaatschappijen voor de sociale huursector en voor de sociale koopwoningen. Daarnaast zijn er de laatste jaren door fusies ook gemengde maatschappijen ontstaan die beide activiteiten ter harte nemen.

De laatste jaren maken gemengde projecten steeds meer opgang en worden deze ook door het woonbeleid gestimuleerd. Maar dit kan als er hiervoor aparte maatschappijen nodig zijn, vaak tot praktische moeilijkheden aanleiding geven inzake grondverkopen, facturatie of beslissingsprocessen. Daarom lijkt het soms beter als alles in één hand kan worden gehouden.

1. Kan de minister in dit kader medelen of in de nodige regelingen is voorzien opdat sociale huisvestingsmaatschappijen uit de huursector sociale koopwoningen kunnen realiseren en vice versa?

Zo ja, onder welke voorwaarden kan dat?

2. Hebben deze maatschappijen en hun kopers/huurders in dat geval recht op dezelfde tegemoetkomingen als deze uit de andere sector?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 7 mei 2007

van **PATRICK JANSSENS**

1. Het opentrekken van de activiteiten van de huisvestingsmaatschappijen is een onderwerp dat veel aandacht krijgt, en terecht. Iedereen is het eens over het belang van een ruim palet aan mogelijke initiatieven voor alle huisvestingmaatschappijen, ondermeer met het oog op de aanmoediging van gemengde projecten. Ik kan in dit verband ondermeer verwijzen naar de recente bespreking in het Vlaamse parlement, toen het ging over de distributie van bijzondere sociale leningen (zie handelingen C178-WON14 dd. 3 mei ll.).

Ik wil er eerst op wijzen dat er in feite geen juridische verschillen bestaan tussen huisvestingsmaatschappijen uit de huursector en huisvestingsmaatschappijen uit de koopsector. Noch in hun statuten, noch met betrekking tot hun erkenning, noch in enige regelgeving wordt er een onderscheid gemaakt tussen huisvestingsmaatschappijen uit deze of gene sector. Het onderscheid tussen deze sectoren is historisch gegroeid, en blijft voortbestaan op basis van een gezamenlijke modus vivendi.

Zoals ik al verscheidene malen vermeldde, ben ik een voorstander van geïntegreerde huisvestingsmaatschappijen, die de verscheidene activiteiten uit de huur- en koopsector kunnen aanbieden. Uiteraard moet dat dan ook op een efficiënte manier gebeuren.

Een mogelijke optie om het opentrekken van de werking generiek te regelen is dit te kaderen in de nieuwe erkenningsregeling die voorzien is in 2008.

2. Wanneer er in de huidige omstandigheden overschrijdende projecten worden opgenomen in de respectievelijke bouwprogramma's voor huur- of koopwoningen, dan gelden inderdaad dezelfde subsidievoorwaarden, ongeacht de eigenlijke uitvoerder.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 146
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 146 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 147
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring

In opvolging van mijn schriftelijke vraag ter zake van 14 december 2005 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 21, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 07-02-2006).

De Vlaamse Gemeenschap is vaak sponsor van evenementen, sociale en culturele manifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de sponsoringsprojecten in 2006 die onder zijn/haar beleidsdomein vallen?
2. Om welke vorm van sponsoring gaat het en voor welk bedrag?
3. Welke criteria werden gehanteerd om al dan niet evenementen te sponsoren?
4. Op welke manier werden deze sponsoringsprojecten geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.53, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 156, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 108, Anciaux nr. 50, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 452, Keulen nr. 147, Van Brempt nr. 141).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 148
van 10 mei 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Onbewoonbaarverklaringen - Preventieve procedures

Men kan zich vragen stellen bij het feit dat een huurder zomaar een procedure tot ongeschiktverklaring van een woning kan instellen zonder de eigenaar voorafgaand in gebreke te hebben gesteld.

Ook de Vlaamse Ombudsdienst stelt de vraag of de overheid niet in bijkomende mogelijkheden kan voorzien om tot herstelling van de gebreken over te gaan via een aanschrijvingsprocedure of een aanmaningsplicht, vooraleer de procedure van ongeschiktheid/onbewoonbaarheid wordt opgestart. Vele gemeenten sporen bij het vooronderzoek de verhuurders aan tot het herstellen van de gebreken op vrijwillige basis. Deze preventieve werking blijkt voor bepaalde verhuurders en voor bepaalde panden te werken.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om in bijkomende mogelijkheden te voorzien om tot herstelling van de gebreken over te gaan via een aanschrijvingsprocedure of een aanmaningsplicht, alvorens de procedure van ongeschiktheid/onbewoonbaarheid wordt opgestart?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 148 van 10 mei 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

Om de kwaliteit van de woningen op de private huurmarkt te verbeteren, heeft de Vlaamse overheid sinds het einde van de jaren '90 een systeem van woonkwaliteitsbewaking opgezet. De Vlaamse Wooncode bepaalt hierbij dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen, in een woning die aan elementaire kwaliteitseisen beantwoordt.

De Vlaamse Wooncode en het Kamerdecreet (1997) bepalen dat elke woning/kamer moet voldoen aan een minimale kwaliteitsstandaard. Elke huurwoning moet beschikken over voldoende en veilige verwarmingsmogelijkheden, voldoende verlichting en verluchting, veilige elektriciteits- en gasinstallaties en elementaire sanitaire voorzieningen. De woning moet brandveilig, stabiel en toegankelijk zijn.

Om er op toe te zien dat deze kwaliteitsnormen ook effectief worden toegepast, is er voorzien in een administratieve procedure ongeschikt- onbewoonbaarverklaring en in een strafrechtelijke procedure. Beide procedures zijn gericht tegen het verhuren van ongeschikte of onbewoonbare woningen en kamers. Indien de administratieve procedure leidt tot een ongeschikt- of onbewoonbaarverklaring, wordt de woning op de inventaris "leegstand en verkrotting geplaatst". Vanaf dat de woning een jaar op de inventaris staat, moet de eigenaar jaarlijks een heffing betalen, totdat hij de woning terug in orde gebracht heeft. Bij huisjesmelkerij met flagrante inbreuken op de regelgeving, is sinds eind 2001 de strafrechtelijke procedure van toepassing. In dit geval is het de rechter die een sanctie uitspreekt.

Hoewel het overgrote deel van de huurwoningen kwalitatief in orde is, is het instrumentarium noodzakelijk om het kwalitatief ondermaatse segment van de huurmarkt aan te pakken. Via de administratieve procedure ongeschikt-/onbewoonbaarverklaring en het opleggen van een heffing op deze woningen, wordt de eigenaar door de overheid aangemaand de woning kwalitatief in orde te brengen. Uit de praktijk blijkt dat de huurders, alvorens de administratieve procedure op te starten, vaak reeds herhaaldelijk de eigenaar verzocht hebben om de gebreken in de woning te herstellen. Het is net het gebrek aan respons van de verhuurder dat de bewoner aanzet om de procedure op te starten en hiervoor een beroep doet op de Vlaamse overheid en de gemeente.

De inspecteurs van het Vlaamse Gewest staan in voor het technisch onderzoek van de woning aan de hand van een technisch verslag. Het technisch verslag bevat een 50-tal te beoordelen items. Per technisch gebrek dat zich voordoet, worden er strafpunten toegekend. De eigenaar krijgt steeds een afschrift van het technisch verslag waarin de gebreken zijn vermeld, zodat hij onmiddellijk de nodige stappen zou kunnen ondernemen om de gebreken te herstellen. Een woning kan ongeschikt verklaard worden vanaf 18 strafpunten. Indien de woning ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's vertoont, wordt ze onbewoonbaar bevonden. Op basis van het technische onderzoek adviseert het Vlaamse Gewest de burgemeester de woning ongeschikt of onbewoonbaar te verklaren.

De burgemeester hoort de betrokken partijen (verhuurder en huurder) en neemt een eindbeslissing. Via een besluit van de burgemeester wordt de woning ongeschikt of onbewoonbaar verklaard.

De termijn van de procedure bedraagt maximum 3 maanden en in deze periode kan de verhuurder steeds de gebreken herstellen om zo het besluit tot ongeschikt-/onbewoonbaarverklaring te vermijden.

De procedure is zo uitgewerkt dat de burgemeester een cruciale rol vervult en de betrokken partijen aanzet tot het nemen van het nodige initiatief. In dit licht bevat de procedure de garantie en de mogelijkheid om de gebreken te herstellen, vaak zonder dat een besluit moet worden genomen. Tevens dient erop gewezen dat de recente wijzigingen aan de Vlaamse wooncode de procedure nog verder

hebben verfijnd en dat de burgemeester voortaan de mogelijkheid heeft om de eigenaar aan te manen de gebreken te herstellen binnen de 15 dagen.

Sedert eind 1998 wordt deze administratieve procedure gehanteerd, en wordt er vastgesteld dat er een effectieve werking van uitgaat : het opstarten van de procedure werkt op zich reeds preventief. Gebreken worden vaak hersteld tijdens de lopende procedure, en op die manier wordt een besluit tot ongeschiktheid/onbewoonbaarheid, en de erbij horende heffing, vermeden. Het aantal onderzoeken en het aantal woningen waar herstel wordt gerealiseerd vóór de woning op de inventaris wordt geplaatst, is dus groter dan het totaal aantal inventarisaties laat vermoeden.

Uit de gegevens van het jaar 2006 blijkt dat in totaal in het Vlaamse Gewest 2974 woningen op gebreken werden onderzocht, waarbij er uiteindelijk voor 1412 woningen een besluit tot ongeschiktheid/onbewoonbaarheid (O/O) werd genomen (en de woning geïnventariseerd werd). Er werden in 2006 dus dubbel zoveel onderzoeken verricht dan er besluiten O/O werden genomen, wat de preventieve werking van de procedure illustreert. Eind 2006 stonden in totaal 3.902 woningen op de inventaris van de ongeschikte of onbewoonbare woningen.

Ten slotte kan nog gewezen worden op de mogelijkheid voor de verhuurder om een conformiteitsattest aan te vragen. Een dergelijk conformiteitsattest geeft de verhuurder de zekerheid dat de woning voldoet aan de minimale eisen, zoals deze zijn opgenomen in de Vlaamse Wooncode en het Kamerdecreet. Mocht tijdens het onderzoek blijken dat de woning niet voldoet aan de minimale normen, kunnen de nodige werken uitgevoerd worden, vooraleer de woning te huur gesteld wordt. Dit vermijdt onaangename verrassingen achteraf en garandeert de huurder een veilige en leefbare woning.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 149

van 10 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeenteraad Linkebeek - Taalgebruik (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 118 van 21 maart over het taalgebruik in de gemeenteraad van Linkebeek deelt de minister mee dat uit nadere informatie die werd ingewonnen bij de provinciale afdeling Vlaams-Brabant zou blijken dat over het toegevoegde agendapunt dat in het Frans werd toegelicht door de leider van de Franstalige oppositie, geen beslissing werd genomen, zodat een schorsings- of vernietigingsmaatregel in casu niet mogelijk is.

Vermits het punt niet in het Nederlands werd toegelicht en het antwoord van de burgemeester geen onderwerp had, lijkt het evident dat het niet in het verslag kan worden opgenomen.

Is er in verband met dit aspect opgetreden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 149 van 10 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bij de uitoefening van het bestuurlijk toezicht kan ik enkel administratiefrechtelijk optreden tegen effectieve beslissingen van onder andere gemeentelijke overheden. Zoals al uit mijn antwoord op vraag nr. 118 van 21 maart 2007 blijkt, werd er in de gemeenteraad van Linkebeek over het toegevoegde agendapunt geen enkele beslissing genomen.

Wat de notulering betreft, voorziet het gemeentedecreet enkel in een verplichte notulering van de door de raad genomen beslissingen. Materies waarover geen beslissing werd genomen, zoals in casu het geval, moeten niet verplicht worden genotuleerd. Tussenkomen in het Frans moeten overigens als onbestaande worden beschouwd en kunnen hoe dan ook geen rechtsgevolgen hebben.

Tot slot heeft de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 7 maart 2007 aan de voorzitter van de gemeenteraad een brief gezonden om hem erop te wijzen dat de gemeenteraad een plaatselijke dienst is, zodat de zittingen conform artikel 23 van de taalwetgeving uitsluitend in het Nederlands mogen verlopen, daarin begrepen de mondelinge tussenkomen. De gouverneur heeft de voorzitter aangemaand erover te waken dat de raadszittingen verlopen met een strikte naleving van alle wettelijke bepalingen, waaronder de taalwetgeving.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 124
van 18 april 2007
van JAN PEUMANS

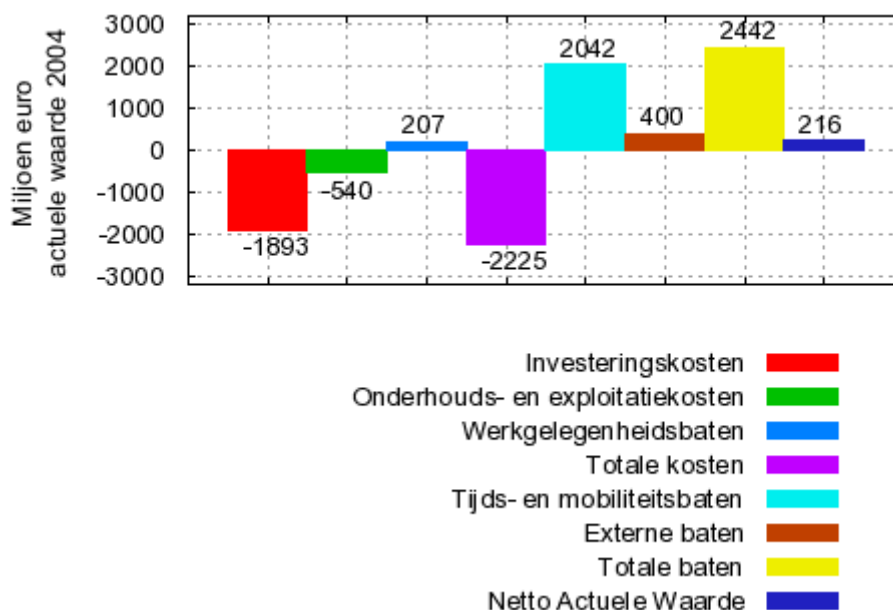
Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse

Naar aanleiding van het testen van de maatschappelijke rentabiliteit van de weg- en openbaar vervoersprojecten van het Masterplan Antwerpen, werd in 2004 de definitieve versie van de maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor deze projecten opgesteld. Ik verwijs hiervoor naar het document: MKBA-rapport Masterplan Antwerpen, november 2004.

Bij de uiteindelijke afweging van de kosten en baten, besluit het rapport dat aanzienlijke reistijdwinsten voor zowel vracht- als personenverkeer, de mobiliteitsbaten door de verbetering en uitbreiding van het openbaarvervoersnet en de verwachte positieve effecten op de verkeersveiligheid tot de belangrijkste baten behoren van het Masterplan.

Daartegenover staat echter wel de tijdelijke aantasting van enkele natuurlijk waardevolle gebieden en een verandering in de ruimtelijke spreiding van de geluidsoverlast. De maatschappelijke kosten hiervan worden geïnternaliseerd in de projectkosten door de uitvoering van milderende maatregelen bij de aanleg van de infrastructuur. Ook wordt visuele hinder veroorzaakt door de aanleg van de Oosterweelverbinding.

De uiteindelijke kosten en baten zien er als volgt uit:

(Bron: Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel, MKBA (2004) p. 60)

Belangrijk bij deze figuur is de Netto Actuele Waarde, geschat op 216 miljoen euro. Wat echter zeer opmerkelijk is, zijn de totale kosten voor het gehele Masterplan Antwerpen, geschat op 2.225 miljoen euro.

In 2004 werden deze cijfers als recent beschouwd, maar intussen lezen we in het verslag van het Rekenhof aan de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, goedgekeurd in de Nederlandse kamer op 12 maart 2007, dat de totaalkosten van het Masterplan Antwerpen op 3.837,89 miljoen euro worden geschat, wat 1.612 miljoen euro meer is dan wat men in 2004 voor ogen hield.

De vraag is echter wat zou gebeuren indien deze MKBA vandaag een update kent, waar de huidige kosten een stijging kennen tot 3.837,89 miljoen euro. Dat de baten intussen ook een toename kennen, is vrijwel zeker. Maar de toename bij de baten is wellicht nooit groot genoeg om de toename van de kosten te dekken, en ook de netto actuele waarde van 216 miljoen euro uit 2004 is dan ontoereikend.

Gegeven deze actuele feiten, had ik van de ministers graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Denkt de minister niet dat het tijd wordt om een actuele schatting te laten maken van de huidige kosten en baten?
2. Eén van de hoofdlijnen voor het opstellen van deze MKBA is dat ze de projecten moet testen op hun rendabiliteit, en het geheel moet testen op de maatschappelijke rendabiliteit.

Hoe staat de minister tegenover de financiering van niet-rendabele projecten?

3. Indien blijkt dat hier een negatieve rendabiliteit aanwezig is, dan is het volgens de voorwaarden van de MKBA een teken van inefficiënt overheidsbeleid.

Hoe staat de minister tegenover deze signalen van inefficiënt overheidsbeleid?

4. Indien hier effectief, na de update, sprake is van een negatieve netto actuele waarde, dan ontstaat ook het probleem dat de Europese Investeringsbank, die pas tot financiering overgaat nadat is aangetoond dat de projecten maatschappelijke rendabiliteit kennen, haar toegekende lening ter waarde van 700 miljoen euro kan intrekken.

Heeft de regering deze mogelijkheid in overweging genomen, en hoe zal het wegvallen van dit bedrag dan worden opgevangen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 97) Peeters (nr. 417) en Van Brempt (nr. 124).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 18 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 125
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Belbus De Panne-Adinkerke - Dienstregeling

Vanaf 1 april werd Lijnbus 55 De Panne – Adinkerke Station afgeschaft én vervangen door Belbus 58 Veurne Noord-West. Echter deze belbus begint pas vanaf 7 uur te rijden en je moet hem 2 uur op voorhand bellen, wat niet echt praktisch is. Reden voor deze afschaffing is dat er te weinig mensen gebruik zouden van maken.

Het probleem bij deze afschaffing is echter dat de vroege en late verbindingen tussen bus en trein zomaar verdwijnen. Vaste abonnees met een gecombineerd jaarabonnement NMBS + De Lijn raken zo zwaar in de problemen. Het gaat hier immers om een groep mensen die één van de eerste twee treinen (4u58 en 5u58) (of één van de laatste twee treinen) naar Brussel nemen vanuit het station van Adinkerke om zo op tijd op hun werk in Brussel te geraken. Voordien hadden zij een perfecte busaansluiting met Lijnbus 55.

Echter sinds 1 april moeten zij de eerste twee treinen naar Brussel-Nationaal-Luchthaven, Leuven en Landen vanuit Adinkerke Station missen wegens een beslissing genomen door het college van burgemeester en schepenen van De Panne samen met De Lijn van 9 maart jongstleden. Er bestaat enkel in de zomermaanden een alternatief met de tram, maar buiten de zomermaanden is er voor hen geen oplossing.

Voor de avondverbindingen met de treinen uit Brussel van 22.01u en 23.01u geldt hetzelfde verhaal.

Wat gebeurt er nu met de reizigers die over een jaarabonnement voor deze lijn beschikken?

Enerzijds verbreekt De Lijn ééenzijdig haar contract met deze reizigers zonder een afdoend alternatief aan te bieden en anderzijds hebben zij nu niet veel meer aan hun reeds betaalde abonnement vermits ze nu toch een andere oplossing (auto, fiets,...) moeten zoeken om tijdig in het station te geraken.

Wordt er een oplossing uitgewerkt voor dit probleem?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 20 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Afschaffingen lijn 55

De buslijn 55 De Panne – Adinkerke werd afgeschaft wegens een minimale belangstelling, die door een vraag afhankelijk vervoer efficiënter kon opgevangen worden. Daarenboven zorgt de belbus voor nieuwe verbindingen tussen Veurne en De Panne, onder andere een rechtstreekse relatie De Panne – Veurne kliniek.

Voor de vroege verbindingen met de trein naar Brussel stelt De Lijn de volgende alternatieven voor:

1. Belbus Veurne – Noordwest met vertrek om 06.09 uur aan de halte De Panne – Gemeentehuis met aankomst te Veurne – Station om 06.24 uur. In aansluiting kan de trein van 06.33 uur naar Gent Sint-Pieters genomen worden met aankomst om 07.37 uur en vervolgens de aansluitende trein om 07.43 uur naar Brussel Centraal met aankomst om 08.18 uur.
2. Belbus Veurne – Noordwest met vertrek om 06.09 uur aan de halte De Panne – Gemeentehuis met aankomst Adinkerke – Station om 06.12 uur. In aansluiting kan de trein van 06.25 uur naar Gent Sint-Pieters genomen worden om daarna dezelfde reisweg te nemen als in bovenstaand alternatief.

Avondverbindingen

Betreffende de avondverbindingen met de treinen uit Brussel van 22.01 uur en 23.01 uur biedt De Lijn de volgende aansluitingen met de Kusttram:

Van 31 maart 2007 tot en met 30 juni 2007 is er een aansluiting voorzien op vrijdag, zaterdag en zondag om 22.12 uur en op vrijdag en zaterdag om 23.07 te Adinkerke – Station.

Oplossing

De dienstregeling van de Kusttram wordt geëvalueerd.

Vanaf 1 juli 2007 tot en met 31 augustus 2007 zal de Kusttram rijden met een frequentie van 20 minuten, vertrekkende aan Adinkerke Station op u09, u29u en u49. De laatste Kusttram vertrekt vanuit Adinkerke Station om 00.29uur

Vanaf 1 september 2007 rijdt de Kusttram om het uur in avonddienst met aansluiting op de trein, met als laatste aansluiting, een vertrek vanuit Adinkerke Station om 23.07uur.

Opzegging abonnement

De opzegging van een Omnipass geeft recht op terugbetaling tegen afgifte van het origineel abonnement, met uitsluiting van het duplicaat. Deze opzegging wordt bij de dienst Abonnementen van de provinciale entiteit behandeld. Bedragen kleiner dan €2.50 worden niet terugbetaald.

De Buzzy Pazz of Omnipass wordt terugbetaald à rato van het aantal verlopen dagen.

Het bedrag van de terugbetaling hangt af van de dag waarop het abonnement wordt ingeleverd. Het terug te betalen bedrag wordt bepaald door de kostprijs van het abonnement te verminderen met €2.50 administratiekosten en een bedrag dat overeenstemt met de periode waarin de abonnee de Buzzy Pazz of Omnipass in zijn bezit heeft gehad.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 126
van 24 april 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Fietsinfrastructuur luchthavenregio Zaventem - Voorstellen provincie

Op 16 mei 2006 stuurde gouverneur Lodewijk De Witte van Vlaams-Brabant aan de minister een brief met voorstellen voor de realisatie van enkele cruciale fietsinfrastructuurprojecten in de luchthavenregio.

Op 15 juni 2006 meldde de minister in een antwoord aan de gouverneur dat ze zijn brief goed had ontvangen en met bijzondere aandacht had gelezen. Hierin meldde ze ook dat ze de administratie bijkomende informatie had gevraagd inzake de door de gouverneur geformuleerde voorstellen en dat ze niet zou nalaten op basis hiervan een zo volledig mogelijk antwoord over te maken.

Welk gevolg werd er uiteindelijk door de minister gegeven aan dit verzoek van de Vlaams-Brabantse gouverneur?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Peeters (vraag nr. 423).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 24 april 2007

van **ELOI GLORIEUX**

De omvorming van de R0 in het kader van het START-project heeft als één van de basisvoorwaarden dat de aanleg van de parallelwegen geen nieuwe barrières mag creëren voor fiets- en voetgangersverbindingen. Het uitgangspunt hierbij is dan ook dat minstens alle huidige verbindingen blijven bestaan en waar mogelijk natuurlijk worden verbeterd.

Als door de omvorming van de R0 bestaande bruggen moeten worden vervangen, wordt bij het ontwerpen van de nieuwe bruggen maximaal rekening gehouden met de behoeften en noden van de fietsers en het fietsroutenetwerk.

Voor de R0 Zone Zaventem tussen de A3/E40 Sint-Stevens-Woluwe en A1/E19 Machelen is het (voor)ontwerp al ver genoeg gevorderd, zodat hier al concreet kan worden aangegeven hoe de fietsverbindingen over de R0 worden hersteld of verbeterd : de bruggen van de N21 Haachtsesteenweg, N2 Leuvensesteenweg, de Zaventemse Steenweg en de Henneaulaan dienen te worden vervangen.

De nieuwe bruggen van de N21 en de N2 krijgen volwaardige fietsvoorzieningen, die nu ontbreken of ontoereikend zijn.

De nieuwe brug van de Zaventemse Steenweg zal in de toekomst alleen als fietsbrug worden gebruikt en als (nood)toegang voor hulpdiensten tot het zuidelijke luchthavengebied.

Ook bij het ontwerp van de nieuwe brug van de Henneaulaan worden voorzieningen voor fietsers en voetgangers gepland. Omdat de fietsers ook ter hoogte van de op- en afritten van de Henneaulaan naar de parallelwegen voldoende comfort en veiligheid moet worden geboden, blijft het bouwen van één lange en afzonderlijke fietsbrug in deze omgeving een optie.

Een zelfde houding wordt aangenomen bij de andere START-projecten voor de R0.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 128
van 24 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Onbemande camera's langs autosnelwegen - Stand van zaken

Via onder meer de schriftelijke vragen van 29 oktober 2004 (vraag nr. 22, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 629) en van 4 mei 2005 (vraag nr. 150, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2801) richtte ik mij reeds eerder tot de minister voor een stand van zaken m.b.t. het al dan niet plaatsen van onbemande camera's langs autosnelwegen.

Ter opvolging van deze eventuele maatregel kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Is de federale politie nog steeds vragende partij voor de plaatsing van onbemande camera's langs autosnelwegen binnen het Vlaamse gewest?
2. Voor welk aantal?
3. Welk overleg heeft er ter zake plaatsgevonden met de Vlaamse overheid? En met welke concrete resultaten?
4. De minister stelde in haar antwoorden op voorgaande vragen dat een verdere analyse wenselijk was.

Op welke manier heeft men deze analyse uitgevoerd en welke concrete resultaten leverde deze op?

5. In haar antwoord op mijn vraag nr. 150 verwees de minister eveneens naar een onderzoek naar de voor- en nadelen van onbemande camera's langs autosnelwegen dat in opdracht van de minister door AWW zou worden uitgevoerd.

Werd dit onderzoek inmiddels afgerond? Met welke concrete resultaten, aanbevelingen en conclusies?

Op welke manier zullen deze conclusies omgezet worden in effectieve maatregelen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 24 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Vooraleer ik op uw individuele vragen antwoord wil ik eerst heel kort de stand van zaken schetsen.

Langs autosnelwegen kunnen hoofdzakelijk digitale camera's geplaatst worden. De beste locatie is de middenberm, en het is praktisch onmogelijk om daar filmrollen te vervangen. Het KB dat digitale camera's mogelijk maakt is reeds van kracht. Een aantal fabrikanten hebben reeds een aanvraag tot modelgoedkeuring ingediend bij de dienst Metrologie van de FOD Economie. Parallel hiermee voert de administratie een aantal testen uit op de kwaliteit van de beelden alsook op de interactie met het eigen netwerk.

Van zodra de modelgoedkeuring beschikbaar is, kan gestart worden met de plaatsing van deze camera's.

1. De vraag van de federale politie tot plaatsing van onbemande camera's langs autosnelwegen werd reeds enige tijd geleden gesteld. Nadien kwam deze vraag geregeld terug ter sprake tijdens overlegmomenten met de politie. Aangezien de politie nog geen melding heeft gemaakt van het feit dat ze de plaatsing van onbemande camera's langs autosnelwegen niet langer meer nodig acht, kan worden gesteld dat de vraag nog steeds gehandhaafd blijft.
2. De federale politie heeft aan de wegbeheerder gevraagd om op bepaalde gevaarlijke plaatsen onbemande camera's te plaatsen. De oorspronkelijke vraag maakte melding van een 100-tal flitspalen. De vraag was eerder een principiële vraag, waarbij niet echt een specifieke beperking op het gewenste aantal werd gezet. De federale politie heeft ook plaatsen voorgesteld waarnaar de voorkeur uitgaat voor de plaatsing van onbemande camera's.
3. Het onderwerp van plaatsing van onbemande camera's langs autosnelwegen kwam ter sprake op verschillende overlegmomenten tussen de Vlaamse overheid en de federale politie. Bespreking van dit onderwerp resulteerde in identificatie van de gegevens die belangrijk zijn bij de bepaling van de inplantingsplaats van flitspalen langs autosnelwegen.

Volgende gegevens zijn hierbij van belang:

- de verkeersonveiligheid;
 - het percentage weggebruikers dat naar schatting een overtreding begaat van de reglementering die op een bepaalde plaats geldt;
 - de moeilijkheid om aan de 2 voorgaande punten te remediëren via andere middelen.
4. Ondertussen werden de basisgegevens in verband met de verkeersonveiligheid verzameld. Enkele maanden geleden werden bij het agentschap Infrastructuur, de ongevalgegevens van alle autosnelwegen verzameld en in kaart gebracht en dit zowel in absolute waarde, als per voertuig-km.
 5. De plaatsing van onbemande camera's langs autosnelwegen is nauw verbonden met de aanvaarding van de digitale camera's. Het gebruik van **digitale** onbemande camera's werd recent wettelijk toegelaten. Een aantal fabrikanten hebben reeds een aanvraag tot modelgoedkeuring ingediend bij de dienst Metrologie van de FOD Economie, zoals in de aanhef reeds gesteld. Met

de aanvaarding van het type camera zijn mogelijk ook randvoorwaarden naar plaatsingsvoorwaarden verbonden. Het is slechts door deze randvoorwaarden te combineren met de wenselijke plaatsen, dat haalbare plaatsen kunnen worden bekomen.

Vermits momenteel nog geen digitale camera is aanvaard, kan ter zake nog geen definitieve keuze worden gemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 129
van 24 april 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

De Lijn - Inbreuken op uniformvoorschriften

Op mijn schriftelijke vraag van 1 maart 2007 over de uniformvoorschriften van Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn antwoordde de minister dat er bij het niet naleven van de voorschriften voorzien wordt in sancties.

VVM De Lijn voert voor de naleving van de voorschriften op geregelde tijdstippen controles uit. (vraag nr. 95, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 13-04-2007)

1. Hoeveel inbreuken tegen de uniformvoorschriften werden er, uitgesplitst per provincie, in 2004, 2005 en 2006 vastgesteld bij deze controles van VVM De Lijn?
2. Hoeveel van deze inbreuken, uitgesplitst per provincie, werden vastgesteld op lijnen (1) in eigen beheer, en (2) beheerd door exploitanten?
3. Hoeveel tuchtmaatregelen, respectievelijk boetes, werden opgelegd bij deze inbreuken?

Graag een overzicht per provincie en uitgesplitst op lijnen in eigen beheer en in beheer bij exploitanten.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 24 april 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

In onderstaande tabel vindt u voor de jaren 2004, 2005 en 2006, per entiteit, het aantal vaststellingen van overtredingen op de uniformvoorschriften, uitgesplitst op lijnen in eigen beheer en lijnen beheerd door exploitanten. Telkenmale wordt hierbij vermeld hoeveel vaststellingen daadwerkelijk gesanctioneerd zijn.

	Vaststellingen eigen beheer	Gesanctioneerd	Vaststellingen bij exploitanten	Gesanctioneerd
2004				
Antwerpen	104	104	1	1
Oost-Vlaanderen	58	55	40	40
Vlaams-Brabant	115	30	127	53
Limburg	67	61	77	36
West-Vlaanderen	1	1	0	0
2005				
Antwerpen	136	136	21	20
Oost-Vlaanderen	55	55	56	56
Vlaams-Brabant	106	34	158	69
Limburg	32	31	34	27
West-Vlaanderen	3	3	0	0
2006				
Antwerpen	86	85	19	17
Oost-Vlaanderen	62	62	11	11
Vlaams-Brabant	93	23	159	75
Limburg	13	9	10	7
West-Vlaanderen	1	1	1	0

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 130
van 25 april 2007
van **HILDE DE LOBEL**

Kruispunt Noordersingel-Turnhoutsebaan - Heraanleg

Bij het einde van de werken aan de Ring in Antwerpen werden alle kruispunten van de Singel heraangelegd. Bruggen werden verwijderd, kruispunten vrijgemaakt en blokken werden opgeruimd. Er blijft nog één kruispunt in zijn oorspronkelijke staat namelijk het kruispunt van de Noordersingel met de Turnhoutsebaan. Het is nog steeds onmogelijk om vanuit richting Deurne normaal vanuit de Turnhoutsebaan de Noordersingel richting zuid op te rijden. Auto's dienen, noodgedwongen, een vrij absurde omweg van 1,5 km tot aan het recyclagepark van Borgerhout te maken. Het kruispunt is voor fietsers niet veilig over te steken. Ook voor voetgangers is de toestand allesbehalve veilig. Er zijn op dit kruispunt dan ook al ettelijke ongevallen gebeurd met stoffelijke schade, maar ook enkele met ernstige lichamelijke letsels en naar verluidt zelfs één dodelijk ongeval.

Op de raadscommissie Ruimtelijke Ordening van de gemeenteraad van Antwerpen heeft de bevoegde schepen op een informatieve vraag over deze materie geantwoord dat er geen fondsen van het Vlaams Gewest meer beschikbaar zouden zijn geweest om de blokken die de rechtstreekse doorstroming Turnhoutsebaan-Noordersingel blokkeren, te verwijderen. Bovendien zou de administratie van het Vlaams Gewest tegen het bestuur van de stad Antwerpen hebben gezegd dat dit het laatste kruispunt zou zijn dat opnieuw in de oorspronkelijke staat hersteld moest worden, omdat de vroegere situatie niet echt veilig te noemen was en deze voorlopige toestand eigenlijk veiliger is, hoewel men moet omrijden. Dit laatste valt ernstig te betwijfelen.

1. Waren er onvoldoende financiële middelen om de blokken op het kruispunt Noordersingel – Turnhoutsebaan te verwijderen?
2. Kan de minister aan de hand van de ongevalstatistieken aangeven of het kruispunt in zijn voorlopige toestand veiliger is dan in de oorspronkelijke toestand?
3. Zit in de 2,581 miljoen euro die in de meerjarenbegroting van De Lijn staan ingeschreven in 2007 betreffende de doorstroming N12 Antwerpen-Deurne-Turnhoutsebaan, tracé Schotensteenweg tot Noordersingel, een heraanleg van het kruispunt Turnhoutsebaan-Noordersingel vervat?

Zo neen, wanneer wordt dit kruispunt dan heraangelegd zodanig dat het verkeer komende van Deurne de Noordersingel in zuidelijke richting kan opdraaien en zodanig dat dit kruispunt voor alle gebruikers opnieuw verkeersveilig wordt?

4. Zijn er alsnog plannen om de blokken te verwijderen en het kruispunt in zijn oorspronkelijke staat te herstellen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 432) en Van Brempt (nr. 130).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 25 april 2007

van **HILDE DE LOBEL**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 132
van 27 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Rotondes - Veiligheid en eenvormigheid

In een schriftelijke vraag van 17 juni 2005 richtte ik mij tot minister Peeters met een aantal vragen over de veiligheid en eenvormigheid van rotondes (vraag nr. 627, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 24 van 16 september 2005, blz. 3192).

Op 6 december 2006 vond er in de Plenaire Vergadering een actualiteitsdebat plaats over de verkeersveiligheid op rotondes (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 12 van 6 december 2006, blz. 1 e.v.).

Graag kreeg ik van de minister, ter opvolging, een antwoord op volgende vragen.

1. In zijn antwoord op vraag nr. 627, deelvraag 2 b), antwoordde minister Peeters dat de cijfers m.b.t. ongevallen per wegvak op heraangelegde drievakswegen later zouden worden bezorgd. Kan de minister deze cijfers alsnog meedelen?
2. Op deelvraag 3, die betrekking had op gevaarlijke betonelementen, antwoordde minister Peeters dat er richtlijnen werden opgesteld om te bepalen welk type constructie best geschikt is voor welke omstandigheden en dat gebruikte types die niet voldoen spoedig vervangen zouden worden.
 - a) Werd de opmaak van deze richtlijnen reeds afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift.
 - b) Werd, op basis van deze richtlijnen, inmiddels ook een evaluatie van de bestaande constructies opgestart? Wanneer?
 - c) Op welke manier wordt deze evaluatie uitgevoerd?
 - d) Zijn er reeds resultaten beschikbaar? Zo ja, graag een afschrift.
 - e) Welke constructies op welke plaatsen per provincie zullen op basis van deze evaluatie verwijderd of vervangen worden door welke alternatieven?
3. In de antwoorden van de ministers naar aanleiding van het actualiteitsdebat van 6 december 2006 werden een aantal concrete toezeggingen gedaan.
 - a) Minister Peeters gaf aan de administratie de opdracht om een inventarisatie te maken van onveilige situaties op bestaande rotondes.

Werd deze evaluatie inmiddels afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift van het onderzoek.

- b) Aan de hand van deze evaluatie zouden er stappen ondernomen worden om iets te doen aan de onveiligheid voor fietsers.

Hoe zullen de bevindingen van de evaluatie omgezet worden in concrete maatregelen? Graag een overzicht.

- c) Ook het vademecum “rotondes” zou op basis van deze evaluatie aangepast worden.

Werd deze aanpassing reeds gedaan? In welke zin en op welke punten?

- d) Op de vraag of rotondes in het algemeen niet te snel aangelegd worden, antwoordde minister Peeters dat rotondes inderdaad pas na zeer zorgvuldige afweging aangelegd kunnen worden.

Werd de bestaande procedure in die zin aangepast?

- e) Minister Van Brempt verklaarde dat “gemeentebesturen vaak en veel rotondes aanleggen, al dan niet terecht.” De minister wenste hierop een zicht te krijgen.

Werd deze oplijsting inmiddels gemaakt?

Werd hieraan ook een evaluatie gekoppeld?

Op welke manier werd dit onderzoek verricht?

Met welke resultaten en aanbevelingen?

- f) Ook kondigde minister Van Brempt naar aanleiding van de studie van het Steunpunt Verkeersveiligheid, bijkomend onderzoek aan dat binnen zes maanden afgerond moest zijn.

Werd dit bijkomend onderzoek reeds afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift van de studie.

- g) Op welke manier zal er, zoals aangekondigd, over de resultaten van alle bijkomend onderzoek gecommuniceerd worden naar de gemeentebesturen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 437) en Van Brempt (nr. 132).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 27 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 27 april 2007

van **SABINE POLEYN**

1. a) De overeenkomsten met de provincies en De Lijn in functie van het operationaliseren van de provinciale mobiliteitspunten worden momenteel gefinaliseerd, zullen vervolgens ondertekend worden door de verschillende partijen, en zullen per 1 juli 2007 ingaan. De contractuele periode van deze overeenkomsten bedraagt 3 jaar, en het is de bedoeling om tijdens de loop van deze contractuele periode in elke provincie een concreet, fysiek punt in te richten. Omwille van praktische en logistieke problemen is het immers niet mogelijk om dit voor alle provincies op hetzelfde tijdstip te doen. In de loop van dit jaar zal de provincie Antwerpen over een fysiek mobiliteitspunt beschikken, waar de consultants van zowel De Lijn als de provincie worden samengebracht.
Het mobiliteitspunt van Antwerpen zal zich situeren op de Rooseveltplaats. Voor de andere provincies lopen er momenteel nog besprekingen betreffende de locaties.
- b) Op dit moment wordt er – bij middel van een overgangsovereenkomst – door De Lijn en de provincies reeds samengewerkt om concrete dossiers in kader van het Pendelfonds te initiëren en te begeleiden. Deze overgangsovereenkomst vormt de aanloop naar de structurele samenwerking tussen beide partijen in kader van de provinciale mobiliteitspunten.
Over de werking in kader van de overeenkomst van de mobiliteitspunten kan er nog geen informatie worden verstrekt, aangezien deze pas per 1 juli van start gaat.
2. a) De eerste oproep in kader van het Pendelfonds – dat in 2007 trouwens vertrekt met 8,29 miljoen euro – werd gelanceerd op 1 maart 2007. De termijn voor indiening van projecten loopt nog tot 30 juni e.k. Er zijn op dit ogenblik dan ook nog geen projecten geselecteerd.
- b) Volgende selectiecriteria worden gehanteerd: de bijdrage aan duurzame bereikbaarheid van betrokken locaties, de bedrijfsoverschrijdende samenwerking, de kans op modale verschuiving van de werknemers, de bijdrage aan de werkgelegenheid, de omvang van de tewerkstelling van de betrokken bedrijven, de technische en organisatorische uitvoerbaarheid, de rentabiliteit en continuïteit, de mate van laboratoriumfunctie voor de betrokken locatie, de communicatie naar de werknemers, de mate van geïntegreerdheid van het project, het innoverend karakter ervan en de toepasbaarheid op andere locaties of problemen.
- c) Zoals hoger (onder 2.a) aangegeven, zullen de ingediende projecten pas na 30 juni worden geanalyseerd. Zij zullen worden geëvalueerd aan de hand van de criteria, zoals onder b) beschreven en in de mate dat de duurzame bereikbaarheid effectief is toegenomen en de mate van modale verschuiving in het woon-werkverkeer. Tot op heden werden dus ook nog geen innovatieve vervoerspraktijken uitgetest.
3. a) De modules die werden opengetrokken naar de bedrijven zijn module 12 (aanleg of verbetering van fietspaden van het bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk buiten het gewestdomein als alternatief voor fietspaden langs gewestwegen), module 13 (aanleg of verbetering van fietspaden langs gewestwegen door de lokale overheid) en module 14 (aanleg of herinrichting van ontsluitingsinfrastructuur voor tewerkstellings-, winkel- of dienstzones van bovenlokaal belang). De aanpassingen aan de conventant in functie van een mogelijke participatie door bedrijven is pas operationeel sinds 5 april (publicatie in Staatsblad), en er werden intussen nog geen conventants met bedrijven afgesloten.

- b) Hier kan bijgevolg geen informatie over worden verstrekt.
4. Het betreft hier waarschijnlijk een vraag over het Netmanagement van De Lijn.

Voor de periode 2007-2009 is voor Netmanagement voorzien dat er projecten worden opgestart voor een bedrag van 44,4 mio euro.

De opstart van de projecten zal gespreid worden van 2007 tot 2009.

In 2007 zullen volgende projecten worden opgestart:

Projecten Netmagement - Budgetten		
Antwerpen	Startdatum	2007
1 Essen-Brecht-Herentals	01-sep-07	1.886.636
2 Turnhout-Merksplas-Brecht	01-sep-07	314.580
3 Noorderkempen	01-sep-07	1.076.913
4 Tram 6	01-nov-07	4.141.325
Antwerpen		7.419.454
Oost-Vlaanderen		2007
1-4 Tramlijnen	01-dec-07	2.123.861
5 Uitbreiding Nachtnet Gent	01-dec-07	2.214.754
Oost-Vlaanderen		4.338.615
Vlaams-Brabant		2007
1 Capaciteitsuitbreiding lijn 16 Leuven-Tienen	03-sep-07	882.587
2 Joblijn 630	03-sep-07	609.687
Vlaams-Brabant		1.492.274
Limburg		2007
1 1 ^e fase SPARTACUS	24-dec-07	1.830.649
Limburg		1.830.649
West-Vlaanderen		2007
1 Versterking Kustram buiten seizoen	01-apr-07	1.130.268
2 Bijkomende avondlijn Oostende	01-okt-07	796.637
3 Roeselare-Ardoois-Pittem-Tielt	01-dec-07	1.093.454
West-Vlaanderen		3.020.359
		2007
Vlaanderen		18.101.351

Opgelet de startdata zijn streefdata.

5. Het klopt inderdaad dat dit niet expliciet als afzonderlijke actie in het Pendelplan werd opgenomen. Dit zit echter impliciet wel vervat in een aantal fiches van het Pendelplan. Zo beoogt het Netmanagement van De Lijn een uitgebreid en verbeterd aanbod aan openbaar vervoer naar en van de bedrijven(terreinen), waardoor de mogelijkheden in de woon-werkverplaatsingen toenemen, ook in de gebieden met een hoge werkloosheidsgraad. Momenteel

is het gebrek aan vervoersmogelijkheden dikwijls een oorzaak van het niet kunnen invullen van bestaande vacatures.

In kader van het Pendelfonds zal de begeleidingscommissie, die de verschillende ingediende projectvoorstellen analyseert en beoordeelt, ook rekening houden met de opportuniteiten die de projecten bieden om bestaande vacatures in te vullen. Door het tewerkstellingspotentieel mee in rekening te brengen wordt hiermee onrechtstreeks speciale aandacht geschonken aan gebieden met een hoge werkloosheidsgraad. Bovendien is het zo dat bedrijven met dit profiel (niet-ingevulde vacatures omwille van bereikbaarheidsproblemen) gemakkelijker een dossier zullen indienen, net om het bereikbaarheidsprobleem op te lossen en zo ook hun openstaande vacatures te kunnen invullen. Binnen het kader van vroegere ad hoc projecten bijvoorbeeld werd intens samengewerkt met interimbureaus, omdat voornamelijk deze organisaties te maken hebben met werkzoekenden met mobiliteitsproblemen. In die context zullen dus automatisch vraag en aanbod via het Pendelfonds aan elkaar worden gekoppeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 133
van 27 april 2007
van **SABINE POLEYN**

Pendelplan - Stand van zaken

In het Pendelplan kondigde de minister verschillende maatregelen aan om bedrijven(-terreinen) te ontsluiten. Intussen zijn we anderhalf jaar verder.

1. Tegen 2007 zou in elke provincie een mobiliteitspunt operationeel worden.
 - a) Is dit afgerond? Kan de minister het overzicht geven van waar deze punten zich situeren?
 - b) Kan er al iets gezegd worden over hun werking?
2. In 2006 vertrok het Pendelfonds met een pot van 4,38 miljoen euro.
 - a) Welke zijn de proefprojecten die voor dit fonds geselecteerd werden?
 - b) Welke selectiecriteria werden gehanteerd?
 - c) Welke innovatieve vervoerspraktijken worden uitgetest? Hoe zullen zij geëvalueerd worden?
3. De mobiliteitsconvenants zouden worden opengetrokken naar bedrijven.
 - a) Hoeveel convenants met bedrijven werden intussen afgesloten? Hoeveel daarvan behoren tot module 14?
 - b) Wat is de spreiding van de intekenende bedrijven over het Vlaamse land? Is er een verschil te merken tussen de stedelijke en landelijke gebieden?
4. Voor het wegwerken van de missing links werd in 2007 13 miljoen euro uitgetrokken.

Kan de minister een overzicht geven van de plannen voor 2007 en de eventuele stand van zaken?
5. In het Pendelplan wordt geen speciale aandacht geschonken aan het vervoer van werknemers uit gebieden met een hoge werkloosheidsgraad naar bedrijven die vacatures hebben. Nochtans blijkt dat mobiliteit een vaak gehanteerde reden is voor werklozen om niet op een vacature in te gaan.

Ziet de minister mogelijkheden om speciaal voor deze regio's initiatieven te stimuleren?

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 134
van 27 april 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden

Reeds herhaalde malen heb ik de minister vragen gesteld over de tweetalige bestemmingsborden op de bussen van De Lijn in Vlaams-Brabant.

Recentelijk antwoordde zij op een vraag over de tweetalige bestemmingsborden in Vlaams-Brabant het volgende: “De bussen zullen op ritten naar het Brussels Hoofdstedelijke Gewest tweetalige of alternerende opschriften dragen als zij zich bevinden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de randgemeenten, en ze zullen uitsluitend Nederlandstalige opschriften dragen als ze zich bevinden op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten. Op de ritten van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest naar Vlaanderen behoudt De Lijn haar bestaande werkwijze om reeds bij vertrek de Nederlandse naam van de eindbestemming, zoals Leuven, Halle of Aalst te gebruiken. Aangezien de nodige materialen moeten worden uitgevoerd, de programmatie van de elektronische filmen moet gebeuren, terwijl alle bussen dagelijks in dienst moeten blijven – er zijn spijtig genoeg heel weinig reservebussen omwille van redenen van exploitatie – ,is het maar mogelijk om in de loop van augustus 2006 de eerste aanpassingen effectief uit te voeren”.

Ik stel vast dat er op 18 april 2007 op de lijn 470 van Boom naar Brussel een snelbus van De Lijn werd opgemerkt met een tweetalig bestemmingsbord, namelijk “Brussel-Noord” en “Bruxelles Nord”.

1. Kan de minister meedelen waarom de opschriften nog niet werden aangepast op lijn 470 van Boom naar Brussel?
2. Binnen welke termijn zal de overschakeling op alle lijnen een feit zijn?
3. Worden er aan de directie van De Lijn nogmaals duidelijke richtlijnen verstrekt die ertoe leiden dat De Lijn voortaan met eentalig Nederlandse bestemmingsopgave op het grondgebied van het Vlaamse gewest rondrijdt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 27 april 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Alle filmaanduidingen op de bussen zijn inmiddels aangepast.

De instructies luiden dat op het grondgebied Vlaams-Brabant uitsluitend de Nederlandstalige filmen, en op Brussels Hoofdstedelijk Gewest tweetalige filmen (al dan niet afwisselend), dienen gebruikt te worden.

Deze instellingen gebeuren handmatig door de chauffeur zelf.

Indien niet aangepaste filmbeelden verschijnen, is dat te wijten aan het niet strikt uitvoeren van de instructies door de chauffeur.

Uw melding dat er op 18 april 2007 op de lijn Boom-Brussel (lijn 460) een snelbus werd opgemerkt met tweetalig bestemmingsbord is correct. Technische problemen met het opladen van de software hebben er toe geleid dat op bepaalde busdiensten de aanpassingen pas begin mei 2007 volledig afgerond werden. Als wij in de toekomst afwijkingen vaststellen in de uitvoering, zal dit aanleiding geven tot maatregelen tegenover de betrokken uitvoerders, in casu de betrokken privé-exploitant of de betrokken chauffeur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 137
van 4 mei 2007
van **TOM DEHAENE**

De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden

Op het grondgebied van verschillende gemeenten in Vlaams-Brabant (bijvoorbeeld Grimbergen, Dilbeek, Overijse, Kampenhout, Asse en Zellik) reden vorig jaar autobussen van De Lijn met alternerend de bestemmingsaanduiding “Bruxelles-Nord” en “Brussel-Noord”. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft meerdere klachten die ze hierrond ontving, gegrond verklaard en gesteld dat het technisch mogelijk moet zijn de alternerende Nederlands-Franse aanduiding op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten te vervangen door de uitsluitend in het Nederlands gestelde aanduiding “Brussel-Noord”.

De minister gaf de klagers toen gelijk. Op de bussen die eigendom zijn van De Lijn werden de geheugens waar de elektronische filmen worden opgeslagen, uitgebreid. Op die manier waren zowel de Nederlandstalige als de tweetalige filmen beschikbaar. Het merendeel van de bussen die eigendom zijn van de exploitanten die voor De Lijn rijden, werden ook geprogrammeerd met zowel Nederlandstalige als tweetalige filmen. De laatste 98 bussen zouden ten laatste geprogrammeerd zijn op 30 september 2006.

De chauffeurs hebben de opdracht om op ritten in de richting van het Brussels Hoofdstedelijk gewest de Nederlandstalige filmen te gebruiken op het Vlaams grondgebied en tweetalige filmen op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk gewest. Het gaat over 655 bussen. De kostprijs van het uitbreiden van de geheugens bedroeg 86.495,82 euro.

Ik verneem echter dat niet alle chauffeurs de correcte bestemmingsaanduiding op de bovenvermelde grondgebieden toepassen.

1. Kan de minister dat bevestigen? Heeft zij ook al klachten in die zin ontvangen?
2. Op welke manier wil de minister garanderen dat de juiste bestemmingsaanduiding toegepast wordt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 4 mei 2007

van **TOM DEHAENE**

Alle filmaanduidingen op de bussen zijn inmiddels aangepast.

De instructies luiden dat op het grondgebied Vlaams-Brabant uitsluitend de Nederlandstalige filmen, en op Brussels Hoofdstedelijk Gewest tweetalige filmen (al dan niet afwisselend), dienen gebruikt te worden.

Deze instellingen gebeuren handmatig door de chauffeur zelf.

Indien niet aangepaste filmbeelden verschijnen, is dat te wijten aan het niet strikt uitvoeren van de instructies door de chauffeur.

Uw melding dat niet altijd de correcte bestemmingsaanduidingen werden gehanteerd is correct. Technische problemen met het opladen van de software hebben er toe geleid dat op bepaalde busdiensten de aanpassingen pas begin mei 2007 volledig afgerond werden. Als wij in de toekomst afwijkingen vaststellen in de uitvoering, zal dit aanleiding geven tot maatregelen tegenover de betrokken uitvoerders, in casu de betrokken privé-exploitant of de betrokken chauffeur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 138
van 9 mei 2007
van **CATHY BERX**

De Lijn - Doorstroming

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag betreffende het oponthoud van tram11 ten gevolge van te dicht bij de tramsporen geparkeerde wagens in de Ommeganckstraat blijkt dat tram 11 hierdoor in 2006 in totaal 83 uur en 14 minuten vertraging opliep. Er werden 146 stilstanden ten gevolge van te dicht bij de tramsporen geparkeerde wagens genoteerd (vraag nr. 77, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 19-03-2007).

1. Bestaat er een systematische registratie van alle stilstanden van tram en bus door bijvoorbeeld parkeergedrag van automobilisten?

Zo ja, hoeveel stilstanden ten gevolge van te dicht bij de sporen geparkeerde wagens werden in 2006 gemiddeld genoteerd?

Hoeveel uren oponthoud betekende dit in 2006 gemiddeld?

2. Aan welke structurele maatregelen werkt de minister om de doorstroming van trams en bussen substantieel te verbeteren?
3. Bestaat hierover overleg met de lokale besturen? Zo ja, levert dit overleg de gewenste resultaten op: aanpassing wegeninfrastructuur, c.q. aanpassing parkeerbeleid,... met het oog op een vlotte doorstroming van het openbaar vervoer?

Wordt dit overleg al dan niet decentraal georganiseerd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 9 mei 2007

van **CATHY BERX**

1. Bij de registratie van de stilstanden van tram en bus wordt er niet systematisch geregistreerd of de oorzaak van de stilstand ligt bij verkeerd parkeren. Onderstaande tabel geeft de gegevens weer voor de entiteiten van De Lijn waar ook met tram wordt geëxploiteerd:

Entiteit	Aantal stilstanden	Tijd stilstand tram ovv te dicht bij de tramsporen geparkeerde voertuigen	
Antwerpen	428	411u03min	stilstand bus & tram wegens verschillende oorzaken
Oost-Vlaanderen	227	132u01min	stilstand tram ovv te dicht bij de tramsporen geparkeerde voertuigen
West-Vlaanderen	8	6u25min	stilstand tram (meer dan 10min) ovv verkeerd geparkeerde voertuigen
	52	34u00min	stilstand bus (meer dan 10min) ovv verkeerd geparkeerde voertuigen

- 2 en 3. Op 24 mei 2005 werd een Ministeriële Task Force in het leven geroepen, met uitdrukkelijk opdracht de coördinatie van de activiteiten ten voordele van de doorstroming van het openbaar vervoer op de Vlaamse Gewestwegen.

In die Task Force zijn, naast de betrokken Kabinetten, volgende instanties vertegenwoordigd:

- de beleidsafdeling Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het Departement MOW,
- het agentschap Infrastructuur, zowel de programmaverantwoordelijken als de afdeling Verkeerskunde,
- de afdeling EMA én
- de EVA De Lijn.

Naast de sturende functie beheert de Task Force ook het budget van het VIF (73.16), waarvoor het jaarprogramma voor doorstromingsmaatregelen wordt samengesteld in overleg tussen en met een evenwaardige inbreng van de provinciale agentschappen Infrastructuur en de provinciale entiteiten van De Lijn. Voor de opmaak en de opvolging van dit jaarprogramma wordt op provinciaal niveau structureel overleg gevoerd tussen de betrokkenen.

Het jaarprogramma voor doorstromingsmaatregelen bevat zowel infrastructurele ingrepen als ingrepen aan de hand van verkeerslichtenbeïnvloeding.

Voor de remediëring van doorstromingsknelpunten op lokale, door de gemeenten beheerde wegen, wordt rechtstreeks overleg gepleegd tussen de entiteiten van De Lijn en de lokale besturen, dit onder de koepel van het mobiliteitsconvenant.

De dwingendheid van dit overleg en van maatregelen ten voordele van het openbaar vervoer is trouwens terug te vinden in twee belangrijke vernieuwingen in de convenantwerking:

- de automatische koppeling van de module 8 (doorstromingsbevorderende maatregelen voor het openbaar vervoer) en de module 9 (verhoging aanbod openbaar vervoer aan de hand van een netmanagementproject);

- de doelstelling “duurzaam parkeerbeleid”, die voor steden en gemeenten een uitdaging zal vormen n.a.v. onder andere de sneltoets van hun mobiliteitsplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 140
van 9 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzettingen tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 52, Moerman nr. 51, Vandenbroucke nr. 154, Vervotte nr. 159, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 48, Bourgeois nr. 76, Peeters nr. 447, Keulen nr. 146, Van Brempt nr. 140).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 9 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 140

van 18 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taaltoezicht onderwijs - Samenwerkingsakkoord

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag (nr.126 van 11 januari 2007) van collega Jan Mortelmans in de federale Kamer, aangaande het taaltoezicht in het onderwijs, laat federaal minister Verwilghen weten dat hij een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen had opgesteld, “teneinde het taaltoezicht in het onderwijs optimaal te kunnen organiseren”. De tekst daarvan werd blijkbaar overgemaakt aan diens federale collega Demotte, die eveneens bevoegd zou zijn in de materie. Volgens minister Verwilghen zou het overleg daarover nog steeds aan de gang zijn.

Kan de minister meedelen of hij op dit ogenblik al bij enig overleg ter zake werd betrokken?

Beschikt hij over de ontwerptekst van federaal minister Verwilghen?

Indien het ontwerp zich nog bij minister Demotte bevindt, ziet het ernaar uit dat dit dossier niet zal worden afgewerkt tijdens de aflopende federale legislatuur. Hoe reageert de minister op die gang van zaken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 18 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.19 van 27 oktober 2006 heb ik een uitgebreide situering gegeven van de problematiek van de taalinspectie

Ik heb aangegeven dat de Vlaamse Gemeenschap op het Overlegcomité van 15 maart 1994 vrijwillig heeft ingestemd met het terug naar het federale niveau overdragen van de taalinspectie, na een arrest van de Raad van State in een personeelsaangelegenheid.

Hierbij heb ik gesteld dat op basis van de huidige rechtsleer en rechtspraak de Vlaamse Regering niet meer zou instemmen met een overdracht van de taalinspectie naar het federale niveau. De overdracht van de onderwijsbevoegdheden naar de Gemeenschappen is zo exclusief dat alle uitzonderingen hierop zeer restrictief moeten geïnterpreteerd worden.

Artikel 129 §2 van de Grondwet is zo geformuleerd dat de Gemeenschappen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de faciliteiten- en taalgrensgemeenten niet bevoegd zijn om het gebruik van talen in het onderwijs (d.w.z. de taal waarin het onderwijs gegeven wordt) wijzigen.

Binnen deze context is het aanvaardbaar dat de bepaling van welke leerlingen, afwijkend van het generieke principe "Onderwijstaal = de taal van het betrokken taalgebied" toch Franstalig kleuter-, lager of basisonderwijs mogen volgen in de faciliteiten-en taalgrensgemeenten door de federale regelgever bepaald wordt als element van de bestaande communautaire evenwichten.

Het feit dat de regelgeving federaal is, betekent nog niet dat de controle op de naleving ervan niet zouden kunnen gebeuren door de Gemeenschappen ieder binnen hun taalgebied en wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft op de instellingen gelet op activiteit tot hun bevoegdheidsdomein behoren (zie wat dit betreft artikel 127 §2 van de Grondwet).

Het tegendeel is waar: in overeenstemming met de Grondwet en diverse uitspraken van het Grondwettelijk Hof geschiedt het garanderen van de rechten van de Franstaligen in deze gemeenten noch door de Franse Gemeenschap, noch door de federale overheid. Enkel de Vlaamse Gemeenschap is hiertoe bevoegd en verplicht. Bij niet- of niet-correcte naleving kan de Vlaamse Gemeenschap juridisch aangesproken worden door een benadeelde burger of rechtspersoon.

Ik zal dan ook het Vlaamse regeerakkoord trachten uit te voeren en nagaan hoe de taalinspectie opnieuw door de Vlaamse Gemeenschap kan worden waargenomen.

Wat de concrete modaliteiten wil ik best met de federale overheid en de Franse Gemeenschap overleg plegen, maar vanuit het principiële standpunt dat ook de onderwijstaalinspectie in het Vlaamse Gewest en in de Vlaamse onderwijsinstellingen gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in beginsel een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap is.

Ik weet natuurlijk wel dat het z.g. St.Eloois-akkoord voorziet dat de twee grote Gemeenschappen verzocht worden om in een geest van constructieve dialoog een samenwerkingsakkoord af te sluiten over het concurrentieel leerlingenvervoer en over de controle op de naleving inzake het taalgebruik in het onderwijs.

Het is wijs dat dit akkoord bepaald dat de Gemeenschappen **verzocht** zullen worden om een samenwerkingsakkoord af te sluiten. In de verantwoording van het interpretatief decreet dat de meerderheidsfracties in het Vlaamse Parlement op 23 maart 2007 hebben neergelegd wordt uitvoerig aangetoond dat inzake onderwijsaangelegenheden, ook in Brussel en de faciliteiten- en taalgrensgemeenten ook de bijzondere wetgever geen verplichte samenwerkingsakkoorden aan de Gemeenschappen kan opleggen. Dit kan enkel gebeuren door de Grondwetgever zelf. Quod non.

Ik ben dan ook niet van plan om de uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord te laten afhangen van een consensus met de Franse Gemeenschap.

Des te meer niet omdat langs Franstalige zijde door mevr. Milquet en de heer Viseur een voorstel van bijzondere wet is neergelegd (Kamer 24 september 2003 – stuk DOC 51 0216/001 – vroeger al ingediend door mevr. Milquet en de heer Poncelet)) om de onderwijstaalwet en de bestuurstaalwet zo te wijzigen, dat de voorwaarden die de federale regelgeving thans stelt om slechts bepaalde Franstalige leerlingen (ze moeten wonen in één van deze gemeenten) toe te laten tot het Franstalige basisonderwijs in Vlaanderen afgeschaft worden en daardoor de taalinspectie overbodig worden. Partijgenoten van deze indieners hebben hierover ook resoluties ingediend in het Brusselse Parlement en het Parlement van de Franse Gemeenschap.

Blijkbaar is de taalinspectie – hoe gebrekkig ze ook werkt – een doorn in het oog van deze indieners. Wellicht omdat, zoals uit het antwoord van de federale minister op de vraag nr.86 van 14 november 2005 (Kamer van Volksvertegenwoordigers) blijkt, dat sinds 1 februari 2000, datum waarop een Nederlandstalige taalinspecteur werd aangeworven, ettelijke overtredingen werden vastgesteld en leerlingen uit deze scholen werden verwijderd.

De indieners van het voorstel van bijzondere wet en diverse andere Franstalige intervenianten beroepen zich op het arrest van 23 juli 1968 uitgesproken door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, dat artikel 7 §3 van de bestuurstaalwet, die het Franstalige kleuter-, lager en basisonderwijs in de zes faciliteitengemeenten regelt, minstens op één punt als een schending van het Verdrag (artikel 14) en het Protocol (artikel 2) tot bescherming van de rechten van de mens kwalificeert, in het bijzonder de beperking van de toegang tot leerlingen waarvan de ouders in één van deze gemeenten gedomicilieerd zijn.

Ze gaan hierbij wel voorbij aan het feit dat de (bijzondere)wetgever in 1971 deze zes gemeenten ondubbelzinnig in het Nederlandse taalgebied heeft gesitueerd (wat voordien niet het geval was) en hierdoor het bestaande speciale arrondissement heeft opgeheven en het toezicht hierover heeft toevertrouwd aan de provincie (Vlaams-)Brabant en na de grondwetswijziging van 2001 aan het Vlaamse Gewest.

Ik doe opmerken dat uit recente krantenberichten blijkt, dat bepaalde Franstaligen van plan zijn zich hierover terug te wenden tot het Europese Hof. Ik heb mijn diensten opdracht gegeven om dit nauwkeurig op te volgen en de Vlaamse Gemeenschap in voorkomend geval te laten interveniëren.

Ik zit dan ook –anders dan de vraagsteller en zijn federale collega - niet echt te wachten op een voorstel van samenwerkingsakkoord dat afhankelijk zou zijn van een instemming of – wat waarschijnlijker is – een veto van de Franse Gemeenschap. Ik zal in de eerste plaats trachten het Vlaamse regeerakkoord uit te voeren.

Ik heb de vraagsteller in mijn vorig antwoord gewezen op een antwoord van de betrokken federale minister op de vraag nr.86 van 14 november 2005 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Ik heb ook kennis genomen van het antwoord van de federale minister op de door de vraagsteller aangehaalde en mogelijk ook geïnspireerde schriftelijke vraag nr. 126 van 11 januari 2007.

Ik heb tot op heden geen uitnodiging ontvangen voor overleg over een samenwerkingsakkoord rond de organisatie van de taalinspectie. Evenmin werd mij een tekstvoorstel bezorgd.

Aangezien de Kamer inmiddels is ontbonden zal de huidige federale regering dit dossier niet meer afwerken.

Ik vraag me overigens af waarom ik zou moeten wachten op voorstellen van de federale regering, die slechts doorgang kunnen vinden na instemming van de Franse Gemeenschap.

Anders dan de vraagsteller blijkbaar voorstaat, ga ik –zoals in het Vlaamse regeerakkoord vermeld – uit van het optimaliseren en uitbreiden van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap, eerder dan onze bevoegdheden conservatief en restrictief te interpreteren en te laten afhangen van een akkoord van de Franse Gemeenschap.

Eénmaal het door de meerderheidsfracties ingediende interpretatief decreet, na een grondig advies van de Raad van State, een parlementaire behandeling zal gekend hebben, zal ik mede op basis hiervan voorstellen doen om de taalinspectie terug te integreren in de Vlaamse onderwijsinspectie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 141
van 18 april 2007
van **JOHAN SAUWENS**

PIBO Tongeren - Nieuwe opleidingen

Op het PIBO (Provinciaal Instituut voor Biotechnisch Onderwijs) in Tongeren levert men al jaren inspanningen om jonge mensen voor te bereiden op een loopbaan in de land- of tuinbouw.

Aangezien de provincie Limburg en vooral de streek van Haspengouw nog heel wet land- en tuinbouwbedrijven telt, is het een must om jaarlijks te voorzien in een voldoende instroom van nieuwe, jonge en enthousiaste landbouwers.

Ik verwijs hierbij naar twee initiatieven in het bijzonder.

1. Enerzijds is er de recentelijk gelanceerde studierichting Agromanagement (7^e jaar beroeps). Deze opleiding bereidt jongeren voor op het overnemen van een land- of tuinbouwbedrijf. Alle afgestudeerden aan deze richting zijn momenteel aan het voortstuderen of zijn reeds aan het werk. Deze opleiding beantwoordt helemaal aan de behoefte van jonge land- en tuinbouwers.

Momenteel gaan er echter geruchten dat deze richting afgeschaft zou worden.

- a) Wat zijn de plannen van de minister met de studierichting Agromanagement aan het PIBO in Tongeren?
 - b) Op welke motivering steunt deze beslissing?
2. Anderzijds overweegt het PIBO om een nieuwe studierichting op te starten, met name Natuur- en Landschapsbeheer. Afgestudeerden kunnen landbouwers adviseren in natuurbeheer op en rond hun bedrijf. De provincie Limburg zet haar schouders al mee onder dit project. Deze richting kan een lacune in het Limburgse onderwijslandschap invullen.

Het programmadosier voor deze opleiding zou momenteel afgerond zijn. Enkel de ministeriële goedkeuring is nog hangende.

- a) Welk standpunt heeft de minister ingenomen m.b.t. de opleiding Natuur- en Landschapsbeheer?
- b) Wat is de stand van zaken in het dossier?
- c) Wanneer verwacht de minister dat de opleiding van start zal kunnen gaan?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 18 april 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Enige tijd terug heb ik beslist dat het onderwijsaanbod in Vlaanderen diende te worden gescreend. Deze beslissing is ondermeer gebaseerd op de vaststelling dat sommige studierichtingen dienen te worden geactualiseerd en er soms sprake is van inhoudelijke overlapping tussen studierichtingen.

Vandaar dat een bijzondere werkgroep werd opgericht om de studiegebieden te screenen. Eén van de prioritaire studiegebieden daarbij is het studiegebied land- en tuinbouw. De werkgroep heeft ondertussen haar bevinden aan mij voorgelegd betreffende bovenvermeld studiegebied.

Dit screeningsrapport werd voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor). De Vlor heeft op 24 april 2007 haar advies uitgebracht. Gelet op deze recente datum wens ik eerst de voorstellen van de werkgroep en de Vlor ten gronde te bestuderen alvorens ik een beslissing neem. Het is mogelijk dat bepaalde studierichtingen zullen worden afgeschaft of inhoudelijk aangepast.

Het PIBO heeft inderdaad een programmatieaanvraag ingediend aangaande de studierichting Natuur- en landschapsbeheertechnieken TSO, derde graad. Ik heb deze aanvraag ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De school dus per 1 september 2007 kunnen starten met deze studierichting. Volledigheidshalve merk ik op dat een goedkeuring door de Vlaamse Regering geen verplichting tot programmeren voor de inrichtende macht inhoudt. Start de school niet, dan dient de zware goedkeuringprocedure in de toekomst opnieuw te worden doorlopen.

Over de toekomstige aanpak en het aanbod binnen het studiegebied land- en tuinbouw zal ik, als follow-up van het Vloradvies, met diverse partners nog overleg plegen. Ik zal u van het resultaat daarvan op de hoogte houden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 142
van 18 april 2007
van **JAN LAURYS**

Actieplan jeugdwerkloosheid - Resultaten

In januari 2006 ging het actieplan Jeugdwerkloosheid van start in dertien steden. Begin dit jaar verschenen berichten over een halvering van het aantal laaggeschoolden NWWZ (niet-werkende werkzoekenden) in Oostende.

1. Kan de minister voor de dertien betrokken steden de ontwikkeling (op jaarbasis) van het aantal NWWZ (respectievelijk WZUA = werkzoekenden met werkloosheidsuitkeringsaanvraag) -25 jaar meedelen, uitgesplitst volgens scholingsgraad?
2. Kan de minister aangeven in welke mate de ontwikkeling van het aantal jongere NWWZ (respectievelijk WZUA) wordt beïnvloed door de ontwikkeling van categorieën die niet worden meegeteld in het aantal NWWZ (zoals NWWZ in opleiding, andere vrijgestelden, ...)?
3. In welke mate is de ontwikkeling van het aantal jongere NWWZ te wijten aan een lagere instroom en/of substitutie door andere leeftijdscategorieën ?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 142 van 18 april 2007

van **JAN LAURYS**

1. In bijlage 1 wordt voor de steden van het steden- en gemeentenplan mbt de jeugdwerkloosheid de evolutie weergegeven van:
 - het aantal - 25 jarige niet-werkende werkzoekenden (NWWZ);
 - het aantal -25 jarige werkzoekenden met werkloosheidsuitkeringsaanvraag (WZUA).

De evolutie wordt weergegeven volgens het studieniveau en betreft de maand december 2005 en de maanden van het werkjaar 2006.

2. Om het effect van categorieën die traditioneel niet worden meegerekend in het aantal werkzoekenden weer te geven, wordt zowel voor de NWWZ als voor de WZUA telkens tabellen meegegeven.

Eenzijds:

1/ De NWWZ zonder de werkzoekenden in opleiding (bijlage 2.1).

2/ de NWWZ inclusief de werkzoekenden in opleiding (bijlage 2.2).

Anderzijds:

1/ de WZUA zonder de werkzoekenden in opleiding (bijlage 2.3).

2/ de WZUA inclusief de werkzoekenden in opleiding (bijlage 2.4).

3. Bijlage 3.1 geeft een overzicht van de instroom van -25 jarige laaggeschoolde NWWZ in de 13 steden van het STGP.

Uit het overzicht blijkt dat het potentieel van het aantal NWWZ in 2006 daalde (- 1.039) tov het potentieel in 2005. Voor het gedetailleerde overzicht op maandbasis: zie in bijlage 3.2. 'STGP instroom NWWZ.

Wat de vraag naar substitutie door andere leeftijdscategorieën betreft kunnen geen significante uitspraken worden gedaan.

BIJLAGEN

- 1.1. Evolutie aantal niet werkende werkzoekenden in Vlaanderen 2006 (NWWZ) – Opdeling volgens scholingsniveau
- 1.2. Evolutie aantal -25 jarige werkzoekenden met werkloosheidsuitkeringsaanvraag 2006 (WZUA) – Steden STGP met opdeling volgens scholingsniveau
- 2.1. Evolutie van het aantal -25 jarige, laaggeschoolde niet werkende werkzoekenden (NWWZ) in de 13 steden van het Steden- en gemeentenplan m.b.t. jeugdwerkloosheid en in Vlaanderen
- 2.2. Evolutie van het aantal -25 jarige, laaggeschoolde niet werkende werkzoekenden (NWWZ). Inclusief Werkzoekenden in opleiding in de 13 steden van het Steden- en gemeentenplan m.b.t. jeugdwerkloosheid
- 2.3. Evolutie van het aantal -25 jarige, laaggeschoolde, uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (WZUA) in de 13 steden van het Steden- en gemeentenplan m.b.t. jeugdwerkloosheid en in Vlaanderen

- 2.4. Evolutie van het aantal -25 jarige, laaggeschoolde, uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVM) inclusief werkzoekenden in opleiding in de 13 steden van het Steden- en gemeentenplan m.b.t. jeugdwerkloosheid en in Vlaanderen
- 3.1. STGP overzicht potentieel werkzoekenden 2005 en 2006
- 3.2.. STGP instroom NWWZ

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/142/antw.142.bij.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/142/antw.142.bij.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/142/antw.142.bij.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 144
van 20 april 2007
van **AN MICHIELS**

Proeftuinendecreet - Projecten

Het zogeheten “proeftuinendecreet” werd ongeveer een jaar geleden goedgekeurd. Retroactief werd toen aan een aantal projecten de naam “proeftuin” toegekend. Intussen zijn er, op basis van dat decreet, andere proeftuinen opgestart, zoals deze in het kader van de “brede school”.

Kan de minister een volledig overzicht geven van alle reeds lopende projecten, met datum van aanvang?

Kan de minister eveneens een oplijsting maken van alle op stapel staande projecten, met geplande datum van inwerkingtreding?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 20 april 2007
van **AN MICHIELS**

Het decreet op de organisatie van tijdelijke projecten werd goedgekeurd op 9 december 2005. Dit decreet vormt de wettelijke basis voor talrijke projecten die in het onderwijs georganiseerd worden of nog op stapel staan. De projecten zijn terug te vinden op alle onderwijsniveaus behalve het hoger onderwijs en worden geregeld door verschillende besluiten van de Vlaamse Regering.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 voorziet in de oprichting van de proeftuinen ruimte voor onderwijsinnovatie. 41 proeftuinen waarin alles samen ongeveer 250 scholen in betrokken zijn krijgen gedurende 3 schooljaren, met ingang van 1 september 2005, een beperkte regelluwe om innoverende initiatieven rond talentontwikkeling, beleidskracht van scholen, technologie, leren en kiezen en leren en werken, uit te bouwen.

In hetzelfde besluit worden ook twee tijdelijke projecten in het deeltijds onderwijs georganiseerd. Een rond onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers en één inzake diplomering. Beide projecten lopen gedurende 2 jaar vanaf 1 september 2006 telkens in 4 centra voor deeltijds onderwijs.

Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de organisatie van tijdelijke projecten voor de Opleiding voor Opleiders van Volwassenen van 9 februari 2007 regelt de oprichting van opleidingen voor opleiders van volwassenen binnen het volwassenenonderwijs. Zes centra voor volwassenenonderwijs zullen vanaf 1 september 2007 en gedurende 1 schooljaar éénmalig een opleiding voor opleiders van volwassenen mogen inrichten.

Op 23 maart 2007 legde de Vlaamse Regering verdere specifieke modaliteiten voor tijdelijke projecten in het deeltijds kunstonderwijs (DKO) zoals inhoud, doelstellingen, voorwaarden en procedures vast in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het deeltijds kunstonderwijs. Na een projectoproep via de Schooldirect nieuwsbrief van 13 december 2006 werden 31 ontvankelijke projectaanvragen voor het schooljaar 2007-2008 ingediend. Zoals het besluit voorschrijft heeft een selectiecommissie met vertegenwoordigers van de inspectie, de administratie en externe deskundigen de aanvragen verwerkt en beoordeeld rekening houdend met de in het besluit bepaalde criteria. De Vlaamse Regering neemt eerstdaags een beslissing over de ingediende projectaanvragen.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 90
van 3 april 2007
van **BART CARON**

Wijk “Oud Raversijde” Oostende - Ruimtelijke planning

Reeds enkele jaren zouden er plannen bestaan om de wijk Oud Raversijde in te kleuren als woonzone en niet meer als luchthavengebied. Dit blijkt echter nog steeds niet gebeurd te zijn, en de bewoners vragen zich dan ook af of dit er nog ooit van komt.

In deze woonwijk (Schoolstraat – waar het vroegere schooltje gestaan heeft) ligt er ook nog een braakliggend stuk grond van de luchthaven. Nu is de luchthaven van plan dit stuk grond af te zetten met draad en daarop een loods te bouwen voor het bergen van sneeuwruimers en dergelijke.

Buurtbewoners zouden op dit stukje grond liever een buurtpleintje hebben. Ook de burgemeester van Oostende zou achter hun wensen staan.

1. Zijn er plannen om de wijk Oud Raversijde in te kleuren als woongebied? Zo ja, wat is de voorziene termijn daarvoor?
2. Welke bestemming krijgt het braakliggend stuk grond op luchthaven?

Wie is er verantwoordelijk voor een eventuele bestemmingswijziging (van luchthaven naar recreatie of speelplein)?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 3 april 2007

van **BART CARON**

1. In het kader van het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied Oostende werd de problematiek van de zonevreemde woningen in het luchthavengebied aangehaald. In het eindrapport van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Oostende (maart 2003) is het zoeken naar een oplossing voor deze woningen als een actie naar voor geschoven. In het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor het regionaalstedelijk gebied Oostende, dat momenteel in opmaak is, is geopteerd om de op vandaag reeds bebouwde percelen te herbestemmen naar woongebied om de aanwezige woningen de nodige stedenbouwkundige mogelijkheden te geven. Verder werd geopteerd om geen mogelijkheden tot het creëren van bijkomende woongelegenheden te voorzien.
2. Aangezien werd geopteerd om enkel voor de op vandaag reeds bebouwde percelen een herbestemming door te voeren, werden geen braakliggende percelen mee in de herbestemming opgenomen.

Een eventuele bestemmingswijziging van zone voor luchthaven naar een andere bestemming, zal in nauw overleg dienen te gebeuren met de luchtvaartautoriteiten en het bevoegde ministerie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 91
van 4 april 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

O.-L.-V.-ter-Duinenkerk Oostende - Restauratie

De kerkfabriek van het Duinenkerkje in Mariakerke-Oostende wordt geconfronteerd met een probleem rond de restauratiefase 10 van de Duinenkerk: het hervoegen van de noord- en westgevel.

Het dossier werd, zoals gebruikelijk, via de provincie West-Vlaanderen aan de afdeling Onroerend Erfgoed in Brussel bezorgd.

De kerkfabriek vernam nu dat de toelating en toelage voor de restauratiefase 10 maar kan worden toegezegd als de volgende fase van de kredieten vrijkomt. Normaal was deze fase nog voor de zomer voorzien, zodat de buitenkant van de Duinenkerk tegen de zomer volledig gerestaureerd zou zijn. Nu kan de afdeling Onroerend Erfgoed niet met zekerheid zeggen of dit kan doorgaan.

1. Werden reeds de nodige kredieten vrijgemaakt voor de restauratiefase 10 (hervoegen van de noord- en westgevel) van het Duinenkerkje in Oostende? Zo neen, waarom niet?
2. Welke timing is vooropgesteld voor de restauratie?
3. Is de kans reëel dat de restauratiefase 10 nog voor de zomer voltooid is?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 4 april 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Voor de werken in kwestie – het hervoegen van de noord- en westgevel van de kerk - zal geen restauratiepremie, maar een onderhoudspremie worden toegekend. Mijn administratie heeft het onderhoudspremiedossier ter zake ontvankelijk verklaard op 28 oktober 2006. Ontvankelijk verklaarde onderhoudspremiedossiers worden in volgorde van ontvangst opgenomen in de wachtlijst “privé” of “openbaar”, afhankelijk van het statuut van de opdrachtgever. De onderhoudspremies worden toegekend op basis van deze wachtlijsten, en in functie van de beschikbare budgetten “onderhoudspremie privé” en “onderhoudspremie openbaar”, die als afzonderlijke posten zijn voorzien in de Vlaamse begroting. De onderhoudspremie voor de Onze-Lieve-Vrouw-ter-Duinenkerk te Oostende zal kunnen worden toegekend zodra er opnieuw voldoende budget beschikbaar is om de wachtlijst “openbaar” ver genoeg af te werken.
2. De algemene bepalingen van het bestek voorzien in een uitvoeringstermijn van 80 werkdagen.
3. Neen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 93
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 99
van 25 april 2007
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Agentschap RO-Vlaanderen - Rechtszekerheid vergunningen

Overeenkomstig artikel 11, § 4 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, dienen eigenaars een vergunning te vragen voor werkzaamheden aan hun beschermde eigendommen.

Het gebeurt dat het agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed vergunning verleent onder voorwaarden. In dergelijke vergunningen worden geregeld een aantal zinnen geformuleerd waarin enig voorbehoud wordt uitgesproken, maar waarvan de exacte draagwijdte onduidelijk is. Dat komt wellicht omdat de erfgoedconsulenten geschoold zijn vanuit hun discipline, de monumentenzorg, maar soms slecht bekend of onbekend zijn met de juridische wereld en met de juridische implicaties van wat zij in hun vergunningen neerschrijven.

Het is voor de eigenaars echter in de eerste plaats van het grootste belang te weten wat zij mogen doen en niet mogen doen, en dergelijke vage of onduidelijke formuleringen scheppen dan ook grote rechtsonzekerheid.

Twee voorbeelden uit de praktijk kunnen dit illustreren.

- “De noodzaak en de wenselijkheid van het inbrengen van dubbele beglazing wordt in vraag gesteld.”
Wil dit zeggen dat dit mag of dat dit niet mag?
 - “Vanuit het oogpunt van de onroerende erfgoedzorg is het bijzonder betreurenswaardig dat...”
Welke betekenis moet de aanvrager van een vergunning daaraan geven?
1. Hebben de erfgoedconsulenten die vergunningen verlenen een voldoende juridische achtergrond om vergunningen te verstrekken die voldoende rechtszekerheid bieden aan de aanvrager?
 2. Neemt de minister maatregelen om deze ambtenaren ter zake bij te scholen en/of erop te wijzen dat de vergunningen die zij verstrekken, een zo groot mogelijke rechtszekerheid moeten bieden aan de aanvragers ervan?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 25 april 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Wanneer voor de werken aan beschermde monumenten of eigendommen gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten al dan niet machtiging wordt verleend of wanneer op vraag van de eventuele vergunningverlener een (niet-)bindend advies wordt gegeven dan worden uiteraard ook de afwegingen die zijn gemaakt om tot een definitieve beslissing te komen, meegenomen. De passages waarnaar u in de vraagstelling verwijst als praktijkvoorbeeld, maken daar deel van uit en dienen dus ook binnen de gehele context van de machtiging of het advies gezien te worden.

Voor wat betreft uw concrete vragen:

1. De meeste erfgoedconsulenten hebben een diploma kunstgeschiedenis of architectuur al dan niet met een postgraduaat monumenten- en landschapszorg. In die opleidingen komen uiteraard de juridische aspecten van de regelgeving aan bod. Ook in de werking van de dagelijkse praktijk wordt daar de nodige aandacht aan besteed. Indien nodig kunnen de erfgoedconsulenten bovendien beroep doen op de expertise van de gespecialiseerde juristen binnen het departement RWO.
2. In alle vergunningen en adviezen wordt steeds getracht om de grootst mogelijk rechtszekerheid aan de aanvragers te garanderen. Binnen het Agentschap R-O Vlaanderen is bovendien op korte termijn de aanwerving van een gespecialiseerd jurist voorzien die de erfgoedconsulenten terzake kan ondersteunen.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 63
van 20 april 2007
van **ELS ROBEYNS**

ICT-overheidsbeleid - Knelpunten

In de wereldwijde ICT-rangschikking (editie 2006 van de NRI Networked Readiness Index) staat België op de 24ste plaats. Deze ranglijst van 122 landen geeft weer in welke mate informatie- en communicatietechnologie (ICT) kan bijdragen tot meer welvaart en een betere concurrentiekracht.

De criteria waarop België relatief slecht scoort ten opzichte van de omringende landen (Nederland 6de plaats) hebben bijna allemaal te maken met de overheid.

Alhoewel Vlaanderen niet apart in deze ranking werd opgenomen, neem ik aan dat de resultaten van de gehanteerde criteria toch geëxtrapoleerd kunnen worden naar het Vlaamse niveau.

1. Hoe zou volgens de minister de situatie (ranking) voor Vlaanderen er apart hebben uitgezien?
2. Welke pijnpunten komen uit deze ranking naar voren m.b.t. het ICT-beleid van de overheid?
3. Welke initiatieven werden er deze legislatuur reeds genomen om de vastgestelde pijnpunten aan te pakken?
4. Welke concrete actiepunten voor de toekomst worden overwogen om de vastgestelde pijnpunten weg te werken?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 20 april 2007

van **ELS ROBEYNS**

1. In de NRI Networked Readiness Index 2006 staat België op de 24ste plaats op 122 landen. Deze ranglijst geeft weer in welke mate informatie- en communicatietechnologie (ICT) kan bijdragen tot meer welvaart en een betere concurrentiekracht.

Regionale cijfers, bijvoorbeeld voor Vlaanderen, zijn in deze studie niet opgenomen. In de studie 'Benchmarken van e-government' die door het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen in september 2003 werd gepubliceerd en waarbij 19 verschillende benchmarks werden onderzocht, werd dit trouwens als één van de zwakheden van deze benchmark omschreven.

De onderzoekers van het Steunpunt stelden ook vast dat alhoewel de NRI-benchmark op een goed doordacht model berust, de aandacht voor de automatisering van de zogenaamde back-office en de interne processen van de overheid minimaal is. Dit is een traditioneel zwak punt van vele benchmarks en heeft wellicht te maken met de moeilijkheid om deze elementen vanuit een extern standpunt goed in kaart te brengen.

Een aantal elementen die in de benchmark zijn opgenomen ontsnappen trouwens volledig aan Vlaamse controle. Zo wordt bijvoorbeeld de kost van de telefoongesprekken als omgevingsvariabele opgenomen, het aantal telefoonlijnen per 1000 inwoners, het aantal radio's en televisies en faxtoestellen.

Om die reden denk ik niet dat het nuttig is de NRI-studie op Vlaams niveau te herhalen. Het reeds vermelde Steunpunt is vanaf dit jaar inderdaad bezig met het uitvoeren van een algemene vergelijking van de (wetenschappelijke) waarde van benchmarks. Het lijkt meer aangewezen de resultaten van deze studie af te wachten, en dan eventueel de meest betrouwbare benchmark als referentie te nemen en zo nodig op Vlaams niveau uit te baten, in plaats van zonder meer deze of gene benchmark die in de kijker staat als maatstaf te nemen.

- 2 en 3. De criteria waarop België slecht scoort zijn de volgende :
De belastingsdruk (121ste plaats – resultaat bekomen via enquête).
Zoals genoegzaam gekend is de belastingsdruk in België hoog. Het beleid inzake belastingen ligt echter grotendeels in handen van de federale overheid. De Vlaamse Regering heeft daarentegen daar waar ze kan de belastingsdruk verlaagd (bv. inzake erfenisrechten).
De administratieve lasten voortvloeiend uit de overheidsreglementering (75ste plaats – resultaat bekomen via enquête).
Op Vlaams niveau wordt alvast hard gewerkt aan de verlaging van de administratieve lasten. Zo worden op Vlaams niveau de nodige inspanningen geleverd om de dienstverlening van de overheid via elektronische weg beschikbaar te maken (onder andere de Vlaamse eFormulieren website), waarbij de gegevens waarover de overheid reeds beschikt niet telkens opnieuw worden opgevraagd aan de burgers en bedrijven (MAGDA: maximale gegevensdeling tussen administraties).
Inzake wetmatiging op zich heeft Vlaanderen de nodige instrumenten ontwikkeld en ontplooit om de administratieve vereenvoudiging verder te zetten: RIA, compensatieregels, regelgeving-cellen en meest recent de regelgevingsagenda.

De aankoop van geavanceerde technologische producten door de overheid (75ste plaats – resultaat bekomen via enquête).

Als minister bevoegd voor informatie- en communicatietechnologie besef ik ten volle dat technologische vernieuwing binnen de overheid belangrijk is voor het aanmoedigen van de creativiteit van de Vlaamse bedrijven. Vandaar dat innovatie één van de krachtlijnen is voor het ICT-outsourcingscontract 2008 waarvoor de procedure actueel loopt.

de beschikbaarheid van ICT-middelen binnen de overheid (66ste plaats - resultaat bekomen via enquête).

Hoogstwaarschijnlijk wordt dit resultaat sterk negatief beïnvloed door de lage informatiseringsgraad van een aantal federale overheidsdiensten zoals Justitie en Financiën. In mijn beleidsbrief 2007 heb ik een overzicht gegeven van de ICT-strategie en de uitgevoerde en uit te voeren projecten. In elk geval blijkt dat de interne tevredenheid over de ingezette middelen hoog is, en dit terwijl het budget niet gestegen is, maar integendeel gedaald.

Het gebruik van ICT door de overheid in functie van een verhoogde efficiëntie en betere interactie met burgers en bedrijven (53ste plaats - resultaat bekomen via enquête).

Er worden heel wat initiatieven ontwikkeld om de dienstverlening aan burgers en bedrijven via elektronische weg aan te bieden (bijvoorbeeld: het verlenen van studietoelagen voor burgers, het uitreiken van adviescheques voor bedrijven, ...). De processen binnen de Vlaamse administratie worden daarop afgestemd zodat de dienstverlening efficiënter en sneller gebeurt.

Het wel belangrijk op te merken dat de NRI-benchmark niet enkel een aantal objectief meetbare kengetallen bevat, maar ook gebruik maakt van de resultaten van bevestigingen.

Daar waar de scores voor criteria die gebruik maken van de harde cijfers eerder bevredigend zijn, valt het op dat voor vele criteria waarop slecht wordt gescoord gebruik maken van enquêteresultaten. In een aantal gevallen blijkt ook dat de negatieve resultaten bekomen via enquêtetekniken, worden tegengesproken door resultaten op basis van objectief cijfermateriaal.

Zo bijvoorbeeld haalt België voor de “e-participatie index”, wat staat voor de kwaliteit, relevantie en gebruiksvriendelijkheid van de informatieve en transactionele overheidswebsites, een 17de plaats (op basis van objectief cijfermateriaal) tegenover een 53ste plaats voor het gebruik van ICT voor efficiënte dienstverlening en transactie met burgers en bedrijven (op basis van enquête gegevens).

4. In de toekomst wordt de ingeslagen weg verder gevolgd.

De Vlaamse Regering geeft zich in dat verband op 20 juli 2006 uitdrukkelijk achter het Europese actieplan “i2010” geschaard en voert het plan “Vlaanderen i2010 - tijd voor een digitale stroomversnelling” uit.

In het actieplan worden vijf strategische krachtlijnen uitgewerkt:

- grotere voorsprong creëren in O&O
- Resoluut kiezen voor e-onderzoek
- Het stimuleren van e-ondernemen bij Vlaamse KMO's
- maximale inzet op e-government
- duurzame bruggen over de digitale kloof bouwen

De Vlaamse overheid wil trouwens ook zelf het goede voorbeeld geven en de overheidsdienstverlening verbeteren door het aanwenden van ICT (e-government).

Ik werk derhalve vanuit mijn bevoegdheid voor Administratieve Vereenvoudiging en E-government verder aan MAGDA, het Vlaams knooppunt voor gegevensuitwisseling. Via dit platform, gerealiseerd door de Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE) samen met Sturing en Controle ICT en de outsourcingpartner, ontstaan veel mogelijkheden om de dienstverlening van de Vlaamse overheid voor burgers en ondernemingen niet enkel toegankelijker, maar ook eenvoudiger te maken.

Tenslotte wil de Vlaamse Regering actief meewerken aan een geïntegreerd beleid.

Op de WSIS-top in Genève in december 2003 verbond België er zich toe een nationaal actieplan tegen de digitale kloof op te stellen. Om de doeltreffendheid te maximaliseren werd geopteerd voor een nationaal, in plaats van een federaal actieplan, dus met actieve deelname van de gemeenschappen en gewesten.

Dit actieplan, dat werd voorgesteld tijdens het tweede deel van de WSIS in november 2005 te Tunis, draait rond drie relevante hefbomen: sensibilisering, vorming en toegang. Voor elk van deze hefbomen werden een aantal doelstellingen (en acties) geformuleerd die in de toekomst worden opgevolgd, en die ik in mijn beleidsbrief Media heb beschreven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 66
van 20 april 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Administratieve vereenvoudiging - Hotelsector

De Vlaamse hoteliers worden door heel wat instanties aan een inspectie onderworpen. Zo kennen zij inspectie door Toerisme Vlaanderen voor hun sterrenclassificatie, van de beroepsverenigingen (bv. Logis van België, Relais et chateau, ...), een afzonderlijke inspectie door Toerisme Vlaanderen voor het verkrijgen van het logo "fietsvriendelijk hotel", eventuele inspecties door provinciale toeristische dienst, inspectie van lift en/of onderhoudscontract, veiligheidsinspectie door de brandweer, inspectie op brandveiligheid, inspectie elektriciteit, inspectie verwarmingsinstallatie, inspectie van FAVV (voedselveiligheid), inspectie sociale wetgeving, inspectie economische zaken, inspectie BTW, inspectie belastingen, gemeentelijke inspectie (lichtpunten, vlaggenmasten, ... tbv. gemeentebelastingen), inspectie Sabam, inspectie billijke vergoedingen, enzovoort.

Deze inspecties zijn vaak tijdrovend en brengen heel wat administratie met zich mee.

Naast deze inspecties moeten de hoteliers ook nog heel wat aangiften doen om in orde te zijn en hun hotel op een correcte manier te beheren. Zo moeten zij gegevens doorgeven aan het NIS (statistiek), aan het Steunpunt Toerisme, aan de provinciale toeristische dienst (bv. Westtoer), ze moeten hun politiefiches doorgeven, een BTW-aangifte doen, een belastingaangifte doen, gegevens doorgeven aan de VMM (milieu...waterverbruik),

Ook dit brengt heel wat administratieve overlast met zich mee.

1. Is de minister zich bewust van het groot aantal verplichte inspecties en aangiften?
2. Is de minister er zich van bewust dat dit vooral voor de kleine hoteliers heel wat last met zich meebrengt?
3. Worden er in het kader van de administratieve vereenvoudiging wat de Vlaamse bevoegdheden betreft initiatieven genomen om één en ander soepeler te laten verlopen?

Zo ja, welke, wanneer, hoe?

Zo neen, waarom niet?

4. Zijn het hoevertoerisme en de plattelandslogies ook onderworpen aan deze inspecties? Zijn hierover cijfers beschikbaar en zo ja, kan de minister ze meedelen wat de Vlaamse bevoegdheden betreft?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 20 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

-
- 1 en 2. Vanuit mijn bevoegdheid als Vlaams minister van zowel Toerisme als Administratieve Vereenvoudiging, ben ik mij uiteraard bewust van de administratieve lasten in de toeristische sector.

Naar aanleiding van mijn Beleidsnota Toerisme (najaar 2004), bestudeerde de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) dan ook op mijn vraag, in de loop van 2005, de administratieve lasten in de toeristische sector. Meer specifiek vroeg ik naar concrete voorstellen ter wijziging of verbetering van administratieve lasten en knelpunten. De SERV organiseerde een uitvoerige bevraging van alle leden van de sectorcommissie Toerisme betreffende de administratieve lasten binnen hun werkgebied.

De SERV-studie concludeerde dat de meeste knelpunten, specifiek voor de toeristische sector, tot de federale bevoegdheid behoren: de politiefiche, het kasontvangstenboek, de aangifte van opening, de vergunning sterke dranken, het medisch onderzoek, het verslag over arbeidsongevallen en de hygiënevergunning om er maar enkelen bij naam te noemen.

3. Ik bezorgde het betreffende rapport alvast aan de federale staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging en bood tegelijkertijd mijn diensten en concrete voorstellen aan voor de wegwerking van de federale administratieve lasten op het Vlaamse toerisme.

Wat het Vlaamse beleidsniveau betreft werden enkel problemen gesignaleerd inzake de CFK-aangifte en de aangifte van de waterbalans. Ook hieromtrent nam ik initiatieven naar mijn collega bevoegd voor leefmilieu.

Over eventuele lasten voorkomend uit het Vlaamse toerismebeleid werden er geen klachten naar voor geschoven. Toch startte ik een Bijzondere Werkgroep op voor de herziening van de bestaande logiesdecreten. Met een 'Koepeldecreet betreffende het toeristische logies' beoog ik zowel een modernisering en een versterking van de kwaliteitszorg als een vereenvoudiging van de logiesregelgeving en een gevoelige administratieve lastenverlaging.

In dit kader bestudeerde de dienst Wetsmatiging van het departement Bestuurszaken in de loop van 2005 de administratieve lasten in het kader van de huidige logiesregelgeving (het huidige hotel- en kampeerdecreet).

4. De bovenstaande studie maakt geen onderscheid tussen de verschillende soorten logiesaanbieders. De studie bevat algemene knelpunten, specifiek voor de toeristische sector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 72
van 27 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Adelahuis Mesen - Stand van zaken

Het Adelahuis, Markt 21 in Mesen, dat werd gerestaureerd met geld van de Vlaamse overheid, staat reeds jaren zo goed als leeg en begint stilaan te verkommeren.

Slechts sporadisch wordt er een activiteit georganiseerd. De afvoer voor het regenwater in de dakgoten is al geruime tijd verstopt, waardoor het water over de goot naar beneden loopt en er bijgevolg mosbegroeiing optreedt. De tuin is helemaal niet onderhouden.

In het Adelahuis zijn vzw's gevestigd die verbonden zijn met de VVV West-Vlaamse Bergen, maar een echte werking zou er niet zijn.

1. Wat is de huidige relatie tussen de Vlaamse overheid en het Adelahuis?
2. Heeft de Vlaamse overheid enige inbreng omtrent de bestemming van het gebouw?
Zo ja, wat is de visie daarop?
3. Welke maatregelen kan de Vlaamse overheid eventueel nemen m.b.t. de huidige situatie?
Op welke wijze kan het stadsbestuur hieraan eventueel meewerken?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 27 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Op 22 september 2005 werd er een dading gesloten tussen de vzw VVV West-Vlaamse Bergen en het agentschap Toerisme Vlaanderen. Deze dading kwam er als afronding van een geschil dat reeds midden de jaren '90 was ontstaan met betrekking tot de subsidiëring door Toerisme Vlaanderen van het door de VVV West-Vlaamse Bergen ingediende 'Adela'-project in Mesen.

Toerisme Vlaanderen vorderde in dit geschil de terugbetaling van de aan VVV West-Vlaamse Bergen uitbetaalde subsidies (beslissing Raad van Bestuur, 1 juli 1996). VVV West-Vlaamse Bergen betwistte deze vordering en vorderde bij tegeneis betaling van achterstallige subsidies, vergoeding voor diverse gedeerde inkomsten en bijkomende kosten als gevolg van de niet tijdige betaling van de subsidies, materiële en morele schadevergoeding en schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding.

Bij tussenvonnissen van de 3de burgerlijke kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Ieper (d.d. 4 december 1998) werd de oorspronkelijke vordering van Toerisme Vlaanderen afgewezen, en werd voor wat betreft de tegenvordering een gerechtsdeskundige aangesteld.

Bij arrest inzake 1998/1R/2684 van de 13de kamer van het Hof van Beroep in Gent (d.d. 16 februari 2005) werd het eerste vonnis bekrachtigd, en werd de zaak voor wat betreft de behandeling van de tegeneis na expertise opnieuw verzonden naar de eerste rechter.

Met haar initiatief tot het sluiten van een dadingsovereenkomst verklaarde Toerisme Vlaanderen te berusten in het voormeld arrest van het Hof van Beroep in Gent. Beide betrokken partijen wensten met de dading een definitief einde te maken aan het gerezen geschil, en een definitieve regeling te treffen m.b.t. de bovenvermelde procedure.

Mede op basis van een positief advies van Inspectie van Financiën (15 september 2005) keurde ik de dadingsovereenkomst mee goed.

Ingevolge deze overeenkomst verbond vzw VVV West-Vlaamse Bergen zich er toe om binnen 9 maanden na de betaling van 300.000 EUR door Toerisme Vlaanderen, mede te delen of ze haar project in een aan het tijdsverloop aangepaste vorm zou verder zetten, hetzij haar activiteiten zou beëindigen, zichzelf ontbinden en overgaan tot een vrijwilliger vereffening.

Op 19 september 2006 formuleerde VVV West-Vlaamse Bergen wel het voornemen om het project verder te zetten, maar de vereniging koppelde hier enkele extra voorwaarden aan. Gezien deze en andere voorwaarden niet konden vervuld worden voor de datum voorzien voor het neerleggen van een aangepast project, ontstond een onduidelijke toestand die mogelijks opnieuw aanleiding zou geven tot een nieuw geschil.

Na positief advies van Inspectie van Financiën (14 februari 2007) gaf ik mijn akkoord op een nieuwe overeenkomst van dading die me door het agentschap Toerisme Vlaanderen was voorgelegd voor akkoord. Deze nieuwe dading werd gesloten op 8 maart 2007.

Hierbij werd bepaald dat, na betaling van 100.000 EUR door vzw VVV West-Vlaamse Bergen aan het agentschap Toerisme Vlaanderen, de hypotheek die door het agentschap op 28 september 1993 op het Adelahuis werd gevestigd, zou worden gelicht. Het lichten van de hypotheek vond plaats op 30 maart 2007 in Ieper.

Ingevolge genoemde dading is er vandaag geen relatie meer tussen de Vlaamse Overheid (Toerisme Vlaanderen) en de VVV West-Vlaamse Bergen m.b.t. het Adela-project in Mesen.

2. en 3 .Het antwoord op deze vragen is zonder voorwerp.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 331
van 6 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie

Een tijd geleden stelde ik een schriftelijke vraag over de Minder-hindermaatregelen in Antwerpen (vraag nr. 586 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 14-02-2007). Het is namelijk van groot belang dat dit soort maatregelen geëvalueerd wordt, zodat men leert uit beleidsmaatregelen.

Ook eerder al stelde ik vragen over dit onderwerp (bijvoorbeeld schriftelijke vraag nr. 457 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 12-07-2006).

Naar aanleiding van de antwoorden van de minister had ik alsnog enkele vragen waar ik graag een antwoord op kreeg.

1. Naar aanleiding van het antwoord op deelvraag 1 (SV nr. 586): welke zijn de conclusies van de bevraging waarvan sprake?
2. Naar aanleiding van het veeleer beknopte antwoord op deelvraag 3: door wie werd de communicatie van Groep C concreet geëvalueerd en wat waren de resultaten?

Kan de minister alle verslagen en rapporten bezorgen?

3. In het antwoord op SV nr. 457 luidt het: “De evaluatie had in eerste instantie tot doel een inzicht te geven in het concept Minder Hinder dat in het kader van de werken van de Ring van Antwerpen werd uitgewerkt. (...) Het tweede deel van de evaluatie resulteerde uiteindelijk in een nota met aanbevelingen over een nodige Minder Hinder aanpak bij toekomstige wegenwerken”.

Kan de minister deze evaluatie bezorgen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 331 van 6 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

Als bijlage vindt u het gevraagde evaluatierapport "Evaluatie Minder Hinder bij werken R1", dat de gevraagde conclusies bevat. De communicatieaanpak is meegenomen in dit evaluatierapport.

In hoofdstuk 3: Analyse overkoepelende maatregelen worden eerst de gebruikte communicatieacties opgesomd en toegelicht (vanaf p. 14).

Deze acties zijn in drie grote delen op te splitsen:

- communicatie naar het grote publiek
- communicatie naar doelgroepen
- werfcommunicatie

Vervolgens vindt in datzelfde hoofdstuk de evaluatie van de communicatieaanpak plaats (vanaf p.41 in het rapport.). De algemene conclusie daarin luidt:

"De communicatie rond de werken aan de Antwerpse Ring werd over het algemeen zeer positief bevonden, dit zowel voor de communicatie naar het grote publiek als voor de communicatie naar de doelgroepen."

Tot slot wordt in hoofdstuk 6: Algemeen besluit ook de aandachtspunten voor de toekomst meegenomen. Voor communicatie (vanaf p. 118) besluit het rapport het volgende:

"Communicatie kan beschouwd worden als een belangrijke 'overkoepelende' maatregel' bij de uitvoering van infrastructuurwerken. Hierbij kan een onderscheid gemaakt worden tussen een algemene communicatie en een communicatie gericht op specifieke doelgroepen. * Massacommunicatie en communicatie naar doelgroepen kunnen niet afzonderlijk bekeken worden. Een geïntegreerde aanpak van beide is noodzakelijk."

BIJLAGEN

Rapport "Evaluatie Minder Hinder bij werken R1":

Deel I

Deel II

Deel III

Deel IV

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/331/antw.331.bijlage.003.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/331/antw.331.bijlage.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/331/antw.331.bijlage.004.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/331/antw.331.bijlage.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 383
van 23 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

E313 Hasselt-Antwerpen - Files

Op 6 juli 2006 richtte ik mij tot de minister met enkele concrete vragen inzake de fileproblematiek op de E313 (vraag nr. 536, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 23-10-2006).

Om een duidelijk zicht te krijgen op de stand van zaken m.b.t. de voorgestelde maatregelen kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende bijkomende vragen.

1. In zijn antwoord op deelvraag 2 stelt de minister dat “de opritten van de E313 inderdaad op enkele punten voor verbetering vatbaar zijn en reeds deels aangepast werden.”

Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de verbeteringen die reeds aangebracht werden en de aanpassingen die nog in de planning zitten?

2. De minister stelt verder dat er algemene richtlijnen uitgewerkt worden om bochten met een gelijkaardig risico op een gelijkaardige manier te voorzien van signalisatie.

Werden deze richtlijnen reeds uitgewerkt? Met welk resultaat?

3. Voor meerdere afritten is er een capaciteitsprobleem op het kruispunt aan het einde van de afrit. Ook hier verwees de minister naar de uitwerking van aangepaste oplossingen.

Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de maatregelen die terzake reeds werden uitgevoerd en van de aanpassingen die nog dienen te gebeuren?

4. Het op- en afrittencomplex in Geel-West zou samen met de infrastructuurwerken van Geel-Punt worden aangepast.

Kan de minister een gedetailleerd overzicht, een planning en een grafische voorstelling van deze werken bezorgen?

5. De scherpe bochten van het op- en afrittencomplex in Massenhoven zouden worden aangepast in combinatie met rotondes.

Graag kreeg ik een gedetailleerd overzicht, een planning en een grafische voorstelling van deze werken.

6. In zijn antwoord op deelvraag 4 stelt de minister dat de E313 tussen Antwerpen-Oost en Geel, wat de uitbouw van dynamische signalisatie in Vlaanderen betreft, tot de meest prioritaire gedeelten van autosnelwegen behoort.

Wat betekent dit concreet inzake uitvoering? Wanneer zal dit stuk autosnelweg van dynamische signalisatie voorzien worden en op welke plaatsen?

7. De problematiek van de schijnbaar toegenomen files op de E313 werd onderzocht door het Verkeerscentrum.

Werd dit onderzoek reeds afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 383 van 23 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De lengtes van de invoegstroken van de opritten moeten verlengd worden om het verkeer met een hogere snelheid beter te laten invoegen. De afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen heeft hiervoor een budget gevraagd aangezien de Zeer Open Asphaltverharding moet vervangen worden en omdat frezen van de markeringen onmogelijk is. Enkel voor de oprit te Massenhoven in de richting van Antwerpen is de aanpassing voorzien in juni, in het kader van de bestendinging van de Bijzonder Overrijdbare Bedding van het openbaar vervoer op de E313, waarbij de ZOA-verharding wordt vervangen door een SMA-verharding, d.i. een gesloten asfalt.
In de zeer nabije toekomst worden een 10-tal opritten verlengd. De hermarkering voor deze verlengingen werd reeds gestart op 9 mei 2007. De raming hiervoor bedraagt 100.000 euro.
2. De algemene richtlijnen om bochten met een gelijkaardig risico op een gelijkaardige manier te signaleren, zijn nog niet afgewerkt. Rondvraag in andere Europese landen leverde een overvloed aan informatie op. Hierin dient nog gefilterd om als basis van eigen richtlijnen te dienen. Dit is voorzien tegen het najaar van 2007.
3. Voor oplossingen op middellange termijn heeft de afdeling Wegen en Verkeer het initiatief genomen om de problematiek van de filevorming op de afritten van de E313 op de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) te bespreken. Door deze filevorming ontstaan verkeersonveilige situaties met ongevallen, opstoppingen en mogelijke mobiliteitsproblemen als gevolg. Gezien het afwikkelingsproblemen betreft op de kruispunten van de afritten met het onderliggende wegennet, werd beslist om een aantal kruispunten uit te rusten met verkeerslichten.

Aan het op- en afrittencomplex Massenhoven zou dan op korte termijn op het einde van de afrit komende van Hasselt tijdelijke lichten voorzien worden. Het plan is in opmaak door de afdeling Verkeerskunde en de procedure voor goedkeuring van de opgestelde plannen moet nog doorlopen worden. Beide kruispunten van het complex Massenhoven zouden op lange termijn, in fase 3 van de aanpassingen van de N14, moeten voorzien worden van rotondes.

Aan het op- en afrittencomplex Herentals-West doen er zich geen problemen van congestie voor op de afritten.

Beide kruispunten van het op- en afrittencomplex Herentals-Industrie moeten volgens de PCV uitgerust worden met verkeerslichten. Ook hier is het plan in opmaak door de afdeling Verkeerskunde en de procedure voor goedkeuring van de opgestelde plannen moet nog doorlopen worden.

In het op- en afrittencomplex Herentals-Oost zou de zuidelijke tak, waar zich het grootste probleem voordoet wat betreft filevorming, voorzien worden van verkeerslichten. De noordelijke afrit zou kunnen profiteren van hiaten van de verkeerslichten van de zuidelijke tak en van het kruispunt van de N153 Koning Boudewijnlaan met de Hezewijk-Industrielaan om een vlottere verkeersafwikkeling te bekomen. Blijkt dit toch niet voldoende afwikkeling te geven op de afrit, kan overwogen worden ook hier verkeerslichten te plaatsen.

Aan het op- en afrittencomplex Geel-West werd in de PCV aan de afdeling Verkeerskunde gevraagd om te proberen het sturingsprogramma van de bestaande verkeerslichten op de

noordelijke afrit te optimaliseren om de afrit meer te ontlasten. Dit zal vermoedelijk wel ten nadele gaan van de groenfase op de Bell-Telephonelaan en/of van de N19 Snelwegstraat. Dit complex zit tevens in het flyover-dossier van Geel-Punt. De aanpassing van de lichtencyclus wordt opgemaakt door de afdeling Verkeerskunde.

Aan het op- en afrittencomplex Geel-Oost zouden zich geen noemenswaardige problemen voordoen. Hier worden geen extra maatregelen genomen. Tevens is de noordelijke tak al voorzien van een rotonde.

Herentals-Oost en Massenhoven zijn de meest prangende problemen. Voor deze projecten worden prioritair ontwerpen opgesteld.

4. Het op- en afrittencomplex in Geel-West wordt samen met de infrastructuurwerken van Geel-Punt aangepast en zal onder de vorm van een publiek private samenwerking worden aanbesteed.

Het project is MER-plichtig en deze studie werd al opgestart. In maart 2007 werd de kennisgeving van het MER openbaar gesteld. Eenmaal de MER voldoende vergevorderd is, zal de GRUP opgestart worden. De plannen zijn zo goed als volledig, maar hangen nog af van de resultaten van de MER en van de projectnota die in oktober 2007 op de PAC dient goedgekeurd te worden.

Het bestek zou eind 2007 afgerond kunnen zijn om aanbesteed te worden in februari 2008. Het DBFM(Design/Build/Finance/Maintain)-contract zou een jaar later afgesloten kunnen worden. De werken starten medio 2009. De effectieve planning van de werken hangt af van het gekozen consortium aannemers.

5. Deze aanpassingen zouden uitgevoerd worden in fase 3 van de herinrichting van de N14 te Zandhoven.
Het ontwerp van deze fase is nog niet volledig gefinaliseerd.
Voor wat de timing betreft, moeten de budgetten nog voorzien worden om dit project uit te voeren.
6. Op het wegvak van knooppunt Antwerpen-Oost (kmp 0.8) tot knooppunt Ranst (kmp 9.2) is de dynamische rijstrooksignalisatie aangebracht. Er is gepland om deze signalisatie uit te breiden van Ranst tot Massenhoven in 2008.
7. Het onderzoek werd afgerond (rapport in bijlage).
De toename van de congestie op de E313 in de rijrichting Antwerpen dient hoofdzakelijk te worden toegeschreven aan een significante 'natuurlijke' jaarlijkse toename van de verkeersvolumes op de meeste wegvakken van de E313.

De toename in de congestie komt hier tot uiting in een uitbreiding in de diepte van de files vanaf Antwerpen, maar ook in een toename van het aantal files die schijnbaar onafhankelijk hiervan ontstaan ter hoogte van meer stroomopwaarts gelegen op- en afrittencomplexen (Massenhoven, Herentals-West).

De toename van de congestie op de E313 in de rijrichting Luik is een combinatie van twee factoren. Ten eerste eveneens een significante 'natuurlijke' jaarlijkse toename van het verkeer, net zoals in het geval van de andere rijrichting. Ten tweede een surplus aan verkeer op de snelweg tussen Herentals-West en Herentals-Oost tengevolge van de werken op het onderliggend wegennet nabij Herentals.

De toename in de congestie in deze rijrichting van de E313 uit zich in relatief korte (zowel in tijd als in lengte) verstoringen die hun oorsprong vinden nabij meerdere op- en afrittencomplexen, vaak onafhankelijk van mekaar. Vanaf de start van de werken op het onderliggend wegennet nabij Herentals neemt de filefrequentie voornamelijk toe tussen Herentals-West en Herentals-Oost en

waarbij de kop van de file een grotere voorkeur heeft voor het op- en afrittencomplex Herentals-Oost.

Dit extra verkeer (natuurlijke jaarlijkse groei + surplus ten gevolge van de werken op het onderliggend wegennet) geeft vermoedelijk op volgende manieren aanleiding tot extra congestievorming op deze wegvakken op de E313:

- grotere verstoring van een quasi volle snelweg door extra invoegende voertuigen op de opritten;
- tijdelijk lokaal overschrijden van de capaciteit;
- een slechte verkeersafwikkeling op de uitritten en het onderliggend wegennet waardoor files op de uitritten terugslaan tot op de snelweg (dit laatste werd ook effectief waargenomen op het terrein in Herentals-Oost, zij het tijdens een éénmalige momentopname).

BIJLAGE

Rapport 'Analyse filesituatie E313'

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/383/antw.383.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 392
van 30 maart 2007
van **BART DE WEVER**

N1 Grote Steenweg Berchem - Knelpunten (2)

Op 13 februari 2007 stelde ik een schriftelijke vraag over de wegenwerken op de N1 Grote Steenweg in Berchem. Op mijn vraag of er op de Grote Steenweg aan het kruispunt met de Jan Moorkensstraat niet beter met een afslagpijl gewerkt zou worden, antwoordde de minister dat dit probleem opgelost is, nu de oprit Berchem opnieuw geopend werd (vraag nr. 289, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 28 maart 2007).

Deels is dit uiteraard waar, maar ik bedoelde ook het verkeer dat in de richting Antwerpen rijdt en het betrokken kruispunt gebruikt om de reis in tegenovergestelde richting (i.c. richting Mortsel) voort te zetten. Ook in deze context doen zich immers soms levensgevaarlijke situaties voor.

Kan de minister ook hierop een antwoord bezorgen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 392 van 30 maart 2007

van **BART DE WEVER**

Uw vraag wordt verder onderzocht daar het invoeren van een linksafslagpijl om terug te keren, naast de veiligheid, ook een invloed zal hebben op de capaciteit van dit kruispunt.

De ongevallenstatistieken en de verkeerstellingen werden opgevraagd en worden nu door de specialisten nagekeken wat er kan en nodig is.

Na ontvangst van die gegevens zal een definitief antwoord verstrekt worden.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 392 van 30 maart 2007

van **BART DE WEVER**

Het aantal terugkeerbewegingen ter hoogte van de Jan Moorkensstraat, waarbij de reis verder wordt gezet in de richting van Mortsel, is enerzijds te laag om een aparte lichtencyclus te verantwoorden en anderzijds niet mogelijk met de huidige verkeerreglementering, daar er geen straat aanwezig is in het verlengde van de Jan Moorkensstraat. Los van het wettelijke zal een aparte lichtencyclus de capaciteit van het kruispunt verminderen, dit zowel voor de verkeersstromen van en naar Antwerpen als voor het openbaar vervoer.

Een analyse van de alternatieve verkeersstromen kan als volgt worden samengevat:

- voertuigen komende van Mortsel kunnen een met lichten beveiligde terugkeerbeweging maken ter hoogte van de Fruithoflaan;
- voertuigen die het grootwarenhuis verlaten, kunnen via Lappersbrug en de Jan Moorkensstraat conflictvrij richting Mortsel;
- plaatselijk verkeer met als bestemming één van de zijstraten van de Grote Steenweg kan beveiligd een terugkeerbeweging maken ter hoogte van de Koninklijkelaan.

Deze alternatieven verklaren voor een groot deel het laag aantal bewegingen.

In 2007 zijn er ook nog geen verkeersongevallen opgetekend op dit betreffende kruispunt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 402
van 11 april 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Verkeerslichten N80 Alken - Defecten

Ik ontvang herhaaldelijk signalen dat er ernstige problemen zijn met de verkeerslichten op de N80 Hasselt-Sint-Truiden in Alken, op het kruispunt van de Wolfstraat met de Bisschopsweyerstraat.

De verkeerslichten zijn zeer frequent defect. Herstellingen worden wel uitgevoerd, maar het blijkt steeds een lapmiddel te zijn. Na enkele dagen of soms zelfs uren duikt het defect opnieuw op. Er is duidelijk sprake van een structureel probleem.

Voorlopig bleef de schade gelukkig beperkt tot enkele lichte ongevallen. Aangezien het hier de drukke expresweg tussen Hasselt en Sint-Truiden betreft, zijn zwaardere ongevallen echter niet uit te sluiten.

1. Wat is de oorzaak van de frequente defecten aan deze verkeerslichten?
2. Welke stappen onderneemt de minister om deze problematiek dringend op te lossen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 402 van 11 april 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Op kruispunten met verkeerslichten worden de verkeerslichten gestuurd door een verkeersregelaar. De regelaar is uitgerust met een beveiligingsinrichting die de verkeerslichten uitschakelt bij slechte werking. Deze beveiligingsinrichting voldoet aan de recentste zeer strenge Europese normen. Het bestuur is van mening dat deze normen dienen gevolgd omdat het risico van ongevallen bij slechte werking van de verkeerslichten te groot is. Dit impliceert echter een groter risico op eventuele uitval van de installatie.

Het kruispunt te Alken van de N80 met de Wolfstraat is omgebouwd naar LED lantaarns op 3.03.2006.

In 2006 waren er 4 oproepen omdat het kruispunt buiten dienst was. 2 oproepen betroffen het uitvallen van de installatie ten gevolge van een ongeval.

Begin april 2007 zijn de verkeerslichten op het kruispunt herhaaldelijk uitgevallen.

Bij alle oproepen is de onderhoudsaannemer binnen de contractuele termijn tussengekomen.

Op een aantal andere kruispunten die omgebouwd zijn naar LED lantaarns (4 van de in totaal 25 omgebouwde kruispunten) zijn gelijkaardige herhaalde uitvallen vastgesteld zonder dat op het terrein een duidelijke oorzaak kon bepaald worden. In die gevallen is het probleem opgelost door het vervangen van één LED lantaarn zonder dat een duidelijke fout op de lantaarn vastgesteld is. Het blijkt dat het gedrag en het uitvallen van installaties met LED lantaarns niet identiek is aan installaties met gloeilampen: nieuwe foutoorzaken specifiek voor LED lantaarns zijn ontdekt. Slechts bij een onderzoek achteraf in het labo kan een mogelijke foutoorzaak verondersteld worden.

2. Aan het onderhoudspersoneel van de nieuwe onderhoudsaannemer (contract in voege sinds 02.02.2007), alsook de eigen technici van de administratie betrokken bij verkeerslichteninstallaties (en dit zowel qua nieuwe installaties als qua onderhoud) zijn bijkomende opleidingen gegeven en gepland. Deze opleidingen zijn specifiek gericht op het opzoeken van defecten aan installaties met LED lantaarns, met als doel het sneller kunnen lokaliseren en herstellen van defecten. Daarnaast, en niet minder belangrijk, ligt de nadruk er op het nemen van de nodige voorzorgen en rekening houden met verschillende (vaak nieuwe) aandachtspunten bij het uittekenen en realiseren van nieuwe (LED) verkeerslichten installaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 403
van 11 april 2007
van **JOS STASSEN**

Motorcrosscircuit Waterloos (Maaseik) - Milieuvergunning

In Waterloos-Neeroeteren bestaat er al jaren een motorcrosscircuit, uitgebaat door de MC Maasland. In de buurt van het terrein is er ook al jaren groot ongenoegen, dat voornamelijk verwoord is door het Actiecomité Leefbaar Waterloos.

Naar verluidt zijn er brieven van de Milieu-inspectie waarin staat dat de organisatie niet over een geldige milieuvergunning beschikt en dat er bijgevolg geen crossactiviteiten mogen plaatsvinden.

1. Beschikt de organisatie “MC Maasland” over een geldige milieuvergunning?

Zo neen, waarom is er door de Milieu-inspectie dan niet opgetreden tegen de crossactiviteiten?

Is het juist dat de milieuvergunning voor MC Maasland geschorst is wegens het ontbreken van de stedenbouwkundige vergunningen?

2. Welke conclusies trekt de minister hieruit m.b.t. de crossactiviteiten op het terrein Waterloos?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 403 van 11 april 2007

van **JOS STASSEN**

1+2.

Op 19 januari 2005 verleende de Bestendige Deputatie een milieuvergunning aan de MC Maasland-Neeroeteren voor de verdere exploitatie en het veranderen van het bestaande motorcrossterrein, voor een termijn die eindigt op 19 januari 2008.

Vanaf augustus 2005 werd de afdeling Milieu-inspectie geconfronteerd met geluids- en geurklachten van omwonenden ten gevolge van de exploitatie van het crossterrein. Voordien heeft de afdeling Milieu-inspectie hierover geen klachten ontvangen.

Op 26 januari 2006 heeft de afdeling Milieu-inspectie buitendienst Limburg aan de afdeling ROHM Limburg de vraag gesteld of deze inrichting dient te beschikken over een bouwvergunning en of de nodige bouwvergunningen werden verleend. Uit het antwoord van de afdeling ROHM Limburg dd. 18 april 2006 blijkt dat de nodige bouwvergunningen niet voorhanden zijn.

Gelet op de koppeling van de milieu- en bouwvergunning houdt dit in dat de verleende milieuvergunning geschorst is.

Bij aangetekend schrijven van 26 april 2006 werd de exploitant van MC Maasland door de afdeling Milieu-inspectie op de hoogte gebracht dat de verleende milieuvergunning geschorst is, en dat verdere exploitatie dan ook niet toegelaten is. Ook de burgemeester van Maaseik werd hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht.

Bij de aanvang van het crosseizoen 2006 zijn de omwonenden naar de Rechtbank van Eerste Aanleg gestapt om in kortgeding de stopzetting van de exploitatie te bekomen. De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tongeren, zetelend als rechter in kortgeding is op deze eis ingegaan bij beschikking dd. 3 april 2006. Ten gevolge van deze uitspraak vonden in 2006 bijna geen activiteiten plaats op het circuit. Bij arrest van het Hof van Beroep dd. 4 oktober 2006 werd deze uitspraak vernietigd.

Omdat er begin 2007 aanwijzingen waren dat de exploitatie van het crossterrein zou hernomen worden, heeft de afdeling Milieu-inspectie bij brief dd. 7 februari 2007 aan de burgemeester gevraagd welk standpunt hij in deze zaak inneemt en welke maatregelen hij desgevallend zal treffen. In zijn antwoord d.d. 20 maart 2007 stelt de burgemeester dat hij niet zal overgaan tot het nemen van dwangmaatregelen, maar dat hij wel een eventuele rechterlijke uitspraak zal respecteren.

Omdat de burgemeester niet wenst op te treden in deze zaak heeft de afdeling Milieu-inspectie op 4 april 2007 mondeling en ter plaatse het bevel tot stopzetting gegeven van de illegale uitbating en van alle illegale activiteiten die op het circuit plaatsvinden.

Dit bevel tot stopzetting werd betekend aan de exploitant en werd ook overgezonden naar de procureur des Konings te Tongeren.

Op zondag 8 april 2007 werd door de afdeling Milieu-inspectie vastgesteld dat het bevel tot stopzetting van de uitbating van het crossterrein werd genegeerd en dat op het circuit het Belgisch Kampioenschap doorging. De exploitant werd hiervoor geverbaliseerd bij middel van een prioritair proces-verbaal dat werd overgemaakt aan de procureur des Konings te Tongeren. De afdeling Milieu-inspectie stelde ook op 15 april en 21 april 2007 vast dat er crossactiviteiten op het circuit

plaatsvonden en het bevel tot stopzetting genegeerd wordt. Telkens werd een prioritair proces-verbaal opgesteld dat overgemaakt werd aan de procureur des Konings. Aan de exploitant werd duidelijk gesteld dat het gegeven bevel tot stopzetting onverminderd van toepassing blijft.

De procureur des Konings kan in het kader van zijn bevoegdheden verdere initiatieven nemen in deze zaak.

Omdat een verzegeling van het circuit niet zomaar realiseerbaar is, zal nog onderzocht worden of hier kan opgetreden worden overeenkomstig de wet van 12 januari 1993 betreffende het vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 406
van 16 april 2007
van **BART MARTENS**

Bemestingsnormen - Derogatieverzoek

In een persmededeling op 12 maart heeft de minister aangekondigd dat hij een derogatieverzoek indient bij de Europese Commissie om soepeler bemestingsnormen te verkrijgen voor bepaalde gewastypes zoals gras en maïs. De mogelijkheid voor een dergelijk verzoek is uitdrukkelijk voorzien in de Europese nitraatrichtlijn. Dergelijke aanvragen moeten wetenschappelijk onderbouwd zijn en aantonen dat met de soepeler bemesting de milieukwaliteitsnormen in oppervlakte- en grondwater gehaald kunnen worden (de bewijslast ligt dus bij de aanvrager). De aanvraag moet door de Europese Commissie worden voorgelegd aan het Europees Nitraatcomité en daarna bekrachtigd door een beschikking van de Commissie.

Het Mestdecreet van 22 december 2006 stelt in artikel 13, § 5: “De Vlaamse Regering kan, in afwijking van § 1 en ter uitvoering van een beschikking van de Europese Commissie tot verlening van een door de lidstaat België op grond van de nitraatrichtlijn gevraagde derogatie, de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest die per hectare landbouwgrond en per jaar opgebracht mag worden, wijzigen onder de voorwaarden bepaald in de beschikking van de Commissie. Deze voorwaarden kunnen afwijkingen inhouden van de bepalingen van onderhavig decreet.”

Deze bepaling laat er geen twijfel over bestaan dat de wijzigingen slechts kunnen worden toegestaan nadat de beschikking van de commissie is vastgesteld (ter uitvoering van).

Het door de minister uitgebrachte persbericht is niet in overeenstemming met deze bepaling. Het persbericht stelt immers dat: “deze derogatie reeds voorlopig kan worden toegepast tot de Europese Commissie na stemming in het nitraatcomité, een definitieve beschikking vaststelt.”

In aanvulling bij de recente vragen hierover, graag nog volgende meer gedetailleerde en/of bijkomende vragen.

1. Waar vindt de minister de decretale basis om nu reeds afwijkende normen te laten toepassen?

Hoe zullen deze afwijkende normen en bijkomende voorwaarden rechtskracht krijgen? Via een decretale aanpassing, een uitvoeringsbesluit, een omzendbrief, ...?

2. Werd aan de Europese Commissie de toestemming gevraagd om nog voor de beschikking op advies van het nitraatcomité de soepeler normen dit jaar al te mogen toepassen?

Zo ja, werd deze toestemming verkregen?

3. Wat zal er bij ontstentenis van gepubliceerde rechtsgeldige normen gebeuren met de vaststelling van toezichthouders die door het toepassen van de afwijkende normen door de landbouwers, inbreuken vaststellen met betrekking tot de reglementaire bepalingen van het decreet?

Boeren die te goeder trouw de normen uit de persmededeling zullen toepassen, kunnen strikt genomen gesanctioneerd worden, als milieuhandhavers PV's opmaken en het gerecht zijn werk doet. Zij overtreden immers de wettelijke normen en dat is uiteraard het kader dat het gerecht moet toepassen en handhaven. De Mestbank kan daarenboven administratief vaststellen dat bepaalde decretale bepalingen worden overtreden en deze administratief sanctioneren via administratieve geldboeten (voor niet bewezen mestafzet, te veel aangevoerde mest, ...).

Hoe kunnen trouwens de extra opgelegde voorwaarden worden gehandhaafd als het reglementaire kader daarvoor ontbreekt?

4. Waarom werd het voorliggend derogatieverzoek – in tegenstelling tot het derogatieverzoek dat de vorige Vlaamse Regering indiende – niet vooraf door alle betrokken maatschappelijke actoren besproken in de vorm van een advies van de Vlaamse Stuurgroep Mest (of zijn opvolger, de Werkgroep Nutriënten)?

Klopt het dat vooraf alleen de landbouworganisaties werden geraadpleegd?

5. Wat zijn exact de verschillen tussen dit derogatieverzoek en het verzoek dat tijdens de vorige legislatuur werd opgemaakt?

Hoe worden deze verschillen (o.a. de 250 kg N/ha op grasland en maïs i.p.v. de 230 kg N/ha uit het vorig derogatieverzoek) wetenschappelijk onderbouwd?

6. Op welk aandeel van het Vlaams landbouwareaal en de Vlaamse landbouwbedrijven is de derogatie van toepassing?

Worden bepaalde gebieden van derogatie uitgesloten (vb. waterwingebieden of nitraatgevoelige bodemformaties)?

7. In welke mate beïnvloedt de derogatie (zoals ze werd aangevraagd) de “afzetruimte” voor mest in Vlaanderen?

Hoe verhoudt die nieuwe afzetruimte zich ten opzichte van deze voor en deze na de inwerkingtreding van het nieuwe decreet (dit laatste zonder derogatie)?

Kan de voorgespiegelde derogatie (o.a. de 250 kg N/ha/jaar op grasland en maïs) leiden tot een verhoogde vermesting van het milieu in vergelijking tot het mestregime zoals dat tot nog toe bestond en uitging van een 250 kg-norm buiten de toen aangeduide kwetsbare gebieden (ca. de helft van Vlaanderen), slechts 230 kg voor gras en maïs binnen de kwetsbare gebieden en geen derogatie binnen de waterwingebieden en op nitraatgevoelige bodemformaties?

8. Hoe verloopt de procedure voor de behandeling van het Vlaams derogatieverzoek concreet? Tegen wanneer kan ten vroegste een beschikking van de Europese Commissie worden verwacht?

9. Wat is de stand van zaken van het informatiepakket dat de Mestbank nog in april zou verspreiden en waarin verder verduidelijking zouden staan m.b.t. toepasselijke normen en bijkomende randvoorwaarden voor de voorafgaandelijke toepassing van de derogatienormen?

10. Welke derogatieverzoeken werden door de Europese Commissie tot nog toe reeds ingewilligd? Voor welke gewassen werd derogatie toegestaan, tot welk niveau, voor welk type bedrijven en onder welke voorwaarden?

Werden in de reeds goedgekeurde derogatieverzoeken bepaalde gebieden van derogatie uitgesloten?

Welk aandeel van de landbouwgrond en landbouwbedrijven viel in de respectieve lidstaten onder het toepassingsgebied van de derogatie?

11. Wat zijn de gevolgen voor boeren die te goeder trouw de soepeler normen uit de derogatie pro-actief toepassen wanneer uiteindelijk blijkt dat voor hun specifieke situatie geen derogatie van toepassing is of de toegekende derogatie minder ver gaat? Moeten landbouwers die in het voorjaar meer mest opbrengen dan zonder de derogatie wordt toegestaan, later op het jaar elke bemesting staken indien tegen dan blijkt dat zij niet onder de derogatie zullen vallen?

Welke uitweg hebben deze boeren nog om hun mest milieukundig correct af te zetten?

Kunnen boeren die gebruik gemaakt hebben van de derogatie maar daar finaal niet onder vallen, in het kader van de "cross compliance" gekort worden op hun bedrijfstoelage wegens het niet naleven van de Europese bepalingen uit de nitraatrichtlijn? Hoe groot kan deze korting bedragen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 406 van 16 april 2007

van **BART MARTENS**

Vooreerst wil ik opmerken dat heel wat van deze vragen reeds beantwoord zijn in de commissie leefmilieu en in de plenaire vergadering van het parlement. Ik wil dan ook graag kort antwoorden op de concreet gestelde vragen.

1. De mogelijkheid voor het instellen van een derogatie is voorzien in het mestdecreet in artikel 13, paragraaf 5. Het is voorzien dat de Vlaamse Regering de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest die per hectare landbouwgrond en per jaar opgebracht mag worden kan wijzigen, onder de voorwaarden bepaald in de beschikking van de Commissie.
2. Er is een hele weg afgelegd voor het mestdecreet. Ik heb met Europa onderhandeld over het actieprogramma en de implementatie van de nitraatrichtlijn. Wat we eerst van Europa moesten doen, hebben we gedaan. Vervolgens moest er een decreet zijn. Aan dat voorstel van decreet is hard gewerkt.
Pas wanneer het decreet goedgekeurd was, konden we het derogatieverzoek indienen bij Europa. Het is evident dat we ook hier de nodige procedures moeten volgen. Dit betekent dat het derogatieverzoek moet voorgelegd worden aan het nitraatcomité, waar het tot een stemming komt door de 27 Europese Lidstaten. Na de goedkeuring door het nitraatcomité is het aan de Europese Commissie om de definitieve beschikking vast te leggen. Dit is voorzien voor het najaar van 2007. Gezien het actieprogramma op 1 januari 2007 in werking trad, is het mogelijk dat ook de derogatie met terugwerkende kracht worden toegepast onder de voorwaarden van de beschikking. In dit traject werden diverse overlegvergaderingen met de diensten van de Europese Commissie gewijd.
3. Het toezicht wordt in de praktijk georganiseerd op basis van nitraatresidu in het najaar en op basis van de aangiftes na afloop van het bemestingsjaar. De landbouwers weten dat zijn hieraan moeten voldoen. In het verleden is daarbij gebleken dat derogatiebedrijven bewuster met bemesting omgaan en betere nutriëntresultaten te halen.
4. Het derogatieverzoek is opgemaakt door wetenschappers en deskundigen van de administraties en is onderbouwd met heel wat feiten en cijfermateriaal. Ik heb ook overleg gepleegd met de doelgroep landbouw om hun wensen en mogelijkheden te kennen. Het maatschappelijk overleg vind ik bijzonder belangrijk.
5. De wetenschappers hebben hard gewerkt aan de onderbouwing van het derogatieverzoek. Zij hebben de norm van 250kg N/ha voor grasland en de combinatie van een snede gras met maïs onderbouwd. In deze is het milieukundig onverschillig of er 230 of 250 kg N wordt toegediend als dierlijke of kunstmest in de mate dat de mest voldoende vroeg in het seizoen wordt opgebracht. De bedoeling is dat de toegediende stikstof uit kunstmest zou dalen. Ikzelf en de Europese Commissie hechten veel belang aan de onderbouwing van de derogatie. Deze bemestingsnormen bieden mogelijkheden voor een oordeelkundige bemesting door de landbouwers met respect voor de waterkwaliteit.
Het verschil met de vorige derogatie is dat ik een aantal teelten niet heb voorzien zoals spruitkool en tuinbouwteelten. Voor de overige teelten heb ik wel bijkomende voorwaarden voorzien t.o.v. de vorige derogatie om het risico op uitspoelen van nitraten te verminderen. Deze voorwaarden

zijn het niet mogen toepassen van een derogatie op gescheurd blijvend grasland, het toedienen van maximum 1/3 van de mest na 15 mei en het bijhouden van een bemestingsplan – en register.

6. De derogatie is in principe voorzien voor het hele Vlaamse gewest. Enkel voor natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden, natuurreservaten en bosgebieden waar de bemestingsnorm van 2GVE/ha van toepassing is, fosfaatverzaaid gebied waar een maximale bemestingsnorm van 40 kg P₂O₅ per ha per jaar geldt en grondwaterwingebieden zone I waar een absoluut bemestingsverbod geldt is een derogatie niet mogelijk.
Simulaties en berekeningen tonen aan dat de derogatie zou kunnen toegepast worden op 1/3 van het Vlaamse landbouwareaal.
7. De mestafzetruimte wanneer Vlaanderen volledig kwetsbaar is, en zonder derogatie bedraagt 96 miljoen kg N. Deze afzetruimte is gebaseerd op de maximale wettelijke bemestingsnormen en rekening houdende met het bemestingsgedrag van de landbouwers. Bij de toepassing van een derogatie op 30% op het areaal kan deze afzetruimte stijgen tot 108 miljoen kg N. Met het nieuwe mestdecreet dat u mee hebt goedgekeurd en de voorwaarden die voorzien zijn voor de toepassing van de derogatie zal de vermessing afnemen en zal de waterkwaliteit verbeteren.
8. Ik heb eerder aangegeven dat het evident is dat we de nodige procedures volgen. Dit betekent dat het derogatieverzoek moet voorgelegd worden aan het nitraatcomité, waar het tot een stemming komt door de 27 Europese Lidstaten. Na de goedkeuring door het nitraatcomité is het aan de Europese Commissie om de definitieve beschikking vast te leggen. Dit is voorzien voor het najaar van 2007. Op basis van deze beschikking zal de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit goedkeuren.
9. Sinds 27 april is deze informatie ter beschikking op de website van de VLM. Deze informatie werd verspreid naar de landbouwsector en de landbouwadvisieorganen en werd niet individueel voorzien.
10. Er werden al 7 derogatieverzoeken ingewilligd: 2 voor Denemarken, 1 voor Nederland, Oostenrijk, Ierland, Duitsland en België voor het Waals gewest. Deze derogatieverzoeken betreffen ofwel een maximale norm van 230 kg N/ha ofwel 250 kg N/ha uit dierlijke mest op bedrijfsniveau.

In de verschillende beschikkingen worden bepaalde gebieden niet expliciet uitgesloten. Er zijn wel voorwaarden opgenomen onder dewelke een bedrijf een individuele derogatie kan aanvragen, zoals de te houden, diersoort, areaal grasland, ...

Globaal betreft het de volgende teelten die in een minimum % in het areaal opgenomen moeten zijn: grasland, voederbieten, kuilgraan+gras, zomergerst+gras, kuilmaïs met ondergezaaid gras.

Voor **Denemarken** hebben in de eerste derogatie 1.845 rundveebedrijven deelgenomen. Dit is 4% van het totaal aantal bedrijven. Deze bedrijven vertegenwoordigen 5% van het landbouwareaal en 11% van het vee.

Voor **Nederland** is de prognose dat maximum 25.000 rundveebedrijven een individueel derogatieverzoek zullen vragen. Dit is 33% van het totaal aantal bedrijven. Deze bedrijven vertegenwoordigen 45% van het landbouwareaal en het overgrote deel van het melkvee.

Voor **Oostenrijk** was de prognose dat maximum 2.000 rundveebedrijven een individueel derogatieverzoek zouden vragen. Dit was 3% van het totaal aantal bedrijven. Deze bedrijven vertegenwoordigden 4% van het vee. In realiteit hebben slechts 9 bedrijven in 2006 en 5 bedrijven in 2007 een individuele derogatie toegepast. De andere bedrijven hebben andere oplossingen gezocht voor eventuele mestoverschotten.

Voor **Ierland** is de prognose dat maximum 10.000 rundveebedrijven een individueel derogatieverzoek zullen vragen. Dit is 8% van het totaal aantal bedrijven. Deze bedrijven vertegenwoordigen 8% van het landbouwareaal en 20% van het vee.

Voor **Duitsland** is de prognose dat maximum 13.500 bedrijven een individueel derogatieverzoek zullen vragen. Dit is 2,4% van het totaal aantal bedrijven. Deze bedrijven vertegenwoordigen 2,9 % van het landbouwareaal. In Duitsland is de derogatie verder beperkt tot intensief grasland dat 4 keer gemaaid wordt of 3 keer gemaaid wordt met begrazing.

Voor **Wallonië** is de prognose dat ongeveer 500 bedrijven een individueel derogatieverzoek zullen vragen. Dit is 5,6% van het totaal aantal bedrijven in hun kwetsbaar gebied. Deze bedrijven vertegenwoordigen 3% van het landbouwareaal.

De Europese Commissie heeft al aangegeven dat de nitraatrichtlijn het type derogatieverzoek zoals ingediend door Vlaanderen toelaat.

In de derogatiebeschikkingen zijn verschillende voorwaarden opgenomen. Zo moet er door de landbouwers met derogatie een bemestingsplan en –register bijgehouden worden. Dit is ook voorzien in het Vlaamse derogatieverzoek. Ook het nemen van bodemstalen om de bodem en gewasbehoeften te kennen komt terug.

11. Ik kan moeilijk op hypothetische vragen antwoorden aangezien er op dit moment geen beschikking is. Elke landbouwer is verantwoordelijk voor een correcte afzet van zijn mest en de keuzes die hij daarbij maakt.

Indien landbouwers bepaalde bepalingen van het mestdecreet niet naleven dan kunnen zij een korting hebben op hun toeslagrechten van 1%, 3% of 5%. Bij herhaling van een inbreuk binnen de 3 jaar wordt de korting verhoogd met een factor 3.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 407
van 18 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Wateroverlast Westhoek - Oorzaken en maatregelen

De laatste jaren komen de gemeenten van de Westhoek (arrondissementen Diksmuide, Ieper en Veurne) tot de vaststelling dat de lager gelegen gedeelten van hun grondgebied frequenter geconfronteerd worden met lokale overstromingen.

Wetenschappelijke kennis over de structurele oorzaken van deze wateroverlast hebben de gemeenten niet, alhoewel dit een noodzakelijke voorwaarde is om tot een oplossing te kunnen komen.

1. Kan de minister cijfergegevens bezorgen over de frequentie en de ernst van de wateroverlast in de Westhoek?

Deze wateroverlast kan zowel het gevolg zijn van het buiten de oevers treden van waterlopen (ongeacht de categorie), als van intensieve regenval.

2. Verricht het Vlaams Gewest systematisch onderzoek rond deze problematiek? Zo ja, kan de minister de resultaten van deze onderzoeken meedelen?

3. Weet het Vlaams Gewest wat de oorzaak is van deze frequentere en meer ernstige wateroverlast?

Indien meerdere oorzaken kunnen worden aangewezen, dan vernam ik graag een uitgebreide omschrijving van de oorzaken en een rangorde van het belang van die oorzaken.

4. Bestaat er een verband tussen de grenspositie van de Westhoek met Frankrijk en het ontstaan van wateroverlast?

Is er overleg en samenwerking met de Franse overheden om dit in de toekomst te verhelpen?

5. Klopt het dat het algemene niveau van het waterpeil in het Ijzerbekken is gestegen, waardoor de afwatering trager verloopt dan dit in het verleden het geval was?

6. Maakt het Vlaams Gewest werk van acties om deze wateroverlast in het Ijzerbekken te vermijden? Welke zijn deze acties en wie voert ze uit?

7. Heeft het Vlaams Gewest een lokaal of provinciaal aanspreekpunt voor deze problematiek? Welk?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 407 van 18 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij kan cijfergegevens en kaartmateriaal voor de onbevaarbare waterlopen aanreiken:
 - a. Meetgegevens van onder meer limnigrafen waar over een periode van enkele tientallen jaren (afhankelijk van de indiensttreding van de limnigraaf) peilgegevens kunnen geleverd worden.
 - b. Computermodelresultaten van stormen waarbij alle waterstanden in de waterloop en de vallei langs het gemodelleerde traject beschreven worden.
 - c. Overstromingsverslagen van historische stormen, zoals bijvoorbeeld het overstromingsverslag van de VMM van juli 2005.
 - d. Risicokaarten voor overstromingen waarbij de kans van voorkomen van wateroverlast weergegeven wordt.

Voor wat betreft de bevaarbare waterlopen kan het HIC cijfergegevens en kaartmateriaal leveren.

2. De VMM doet systematisch onderzoek op de volgende manieren:
 - a. Van de bekkenbeheerplannen is een inventarisatie opgemaakt. De bekkenbeheerplannen zijn op dit moment in openbaar onderzoek waardoor nog extra informatie kan aangereikt worden.
 - b. De VMM heeft voor een groot deel van de onbevaarbare waterlopen een hydrodynamisch model opgebouwd. Hierbij kunnen de gevolgen nagegaan worden van een bepaalde storm op elke plaats van de gemodelleerde waterloop. Ook kan de invloed van bepaalde ingrepen nagegaan worden waarna er bijgestuurd kan worden.
 - c. De VMM bezit een uitgebreid operationeel meetnet, dat voortdurend verbeterd wordt.
 - d. De VMM heeft sedert 1997 intensieve inspanningen geleverd, ook naar wetenschappelijke studies, om het overstromingsfenomeen correct te duiden.
 - e. De terreinverantwoordelijken van de VMM hebben contact met zowel lokale besturen als met de burger waarbij er stelselmatig informatie verzameld wordt. Ook worden er rapporten opgemaakt bij overstromingen. Een voorbeeld hiervan is het overstromingsrapport van juli '05.
3. Of er zich statistisch gezien meer wateroverlast heeft voorgedaan gedurende het afgelopen decennium of niet, is net éénduidig uit te maken. Wateroverlast kan in elk geval de volgende oorzaken hebben:
 - a. Toename van de grootte en het aantal zwaardere stormen. Of dit het gevolg is van klimaatwijziging, natuurlijk dan wel onder menselijke invloed, of van toeval en dus van voorbijgaande aard, is niet met zekerheid te zeggen. Zelfs wetenschappers spreken elkaar tegen. Dergelijke zware stormen hebben zich in het verre verleden ook al voorgedaan, zij het minder frequent.
 - b. Toenemende verharding en gewijzigd landgebruik. Het is zo dat er in Vlaanderen, inclusief de Westhoek, steeds meer verhardingen voorkomen. Hierdoor stroomt het regenwater sneller af naar de waterlopen. Ook het vormen van ploegzolen zal waarschijnlijk een invloed hebben.
 - c. Andere snelle afvoer van water door inbuizingen, rechttrekkingen en lokale maatregelen om water sneller naar stroomafwaartse gebieden af te voeren.

- d. Inname van overstromingsgebieden door andere vormen van landgebruik (bebouwing, landbouw, ...). Overstromingen zijn van alle tijden maar schade ontstaat pas als waardevolle infrastructuur onderloopt. Het niet meer bouwen in lage gebieden en het opnieuw voorzien van voldoende grote buffergebieden is wellicht de enige oplossing, naast lokale verdedigingswerken, om het probleem aan te pakken.

Het optreden van meer grote stormen (a) is de voornaamste oorzaak van de overstromingen. De andere redenen (b en c) zijn van minder belang, doch kunnen wel lokaal de frequentie van overstromingen verhogen. Het innemen van de vroegere vrije uitwijkplaatsen voor het rivierwater (d) is de hoofdoorzaak van de schade. Hieraan terug invulling geven zal vele problemen oplossen.

4. De IJzer is een vrije rivier die enkel aan de monding voorzien is van infrastructuur die de afwatering in zee mogelijk maken en beletten dat het zeewater binnenstroomt. De gebieden op de linkeroever van de IJzer zijn grotendeels ingedijkt en worden ontwaterd met pompgemalen die onder de bevoegdheid staan van het Polderbestuur. Op de rechteroever van de IJzer zijn de natuurlijke overstromingsgebieden (de broeken) behouden en kan de rivier zijn winterbed innemen.

Afwaarts Diksmuide is de IJzer, op de rechtoever, eveneens ingedijkt en gebeurt de afwatering grotendeels via de Kreek van Nieuwendamme, die uitmondt te Nieuwpoort.

Er kwamen de laatste jaren een paar natte periodes voor waarbij de rivier buiten zijn oevers trad. Dit is normaal en natuurlijk. Het begrip wateroverlast is dan ook relatief en heeft niet voor iedereen dezelfde betekenis.

In elk geval kan gesteld worden dat de waterafvoer niet groter is omdat een deel van het stroomgebied in Frankrijk gelegen is. Meer nog dan in België, heeft de onbevaarbare IJzer er zijn natuurlijke kenmerken behouden.

5. Er is een grote verscheidenheid aan waterpeilen in het IJzerbekken. Het peil van de IJzer is niet gestegen en ook in de verschillende delen van het stroomgebied is er geen nieuwe peilverhoging ingesteld.
6. In het bekkenbeheerplan van de IJzer, momenteel in openbaar onderzoek, staan alle acties opgesomd die de Vlaamse overheid plant in de komende periode van 6 jaar. Daarnaast heeft de VMM een rapport opgesteld naar aanleiding van de wateroverlast van juli 2005. Ook hierin staat een opsomming van de acties op korte termijn. Dit overstromingsrapport werd naar alle gemeenten verstuurd. Het is duidelijk dat de verschillende waterbeheerders effectief op het terrein werken aan de verbetering van de afvoersituatie elk binnen hun bevoegdheid.

Voor wat het bevaarbare gedeelte van de IJzer betreft, zijn er 2 maatregelen voorzien:

- o Om de afwatering van het "Nieuw Bedelf" en de "Kreek van Nieuwendamme" te verbeteren worden te Nieuwpoort aan de zogenaamde "Ganzenpoot", de gravitaire uitwateringssluizen aangevuld met noodpompgemalen, die nu in uitvoering zijn.

Deze kunstmatige waterlopen ontwateren respectievelijk het gebied tussen de kustlijn en het kanaal Plassendale- Nieuwpoort enerzijds en het gebied tussen hetzelfde kanaal en de IJzer anderzijds.

- o Ook te Veurne zal dit jaar nog de bouw van het pompemaal worden aangevat tussen het kanaal Veurne-Duinkerke en de Lovaart.

Dit moet de waterwegbeheerder toelaten, bij hoge debieten op de IJzer, onafgebroken een deel van het debiet af te voeren via het Lokanaal en het kanaal Veurne-Nieuwpoort naar Nieuwpoort.

7. Bij crisissituaties inzake wateroverlast is de gouverneur van de provincie het aanspreekpunt.

Voor wat betreft de opmaak van het bekkenbeheerplan is de bekkencoördinator van het IJzerbekken aanspreekpunt. Voor het oplossen van lokale knelpunten zijn de respectievelijke beheerders aanspreekpunt.

De territoriale afdeling van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV – De afdeling Bovenschelde, Nederkouter 28 te Gent is bevoegd voor het beheer van de uitwateringssluizen te Nieuwpoort.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 409
van 18 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken

De Vlaamse overheid voorziet in een subsidieregeling voor het plaatsen van fotovoltaïsche panelen.

Het nieuwe subsidiesysteem van de Vlaamse overheid dat vanaf 2006 in werking is getreden legt de nadruk op productiesteun in de vorm van een vaste vergoeding per hoeveelheid geproduceerde elektriciteit.

Flankerend wordt in 2006 en 2007 nog een aanvullende investeringssubsidie van 10 % voorzien voor investeringen door particulieren, vzw's, scholen en overheden in een PV-installatie.

Onlangs verschenen er in de media berichten waarin beweerd werd dat deze bijkomende toelage het slachtoffer zou kunnen worden van zijn succes. De subsidiepot zou bijna leeg zijn.

1. Hoeveel middelen werden er vanaf 2000 jaarlijks voorzien voor de subsidieregeling?
2. Hoeveel van die middelen werden er effectief jaarlijks aangewend?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers dat jaarlijks werd ingediend en van het aantal dat werd goedgekeurd?
4. Welk bedrag werd er voorzien voor 2006 en 2007 voor de aanvullende investeringssubsidie van 10 %?
5. Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers dat in 2006 en 2007 werd ingediend, en van het aantal dat werd goedgekeurd? Welke totalen aan uitgekeerde subsidies levert dit voor 2006 en 2007 op?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 409 van 18 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Dit subsidieprogramma werd in 1998 opgestart als demonstratiesteunprogramma en evolueerde in 2003 naar een investeringssteunprogramma voor particuliere investeringen in fotovoltaïsche zonne-energie. Tot dan werd jaarlijks een honderdtal aanvragen betoelaagd. Het beschikbare budget van het jaar 2003 werd toegekend aan de subsidieaanvragen die werden ingediend tot en met 6 februari 2003. De aanvragen die na deze datum werden ingediend werden op de wachtlijst geplaatst. Tussen 6 februari 2003 en 6 februari 2004 werden 240 aanvraagdossiers ingediend. Met het beschikbare budget konden slechts de subsidieaanvragen tot en met 16 december 2003 in aanmerking worden genomen. De aanvraagdossiers die werden ingediend na 16 december 2003 werden op een wachtlijst geplaatst. Voor deze dossiers werd de directe steun verlaagd van 66,6 naar 50%. In 2004 werd een extra stimulan voorzien vanwege het toenmalige Gedis. Vanaf 1 januari 2006 wordt per met PV opgewekte MWh een groenestroomcertificaat uitgereikt en dat gedurende 20 jaar aan een minimumwaarde van 450€. Het subsidieprogramma is dan ook bedoeld als overgangsmaatregel.

PV	MIDDELEN		AANVRAGEN	
	VOORZIEN	BESTEED	GOEDGEKEURD	AFGEWEZEN OF INGETROKKEN
2000	501	501	66	0
2001	496	492	92	16
2002	994	992	123	6
2003	992	989	117	20
2004	2304	2297	266	42
2005	1559	1556	173	16
2006	730	730	392	14
2007	2750	2750 (raming)	1600 (raming)	30 (raming)

Voor 2006 en 2007 wordt geschat dat in totaal ongeveer 2000 aanvragen kunnen behandeld worden. De aanvragen worden momenteel geregistreerd en beoordeeld. Intussen werden voor 2006 en 2007 al ongeveer 1.400 aanvragen goedgekeurd. Midden van dit jaar zal gekend zijn hoeveel aanvraagdossiers werden ingediend. Gelet op de behandelingstermijn van de aanvraagdossiers en de leverings- en plaatsingstermijn binnen de PV-markt is het noodzakelijk om midden dit jaar het programma stop te zetten en zo de verplichte realisatie van de projecten voor 1 januari 2008 mogelijk te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 411
van 18 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Stiltegebied Bornem - Stand van zaken

In 2002 werd door het PIH (Provinciaal Instituut voor Hygiëne) in samenspraak met de dienst Leefmilieu van de gemeente Bornem een onderzoek ingesteld naar de oprichting van een stiltegebied op het grondgebied van die gemeente. Thans dringt Bornem aan op het opstarten van een werkgroep.

In dat opzicht wordt de opmaak van een samenwerkingsprotocol tussen gemeente, provincie en de Vlaamse overheid voorgesteld.

Kan de minister een stand van zaken geven met betrekking tot de oprichting van het stiltegebied in Bornem?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 411 van 18 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In januari 2007 werd door mijn administratie de brochure 'Stiltegebieden in Vlaanderen - Leidraad bij het creëren van een landelijk stiltegebied' verspreid naar de Vlaamse gemeente- en provinciebesturen. In deze leidraad wordt het kwaliteitslabel Stiltegebied, een nieuwe manier van samenwerking tussen de verschillende bestuursniveaus, voorgesteld. Met dit kwaliteitslabel willen we alle bestuursniveaus engageren om stilte in hun beleid mee op te nemen. Hierbij zijn gemeente- en provinciebestuur de belangrijkste trekker, het gewest vervult een ondersteunende rol. Voor de provincie Antwerpen is op dit moment het Provinciaal Instituut voor Hygiëne trekker voor projecten rond stiltegebieden.

Binnenkort zal dan ook een overleg worden georganiseerd tussen de gemeente, provincie en mijn administratie om dit alles verder te concretiseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 413
van 18 april 2007
van **MARC CORDEEL**

PCB-concentraties in vis - Oorzaken en maatregelen

In Vlaanderen gold tot 1 januari 2006 een algemeen meeneemverbod voor paling en een meeneemverbod voor alle vis op de vijf zwaarst vervuilde wateren. Dit verbod kwam er in 2002 wegens de zeer hoge vervuilingsgraad aangetroffen in vis en de risico's voor de volksgezondheid die hieraan verbonden zijn. Het meeneemverbod werd niet verlengd en in de brochure "Belangrijke informatie voor elke visser! Vervuiling in paling" motiveert de minister zijn beslissing. Hij geeft ook de waarschuwing mee "dat de vervuiling nog steeds zorgwekkend is".

Een paar cijfers illustreren dat: de concentraties in paling over 260 meetplaatsen variëren tussen 7 en 6.733 ng/g lichaamsgewicht. Het gemiddelde bedraagt 483 ng/g lichaamsgewicht. De consumptienorm werd vastgesteld op 75 ng /g lichaamsgewicht.

PCB-concentraties (polychloor bifenyyl) in Vlaanderen blijven hoog ten opzichte van de buurlanden en op de overgrote meerderheid van de plaatsen (ver) boven de consumptienorm.

Is er onderzocht wat hiervan de oorzaak is of kan zijn?

Wat moet er volgens de minister gebeuren om de vervuiling terug te dringen?

KRIS PEETERS

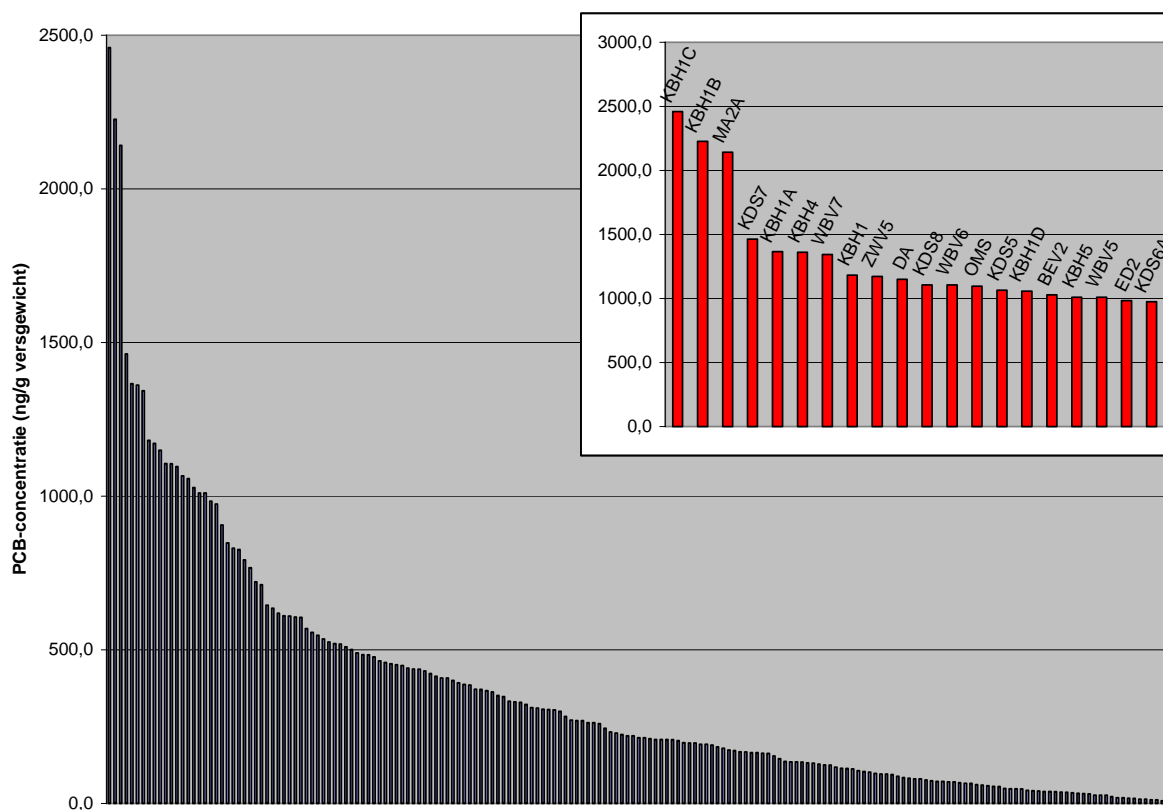
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 413 van 18 april 2007

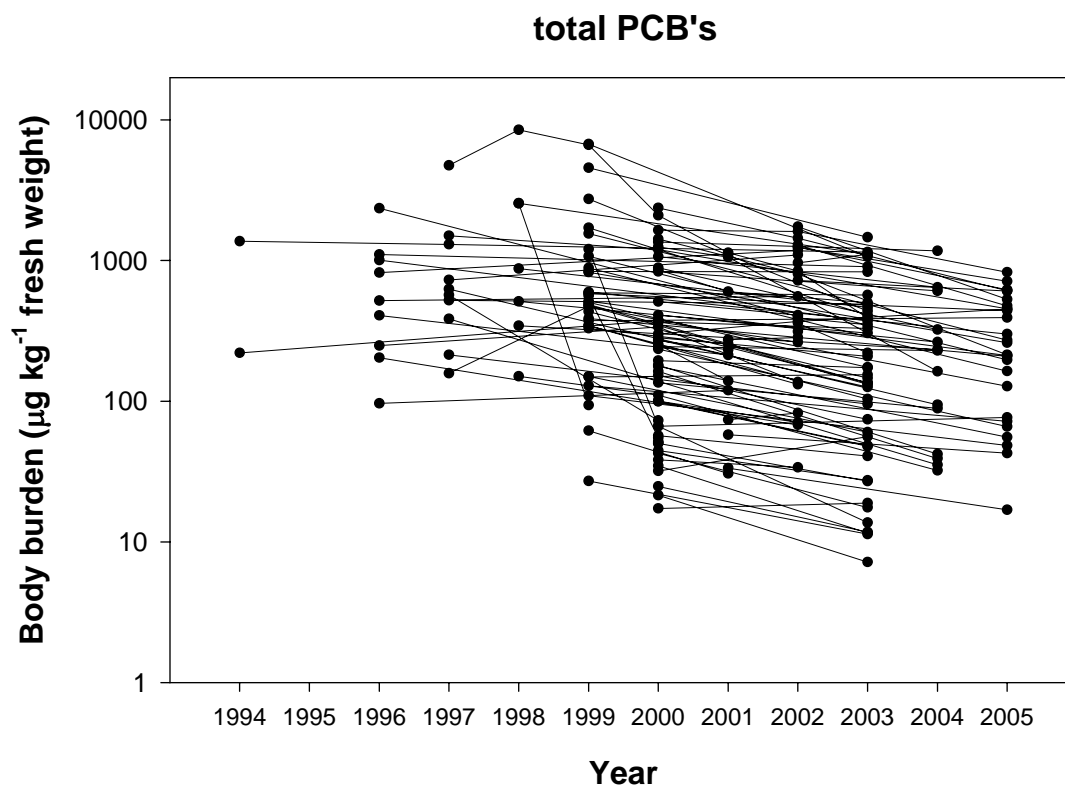
van **MARC CORDEEL**

Het is inderdaad zo dat de hoeveelheden aan PCB in vis op veel plaatsen in Vlaanderen nog steeds veel te hoog liggen. Uit de meest recente waarnemingen van het INBO palingmeetnet blijkt dat op 77 % van de meetplaatsen de PCB norm overschreden wordt. Op 34 % van de meetplaatsen ligt de gemeten gemiddelde concentratie boven de 375 ng/g lichaamsgewicht (dus meer dan 5 x de norm), op 14 % van de meetplaatsen liggen de waarden zelfs hoger dan 10 x de norm (hoger dan 750 ng/g lichaamsgewicht). De volgende figuur geeft een beeld van de gemiddelde PCB-belasting in paling op 189 meetplaatsen (metingen genomen tussen januari 2002 en januari 2006).

Figuur 1: Som van de 7 merker-PCB's: gemiddelde concentraties (ng/g versgewicht) in spierweefsel van paling uit Vlaamse oppervlaktewaters (189 sites, 2002-2005); de meetplaatsen waar de hoogste concentraties aangetroffen worden zijn : Kanaal Bocholt-Herentals te Mol (Electrabel)(KBH1C), Kanaal Bocholt-Herentals te Mol (KBH1B), Maas te Maasmechelen te kilometerpaal 27 (MA2A), Kanaal Dessel-Schoten te St-Job-in't-Goer (KDS7), Kanaal Bocholt-Herentals te Olen, grens Olen-Geel (KBH1A), Kanaal Bocholt-Herentals te (KBH4), Willebroekse Vaart te Klein Willebroek, sluis naar Rupel (WBV7), Kanaal Bocholt-Herentals te (KBH1), Zuidwillemsvaart te (ZWV5), de Darse te Vilvoorde (DA), Kanaal Dessel-Schoten te Schoten, Berkenrode (KDS8), Willebroekse Vaart te Vilvoorde, Verbrande Brug (WBV6), Oude Maas te Stokkem (OMS), Kanaal Dessel-Schoten te Rijkevorsel (KM 40)(KDS5), Kanaal Bocholt-Herentals te Mol, natuureservaat De Maat (KBH1D), de Dokken te Beveren ter hoogte van de Kallosluis (BEV2), Kanaal Bocholt-Herentals te Bocholt (KBH5), Willebroekse Vaart te Vilvoorde, Budabrug (WBV5), Ede te Maldegem (ED2), Kanaal Dessel-Schoten te Brecht, Merel (KDS6A).

Indien we de meetreeks vergelijken met gegevens van eerdere metingen (in 1994-2001) kunnen we wel vaststellen dat er beterschap is. Er is een geleidelijke daling van de PCB-concentraties merkbaar, dewelke in de volgende figuur aangegeven wordt.

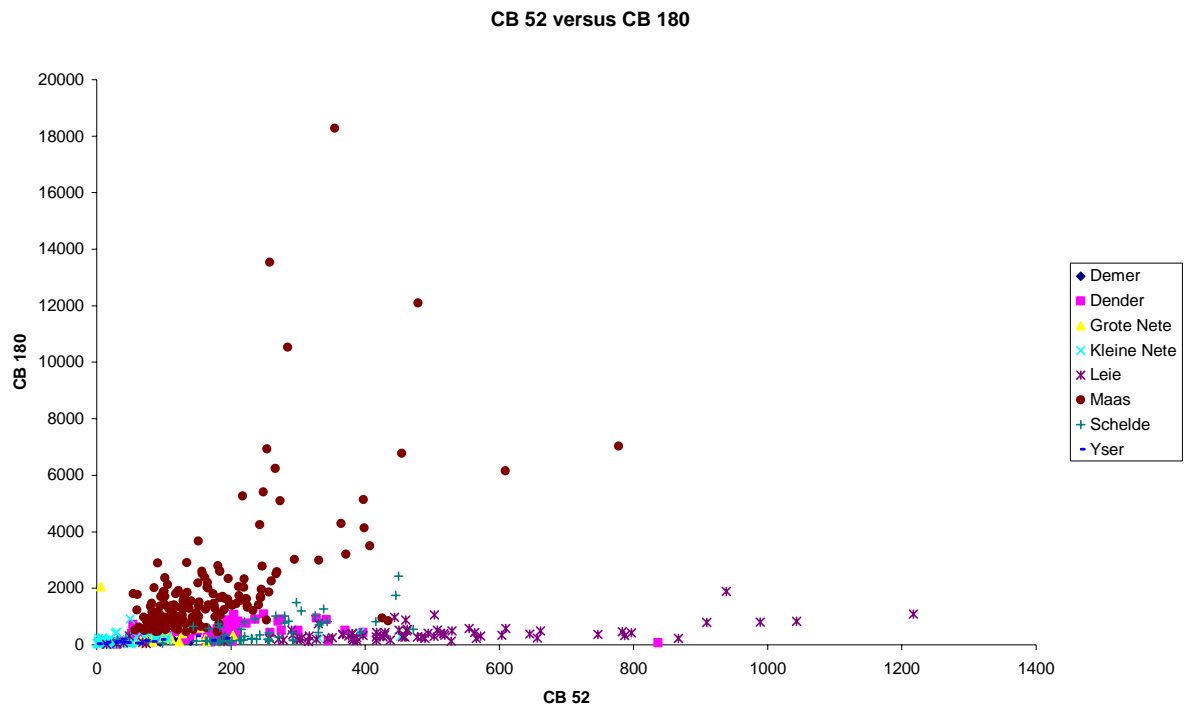

Figuur 2 : Evolutie van de PCB gehalten op meetplaatsen die minstens tweemaal bemonsterd werden in de periode 1994-2005.

Hieruit blijkt dat de PCB gehalten in paling in Vlaanderen een duidelijk dalende trend vertonen.

Uit de dataset van het INBO palingpolluentenmeetnet blijkt dat de profielen van de PCB vervuiling sterk kunnen verschillen tussen verschillende rivieren of bekkens. Hieruit kan mogelijk afgeleid worden van welk type PCB mengsel de vervuiling afkomstig is, en dat geeft dan weer een indicatie voor de bron van de vervuiling.

Het profiel van de PCB vervuiling wordt bestudeerd als de verhouding van de verschillende gemeten congenen. Op sommige rivieren (bv de Leie) vindt men relatief meer laaggechloroerde congenen, terwijl op andere rivieren (bv de Maas) relatief meer hooggechloroerde congenen voorkomen. Bij wijze van voorbeeld wordt in Figuur 3 de concentraties aan PCB 52 uitgezet t.o.v. van PCB 180 voor enkele grote rivieren.

Figuur 3 Verhouding van PCB 52 ten opzichte van PCB 180 in 8 grote Vlaamse rivieren.

Uit gepubliceerd onderzoek naar de PCB-profielen van de hoge contaminatie van vissen uit de Maas (Goemans en Belpaire, 2005) werd geconcludeerd dat de spatiële en temporele verschuiving van de verhouding tussen CB 118 en de som van de merker PCB's te wijten kan zijn aan het gebruik van verschillende commerciële mengsels of een indicatie kan zijn voor de tijdsduur waarover de vervuiling heeft plaatsgevonden.

Er wordt op dit ogenblik niet systematisch onderzocht welke de oorzaak van de vervuiling is. Het algemeen in het milieu brengen van PCB's dient maximaal beperkt te worden.

Referenties

- Maes, J., Goemans, G. & Belpaire, C. (submitted). Spatial and annual variation of polychlorinated biphenyls, organochlorine pesticides and heavy metals in European yellow eel (*Anguilla anguilla* L.) (Flanders, Belgium). Environmental pollution.
- Goemans, G., Belpaire, C., 2005. Congener profiles in European eel (*Anguilla anguilla* L.) as a method of tracing the origin of PCB contamination. *Organohalogen Compounds* 67 : 1304-1307.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 414
van 18 april 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Luchtverontreiniging Genk-Zuid - Maatregelen

De problematiek van de luchtverontreiniging op en rond het industriegebied Genk-Zuid beroert al enige tijd de publieke opinie in heel wat buurgemeenten. Ook het plaatsen van bijkomende (tijdelijke) meetposten heeft de ongerustheid bij de buurtbewoners niet weggenomen.

Blijkbaar zouden er in het kader van deze problematiek een reeks van vijfendertig maatregelen afgesproken zijn tussen de Vlaamse Milieu-inspectie en het bedrijf Ugine-ALZ, één van de grootste bedrijven uit dit industriegebied.

1. Welke afspraken zijn er gemaakt tussen de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij), de diensten van de Milieu-inspectie en ALZ?
2. Welke van deze maatregelen zijn reeds gerealiseerd?
3. Wat zijn de resultaten die men tot nu toe van deze maatregelen heeft kunnen vaststellen?
4. Wat is de timing voor de doorvoering van de overige maatregelen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 414 van 18 april 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. Naar aanleiding van een plaatsbezoek aan het bedrijf Ugine & ALZ begin 2006 vroeg de afdeling Milieu-inspectie aan het bedrijf om haar een actieplan te bezorgen om met de beste beschikbare technieken (BBT) de geleide en de diffuse emissies te voorkomen of tot een aanvaardbaar niveau te beperken.
Emissiemetingen op de geleide emissiepunten van het bedrijf toonden aan dat de geleide emissies onder controle zijn. Een modelleringsstudie, uitgevoerd door een erkend MER-deskundige lucht in opdracht van Ugine & ALZ, wees uit dat vooral diffuse emissies bijdragen tot de gemeten concentraties van nikkel in de omgevingslucht ter hoogte van meetpost 00GK02. In het voorgestelde actieplan werden de potentiële en significante diffuse stofbronnen in kaart gebracht en werden de mogelijke saneringsmaatregelen bepaald.
2. In de loop van 2006 nam Ugine & ALZ verschillende maatregelen om de diffuse emissies te beperken. De belangrijkste maatregel was de realisatie van de halve overkapping van de slakkenbox, uitgevoerd in augustus 2006. Andere maatregelen die genomen werden hebben betrekking op:
 - o aanpassingen aan bestaande gebouwen zodat stofverspreiding vanuit deze gebouwen naar de omgeving vermeden wordt;
 - o het voorkomen van opwaaierend stof door intern werfverkeer;
 - o verplaatsing van bepaalde activiteiten binnen het bedrijfsterrein zodat deze minder aanleiding geven tot stofverspreiding;
 - o aandachtspunten bij de verwijdering van het in het bedrijf gecollecteerde stof;
 - o stofbeperkende maatregelen bij het laden van vrachtwagens met vuurvast materiaal en slakken;
 - o stofafzuiging en –opvang bij stofontwikkeling in de productiegebouwen;
 - o bevochtiging van materialen die aanleiding kunnen geven tot stofverspreiding;
 - o sensibilisering van het management en regelmatig overleg met onderaannemers.
3. Gezien de korte tijdspanne, kan hierover nog geen uitspraak gedaan worden.
4. In 2007 worden twee belangrijke aanvullende saneringsmaatregelen voorzien. Volgens de planning zal het bedrijf tijdens het zomerverlof van 2007 het bestaande, halfopen gebouw voor de brandsnijmachine vervangen door een volledig gesloten gebouw dat voorzien is van afzuiging en poorten. Verder zal het bedrijf in de zomer van 2007 de werken starten om de zijwanden die geplaatst zijn bij de halve overkapping van de slakkenbox, verder te verlengen langsheen de volledige kade van de slakkenbox. Op deze wijze wordt naast de halve overkapping een windscherm van 6 meter hoogte geplaatst langs beide zijden van de slakkenbox. De volledige overkapping van de slakkenbox wordt niet meer voorzien in 2007.
De uitvoering van de te nemen maatregelen en de timing ervan worden opgevolgd door de afdeling Milieu-inspectie.

VLAAMS PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 417
van 18 april 2007
van JAN PEUMANS

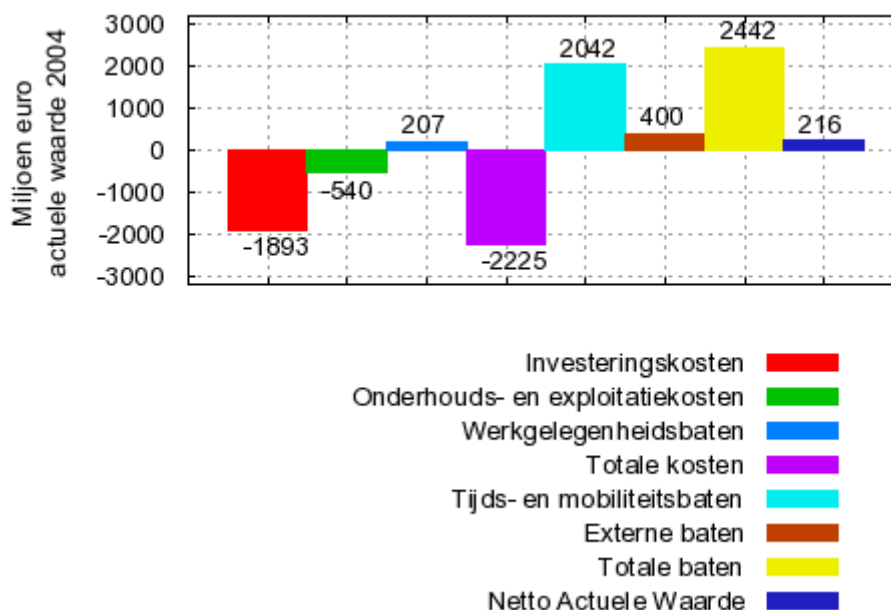
Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse

Naar aanleiding van het testen van de maatschappelijke rentabiliteit van de weg- en openbaar vervoersprojecten van het Masterplan Antwerpen, werd in 2004 de definitieve versie van de maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) voor deze projecten opgesteld. Ik verwijs hiervoor naar het document: MKBA-rapport Masterplan Antwerpen, november 2004.

Bij de uiteindelijke afweging van de kosten en baten, besluit het rapport dat aanzienlijke reistijdwinsten voor zowel vracht- als personenverkeer, de mobiliteitsbaten door de verbetering en uitbreiding van het openbaarvervoersnet en de verwachte positieve effecten op de verkeersveiligheid tot de belangrijkste baten behoren van het Masterplan.

Daartegenover staat echter wel de tijdelijke aantasting van enkele natuurlijk waardevolle gebieden en een verandering in de ruimtelijke spreiding van de geluidsoverlast. De maatschappelijke kosten hiervan worden geïnternaliseerd in de projectkosten door de uitvoering van milderende maatregelen bij de aanleg van de infrastructuur. Ook wordt visuele hinder veroorzaakt door de aanleg van de Oosterweelverbinding.

De uiteindelijke kosten en baten zien er als volgt uit:

(Bron: Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel, MKBA (2004) p. 60)

Belangrijk bij deze figuur is de Netto Actuele Waarde, geschat op 216 miljoen euro. Wat echter zeer opmerkelijk is, zijn de totale kosten voor het gehele Masterplan Antwerpen, geschat op 2.225 miljoen euro.

In 2004 werden deze cijfers als recent beschouwd, maar intussen lezen we in het verslag van het Rekenhof aan de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, goedgekeurd in de Nederlandse kamer op 12 maart 2007, dat de totaalkosten van het Masterplan Antwerpen op 3.837,89 miljoen euro worden geschat, wat 1.612 miljoen euro meer is dan wat men in 2004 voor ogen hield.

De vraag is echter wat zou gebeuren indien deze MKBA vandaag een update kent, waar de huidige kosten een stijging kennen tot 3.837,89 miljoen euro. Dat de baten intussen ook een toename kennen, is vrijwel zeker. Maar de toename bij de baten is wellicht nooit groot genoeg om de toename van de kosten te dekken, en ook de netto actuele waarde van 216 miljoen euro uit 2004 is dan ontoereikend.

Gegeven deze actuele feiten, had ik van de ministers graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Denkt de minister niet dat het tijd wordt om een actuele schatting te laten maken van de huidige kosten en baten?
2. Eén van de hoofdlijnen voor het opstellen van deze MKBA is dat ze de projecten moet testen op hun rendabiliteit, en het geheel moet testen op de maatschappelijke rendabiliteit.

Hoe staat de minister tegenover de financiering van niet-rendabele projecten?

3. Indien blijkt dat hier een negatieve rendabiliteit aanwezig is, dan is het volgens de voorwaarden van de MKBA een teken van inefficiënt overheidsbeleid.

Hoe staat de minister tegenover deze signalen van inefficiënt overheidsbeleid?

4. Indien hier effectief, na de update, sprake is van een negatieve netto actuele waarde, dan ontstaat ook het probleem dat de Europese Investeringsbank, die pas tot financiering overgaat nadat is aangetoond dat de projecten maatschappelijke rendabiliteit kennen, haar toegekende lening ter waarde van 700 miljoen euro kan intrekken.

Heeft de regering deze mogelijkheid in overweging genomen, en hoe zal het wegvallen van dit bedrag dan worden opgevangen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 97) Peeters (nr. 417) en Van Brempt (nr. 124).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 417 van 18 april 2007

van **JAN PEUMANS**

1-3. Bij een kosten-batenanalyse worden alle verwachte baten en kosten van de diverse beleidsopties zoveel mogelijk in geld uitgedrukt en vergeleken. Een kosten-batenanalyse dwingt tot een systematische inventarisatie van alle kosten en baten en tot een denkproces om deze kosten en baten te monetariseren. Op deze wijze kunnen de alternatieven met elkaar vergeleken worden (de kosten en baten in financiële zin). De kosten-batenanalyse kan een beperkte invalshoek hebben en bijvoorbeeld de kosten en baten van verschillende uitvoeringsorganisaties met elkaar vergelijken (bedrijfseconomische kosten-batenanalyse). Een kosten-batenanalyse kan ook een ruimere, maatschappelijke optiek hebben en alle baten en kosten van de diverse beleidsinstrumenten – waaronder de maatschappelijke - met elkaar vergelijken (maatschappelijke kosten-batenanalyse).

Het is logisch dat verschillende alternatieven naast elkaar worden gelegd in een MKBA, om de eenvoudige redenen, dat de resultaten ervan niet onomstotelijk vast kunnen bepaald worden, maar afhangen van een groot aantal determinanten, die zelf onzeker zijn en waarvan de onzekerheid over de jaren heen op een verschillende wijze kan evolueren. Hetzelfde geldt voor het maatschappelijke gewicht dat men hecht aan de factoren: die kunnen in de tijd toe- of afnemen. Onzekerheid wordt uitgedrukt in de verdisconteringsfactor. Maar het is in MKBA - in tegenstelling tot de klassieke KBA's – volstrekt onzeker dat de verdisconteringsfactor wel gelijk is, aan de kosten- en aan de opbrengstenzijde. Gezien de lange termijn, waarover overheids-projecten meestal worden afgeschreven, is dit een significant gegeven, dat meer nog dan de verhoging van de prijs, bepalend is voor de uitslag.

Als er meerdere alternatieven mogelijk zijn, die met elkaar vergelijkbaar zijn, zowel in kosten als in opbrengsten, mag men ervan uitgaan, dat deze onzekerheden op dezelfde wijze wegen in de diverse alternatieven. Het belang van MKBA's ligt niet dan zozeer in het bepalen of de uitslag marginaal positief of marginaal negatief is, maar wel welk alternatief de hoogste en dus beste MKB-verhouding heeft.

Als er bovendien meerdere moeilijk te monetariseren kosten en baten zijn (hoe moet de baat van de architectonische kwaliteit van een ontwerp b.v. monetair worden uitgedrukt), dan zal een bijkomende multicriteriamethode moeten gebruikt worden, om systematische wijze de alternatieven op overzichtelijke wijze met elkaar te vergelijken.

In het geval van het Masterplan Antwerpen zijn er vooreerst niet echt veel alternatieven, tenzij men de toekomstige bereikbaarheid van Antwerpen wil hypothekeken, een alternatief wat niemand wenst.

Naast het gegeven, dat vele baten niet echt te monetariseren zijn, impliceert dit niet dat de verhoging van de kostenraming eenvoudig kan worden verrekend in het resultaat van de vroegere MKBA. Een op deze wijze bekomen ogenschijnlijke negatieve uitkomst van een MKBA kan dan ook niet gehanteerd worden als argument om het plan niet uit te voeren.

De verhoogde kostprijs kan in belangrijke mate verklaard worden door het uitbreiden en het aanpassen van het oorspronkelijke plan. Dit leidt niet alleen tot een kostenverhoging maar ook tot hogere maatschappelijke baten.

Het oplopen van de kosten is uiteraard een bijkomend argument voor een goed risicobeheersing-systeem.

In verband met de maatschappelijke baten van het Masterplan kan erop gewezen worden dat, in vergelijking tot de periode waarin de eerste analyse werd gemaakt, intussen bijkomende inzichten zijn verworven in de externe effecten die door de diverse modi worden gegenereerd en, als logisch gevolg daarvan, de effecten van modale verschuivingen. Bovendien heeft voortschrijdend wetenschappelijk inzicht er pas de jongste jaren toe geleid dat bijvoorbeeld aan fenomenen als het broeikas effect in dat kader significant belang wordt gehecht.

Het opnemen van duurzame transportmodi zoals binnenvaart en openbaar vervoer in het Masterplan, laat precies op dat vlak belangrijke baten verwachten.

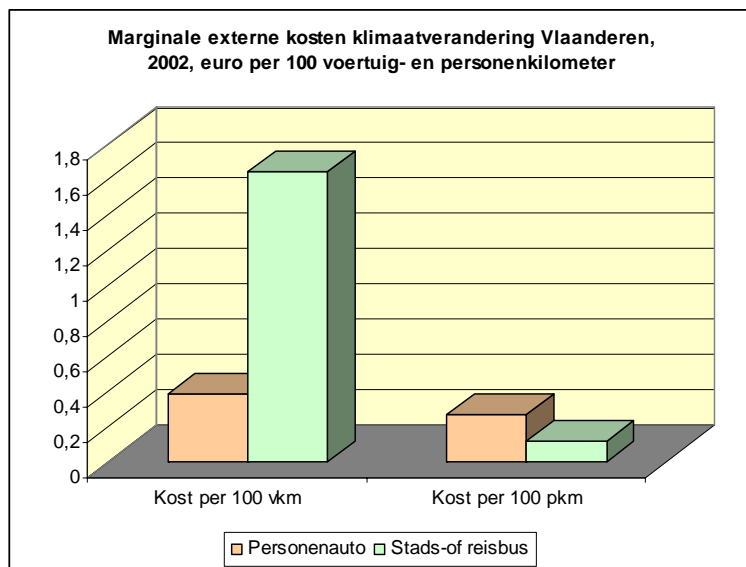
Voor het openbaar vervoer kan erop worden gewezen dat zowel inzake luchtverontreiniging, klimaatimpact, congestiekost als verkeersveiligheid belangrijke baten worden veroorzaakt. Rekening houdend met de verschillen inzake gemiddelde bezettingsgraad en uitgedrukt in kosten per personenkilometer, komt men op basis van een Vlaamse studie door Transport & Mobility Leuven (gepubliceerd in 2004) voor het openbaar busvervoer tot volgend beeld.

Marginale externe kosten voor klimaatverandering in Vlaanderen, 2002, euro per 100 voertuig- en personenkilometer

	Bezettingsgraad	Kost per 100 vkm	Kost per 100 pkm
Personenauto	1,4	0,38	0,27
Stads-of reisbus	14	1,64	0,12
Modal shift effect			0,15
Modal shift effect %			56,84

Bron: Transport & Mobility en eigen berekening

Omgezet in grafiek geven deze berekeningen het volgende beeld:

Bron: Transport & Mobility en eigen berekening

Elke autoverplaatsing in Vlaanderen die vervangen wordt door een even lange busverplaatsing betekent dus meer dan een halvering van de externe klimaatveranderingskost van die verplaatsing.

Een correctie moet weliswaar hierop worden toegepast indien voor dezelfde verplaatsing de bus een langere reisweg zou volgen dan de auto⁴. Op een aantal belangrijke verbindende lijnen

⁴ In de literatuur wordt voor het volledige traject tussen begin- en eindhalte van een openbaar vervoerverbinding een omwegfactor tot ca. 1,3 aanvaardbaar geacht.

waarvoor doorstromingsmaatregelen zijn genomen – bijvoorbeeld met tram/busbanen in tegenrichting – kan de omwegfactor voor het openbaar vervoer echter ook kleiner zijn dan 1.

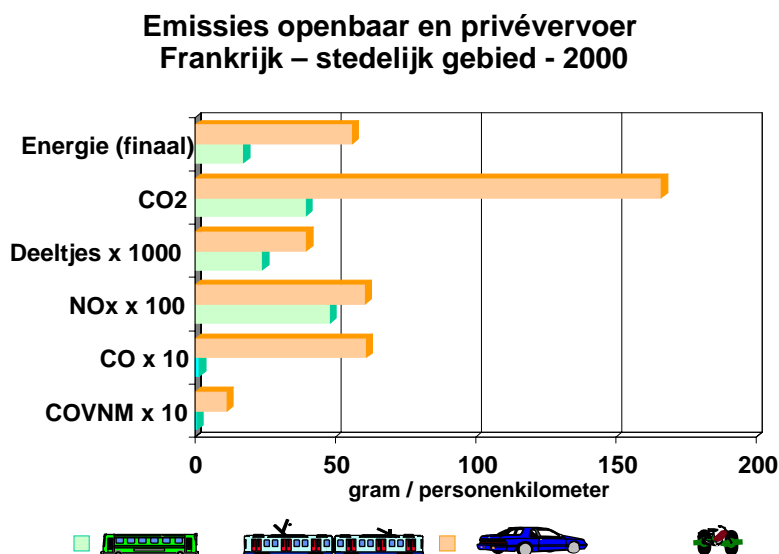
Het klimaatvoordeel van het busvervoer geldt overigens tegenover zowel diesel-, benzine- als LPG-auto's.

Afhankelijk van de manier waarop elektriciteit wordt geproduceerd, kan openbaar vervoer op basis van elektrische tractie een nog veel groter reductiepotentieel bieden. Het vervangen van een autoverplaatsing door een tram- of treinverplaatsing heeft door de aard van de gebruikte tractie en de aard van de elektriciteitsproductie in Vlaanderen uiteraard een nog hoger CO₂-reductiepotentieel.

Als voorbeeld kan in dit verband verwezen worden naar de positieve impact van de verlenging van de tramlijn Antwerpen – Linkeroever – Merksem tot Melsele: gegevens van de gemeente Zwijndrecht geven aan dat op de doortocht door Zwijndrecht na de tramverlenging 15 % minder auto's zijn geteld. De Antwerpse verkeerspolitie meldde dalingen in het aantal personenwagens dat de Kennedytunnel of de Waaslandtunnel gebruikt.

Zoals bekend, zet het Masterplan Antwerpen inzake openbaar vervoer precies sterk in op tramverlengingen, met bijgevolg heel sterk gunstig effect inzake klimaatkost.

Uitgedrukt in hoeveelheid CO₂-emissie per personenkilometer vormt openbaar bus- en tramvervoer vervoer met name in stedelijk gebied een alternatief dat ten opzichte van de privé-auto vier maal properder is⁵:

Ook op de belangrijkste luchtpolluenten scoort, zoals bovenstaande grafiek aangeeft, het stedelijke tram- en busvervoer significant beter.

Dergelijke recente en nieuwe inzichten in de externe effecten van modale verschuiving laten toe te besluiten dat bij herberekening de externe baten van het Masterplan hoger zullen liggen dan in de oorspronkelijke berekening. Daarbij komt alvast dat wat de openbaar vervoerprojecten betreft, in

⁵ Agence de l'Environnement et de la Maitrise de l'Énergie, dossier Transports, énergie, environnement : le défi, Parijs, www.ademe.fr/auto-diag/transports/rubrique/Dossiers/defi.htm

tegenstelling tot wat voor sommige andere plan-onderdelen het geval is, de geraamde kost niet mee is verhoogd.

De stresstesten, die in dit verband zijn doorgevoerd, laten verder toe, om zelfs met de verhoogde kost, te veronderstellen dat er een positieve maatschappelijke kosten/batenverhouding zal zijn. Maar een permanente monitoring – zoals door BAM trouwens zelf vastgesteld – blijft meer dan noodzakelijk.

Er kan overigens worden gesteld, dat de maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA), waarnaar de Heer Vlaams Volksvertegenwoordiger verwijst, voorop liep op de studieopdracht, die door het beleidsdomein MOW werd gegeven voor de opstelling van een standaardmethodiek voor de opstelling van een MKBA.

Van zodra deze standaardmethodiek is goedgekeurd, kunnen vroegere MKBA's hieraan worden getoetst.

4. BAM staat in nauw contact met de Europese Investeringsbank (EIB) om regelmatig het project verder toe te lichten. Die samenwerking verloopt heel constructief. Er zijn dan ook geen signalen dat de EIB haar engagementen t.o.v. BAM zal herzien.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 418

van 20 april 2007

van **MARNIC DE MEULEMEESTER***Scheepvaartbegeleiding - Personeelsbezetting*

Er bereiken mij verontrustende berichten over de personeelsbezetting bij de scheepvaartbegeleidingsdiensten in Zeebrugge en Zandvliet en het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum (MRCC) in Oostende. De recente herdenking van de ramp met de Herald of Free Enterprise, nu twintig jaar geleden, herinnerde ons nochtans nogmaals aan het belang van uitgebreide veiligheidsmaatregelen voor de scheepvaart.

Dat de scheepvaartbegeleidingsdiensten een uitermate belangrijke rol spelen bij het in goede banen leiden van het steeds drukker en complexer wordende scheepvaartverkeer, hoeft geen betoog. Als er dan toch iets misloopt, is een snelle en efficiënte reactie van de hulpdiensten cruciaal, zeker als er menselijke slachtoffers dreigen te vallen. De overheid draagt hierin dus de zware verantwoordelijkheid om in de nodige infrastructuur en personeelsomkadering te voorzien om de veiligheid te garanderen.

Momenteel wordt een wervingsexamen afgerond voor de invulling van 21 vacatures. Deze volstaan echter nauwelijks voor zelfs maar het invullen van de basisbezetting. De huidige personeelsformatie steunt op een plan dat dateert van 1990, ondertussen zijn het scheepvaartverkeer en het volume van de vrachtschepen sterk toegenomen. Bovendien zullen ook de geplande windmolenparken voor de Belgische kust en de extra LNG-terminal in de voorhaven van Zeebrugge de situatie merkkelijk complexer maken.

Ook de aanwervingsprocedure zelf vertoont heel wat gebreken. De procedure kan pas gestart worden zodra het personeelslid dat vervangen moet worden effectief op pensioen is of de dienst verlaten heeft. Rekening houdende met de duur van de procedure zelf en het feit dat daarna nog een opleiding van zes maanden gevolgd moet worden, betekent dit een aanzienlijke vertraging met onderbezetting van de dienst tot gevolg.

Ook de rekrutering verloopt blijkbaar niet optimaal. Voor het wervingsexamen dat momenteel loopt, hebben zich slechts 200 van de 500 geïnteresseerden effectief gemeld voor het schriftelijk examen, waarvoor dan weer slechts 27 kandidaten slaagden. Een oplossing voor de lange wachttijd zou het aanleggen van een wervingsreserve kunnen zijn, met een dergelijk kleine reserve kan men zich echter de vraag stellen of er na de opleiding van zes maanden zelfs al maar genoeg kandidaten zullen overblijven voor de huidige 21 vacatures.

Tot slot, maar daarom niet minder belangrijk, is er de problematiek van het MRCC in Oostende. Het MRCC is hét centrale meldpunt voor gebeurtenissen op zee en staat in voor de coördinatie van de SAR-acties (Search And Rescue). Op 12 juli 2006 werd een nieuw centrum in gebruik genomen met de meest moderne apparatuur en infrastructuur. Blijkbaar rijzen er heel wat technische problemen, maar in dit kader wil ik vooral de ook hier bijzonder verontrustende signalen over de personeelsbezetting aankaarten. Er is een structureel tekort van acht personeelsleden waardoor het

logboekstelsel Vision niet bemand wordt. Nochtans is dit stelsel cruciaal bij de communicatie met overheid en andere hulpdiensten tijdens een SAR-actie bij zware scheepsongevallen.

Naar aanleiding van deze zeer verontrustende berichten over de veiligheid van de scheepvaart in onze havens en voor de Belgische kust, had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. Welke maatregelen plant de minister om te verzekeren dat de basisbezetting van de scheepvaartbegeleidingsdiensten en het MRCC te allen tijde gegarandeerd wordt?

Is het aanleggen van een wervingsreserve in dit kader een haalbare oplossing?

2. Wat is de stand van zaken van het overleg over bijkomende personeelondersteuning om in te spelen op het drukker en complexer (windmolenparken, LNG-terminal, ...) wordende scheepvaartverkeer?
3. Welke conclusies trekt de minister voor de toekomst uit de rekruteringsproblemen die zich blijkbaar voordoen bij de huidige wervingsprocedure?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 69) en Peeters (nr. 418).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 418 van 20 april 2007

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

1. Tot nu toe is de operationele basisbezetting van de verkeerscentrales en van het MRCC steeds gegarandeerd.

De 21 vacatures waarvan sprake is in de begeleidende nota bij deze vraag, betreffen drie bijkomende volcontinu werkplekken die worden gecreëerd in de verkeerscentrales van Zeebrugge en Zandvliet; om de continudienst te kunnen realiseren, worden per werkplek zeven personeelsleden voorzien.

Om tekorten op te vangen, werd al beslist om 24 in plaats van 21 nieuwe personeelsleden aan te werven. Hierdoor wordt het voorziene kader volledig ingevuld.

Wat het MRCC betreft, wordt in principe vanaf 1 januari 2008 het aspect 'port control' van de haven van Oostende overgedragen aan de haven zelf.

Daarvoor zijn door de haven van Oostende 6 personeelsleden aangeworven die nu stage lopen; in die stage is ook een nautische opleiding opgenomen.

Tegen 1 juli 2007 zullen deze een aantal taken met betrekking tot port control, autonoom kunnen uitvoeren. Op 1 januari 2008 zullen ze volledig autonoom en zonder supervisie van het personeel van het MRCC actief zijn.

Het aanleggen van een wervingsreserve zou zinvol kunnen zijn om snel en efficiënt personeelstekorten op te vangen die het resultaat zijn van een samenloop van omstandigheden, zoals wanneer verschillende personeelsleden langdurig ziek zijn.

Dit biedt echter geen realistische oplossing, omdat de personen die in de wervingsreserve zitten, eerst nog succesvol zes maanden opleiding dienen te volgen.

2. De creatie van drie bijkomende werkplekken en de hieraan gekoppelde aanwerving van 21 bijkomende personeelsleden, evenals de overdracht van port control aan de haven van Oostende, zijn bedoeld als bijkomende personeelsondersteuning.

Het is de bedoeling dat daarnaast de veiligheid in de havens van Oostende en Zeebrugge verbetert door een systeem van ketenbenadering.

De uitgebreide LNG-vaart zal worden opgevolgd vanaf de extra werkplek in de verkeerscentrale van Zeebrugge.

Een jaar nadat de 3 bijkomende werkplekken operationeel zijn geworden, zal de werkdruk worden geëvalueerd.

Door de overdracht van port control naar de haven van Oostende kunnen de personeelsleden die het MRCC bemannen, zich ook beter inwerken in de monitoring van windmolenparken en dergelijke.

Bovendien wordt het principe van 'unieke stoel' gehanteerd voor volgende functies:

- nautisch verkeersleider MRCC;
- regioverkeersleider verkeerscentrale Zeebrugge;
- regioverkeersleider verkeerscentrale Zandvliet.

Voor een 'unieke stoel' worden 8 VTE voorzien, waarbij binnen de Vlaamse overheid normaal 7 VTE worden voorzien voor één volcontinufunctie. Hierdoor is dus een bijkomende buffer ingebouwd. Dit kader is volledig ingevuld.

3. Het heeft meer dan twee maanden geduurd alvorens SELOR, ondanks herhaaldelijk aandringen, contact heeft opgenomen met het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust (MDK). Er werden afspraken gemaakt over de timing van de verschillende stappen die werden vastgelegd in een door beide partijen ondertekend Service Level Agreement. 500 kandidaten hebben gereageerd op de zeer doelgerichte aankondiging voor verkeersleider. Van de 500 ingeschreven kandidaten hebben slechts 200 deelgenomen aan het schriftelijke gedeelte, waarschijnlijk omwille van de laattijdige verwittiging. Na het mondelinge gedeelte werden 27 kandidaten geschikt bevonden voor de functie.

Wat betreft wervingsprocedures, is het noodzakelijk dat er flexibeler en sneller samengewerkt kan worden met de selector. Hiervoor moeten er op het niveau van de Vlaamse overheid afspraken worden gemaakt met SELOR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 421
van 20 april 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

Oosterstaketsel Oostende - Afbraak

Het Oosterstaketsel in Oostende verkeert reeds lange tijd in slechte staat en zou begin 2007 afgebroken worden. Door de afbraak zou de havenmonding verbreden waardoor grotere zeeschepen de Oostendse haven zouden binnenvaren.

Met de afbraak van het Oosterstaketsel verdwijnt ook een toeristische trekpleister, want het was een populaire bestemming voor wandelaars.

1. Voor wanneer is de afbraak van het Oosterstaketsel in Oostende gepland? Wat is de juiste timing?
2. Welk budget is voorzien voor de afbraak?
3. Wat zijn de verdere plannen voor het gebied van het Oosterstaketsel? Wordt aan het gebied een toeristische invulling gegeven? Zo ja, op welke manier?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 421 van 20 april 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. De aanvangsdatum voor de aanneming betreffende de afbraak van het Oostertaketsel werd gesteld op 1 mei 2007.
De uitvoeringstermijn bedraagt één jaar.
De voorbereidende werkzaamheden, zoals de bomdetectie ter plaatse van de werken, zijn reeds gestart.
2. Voor deze werken werd een bedrag vastgelegd van 6.632.553,90 euro (inclusief BTW).
3. In het totale project voor de optimalisatie van de haventoeegang en de kustverdediging zal de nieuwe oostelijke havendam toegankelijk zijn voor wandelaars en vissers.
De plannen voor de realisatie van het totale project werden de afgelopen jaren uitvoerig besproken met alle betrokken actoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 422
van 20 april 2007
van **HELGA STEVENS**

Industrieterrein Noord II Aalst - Verkeersafwikkeling

Het industrieterrein “NOORD II” – parallel lopende met de N41 in Hofstade-Aalst, is bijna volledig gesitueerd langs de Hekkestraat. Deze straat heeft een U-vorm en bestaat ook uit een gedeelte woonstraat en een gedeelte “industrieterrein”.

Het industrieterrein heeft drie toegangswegen: “de Alverenbergbaan”, “de Hekkestraat vanaf huisnr. 10” en “de Hekkestraat 85”.

Door een niet-oordeelkundige plaatsing van borden langs de N41, komt een onevenredig groot deel van het zwaar verkeer langs één toegangsweg, namelijk “Hekkestraat vanaf huisnummer 10”.

Het gevolg is een onevenredige last voor de omwonenden door overdreven lawaai, gedonder van zware camions enzovoort, wat echter eenvoudig vermeden kan worden via een betere aanduiding van de beschikbare toegangswegen naar het industrieterrein NOORD II.

Wordt er gezorgd voor een betere en oordeelkundige plaatsing van bijkomende borden langs de N41 in Hofstade-Aalst, met het oog op een evenredige verkeersdoorstroming van en naar het industrieterrein NOORD II?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 422 van 20 april 2007

van **HELGA STEVENS**

De aanduiding en bewegwijzering van industrieterreinen op het grondgebied van de stad Aalst gebeurt volgens een algemeen signalisatieplan dat door het stadsbestuur in samenspraak met de bevoegde diensten van het Vlaamse Gewest is opgemaakt.

De aansluiting aan de Hekkestraat nr.85 wordt vooral benut voor de verkeersrelatie naar het noorden. Ze is gesitueerd aan een complex kruispunt waar de N41 overgaat van een 4-vaksweg naar een 2-vaksweg. Aangezien de Hekkestraat aan deze zijde bovendien minder geschikt is om zwaar verkeer te verwerken, is het niet aangewezen om het gebruik van deze toegang te stimuleren.

De aansluiting aan de Alverenbergbaan heeft de vorm van een T-kruispunt en kan slechts worden benut als toegangsweg voor het verkeer dat uit het zuiden, d.i. uit de richting van de E40, komt.

De aansluiting aan de Hekkestraat nr. 10 ligt in het midden van de 3 aansluitingspunten en is vooral de aangewezen weg om het industrieterrein te verlaten in de richting van de E40.

Deze tak van de Hekkestraat is goed uitgerust en centraal gelegen. In het streefbeeld voor de N41 is er in overleg met het stadsbestuur, voor gekozen om deze als enige rechtstreekse toegang tot de industriezone Noord II te behouden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 424
van 24 april 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma watervoorziening - Menen-Geluveld

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

De toevoerleiding Menen-Geluveld zal worden vervangen en zou ongeveer 1 miljoen euro kosten.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken? Welke procedurele stappen moeten nog doorlopen worden?
3. Wat is de timing van het project? Wanneer zullen de werken starten en wanneer zal de toevoerleiding effectief gerealiseerd zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 424 van 24 april 2007

van **CARL DECALUWE**

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

De toevoerleiding Menen-Geluveld zal worden vervangen en zou ongeveer 1 miljoen euro kosten.

1. Het is een vervangingsinvestering omdat de bestaande toevoerleiding te oud en te weinig bedrijfszeker zal worden. De diameter van de nieuwe leiding bedraagt 60 cm.
2. Het ontwerp wordt momenteel uitgewerkt en over enkele weken zal het volledige tracé definitief vastgelegd worden. Aansluitend worden de nodige grondaankopen gerealiseerd en de machtigingen opgevraagd bij de vergunningverlenende overheden. Aansluitend wordt het bestek en de opmetingslijst afgewerkt zodat het project kan aanbesteed en gegund worden.
3. In de loop van dit jaar worden alle studie- en ontwerpactiviteiten afgerond zodat eind 2007 de aanbesteding kan plaats vinden. Normaliter zal de aanleg starten medio 2008 met het einde van de werken omstreeks het voorjaar 2009.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 425
van 24 april 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma watervoorziening - Tielt en Heule

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

In Tielt en Heule worden nieuwe opjagers voorzien om te zorgen voor een betere afvoer van het drinkwater van het waterproductiecentrum De Gavers. De kostprijs van dit project bedraagt 1.160.000 euro.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken in dit project? Welke procedurele stappen moeten nog doorlopen worden?
3. Wat is de timing van het project? Wanneer zullen de werken starten en wanneer zullen de opjagers effectief in werking treden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 425 van 24 april 2007

van **CARL DECALUWE**

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

In Tielt en Heule worden nieuwe opjagers voorzien om te zorgen voor een betere afvoer van het drinkwater van het waterproductiecentrum De Gavers. De kostprijs van dit project bedraagt 1.160.000 euro.

1. Het gaat om 2 gescheiden projecten:

- de opjager in Tielt heeft tot doel de drinkwatervoorziening te garanderen in de streek van Koolskamp, waar voor enkele jaren reeds een nieuwe watertoren werd opgetrokken. De bestaande pompinstallatie is verouderd en te klein. Daarnaast wordt ook de desinfectieinstallatie en de middenspanningskabine vernieuwd;
- de opjager in Kortrijk (Heule) heeft tot doel het drinkwater afkomstig van het recent in capaciteit verhoogde waterproductiecentrum De Gavers te Harelbeke op een betere manier te verspreiden naar de klanten. Meer in het bijzonder is deze extra-pomping nuttig voor de klanten in Lendeledede, waar de voorbije jaren tijdens piekverbruik vrij lage drukken werden genoteerd.

2.

- de opjager in Tielt is recent aanbesteed en de aannemer is gekend. Op 22 december 2006 werd de bouwaanvraag ingediend. Tot vandaag werd deze niet afgeleverd.
- de opjager in Kortrijk (Heule) wordt aanbesteed in de herfst van 2007 en parallel wordt de bouwaanvraag ingediend.

3.

- de opjager in Tielt:aanvang bouw verwacht in september 2007 (mits toekennen bouwtoelating) en ingebruikname tegen de zomer van 2008
- *de opjager in Kortrijk (Heule): start bouwwerken in het voorjaar van 2008 en ingebruikname voor de zomer van 2009.*

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 426
van 24 april 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma watervoorziening - Bredene

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

In Bredene wordt 750.000 euro geïnvesteerd in de bouw van een nieuw reservoir.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken in dit project? Welke procedurele stappen moeten nog doorlopen worden?
3. Wat is de timing van het project? Wanneer zullen de werken starten en wanneer zal dit reservoir dan effectief in werking gesteld worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 426 van 24 april 2007

van **CARL DECALUWE**

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

In Bredene wordt 750.000 euro geïnvesteerd in de bouw van een nieuw reservoir.

1. Dit project anticipeert op de sterke uitbreiding van het woningareaal dat de volgende jaren in Bredene verwacht wordt. Door de verwachte stijging van zowel het gemiddeld als het piekverbruik is de bouw van een extra reservoir nodig.
2. De aankoop van het terrein is lopende. Het ontwerp zal omstreeks eind 2007 afgerond zijn, waarna de bouwaanvraag gebeurt, vervolgens de aanbesteding en tot slot de gunning door de Raad van Bestuur van de VMW.
3. Verwacht mag worden dat de bouwwerken starten medio 2008, met in dienst name van het reservoir omstreeks de jaarwisseling 2009-2010.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 427
van 24 april 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma watervoorziening - De Gavers

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

De productiecapaciteit van de Gavers wordt uitgebreid voor de levering van proceswater en er komt een nieuwe toevoerleiding richting Waregem.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken in dit project? Welke procedurele stappen moeten nog doorlopen worden?
3. Wat is de timing van het project? Wanneer zullen de werken starten en wanneer zullen de uitbreiding en toevoerleiding effectief gerealiseerd zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 427 van 24 april 2007

van **CARL DECALUWE**

In december 2006 keurde de raad van bestuur van de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) het investeringsprogramma voor 2007 goed. Het gaat in totaal om 18,5 miljoen euro aan investeringen die de goede werking van onze infrastructuur voor waterproductie ook in de toekomst veilig stellen.

De productiecapaciteit van de Gavers wordt uitgebreid voor de levering van proceswater en er komt een nieuwe toevoerleiding richting Waregem.

1. Dit project kadert in het Besluit dat de subsidiëring regelt van de grijswaterprojecten ter bestrijding van de overdreven afpompings van de diepe waterlagen, zoals bijvoorbeeld de sokkel in West-Vlaanderen.
Een 35-tal bedrijven die momenteel eigen grondwaterwinningsinstallaties in bedrijf hebben zullen deze stopzetten en vervangen door een extra waterlevering door de VMW. Om de substitutie van grondwater door oppervlaktewater te kunnen waarborgen bouwt de VMW in het waterproductiecentrum De Gavers een bijkomende waterbehandelingseenheid. Ook zal een nieuwe toevoerleiding aangelegd worden richting Waregem om het extra-water te kunnen verpompen richting klanten.
Bij de bedrijven wordt meestal nog een aanvullende waterbehandelingsinstallatie gebouwd om het water om te vormen tot hoogwaardig proceswater (ontharding of demineralisatie).
2. De bouwwerken op de site van De Gavers starten in de loop van mei 2007. Aansluitend worden de terreinaankopen verricht voor aanleg van de leidingen en de machtigingen gevraagd aan de vergunningverlenende overheden. De aanbesteding en de gunning sluiten hierop aan.
3. De capaciteitsuitbreiding van de productie zal in bedrijf genomen worden in mei 2008. De leidingwerken starten begin 2008 en zijn tegen midden 2008 uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 428
van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Grondenbank - Stand van zaken

Het decreet Vlaamse Grondenbank werd door het Vlaams Parlement goedgekeurd. In zijn beleidsbrief laat de minister weten dat alle begunstigden van rechten van voorkoop en koopplicht hierover zijn ingelicht, de protocols in voorbereiding zijn en notarissen op de hoogte werden gebracht.

Daarnaast werden er verscheidene lokale grondenbanken opgericht die ervoor zorgen dat overheidsinitiatieven kunnen doorgaan met een beperking van de impact op openruimtegebruikers.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de operationalisering van de grondenbank?
2. Wat is de werkwijze van de grondenbank/van de lokale grondenbanken?
 - a) Wordt bij grondruil voor landbouwers geruild op basis van de geldelijke waarde van de grond of op basis van het aantal hectare?
 - b) Op welke wijze worden kwaliteitsverschillen van de grond in rekening gebracht?
 - c) Op welke wijze wordt rekening gehouden met de ruimtelijke bestemming van de grond (bijv. natuurgebied vs. agrarisch gebied)?
 - d) En is de werkwijze gelijk voor alle grondenbanken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 428 van 25 april 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

-
1. Het decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Grondenbank werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 9 februari 2007 en zal in werking treden op 1 augustus 2007. De Vlaamse Landmaatschappij bereidt zich momenteel voor om de nieuwe taken die zij zal dienen te vervullen, in de eerste plaats het ontvangen en doorsturen van de aanbiedingen van de elf decretale voorkoopprijzen en zeven koopplichten, organisatorisch en juridisch te kunnen opvangen. Ze sluit hiervoor protocollen af met alle begunstigen van een recht van voorkoop en een koopplicht.

Er werd een ontwerpbesluit opgesteld om de bestaande besluiten van de Vlaamse regering in overeenstemming te brengen met het decreet Vlaamse Grondenbank. Dit ontwerp werd reeds geadviseerd door de Inspectie van Financiën en werd door mij op 1 juni voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Daarnaast worden momenteel de nodige informatica-technische aanpassingen doorgevoerd en zal de VLM acht nieuwe medewerkers aanwerven en opleiden en zich intern reorganiseren.

2. a) De ruil gebeurt op basis van venale waarde. Dit is immers de enige neutrale en objectieve maatstaf waarop de twee te ruilen goederen tegenover elkaar kunnen afgewogen worden.

b) De venale waarde wordt bepaald door het federale aankoopcomité dat bevoegd is voor de regio waar de goederen gelegen zijn. Bij deze schatting houdt het aankoopcomité rekening met alle factoren die volgens hem een invloed kunnen hebben op de prijs. (bv bodemkwaliteit, bereikbaarheid, gewestplanbestemming, ...).

c) zie ook b). De waardebepaling die het aankoopcomité uitvoert, is gebaseerd op recente verkoopprijzen van vergelijkbare gronden. De bestemming is één van de criteria om dergelijke vergelijkbare gronden te vinden.

d) In principe is deze basiswerkwijze gelijk voor alle grondenbanken met dien verstande dat flankerende maatregelen zoals wijkersstimulus, wederbeleggingsvergoedingen,... een aanvulling kunnen vormen op de waarde van goederen betrokken bij de ruil.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 429
van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

“Bos” - Definitie en criteria

In het Bosdecreet is opgenomen wat er verstaan wordt onder het begrip “bossen”. Er wordt gesteld dat bossen grondoppervlakten zijn waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestand uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen.

Dit is echter een zeer ruime omschrijving van het begrip “bossen”. In de praktijk worden hierdoor heel wat interpretatieproblemen in het leven geroepen, met de nodige discussies tot gevolg. Wanneer er een aantal bomen op verschillende meters van elkaar staan in een weiland, kunnen we hier dan spreken van een bos?

Naar aanleiding van deze interpretatieverschillen had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Welke richtlijnen worden er gebruikt om een bos of een boscomplex te definiëren?
2. Worden deze richtlijnen conform toegepast in alle provincies?

Op welke manier gaat men tewerk, welke criteria worden er gehanteerd?

Wanneer men geen gebruik maakt van criteria, op welke basis worden er dan beslissingen genomen om een stuk grond al dan niet als bos of boscomplex aan te duiden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 429 van 25 april 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Ik wens eerst en vooral de achtbare collega te wijzen op een discussie die plaats vond op 7/10/2004 naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert gesteld in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed omtrent interpretatieproblemen met betrekking tot het Bosdecreet. Ik heb toen gesteld dat de praktijkervaring ons leert dat de definitie van wat juridisch als bos te beschouwen is aan de verwachtingen en noden voldoet. Toch hanteert het Agentschap voor Natuur en Bos interne ANB-richtlijnen om interpretatieverschillen als gevolg van de door de decreetgever algemeen geformuleerde definitie te vermijden. Ik heb toen ook op die vraag geantwoord een en ander te willen onderzoeken.
Ondertussen heeft de decreetgever het wenselijk geacht de definitie van wat juridisch als 'bos' wordt beschouwd, te wijzigen. Dit is gebeurd door middel artikel 23 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie. Door middel van deze aanpassing is duidelijkheid gegeven omtrent de juridische situatie van uitgegroeide kerstboomaanplantingen en omtrent het statuut van korte-rotatie-houtteelten. Ook toen zijn in het Parlement geen verdere bedenkingen geplaatst of discussies gevoerd omtrent het concept van de juridische bosdefinitie, uiteraard buiten de toen voorliggende wijzigingen.
Dit alles bij wijze van inleiding om te vertellen dat ik van mening blijf dat de actuele definitie nog steeds voldoet, maar dat het Agentschap voor Natuur en Bos inderdaad interne richtlijnen gebruikt met betrekking tot het toepassen van de juridische definitie 'bos' teneinde te kunnen vaststellen of het Bosdecreet al dan niet van toepassing is. De reeds vermelde wijziging van deze definitie en het bijstellen van de interpretatie van het begrip 'bestendig bosvrije oppervlakten' zoals vermeld in artikel 3, §2 ten derde van het Bosdecreet, hebben ertoe geleid dat het Agentschap voor Natuur en Bos deze richtlijnen eind 2006 grondig heeft herzien en herwerkt. De richtlijnen brengen de actuele interpretaties bij elkaar en verduidelijken verschillende terreinsituaties vanaf wanneer er sprake kan zijn van 'een bos' en wanneer niet. Maar ook wordt de interpretatie van het begrip 'ontbossen' verduidelijkt en worden richtlijnen meegegeven van hoe er dient omgegaan met het creëren van open plekken ten behoeve van natuurontwikkeling in het bosbeheer.
2. De richtlijnen, waarvan sprake, zijn bedoeld voor intern gebruik binnen het Agentschap voor Natuur en Bos. Het ANB verzekert mij dat het veel aandacht besteedt aan het waken over een uniforme toepassing van deze richtlijnen in de verschillende provinciale afdelingen van het Agentschap. Zo is er de eerder klassieke manier van kwaliteitsbewaking die wordt uitgeoefend door het diensthoofd of de bevoegde ambtenaar op de ontwerpen van adviezen of beslissingen die worden voorbereid. Maar eveneens via de permanente vorming van de ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt aandacht besteed aan een uniforme toepassing van de interne dienstorder. Zo werden nog in de loop van de maand maart van dit jaar in elke provinciale buitendienst van het Agentschap interne interactieve vormingssessies georganiseerd rond deze materie. Hierbij kwamen de verschillende dossierbehandelaars samen met de verantwoordelijken uit de centrale diensten van het Agentschap met als bedoeling de nieuwe richtlijnen grondig toe te lichten en te testen aan de hand van concrete gevallen.
Het zou ons te ver leiden de richtlijnen hier gedetailleerd toe te lichten. Maar de basisaanpak volgt eigenlijk uit de definitie zelf, door aan de hand van voorbeelden meer duiding te geven. In een aantal gevallen worden kwantitatieve richtwaarden gebruikt, zodat een onderscheid kan gemaakt worden in onderscheiden situaties.

Zo wordt bij voorbeeld een norm meegegeven voor wat betreft de bedekkingsgraad, dit is de verhouding van de totale oppervlakte van alle kroonprojecties ten opzichte van de totale bosoppervlakte. Als die groter is dan 50% dan spreken we van een bos.

Bij een bedekkingsgraad <50% is er sprake van een open vegetatie, al dan niet met verspreide bomen (b.v. heide met vliegden), of een open plek binnen het bos. Een ander voorbeeld betreft de lijnbeplantingen en houtkanten die uitdrukkelijk uit het toepassingsgebied van het Bosdecreet zijn uitgesloten (art.3, §3): lijnbeplantingen onder de vorm van enkele of dubbele bomenrijen, al dan niet langs een (water)weg, zijn duidelijk te onderscheiden van bos. Hierbij kan men zich de vraag stellen, gelet op de definitie van het begrip 'bos' in art. 3, §1 van het Bosdecreet, vanaf wanneer een langwerpige met bomen bezette grondoppervlakte wel als bos moet worden beschouwd. Het Agentschap hanteert hier als interne richtlijn dat strookvormige percelen over een breedte van ten minste 10 meter (gemeten aan de buitenkant van de buitenste stammen) dienen begroeid te zijn met bomen opdat men van een bos zou kunnen spreken. De definitie zoals opgenomen in het Bosdecreet bevat bewust *geen minimumoppervlakte*, omdat de decreetgever ook kleine stukjes restoppervlakte beschermd wilde zien door het Bosdecreet. Ik zal deze richtlijnen laten bezorgen aan de geïnteresseerde collega's.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 430
van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Mestbeleid - Sanitel en dierregisters

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg over de verdere uitwerking van het nieuwe mestdecreet heeft de minister geantwoord dat het model van het dierregister voor het registreren van de veebezetting op het bedrijf opgemaakt werd en binnenkort op de website van de Vlaamse Landmaatschappij ter beschikking wordt gesteld. Voor de registratie van runderen wordt door het nieuwe decreet het gebruik van Sanitel verplicht (Handelingen C132 van 15 maart 2007, blz. 6-13).

Het bepalen van het onderscheid tussen melkkoe en zoogkoe zal in de toekomst kunnen gebeuren via een uitbreiding van de Sanitelgegevensregistratie. Het overleg is hierover eveneens opgestart. De landbouworganisaties worden hiervan op de hoogte gehouden via het regelmatige overleg dat de Mestbank organiseert, aldus de minister.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de dierregisters? Wanneer denkt men uiterlijk de zaak rond te hebben?
2. Op welke wijze zal bij Sanitel een onderscheid gemaakt worden tussen melkkoeien en zoogkoeien?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 430 van 25 april 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Het register van de dierlijke productie werd op 26 april 2007 verstuurd. Op 2 mei werden zowel de toelichting als het register op de website van de VLM geplaatst. Het digitale register waarvan sprake in de toelichting, werd op de website gepubliceerd op 11 mei 2007.
2. Vanaf aanslagjaar 2008 moet de landbouwer zijn runderen niet meer zelf aangeven, maar worden deze berekend uit de gegevens die voorhanden zijn bij Sanitel. Sanitel maakt echter geen onderscheid tussen zoogkoeien en melkkoeien. Momenteel wordt samen met de landbouworganisaties en de Mestbank, en voortbouwend op de bestaande berekeningswijze, bepaald op welke wijze de Mestbank uit de gegevens die voorhanden zijn bij Sanitel evenals bij andere overheden, het onderscheid tussen melkvee en mestvee op een eenvoudige en correcte manier kan afleiden. Zodra de berekeningswijze vaststaat zal dit gecommuniceerd worden aan de sector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 431
van 25 april 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Mestbeleid - Bedrijfsgronden in het buitenland

Nogal wat landbouwers in grensregio's hebben bedrijfseigen gronden in het buitenland (o.a. Nederland, Frankrijk, ...) die zij bewerken, bemesten, oogsten en die inherent aan de bedrijfsvoering verbonden zijn.

Het nieuwe Mestdecreet bepaalt niet precies of deze gronden al dan niet meegerekend worden bij de berekening van het mestoverschot van het bedrijf.

Sommige gronden in het "buitenland" kunnen voornamelijk niet bemest worden met mest uit Vlaanderen, zoals bijvoorbeeld gronden in Wallonië. Het is dan ook moeilijk te verantwoorden dat deze gronden meegerekend worden bij de berekening van het mestoverschot. De gronden die wel effectief bemest worden, lijken wel degelijk in rekening gebracht te moeten worden bij de berekening van het mestoverschot.

Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. deze gronden in het buitenland in het kader van de overschotberekening?

Hoe zit het met de mogelijkheid van onze landbouwers om hun gronden te bemesten in respectievelijk Nederland, Frankrijk, Wallonië, Luxemburg en Duitsland? Welke acties worden hieromtrent ondernomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 431 van 25 april 2007

van **TINNE ROMBOUTS**

Krachtens artikel 23 §5 9° van het Mestdecreet is iedere landbouwer verplicht de hoeveelheid dierlijke mest, inclusief rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, andere meststoffen en kunstmest, uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide, die is afgezet op eigen landbouwgrond buiten het Vlaams Gewest, aan te geven bij de jaarlijkse aangifte. Alle stikstof en difosforpentoxide die aldus correct werd afgezet, zijnde in overeenstemming met de Vlaamse wetgeving en met de wetgeving van het land van bestemming, zal uiteraard in rekening gebracht worden bij de overschotsberekening.

Bemesting van Waalse gronden wordt niet toegestaan door Wallonië op basis van de Waalse afvalstoffenwetgeving. Sommige Waalse gemeenten laten echter toe dat Vlaamse landbouwers hun gronden in Wallonië bemesten met dierlijke mest afkomstig van het eigen landbouwbedrijf. In het verleden zijn reeds meerdere pogingen ondernomen om globale afspraken te maken met Wallonië, doch tot op heden is er nog geen globaal akkoord bereikt.

Voor vervoer van dierlijke mest tussen de lidstaten, bepaalt de Europese verordening 1774/2002, dat in geval van niet-verwerkte mest, alleen vervoer van mest afkomstig van paarden of pluimvee of mest bestemd om uitgereden op gronden van het eigen bedrijf toegelaten is.

De huidige afspraken die gemaakt zijn met Nederland, blijven gelden. Vlaamse landbouwers kunnen hun Nederlandse gronden bemesten, mits dit aangevraagd wordt bij en gecontroleerd en goedgekeurd wordt door beide overheden.

Voor eigen gronden in Frankrijk geldt de EVOA-regeling, waarbij de bemesting van eigen gronden gelegen in Frankrijk aangevraagd wordt bij de Franse overheid en mits hun goedkeuring kan uitgevoerd worden.

Vermits het Vlaamse Gewest niet rechtstreeks grenst aan Luxemburg of Duitsland, komt het in praktijk niet voor dat Vlaamse landbouwers eigen gronden gebruiken en bemesten in Luxemburg of Duitsland. Er zijn bijgevolg ook geen specifieke afspraken in dit verband met één van deze beide landen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 433
van 25 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Mesttransport naar donkergrijze/zwarte gemeenten - Vergunningen

De mestwetgeving evolueert in snel tempo.

Via opeenvolgende versies van het Mestdecreet of het Mestactieplan (MAP) tracht de overheid de problematiek van verontreiniging aan te pakken.

Sinds het jaar 2000 zijn alle bedrijven met een veeteeltinrichting of een deel van een veeteeltinrichting dat in 1997 behoorde tot een bedrijf met een bedrijfsmatige mestproductie van 7.500 kg fosfaat of meer én gelegen in een gemeente met een oorspronkelijke productiedruk van meer dan 100 kg fosfaat – de zogenaamde donkergrijze of zwarte gemeenten – onderworpen aan de verwerkingsplicht.

Ook de bedrijven met minstens één veeteeltinrichting in een donkergrijze of zwarte gemeente én die op basis van het voorafgaande aanslagjaar een gewogen bedrijfsmatige mestproductie hadden van 10.000 kg fosfaat of meer, worden onderworpen aan de verwerkingsplicht.

Vanaf het jaar 2003 worden alle bedrijven waarvan conform de aangifte van het voorafgaande aanslagjaar en bedrijfsmatige mestproductie 10.000 kg fosfaat of meer bedroeg, onderworpen aan de verwerkingsplicht.

Het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen moet ervoor zorgen dat er in heel Vlaanderen minder mest uitgereden wordt, zodat de waterkwaliteit verbetert.

De doelstelling is dat elk jaar tussen de 10 à 13 miljoen kg stikstof verwerkt of geëxporteerd zou worden. Er is een welbepaalde mestverwerkingsplicht, die milieurelevant is en sociaal gezien rekening houdt met het mestoverschot van het bedrijf.

Deze mestverwerkingsplicht wordt vastgesteld in functie van de gemeentelijke productiedruk die vastgesteld wordt op basis van de netto-productie van stikstof in de gemeente en de afzetmogelijkheden van dierlijke mest. Is een bedrijf, dat kan bestaan uit verschillende stallen, gevestigd in verschillende gemeenten, dan wordt het gewogen gemiddelde van de verwerkingsplicht genomen overeenkomstig het aantal dieren dat in elke gemeente gehouden wordt en de in die gemeente geldende verwerkingsplicht.

Het nieuwe decreet laat de mogelijkheid om het mestvervoer te controleren onder andere via AGR-GPS voor mestvoerders klasse C, na evaluatie uit te breiden tot mestvoerders klasse B.

Het toezicht en de handhaving op het terrein worden belangrijker dan vroeger en daar zijn nu reeds de eerste aanzetten toe gegeven.

Wij vernemen dat er veeleer grootschalig transport van de drijfmest plaatsvindt naar bepaalde “donkergrijze of zwarte gemeenten”. Bijvoorbeeld naar de gemeente Zutendaal.

1. Hoe valt dit transport van vloeibare mest naar donkergrijze of zwarte gemeenten te rijmen met het gevoerde beleid?
2. Geeft de Mestbank toestemming voor dergelijk transport? In welke gevallen en op basis van welke motivatie(s)?
3. Kan de minister een overzicht geven van de donkergrijze of zwarte gemeenten waar dit vanaf 2004 gebeurde, al dan niet met toestemming van de Mestbank?

In welke gevallen was er sprake van een overtreding? Welke sancties werden er opgelegd?

4. Wat is de exacte toestand en de achtergrond m.b.t. de gemeente Zutendaal?

Betreft het in dit geval een transport dat in overtreding is? Zo ja, welke sancties zijn van toepassing?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 433 van 25 april 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst in zijn vraag naar donkergrijze en zwarte gemeenten zoals omschreven in artikel 33 van het mestdecreet van 23 januari 1991 en de in artikel 9 van hetzelfde decreet eraan gekoppelde bepalingen in het kader van de mestverwerkingsplicht. De indeling van de gemeenten was volgens dat decreet gebaseerd op de oorspronkelijke vergunde gemeentelijke productiedruk welke berekend was op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwstelling van 15 mei 1992.

Daarnaast bestond er in de beginjaren van het mestbeleid een bepaling waarbij voor gemeenten met een fosfaatproductiedruk hoger dan 100 kg P₂O₅/ha een afzetbeperking werd opgelegd. De LAT-plicht is evenwel reeds sinds 2004 afgeschaft o.a. op vraag van de landbouwsector wegens overbodig en nodeloos kostenverhogend.

De indeling in donkergrijze en zwarte gemeenten, was gebaseerd op gegevens van 15 jaar oud en bijgevolg deels achterhaald.

In het nieuwe Mestdecreet is er geen sprake meer van donkergrijze en zwarte gemeenten, doch wordt gewerkt met een indeling van de gemeenten op basis van recente gegevens en wordt de productiedruk uitgedrukt in kg stikstof per ha. Deze indeling van de gemeenten is evenwel alleen van belang voor de bepaling van de individuele mestverwerkingsplicht. In het nieuwe Mestdecreet zijn aan de productiedruk geen beperkingen verbonden inzake mesttransporten. Bij afvoer van mestoverschotten naar landbouwgronden van derden in Vlaanderen speelt de vroegere gemeentelijke indeling bijgevolg geen rol meer.

Landbouwers die niet over voldoende eigen grond beschikken om hun mestproductie op milieukundig verantwoorde wijze uit te spreiden op eigen grond, moeten hun mestoverschotten afvoeren naar derden. Het primaire doel van de afvoer van mestoverschotten (zowel vast als vloeibaar) is bijgevolg om overbemesting van de eigen landbouwgronden tegen te gaan.

Er zijn diverse wettelijke mogelijkheden voorzien om de geproduceerde mestoverschotten af te zetten: ze kunnen afgevoerd worden hetzij naar Vlaamse landbouwgrond, hetzij naar landbouwgrond buiten Vlaanderen. Afzet naar verzamelpunten of naar be- of verwerkingsinstallaties is eveneens mogelijk.

Elke landbouwer moet bij het aanwenden van dierlijke mest, ongeacht of deze afkomstig is van het eigen bedrijf of van derden, steeds de maximale bemestingsnormen respecteren die in het Mestdecreet zijn ingeschreven. Deze normen zijn in het mestdecreet opgenomen om de doelstellingen van de Europese nitraatrichtlijn te halen.

Het nieuw Mestdecreet stelt uitdrukkelijk dat de hoeveelheid nutriënten die via alle meststoffen per jaar op landbouwgrond mogen opgebracht worden, met inbegrip van de uitscheiding via begrazing, zodanig beperkt moeten worden dat de verontreiniging door nitraten zowel in grond- als in oppervlaktewater kleiner moeten zijn dan 50 mg nitraat/liter en dat eutrofiëring vermeden of verder beperkt moet worden.

Het oordeelkundig bemesten van landbouwgrond wordt op diverse manieren gecontroleerd. Naast de klassieke administratieve en terreincontroles van het mesttransport voorziet het Mestdecreet in een jaarlijkse opvolging van het nitraatresidu in de bodem in de risicogebieden. Bij overschrijding van een bepaalde nitraatresiduwaarde worden in deze risicogebieden administratieve geldboetes voorzien. Ook worden er dan volledige bedrijfsaudits uitgevoerd door de Mestbank en is er een verplichting tot het opstellen van een teelt- en bemestingsplan en een bemestingsregister per perceel.

Tevens moet elke landbouwer er voor zorgen dat zijn bedrijfsbalans voor de nutriënten fosfaat en stikstof in orde is.

Ook buiten risicogebieden worden staalnames gedaan in het kader van de handhaving conform het Mestdecreet.

Wanneer de aangevoerde dierlijke mest op een oordeelkundige manier en met respect voor de wettelijke grenzen wordt aangewend, is dit niet in tegenspraak met het gevoerde beleid.

2. Het transport van mestoverschotten naar derden gebeurt in principe via mestvoerders die erkend worden door de Mestbank.

Uitzondering op deze regel zijn specifieke exportprocedures voor afzet buiten Vlaanderen en de burenenregeling voor afzet in Vlaanderen. De burenenregeling is een contract tussen twee landbouwers voor het transport van dierlijke mest binnen dezelfde gemeente of aangrenzende gemeenten.

Elk vervoer door een erkende mestvoerder moet vooraf aan de Mestbank gemeld worden hetzij via fax hetzij via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket MTIL (MestTransportInternetLoket). Vanaf 2008 moet het transport steeds via het MestTransportInternetLoket gemeld worden.

Sinds de afschaffing van de LAT-plicht vanaf 2004, zijn er geen afzetbeperkingen meer inzake dierlijke mest. De Mestbank moet voor deze transporten dan ook geen toestemming verlenen. Wel worden een aantal administratieve controles uitgevoerd inzake het correct invullen van de mestafzetdocumenten.

Het MTIL-systeem voert een aantal van deze controles automatisch uit. Pas indien deze automatische controles tot een positief resultaat leiden, kan de erkende mestvoerder een mestafzetdocument afdrukken dat het transport vergezelt en registreert de Mestbank de mestoverdracht.

Uiterlijk 1 werkdag na het gemeld transport moet via hetzelfde MTIL-systeem door de erkende mestvoerder bevestigd worden dat het transport effectief is doorgegaan. Anders bestaat de verplichting tot afmelding.

Als bijkomende transportcontrole is sinds november 2006 een AGR-GPS systeem verplicht voor klasse C voerders (die naast binnenlandse ook buitenlands vervoer realiseren). Via dit systeem worden bij laden en lossen van de vracht en na elke afstand van 15 km signalen verstuurd vanuit het trekkend voertuig naar een mestbankserver. Op deze wijze kan o.a. nagegaan worden of de laad- en losplaats die op het mestafzetdocument staan vermeld overeenkomen met de realiteit en of het gereden tracé aanvaardbaar is. In het najaar van 2007 zal deze verplichting ook voor klasse B mestvoerders opgelegd worden.

Om het systeem sluitend te maken moeten de drie betrokken partijen (aanbieder, ontvanger en mestvoerder) bovendien het bijhorende mestafzetdocument ondertekenen en bewaren.

Ingeval van transport van mestoverschotten naar derden, heeft de afnemer een grote verantwoordelijkheid. Hij moet immers zelf in eerste instantie nagaan of hij de hoeveelheden meststoffen die hij ontvangt, oordeelkundig met respect van de geldende bemestingsnormen op zijn eigen bedrijfsgronden kan aanwenden.

Nieuw in dit kader is ook dat de landbouwers die mest aanbieden en die mest ontvangen van de Mestbank op geregelde tijdstippen tijdens de uitrijperiode en na elk kalenderjaar een overzichtsrapport zullen ontvangen van alle gemelde en/of uitgevoerde transporten. Het verstrekken van deze informatie maakt deel uit van de "knipperlichtfunctie" van de Mestbank zodat de betrokken landbouwers tijdig op de hoogte zijn van de stand van zaken van de door hen uitgevoerde activiteiten. Ze kunnen dit overzicht gebruiken om een controle uit te voeren op de gerealiseerde mestverhandelingen. Het kan tevens een hulp zijn bij het opstellen van een tussentijdse mestbalans voor hun bedrijf. Hiermee kunnen ze niet alleen nagaan of ze voldoende mestafzet hebben gerealiseerd maar ook voorkomen dat ze in het verder verloop van het jaar nog teveel mest zouden aanvaarden en zo kunnen zij eventuele overbemesting voorkomen.

Ingeval de afnemer toch teveel mest zou afnemen, dan bestaat de mogelijkheid om hem een administratieve geldboete op te leggen evenredig met de hoeveelheid meststoffen die hij teveel heeft gebruikt.

3. Zoals reeds hierboven gesteld werd, hoeft de Mestbank sinds de afschaffing van de LAT-plicht geen specifieke toestemming meer te geven voor het transport van dierlijke mest.

Ter informatie werd in de tabellen van de bijlage 1 & 2 voor de jaren 2004 en 2005 een overzicht gegeven van de aan- en afvoer mest via erkend mestvoerders (met mestafzetdocumenten) in gemeenten met een gemeentelijke fosfaatdruk hoger dan 100 kg P₂O₅/ha. Het betreft circa 82 gemeenten verspreid over Vlaanderen. Hierbij moet opgemerkt worden dat in het overzicht ook de transporten naar bijvoorbeeld mestverwerkingsinstallaties of mestverzamelpunten opgenomen zijn. Ik wil hierbij opmerken dat de gemeentelijke productiedruk in deze tabellen berekend werd op basis van de actuele productiedruk in het desbetreffende jaar.

Voor het jaar 2006 zijn de gegevens van de jaarlijkse aangifte nog niet volledig verwerkt zodat hiervoor de gemeentelijke fosfaatdruk nog niet kan bepaald worden.

In antwoord op uw tweede deel van de vraag, kan ik melden dat globaal in de jaren 2004, 2005 en 2006 tijdens de uitgevoerde transportcontroles in totaal 542 inbreuken werden vastgesteld tegen het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Deze terreincontroles werden uitgevoerd door de mestbankinspecteurs, al dan niet in samenwerking met andere controlerende instanties.

Het betreft hoofdzakelijk administratieve inbreuken zoals het niet tijdig op voorhand melden van de transporten, het niet tijdig achteraf insturen van de mestafzetdocumenten, het niet tijdig opmaken van burenelingen of het niet correct of niet volledig invullen van het mestafzetdocument. Ongeveer 25% van de inbreuken handelde over het niet in orde zijn van de erkenning van de mestvoerder of het rijden zonder de vereiste documenten.

Vermits de Lat-plicht niet meer in voege was in 2004, konden er uiteraard ook geen overtredingen meer begaan worden tegen de LAT-plicht.

4. De gemeente Zutendaal is een gemeente met een fosfaatproductiedruk lager dan 100 kg P₂O₅/ha.

Het nieuw Mestdecreet houdt vandaag enkel nog rekening met een gemeentelijke productiedruk uitgedrukt in N (namelijk om de individuele mestverwerkingsplicht te bepalen). Voor Zutendaal bedroeg de netto-stikstofproductiedruk in 2005 161,8 kg N/ha.

Volgens de gegevens van de Mestbank werden er bij terreincontroles van transporten van en naar Zutendaal in 2004, 2005 en 2006 geen inbreuken vastgesteld.

BIJLAGEN

- De af- en aangevoerde tonnages, kg N en kg P₂O₅ van en naar gemeenten met een gemeentelijke fosfaatdruk hoger dan 100 kg P₂O₅/ha, in 2004.
- De af- en aangevoerde tonnages, kg N en kg P₂O₅ van en naar gemeenten met een gemeentelijke fosfaatdruk hoger dan 100 kg P₂O₅/ha, in 2005.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/433/antw.433.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/433/antw.433.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 435
van 25 april 2007
van **GREET VAN LINTER**

Heraanleg kruispunt A12 Londerzeel - Stand van zaken

Het kruispunt van de Kerkhofstraat en de A12 in Londerzeel zal worden heraangelegd. De veranderingen aan dit kruispunt zijn ingrijpend: er is sprake van onteigeningen.

De omwonenden worden echter allesbehalve correct op de hoogte gebracht van de evolutie van het dossier.

Zo werd hun nog geen concrete datum van onteigening meegedeeld, maar werden zij wel reeds gecontacteerd in verband met bodemonderzoek en bodemsanering. Vooral voor handelszaken die eventueel nog in hun zaak wensen te investeren, is het belangrijk een exacte datum voor de onteigening te kennen. Naar verluidt zou het nog een "hele tijd" duren vooraleer er effectief tot onteigening overgegaan wordt, aangezien er nog een studie over dit kruispunt lopende is.

1. Klopt het dat het project nog steeds in "studie"-fase is? Zo ja, wanneer verwacht de minister dat deze studie afgerond zal zijn?
2. Kan de minister een concrete timing plakken op de aanvang van de werken en ook op het begin van de onteigeningen?
3. Hoe reageert de minister op de gang van zaken waarbij de kandidaten voor onteigening enerzijds in het ongewisse blijven wat de timing van het project betreft, maar anderzijds toch reeds te maken krijgen met administratieve beslommingen aangaande bodemsanering en dergelijke?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 435 van 25 april 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. De studie van de herinrichting van het kruispunt van de A12 met de Kerkhofstraat en de Londerzeelsesteenweg te Londerzeel is in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken door TV3V uitgewerkt en beëindigd. Door TV3V werd dit project al eind oktober 2006 aanbesteed, maar nog niet gegund. Hiervoor wordt gewacht tot de noodzakelijke onteigeningen effectief zijn gerealiseerd.
2. Het MB voor deze onteigeningen werd op 6 oktober 2006 ondertekend. Op 27 oktober 2006 werd het Comité tot Aankoop hiervan op de hoogte gebracht. Zodra de onteigeningscommissaris in het bezit is van de noodzakelijke bodemattesten, neemt hij contact met de eigenaars om in der minne de onteigening te onderhandelen. Op dit ogenblik zijn de bodemattesten voor 16 percelen al aan het Comité tot Aankoop overgemaakt. Aangezien het Comité tot Aankoop deel uitmaakt van de FOD Financiën, heeft het Vlaamse gewest weinig invloed op de timing van de effectieve verwervingen. In het jaarlijkse overleg van de bevoegde administratie met het Comité tot Aankoop zijn het belang en de hoogdringendheid van deze onteigeningen duidelijk onderstreept. Het bevel tot aanvang van de werken zal dan ook zo kort mogelijk na de laatste onteigening worden gegeven.
3. De heer Jacques Timmerman, commissaris bij het Aankoopcomité Brussel 2 heeft mij het volgende gemeld met betrekking tot de uitvoering van het MB d.d. 06 oktober 2006:
 - o Innemingen waarop geen bodemonderzoek noodzakelijk was:

Alle eigenaars (en huurders) van deze innemingen hebben een mondeling aanbod gekregen voor een minnelijke onteigening. De meeste eigenaars en huurders hebben mondeling hun akkoord gegeven. Zij zullen eerstdaags een ontwerpakte toegestuurd krijgen. Met een paar eigenaars kon er voorlopig geen akkoord worden bereikt. Het Aankoopcomité onderzoekt thans of een akkoord alsnog mogelijk is, zoniet zal de gerechtelijke procedure worden opgestart. Eén eigenaar verkoos om langs gerechtelijke weg te worden onteigend.
 - o Innemingen waarop een bodemonderzoek lopende is:

De eigenaars van deze percelen werden door de commissaris nog niet gecontacteerd omdat de factor "vervuilde grond of niet" een belangrijke rol zal spelen bij de prijsbepaling. TV3V heeft vandaag van OVAM uitsluitel gekregen dat de te onteigenen gedeelten van deze percelen niet vervuild zijn. Zodra de commissaris over de bodemattesten beschikt kan hij ook aan deze eigenaars een aanbod doen.

Na het opmaken van het onteigeningsplan wordt aan de betrokken gemeente(n) en OVAM gevraagd of eventueel risicopercelen met bodemvervuiling zijn gekend. Er kan immers pas tot onteigening worden overgegaan nadat OVAM een bodemattest heeft afgeleverd. Als de gemeente of OVAM een vermoeden of zekerheid heeft over zo'n risicoperceel, dient er een oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Om proactief te werken en wat tijd te winnen in de totale procedure, heeft TV3V deze bodemonderzoeken zo snel mogelijk laten uitvoeren. Vandaar dat sommige eigenaars inderdaad al werden geconfronteerd met een dergelijk onderzoek, vooraleer er een eerste contact met het Comité tot A aankoop is geweest.

Voor de volledigheid en duidelijkheid wil ik hierbij nog aanvullen dat de heraanleg van dit kruispunt een tijdelijke maatregel is om de verkeersveiligheid op korte termijn al sterk te verbeteren. Na de aanleg van een nieuw op- en afrittencomplex, onder meer noodzakelijk voor de ontsluiting van het bedrijventerrein Meise-Westrode, wordt dit gelijkgrondse kruispunt opgeheven. De onteigeningsprocedure voor het complex is ook al aangevat en de ondertekening van het MB is lopende. Ook hiervoor zijn proactief al een aantal oriënterende bodemonderzoeken uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 436
van 27 april 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

INBO-gebouw Groenendaal - Herstellingswerken

Het gebouw van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek in Groenendaal is prachtig gelegen en er werken een dertigtal personen. Het gebouw is van eind negentiende eeuw.

Het is echter dringend aan herstelling toe.

1. Wat is de bestemming die aan dit gebouw in de toekomst zal worden gegeven?
2. Welke herstellingswerken werden er in de laatste tien jaar aan dit gebouw uitgevoerd?
3. Welke instandhoudingswerken en verbeteringswerken zijn gepland?

Wat is de timing?

4. Welke zijn de geraamde bedragen voor deze werken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 71) en Peeters (nr. 436).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 436 van 27 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Het gebouw is gelegen aan de Duboislaan 14 te 1560 Hoeilaart en is sinds de regionalisatie een administratieve en technische vestiging van de Vlaamse overheid. Het gebouw huisvest momenteel 24 personeelsleden, waarvan 9 groenarbeiders, 8 wetenschappelijk attachés, 5 deskundigen, 1 technicus en 1 medewerker.

Na de recente herstructurering van de dienst, in casu de samensmelting van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer met het Instituut voor Natuurbehoud in 2006, tot het INBO, moet de toekomstige bestemming van het gebouw mee in functie van de volledige gebouwenproblematiek van het INBO beschouwd worden.

Daarbij wordt geopteerd voor een centrale zetel in Brussel en enkele technische satellieten.

Afhankelijk van de uiteindelijke nieuwe hoofdzetel in Brussel (de bereikbaarheid, mogelijke stockage en werkplaatsen) zal ook Groenendaal behouden blijven als uitvalsbasis voor de visplogen die in heel Vlaanderen afvissingen doen.

2. De personeelshuisvesting kende tijdens de jaren 1995 tot 2003 een belangrijke stijging (van 5 naar 30). Vooral in die periode werden er een aantal aanpassings- en herstellingswerken doorgevoerd als gevolg van de personeelstoename, het gebruik van nieuwe technologieën en de zorg voor een rationeel energieverbruik. In bijlage (bijlagen a + b) wordt een lijst weergegeven van de uitgevoerde werken in en rond het gebouw van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. (INBO) te Groenendaal (voor de periode 1998-2007). De werken werden uitgevoerd op vraag van de entiteit en in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - AZF - afdeling gebouwen (nu: Vlaamse overheid - Agentschap voor Facilitair Management - Gebouwen Brussel/Vlaams-Brabant) of in opdracht van het toenmalig Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, nu INBO.
3. Bijlage 2 bevat een lijstje van de in 2007 geplande aanpassingswerken met een eerste timing. De bestaande constructie van het gebouw en stedenbouwkundige randvoorwaarden zijn belangrijke elementen waarmee rekening gehouden dient te worden bij het doorvoeren van aanpassingen.
4. Voor zover reeds kan geraamd worden, werden de bedragen in de tabel toegevoegd.

BIJLAGEN

- Bijlage 1 a: Lijst van uitgevoerde werken van 1996 tot en met 2007 – kredieten AG.
1 b: Lijst van uitgevoerde werken van 1996 tot en met 2007 – kredieten IBW.
- Bijlage 2: Geplande aanpassingswerken vanaf 2007.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/436/antw.436.bijl.001a.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/436/antw.436.bijl.001b.xls><http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/436/antw.436.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 437
van 27 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Rotondes - Veiligheid en eenvormigheid

In een schriftelijke vraag van 17 juni 2005 richtte ik mij tot minister Peeters met een aantal vragen over de veiligheid en eenvormigheid van rotondes (vraag nr. 627, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 24 van 16 september 2005, blz. 3192).

Op 6 december 2006 vond er in de Plenaire Vergadering een actualiteitsdebat plaats over de verkeersveiligheid op rotondes (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 12 van 6 december 2006, blz. 1 e.v.).

Graag kreeg ik van de minister, ter opvolging, een antwoord op volgende vragen.

1. In zijn antwoord op vraag nr. 627, deelvraag 2 b), antwoordde minister Peeters dat de cijfers m.b.t. ongevallen per wegvak op heraangelegde drievakswegen later zouden worden bezorgd. Kan de minister deze cijfers alsnog meedelen?
2. Op deelvraag 3, die betrekking had op gevaarlijke betonelementen, antwoordde minister Peeters dat er richtlijnen werden opgesteld om te bepalen welk type constructie best geschikt is voor welke omstandigheden en dat gebruikte types die niet voldoen spoedig vervangen zouden worden.
 - a) Werd de opmaak van deze richtlijnen reeds afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift.
 - b) Werd, op basis van deze richtlijnen, inmiddels ook een evaluatie van de bestaande constructies opgestart? Wanneer?
 - c) Op welke manier wordt deze evaluatie uitgevoerd?
 - d) Zijn er reeds resultaten beschikbaar? Zo ja, graag een afschrift.
 - e) Welke constructies op welke plaatsen per provincie zullen op basis van deze evaluatie verwijderd of vervangen worden door welke alternatieven?
3. In de antwoorden van de ministers naar aanleiding van het actualiteitsdebat van 6 december 2006 werden een aantal concrete toezeggingen gedaan.
 - a) Minister Peeters gaf aan de administratie de opdracht om een inventarisatie te maken van onveilige situaties op bestaande rotondes.

Werd deze evaluatie inmiddels afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift van het onderzoek.

- b) Aan de hand van deze evaluatie zouden er stappen ondernomen worden om iets te doen aan de onveiligheid voor fietsers.

Hoe zullen de bevindingen van de evaluatie omgezet worden in concrete maatregelen? Graag een overzicht.

- c) Ook het vademecum “rotondes” zou op basis van deze evaluatie aangepast worden.

Werd deze aanpassing reeds gedaan? In welke zin en op welke punten?

- d) Op de vraag of rotondes in het algemeen niet te snel aangelegd worden, antwoordde minister Peeters dat rotondes inderdaad pas na zeer zorgvuldige afweging aangelegd kunnen worden.

Werd de bestaande procedure in die zin aangepast?

- e) Minister Van Brempt verklaarde dat “gemeentebesturen vaak en veel rotondes aanleggen, al dan niet terecht.” De minister wenste hierop een zicht te krijgen.

Werd deze oplijsting inmiddels gemaakt?

Werd hieraan ook een evaluatie gekoppeld?

Op welke manier werd dit onderzoek verricht?

Met welke resultaten en aanbevelingen?

- f) Ook kondigde minister Van Brempt naar aanleiding van de studie van het Steunpunt Verkeersveiligheid, bijkomend onderzoek aan dat binnen zes maanden afgerond moest zijn.

Werd dit bijkomend onderzoek reeds afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift van de studie.

- g) Op welke manier zal er, zoals aangekondigd, over de resultaten van alle bijkomend onderzoek gecommuniceerd worden naar de gemeentebesturen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 437) en Van Brempt (nr. 132).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 437 van 27 april 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Een overzicht van de ongevalgegevens volgt hierna, op basis van de beschikbare NIS-gegevens voor 2006, voor de wegen die vroeger 3 “gewone” rijstroken hadden en die ondertussen werden aangepast door ombouw van de middenrijstrook naar gemarkeerde afslagstroken, desgevallend arceringen en eventueel aangevuld met (plooi)bakens.

Provincie Antwerpen:

R11	tussen kmpt. 5,000 en 8,500	Geen ongevallen
N12	van Oostmalle tot Schilde tussen Malle en Turnhout tussen Kontich en Mechelen	Geen ongevallen

Provincie Vlaams-Brabant:

N1	tussen kmpt. 8,640 en 9,380	Geen ongevallen
N2	tussen kmpt. 26,211 en 33,160 tussen kmpt. 33,442 en 34,800 tussen kmpt. 36,000 en 36,700 tussen kmpt. 42,700 en 43,300 tussen kmpt. 43,600 en 44,050 tussen kmpt. 45,630 en 48,600 tussen kmpt. 49,100 en 49,675 tussen kmpt. 50,750 en 51,270 tussen kmpt. 51,470 en 52,175	Geen ongevallen
N9	tussen kmpt. 8,360 en 9,300 tussen kmpt. 10,500 en 12,100	1 ongeval – 1 licht gewonde
N47	tussen kmpt. 0,000 en 2,300	5 ongevallen – 5 licht gewonden
N211	tussen kmpt. 2,100 en 2,700	Geen ongevallen

Provincie Limburg:

N793	tussen kmpt. 0,612 en 1,580	Geen ongevallen
N20	tussen kmpt. 2,300 en 3,200	Geen ongevallen
N29	tussen kmpt. 82,100 en 87,000	Geen ongevallen

Provincie Oost-Vlaanderen:

N9	tussen kmpt. 78,300 en 78,320	Geen ongevallen
N70	tussen kmpt. 32,200 en 32,500	Geen ongevallen

Provincie West-Vlaanderen:

N371	tussen kmpt. 0,000 en 11,670	26 ongevallen – 29 licht gewonden
N50	tussen kmpt. 51,050 en 57,662	5 ongevallen – 6 licht gewonden

N32	tussen N35 en R34	1 ongeval – 1 licht gewonde
N33	tussen kmpt. 3,084 en 4,380	Geen ongevallen

2. Voor de beveiligingsconstructies werd enkele jaren geleden een nieuwe Europese norm gepubliceerd die een volledige ommekeer veroorzaakt in het denkpatroon dat terzake dient gehanteerd. Er dienen nu proeven op ware grootte uitgevoerd te worden om de deugdelijkheid en de werkelijke technische kenmerken te bewijzen.

Enkele delen van deze norm worden momenteel (op Europees vlak) nog aangepast en de fabrikanten zijn nog volop bezig met in te spelen op deze nieuwe uitgangspunten.

Een dergelijke evoluerende materie blijkt nog niet rijp voor definitieve richtlijnen. Daarom werd gestart met een “goed om weten” binnen het Agentschap Infrastructuur om de ontwerpers en beheerders vertrouwd te maken met de nieuwe opvattingen, de te hanteren denkpatronen en een aantal richtlijnen zonder daarom een pasklaar antwoord te geven voor elke concrete situatie. Dit document vindt u als bijlage.

Ook de bestaande beveiligingsconstructies werden recent geïnventariseerd en nu kan begonnen worden met het opsporen en remediëren van eventuele anomalieën.

- 3.a) Het Vlaams Steunpunt Verkeersveiligheid doet momenteel bijkomend onderzoek om de onveiligheid voor de fietsers op rotondes verder uit te detailleren in functie van de aard van de fietsvoorzieningen op die rotondes. Dit onderzoek wordt begeleid door het Agentschap Infrastructuur en andere actoren zoals de Fietsersbond, vertegenwoordigers van de vrachtwagensector, het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, de politie,...

b) De resultaten voor voormeld bijkomend onderzoek worden verwacht tegen deze zomer.

c) Het vademecum “Rotondes” zal in de loop van 2008 aangepast worden volgend op het bovenvermeld bijkomend onderzoek

d) De herinrichting van kruispunten wordt, met de verschillende betrokken actoren, besproken in de PCV (Provinciale Commissie voor de Verkeersveiligheid) en/of de PAC (Provinciale Auditcommissie). Daarbij wordt steeds de afweging gemaakt tussen de verschillende mogelijke kruispuntoplossingen.

In opvolging van de resultaten van het eerste onderzoek van het Vlaams Steunpunt Verkeersveiligheid werd reeds algemeen de boodschap gegeven om meer terughoudend te zijn t.o.v. rotondes op plaatsen met momenteel, of mogelijk in de toekomst, een groot aantal fietsers.

e) De laatste jaren werden door gemeentebesturen rotondes aangelegd, ten gevolge van het algemene beeld dat rotondes verkeersveiliger zouden zijn dan kruispunten. Op gemeentewegen gaat het meestal over kleine rotondes met gemengd verkeer. De grote rotondes met bijvoorbeeld vrijliggende fietspaden komen zelden voor op gemeentewegen.

Uit de studie van het steunpunt blijkt dat de verkeersveiligheid voor zwakke weggebruikers niet steeds verbetert door de aanleg van rotondes. De plaatsgesteldheid op gemeentewegen laat niet altijd toe dat een rotonde ingeplant kan worden die aan de verkeersveiligheidseisen voldoet voor alle weggebruikers. Een degelijke afweging van de voor- en nadelen van kruispunten, met al dan niet een conflictvrije verkeersregeling, en rotondes is steeds aangewezen. Hierbij dient terdege rekening gehouden te worden met de specifieke lokale situatie.

De studie naar de verkeersveiligheid van rotondes recentelijk uitgevoerd door het Steunpunt Verkeersveiligheid is gebaseerd op rotondes op gewestwegen.

Gezien de korte termijn (zes maanden) van het geplande vervolgonderzoek is een bijkomende opname en gedetailleerde analyse van rotondes op gemeentewegen niet voorzien. Dit wil niet zeggen dat deze problematiek niet meer nader bekeken kan worden. Momenteel wordt gefocust

op de mogelijke oorzaken van de onveiligheid voor fietsers via een detailanalyse van de ongevallen van de onderzochte rotondes.

Binnen deze discussie mogen we tevens niet vergeten dat lokale besturen autonoom zijn voor wat betreft het beheer van hun wegen. Als Vlaamse overheid kunnen wij richtlijnen opstellen, maar kunnen we deze niet opleggen.

- f) Op basis van de resultaten van de studie van het Steunpunt Verkeersveiligheid werd het nuttig geacht om een bijkomend onderzoek uit te voeren naar de mogelijke oorzaken van de verhoogde verkeersonveiligheid voor fietsers. De resultaten waren immers in tegenstrijd met één van de belangrijke doelstellingen van het Vlaamse mobiliteitsbeleid die erop gericht is het fietsgebruik te bevorderen en de verkeersveiligheid te verhogen. Dit bijkomende onderzoek is volop aan de gang en wordt verwacht tegen de zomer. In dit onderzoek wordt gefocust op de relatie van de verkeersonveiligheid van fietsers ten opzicht van de typologie van de rotondes. Meer specifiek worden de bestudeerde rotondes geanalyseerd naar type fietspad (aanliggend, vrijliggend, gemengd verkeer en fietstunnels) in relatie met de vastgestelde verkeersonveiligheid. Deze bijkomende studie wordt begeleid door een werkgroep met verschillende actoren uit het mobiliteitsdomein om gedragen beleidsaanbevelingen te kunnen formuleren.
- g) De belangrijkste bevindingen uit deze bijkomende onderzoeken zullen gebruikt worden om het 'Vademecum Rotondes' te actualiseren. Vervolgens zullen de richtlijnen van goede praktijk, evenals de belangrijkste bevindingen uit de studies, aan de gemeentebesturen gecommuniceerd worden. Dit zou eventueel kunnen gebeuren via het opstellen van een gids van goede praktijk, op basis van het aangepaste 'Vademecum Rotondes'. Ook de mobiliteitsbrief kan hier aandacht aan besteden.

BIJLAGE

Goed om weten: "Keuze van en voorschriften voor afschermende constructies (beveiligingsconstructies) voor wegen".

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/437/antw.437.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 440
van 4 mei 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Inning polder- en wateringbelasting - Klantvriendelijkheid

Men mag verwachten dat de inning van de polderbelasting steeds gebeurt op basis van de gegevens van het Kadaster van het aanslagjaar in kwestie. Dit blijkt evenwel te gebeuren op basis van verouderde gegevens. De watering schendt hierbij de ombudsnorm “efficiënte coördinatie”.

Het gebeurt ook dat officiële naamswijzigingen voor problemen zorgen. Ondanks herhaalde melding bij de Polder en een uitdrukkelijke bevestiging van het Kadaster dat zij hun bestanden hebben aangepast, blijven de aanslagbiljetten van de Polder op de oude naam van de verzoeker toekomen. Dit is tevens het enige overheidsdocument waarbij dat nog het geval is.

In het geval van mede-eigenaarschap weigert de Polder om de aanslag op te splitsen en bij beide eigenaars te innen. De Polderwet stelt dat mede-eigenaars hoofdelijk gehouden zijn voor het betalen van de belasting. Dit belet echter niet dat de Polder het aanslagbiljet kan opsplitsen op vraag van de belastingplichtige of dat de beide eigenaars kunnen worden aangesproken en de Polder het resterende saldo bij de andere mede-eigenaar kan innen nadat de verzoeker de helft heeft betaald. Polders en Wateringen kunnen dezelfde principes van klantvriendelijkheid hanteren die bijvoorbeeld de Vlaamse Belastingdienst toepast.

Volgens de Vlaamse Ombudsdienst moet de Vlaamse overheid (en met name de Polders en Wateringen) een efficiënte inning van de polder- en wateringbelasting verzekeren met inachtneming van dezelfde principes van klantvriendelijkheid die de Vlaamse Belastingdienst erop nahoudt.

1. Heeft de minister kennis van dit concrete probleem m.b.t. de Polders en Wateringen? In hoeverre houdt zijn beleid hier reeds rekening mee?
2. Neemt de minister de nodige initiatieven om te bereiken dat dezelfde principes van klantvriendelijkheid worden toegepast voor het verzekeren van een efficiënte inning van de polder- en wateringbelasting zoals de Vlaamse Belastingdienst dit reeds doet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 440 van 4 mei 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

1. Artikel 13 van de Polderwet van 1957 en artikel 14 van de wet op de wateringen van 1956, voorziet dat een legger wordt opgemaakt van al de in de polder of watering gelegen erven. Die legger wordt bijgehouden en jaarlijks, binnen de eerste zes maanden, door het bestuur herzien. Het tijdstip waarop die verrichting plaats heeft, wordt door het bestuur van de polder of watering ter kennis gebracht van de ingelanden. Gedurende die tijd kunnen de ingelanden de legger inzien en opmerkingen maken. Binnen de acht dagen na die herziening wordt hiervan verslag gedaan aan de gouverneur van de provincie. Komt het bestuur van de polder of watering deze verplichtingen niet na, dan kan de bestendige deputatie aan de bewaarder van het kadaster opdracht geven de legger op kosten van de polder of watering op te maken en vast te stellen. De bestendige deputatie is te allen tijde gerechtigd de in de legger vastgestelde vergissingen te doen herstellen.
De eigenaars en mede-eigenaars hebben als ingelanden dus inzagerecht in de fase van definitieve opmaak van de legger. Zij kunnen in die fase concreet nazien of de gegevens die betrekking hebben op hun goederen correct opgenomen zijn. Ondanks die mogelijkheid tot inzage en formuleren van bemerkingen voor definitieve vastlegging van de legger, blijkt dat er in latere fasen bij het gebruik van die legger als basis voor de berekening van de polderbelasting toch nog aanvullende bemerkingen geformuleerd worden. Een definitief vastgelegde lijst van ingelanden blijft geldig tot de volgende jaarlijkse herziening.
2. Ik heb het initiatief genomen om de beslissing rond de fusie van een aantal polders en wateringen binnen de deelbeheergrenzen met prioriteit te behandelen. De schaalvergroting en de herwaardering die hierdoor ontstaat moet bijdragen tot een beter vervullen van de taken van Polders en Wateringen zoals opgelegd in het decreet op het integraal waterbeleid van 18 juli 2003. Ook de efficiëntie van de inning van de polder- en wateringbelasting kan hierdoor vergroot worden. Via een uitgeschreven studieopdracht laat ik voorstellen voor de herziening van de wet op de Polders en de wet op de Wateringen voorbereiden. Daarbij zal de problematiek van efficiëntie van inning van de belasting meegenomen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 441
van 4 mei 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Particuliere stookolietanks - Afhandeling bodemsaneringsdossiers

Volgens de Vlaamse Ombudsdienst liggen een aantal bodemsaneringsdossiers van particuliere stookolietanks al geruime tijd stil.

Sinds in 2004 de idee van een saneringsfonds werd opgeworpen maant de OVAM de saneringsplichtigen niet verder aan, tenzij er een onmiddellijk en ernstig gevaar dreigt. Voor burens die naar aanleiding van de verontreiniging met schadeclaims zitten of hinder van de verontreiniging in hun kelder ondervinden, is het niet aangenaam dat de sanering uitblijft en jaren aansleept.

Als het saneringsfonds voor stookolietanks op korte termijn niet te verwachten valt, moet de Vlaamse overheid iets ondernemen om deze stilgevallen saneringsdossiers weer op te starten, in de eerste plaats de dossiers waarbij burens hinder of schade ondervinden van de bodemverontreiniging.

De Vlaamse Ombudsdienst wil de Vlaamse overheid (en met name de OVAM en de Vlaamse minister van Leefmilieu) aansporen om een oplossing te bieden voor de stilliggende saneringsdossiers van particuliere stookolietanks, ofwel door de inwerkingtreding binnen afzienbare termijn van het saneringsfonds, ofwel door een alternatieve regeling.

1. Heeft de minister kennis van dit concrete probleem m.b.t. de stilliggende saneringsdossiers van particuliere stookolietanks? In hoeverre houdt zijn beleid hier reeds rekening mee?
2. Neemt hij de nodige initiatieven hetzij met het oog op inwerkingtreding van het saneringsfonds, hetzij voor een alternatieve regeling?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 441 van 4 mei 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

1. Ik ben op de hoogte van een aantal particuliere probleemdossiers van stookolietanks waar mogelijks het niet opportuun zou zijn om in afwachting van het fonds geen verdere acties te ondernemen. Wat deze individuele saneringsdossiers betreft, worden door de OVAM in geval van urgentie en van een onmiddellijk ernstig gevaar (acute risico's) de nodige aanmaningen verstuurd en de gepaste acties opgelegd.
2. In 2005 werden mede op mijn initiatief onderhandelingen gestart tussen de federale en gewestelijke overheden en de stookoliesector om de oprichting van dergelijk fonds mogelijk te maken via een samenwerkingsakkoord (SWA). Op 20.05.2005 werd hierrond een protocol ondertekend tussen de federale overheid en de gewestelijke overheden. In de loop van 2006 en 2007 zijn er verschillende initiatieven ondernomen, ook vanwege mijzelf, teneinde de onderhandelingen te stimuleren. Momenteel worden deze onderhandelingen nog steeds voortgezet.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 443

van 7 mei 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE***Milieu en gezondheid - Onderzoeksresultaten*

Langs Vlaamse wegen komt men onvermijdelijk verontreinigende stoffen tegen zoals PCB's, dioxines, DDT, HCB, PAK's, benzeen, cadmium en lood: we krijgen ze binnen door te eten, te drinken en te ademen.

Het Steunpunt Milieu en Gezondheid, een initiatief van de Vlaamse Regering, zoekt het uit met behulp van biomonitoring. Wetenschappers uit universitaire en andere onderzoeksinstituten namen de voorbije jaren bloed- en urinestalen van moeders en hun pasgeboren baby's, peuters, adolescenten en volwassenen onder de loep.

PCB's komen nu vooral nog voor op het platteland. Daar vond men grotere concentraties chloorhoudende verbindingen. Misschien omdat daar vuurtje stoken nog altijd populair is. Als men plastics op het vuur of in de allesbrander gooit, komen er veel dioxines en PCB's vrij.

De onstuitbare opmars van PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen en het resultaat van onvolledige verbranding) bewijst volgens wetenschappers dat het helemaal nog niet de goede richting uitgaat met de vervuiling. Op zich zijn PAK's niet schadelijk. Maar in ons lichaam worden ze wel omgezet tot kankerverwekkende en hormoonverstorende stoffen. Het autoverkeer is de grootste boosdoener.

Inwoners van Antwerpen, de omgeving van het Albertkanaal, Olen en de omgeving van sommige afvalverbrandingsovens vertonen een verhoogde expressie van genen zoals bij rokers of bij inwoners van zwaar vervuilde streken. Er is een onmiskenbaar verband tussen inwendige vervuiling en biologische en gezondheidseffecten.

Vier jaar geleden werd het navelstrengbloed van Vlaamse baby's gescreend. Moeders bij wie het navelstrengbloed dubbel zoveel PCB's bevatte als bij andere moeders heeft men bevraagd. Het bleek dat er binnen die groep 30 % meer een vruchtbaarheidsbehandeling ondergaan had. Bij groepen met een verdubbeling van de dioxine- en HCB-waarden in het bloed waren er respectievelijk 40 % en 20 % meer vruchtbaarheidsbehandelingen. Inwendige vervuiling heeft dus een impact op onze vruchtbaarheid. Dit bleek trouwens al uit studies op sperma.

In het kader van de Vlaamse biomonitoring werden de borelingen van toen onlangs opgevolgd door mensen van de vakgroep Psychiatrie en Medische Psychologie. De kinderen, die ondertussen drie jaar oud waren, werden onderzocht op hun neuropsychisch functioneren. Kinderen met hogere lood- en PCB-concentraties in het navelstrengbloed bleken mentaal minder performant. Bovendien was er een verband tussen hogere PCB-concentraties en minder mannelijk spelgedrag van jongens. Die jongetjes zijn gemiddeld ook iets kalmer. Verontreinigende stoffen beïnvloeden dus het geslachtsgebonden gedrag.

De ontwikkeling van adolescenten lijdt eveneens onder vervuiling. Volwassen mannen lopen een verhoogd risico op prostaatkanker.

Al deze effecten treden op bij lichte verhogingen van de inwendige vervuiling: de waarden liggen nog steeds beneden alle Vlaamse normen.

Veel verontrustender is, volgens onderzoekers, het feit dat ook onze vruchtbaarheid onder de vervuiling lijdt. Als dat fenomeen toeneemt, zitten we volgens hen met een ernstig probleem. De aantasting van onze psychische functies stemt eveneens tot nadenken. Als de intelligentiecurve bij de hele populatie een beetje opschuift, daalt het aantal intelligente en zeer intelligente mensen.

Volgens hen moet de technologie dan ook dringend met alternatieven op de proppen komen voor primitieve ontploffingsmotoren en vervuilende energiecentrales.

1. Heeft de minister kennis van de concrete gegevens van deze studie?

In hoeverre houdt zijn beleid reeds rekening met de vaststellingen van deze studie?

2. In welke mate kan de minister bijdragen aan een oplossing via technologische vernieuwing, om tot alternatieven te komen voor primitieve ontploffingsmotoren en vervuilende energiecentrales?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 443 van 7 mei 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

1. De resultaten van de humane biomonitoringcampagne werden per leeftijdsgroep bekendgemaakt in 3 persvoorstellungen waar ik telkens aanwezig was om de resultaten in ontvangst te nemen en mijn beleidsantwoord te formuleren. Deze persvoorstellungen vonden plaats op 16-06-2005, 30-05-2006 en 11-12-2006 voor de resultaten van respectievelijk de pasgeborenen-, de adolescenten- en de volwassenencampagne.

Humane biomonitoringgegevens zijn, in tegenstelling tot de milieumeetgegevens, moeilijk direct te vertalen in concrete maatregelen, omwille van de integratie van externe milieufactoren en persoonsgebonden eigenschappen zoals levensstijl, hobby's, woonomstandigheden, enz. In dit kader werd het "fasenplan" uitgewerkt, om op een onderbouwde manier te kunnen omgaan met de veelheid en complexiteit van de ter beschikking komende biomonitoringdata en om de gezondheidkundige ernst van de gevonden signalen te evalueren, de oorzaken op te sporen en indien nodig een beleidsvoorstel uit te werken.

Als gevolg van het vernieuwende karakter van het fasenplan werd geopteerd om in 2006 van start te gaan onder de vorm van een pilootproject op basis van één bepaalde biomerker. Hiervoor werd DDE - een afbraakproduct van DDT - geselecteerd en dit zowel in het landelijke gebied als in de Albertkanaalzone, waar verhoogde DDE-concentraties voor de pasgeborenen en de jongeren werden vastgesteld. Deze DDE-verhoging wordt bevestigd door de resultaten van de volwassenen.

Op basis van alle verzamelde resultaten werd onderzocht waarom juist in deze gebieden het DDE-gehalte hoger is dan het Vlaamse referentiegemiddelde.

Zowel experts als een jury bestaande uit o.a. maatschappelijke groepen en vertegenwoordigers van het lokale gezondheids- en milieubeleid bogen zich over deze casus. Hun bevindingen en beleidsaanbevelingen werden midden december 2006 aan het kabinet overgemaakt. Op basis hiervan gaf ik de opdracht aan een werkgroep, onder voorzitterschap van het departement LNE en bestaande uit vertegenwoordigers van o.a. OVAM, VMM, Afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid, het steunpunt Milieu & Gezondheid, een actieplan voor concrete beleidsmaatregelen met betrekking tot de DDT-problematiek op te stellen en uit te werken. Binnenkort wordt een sensibiliseringsactie in het kader van de reeds bestaande campagne 'zonder is gezonder', gevolgd door een inzamelactie betreffende restanten van (verboden) bestrijdingsmiddelen, op gang getrokken. Gelijktijdig wordt verder onderzoek naar de (huidige) opnameroute onder de vorm van een case-control study uitgevoerd.

Ondertussen ging ook het geïntegreerde fasenplan met betrekking tot de andere biomerkers van start. Het Steunpunt Milieu en Gezondheid heeft een preselectie gemaakt van biomerkerresultaten van het Vlaams Humaan Biomonitoringsprogramma 2002-2006. Momenteel worden de experts hierover bevraagd, zodat nadien de jury een goed geïnformeerde afweging kan maken voor de prioriteitstelling voor verdere aanpak van de geselecteerde biomerker binnen het fasenplan. De juryronde is gepland in september 2007. Op basis van het expertenadvies en de jurydiscussies zal eind 2007 een gemotiveerde en onderbouwde selectie van biomerkerresultaten, waarvoor concrete beleidsacties zullen worden uitgewerkt, bekend zijn.

In het Steunpunt 2007-2011 wordt het biomonitoringprogramma van het eerste steunpunt verder gezet. Momenteel wordt de study-design uitgewerkt en opgesteld. Voor de omzetting van de resultaten naar beleidsadviezen toe, werd ook hier een fasenplan voorzien.

2. De bijdrage van de energiecentrales in Vlaanderen tot de totale uitstoot van de pollutanten PCB's, dioxines, DDT, HCB, PAK's, benzeen, cadmium en lood in Vlaanderen is zeer gering (< 1%) of onbestaande (NA). De vraag naar technologische vernieuwing in de energiesector is dus niet relevant.

De bijdrage van het wegverkeer (ontploffingsmotoren) in Vlaanderen tot de totale uitstoot van deze pollutanten in Vlaanderen is enkel relevant voor PAK's (ca. 45%), Pb (10%) en benzeen.

PAK's en dioxines zijn vooral afkomstig van gebouwenverwarming in Vlaanderen. Een toenemend gebruik van biomassa in kader van klimaatbeleid zou echter kunnen leiden tot een verhoging van deze emissies. Dit jaar zal binnen de afdeling LHRMG een onderzoek opgestart worden dat de synergieën en negatieve effecten tussen klimaatbeleid en luchtverontreinigingsbeleid in kaart zal brengen. Op basis van de resultaten van dit onderzoek kunnen / zullen gepaste maatregelen genomen worden.

Wat de Pb-emissie in Vlaanderen betreft heeft het bannen van loodhoudende benzines en de verlaging van het toegestane loodgehalte in loodvrije benzines geleid tot een daling van de totale Pb-emissie in Vlaanderen van 102 ton in 1990 naar 5 ton in 2004.

Ook voor benzeen is een sterke emissiereductie merkbaar in Vlaanderen: van 3600 ton in 1990 naar minder dan 1000 ton in 2004. De uitstoot van benzeen van de tankstations is in dezelfde periode gedaald van 315 ton naar 10 ton. De daling van de benzeenemissie in Vlaanderen is vooral te danken aan de verlaging van het dampgehalte van benzine (richtlijn), de beperking van het benzeengehalte in benzine (richtlijn) en de introductie van damprecuperatie bij opslag en tankstations.

De PAK's van het wegverkeer zullen met de nieuwe EURO-normen (strengere normering op fijn stof) de uitstoot van PAK's verder sterk reduceren.

Algemeen kan nog wel gesteld worden dat technologische vernieuwing ondermeer opgevolgd wordt via het BBT-onderzoek binnen de Vlaamse en internationale context (onderzoek naar best beschikbare technologieën dat periodiek wordt geactualiseerd). De resultaten van het BBT-onderzoek worden verwerkt in onze reglementering.

Tenslotte kan er nog verwezen worden naar het Vlaamse klimaatbeleidsplan 2006-2012. In dit plan zijn in deel 5.6.2 enkele maatregelen opgenomen in verband met onderzoek en innovatie (opstellen van een strategische onderzoeksnota energietechnologieën voor Vlaanderen, initiatief stuurgroep MIP).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 451
van 10 mei 2007
van **CARL DECALUWE**

Gewestwegen - Schade door ongevallen en vandalisme

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 3 februari 2006 had ik de minister graag volgende vragen gesteld (vraag nr. 267, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 15-03-2006).

1. Kan de minister een overzicht geven van de schade door ongevallen en/of vandalisme aan het straatmeubilair (vanrails inclusief) in 2006, en dit opgesplitst per provincie?
2. Welk bedrag hiervan werd gerecupereerd via de verzekering?
3. Hoe evolueert dit?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 451 van 10 mei 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De opgegeven bedragen zijn ramingen

Afdeling	Aantal dossiers	Schadebedrag in 2006 (euro)
Wegen Antwerpen	2.309	1.347.256
Wegen Vlaams Brabant	2.161	2.033.816
Wegen West-Vlaanderen	368	466.427
Wegen Oost-Vlaanderen	1.081	550.986
Wegen Limburg	1.759	1.518.474

2.

Afdeling	Gerecupereerd bedrag in 2006 (euro)
Wegen Antwerpen	502.999
Wegen Vlaams Brabant	918.949
Wegen West-Vlaanderen	383.880
Wegen Oost-Vlaanderen	330.053
Wegen Limburg	517.200

Het niet recupereerbaar bedrag is het gevolg van het onbekend zijn van de schadeverwekker.

3. Door ingrepen aan de infrastructuur om de verkeersveiligheid te verhogen (o.a. door aanpassingen aan kruispunten, het verbeteren van de zichtbaarheid e.d.), neemt het aantal ongevallen af. Anderzijds zorgen de huidige procedures ervoor dat met de verkeersmaatschappijen, vlugger schaderegelingen kunnen worden bedongen, zodat de kosten sneller kunnen worden gerecupereerd.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 129
van 11 april 2007
van **VEERLE HEEREN**

Leegstandsheffing - Bezwaarschriften

Eind 1995 werd de heffing op leegstand en verkrotting op woningen en gebouwen ingevoerd. Daarmee werd een verlengstuk gegeven aan de eerder dat jaar tot stand gekomen regeling betreffende leegstand en verkrotting van bedrijfsgebouwen. Beide decreten waren ongetwijfeld een goede aanzet om de verloedering en de verkrotting tegen te gaan.

Vooraf wat de leegstandsheffing op woningen betreft, riep de procedure bij heel wat heffingplichtigen vragen op en werd er een massa bezwaarschriften ingediend. Bezwaren die, zoals later duidelijk werd, vaak terecht leken.

In 2004 werden er een aantal belangrijke wijzigingen aangebracht aan het decreet en werd er onder meer een zogenaamde "stand-stillbepaling" ingevoerd. Deze laatste had onder meer tot doel de vele bezwaarschriften versneld te kunnen verwerken.

1. Kan de minister aangeven hoeveel bezwaarschriften er sedert de invoering van het decreet van 22 december 1995 jaarlijks tegen de leegstandsheffing werden ingediend?

Hoeveel bezwaarschriften werden ingewilligd en hadden uiteindelijk tot gevolg dat de heffing niet betaald diende te worden?

2. Zijn er bij de indiening van de bezwaarschriften regionale verschillen te merken? Zo ja, kan de minister uitleggen waaraan deze te wijten zijn?
3. In welke mate hebben de wijzigingen die in 2004 aan het decreet van 22 december 1995 werden aangebracht, geleid tot een vermindering van het aantal bezwaarschriften?
4. Wat is de gemiddelde duurtijd van de behandeling van de bezwaarschriften? Is deze verkort ten gevolge van de wijzigingen van 2004?
5. Zijn er meer of minder bezwaarschriften in het geval dat de gemeenten zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de opmaak van de inventaris? Welke verklaring kan daaraan gegeven worden?
6. Hoeveel gemeenten hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid gecreëerd in 2004 om de leegstandsheffing volledig in eigen handen te nemen?
7. Welke opbrengsten heeft de heffing op leegstand en verkrotting sedert de invoering ervan gegenereerd?

8. Wat was de uiteindelijke kostprijs van de uitbesteding van de behandeling van de bezwaarschriften?
Wat was de kostprijs voor de behandeling van de bezwaarschriften door de administratie (zowel wat de inzet van personeel als materiaal betreft)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 92) en Keulen (nr. 129).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 11 april 2007

van **VEERLE HEEREN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 122
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Als Minister voor Sociale Economie spreekt het voor zich dat de projecten in het kader van buurt- en nabijheidsdiensten onder mijn bevoegdheid vallen. Samen met de lokale diensten en de projecten in kader van het Actieplan Centrumsteden vormen de buurt- en nabijheidsdiensten uit het Projectenfonds het aanbod lokale diensteneconomie dat met het nieuwe decreet Lokale Diensteneconomie geregeld zal worden.

In deze schriftelijke vraag 122 citeert U terecht mijn antwoord op Uw vraag om uitleg in de commissievergadering C141 – ECO 13 van 22 maart 2007. Daar stelde ik inderdaad dat er vertraging zat op de uitvoeringsbesluiten en dat er volop aan de klaverbladfinanciering werd gewerkt.

Wat betreft de klaverbladfinanciering heb ik geantwoord dat de gesprekken in de maand april zouden opstarten en dat ik hoopte tegen het zomerreces de eerste resultaten te kunnen halen. Nog steeds heb ik die ambitie. Maar, het is belangrijk vooraf nogmaals duidelijk te stellen dat de invulling van de klaverbladfinanciering niet enkel mijn verantwoordelijkheid is. De invulling ervan moet immers samen gebeuren met mijn collega's uit de Vlaamse Regering.

In dit **gecoördineerde antwoord** zijn de antwoorden van de collega's in de Vlaamse Regering verwerkt:

- Minister Inge Vervotte participeert wel mee in buurt- en nabijheidsdiensten. Minister Vervotte investeert op dit moment in het klaverblad kinderopvang. Naar de toekomst wordt onderzocht of er een klaverblad aanvullende huishulp kan opgestart worden;
- Minister Bert Anciaux stelt in het najaar 2007 te starten met een klaverblad buurtsport;
- Minister Bourgeois stelt dat er op dit moment 24 buurt- en nabijheidsdiensten actief zijn binnen het beleidsdomein toerisme. Hij gaf aan op korte termijn te bekijken welke bestaande buurt- en nabijheidsdiensten in de toeristische sector na evaluatie mogelijks in een klaverblad toerisme erkend kunnen worden;
- Minister President Yves Leterme stelt dat er op dit moment geen buurt- en nabijheidsdiensten actief zijn vanuit het beleidsdomein van het Algemene Regeringsbeleid noch vanuit de bevoegdheid Landbouw en Platteland. Wel gaf hij aan dat er binnen het domein Landbouw en Platteland mogelijks in de toekomst buurt- en nabijheidsdiensten kunnen opgestart worden. (cfr. punt 4)
- Minister Dirk Van Mechelen stelt dat er op dit moment geen buurt- en nabijheidsdiensten actief zijn binnen de beleidsdomeinen ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed. Hij gaf aan dat er binnen zijn beleidsdomeinen wel aandacht is voor het werken met kansgroepen en voor de sociale economie in enkele projecten die mee instaan voor het behoud, het beheer en de ontsluiting van het onroerend erfgoed.
- Ministers Fientje Moerman, Frank Vandenbroucke, Kris Peeters, en Marino Keulen hebben op korte termijn geen plannen om vanuit hun eigen bevoegdheidsdomein projecten buurt- en nabijheidsdiensten op te zetten.

1. Buurt- en nabijheidsdiensten of lokale diensten zijn organisaties die een tweeledig maatschappelijk doel nastreven. Enerzijds willen zij tewerkstelling creëren voor personen uit de kansgroepen, met aandacht voor arbeid op maat en de opleiding en begeleiding van de werknemers. Anderzijds

verstrekken ze een aanbod van maatschappelijke dienstverlening dat beantwoordt aan reële behoeften die niet of onvoldoende worden ingevuld door de markt of andere voorzieningen.

De bestaande projecten binnen de lokale diensteneconomie en de buurt- en nabijheidsdiensten zijn actief in volgende sectoren:

- kinderopvang
- aanvullende thuishulp
- toerisme
- buurtsport
- groensector
- armoede

In totaal zijn er op dit moment 153 projecten die in het kader van lokale diensteneconomie erkend:

- 55 projecten binnen het Projectenfonds voor Buurt- en Nabijheidsdiensten
- 53 projecten binnen het Actieplan Centrumsteden
- 3 projecten binnen het Limburgplan
- 42 projecten binnen het Actieplan ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid.

In totaal zijn er binnen deze projecten 635.

2. Voor alle buurt- en nabijheidsdiensten en lokale diensten is er voor 2007 18.325.000 euro voorzien op de begroting Sociale Economie.

Vanuit Welzijn wordt voor de kinderopvangprojecten voorzien in het experiment Buurt- en nabijheidsdiensten 1.600.000 euro voorzien op jaarbasis.

Voor de extra diensten in kader van het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang wordt dit bedrag verhoogd tot 2.011.846,25 euro.

Vanuit Toerisme wordt er op dit moment nog geen financiële inspanning geleverd.

3. De voortzetting van de lopende projecten binnen het Jeugdwerkloosheidsplan, het Actieplan Centrumsteden en het Projectenfonds voor Buurt- en Nabijheidsdiensten is gegarandeerd tot 31/12/07. Per 1/1/08 worden de projecten, mits positieve evaluatie en toetsing aan de criteria, overgeheveld naar het nieuwe decreet Lokale Diensteneconomie.

In 2007 worden de projecten gefinancierd volgens de oorspronkelijke financiering. Per 1/1/08 zullen de projecten gefinancierd worden conform de nieuwe criteria van het decreet Lokale Diensteneconomie.

De voortzetting van de projecten in het Limburgplan loopt tot 31/10/07 en zal verlengd worden met 12 maanden.

De subsidiëring van de buurt- en nabijheidsdiensten projecten kinderopvang evenals de financiering van de nieuwe lokale diensten voor buurtgerichte kinderopvang is structureel voorzien binnen de dotatie van Kind&Gezin. Regelgevend zal er gewaakt worden dat alle bestaande projecten en diensten in 2008 kunnen worden voortgezet.

Wat betreft de buurt- en nabijheidsdiensten projecten toerisme is de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten nog niet volledig verzekerd vanaf 1/1/08. Er werd hierover reeds gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken. Na evaluatie van de projecten en de toetsing op het toeristische rendement en de toeristische meerwaarde, zal in overleg met collega Minister Bourgeois beslist worden welke projecten er kunnen verder gezet worden. Minister Bourgeois benadrukt dat de gekozen projecten ook dienen te passen binnen de krijtlijnen en prioriteiten van zijn toeristisch beleid.

4. Betreffende de klaverbladfinanciering zijn er, zoals reeds geantwoord op Uw vraag in de commissie Economie, Werk en Sociale Economie van 22/3/07, verschillende gesprekken gepland en opgestart:

- *klaverblad kinderopvang*
Binnen het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang is er een klaverblad uitgewerkt en ingevuld met collega Inge Vervotte met een structurele financiering binnen beide beleidsdomeinen.
- *klaverblad aanvullende thuishulp:*
Voor de projecten binnen de aanvullende thuishulp zijn de eerste gesprekken met collega Vervotte opgestart. Beider administraties onderzoeken op dit moment hoe de klaverbladfinanciering voor deze projecten kan uitgewerkt worden. De timing is om de klaverbladfinanciering rond te hebben tegen 31/12/07.
- *klaverblad toerisme*
Voor de financiering en de invulling van het klaverblad van de toerisme-projecten hebben de eerste gesprekken ook reeds plaatsgevonden met collega Bourgeois. Na een eerste verkennend gesprek in april 07 is er op 11 mei 07 een tweede gesprek doorgedaan om de eerste krijtlijnen van een mogelijke klaverbladfinanciering uit te tekenen. De eerste afspraken zijn gemaakt om nog voor de zomervakantie een planning op te maken op basis van een evaluatie.
- *klaverblad buurtsport*
Samen met collega Anciaux is er het voorbije jaar een klaverblad uitgewerkt. De grote lijnen zijn klaar en middelen zijn vastgelegd. Het resterend deel van de klaverbladfinanciering dient ingevuld te worden door de lokale besturen. Eerste gesprekken met lokale besturen worden voor de zomervakantie opgestart. In het najaar moet het klaverblad volledig ingevuld zijn zodat de eerste projecten kunnen starten.
- *klaverblad groen*
Met betrekking tot de groensector wordt er eind mei een rapport verwacht van VOSEC houdend de groenjobs in de sociale economie. Dit rapport zal het vertrekpunt zijn voor gesprekken die aangeknoopt zullen worden met collega Peeters en Leterme.
- *klaverblad armoede*
Gesprekken aangaande een mogelijks klaverblad armoede dienen nog opgestart te worden.

5. De inbreng vanuit het decreet lokale diensteneconomie is om het rendementsverlies van lokale diensten op te vangen door een loonsubsidie van 8000 euro per VTE doelgroepmedewerker. Bovenop de loonsubsidie wordt een omkaderingspremie voorzien van 12000 euro om de lokale diensten te ondersteunen in de financiering van de begeleiding van de doelgroepmedewerkers.

Voor de komende jaren is er bovenop de bestaande projecten een groeipad voorzien:

- 2007: + 100 VTE doelgroepwerknemers en 20 omkaderingspersoneelsleden
- 2008: + 186 doelgroepwerknemers en 37 omkaderingspersoneelsleden
- 2009: + 340 doelgroepwerknemers en 68 omkaderingspersoneelsleden

6. Op voorwaarde van positieve evaluatie en indien er voldaan wordt aan de criteria van het decreet Lokale Diensteneconomie is er voor de bestaande projecten een structurele financiering voorzien van 4 jaar tot onbepaalde duur.

De voornaamste knelpunten bevinden zich vooral op het vlak van de invulling van de klaverbladfinanciering. Waar mogelijk wordt de klaverbladfinanciering op Vlaams niveau ingevuld. Gesprekken met collega's zijn lopende (cfr. vraag 4).

Wat betreft de invulling van de lokale en provinciale invulling van het klaverblad is dit zeer projectgebonden. Heel wat projectverantwoordelijken en lokale of provinciale beleidsverantwoordelijken hebben reeds de nodige stappen gezet. Anderen dienen nog een aantal stappen te zetten alvorens het klaverblad volledig ingevuld kan worden. De Vlaamse administratie heeft de projecten te kennen gegeven hiertoe de nodige stappen te zetten. Heel wat projecten hebben dit gedaan. Voor anderen die nog geen engagementen hebben aangegaan, dreigt dit moeilijk te worden tegen het einde van het jaar klaar te zijn met het klaverblad.

Tot eind 2007 hebben zowel de beleidsverantwoordelijken op Vlaams, provinciaal als lokaal niveau nog tijd om het klaverblad in te vullen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 131
van 25 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Gewestgrensoverschrijdende buslijnen - Samenwerkingsakkoord (2)

Het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en het Waals Gewest in verband met het grensoverschrijdend openbaar vervoer tussen het Vlaamse gewest en Waalse gewest is sinds 1 januari 1991 van kracht.

Ik mocht van de minister reeds een antwoord ontvangen op vraag nr. 113 van 23 maart 2007, over hetzelfde onderwerp.

Ter opvolging, kreeg ik graag een gedetailleerd antwoord van de minister op volgende vragen.

1. Wijzigingen aan de betrokken lijnen worden steeds geïnitieerd door de beherende operator. In het kader van de samenwerkingsovereenkomst wordt hieromtrent steeds de te volgen (overleg-) procedure gevolgd.

Aangezien de tekst van de samenwerkingsovereenkomst niet nader ingaat op deze procedure, kreeg ik van de minister graag een concrete en gedetailleerde omschrijving van de volledige procedure en bijbehorende stappen die in de betrokken procedure gevolgd dienen te worden.

2. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van alle gewestgrensoverschrijdende lijnen die sinds 1991 werden afgeschaft of aangepast, met vermelding van datum en motivering voor de afschaffing/aanpassing?
3. Ontving De Lijn of het Vlaams Gewest reeds signalen of formele gegevens m.b.t. een eventuele wijziging m.b.t. de lijn Riemst-Luik vanwege het Waals Gewest of de TEC? Op welke wijze?
4. Werd hiervoor reeds de overlegprocedure opgestart? Zo ja, wat is de exacte stand van zaken?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 25 april 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De hiernavermelde procedure wordt reeds sinds 1991, zonder dat dit problemen opleverde, toegepast:

Elke wijziging wordt unilateraal uitgevoerd door de secundaire exploitant(=TEC in Vlaanderen of De Lijn in Wallonië), op voorwaarde evenwel dat deze de wederzijdse uitbating niet beïnvloedt, en indien ze de volgende “wijzigingsmaxima” in acht neemt:

- het totaalaanbod vanwege de secundaire exploitant in het Gewest van de hoofdexploitant wordt met niet meer dan 10% aangepast ten opzichte van wat bestond op 1 januari 1991;
- het aanbod vanwege de secundaire exploitant in het Gewest van de hoofdexploitant op een gewestoverschrijdende lijn wordt met niet meer dan 10% aangepast ten opzichte van wat bestond op 1 januari 1991 op deze lijn.

M.a.w. de TEC kan unilateraal haar lijnen op het grondgebied van Vlaanderen wijzigen indien ze binnen de bovenvermelde grenzen blijven.

Elke wijziging wordt aan de hoofdexploitant (=TEC in Wallonië of De Lijn in Vlaanderen) meegedeeld door de secundaire exploitant.

Elke wijziging van het aanbod boven de maxima, waarvan hierboven sprake, vereist een voorafgaandelijk akkoord tussen de betrokken gewesten. Wanneer het Vlaamse Gewest een dergelijke vraag krijgt vanwege het Waalse Gewest, wordt aan De Lijn om een advies gevraagd. Deze legt dit voor aan de betrokken entiteit. Na ontvangst van het advies vanwege De Lijn, wordt het antwoord aan het Waalse Gewest overgemaakt.

Indien de onbelangrijke wijziging toch de wederzijdse uitbating beïnvloedt, vindt er vooraf overleg plaats tussen de secundaire exploitant en de betrokken hoofdexploitant.

De exploiterende maatschappijen plegen regelmatig overleg, voor de onderlinge afstemming van het vervoeraanbod en de vrijwaring van de belangen van de gebruikers en in het bijzonder voor het harmoniseren van de tarieven, het verzekeren van de gepaste aansluitingen en de informatie aan het cliënteel.

Ter verduidelijking:

Hoofdexploitant: de exploitant die is aangeduid om het grootste net van openbaar vervoer te beheren op het grondgebied van een Gewest(=TEC in Wallonië of De Lijn in Vlaanderen).

Secundaire exploitant: de exploitant die de gewestoverschrijdende lijn beheert in het gewest waar hij niet als hoofdexploitant wordt beschouwd(=TEC in Vlaanderen of De Lijn in Wallonië).

2. Hierbij per lijn een overzicht van de belangrijkste wijzigingen die sedert de ingang van het samenwerkingsakkoord plaatsvonden.

Leuven - Meldert/Meldert - Tienen

Deze lijn is geherstructureerd sinds januari 2005 tot 2 schooldiensten en een marktbus in relatie met Tienen wegens het niet halen van het evaluatiecriterium, namelijk gemiddeld 8 reizigers per rit.

Tienen – Jodoigne

Deze lijn is sinds december 2006 opgesplitst in de lijn 360 en 362. Aanleiding hiervoor is Art. 9 van het Besluit Tarieven en Exploitatie: elke lijn heeft een unieke reisweg.

Brussel-Hoeilaart-Wavre

Deze lijn is in het kader van het project 'basismobiliteit Overijse' sinds januari 2003 opgesplitst. Aanleiding hiervoor is Art. 9 van het Besluit Tarieven en Exploitatie: elke lijn heeft unieke reisweg.

Brussel-Leerbeek, Leerbeek-Edingen

De lijn 160 is in voege sinds september 2002. De belbus 731 rijdt sinds september 2006. Beide lijnen zijn herzien binnen het project 'basismobiliteit Pajottenland' (fase 1 gestart in september 2002 en fase 2 gestart in september 2006) .

Genk – Herstal + Riemst-Genk-Waterschei

Dit was een bediening van de fabrieken in Herstal; deze lijn werd opgeheven bij de stopzetting van de activiteiten in de fabrieken in Herstal.

Sint-Truiden-Landen (1)

Sint-Truiden-(Jeuk)-Waremmme (2)

Tienen-Landen-Waremmme (3)

Sint-Truiden – Hannut(4)

Er gebeurde op 26 september 1999 een herschikking van het aanbod in het gebied Zuid-West-Limburg:

- in dit kader werd de lijn Waremmme-Landen (345) geschrapt; het deeltraject naar Tienen bleef ongewijzigd;
- na evaluatie werd de oude lijn 41 (Sint-Truiden – Jeuk – Waremmme) gesplitst in de huidige lijn 41 (Sint-Truiden – Jeuk) en de huidige lijn 41/2 (Rosoux – Jeuk – Waremmme);
- lijn 42/2 de schoolbediening Hannut werd ingekort;
- door de gebiedsevaluatie in Zuid-West Limburg waren er trajectwijzigingen op al de betrokken lijnen en werden lijnen hernoemd.

(1) (2) (3) De Waalse deelgemeenten (Corswarem, Berloz, Rosoux en Waremmme) die voorheen aanbod hadden op de hierboven vermelde 'oude' lijnen, hebben, sinds 26 september 1999, nog steeds een bediening.

Waremmme heeft nog steeds een bediening, maar dan beperkt vanuit Jeuk, via Berloz, Corswarem en Rosoux met lijn 41/2 (Rosoux-Jeuk-Waremmme).

De laatste trajectwijziging aan lijn 41/2 dateert van 9 januari 2006.

(3) Het deeltraject Tienen – Landen van de oude lijn Tienen – Landen – Waremmme bestaat nog steeds als lijn 346 (Landen-Tienen). Deze lijn kende een grondige bijsturing ingevolge het project basismobiliteit Landen dat in voege ging op 5 april 2004.

(4) De bediening naar Hannut gebeurt vandaag nog steeds maar is beperkt vanuit Gingelom (Montenaken), via lijn 42/2 (Montenaken-Hannut Schoolbediening).

Tongeren – Bassenge

De bediening Tongeren – Bassenge gebeurt vandaag nog steeds, op lijn 39b (Tongeren–Visé Voeren). Deze lijn kende een grondige bijsturing ingevolge het project Basismobiliteit Voeren dat in voege ging op 1 september 2001.

3. De Lijn ontving langs de gebruikelijke weg (TEC Liège-Verviers →Région Wallonne - Ministère de l'Équipement et des Transport →Vlaamse Overheid - Departement Mobiliteit en Openbare Werken →De Lijn Centrale Diensten) op 19 april 2007 de vraag om advies voor de afschaffing van kilometers op Vlaams grondgebied op de lijn 76: Liège – Herstal – Hermée – Bassenge – Riemst/Kanne.
4. Er werd advies ingewonnen bij onze bevoegde entiteit. Vervolgens werd aan de Vlaamse Overheid - Departement Mobiliteit en Openbare Werken op 11 mei 2007 gemeld dat De Lijn geen bezwaar heeft tegen de voorgestelde afschaffing op lijn 76, dit conform de procedure. Het Vlaamse Gewest meldt op haar beurt aan het Waalse gewest dat zij geen bezwaar heeft tegen deze aanpassing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 135
van 3 mei 2007
van **GREET VAN LINTER**

Openbaarvervoercongres Helsinki - Belgische avond

Het 57^e Internationaal congres betreffende het openbaar vervoer zal dit jaar plaatshebben in Helsinki van 20 tot 24 mei eerstkomend.

Twee jaar geleden beslisten de vervoermaatschappijen De Lijn, TEC en MIVB om zich op dit congres voor te stellen met een gezamenlijke stand. Hierover werd vergaderd en de voorbereidingen voor deze “mooie federale geste” werden getroffen. Echter konden we in de krant La Meuse begin deze maand de verontwaardiging van Franstalige kant lezen: de vertegenwoordiging van De Lijn neemt niet meer deel aan de vergaderingen en deelt ook mee afzonderlijk aanwezig te zijn op dit congres wegens de te hoge kosten van de geplande samenwerking met de MIVB en TEC.

De krant stelt verder dat De Lijn er niet voor terugschrikt een 40-koppige delegatie af te vaardigen naar Finland en er een Belgische avond te organiseren op de ambassade op zondagavond van dit congres (detail: de Waalse en Brusselse afgevaardigden komen pas aan op maandag). Dit betekent dat daar in Helsinki twee Belgische avonden op drie dagen zullen plaatshebben, en dit terwijl het openbaar vervoer gewestmaterie is.

1. Klopt het dat De Lijn in Helsinki een Belgische avond organiseert?

Waarom een Belgische en geen Vlaamse avond?

2. Wat is de kostprijs van dit alles: stand, congres, kosten delegatie, “Belgische avond”?

Kan de minister voor alle posten afzonderlijk de kostprijs meedelen?

3. Zal de minister daarop aanwezig zijn? Wat is de samenstelling van de delegatie?

N.B Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 73) en Van Brempt (nr. 135).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 3 mei 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. De Lijn organiseert geen “Belgische avond” in Helsinki en was dat ook niet van plan. Door De Lijn is aan de Belgische ambassadeur in Helsinki gevraagd of hij interesse had om een gedachtewisseling met de delegatie van De Lijn te houden en er is, in het kader van de intergewestelijke samenwerking tussen de openbaar vervoerbedrijven, aan de Brusselse en Waalse delegatie voorgesteld om hier ook aan deel te nemen. Er is uiteindelijk wel een contact met de ambassadeur voorzien naar aanleiding van het congres van de UITP, maar van een door De Lijn georganiseerde ‘Belgische avond’ is geen sprake.

De Lijn heeft daarnaast beslist om uiteindelijk niet op het initiatief in te gaan om samen met de MIVB en de TEC een stand te organiseren op de bij het congres horende tentoonstelling. Deze tentoonstelling is gericht op business-to-business contacten en niet op contacten met de klanten van het openbaar vervoer zelf. Op dit ogenblik acht De Lijn de baten van een dergelijke BtoB-stand te laag om de kosten ervan te verantwoorden.

2. De kostprijs van de deelnamen aan het wereldcongres van de UITP bedraagt:

Inschrijvingen UITP-congres: 31.260 €

Kosten delegatie:

* Hotels: 12.473,75€

* Vluchten: 6.301,62€

* Raming kosten ter plaatse: 4.000,00€

De Lijn heeft geen stand op de bij het congres horende tentoonstelling.

Er is geen ‘Belgische avond’.

3. Het tweejaarlijkse wereldcongres van de Union Internationale des Transports Publics vormt de gelegenheid bij uitstek waarop bestuurders en directeurs van openbaar vervoerbedrijven de allernieuwste kennisontwikkeling, goede praktijken en ervaringen op het terrein kunnen uitwisselen. Traditioneel komen naar aanleiding van het congres een 3.000-tal professionals van over de hele wereld bijeen. Daarnaast stellen de belangrijkste leveranciers van rollend materieel, openbaar vervoergerichte ICT-toepassingen, dragers van reizigersinformatie, halte-infrastructuur enz. naar aanleiding van het congres hun nieuwste technische ontwikkelingen aan de congresgangers voor. Om beide redenen nemen zowel leden van de Raad van Bestuur als van de directie van De Lijn aan het wereldcongres deel. Bovendien zijn drie directieleden van De Lijn door de UITP gevraagd om een congrescommissie voor te zitten (Ingrid Lieten, directeur-generaal, voorzitter van de Corporate Management Commission van de UITP) dan wel een presentatie te geven (Saskia Schatteman, directeur Marketing en Communicatie en Luc De Man, directeur De Lijn West-Vlaanderen).

De delegatie van De Lijn bestaat uit:

Leden van de raad van bestuur:	15 personen
Leden van de raad van directeuren	9 personen
Vertegenwoordiger van het kabinet	1 persoon

Totaal: 25 personen
9 partners van delegatieleden vergezellen hen op eigen kosten.

Ikzelf heb niet deelgenomen aan het congres.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 136
van 3 mei 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belbus Klein-Brabant - Evaluatie

In 2005 verstrekte de minister een overzicht van het aantal gebruikers van de belbus Klein-Brabant, die op dat ogenblik een jaar in gebruik was en die in het kader van de basismobiliteit in de plaats kwam van de reguliere lijnen in de gemeenten Puurs, Bornem, Sint-Amands en Willebroek (vraag nr. 190 van 1 juli 2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 23 van 2 september 2005, blz. 2999).

1. Beschikt de minister inmiddels over meer recente gegevens?

Tonen die een toename aan van het gebruik van de belbus?

Is er een toename van het gebruik van de belbus in vergelijking met de reguliere lijnen van voorheen?

2. Kan de minister ook een idee geven van de besparing die jaarlijks werd verwezenlijkt door de reguliere lijnen te vervangen door de belbus?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 3 mei 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1.

Jaar	Abonnementen	Kaarten en biljetten	Totaal
2004	1.036	7.486	8.522
2005	4.190	20.335	24.525
2006	4.319	17.877	22.196

In het kader van basismobiliteit wordt ook de belbusdienst voor Klein-Brabant geregeld geëvalueerd. Deze evaluaties en de meest recente gegevens tonen aan dat de belbusdienst op kruissnelheid is gekomen en het gebruik behouden blijft op het niveau van 2005.

Door de flexibiliteit van de belbus en het feit dat hij in het kader van de realisatie van basismobiliteit een groter gebied bestrijkt en dus meer (potentiële) reizigers bereikt, kan er een serieuze toename vastgesteld worden van het totale openbaarvervoer gebruik in het gebied Klein-Brabant in vergelijking met de periode van uitsluitend regulier lijnen voorheen.

2. Door de reguliere lijnen te vervangen door een belbusdienst, werd de basismobiliteit verzekerd in een aantal woonzones, waar dit nog niet het geval was. De kosten voor de bediening van een groter gebied en meer (potentiële) reizigers werden gecompenseerd door de gerealiseerde besparing op de afschaffing van de betreffende reguliere lijnen. De totale aanpassing van de lijnvoering in Klein-Brabant bleef zo een nuloperatie.

Bijkomend dient opgemerkt dat de belbusdienst verschillende tracés (zowel volledig als gedeeltelijk) heeft vervangen en dat een paar andere lijnen verlengd werden.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
49	20.04.2007	J. Gabriels	<i>Eikenprocessierups - Schadevergoeding</i>	5
51	25.04.2007	T. Rombouts	<i>Inkomenssteun landbouwers - Stand van zaken</i>	9
52	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	15
53	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	17
54	23.05.2007	J. Peumans	<i>Gemeenten - Subsidiëring</i>	27
F. MOERMAN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
48	24.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse industriebeurzen - Promotie bij Vlaamse bedrijven</i>	31
49	25.04.2007	G. Van Linter	<i>Werelddag ME-Fibromyalgie - Initiatieven</i>	33
50	27.04.2007	J. Vrancken	<i>Investeringssteun KMO's - Kempisch en Limburgs Logistiek Platform</i>	37
51	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	39
52	10.05.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Investeringsubsidies - Behandelingsduur aanvragen</i>	41
53	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	43
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
139	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan "de Rand" - Promotie koopwoningen faciliteitengemeenten</i>	47
140	18.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taaltoezicht onderwijs - Samenwerkingsakkoord</i>	445
141	18.04.2007	J. Sauwens	<i>PIBO Tongeren - Nieuwe opleidingen</i>	449
142	18.04.2007	J. Laurys	<i>Actieplan jeugdwerkloosheid - Resultaten</i>	451
143	20.04.2007	S. Demeulenaere	<i>Opleidingsactie horecapersoneel - Evaluatie</i>	49
144	20.04.2007	A. Michiels	<i>"Proeftuinendecreet" - Projecten</i>	455
145	24.04.2007	J. De Meyer	<i>Rationeel energiegebruik in scholen - Stand van zaken (2)</i>	53
146	25.04.2007	M. Hermans	<i>Buitengewoon basisonderwijs - Tweede taal</i>	55
147	03.05.2007	S. Demeulenaere	<i>Knelpuntvacatures textielsector - Initiatieven</i>	59
148	03.05.2007	S. Demeulenaere	<i>Planlast onderwijs - Informatisering</i>	63
149	03.05.2007	K. Helsen	<i>Leerlingen secundair onderwijs - Uitsluitingen</i>	67
150	03.05.2007	A. Michiels	<i>Privéscholen - Inspectie</i>	69
151	04.05.2007	H. Schueremans	<i>Homofobie op school - Maatregelen</i>	71

152	04.05.2007	A. Hoebeke	<i>Schoolattesten - Informatie over beroepsprocedures</i>	77
153	04.05.2007	A. Hoebeke	<i>Aanmoedigingspremie loopbaanonderbreking - Eenvormigheid</i>	79
154	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	81
155	09.05.2007	J. De Meyer	<i>Buitengewoon basisonderwijs - Vestigingsplaats Astene</i>	83
156	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	87
157	10.05.2007	H. Stevens	<i>Zelfstandigen met arbeidshandicap - Rendementssubsidie</i>	89
169	01.06.2007	J. Laurys	<i>www.aandeslag.be - Actualisering</i>	93

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

143	18.04.2007	V. Jans	<i>Jeugdhulp - Capaciteitsuitbreiding</i>	97
145	18.04.2007	C. Decaluwe	<i>Tegemoetkomingen voor gehandicapten - Residuaal karakter</i>	105
146	20.04.2007	T. Dehaene	<i>Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - VIPA-subsidiëring</i>	115
147	20.04.2007	J. Gabriëls	<i>Eikenprocessierups - Schadevergoeding</i>	119
150	24.04.2007	J. Van Hauthem	<i>Gemeentelijke sociale huizen - Verzoeken tot uitstel</i>	123
151	24.04.2007	M. Hermans	<i>Adoptieverdrag met Vietnam - Stand van zaken</i>	127
152	25.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Adoptiecurssussen Kind en Gezin - Taalgebruik</i>	129
154	27.04.2007	T. Dehaene	<i>"Vlaanderen in actie" - Welzijns- en gezondheidszorg</i>	131
155	27.04.2007	T. Dehaene	<i>Ouderenvoorzieningen - Kwaliteitshandboek en klachtenboek</i>	137
156	27.04.2007	T. Dehaene	<i>Ziekenhuisbacterie - Preventieproject voor rusthuizen (2)</i>	139
157	07.05.2007	M. Hermans	<i>Bijzondere jeugdzorg - Drugbeleid en trajectbegeleiding</i>	143
158	09.05.2007	V. Van der Borcht	<i>Rustoorden - Tweepersoonskamers</i>	147
159	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	149
160	09.05.2007	P. Ceysens	<i>Auditief gehandicapten - Communicatietechnologie</i>	151
161	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	153
162	10.05.2007	S. Claes	<i>Centra voor kortverblijf - Stand van zaken</i>	155
163	10.05.2007	S. Claes	<i>Dagverzorgingscentra - Transportvergoeding</i>	161
164	14.05.2007	H. Schueremans	<i>Culturele evenementen - Gehandicaptenpas</i>	163
166	16.05.2007	C. Decaluwe	<i>Agentschappen - Beheersovereenkomsten</i>	165
167	16.05.2007	S. Claes	<i>Alternatieve financiering ouderenvoorzieningen - Dossiers</i>	167
168	16.05.2007	P. Huybrechts	<i>Gonorroe - Preventiebeleid</i>	173
169	16.05.2007	S. Claes	<i>Centra voor kinderopvang - Proefprojecten</i>	175
170	23.05.2007	S. Claes	<i>Subsidies Nationale Loterij - Welzijn, Volksgezondheid en Gezin</i>	183
172	23.05.2007	J. Peumans	<i>Gemeenten - Subsidiëring</i>	187
177	25.05.2007	B. Van Malderen	<i>Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Rapportering</i>	189
178	25.05.2007	B. Van Malderen	<i>Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Risicoanalyses</i>	193
179	25.05.2007	B. Van Malderen	<i>Psychiatrisch Zorgcentrum Rekem - Wachtlijst</i>	197
181	25.05.2007	T. Dehaene	<i>Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Kwaliteitscertificaten</i>	199

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

90	03.04.2007	B. Caron	<i>Wijk "Oud Raversijde" Oostende - Ruimtelijke planning</i>	459
91	04.04.2007	J. Verstreken	<i>O.-L.-V.-ter-Duinenkerk Oostende - Restauratie</i>	461
93	14.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken</i>	463
94	16.04.2007	J. Loones	<i>Bedrijventerreinen - Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	203
95	18.04.2007	J. Peumans	<i>Werking Limburgse Reconversiemaatschappij - Stand van zaken (2)</i>	207
96	18.04.2007	B. Caron	<i>Bescherming monumenten en landschappen - Stand van zaken</i>	211
97	18.04.2007	J. Peumans	<i>Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse</i>	215
98	24.04.2007	J. Van Hauthem	<i>Beschermde gebouwen - Isolatie</i>	219
99	25.04.2007	J. Van Hauthem	<i>Agentschap RO-Vlaanderen - Rechtszekerheid vergunningen</i>	467
102	03.05.2007	S. Demeulenaere	<i>Fonteinpad Ichtegem - Afsluiting</i>	221
103	03.05.2007	B. Caron	<i>Fleriskothoeve Middelkerke - Bescherming</i>	223
104	04.05.2007	T. Dehaene	<i>Reclameborden lokale verenigingen - Vergunningplicht</i>	225
105	07.05.2007	A. Bruyninckx	<i>Nieuw voetbalstadion Club Brugge - Stand van zaken</i>	229
106	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	231
107	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Bouwmisdrijven - Evolutie</i>	233
108	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	235
109	10.05.2007	R. Daems	<i>Reservatiestrook voor pijpleidingen Antwerpen - Stand van zaken</i>	237
110	10.05.2007	M. Vogels	<i>Individuele windmolens - Vergunningsregeling</i>	243
111	10.05.2007	F. Peeters	<i>Grensgebied Mol-Postel - Ruimtelijke structuur</i>	245
112	14.05.2007	M. Demesmaeker	<i>Maagdentoren Zichem - Restauratie</i>	249
115	16.05.2007	F. Peeters	<i>Individuele windmolens - Beleid</i>	251
116	23.05.2007	J. Peumans	<i>Gemeenten - Subsidiëring</i>	255

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

43	18.04.2007	J. Loones	<i>Openbare bibliotheken - Lidgeld</i>	259
44	18.04.2007	E. Robeyns	<i>Jonge sporters - Medische screening</i>	263
45	25.04.2007	M. Hermans	<i>Dopinggebruik - Strafrecht en tuchtrecht</i>	267
46	27.04.2007	M. Hostekint	<i>Openbare bibliotheken - Subsidies - Waregem</i>	271
47	04.05.2007	H. Schueremans	<i>Homofobie in de sport - Maatregelen</i>	273
48	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	277
49	09.05.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT - Uitzending 11-juliviering Brussel</i>	279
53	16.05.2007	J. Deckmyn	<i>Doortocht Ronde van Frankrijk - Promotie Vlaamse Gemeenschap</i>	281

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

62	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BVN-TV - Ontvangsbereik</i>	287
63	20.04.2007	E. Robeyns	<i>ICT-overheidsbeleid - Knelpunten</i>	471
64	20.04.2007	S. Demeulenaere	<i>www.vlaanderen-vakantieland.be - Gepubliceerde commentaren</i>	289

65	20.04.2007	S. Demeulenaere	<i>Benelux - Promotie plattelandstoerisme</i>	293
66	20.04.2007	S. Demeulenaere	<i>Administratieve vereenvoudiging - Hotelsector</i>	475
67	20.04.2007	S. Demeulenaere	<i>"Tafelen in Vlaanderen" - Promotie streekproducten</i>	295
68	20.04.2007	S. Sintobin	<i>Toerisme Vlaanderen - Hotelclassificatie</i>	299
69	20.04.2007	M. De Meulemeester	<i>Scheepvaartbegeleiding - Personeelsbezetting</i>	301
70	20.04.2007	S. Poleyn	<i>Jeugdverblijfsinfrastructuur - Alternatieve financiering</i>	305
72	27.04.2007	J. Verfaillie	<i>Adelahuys Mesen - Stand van zaken</i>	477
73	03.05.2007	G. Van Linter	<i>Openbaarvervoercongres Helsinki - Belgische avond</i>	309
74	04.05.2007	J. Sauwens	<i>VRT - Pensioenstelsel</i>	311
75	04.05.2007	M. Hermans	<i>Digitale televisie - Aanbod</i>	315
76	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	319
77	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring</i>	335

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

331	06.03.2007	J. Peumans	<i>Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie</i>	483
383	23.03.2007	J. Peumans	<i>E313 Hasselt-Antwerpen - Files</i>	485
392	30.03.2007	B. De Wever	<i>NI Grote Steenweg Berchem - Knelpunten (2)</i>	491
402	11.04.2007	J. Sauwens	<i>Verkeerslichten N80 Alken - Defecten</i>	495
403	11.04.2007	J. Stassen	<i>Motorcrosscircuit Waterloo (Maaseik) - Milieuvergunning</i>	497
406	16.04.2007	B. Martens	<i>Bemestingsnormen - Derogatieverzoek</i>	501
407	18.04.2007	J. Verfaillie	<i>Wateroverlast Westhoek - Oorzaken en maatregelen</i>	507
408	18.04.2007	K. Helsen	<i>Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken</i>	339
409	18.04.2007	J. Peumans	<i>Subsidies voor zonnepanelen - Stand van zaken</i>	511
410	18.04.2007	R. Daems	<i>DDT-vervuiling - Oorzaken en maatregelen (2)</i>	343
411	18.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Stiltegebied Bornem - Stand van zaken</i>	513
413	18.04.2007	M. Cordeel	<i>PCB-concentraties in vis - Oorzaken en maatregelen</i>	515
414	18.04.2007	J. Sauwens	<i>Luchtverontreiniging Genk-Zuid - Maatregelen</i>	519
417	18.04.2007	J. Peumans	<i>Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse</i>	521
418	20.04.2007	M. De Meulemeester	<i>Scheepvaartbegeleiding - Personeelsbezetting</i>	527
419	20.04.2007	J. Roegiers	<i>Fietsbrug "Franse Vaart" Gent - Stand van zaken</i>	347
421	20.04.2007	J. Verstreken	<i>Afbraak Oosterstaketsel Oostende - Timing</i>	531
422	20.04.2007	H. Stevens	<i>Industrieterrein Noord II Aalst - Verkeersafwikkeling</i>	533
423	24.04.2007	E. Glorieux	<i>Fietsinfrastructuur luchthavenregio Zaventem - Voorstellen provincie</i>	349
424	24.04.2007	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma watervoorziening - Menen-Geluvel</i>	535
425	24.04.2007	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma watervoorziening - Tielt en Heule</i>	537
426	24.04.2007	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma watervoorziening - Bredene</i>	539
427	24.04.2007	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma watervoorziening - De Gavers</i>	541
428	25.04.2007	T. Rombouts	<i>Grondenbank - Stand van zaken</i>	543
429	25.04.2007	T. Rombouts	<i>"Bos" - Definitie en criteria</i>	545

430	25.04.2007	T. Rombouts	<i>Mestbeleid - Sanitel en dierregisters</i>	549
431	25.04.2007	T. Rombouts	<i>Mestbeleid - Bedrijfsgronden in het buitenland.....</i>	551
432	25.04.2007	H. De Lobel	<i>Kruispunt Noordersingel-Turnhoutsebaan - Heraanleg.....</i>	351
433	25.04.2007	J. Peumans	<i>Mesttransport naar donkergrijze/zwarte gemeenten - Vergunningen</i>	553
434	25.04.2007	E. Matthijs	<i>N49 Zelzate-Brugge - Verkeersveiligheid.....</i>	353
435	25.04.2007	G. Van Linter	<i>Heraanleg kruispunt A12 Londerzeel - Stand van zaken.....</i>	559
436	27.04.2007	C. Van Eyken	<i>INBO-gebouw Groenendaal - Herstellingswerken.....</i>	563
437	27.04.2007	J. Peumans	<i>Rotondes - Veiligheid en eenvormigheid</i>	565
439	03.05.2007	E. Glorieux	<i>Micro-warmtekrachtkoppeling - Stand van zaken</i>	355
440	04.05.2007	A. Hoebeke	<i>Inning polder- en wateringbelasting - Klantvriendelijkheid.....</i>	571
441	04.05.2007	A. Hoebeke	<i>Particuliere stookolietanks - Afhandeling bodemsaneringsdossiers</i>	573
442	04.05.2007	A. Hoebeke	<i>Jachtdecreet - Uitspraak Arbitragehof.....</i>	357
443	07.05.2007	A. Hoebeke	<i>Milieu en gezondheid - Onderzoeksresultaten.....</i>	575
444	09.05.2007	A. Van Nieuwkerke	<i>Kustlaan Zeebrugge - Veiligheid oversteekplaatsen.....</i>	359
446	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>REG-actieplannen netbeheerders - Evaluatie</i>	361
451	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Gewestwegen - Schade door ongevallen en vandalisme.....</i>	579
453	10.05.2007	M. Hostekint	<i>Strandreservaat Lombardsijde - Beheer.....</i>	363
454	10.05.2007	C. Verougstraete	<i>Loodsboten Oostende - Stand van zaken</i>	367
456	14.05.2007	P. Huybrechts	<i>Kanaal Bocholt-Herentals - Geluidshinder brug Sas 3.....</i>	369
458	15.05.2007	J. De Meyer	<i>Overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde - Stand van zaken.....</i>	371
462	16.05.2007	R. Daems	<i>Asbeststort Neerijse - Voorzorgsmaatregelen</i>	375
463	16.05.2007	P. Huybrechts	<i>Kanaal Bocholt-Herentals - Vernieuwing sluizen Blauwe Kei.....</i>	377
464	16.05.2007	H. De Lobel	<i>Astridplein Antwerpen - Verkeerssituatie</i>	379
465	23.05.2007	B. Caron	<i>E17 Elzenlaan Kortrijk - Geluidswerende maatregelen.....</i>	383

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

129	11.04.2007	V. Heeren	<i>Leegstandsheffing - Bezwaarschriften.....</i>	583
137	24.04.2007	J. Peumans	<i>Openbare werken - Gemeentelijke informatieplicht.....</i>	387
138	27.04.2007	C. Van Eyken	<i>OCMW-voorzitters faciliteitengemeenten - Benoeming</i>	389
139	03.05.2007	C. Van Eyken	<i>Jeugdlokaal Overijse - Verhuurcriteria.....</i>	391
145	07.05.2007	P. Janssens	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Onderscheid huur- en koopsector....</i>	393
146	09.05.2007	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken.....</i>	395
147	10.05.2007	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Gemeenschap - Sponsoring.....</i>	397
148	10.05.2007	A. Hoebeke	<i>Onbewoonbaarverklaringen - Preventieve procedures</i>	399
149	10.05.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraad Linkebeek - Taalgebruik (2).....</i>	403

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

122	14.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken.....</i>	589
-----	------------	-------------------	--	-----

124	18.04.2007 J. Peumans	<i>Masterplan Antwerpen - Maatschappelijke kosten-batenanalyse.....</i>	407
125	20.04.2007 S. Demeulenaere	<i>Belbus De Panne-Adinkerke - Dienstregeling</i>	411
126	24.04.2007 E. Glorieux	<i>Fietsinfrastructuur luchthavenregio Zaventem - Voorstellen provincie</i>	413
128	24.04.2007 J. Peumans	<i>Onbemande camera's langs autosnelwegen - Stand van zaken</i>	415
129	24.04.2007 A. De Ridder	<i>De Lijn - Inbreuken op uniformvoorschriften</i>	419
130	25.04.2007 H. De Lobel	<i>Kruispunt Noordersingel-Turnhoutsebaan - Heraanleg.....</i>	421
131	25.04.2007 J. Peumans	<i>Gewestgrensoverschrijdende buslijnen - Samenwerkingsakkoord (2)</i>	595
132	27.04.2007 J. Peumans	<i>Rotondes - Veiligheid en eenvormigheid</i>	423
133	27.04.2007 S. Poleyn	<i>Pendelplan - Stand van zaken.....</i>	427
134	27.04.2007 M. Demesmaeker	<i>De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden.....</i>	431
135	03.05.2007 G. Van Linter	<i>Openbaarvervoercongres Helsinki - Belgische avond.....</i>	599
136	03.05.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belbus Klein-Brabant - Evaluatie.....</i>	603
137	04.05.2007 T. Dehaene	<i>De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden.....</i>	433
138	09.05.2007 C. Berx	<i>De Lijn - Doorstroming</i>	435
140	09.05.2007 C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken.....</i>	439

